

Quỹ Tình Trái

Contents

Quỹ Tình Trái	2
1. Chương 1	2
2. Chương 2	5
3. Chương 3	8
4. Chương 4	10
5. Chương 5	12
6. Chương 6	13
7. Chương 7	16
8. Chương 8	18
9. Chương 9	20
10. Chương 10	23
11. Chương 11	27
12. Chương 12	29
13. Chương 13	32
14. Chương 14	35
15. Chương 15	38
16. Chương 16	40
17. Chương 17	42
18. Chương 18	44
19. Chương 19	46
20. Chương 20	50
21. Chương 21	52
22. Chương 22	54
23. Chương 23	57
24. Chương 24	59
25. Chương 25	61
26. Chương 26	65
27. Chương 27	67
28. Chương 28	70
29. Chương 29	73
30. Chương 30	76
31. Chương 31	78
32. Chương 32	81
33. Chương 33	84
34. Chương 34	86
35. Chương 35	89
36. Chương 36	92
37. Chương 37	97
38. Chương 38	101
39. Chương 39	104
40. Chương 40	107
41. Chương 41	110

42. Chương 42	112
43. Chương 43	114
44. Chương 44	116
45. Chương 45	118
46. Chương 46	122
47. Chương 47	124
48. Chương 48	127
49. Chương 49	132
50. Chương 50	135
51. Chương 51	137
52. Chương 52	139
53. Chương 53	143
54. Chương 54	148
55. Chương 55	150
56. Chương 56	154
57. Chương 57	156
58. Chương 58	159
59. Chương 59	163
60. Chương 60	164
61. Chương 61	167
62. Chương 62	168
63. Chương 63	170
64. Chương 64	173
65. Chương 65	174
66. Chương 66	176
67. Chương 67	178

Quỷ Tình Trái

Giới thiệu

Edit: Cô Nường Lăng – Triều Nhan – Cơm Nấm Nướng Chảo. Thể loại: Xuyên việt thời không, cường thủ hào đoạt, c

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quy-tinh-trai>

1. Chương 1

“Nào!!!” – Theo sau cái xương gà tội nghiệp là một từ đầy quyết đoán bật ra khỏi cặp môi dày nhờn mỡ.

“Lục Vĩnh Hạo! Mẹ nhà anh, lặp lại lần nữa coi” – Một bà bầu bụng đã lùm lùm đứng ở phía sau bàn ăn, một tay ôm bụng, tay kia run tanh tách như công tắc điện “Trong bụng này là thân sinh cốt nhục của anh đó! Chỉ bởi vì siêu âm ra là con gái mà anh nỡ bắt tôi bỏ thai! Anh còn là người hả?”

Trong lúc cô đang khóc lóc kể lể, một người hầu bàn kiểu Châu Âu đứng tuổi bưng một mâm thức ăn đi lên, thuận thực trình tới trước mặt quý ông đang ăn như sói đói: “Lục ca, nếm thử món chân giò hầm nhừ. Món này lão Quách phải hầm trong lò đất mười năm tuổi theo phương pháp cổ truyền đó. Hương vị này mới xứng tầm cho ngài thưởng thức”.

Lục Vĩnh Hạo nghe xong phần khởi âm âm, xách đĩa chuẩn bị gắp một miếng chân giò nếm thử... Tiếc thay cho một miếng giò heo hảo hạng, chỉ vì một tư thế “Đại Bàng giương cánh” của bà chứa mà bay đi đẹp lẹp.

Ầm – xoảng – cheng...

Toàn bộ một bàn sơn hào hải vị cộng thêm canh nóng hổi bay thẳng tới bộ Armani hàng hiệu Lục Vĩnh Hạo đang mặc.

“Ăn! tao cho mày ăn luôn!” – Lật bàn chưa đủ, bà bầu còn dùng chân đá văng bát đĩa đang lăn lóc trên sàn nhà về phía Lục Vĩnh Hạo.

Một đám bảo vệ cùng phục vụ đứng bên cạnh há cả miệng, chỉ kịp vội vàng lôi kéo cô lại. Ông chủ khách sạn – người vừa bưng đồ ăn lên – vẻ mặt căng thẳng vội vàng tới phụ giúp đám bảo vệ, bụng nghĩ thầm: Bà cô này cũng thật biết chọn giờ hành động, đám lật đổ bàn cơm của Lục Diêm Vương, muốn chết không toàn thân sao?

Vào lúc căng thẳng nhất này, Lục Vĩnh Hạo chậm rãi đứng dậy, khuôn mặt vuông vắn ngăm ngăm nhìn không ra hỉ nộ, đôi mắt sâu như đáy hồ, thân hình cao một mét tám mươi lăm vương đầy vầng mỡ, chân bước nặng nề đập lên đồng bát đĩa cốc tách tạo thành âm thanh “răng rắc” vang vọng.

Người phụ nữ vừa rồi còn phát điên hiện giờ bị gã nhìn như thế, miệng giống như dán băng dính, một nửa chữ không thoát ra được chỉ có bộ ngực phồng phồng thở dốc.

Đúng lúc ấy, hai ngón tay như gọng kìm kẹp chặt lấy cằm đã hơi phù thũng của cô: “Phùng Thiến Thiến, cô có tư cách gì nói yêu đương với tôi? cô là ai? Hậu cung tôi đây đã có năm người, cô nghĩ cô là ai? Người thứ sáu hả? Chẳng qua là gái gặp tại quán bar, tình một đêm may mắn có thai. Lục Vĩnh Hạo này đã nói gì, nhớ rõ không? Muốn làm chính thất thì cứ sinh được thằng cu đi! Sinh con trai, muốn cái gì cũng được, ngay lập tức thưởng 100 vạn. Sinh con gái thì biến! cho 10 vạn phí bồi thường – quy củ cứ thế mà thực hiện. Ra về thanh cao không cần thì tự cắt, Lục Vĩnh Hạo tôi đây tuyệt không ngăn cản, cô không quản được cái thai của mình còn dám tự vác mặt đến đây gây sự? ” – Nói tới đây gã buông tay, quay sang tên bảo vệ gần nhất hất cằm: “Trời lại, mang đến bác sĩ nào đây, đem cái của nợ trong bụng nó nạo sạch sẽ cho tao”.

“Lục Vĩnh Hạo! Tao nguyện rửa mày! Rồi mày sẽ bị báo ứng... Ặc...” – Tiếng gào thét mắng chửi bị một cái khăn bần chặn cứng.

Lục Vĩnh Hạo nhắm mắt, cởi bỏ chiếc áo bần trên người quăng bừa ra sau, cảm giác khẩu vị mất sạch bèn cởi trần đi ra khỏi nhà hàng ở ngoại ô thành phố.

Ánh nắng chiếu vào thân hình lực lưỡng đầy cơ bắp, tỏa lên tầng hắc quang, nhìn kĩ thì thấy toàn bộ ngực và lưng gã đều là hình xăm Thao Thiết khổng lồ.

Bất kì ai từng qua lại hắc đạo, đều biết chủ nhân của hình xăm này là ai.

Lục Vĩnh Hạo – còn gọi Lục Phán Quan – là kim bài đả thủ của hắc bang lớn nhất vùng này.

Mặc dù trong xã hội gã mang danh nghĩa Tổng giám đốc công ty thương mại nhưng thực chất là trùm tổ chức chuyên mua bán tạng sống. Người đen, thủ đen (thủ vừa có nghĩa là tay, vừa là thủ đoạn), tâm lại càng đen ngòm. Người này bình thường trừ bỏ giết người như ngóc, sống chỉ có hai đam mê: Một là ăn, một là thêm có một thằng con trai.

Vì ăn, gã có thể chạy đến gãy trục xe Jeep, chui bò luồn lách tại nơi hoang vu cũng chịu. Vì sinh được con trai, gã chiêu mộ lục cung, quý quái thể nào suốt ba năm nay a, cày cày cố gắng mà chẳng tạo ra thằng cu nào, con hĩm lại được cả lố.

Ra khỏi nhà hàng, thằng đệ tóc húi ba phân đang đứng hút thuốc, từ xa nhìn thấy gã đã đơn đả cười: “Em nói Lục ca này, số mệnh hay sao ấy! Mấy đứa rồi? Toàn thị tệt hết cả thế”.

Lục Vĩnh Hạo nửa nụ cười đều không có, chỉ có hai đạo ánh mắt liếc ngang khiến đàn em chết đứng cả người.

Mớ nó! thuốc suýt rơi! Người khác không biết chứ hần, Vu Lão Lục này biết rõ. Mới chỉ ngày hôm qua chứ đâu, Lục ca tự tay cầm dao xử một thằng nhóc con dám ăn chặn tiền bần. Là dùng dao lam nhé, từng nhát từng nhát một cắt lên, cái tiếng kêu thảm thiết của thằng nhãi đó, nguyên một đêm cứ vang vọng trong tai hần.

Ngủ sao ngủ vậy? Bị nghiện rạch à? – Ngay khi hần đứng chờ người tự hỏi, Lục Vĩnh Hạo đưa tay đẩy thằng đệ: “Đàn ra đây làm gì, lên xe”.

Vu Lão Lục vội vàng cùng đại ca lên xe, nhưng cái miệng hóng hớt không biết đường rút kinh nghiệm, lại tiếp tục chí chách: “Lục ca, thật ra con gái cũng tốt mà, sao cứ có lại bỏ”.

Lục Vĩnh Hạo lần này ngược lại không hề nổi cáu, tựa vào ghế bọc da thật, bật nắp lon Red Bull uống một ngụm, rồi nói: “Con gái lắm chuyện, sinh ra cũng chỉ để chịu tội”.

Vu Lão Lục nghe xong lời này, nhớ đến chuyện gì, cuối cùng cũng im miệng. Nói đến cùng nếu như trong lòng không có ám ảnh cũng chẳng làm ra những chuyện biến thái, Lục ca, ... Aizzz!

“Em bảo này, hay anh em mình đi xem bói! Đàng nào lát nữa cũng đi Đông Miếu thắp hương cho mẹ già ông trùm, ày, nghe bảo bên Đông miếu có ông thầy tướng xem chuẩn lắm...”

Còn chưa nói xong một cái bật tai bay đến: “Bói với chả toán! Bói cái đầu mẹ mày ấy! Đã là cái số liêm lưỡi dao cầu cơm, xem xem ngày nào đi châu Diêm Vương hử? Mày có thời gian rồi không bằng nghiên cứu phương pháp nào khiến tao sinh được con trai còn có nghĩa! Hôm trước mẹ tao lại báo mộng, nói là nếu Lục gia không có hậu, bà không thể đầu thai”.

Vu Lão Lục vô duyên vô cớ lãnh đòn, mếu máo, lập tức hạ giọng: “Này... này là lỗi của em chắc? Đây là vì Lục ca không có lực sinh con trai nhá, em ở ngoài nuôi vợ bé, một phát là sinh đôi, hai đứa cơ đấy ạ, anh có muốn hay không... .. Ai u ui! Lục ca! Lục ba ba, em nói đùa, anh cất súng giùm cho, cẩn thận cướp cò...”.

Chưa đến một giờ, đã tới Đông Miếu.

Lục Vĩnh Hạo xuống xe, thấy bạn bè trong đại tổng bộ đều đã trình diện, lúc này đang phân thành hai ba đám lớn đứng lố nhố tại cửa miếu. Mấy tên hung thần ác sát, khí thế gườm gườm này không biết có đem thánh thần trong miếu dọa chạy mất dạng không nữa.

Vốn là Lục Vĩnh Hạo hướng đám đông đi tới, nhưng không hiểu vì lẽ gì gã chú ý đến lão già ngồi cạnh cửa miếu.

Sập bói này cũng không có gì lạ lùng, bên cạnh có một lá cờ nhỏ, dưới hình âm dương bát quái có ba chữ to – “Lý Nhĩ Quang”. Phía sau sập có một ông thầy già nhìn cũng có chút thu hút, người này phải bao nhiêu tuổi nhỉ? Mặt đầy nếp nhăn đến nỗi ngũ quan không thấy, đã thế còn mang một cái kính tròn kiểu cổ, mắc hồ hững trên đầu mũi.

Lục Vĩnh Hạo cảm thấy dường như sau cặp kính là hai ánh mắt sắc bén đang đánh giá chính mình.

“Chàng trai trẻ, xem tướng tay không?” – giọng nói của lão giống như là bị giấy ráp mài qua, khàn khàn thô lẹ xẹt qua màng tai.

Nghe lão mở miệng Lục Vĩnh Hạo mới giật mình nhận ra bản thân không biết tự lúc nào đã đi đến trước sập bói, càng không tự chủ vươn tay phải ra. (giời, mình tưởng xem tay thì Nam tử – nữ hữu, tức là con gái mới xem tay phải chứ? – Chết em Hạo zời, số em làm uke là đúng zời).

Bàn tay với những ngón khô gầy như tay ma của lão thầy bói nhẹ nhàng xẹt qua tay Lục Vĩnh Hạo: “Đường chỉ tay sâu như vậy? Sát khí nặng a, chỉ e thọ lộ không lâu...”

Lục Vĩnh Hạo nghe thế, trong lòng chỉ cười khẩy, hôm nay Hội Đông Anh tụ tập lại đây viếng bà mẹ quá cố của Long đầu đại ca, ai có mắt đều biết thân phận sát thủ giang hồ của đám người này. Kể ở giang hồ, làm loại công việc “lao động chân tay nặng” này còn sống thọ được chắc? Gã còn tưởng ông thầy bói này có tí giỏi giang thế nào chứ?

Nghĩ như thế, gã liền muốn rút tay mình về, ai ngờ thầy bói già nắm chặt tay gã, còn tiếp tục huyền thuyên: “Mệnh lý cậu chẳng những sát khí nặng, oán khí cũng không ít đâu. Mỗi ngày công sáu nữ anh linh... Nặng không?”

Lời này khiến cho Lục Vĩnh Hạo giật mình, nếu tính cả Phùng Thiên Thiên... hình như vừa tròn sáu.

Vừa lúc Vu Lão Lục đứng sau nghe thấy, sợ không nhẹ, vội vàng hỏi: “Lão tiên sinh, vậy ông xem có thể làm lễ giải hạn được không?”

Lý Nhĩ Ngang lắc lắc đầu, ho sòng sọc một lúc mới nói: “Chính mình trồng cây, tự mình hái quả. Mệnh lý cậu ta nhất định phải sinh cho ba người đàn ông sáu đứa con mới có thể trả lại nợ a...”

Không đợi Lục Vĩnh Hạo nổi điên, Vu Lão Lục đã phát cú! Rầm – soạt một tiếng đá bay sập hàng của lão: “Mẹ nhà lão, lão mù chắc! Đại ca nhà chúng tao là đàn ông! Lại sinh con cho người khác? Bị điên à, sinh con bằng lỗ *** chắc?” – nói xong vẫn còn bực, lại đá cho ông lão một phát.

Ông thầy bói bị bạo hành, rơi cả kính, lộ ra hai lỗ mắt sâu hoắm, thẳng trừng hai người – – Đúng là người mù mà! hốc mắt trống rỗng, không có gì.

Lục Vĩnh Hạo cũng chán chẳng muốn dây với mấy thành phần sắp kề miệng hổ này, quăng thẳng tờ 50 đồng vào mặt lão, xoay người bước vào miếu.

“Nhớ kỹ, mười hai giờ đêm hôm nay, cậu sẽ đi”, giọng nói khàn khàn giống như một lời nguyền từ xa xăm chậm rãi vang lên.

Ông già còn chưa hết chuyên? – Chỉ nghe phía sau Vu Lão Lục lại hùng hổ quyền đấm cước đá: “Mẹ lão mới đi ấy! Nói cái gì! Lục ca chúng tao khỏe mạnh ...”. Lục Vĩnh Hạo lười xoay người nhìn, dứt khoát sải bước vào cửa miếu. Đương nhiên gã không thấy được ông lão kia bị đánh đến chảy máu đầu, đột nhiên quay đầu nhìn về phía gã, cười một nụ cười cực kỳ quỷ dị.

2. Chương 2

Tiếp theo, giống như mọi lần, sau khi thấp hương, lễ lạt xong xuôi và nghe Long đầu đại ca huấn thị vài câu thì trời cũng tối đen. Lục Vĩnh Hạo đi tới một bar gã mới mở.

Lúc này dẫn đầu nhóm vũ nữ trong bar chính là cô tình nhân mới của gã, cô nàng chuẩn mẫu ngực tấn công mông phòng thủ. Chắc, chắc, xem cặp mông phì nhiêu kia kìa! mới liếc mắt đã có cảm hứng cày cấy chờ ngày cô ả sinh cho thằng cu rồi.

Lục Vĩnh Hạo dự định hôm nay sẽ giải trí ở đây thâu đêm cho nên bao nguyên một phòng thượng hạng lầu hai, dự rằng đêm nay sẽ tha hồ cuồng nhiệt cùng cô em lẳng lơ.

Ai biết đâu thằng đệ Vu Lão Lục, bình thường hẳn đã sớm tốt đến phải ôm trái ả các em xinh tươi, hôm nay lại kè kè đi bên gã một tác không rời.

Lục Vĩnh Hạo móc vật phẩm từ nội y chữ T in hình hot girl đầy quyến rũ của mình ra, trừng mắt với đàn em: “Nhìn cái đệt gì mà nhìn, ra bên kia tự lôi hàng ra mà xử. Đừng lượn lơ trước mặt ngựa mất tao”.

Vu Lão Lục mặt như khi ăn ớt, nhăn nhó nói: “Đại ca, lão thầy bói kia rất tà đạo ý, anh biết không, hôm nay lúc em xử lão, đánh cho lão tan tác thì lão bảo em hôm nay có huyết quang tai ương. Mà nhé, đúng chốc, buổi trưa lúc lên xe, thể quái nào em lại bị hàng rào thép ở bãi đỗ xe cào cho một nhát rách da ứa máu. Lục ca, em phải trông chừng cho anh, vạn nhất cái thằng già nọ mồm mép ăn mắm ăn muối nói trúng, lúc đó bên cạnh anh chẳng có ai thì biết phải làm sao?”.

Đừng coi thường thằng đệ Vu Lão Lục này, bình thường hơi có tí lẳng nhăng, lèm bèm như đàn bà nhưng bất thành linh vào những thời khắc quyết định có thể không đắn đo quyết tử nhảy ra chắn đạn cho Lục Vĩnh Hạo.

Lục Vĩnh Hạo cũng biết rõ tính cách Vu Lão Lục, nghe được lo lắng của hắn xong cũng hơi có chút cảm động, sau đó gơ chân đá bay thằng đệ chướng tai gai mắt sang một bên.

Hừ, lên đường? Ai có bản sự có thể cho gã ‘lên đường’? Từ 14 tuổi đến nay gã lăn lộn đầu đường cuối hẻm lớn lên, trên người có vết sẹo nào là không do đao thương súng đạn gây nên đâu. Nếu thực sự là cừu gia trả thù, gã cũng chẳng coi là gì sắt.

Uống hơi lăm cho nên Lục Vĩnh Hạo đi xòe xòe rào rào. Bởi vì quán Bar này vốn là bãi đậu xe ngầm được cải biến lại theo phong cách Gothic kinh dị cho nên đến nhà vệ sinh cũng khác thường, bồn cầu là một cái đầu lâu to dùng há ngoác miệng, hân hạnh chào đón các sản phẩm thải loại của các quý khách hàng.

Lục Vĩnh Hạo thấy hơi tức bụng, liền tuột quần ngồi trên bồn cầu đen ngòm, nhìn ra ngoài lại vẫn thấy Lão Lục loanh quanh luẩn quẩn ngoài cửa buồng, gã không khỏi bực mình, nhú mắt.

Vu Lão Lục nhìn thấy ánh mắt nguy hiểm của đại ca, vội vàng giải thích: “Đại ca, sắp đến 12h đêm rồi, em là sợ có thằng điên nào núp trong wc đánh lên!”

“Ấm! Ấm cái đầu mày ấy! thập thà thập thò như con rùa con, ló cái đầu rùa vào đây coi, ông nhét cho đầy mồm c*t nhé con”, nói xong gã đứng lên, kéo quần chuẩn bị đập cho đồ con rùa kia một nhát cảnh cáo.

Không ai chú ý đến chiếc kim dài của đồng hồ hình đầu lâu xương chéo từ từ nhích đến chỉ đúng 12h, đột nhiên bốn cầu màu đen phát ra ánh sáng mờ mờ, mà vàng sáng đó càng lúc càng rõ hơn. Ngay lúc Lục Vĩnh Hạo phát hiện ra, quay đầu lại nhìn gã liền cảm thấy một lực hút cực mạnh, giống như đôi bàn tay khổng lồ kéo tuột mình vào phía trong bốn cầu...

Theo bản năng, Lục Vĩnh Hạo chơi với tay muốn túm được thứ gì để giữ mình lại, một bàn tay gã nắm chặt lên thành bàn cầu, nỗ lực nhồi lên, chống lại sức mạnh đang hút gã xuống.

Có lẽ Vu Lão Lục bị cảnh tượng kì quái này dọa cho hoảng vía, chỉ biết vớ bừa lấy cái thông toilet làm bằng cao su bên cạnh, chắc định đem nó hút đại ca lại.

“Mẹ kiếp! chọn tới chọn lui chọn ngay được thằng dở làm đệ tử, mẹ mày không biết đường lấy tay kéo à?”, Lục Vĩnh Hạo chỉ kịp nghĩ như thế đã bị Vu Lão Lục dùng cây thông bốn cầu triệt để nhấn sâu tít vào bên trong, lời cuối cùng gã nghe được, là tiếng Vu Lão Lục gào khản cả cổ: “Lục ca, anh nhớ nhịn thở một chút, em đi tìm người đào bốn cầu lên...”

Thoáng cái, hình ảnh Vu Lão Lục đang cuống quýt cùng âm thanh gào thét của tên đệ trung can nghĩa đảm nhanh chóng biến mất, gã chỉ cảm thấy thân thể mình không ngừng rơi xuống, rơi xuống... Cuối cùng “bùm” một tiếng, gã rơi tôm vào một vùng nước.

May mắn, Lục Vĩnh Hạo giỏi bơi lội, ngay khi rơi xuống lập tức nín thở, vùng vẫy vài cái đã nổi được lên mặt nước. Đây là một hồ nước rộng lớn nằm lọt giữa thảo nguyên yên tĩnh trống trải. Trên mặt hồ ngoại trừ cái đầu nhấp nhô của gã chỉ có một cây gậy cao su thông toilet bập bênh bập bênh.

Lục Vĩnh Hạo tóm lấy gậy thông bốn cầu, bơi vào bờ. Lát nữa gã mà tìm được Vu Lão Lục, không bắt thằng đệ đó nuốt hết cây gậy cao su này thì gã không mang họ Lục. Ướt sũng ướt sình bò được lên bờ cỏ mới phát hiện ra chiếc quần thân yêu không biết đã bị cái bốn cầu quỷ quái hút đến tận nơi nào mất rồi.

Hít sâu, thở ra đều đặn một hồi, lấy lại được bình tĩnh Lục Vĩnh Hạo mới suy tính cẩn thận. Chuyện này tất cả đều cực kì hoang đường. Lục Vĩnh Hạo cho rằng trăm phần trăm có thằng điên nào lên bỏ bột trắng vào rượu gã uống, thế nên đầu óc gã mới bị kích động sinh ảo giác rằng bị cái bốn cầu hút thẳng đến bờ hồ này... Nhưng, tuy gã không phải tên nghiện ma túy nhưng cũng không phải chưa từng dùng đến thuốc lắc, cảm giác lúc dùng thuốc cũng không tà dị như bây giờ á.

Gã tiếp tục đi về phía trước vài bước, càng đi càng chắc chắn đây tuyệt đối là ảo cảnh hoang đường, thế nào từ xa xa phía trước lại xuất hiện một đội binh giáp lấp lánh đang phi mã về phía mình? Mà thứ họ cười, giống như hổ mà cũng không hẳn là hổ, mấy con thú cười có bộ lông vàng ánh kim, vằn đen, thân hình to bằng voi, bốn chân đều có móng vuốt sắc nhọn, khi chạy mỗi lần nhấc chân đều vẩy lên cả nắm đất bụi. Trong đất bụi mù giời, đám ác thú rít gào nhanh như sét chạy đến trước mặt gã.

Đám quái thú hẳn là đã được huấn luyện, không nghe kị sĩ hô lệnh đã tự giác nghiêm chỉnh đứng lại, móng vuốt cào cào mặt đất.

Kị sĩ đi đầu cười quái thú lông trắng như tuyết, vị này mặc một bộ kim giáp, mặt nạ bằng vàng khối che nửa mặt chỉ lộ ra đôi mắt màu vàng hẹp dài. Lúc này đôi mắt đó đang nhìn chăm chăm hình xăm trên người Lục Vĩnh Hạo, ánh mắt sắc tựa dao cứ như muốn khoét da khoét thịt gã.

Lục Vĩnh Hạo mặc dù không mặc quần nhưng khí thế Đại Ca không hề giảm bớt. Gã cởi áo sơ mi, quần quanh eo, vẩy vẩy cây gậy cao su thông toilet về hướng kị sĩ mặc kim giáp: “Bạn hữu, kỳ thú thích lắm nhỉ, cho tớ thử cười một hai vòng xem thế nào nào?”

Vị kị sĩ nhìn nhìn cây thông toilet trên tay gã, đột nhiên rút trường kiếm bên người, lập tức cây gậy đầu cao su trong tay gã rời thành hai nửa.

Một làn gió lạnh vút qua bàn tay gã, nhất thời hiện ra vài vết máu mỏng manh. Lục Vĩnh Hạo ném nửa cây gậy còn lại về phía kỵ sĩ, xoay người co cẳng chạy.

Tổ tiên sư nó chứ! Đây trăm phần nghìn không phải mộng. Với những kẻ sống cùng đao kiếm, mùi máu có một sức gợi cực lớn, vừa rồi mũi đao lạnh băng thập phần sát khí, trực giác nói cho gã: Chạy nhanh! Chạy nhanh! Chạy nhanh!

Do Lục Vĩnh Hạo thành danh quá sớm cho nên bọn lâu nhâu tiểu đệ chỉ có biết đại ca Lục Vĩnh Hạo uy phong lẫm lẫm, áo bay bay trong gió, mặt lạnh như tiền, phất nhẹ tay một cái đối thủ tay đứt chân gãy như thường.

Kỳ thật, Lục Ca còn có thủ đoạn nho nhỏ cất kín.

Hồi còn bé mẹ mất sớm, gã đơn độc một mình kiếm ăn hay bị cả đám côn đồ dồn đuổi vào ngõ hẻm đánh đập. Thường là bị dồn đến thê thảm, ngay quả oan hồn mẹ gã cũng không dám nửa đêm hiện về nhận con. Vì vậy Lục Ca khi ấy đã luyện ra một chiêu “Lăng Ba Vi Bộ” có thể tính là tuyệt học, chỉ cần không bị đánh chết, cặp chân dài guồng một phát nhanh như chớp vút đi trốn.

Tựa như hiện tại, Lục Ca quanh hông quấn chiếc áo sơ mi, thân hình ngăm đen cuộn cuộn cơ bắp, nổi bật đầy quyền rũ giữa đám hoa cỏ đại xung quanh, lại giống như cơn gió đen lốc xoáy vù vù hướng về phía hồ chạy tới.

Xung quanh trống trải không một nơi trú ẩn, Lục Ca chỉ còn hi vọng mong manh có thể theo đường cũ mà thoát, tìm về đầu cái bồn cầu quý quý kia.

Kỵ sĩ phía sau không có ý đuổi theo, có một kẻ bên cạnh hạ giọng hỏi: “Vương, thời gian, địa điểm đều chính xác, lại thêm vằn trên người nó, hẳn chính là cực phẩm tấn (– Tấn [pìn] – Con cái, giống chim muông cái đều gọi là tấn) thú mà thánh thư nhắc tới, hạ nhân bắt nó trở lại cho ngài?”

Kỵ sĩ cười bạch thú không nói gì, đưa tay ra rút từ sau lưng hai mũi tên nhọn hoắt, kim quang lòe lòe. Bắt lên cung, một vệt kim quang vút ra phía trước.

Mũi tên thô dài bằng ngón tay cái lập tức xuyên giữa bắp chân Lục Vĩnh Hạo.

Gã rú một tiếng, nhưng nhìn không thèm nhìn mà cứ thế cầm đầu cầm cổ chạy. Trường hợp này mà không ngoảnh đầu, vẫn giữ vững phong độ chạy tới, thật đúng là khả năng ứng biến khiến người người thán phục.

Đáng tiếc uy lực tài hoa của gã chưa kịp triển lãm đã bị mũi tên thứ hai phá tan, mũi tên thứ hai này bay vút lại đây, thực xảo quyết đem xuyên qua bàn tay Lục Ca, hoành tráng đóng đinh gã xuống bãi cỏ.

Lục Vĩnh Hạo theo quán tính ngã dập mặt xuống đất, nhưng danh hiệu Kim Bài đã thủ Đông Anh Hội không phải làm cảnh, người anh hùng nghiêng rãnh toát mồ hôi lạnh mà coi mũi tên nhọn kia giống như cây tăm bình thường rút khỏi tay, quá anh hùng hảo hán!!! Đáng tiếc rút kiểu gì cũng không được. Mẹ kiếp, tên này làm bằng thép hay xi măng! đâm sâu vào đất, lay kiểu gì cũng không suy chuyển.

Trong khi gã đang loay hoay gỡ tay ra, kỵ sĩ đã cười quái thú đi đến gần. Vươn tay rút mũi tên trên người gã ra, một tay còn lại túm lấy cổ gã nhấc lên.

Lục Vĩnh Hạo bị tóm đến vị trí ngang bằng kỵ sĩ nọ mới phát hiện ra chẳng những đám quái thú họ cười có kích thước khổng lồ mà ngay cả các kỵ sĩ cũng có thân thể to lớn hơn người thường.

Lúc này, Lục Vĩnh Hạo đã bị bóp cho ngạt thở, mắt trợn tròn, hai vết thương trên người máu tuôn như suối, mùi máu nồng nặc lập tức tràn lên. Khuôn mặt của kỵ sĩ bị mặt nạ bảo hộ che kín gần hết, chỉ lộ ra đôi mắt, hai tròng mắt màu kim hơi trầm xuống, hẳn đưa ngón tay, cực kì ái muội cọ cọ lên cặp môi dày của Lục Vĩnh Hạo.

Ngay lúc đó, đội kỵ binh vốn yên lặng đứng cách đó không xa đột nhiên rối loạn hàng ngũ, có mấy tên bỗng dừng tháo mũ giáp, sắc mặt ửng hồng, muồn vùng chạy lên phía trước nhưng bị mấy người khác định lực tương đối cao trong đội giữ lại.

Người vừa nói chuyện với kỵ sĩ cười bạch thú cao giọng hô: “Vương, khí tức của tấn thú quá mạnh, mấy thị vệ này đã phá thân, định lực không đủ dẫn đến thần trí rối loạn, tốt nhất nên nhốt nó lại”.

Người đàn ông mắt vàng được gọi là Vương, nghe xong khinh miệt nhìn Lục Vĩnh Hạo, mắng: “Dâm thú!”. Dứt lời liền ném gã vào một cái túi làm từ vật liệu nhìn qua giống da mà cũng không hẳn là da thú, treo lủng lẳng dưới thân quái thú hân cười.

“Dâm cái tiên sư nhà mày... f*ck, giải thả tao ra đầu tay đôi...”

Một phát dây rút kéo lại, đem hàng tràng ô ngôn uế ngữ buộc kín trong túi. Đội kỵ sĩ quát roi vun vút, quay người nhanh chóng rời đi. Thảo nguyên rộng lớn mênh mông lại chìm vào yên tĩnh, chỉ còn lại cây gậy thông toilet đã gãy rời thành hai nửa nằm lẻ loi bơ vơ lẫn trong đám cỏ dại.

3. Chương 3

Khi Lục ca bị dốc tuột khỏi túi, miệng vết thương bị băng huyết, cái mặt đen xạm thoát nhìn trắng bợt ra đến ba lần.

Lúc người mơ mơ hồ hồ bị kéo dậy, Lục Vĩnh Hạo trầy trật mở banh mắt, phát hiện thấy mình đang nằm trên một cái giường mềm mại bự tồ, còn có hai ả gái Tây mặc mỗi cái su-chiêng đang thay mình xử lý vết thương.

Cũng chẳng biết đựng trong bình sứ trắng mấy cô ả cầm trên tay là cái quái gì, nhở lên vết thương có tít lạnh, mà dễ chịu dữ lắm. Lục Vĩnh Hạo mất máu nhiều thật đấy, nhưng chẳng chịu chậm trễ tí nào trong việc nháy mắt gã nhìn đến hai em gái Tây đáng người bốc lửa kia, thể xộp hình trụ dưới hạ thân liền sung huyết, lập tức từ trong lớp áo lót vẩy quanh ló đầu ra.

Mẹ ôi, áo ngực bé đến thế thôi là cùng chứ gì? Hai cái bầu vú bự thây lầy sắp trượt ra đến nơi rồi kìa!

“Em gái ơi, đáng em đỉnh của điểm quá, nghe anh nói có hiểu gì không em?” Lục Hạo Thiên thả dè be be nửa chổng người dậy mà hỏi.

Cơ mà hai cô em kia cứ như là điếc, chăm chăm cúi đầu xử lý vết thương cho gã, thậm chí lúc Lục Vĩnh Hạo mang ý xấu xa cố tình nhích người dùng món đồ chơi kia cọ quẹt vào đùi non của một em trong số đó, em gái này vẫn có thể mặt không đổi sắc, đem thứ đồ chơi đang nhếch lên ném sang một bên cứ như đẩy quả cà tím.

Loại cảm giác không thèm đếm xỉa này làm trái tym đàn ông chân chính của Lục Vĩnh Hạo hơi bị tổn thương rồi à nha. Cái chốn quỷ tha ma bắt này nam thì động kinh, nữ thì lãnh cảm, là chỗ cho mấy thằng ngu à?

Gã lần nữa nằm vật xuống giường lớn, hai con mắt bất động thanh sắc đánh giá bốn bên. Căn phòng này thoát nhìn có hơi cổ quái, bốn phía đều được bọc trong da thú ánh vàng, cũng nhìn không ra đâu là cửa, đâu là cửa sổ. Từ đỉnh giường lớn rủ xuống mấy hạt châu vĩ đại to như trái bóng da, phát ra thứ ánh sáng dịu êm.

Đợi đến lúc hai cô nàng rút cuộc băng bó vết thương tử tế, quay người sửa soạn rời đi, Lục Vĩnh Hạo mới phát hiện ra rằng ngay tại vách tường ở vị trí trước giường đã hé ra một khe hở.

Có cửa rồi! Lục Vĩnh Hạo túm nắm bằng gạc vừa trộm được nhét trong tay lên, kéo ra rồi nhanh chóng gấp lại, một bước dài lủi xuống giường, dùng dải vải trong tay quấn siết lấy cổ ả đàn bà đi sau cùng, tiếp đó đẩy cô ta, cũng nhoi ra cửa phòng.

“Tránh cả ra! Không tao siết chết ả.” Lục Vĩnh Hạo đúng là không phải nói chơi đâu. Gã xuống tay với khí lực giết chóc, thít cho ả đàn bà kia đỏ lựng mặt lên, hai tay liều mạng cào cổ mình.

Lính gác bên ngoài hai mặt nhìn nhau, một trong số đó hẳn là phải báo tin cho lão đại đi.

Chỉ trong chốc lát không lâu, đã có một kẻ từ đầu kia hành lang sải bước tiến lại.

Tên kia thân mình cao lớn dị thường, mình khoác tấm trường bào đen, một mái tóc dài vàng óng cứ thế rủ xuống dài chấm đất. Khuôn mặt nọ trái lại rất tuấn tú, chói lọi phong cách hoa lệ đang thịnh hành bên Nhựt Bản với xứ Hàn Xêrô củ sâm. Mỗi tội hai con ngươi ánh vàng đó quá giàu vẻ ngiệt ngã, ngược lại khiến người ta không còn chú ý trông vào tướng mạo hẳn nữa.

Lục Vĩnh Hạo dựa vào hai con mắt nọ mà nhận ra vị kia chính là người đã lấy thân xác mình ra luyện tài thiện xạ, có độc hay không cơ chứ? Bộ định sắm vai hoàng đế lão tử đi săn bắn mùa thu sao? Còn mình là nhân vật phụ vào vai thủ chưởng?

Nghĩ đến đó Lục Vĩnh Hạo càng ra sức ghì chặt cô nàng trong lòng: “Mau tránh ra cho tao, không tao giết chết ả bây giờ!”

Trong nhận thức của đại ca xã hội đen Lục Vĩnh Hạo thì khi ở trước mặt thuộc hạ, cho dù có thổ huyết đến nơi cũng phải ráng mà cứng rắn. Làm đại ca là phải dám đảm đương, bằng không sao có thể đối lấy được tấm lòng cúc cung tận tụy của đám đàn em kia chứ.

Cô em này đáng người ngon như vậy, không biết thằng oắt tóc vàng này chơi được mấy lần rồi. Một ngày nên nghĩa chồng vợ, mắt thấy đàn bà bị bóp chết đến nơi mà không cứu thì còn bon chen cái con kẹc gì nữa?

Gã đàn ông kia quan sát thể trận Lục Vĩnh Hạo bày ra, vẻ mặt cứ gọi là bình thản, chỉ nói với ả đàn bà nọ một câu: “Còn chưa biết nên làm gì sao?”

Lục Vĩnh Hạo trực tiếp cảm nhận thân thể trong ngực cứng đờ một cái, một luồng ấm nóng văng lên mu bàn tay gã, tiếp đó ả đàn bà trong ngực đã gục đầu xuống.

Lục ca nghiêng đầu nhìn một cái: Cửa nọ được lắm! Cô em này rõ ràng đã cắn lưỡi tự vẫn!

Cô em cũng quá can trường đi. Đừng khinh ẻm là đàn bà, dựa vào năng lực chấp hành cộng thêm dũng khí cảm tử này, vào Đông Anh hội của bọn gã tuyệt đối xứng đáng làm đường chủ á!

Vừa nhìn! Đã thấy vị đằng trước kia nhẹ nhàng câu lên một cái, giường khảm ngà voi liền văng hết sức luôn! Những kẻ này rốt cuộc là loại người nào, có giỏi dám chơi theo luật bình thường một lần thử xem?

Lục Vĩnh Hạo trước lúc suy sụp đã đẩy thi thể ra, vung tay đoạt lấy bội đao của gã thị vệ bên cạnh bổ về phía thằng oắt tóc vàng kia.

Gã đã nhìn ra mình kỳ này lành ít dữ nhiều. Đã thế thì giết một mạng lời được một mạng, trên đường xuống suối vàng cũng đỡ phải lẻ loi.

Cơ mà một đao bổ ra này, người ta đến sợi tóc cũng không thềm rớt, giờ hai ngón tay to dài kẹp lại tức thì.

Trận đánh sấp lá cà đó Lục Vĩnh Hạo thua tâm phục khẩu phục. Thằng oắt kia sau khi thông dong tháo khớp hai tay gã, ung dung đem gã vác lên vai, lại đem gã ném trở về cái giường bị chẳng trong phòng.

“Chúng mày rốt cuộc là loại người gì, mẹ nó chứ rốt cuộc đây là chỗ quái nào!” Cơn đau do trật khớp kích cho gã đổ đầy đầu mồ hôi. Cứ coi như sẽ chết, gã cũng phải làm quỷ cho mình bạch chứ!

Thằng đàn ông tóc vàng kia chậm rãi cởi vạt áo gã, nói bằng giọng đầu dụ: “Ta là vương tử thứ hai của đương kim Thánh Hoàng, được phong Vương ở Ác Hồ chi Uyên (*). Người bị phát hiện trên đất phong của ta thì dĩ nhiên là con mồi của ta. Nơi đây là thành lũy của ta, mà ngươi thì phải ở trong phòng này, sinh hạ cho ta một đứa con trai đầu lòng.”

(* Nghĩa là Vực Ác Hồ á, bà kon muốn dịch hẳn ra thì còm, còn ko mình để nguyên nha =v=)

Thằng thần kinh này coi như bạn tri âm của mình rồi. Lục ca hẳn đây cũng thềm thằng cu đến phát rồ, tuy nhiên vẫn chưa sáng tạo bằng vị này đâu nhá!

Lục Vĩnh Hạo chịu đựng cơn đau dữ dội, cười đáp: “Anh giai à, phía dưới hết xài muốn tìm thằng này chích ngừa hử? Thôi được rồi, sắp xếp mấy em đom đóm một chút, bố thông cảm cho cái độ liệt dương của mày, giúp mày bắn một phát vậy!”

Cơ mà rất nhanh gã đã cười không nổi nữa!

Nhị vương tử nọ tuột tấm trường bào ra rồi, lũng lằng giữa cặp giò dài miên man là thứ đồ chơi quái gì kia?

4. Chương 4

Một khắc này, Lục Vĩnh Hạo rút cuộc tỉnh táo mà nhận thức được rằng kẻ trước mắt gã khả năng chẳng phải người.

Nếu mà là người, thì cái món đồ chơi kia không thể lủng lảng to kinh người như thế chứ. Vừa to vừa dài còn chưa tính, ngoài mặt lại có nguyên một đám hạt mụn lởm chởm lồi lên. Mẹ nó chứ thế này tuyệt đối là mắc bệnh đường sinh dục rồi á!

Trong lúc Lục ca còn đương nhìn đến sững sờ, cái duệch chứ thẳng Nhị vương tử của nợ kia đã mò lên giường, nhắc bổng Lục ca rồi vật ngã gã ra, liền sửa soạn làm một phát chọc thẳng ngay chỗ hiểm.

Khoảnh khắc ngón tay thô dài lỗ măng thọc vào lỗ đ*т mình, Lục ca thấy sợ đến chân tóc trên đầu đều rỏn hết da gà.

Kẻ sĩ thà chết quyết không chịu bị hiếp!

Gã liều mạng dồn sức giãy ra, lao một cú tông thẳng đầu vào tường. Kết quả là có muốn chết theo kiểu đàn bà như vậy cũng không được thỏa nguyện, trên bức tường kia da thú bọc dày cui, mềm chèm bẹp, tông vào phí cả công!

Lục Vĩnh Hạo hết chiêu để xài, bèn quyết định học tập đám chị em hồi nãy cắn lưỡi tự sát. Mỗi tội Nhị vương tử loáng thoáng đoán được tâm tư gã, trong khoảnh khắc sờ tay lên miệng gã, đem ngón tay vừa lần mò lỗ đ*т gã chọc búng vào chính cái lỗ mồm, hung tợn kẹp lấy đầu lưỡi gã. Một luồng điện tê dại truyền qua, cái miệng kia cũng chẳng còn dùng được tý sức nào, rút dài từ khóe miệng chảy tong tỏng xuống.

“Quả nhiên là cực phẩm, bắp thịt trên người cường tráng như vậy, thật sự là hiếm thấy... Phía dưới lại khít như vậy, còn có chút thẹn thùng, hẳn là mới ra ràng đây?” Bàn tay to lớn của Nhị vương tử nhào nặn cơ ngực cùng bắp đùi gã một cách cực kỳ trắng trợn, thế nhưng ngoài mặt lại vẫn nói năng bằng một vẻ đứng đắn trang nghiêm.

Mẹ nó chứ, luận về cái hậu môn xú ối, thì đúng là mới ra ràng thật ấy chứ ỉ! Lục ca còn chưa kịp tự hào về độ bằng thanh ngọc khiết của bản thân, liền đã cảm thấy cái đầu thịt tròn xoe xoe kia mài thẳng vào quả mông sấn của mình, bèn vội vàng vung cái lưỡi không xương, hả họng cong mép nói: “Ta... vừa bị xảy mất thai! Thầy thuốc nói nếu không chăm sóc thân thể cho tốt, lập tức ái ân coi chừng cả đời không chữa được!”

Câu này chẳng biết lúc trước gã cùng cô bồ nhí thứ mấy đi nạo thai thì nghe bác sĩ nói. Kỳ thật có dặn cũng bằng thừa, bộ gã thiếu đàn bà sao? Sáng ngày ra đi nạo mất đứa con, tối đến tiếp tục ôm hai cô nàng đến làm quả 3P.

Hiện giờ gặp phải thẳng diên, gã cũng nhanh trí tức thì mà đột ngột nhớ ra mấy câu động đại này.

Kết quả Nhị vương tử kia liền sững lại một lát thật. Lục Vĩnh Hạo thấy mấy câu rò dại không đầu không đuôi rõ ràng cũng có tác dụng, bèn vội vàng nhắc đầu để thêm một câu: “Ta hôm qua còn chảy máu cơ. Thứ đồ chơi của người lớn như vậy, chọc một cái là thủng cả tử cung của ta ấy chứ...”

Nhoáng một cái, lại thấy mình bị vật ra, một cái miệng rộng oang oang đang dán sát trên mặt: “Biết ngay người là đồ lăng lợ phóng túng mà!”

Nói rồi Nhị vương tử tựa như một trận gió, bước xuống giường khoác trường bào liền rời đi.

Lục Vĩnh Hạo cũng từ giường nhảy nhồm lên, cầm lấy hũ nước to bên giường xối ào ào cọ rửa cái mông tròn vừa cọ sát với món “súng ống” của Nhị vương tử.

Hai phát vừa rồi kia sẽ không dây phải bệnh sinh dục gì chứ? Gã còn chưa sinh được thằng cu đâu đấy nhá!

Còn chưa dội rửa xong cửa đã lại mở ra. Lục Vĩnh Hạo quay đầu nhìn, kẻ bước vào là một gã đàn ông tóc trắng. Không giống như mấy thằng đực rựa cao to thô kệch gã gặp phải lúc trước, vị này so với Lục Vĩnh Hạo còn thấp hơn một cái đầu, thoạt nhìn thanh mảnh ra phết, chỉ có điều phần bụng lại lồi lên, chẳng có tý liên quan nào cùng tứ chi mảnh khảnh.

“Ta là ngự y cung đình, người cứ gọi ta là Tây Lộ. Vương hạ lệnh cho ta đến xem bệnh cho người.”

Lục Vĩnh Hạo vừa chà xát cái móng tròn vừa làm mặt lạnh te nhìn hẩn, sau đó hỏi: “Ta rốt cuộc đã đến chỗ nào? Đầu óc người không có bệnh đấy chứ, đừng có như hai cái thăng điên hồi nãy nhá, nghe có hiểu ý ta không hả?”

“Người hẩn là mới từ dị giới đến lục địa này của chúng ta, còn có chút móng lung khó hiểu. Căn cứ vào thánh thư ghi lại, chúng ta ở đây cứ cách một ngàn năm sẽ có một Thánh Thú giáng hạ từ dị giới. Con trai do nó sinh ra trên thân đều có dị năng, là Thánh Chủ xưng bá một phương. Vì vậy mỗi lần Thánh Thú giáng xuống nhân gian, đều sẽ gặp phải bá chủ bốn phương ào ào tranh đoạt, ai cũng hy vọng mình có thể khiến cho Thánh Thú thụ thai đầu tiên, để ra đứa con thần thánh có dị năng trước nhất.”

Lục Vĩnh Hạo chà không nổi nữa, há nửa miệng nhìn cái vị Tây Lộ lông trắng trước mắt kia. Gã không khỏi nhớ tới những điều nghe thấy lúc mình bị cái thăng Nhị vương tử kia tóm được. Bọn chúng hình như cũng gọi gã là cực phẩm “tần thú” gì đó hả?

“Không đâu... Bỏ sẽ không xui xẻo... lại chính là cái ‘Thánh Thú’ gì người nói chứ?”

Quả nhiên cái mặt choắt như lòng bàn tay của Tây Lộ liền treo ngay vẻ hâm mộ ước ao lên hai quai hàm: “Đương nhiên đúng là người. Tần thú có được mái tóc đen như lông quạ giống người, ở lục địa của chúng ta là có một không hai đấy, còn vân sọc trên thân người nữa, quả thực cùng Thánh Thú được tả trong Thánh Thư giống y như đúc. Nhị vương tử thật là có phúc, có thể giành được người trước tiên...”

Lục Vĩnh Hạo nghe không nổi nữa, hất cái phía dưới của mình lên như quay bông vụ: “Chúng bây mắt mù đấy à? Bỏ là đàn ông! Đàn ông nghe chưa! Đê! Đê cái mả cha bây á!”

Tây Lộ hoang mang khó hiểu hỏi: “Tần thú đương nhiên đều là giống đực chứ! Đàn bà đẻ ra toàn là con gái, chỉ có tần thú bề ngoài giống đàn ông mới có thể sinh được bé trai.” Nói đoạn hẩn liền sờ lên bụng mình: “Người xem ta chẳng phải cũng đang mang bầu đó sao?”

Ngay giữa câu chuyện, Tây Lộ ưỡn cái bụng mình, có chút ngạc nhiên nhìn nhìn Lục Vĩnh Hạo: “Nếu không, ở chỗ các người kia, sinh con trai bằng cách nào?”

Bằng cây súng vàng bắt khuất của bố chứ còn cái chó gì!

Té ra gã ngự y này chính là cái loại “tần thú” mà bọn chúng nói à!

Ý nghĩ đầu tiên hiện ra trong đầu Lục Vĩnh Hạo lại là: Con bà nó, lỡ không quay về được, có nhẽ nào tự mình phải bịt mũi chịu nhện, ngủ với đám đực rựa kia mới có thể sinh con trai hả?

Đếch giải thích với đám con cháu này được. Thấy Tây Lộ ra vẻ quan trọng lấy từ trong hòm thuốc ra những bình với lọ, còn có một quả cầu thủy tinh to tổ bố, Lục Vĩnh Hạo ngơ ngẩn ghéech móng ngồi lên giường, nhúu màu suy tính đối sách sắp tới cho bản thân.

Đúng vào lúc đó thì Lục Vĩnh Hạo thấy Tây Lộ giơ quả cầu thủy tinh lên nhắm chuẩn vào người mình, lòng quả cầu liền y như kính chụp X-quang, cứ nhiên đem lục phủ ngũ tạng của mình chiếu ra rõ ràng mồn một.

Lục Vĩnh Hạo thậm chí còn thấy phần bụng bên phải gã có một mảnh đạn còn sót lại.

Viên đạn kia là do hồi trước gã chấn súng cho thủ lĩnh đại ca của băng nhóm lưu lại. Hồi đó bọn họ bị tử thù của đại ca đuổi giết, không thể vào viện, chỉ đơn giản lấy cùn đốt lười dao liền đem viên đạn lấy ra, có điều rốt cuộc xử lý không sạch sẽ hết được.

Những lúc trái gió trở trời thì vết thương cũ lại đau âm ỉ, còn ngày thường thì nửa điểm ảnh hưởng cũng không lo.

Còn giờ Lục Vĩnh Hạo chỉ vào cái mảnh đạn kia, bốc phét không biết ngượng mồm: “Có thấy không, đây là nạo một cái thai không sạch, mới lưu lại thứ đồ chơi này đây.”

Tây Lộ tuy kinh nghiệm y thuật phong phú, nhưng đối với loại động vật quý hiếm ngàn năm khó gặp nổi một lần này cũng có chút ngu ngơ: “Đây đâu có giống cơ quan của bào thai, giống kim loại chứ...”

Lục Vĩnh Hạo trợn trừng hai mắt: “Ta mang bầu lại có thể giống mấy cái thai tầm thường sao? Cái thai này vốn dự đoán sinh ra là đầu đồng tay sắt cơ mà! Kết quả mới được ba tháng đã chết ở trong bụng...” Nói xong còn chớp chớp mắt, cứ thế đẩy ra một viên cứt mắt to đùng.

Tuy rặn chả được giọt nước mắt nào, nhưng cái vẻ mặt thống khổ kia vẫn khiến Tây Lộ thân là tần thú xúc động lây, không khỏi nói mấy câu trấn an đại loại như “Người hăng còn trẻ, đừng đau khổ, sau này còn nhiều cơ hội, Vương của chúng ta năng lực mạnh lắm, từng khiến cho ba tần thú một đêm đồng thời thụ thai đó”.

Sau khi Tây Lộ xem bệnh xong trở ra, trong đầu Lục Vĩnh Hạo cũng dần dần hình thành chủ ý.

Xem ra cái Thánh Thư gì đó dự đoán rằng mình sẽ hạ giáng xuống cái thế giới khác này, là then chốt để mình trở về... Còn có lão thầy bói già! Lý Nhĩ Quang! Hiện giờ nhìn lại thì thấy rõ tà đạo! Chỉ hy vọng lão Lục thông minh một chút, tìm được lão già kia, tra hỏi cho ra phương pháp làm mình quay lại.

Đúng lúc này thì hai tên thị vệ vai u thịt bắp áp giải gã rời phòng, đến tiền sảnh cùng Nhị vương tử ăn chung bữa tối.

5. Chương 5

Trong đại sảnh này cảnh sắc dục tục tiêu chói lọi đến nỗi khiến người ta mở mắt không ra. Nhị Vương tử đây là muốn bày một châu đại hội khoe mẽ, thiết tiệc chiêu đãi một đám thủ hạ, từng kẻ đều nâng ly chúc tụng, trong ngực ôm những là nữ nữ nam nam.

Mà này cái đám *đũy đực* kia liệu có thể mặc thêm giùm chút được không?

Chỉ thấy nguyên bày giai non gầy gầy như gà giống hết cái tay Tây Lộ lúc trước, háng bọc túi vải lùm lùm chật căng còn điểm miêng lụa tí tẹo mỏng dính lên trên, bộ mặt được cạo láng coóng lại thoa thêm chút phấn trắng, bộ ngực phẳng lì còn trơ trên cạo sát lên thân thể đàn ông cao to thô kệch.

Điều khiến Lục ca ghen lửa nhất chính là, hiện tại bản thân gã cũng bị bắt thay vào bộ hóa trang kịch cỡm nọ. Người mặc quần đùi rộng rãi quen rồi, đi được vài bước gã đã cảm thấy chất liệu vải kia mài vào hòn trứng phát ngứa cả lên. Lục ca dứt khoát dạng chân như tuyển thủ bộ môn đô vật, khuyên khoảng bước vào đại sảnh.

Đúng trong giây lát Lục Vĩnh Hạo xuất hiện tại đại sảnh kia, toàn cảnh lặng ngắt như tờ. Mấy gã đực rựa cao to lực lưỡng dị thường giống thành Nhị Vương tử nọ đồng loạt đưa ánh mắt thêm thường chiều thẳng vào Lục ca.

Một khắc này Lục Vĩnh Hạo thấm thía sâu sắc rằng, làm tuyệt sắc mỹ nữ kỳ thực nào khác gì làm đại ca, đều là vai diễn cần khí chất trấn định đầu có gió tấp sóng gấm cũng không lay chuyển nổi, cho nên vị “đại ca dự bị sắp lên ngôi” là Lục ca đây tắm trong ánh mắt quần chúng đắm đuối phát hào quang mà nửa điểm thẹn thùng cũng chả thêm có, chọn một bàn đầy áp món tươi ngon, duỗi cẳng chân đập đập gã đàn ông cường tráng đang ngồi ở mé bàn: “Mấy ông anh, đẹp vào tý!” Sau đó bèn kéo kéo miêng vải che chỗ xấu hổ vẫn kẹp trong khe hai quả mông sấn, tùy tùy tiện tiện đặt đít ngồi phệt xuống.

Gã căn bản không biết rằng cái hành động mới rồi kia, trong mắt quần chúng tại đại sảnh này tuyệt đối giống xem cảnh nóng quay chậm còn tua đi tua lại những ba lần.

Ngay lúc đó có mấy kẻ nhịn hết muốn nổi, phun cả một miệng đầy rượu lên đến tận xà nhà.

Nhị Vương Tử ngược lại vẫn vững vàng ghê gớm, cả mép lẫn môi đều không thèm nhúc nhích, con mắt cứ như vậy nheo lại còn một khe hở, cái vị sát cạnh Lục Vĩnh Hạo kia tức khắc liền cúi đầu đứng dậy ra đi.

Lục Vĩnh Hạo lúc này đã vung quai hàm bắt đầu nhá thử đồ ăn. Nói cho cùng vẫn bắt nguồn từ cung đình, mùi vị kia quả đúng là tuyệt đỉnh. Như cái chân thú này này, cũng chẳng biết là loại động vật gì, vị thịt bọc trong lớp vỏ cháy xém càng nổi bật cảm giác tinh khiết tươi ngon. Lại còn mâm trứng cuộn ngào đường kia nữa, chẳng biết quán cái gì, ăn vào chỉ thấy vị thơm ngon sống động nhảy nhót trên đầu lưỡi.

Lục Vĩnh Hạo đối với chuyện ăn cả đời cảm giác như với mỗi tình đầu. Cho dù ở vào loại cục diện hỗn loạn chịu hết xiết như bây giờ, có món ngon xơi vào bụng, lập tức lòng thơ thới hân hoan.

Nhớ năm nao gã mới có mười ba tuổi, lại bị đám kẻ thù thất đức nhà ông bỏ treo toòng teng trên cây ba ngày ba đêm, còn lũ ôn con mắt dạy kia nướng thịt nhậu nhẹt ngay bên dưới. Ngay cạnh gã lúc ấy là đứa em gái mới gần bảy tuổi đầu. Con bé con ngày thường vẫn cùng gã chỉ chèo kèn cựa gục trong vũng máu đầm đìa, hai con mắt vẫn không khép lại nổi cứ trợn trừng nhìn thẳng vào gã.

Mà khi đó, gã thậm chí đến cả loại cảm giác bị phần cào ruột xé gan cũng đã bị cơn đói tiêu hóa sạch, chỉ còn biết dờ ra trong một đám mùi thịt xông lên mà nhìn tấm di hài bé nhỏ lạnh băng kia. Tại thời điểm đói đến xuất hiện ảo giác, gã liền bám vào một ý niệm để chống đỡ mà chịu đựng đến cùng... Không ăn thịt hết lũ ôn con mắt dạy này, gã có chết cũng không nhắm mắt.

Đến lúc được người ta cứu xuống dưới, gã suy yếu đến độ đứng dậy không nổi, vẫn hung hăng tàn bạo cắn xé thẳng đầu sỏ súc sinh bày trò làm nhục chà đạp em gái gã. Thời điểm dòng máu nóng tuôn tràn vào cổ họng, mùi vị tươi ngon kia làm cảm giác sáng khoái lan đến từng tế bào trong thân thể gã.

Cũng chính là từ đó trở đi, gã đã yêu cảm giác nhồi đồ ăn vào cửa miệng. Trong lòng gã dường như có một cái lỗ thủng nào đó, lấp thế nào cũng không điền đầy nổi.

Đáng tiếc hiện giờ đến cả chút xíu đam mê đó cũng bị cướp đi rồi.

Một gã đàn ông vẫn ngồi chiếu dưới bên tay trái Nhị Vương Tử ngắm cái tướng ăn thùng uống vại của gã, bật cười: “Thác Hải Vương, con tiểu thú ngài bắt được thế nào lại vẫn mang bộ dạng chưa được khai hóa thế này. Ngài cần dạy dỗ y cẩn thận một thời gian nhé! Bằng không khi đến phiên ta, mang ra chơi cũng không đủ tình thú đâu!”

Lục Vĩnh Hạo nghe thấy bèn nâng nửa mí mắt liếc qua. Gã đàn ông vừa nói đó có một mái tóc dài màu bạc. Không khắc nghiệt lạnh lùng như Nhị Vương Tử, đôi con mắt màu bạc nọ tựa hồ dẫn theo ý cười vô tận, chiếc mũi ưng anh tuấn lại mang theo một tia giảo hoạt, trộn lại thành một bộ tướng mạo của kẻ khẩu Phật tâm xà.

Có ý tứ gì hả?

Cảm tình đến mức đã rỗng rần đợi check hàng rồi à? Cũng không biết vị khẩu Phật tâm xà kia có thân phận gì, mà cư nhiên lại có thể sở nanh Nhị Vương Tử thế?

Nhị Vương Tử bưng chén rượu gỗ nhẹ xuống tay vịn ghế ngồi, nhướn mày hỏi: “Lý Hải Vương, ta nói tấn thú kia có phần người lúc nào hả?”

6. Chương 6

Kẻ được gọi là Lý Hải Vương kia nghe vậy thì cười: “Nếu chẳng có ta phát hiện cuốn thánh thư đã thất truyền nhiều năm ấy, người sẽ tìm được ‘nó’ sao? Thác Hải à, sông còn chưa qua đã toan tính hủy cầu sao?”

Nhị Vương Tử nhướn mày một cái: “Nếu muốn hủy thật, thì Lý Hải Vương người lại có kế gì hay?”

“Nhị Ca danh nghĩa là bậc bề trên, Tam đệ ta đây lại còn có cách nào? Đến lúc đó chắc đành phải báo với Đại ca, để y bảo vệ công bằng cho ta vậy nhỉ?”

Nhị Vương Tử Thác Hải đến cả đầu mày cũng không thèm nhếch nữa, cộc cằn nói một câu: “Người nói vậy là uy hiếp ta sao?”

Gã khẩu Phật tâm xà liếc mắt đưa sang những là đao quang kiếm ảnh trùng trùng điệp điệp mai phục cạnh bức tường vây đắp phù điêu, cười giọng mũi nói: “Sự thực là, Đại Vương Tử có lẽ đã lên đường chạy đến Ác Hồ chi Uyên rồi. Chẳng biết Ác Linh Thiết Kỳ mà Chiến Thần dũng mãnh nhất đại lục của chúng ta gần đây huấn luyện ra có chiến tích thế nào? Sẽ mất ba ngày, hay là hai ngày, thì có thể đem Ác Hồ chi Uyên san bằng thành bình địa đây nhỉ?”

Nhị Vương Tử nghe lời, giận đến ném rơi chén. Thị vệ mai phục từ trước tường đó là tín hiệu ra tay, thoát một cái sầm sập gương khí giới tiến vào, dọa cho nguyên đàn mỹ nữ với từng bầy dầy dục nhỏ bé đứng

ngập đại sảnh thét lên oe óe, ôm đầu nhảy dựng lên như chuột. Lục Vĩnh Hạo trái lại vẫn bình chân như vại, suy nghĩ trong bụng chính là: hay phết! Xem ra cái trò anh em nổi da nẫu thịt này thật sự là thứ cứng cựa nghìn đời bất biến. Chỉ mong thằng cha Đại Vương Tử Chiến Thần gì đó uy phong mãnh liệt tỵ, đánh cho hai thằng oe con đốn mặt té kít té lái ra, đến lúc đó gã sẽ nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, đưa tay chém xuống bằm vằm thằng Nhị Vương Tử kia ra cho nó hiểu rõ ràng mình bạch cái gì là “mông lưu manh có sừng có mỏ cầm được sừng”.

Tay chân của Lý Hải Vương kia cũng ào ào quây lại trước mặt chủ, cảnh giác mà nhìn bọn hộ vệ xông tới. Chỉ là gã khẩu Phật tâm xà trên mặt nào có lấy một tia hoảng loạn, tựa hồ hết thảy từ đầu đến chân nằm trong dự liệu của hắn. Mắt thấy có mấy tên lính tốt nóng ruột tranh công đầu nhào đến, hắn cũng không định hỗ trợ thuộc hạ, chỉ từ trong ngực lấy ra một thanh đoản kiếm có vẻ như được tạc bằng đá đen, nhẹ nhàng nhấn một cái vào viên đá tròn lồi lên trên chuôi kiếm, từ thanh đoản kiếm một luồng ánh sáng chói mắt mãnh liệt lóe ra. Gã nhẹ nhàng vung một cái, tên lính vừa xông lên lập tức bị một đao cắt thành hai đoạn.

Vào cái lúc máu tươi trộn lẫn với nội tạng của tên lính kia phọt ra tung tóe, có mấy ả đàn bà với vài thằng đực đực khiếp quá trốn trắng mắt, lăn đùng ra ngất xỉu.

Đúng lúc này, Nhị Vương Tử vung tay một cái, đám thị vệ còn lại lập tức tạm ngừng, không xông lên trước chịu chết nữa.

“Xem ra, may mắn là mặt hàm kia ta đã sớm phát đi, bằng không cực phẩm đến bậc này lại bị ông anh cả nhà người hưởng thụ một mình, chẳng phải là lãng phí của trời?”

Nhị Vương Tử hằm hè nhìn thằng Ba nhà mình, hỏi: “Người lòi con hổ dữ đó ra đây là có ý gì? Tưởng rằng khi hắn tới người sẽ có thể được dây máu ăn phần sao?”

Tam Vương Tử cười, nói rằng: “Dù lấy bất kỳ lực lượng của người nào trong chúng ta, hiển nhiên là vẫn không đủ khả năng chơi lại Đại Vương Tử. Thế nhưng nếu hai người chúng ta liên kết lại, thì Tu Hải Vương hẳn tạm thời cũng sẽ không làm gì được chúng ta. Nhị ca à, hai ta nói cho cùng vẫn là do cùng một thân mẫu hạ sinh. Tu Hải Vương hẳn chỉ là loại ti tiện để ra từ một tên tẩn thú hạ đẳng nhất, mà lại được độc chiếm sự sủng ái của phụ hoàng. Đã tận mắt thấy phụ hoàng quyết định phải ban vương vị cho hắn kế thừa rồi, lẽ nào người thật sự không oán hận một câu sao? Đến nay hắn đã nắm giữ trong tay phần lớn quân lực tại trung tâm vương triều, lại liên hôn với Ba Thản Quốc tiếp giáp với Đế Tư hoàng triều của chúng ta, thế lực tạm thời không ai so được. Nhưng nếu hai người chúng ta đều có đứa con thần thánh trời ban, thì phụ hoàng thế nào lại chẳng cân nhắc vấn đề người thừa kế vương vị thêm lần nữa? Nhị ca, ta và người vẫn chưa đến thời điểm trở mặt với nhau đâu.”

Một tràng này nói ra, hiển nhiên xiên trúng khúc mắc trong lòng Nhị Vương Tử. Chỉ thấy hắn nhắm con mắt ánh vàng lại, sau đó phát tay, liền khiến cho một loạt thị vệ lui ra. Sau đó hắn liếc mắt nhìn Lục Vĩnh Hạo một cái, hơi có phần kinh ngạc khi phát hiện ra một pha ruột văng óc phọt nhảy nhua máu me ban nãy, thế mà chẳng hề ảnh hưởng gì đến khẩu vị của tên tẩn thú này. Thế nào mà gã vẫn ngồi lù lù một đống như trước, ngon lành sung sướng gặm một phần lòng heo nướng to đùng.

Nhị Vương Tử ánh mắt hơi tối lại, sai phái hai tên thị vệ bên người: “Đưa nàng về hậu cung, canh giữ chặt hơn.” Lục Vĩnh Hạo rút một cọng cỏ từ cái chiếu cỏ thơm dưới mông, xia thịt vụn giắt trong khe răng, lòng trầm xuống: “Thối xong! Bỏ mày ngược lại thành ra keo dán dính lành tình anh em keo sơn của chúng nó rồi.”

Quả nhiên đêm hôm đó, hai ông anh cùng chạy tới kiểm hàng.

Hai gã đàn ông cao lớn đồng thời xuất hiện trong gian phòng, một vàng một bạc, quá đập vào mắt.

“Tẩn thú này bộ dạng cũng không phải loại đứng đầu, may mắn đáng người coi như không tệ.” Lý Hải Vương sau khi lại cẩn thận trên dưới đánh giá Lục Vĩnh Hạo một phen, về cầm nhận xét.

Còn may hắn chưa bảo: “Thằng cu này mông to, chắc chắn sẽ sinh con trai”, chứ không dù phải giỡn với tính mạng, Lục ca cũng nhất định cùng hắn huyết chiến đến cùng.

“Mặt mũi chú em trái lại cũng khá, nếu đưa tới quán bar ta mở, nhất định sẽ được cất nhắc lên làm trai gọi ăn khách đầu bảng!” Lục Vĩnh Hạo không cam tâm chịu yếu thế, bèn chế nhạo.

Lý Hải Vương nghe không hiểu ý tứ trong lời gã nói, nhưng đoán được rằng đó chẳng phải câu gì hay ho, bèn mỉm cười đi đến trước giường, thỉnh linh thờ tay ghì chặt cầm Lục Vĩnh Hạo, cúi xuống hôn mạnh lên môi gã!

Úi tao đuêch con mẹ nó chứ! Lục Vĩnh Hạo cùng đầu lưỡi của hắn đều hãi quá! Đại ca đây tán gái tuy nhiều, nhưng nấu cháo lưỡi không phải sở trường, chỉ tụt quần mới là phong cách trước sau như một của gã. Gã nằm mơ cũng không nghĩ nổi rằng chính mình sẽ có một ngày bị đàn ông hôn hít, theo trực giác liền muốn nghiến chặt răng cắn rụng lưỡi thằng ôn mắt dạy này, thế nhưng mỗi lần vừa định hành động, toàn thân liền tựa như bị một sợi thừng vô hình trói lên, bủn rủn vô lực, chỉ có thể mặc cho thằng kia muốn làm gì thì làm.

Tam Vương Tử đây cũng chẳng biết đã cắn vào mồm bao nhiêu thằng đàn ông rồi, luyện được một cái đầu lưỡi không xương lắt léo uốn khúc, luồn vào trong miệng quần một trận, chẳng mấy chốc quả thật đã quần cho phía dưới gã cứng ngắc lên.

Gã khẩu Phật tâm xà giữ lấy miệng mà hôn còn chưa tính, thế nào mà bàn tay cũng tiến vào trong quần Lục Vĩnh Hạo, đem hắn trên dưới trong ngoài sờ soạng hết lượt. Lục Vĩnh Hạo chỉ có thể dùng một cánh tay yếu xiu chống lên ngực Tam Vương Tử, yết hầu cao thấp nhấp nhô nuốt nuốt nước miếng hắn mớm vào.

“Đủ rồi, y hiện tại còn chưa thích hợp thụ thai.” Thác Hải Vương ở bên cạnh ngửi thấy mùi bất ổn, dựa vào cạnh cửa nói.

Lý Hải Vương nói lỏng tay mà vẫn thòm thềm: “Lãnh địa của ta có một loại trái cây thích hợp để cho tăn thú ăn. Ngày mai ta sẽ sai người gửi tới, rồi bảo y dùng, rất nhanh sẽ có thể khiến y phục hồi kỳ động dục.”

Lục Vĩnh Hạo được ném trở lại giường, cảm thấy thân thể tựa hồ lại có thể cử động, nhưng chỉ ngoan ngoan nằm sấp xuống, hơi hơi gấp gáp thở ồ ồ, tựa như còn chìm trong dư vị của những chấn động vừa rồi Tam Vương Tử đem đến.

Nhị Vương Tử híp mí mắt, nhìn tăn thú vừa bị thằng em trai lột đến suýt trụi lủi nửa thân. Cơ ngực cường tráng của gã khe khẽ phập phồng, tác động đến dị thú trên hình xăm trước ngực, tựa như nó đang rục rịch muốn cử động. Nét mặt thoát nhìn không quá xinh đẹp dịu dàng, khi hai mắt nhắm chặt liền bị giấu đi ánh mắt lúc bình thường hung tàn hết như con sói nhỏ, buộc người ta không thể không chú ý tới hàng lông mi dài mảnh đen nhưng nhúc nhích. Đó tựa hồ là nơi duy nhất lộ ra vẻ nhỏ nhắn mềm mại trên thân thể tăn thú này, mà bắp đùi thẳng tắp cường tráng nọ lại hơi he hé tách, gốc đùi làm ra một vùng sấp bóng cảm dỗ khiến người ta liên tưởng không ngừng, hận không thể đem vật cứng rắn nào đó mà thọc vào kia cho sướng...

Mà cái “cậu em” khe khẽ nhếch lên ấy, tự nhiên đã lọt vào trong mắt Nhị Vương Tử —— “Đê tiện!”

Mặc dù đã đạt thành thỏa thuận “chơi chung” với thằng em giai, nhưng phản ứng sinh lý của Lục Vĩnh Hạo vẫn khiến cho Nhị Vương Tử bốc lên lửa giận. Kể tiện nhân kia lúc trước cứ bày ra một bộ dáng thà chết chứ không khuất phục với mình, giờ đây chỉ dính có chút xú nước miếng đặc thù của đàn ông hoàng tộc, lại có thể khiến cho kích thích tố gây ra sự phục tùng của con cái trong tăn thú này lập tức phơi bày một bộ mặt dâm thú.

Chuyện như vậy làm sao lại không khiến cho Nhị Vương Tử coi khinh Lục Vĩnh Hạo vài phần.

Đợi đến nhị vị Vương Tử làm cho đã nghiền phần biến thái của từng người, rốt cuộc chịu rời khỏi phòng.

Lục Vĩnh Hạo chậm chậm mở to mắt, bàn tay một mực vui trong lần chần mềm mại lẳng lẳng siết chặt.

Cảm giác rắn chắc trong lòng bàn tay khiến gã nhẹ nhẹ phát ra một tràng cười lạnh.

Mấy năm sống cuộc đời đại ca này còn chưa mài cùn ngón nghề kiếm cơm nơi đầu đường xó chợ thuở ban đầu của gã. Chiêu “Thiên Thủ Quan Âm” này từng giúp gã nâng được túi tiền của bao nhiêu ông chủ đại gia! Còn giờ gã đã nhân lúc hai đực ngài kia một vị thì động dục, một vị nổi cơn giông, im hơi lặng tiếng mà chôm được thanh đoản kiếm trên người Tam Vương Tử nọ.

Mới vừa rồi, lúc đến đại sảnh dùng bữa, gã đã trông thấy ánh sáng ngoài phòng dần nhạt xuống, ước chừng hiện giờ đã là lúc đêm khuya, nhất định phải nhân dịp trước khi Nhị Vương Tử phát hiện điểm dị thường, mau chóng đánh bài chuẩn.

Lục Vĩnh Hạo đột ngột vùng dậy, dùng đoản đao hung hăng chém thẳng vào một chén nước, bổ hết ra làm hai, làm vang lên một trận tiếng động giòn giã.

Hai tên lính gác ngoài cửa lỗ tai cực kỳ thính, lập tức mở cửa vào xem. Lục Vĩnh Hạo trốn sau cánh cửa, học tập động tác mới rồi của Tam Vương Tử, ẩn vào viên đá quý trên chuôi đao, phóng ra một luồng ánh sáng màu lam, thoát một cái đã cắt đầu tên vệ sĩ xuống. Sau đó gã lột áo giáp trên người hắn ta, dùng nước trong bình dội cho trôi hết vết máu dính lên, mặc vào xong xuôi rồi, bèn đi ra từ cửa lớn rộng mở.

7. Chương 7

Cả quảng này đường thông hè thoáng một cách thần kỳ. Lục Vĩnh Hạo trong lúc đến đại sảnh đã thám thính hoàn cảnh xung quanh. Gã thoáng thấy có lối cho người hầu bưng đồ ăn lên, chính là một cánh cửa nhỏ hình trăng lưỡi liềm cạnh hoa viên.

Bình thường đám người hầu tạp dịch quê mùa cũng không thể ra vào bằng cửa lớn mà có lối qua lại riêng của họ, cho nên Lục Vĩnh Hạo quyết định chú ý đến chỗ này để từ đó thoát thân.

Lúc mò được đến phòng bếp thì gã thấy có người đang chuyển rác rưởi lên một cỗ xe ngựa. Lục ca khịt mũi một cái liền chui tọt vào trong xe rác.

Chờ gã bịt mũi nghe thảng phu xe cùng tên thị vệ giữ cửa con cà con kê con dê con ngỗng buôn hết dưa lê, rốt cục xe cũng lắc lắc lư lư phi ra cửa lớn.

Lục Vĩnh Hạo còn chưa kịp đuổi xoắn bộ não thở phào một hơi, thì chợt nghe từ ngoài xe ngựa truyền vào một tràng cười trong sáng khoan thai: “Nhanh quá nhỉ, ta cứ tưởng người cần thời gian lâu hơn mới thoát ra được chứ.”

Trét mọe rồi! Lục ca trong lòng hăng tuốt xuống một cái. Gã thò đầu từ trong đồng vỏ trái cây rửa nát ra xem thử, đã thấy vị Tam Vương Tử kia treo hai đồng cân tỷ tổn ngoài càng xe.

Lục ca cúi gục mặt xuống bò từ trong xe ra.

Gã tự nhủ lòng bảo sao lại chả chuẩn được ngon nghề như vậy, từ lúc thấy mình chôm thanh bội kiếm của hắn là cái thẳng rùa đẻ ra này đã tính toán ăn mảnh rồi đây. Trước tiên xúi giục thẳng anh thứ hai của hắn trống giong cờ mở phát ngựa đi đầu tóm sống mình nhốt lại, rồi báo tin cho thẳng anh cả hắn cùng tới tranh môi với thẳng anh hai, kết quả vào phút cuối cùng thì sắp xếp cho mình trốn ra, đến lúc đó thẳng Nhị vương tử kia dù có giải thích năm thôi mười hồi với lão đại thể nào cũng là vô phương chối cãi.

Đợi tới lúc hai thẳng anh tẩn nhau đến lưỡng bại câu thương, rốt cuộc đũa ngồi làm ngư ông thủ lợi chính là tên khẩu Phật tâm xà nhà hắn. Nhìn thử cái phần toan tính này xem, ai làm huynh đệ với hắn thật đúng là xui xẻo tám kiếp ý chứ!

Lục Vĩnh Hạo đối với loại nhân vật âm hiểm như vậy trước nay không hề có cảm tình. Đàn ông có thể hung tàn, nhưng không thể độc địa, nhất là tính kế với chính thân nhân mình thì thật sự là đồ cặn bã của loài người!

Vừa đúng lúc trong miệng mới nãy còn sặc vào mấy cái hột, Lục Vĩnh Hạo khạc một miếng văng lên tận mặt Lý Hải Vương. Vừa khạc nhổ ra, đám tùy tùng bên cạnh Lý Hải Vương đồng loạt biến ngay sắc mặt, con mắt nhìn Lục Vĩnh Hạo đều nói lên một điều “Thôi mày chết chắc rồi!”

Lý Hải Vương thì lại cứ giống như thấy mình vừa nhặt về nuôi một con mèo ương bướng, một vẻ cứng nưng hết cách, còn móc ra một chiếc khăn tay lau vài cái lên mặt mình, tiếp theo phân phó cho thị vệ đằng sau: “Lấy gân rồng đem trối tay chân nó lại, sau đó buộc lên yên con đà long đằng kia, dắt nó đi dạo một lúc.”

Lục ca sao lại để cho người ta dắt đi dạo như chó chứ? Thị vệ còn chưa tới được gần, gã đã rút thanh đoản kiếm kia đâm thẳng về phía Lý Hải Vương.

Thế nhưng Lý Hải Vương giơ tay phải mình lên như gió thoảng mây bay, từ giữa lòng bàn tay phát ra một tấm chắn do dòng khí tạo thành. Trong nháy mắt va chạm với tấm chắn kia, thanh đoản kiếm đứt lìa thành từng khúc, rơi trên mặt đất hóa thành một vốc đất vàng.

“Vương của chúng ta là pháp sư có tiềm lực mạnh nhất cả đế quốc này, một tên tăn thú như ngươi sao mà hòng tổn thương Vương của chúng ta chút nào được chứ?” Gã thị vệ vừa mĩa mai vừa dùng dây gân trói ngoéo hai tay Lục Vĩnh Hạo chặt cứng.

Lục Vĩnh Hạo mới đầu vẫn bình chân như vại, chẳng phải chỉ là chạy trên mặt đất mấy vòng thôi sao?

Đợi tới khi thực sự bắt đầu “chạy”, thì Lục Vĩnh Hạo đến cả mặt xanh mặt vàng cũng đều nôn thốc nôn tháo ra.

Mẹ nó chứ đây là cái thứ vật cưỡi gì? Sao con nào cũng biết thăng thiên thể này? Chỉ thấy hàng dãy cự long chớp cặp cánh đen vĩ đại, xuyên thẳng vào giữa mây hồng dày đặc, mà gã thì cứ y như người vượn Tạc-dzăng, tru lên theo từng hồi lắc qua đu lại.

Lục ca là loại người “sợ trời không sợ đất”*. Cũng phải nói, đó là do cảnh ngộ năm đó gã bị treo trên cành cây, tận mắt chứng kiến em gái cứ thế bị chà đạp đến chết. Từ đó trở đi gã đặc biệt sợ độ cao, lúc có nhiều người còn có thể miễn cưỡng làm bộ chống chọi, chứ máy bay thì thà bị đánh chết cũng chẳng chịu ngồi lên.

(*a.k.a. sợ độ cao đó =”))))))

Nhưng hiện tại, quả thực là “nhảy cầu” phiên bản VIP nhá!

Một khắc này Lục ca hồn phi ra đằng mũi, rớt cuộc dứt khoát trợn trắng mắt, xỉu luôn.

Cũng chẳng biết đám oắt con kia thả gã ra từ lúc nào, khi tỉnh lại đã phát hiện mình đang ngâm trong một hồ nước, có người từ sau lưng ôm eo éch của gã, một bàn tay bự đang thông thả chải chuốt mó tóc gã.

Lục Vĩnh Hạo ớ người ra, đột nhiên ý thức được có chỗ nào không đúng: đầu của mình sao nặng trĩu thế này? Món tóc đỏ dài ngoằng đầy đầu này là cái thứ gì đây? Có mấy lọn tóc thậm chí còn xoa cả xuống trước ngực gã, bông bênh trong làn nước thông thả trôi xuôi.

“Người tỉnh rồi?” Bên tai truyền đến nhiệt độ của môi lưỡi, một ngón tay dài nhè nhẹ quẩn quanh mái tóc vàng cạnh mặt gã, ái muội hỏi: “Màu tóc này, ngươi thích chứ?”

Mỗi lần chứng sợ độ cao phát tác, tỉnh lại gã đều thoáng thấy có chút cảm giác chán ghét bản thân. Nhờ ơn cái đồ con rùa này, hiện tại gã chỉ còn muốn phát điên lên.

“Đây... đây mẹ kiếp là cái chó gì?” Ngoảnh đầu nhìn lại, Tam vương tử cũng để trần cánh tay, hai gã được rửa cứ thế cởi truồng tòng ngồng, chót chót nhả nhả ngâm mình trong một cái hồ nước, làm cho Lục Vĩnh Hạo lạnh run lên.

“Ta bôi lên tóc cho ngươi huyết dịch của loại hỏa hồ ở vùng đất lạnh nhất phương bắc. Làm như vậy có thể khiến người mau chóng mọc ra mái tóc đỏ dày dặn, trong cung những vị phu nhân dùng nó để làm đẹp cũng nhiều lắm. Mái tóc màu đen lúc trước của ngươi quá bắt mắt, thể này vẫn tốt hơn nhiều.”

Tốt hơn nhiều á? Lục Vĩnh Hạo cúi đầu nhìn cái bóng phản chiếu trong nước. Hắc Sơn lão yêu(**) trong phim Hồng Kông hồi năm 70 đều hóa trang như này, đi hù dọa con nít khỏi cần há miệng ra, đội một mó tóc đỏ dài thoảng trợn trừng hai mắt là đủ sinh động lắm rồi.

(** Hắc Sơn lão yêu là trùm đám yêu quái chuyên hút tinh khí đàn ông trong phim Thiên Nữ U Hồn đó =”))))))

Cơ mà Tam vương tử làm ra thuật biến hóa, lại cứ thích mó tóc dài bông bênh theo chủ nghĩa siêu thực này, một khắc sau lại ôm cứng lấy eo lưng to khỏe của Lục Vĩnh Hạo, ái muội tại lỗ rốn vẽ vài vòng: “Bảo bối cưng, sợ quá rồi à? Lúc thả ngươi xuống đừng quần đều ướt sũng, bốn vương thấy cũng hơi đau lòng, về sau không cho phép quậy phá nữa, bằng không thì phải đem treo ngược ngươi lên.”

Lục Vĩnh Hạo đã nhìn ra, vị này mặt đầy vẻ tươi cười sần sọc, nhưng mà so với Nhị vương tử mặt mũi giá băng kia có thể xuống tay thâm hiểm hơn nhiều. Nếu giở trò ngang ngược ra với hắn, thì hắn thật sự có thể vừa cười vừa cho ngươi ném đủ Mãn Thanh thập đại “dâm” hình đấy.

Vừa vặn bị dọa không nhẹ, khỏi phải giả bộ yếu đuối, Lục Vĩnh Hạo dứt khoát ngả một cái lên người Lý Hải Vương: “Anh à, đừng có dọa người ta sợ nữa được không, tề ra quần còn là nhẹ đó, anh mà còn treo em lên một trận, thì đến mưa vàng thôi anh cũng được hưởng luôn ý chứ!”

“Nôm ạ, ngoài miệng thì ương ngạnh, lá gan lại nhỏ xíu như vậy. Bất quá bốn vương chính ra lại thích người cứ là thứ xấu xa khó tính hay cự nự thế đấy.”

Lý Hải Vương đã nín nhịn cùng Lục ca hòa hợp tâm tình xong, liền sửa soạn vào đề tài chính, bàn tay nhắm thẳng phía dưới sờ sờ nắn nắn.

Lục ca cảm thấy chiêu này thực quen vãi.

Đừng nhìn gã chỉ lẫn lộn trong đám xã hội đen nhá, bang của Lục ca thực sự cũng có loại người làm bộ làm tịch như Tam vương tử đấy. Ví dụ như mấy gã quân sư chó má trong bang kia, học hành được dăm bữa, giở trò lưu manh cũng phải bày đặt văn nhả. Lão đại tổ chức “ngủ thân mật” tập thể, bao nguyên một phòng toàn tiểu thư (***), đều thanh toán trước hết cả, ôm vào hợp cạ thì cứ thế mà quất! Lại còn cứ bảo không! Người khác phải đối đến hai bé rồi, gã vẫn còn ở đẳng kia kéo tay cô em nhỏ, ân cần thăm hỏi xem trong nhà người ta có những ai a, khó khăn trắc trở thế nào à? Tại sao không đi học mà lại làm cái nghề này? Đợi đến khi cô em nhỏ tâm sự khóc lóc, làm cho mọi người tưởng rằng anh giai thân thiết này chuẩn bị xây công trình hy vọng, giúp đỡ thiếu nữ lỡ bước sa cơ đeo cặp sách trở lại sân trường thì, con mẹ nó, bắt đầu cõng lưng quần! Sáp vào cô bé rưng rưng nước mắt bắt đầu phang trong tình cảm mãnh liệt.

(*** Tiểu thư ở đây là tiếng lóng chỉ gái gọi)

Sau đó có lần gã vui miệng hỏi: “Chơi trym, cũng phải tốn sức thế à?” Người ta bèn nâng cặp kính gọng vàng mà nói: “Lấy được cái tình, có tình rồi mới có cảm giác yêu đương, làm mới thú, mới đáng đồng tiền bát gạo.”

Giờ này cái thằng Tam vương tử kia giỡn với mình cứ như ghẹo thú cưng bé bỏng cái kiểu kia, chính là sửa soạn tiêu hai xu mà được cảm giác giá ba xu đấy mà.

8. Chương 8

Lục Vĩnh Hạo bị nắm chặt cửa quý, bèn vội vàng tỏ ra đau khổ: “Lý ca, chúng ta chơi trò khác được không, hay là để em giúp anh xoa bóp, chăm sóc trym cho anh một hồi? Em... em hiện tại đang trong tình trạng đặc biệt, không được đâu!”

Lý Hải Vương bóp cằm Lục Vĩnh Hạo lắc lắc, ngoéo khóe miệng một cái, cười nói: “Những lời này của người lừa gạt Nhị ca ta thì còn được, làm sao mà sinh không ra chứ? Ngoan, để bản vương dùng cây gậy phía dưới chữa trị cho người.”

Nói xong hắn đứng thẳng dậy, cái thứ nằm giữa đám lông trắng giữa hai chân cứ vậy ngang nhiên lộ ra.

Lục Vĩnh Hạo đã sợ tới mức đần cả mặt... Không phải chứ, nhà bọn hắn di truyền kiểu gì vậy? Sao mà “thằng nhỏ” của người nào cũng mọc đầy gai thịt thế?

Tam vương tử dường như phát hiện ra gã hoảng sợ, cười nói: “Thế nào? Cái này của ta không giống với của đàn ông ở thế giới người sao?”

Lục Vĩnh Hạo sợ đến mức nhảy tót một phát lên bờ hồ, thật thà đóng đũa “của quý” của mình: “Nhìn thấy không? Của tao đây mới là tiêu chuẩn đấy, mày không phải... không phải là hoàng tộc sao? Mắc bệnh lậu thì lo mà chữa đi, chứ không ba cái mụn thịt này sẽ lan ra toàn thân, coi chừng tới lúc cái nhan sắc bé nguyệt tu hoa của mày cũng xong đời.”

Tam Vương Tử quả nhiên là tốt tính hơn Nhị ca của hắn, bị Lục Vĩnh Hạo móc mĩa cũng chỉ mỉm cười: “Đây không phải là mụn thịt, mà là thai châu có thể khiến người sinh em bé. Ở thế giới này của chúng ta, chỉ có đàn ông giống đực thật sự mới có đặc điểm này. Mà bộ phận sinh dục tròn bóng lại nhỏ xíu như của người, chỉ có thể trở thành cơ thể mẹ tiếp nhận thai châu, sau đó sinh ra một bé trai khỏe mạnh. Chẳng qua... Bởi vì ghen hoàng tộc quá mức cường đại, tấn thủ bình thường cho dù có mang thai đi nữa thì cuối cùng vẫn không thể sống nổi để sinh ra em bé khỏe mạnh được.”

Cho nên huyết thống của hoàng thất từ xưa đến nay khó mà truyền thừa. Năm xưa phụ hoàng của ta có hậu cung ba nghìn người, lại chỉ có ba người con trai. Mà Nhị ca của ta, đã khiến gần hai mươi tấn thú

mang thai, nhưng không có một người sinh được, cho nên hấn mới thần hồn nát thần tính, lo sợ hãi huyền, chứ không thì còn lâu mới bị mấy lời bịa đặt của người lừa gạt mà không chút nghi ngờ.”

Lục Vĩnh Hạo xem như đã hiểu rõ, thì ra là gã đàn ông nào sinh con cho hoàng tộc bọn hấn, hấn là đều có một trái tim anh hùng liệt sĩ xem cái chết nhẹ như không. Như vậy gã lại càng không chịu thỏa hiệp.

Tam Vương Tử đang nói đột nhiên giơ tay, một sợi tơ vô hình quấn lấy cánh tay Lục Vĩnh Hạo, hấn kéo nhẹ một cái, Lục ca “ôi chao” một tiếng liền ngã vào trong hồ, lăn ba vòng, liền lăn tới trong lòng Lý Hải vương.

“Bảo bối, mặt ngươi trắng bệch rồi kìa, có phải là sợ lắm không? Yên tâm, ta sẽ không giống như ba ông chồng lỗ mãng kia của em, ta đã sớm tìm được một loại hoa cỏ kỳ dị, một nghìn năm nở hoa một lần. Hai tháng nữa là đến kỳ hoa nở của nó, sẽ giúp em bình an sinh con cho ta. Chẳng qua... trước đó ta phải nghiêm túc mà dạy dỗ em một lần...”

Lục Vĩnh Hạo vốn thích công phu mềm miệng. Tìm một cô em biết tình biết thú, ôm về đẻ một trận, tiết kiệm đầu óc sức lực mà lại rất “phê”! Thế nhưng gã không ngờ rằng, có ngày mình lại phải “đốt xi gà” cho người khác.

Cái thằng tam tôn tử Lý Hải Vương này thoải mái dựa vào trên giường nệm cạnh hồ, đem gã lúc này đã bị định thân không thể động đậy gì được bày thành một tư thế thả lỏng. Một bàn tay đè chặt đầu của gã, nhét thứ đồ vật đáng sợ kia vào cái miệng đồng dạng bị điểm huyết, thỏa mãn mà ngoáy vòng tròn sâu trong vòm họng gã.

Lục Vĩnh Hạo chỉ có thể từ cuống họng ứ ớ đôi ba âm, nước bọt dọc theo thứ gớm ghiếc kia chảy xuống.

Lý Hải Vương nhìn đôi mắt đỏ bừng của Lục Vĩnh Hạo, mỉm cười lại đè đầu gã xuống mấy phen: “Đầu lưỡi liếm vòng quanh cho ta, từ trên xuống dưới, nhẹ thôi...”

Cái loại cảm giác hổ lạc xuống đồng bằng bị chó cắn này, đã rất lâu rồi Lục ca chưa trải qua. Hồi còn thiếu niên, vóc dáng gã nhỏ bé xinh xắn, mắt sáng mày thon khá là hấp dẫn, lăn lộn giang hồ cũng gặp phải mấy thằng biến thái muốn bắt gã thổi kèn, bán mông vân vân.

Gặp một thằng xử một thằng, tất cả đều bị gã lừa vào ngõ hẻm, dùng dao găm cắm vào hậu môn chúng khoét ra. Dám đụng tới Lục gia thì phải có gan chịu rò hậu môn đi!

Nhưng mà hiện tại, gã rõ ràng là không cùng đẳng cấp với mấy tên không phải người này. Mắt thấy “của quý” của tên Tam lưu manh đang nằm trong miệng gã phút chốc lại phình ra gấp đôi, gã không kịp nhả ra, bị tên chết tiệt đó phun “trà sữa trân châu” đầy một miệng.

Lục ca là loại người ngày ba bữa không bỏ bữa nào, thế nhưng nguyên một ngày hôm đó gã buồn nôn tới nỗi nuốt không trôi bất cứ thứ gì.

Vốn lãnh địa của tên tam vương tử này ở phía tây vực Đà Long, nhưng hấn hoàn toàn không vội quay về lãnh địa mà đi đường vòng du sơn ngoạn thủy, âm thầm phái ra một đám đông mật thám trinh sát tình hình vực Ác Hồ.

Có điều mật thám trở về đều bẩm báo quân đội của đại vương tử Tuấn Hải vương dừng ở biên cảnh vực Ác Hồ, liền cấm quân đóng bãi không tiến lên một bước.

Lý Hải vương nghe tin này, nụ cười trên mặt kém sắc vài phần. Đại vương tử tính toán chuyện gì trong bụng, thật khiến người ta đoán không ra.

Mẫu thân của Tuấn Hải vương vốn chẳng phải là tần thú mà năm xưa mất bao công sức sức tạo khắp bốn phương đại lục mới tìm ra trình lên cho Đế Tư Thánh hoàng, mà là dây tơ làm tạp dịch trong cung đình, lưng gù lóm khöm, mặt mũi xấu xí vô cùng. Năm đó Thánh hoàng xuất tuần, ở phía tây vực Cuồng Xà bị một con dâm xà hiếm thấy cắn vào chân. Vừa lúc tên xấu xí kia ở bụi cây gần đó hái quả mọng cho bữa tối, bị Thánh hoàng, lúc này đang đỏ cả mắt vì trúng nọc rắn, bắt lấy “giải quyết” một hồi.

Sau khi nọc rắn giải bớt rồi, Thánh hoàng nhìn thấy mình lại từ thân thể của một kẻ xấu xí thấp hèn như vậy khoái hoạt, tức giận đến nổi lập tức ra lệnh cho người kéo tên kia vào rừng giết chết.

Nhưng mà khi tên xấu xí kia bị ném vào rừng, chuyện không thể tin được đã xảy ra, đàn rắn trong rừng không ngờ lại quần quýt quanh thân gã, khiến thị vệ không thể đến gần.

Pháp sư đi theo liền biết tên xấu xí này đã mang thai con của Thánh hoàng, bởi vì lúc hai người hành hoan trong người có độc đâm xà, nên vương tử này nếu có thể thuận lợi sinh ra, nhất định sẽ có dị năng thiên phú thao túng loài rắn.

Chính vì điều này mà kẻ xấu xí mới có thể tiếp tục sống tạm, thuận lợi sinh ra đứa con trai đầu tiên của Thánh hoàng, chẳng qua đứa con này rất xấu, vừa ra đời toàn thân đều là vảy rắn, suýt chút nữa bị Thánh hoàng buộc đá ném vào trong hồ cho chết đuối. Sau lại, càng ngày càng lớn, vảy rắn mới dần dần rụng đi.

Sau này tấn thủ mà phụ hoàng sủng ái nhất, cũng là mẫu thân của Lý Hải Vương và Thác Hải vương, vốn xuất thân từ thế gia hầu tước, Liên phu nhân liên tục sinh hai vị vương tử, khiến phụ hoàng càng không có thời gian chú ý đến đứa con trên danh nghĩa kia. Hẳn tuy mang danh vương tử, nhưng thực ra cũng giống như gã mẫu thân tạp dịch của mình, sống cuộc sống của tôi tớ.

Nhưng mà tên nghiệt chủng hắc, quả thật giống như một con rắn độc, ẩn nấp trong góc tối âm thầm đợi thời cơ. Năm mười hai tuổi, không ngờ hắc dám trốn khỏi cung đình, lẩn vào trong đại quân đi chinh phạt Man tộc Triết quốc, liên tiếp lập được nhiều kỳ công. Trong một trận đánh ác liệt nhất, khi quân đội Đế Tư quốc rơi vào vòng vây, bị vây khốn trong một sơn cốc, toàn quân sắp bị diệt thì một mình hắc điều khiển trăm con rắn lớn tiêu diệt hơn vạn quân chủ lực của Triết quốc.

Nghe những người may mắn sống sót sau trận chiến đó kể lại, đứa trẻ nọ ngồi trên mình một con rắn khổng lồ, ánh mắt đỏ rực như ác ma, lãnh tĩnh chỉ huy đàn rắn mà hắc gọi về, trước tiên xông vào giữa bầy ong lớn của Triết quốc, sau đó chia cắt cả quân đội bao vây thành từng tốp nhỏ, lần lượt đập tan. Một đứa trẻ mười hai tuổi, lại có thể giữa một vùng mưa máu gió tanh phô bày phong thái vương giả.

Từ khi đó, đứa trẻ bị coi là nghiệt chủng ti tiện, từ lúc ra đời thậm chí không được đặt tên, đã được phong là Chiến Thần, còn được Thánh hoàng thưởng lãnh địa, phong là vương của vực Cuồng Xà phương tây. Hắc cứ như vậy im hơi lặng tiếng từng bước từng bước leo lên cao, đợi Lý Hải vương và Nhị ca hắc giết mình cảnh giác thì thực lực của Tuấn Hải vương đã lớn mạnh đến mức không ai có thể dao động.

Hiện tại con rắn độc đó đã xuất binh, lại trấn thủ biên giới không chịu tiến sâu vào rốt cuộc là vì lý do gì?

Ngay cả quý khách đa đoan như Lý Hải vương cũng nhìn không thấu vị đại ca vẫn hay làm ra những việc bất ngờ ngoài dự đoán của mọi người này.

Lúc này Lục Vĩnh Hạo đang nằm bên trong một lều bạt lộng lẫy, trong lòng vui mừng không sao kể xiết.

Bởi vì ngày hôm qua, thị vệ của Lý Hải vương vừa trình lên cho Lý Hải vương một thứ, một khẩu súng lục M1911 của Mỹ.

Khẩu súng này Lục Vĩnh Hạo rất yêu quý, nó là kỷ vật thân ái mà năm xưa trùm xã hội đen Vân ca cho gã lúc thu nhận gã.

Lúc bị bọn cầu hút đến cái nơi quỷ quái này, súng với quần của gã mất tiêu đầu không biết, không ngờ bây giờ lại đột nhiên gặp lại.

Lục Vĩnh Hạo suy nghĩ một chút liền hiểu ra, nhất định là Tam vương tử kia tính toán tìm kiếm lối vào dị giới, cho người lục soát đáy hồ, nên mới tìm được khẩu súng lục, chẳng qua súng này rơi xuống nước, không biết có còn sử dụng được không?

9. Chương 9

Tam Vương Tử vốn dòng pháp sư thông tuệ nhưng đối với vật lạ lòng này nghiên cứu mãi chẳng ra. Nghịch trái nghịch phải nửa ngày cũng không phát hiện ra cái gì, vì thế quay sang Lục Vĩnh Hạo vẫy tay : « Đây cương, vật này thuộc về em hả ? Dùng làm gì ? »

Lục Vĩnh Hạo đã có chuẩn bị trước, lúc này nước mắt rưng rưng : « Đây chính là di vật mẹ để lại cho em... là... mặt dây chuyền, thấy cái này không ? » – vừa nói gã vừa chỉ chỉ về phía cò súng – « đây này, đây là

nơi xuyên dây chuyền qua, ở quê em mọi người đều dùng nó làm trang sức đeo trước ngực ! Ôi chà ! Đẹp vô cùng ! »

Tam Vương Tử nghe xong đem súng ướm ướm thử lên ngực, bởi vì cơ thể hắn vốn cao lớn cho nên mặt dây chuyền theo style súng ống to bự như vậy cũng không có vẻ lố lăng lắm.

Thế nên hắn tiện tay quăng cây súng cho thị vệ đứng bên cạnh : « Đến thành trấn gần nhất, tìm mua một dây chuyền đen phù hợp với nó », nói xong kéo Lục Vĩnh Hạo ôm vào ngực, thân thiết cọ cọ mũi lên má Lục ca, một bộ dạng ngạc nhiên như mới phát hiện ra điều gì thú vị lắm : « Nếu như em thích mấy đồ trang sức, khi nào trở về ta ban cho em một ít nhé ».

Lục Vĩnh Hạo ghét nhất trên đời mấy cái trò ôm ấp này, nghiêng đầu tránh đi, đột nhiên nhìn thấy một quyển sách đang đặt trên bàn. Cuốn sách có bìa làm từ da thú màu đen, bên trong chỉ có vài trang mỏng manh dùng gân thú khâu lại mà thành. Tam Vương Tử cũng theo tầm mắt Lục Vĩnh Hạo nhìn tới, vươn tay sờ sờ lên bìa sách, cười bảo : « Đây chính là thánh thư đã tiên báo về sự xuất hiện của em, có muốn nhìn nó không ? »

Lục Vĩnh Hạo cúi đầu nhìn kĩ hơn, chỉ thấy trên sách ngoài một đoạn dài toàn những chữ nhìn như nòng nọc còn có một hình vẽ cực kì bắt mắt. Tuy rằng đường nét sơ lược nhưng Lục Vĩnh Hạo chỉ liếc qua cũng nhận ra hình vẽ này y xì đúc hình xăm Thao Thiết trên người gã. Lục Vĩnh Hạo vội vàng lật một tờ, điều khiến gã kinh hãi là trên trang sách thứ hai không phải là kí tự nòng nọc mà là chữ Hán quen thuộc.

Những chữ Hán ấy rõ ràng viết : « Vào ngày hai mặt trời chiếu rọi Đế Tư đại lục, phải nhớ không được... »

Viết dở dang đến đây là hết, phần còn lại của trang sách dường như đã bị ai đó xé toạc mất, gã vội vàng lật lật phần sau, chỉ thấy phần còn lại những kí tự nòng nọc mình chẳng hiểu. Lục Vĩnh Hạo cảm thấy cả người nổi thêm cả tầng da gà, yết hầu tựa hồ như bị ai bóp chặt, không sao thở nổi.

Mấy chữ Hán xiêu xiêu vẹo vẹo kia chính là bút tích của gã, không chệch đi đâu được.

Đặc biệt là kiểu chữ ngày (- Nhật) bị gã ngoáy thành mắt (- Mục) không thể lẫn đi đâu được. Phản ứng đầu tiên của Lục Vĩnh Hạo là chẳng lẽ mình chưa từng xuyên không đến bất kì dị giới nào, tất cả chẳng qua là trò đùa dai của thằng rối hơi nào đó chẳng ? Nếu không thì làm sao giải thích chuyện chữ viết của chính mình xuất hiện trên cái gọi là Thánh Thư này ? Nhưng, mấy con dị thú cùng mấy thằng cha dị hợm phi nhân loại này cũng không thể giải thích bằng một câu ‘đùa cho vui’ được.

Lục Vĩnh Hạo xoay người hỏi Tam Vương Tử : « Bản thánh thư này vì sao thiếu mất một trang ? »

Lý Hải Vương giả hoạt khôn ngoan, làm sao lại không phát hiện ra sự khác thường của Lục ca chứ ? Hắn nheo nheo mắt, nhẹ giọng hỏi : « Làm sao nào, cũng hiểu được chữ viết trên trang thứ hai kia hả ? »

Lục Vĩnh Hạo biết nếu bây giờ không nói thật thì e rằng Tam Vương Tử sẽ không xùy ra phần thánh thư bị rách. Vì thế gật gật đầu bảo : « hiểu được, đây chính là chữ viết ở thế giới của em ? ». Ai ngờ Tam Vương Tử mắt sáng lên rồi lại thở dài : « Trang sách này không hiểu đã bị ai xé mất, khi ta phát hiện bản thánh thư này thì nó đã như vậy rồi. Mấy chữ đó nói cái gì ? »

Lục Vĩnh Hạo mắt đảo tròn, bịa đặt : « Tẩn thú sinh xong phải chờ ba năm sau lựa chọn ngày lành tháng tốt mới có thể bắt đầu có mang ... Ai ui ! »

Nói chưa xong đã bị Tam Vương Tử véo đùi một cái thật mạnh : « Lại hư nào ! Nếu mà sinh không được ấy, ta sẽ đem em lăn trên giường cả ngày, làm đến khi nào em có thể sinh được mới thôi... », nói xong cúi đầu chuẩn bị ịn lên môi Lục Vĩnh Hạo một nụ hôn.

Lục Vĩnh Hạo không dám trốn, tránh được cái miệng hôi thì sẽ phải ngậm kem thối, cân nhắc lợi hại xong gã quyết định tưởng tượng thằng cha này là một em mông to ngực bự trắng nõn trắng nà, miễn cưỡng chịu đựng.

Lý Hải Vương so với Nhị ca của hắn phiền nhiễu hơn rất nhiều, mỗi đêm không đem Lục Vĩnh Hạo ra sờ mó toàn thân một lần là ngủ không ngon giấc. Cái kiểu bệnh hoạn này chẳng khác gì mấy tên tù nhân mới được thả, ngứa chân ngứa tay thấy cái gì cũng hùng hục xông vào thử.

Ba ngày sau chiếc ‘vòng cổ’ treo quả súng to vật được trang trọng mang tới, Lục Vĩnh Hạo môi run run, thật muốn vứt bỏ chỉ khí nam nhi để ôm đầu khóc toáng vì sung sướng. Mặc dù gã cũng không thực sự chắc chắn súng đạn có thể làm tổn thương được mấy tên phi nhân loại này không ?

Những lúc không có ai, gã lặng lẽ tháo ổ đạn, bên trong là các viên đạn, vỏ kim loại lóe sáng. Số đạn này là ngày trước Vân ca đặt làm riêng cho gã, nghe nói vỏ đạn làm từ chất liệu đặc biệt do kim loại dung hợp cùng bạch cương tạo thành. Lúc ấy Lục Vĩnh Hạo thật muốn ngay trước mặt bố già nhà mình cười to một hồi.

Gã vốn là dân xã hội đen, dùng loại đạn này khác gì chưa đánh đã khai với toàn bộ thiên hạ rằng ‘vụ việc’ này là do Lục Vĩnh Hạo gây nên đấy.

Nhưng là, Vân đại ca ngồi bình tĩnh trên ghế, từ từ nhắm mắt, khuôn miệng già nua đầy nếp nhăn ném ra một câu : « Cậu thích hay ghét không quan trọng, về sau bắt buộc phải mang theo người »

Hừ ! chỉ vì một câu nói này, mỗi lần có tụ họp, bố già này nhất định phải kiểm tra xem gã có mang súng này theo không. Rút cục, gã ngay cả ra ngoài chơi gái, bao cao su có thể quên nhưng không bao giờ quên mang nó.

Bây giờ nhìn lại, loại đạn đặc chế này đúng là quá chuẩn, một giọt nước không dính. Mỗi chi tiết, linh kiện đều sáng bóng, thử bóp cò, âm thanh tanh tách vang lên, cảm giác được sức bật, độ chuẩn xác còn nguyên.

Chắc tên Nhị Vương Tử sớm đã phát hiện quỷ kế của thằng em trai. Nhiều ngày liền đã phái ra rất nhiều thám binh truy tìm tung tích bọn họ gặt gao, cho nên Lý Hải Vương nóng lòng trở lại lãnh địa của mình. Đà long liên tục mấy ngày nay ngoại trừ ăn uống đều không đứng xuống mặt đất. Lục Vĩnh Hạo hiểu rõ nếu đến được lãnh địa của Tam Vương Tử thì gã xong đời, kể cả có trong tay súng tự động đi chăng nữa cũng là kêu trời trời không thấu kêu đất đất chẳng hay.

Hành trình gấp rút, đừng nói người, ngay cả thú cũng không chịu nổi !

Vì thế sau hai ngày bay liên tục, đà long đột nhiên chẳng cất nổi cánh, thúc giục thế nào cũng vẫn nằm bệt dưới đất. Nhân dịp này, Lục Vĩnh Hạo cố gắng bắt chước dáng vẻ khi làm nũng của mấy ả tình nhân cũ ngày xưa, đến bên cạnh lắc lắc cánh tay Tam Vương Tử : « Mấy ngày liền không tắm, người ta chả muốn cho mình hôn đâu nha. Để người ta qua bên kia thác nước tắm rửa xiu xiu, chỉ mất một lát là xong ngay í mà »

Nói xong được câu sến như phim hồng koong như này, chân gã cũng muốn chuột rút luôn, vậy mà thằng chả Tam Vương Tử hơn hử thấy rõ, chỉ đạo bọn tay chân kiểm tra tọa kỵ xong liền lấy chiếc áo choàng, sau đó bẻ bống gã ra hồ nước.

Ái chà, nhìn phong cảnh này mà xem, ba mặt là nước, một mặt vách đá hùng vĩ, phía trên vách đá có một cửa động vĩ đại, dòng nước xiết tuôn ồ ồ từ nơi đó xuống. Tựa như một con cự long phun trào, nước từ cao đổ xuống đập vào tầng tầng đá dưới hồ, sủi bọt trắng xóa.

Trong tiếng thác nước âm vang, một tiếng súng thì tính là gì chứ ? thật đúng là địa phương tốt để giết người cướp của nha.

Mỹ nhân muốn tắm, Tam Vương Tử đương nhiên không gọi tùy tùng đến vây xem. Lúc này hắn đã thoát y phục, nhảy vào trong nước, xoay người cười ý bảo Lục Vĩnh Hạo mau mau thoát y mà nhảy vào lòng mình.

Lục Vĩnh Hạo cởi cúc áo, trong đầu vô vàn ý tưởng xoay chuyển, một nhát súng này, vô luận thành công hay thất bại thì bản thân đều là lãnh ít dữ nhiều, bắn hay không ?

Đang do dự thì thanh âm của Tam Vương Tử dè già đã vang lên : « Bé xấu tính của anh, lại ngượng ngùng cái gì, đợi lát nữa bản vương dùng đầu lưỡi giúp bé cưng rửa sạch móng nha ».

Đệt ! do dự cái rắm ! Nếu sống mà chỉ như con đàn bà để cho chúng nó tha hồ đùa bỡn thì gã nguyện ý tự tay giết chết thằng dâm dê này rồi anh đừng lên đường gặp Diêm Vương luôn cũng được.

Nghĩ đến đây, gã giật phắt chiếc súng vẫn treo lủng lẳng trên ngực, nhắm thẳng ngực Tam Vương Tử.

Lý Hải Vương cũng là tay lão luyện trường đời, từ lúc ánh mắt Lục Vĩnh Hạo lộ hung quang lòng đã sinh cảnh giác. Khi gã giơ súng lên, Lý Hải Vương nhanh chóng kết khởi khiên chắn.

Xong, Lục Vĩnh Hạo tuyệt vọng nghĩ. Nhưng ai ngờ kì tích xuất hiện, viên đạn « bang » một tiếng xuyên qua tấm khiên, trúng thẳng lồng ngực Lý Hải Vương.

Lý Hải Vương đối với kết quả ngày cũng thực ngạc nhiên, trợn tròn mắt nhìn vết thương trên ngực chảy máu đỏ thẫm, sau đó ngơ ngác nâng mắt khiếp sợ trừng Lục Vĩnh Hạo.

Lục Vĩnh Hạo không dừng tay, liên tục nổ súng vài lần nữa, mà Lý Hải Vương ngã ngửa ra sau, rơi vào đáy nước. Ngay khi chìm xuống nước, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Lục Vĩnh Hạo dữ tợn vô cùng, tiếc rằng chỉ giây lát hắn đã chìm đến đáy hồ, chỉ có từng tia máu đỏ sẫm không ngừng phun lên, tan loãng trên mặt hồ.

Nếu được. Lục Vĩnh Hạo còn muốn đem thằng chết bầm kia bắn thành cái sàng, nhưng thời gian cấp bách, nếu hai người bọn họ không sớm quay về thì đám tùy tùng chắc chắn sẽ sinh nghi chạy tới xem xét. Cho nên sau khi đắc thủ, Lục ca xoay người chạy vào mảnh rừng đen tối, rậm rạp ven hồ.

Vì vội, vì sợ, gã chạy như điên nên không chú ý đến phía trên cánh rừng gã đang chạy vào đám chim muông đang tan tác bay đi. Một đám đen bay táo tác ngợp trời, giống như có gì đó trong khu rừng rậm này buộc chúng hoảng sợ chạy trốn.

.....

Lục Vĩnh Hạo cuống cuống chạy hồi lâu mới phát hiện ra khu rừng này thật lạ.

Quá yên tĩnh, yên tĩnh đến âm u hầu như không có âm thanh gì. Xung quanh chỉ có những cây đại thụ cao lớn, cao vút đến tận trời, lẳng lặng im lìm, thỉnh thoảng lắm mới có tiếng lá khô rơi khẽ.

Lục Vĩnh Hạo dừng chân, giơ súng trong tay, híp mắt lại nhanh chóng đánh giá xung quanh.

Đột nhiên một tràng tiếng rên đau đớn truyền tới.

Thần kinh Lục Vĩnh Hạo căng lên, cẩn thận di chuyển tới nơi phát ra tiếng động.

Khi gã đi qua một tảng đá lớn, giật mình đến nỗi ngón trở tự động bóp cò súng.

Mẹ nó! Có là quái vật cũng phải biết tự trọng chứ? Soi gương thấy bản thân xấu phải biết đường chui xó tự kiểm điểm, ai lại nghênh ngang ra đường dọa người khác thế này.

Quái vật này mặt người mình rắn, hiện đang nằm gục trên tảng đá phía trước mặt gã. Cả thân mình bọc trong lớp vảy xanh đang bốc ra mùi tanh hôi lợm giọng. Chỉ cần thêm một phát súng, chắc chắn quái vật đang vật vờ kia sẽ đi đời. Nhân dịp nó còn đang ôm bụng rên rĩ phải nhanh chóng xử lý. Đúng lúc này, quái vật bất ngờ ngẩng đầu hung dữ nhìn thẳng vào gã.

Lục Vĩnh Hạo đang chuẩn bị bóp cò, đột nhiên nhìn thấy từ thân rắn đang cuộn tròn hiện ra một khuôn mặt, gã hoảng sợ run run, chỉ thốt lên: « Không... không thể nào, ... người.... Người là... ».

10. Chương 10

Bản mặt lộ ra đó, nếu chẳng phải phối hợp với cái thân thú quỷ dị kia thì bộ dạng cũng còn được coi là tử tế. Dưới hàng lông mi hơi chênh lệch, một đôi mắt phượng khẽ xéch lên. Mới nhìn một lần mà Lục Vĩnh Hạo đã cảm thấy y vừa mất một cách quái lạ, lại không nói ra được thấy quen thuộc chỗ nào.

Lại nhìn thêm cái nữa, gã hốt hoảng đến mức lông tơ sau gáy dựng thẳng tưng. Gương mặt này làm gì có chuyện gã nhận không ra cơ chứ!

Vân ca treo đầy ảnh ngày ổng còn trẻ trong phòng khách với phòng đọc sách. Đừng nhìn bố già ngày nay lụ khụ sần sùi nhàu nhĩ như trái kiwi, lúc còn trẻ bộ dạng thể mà đẹp trai lai láng ra trò đấy. Chưa nói đến khuôn mặt thon gầy, giữa hai chân mày chứa vẻ đẹp âm nhu cổ điển của đàn ông Nhật Bản thời Edo. Ngay cả một thằng đàn ông như gã đây, lắm lúc trông vào còn phải ngây ra ấy chứ.

Có điều, Lục Vĩnh Hạo không thông cảm được lắm với thói tự luyện này của bố già, có lúc chột nhả sẽ buông lời chế nhạo: “Vân ca à, ảnh chụp treo nhiều như vậy, có phải là đang nhờ gương mặt đẹp giai thời trẻ, chuẩn bị kén cho bọn em mấy bà chị dâu à?”

Vân ca không đáp lời gã, ngồi trên chiếc ghế thái sư, tay gõ lên thành ghế, ánh mắt chiếu ra từ sau cặp kính lão lườm một cái. Thế là gã lập tức sợ đến nổi cái rắm còn chả dám nhả ra.

Trong một thoáng, điều Lục Vĩnh Hạo nghĩ đến chính là: không phải con riêng của Vân ca cũng lọt bồn cầu vọt tới chỗ này đấy chứ?

Viên đạn kia hiển nhiên đã khơi dậy thú tính của con quái vật nọ. Cặp mắt vốn đen như mực lập tức lóe lên quang sáng đỏ máu, xông về phía Lục Vĩnh Hạo.

Thế nhưng trong nháy mắt móng vuốt lỏm chồm nhọn hoắt kia vừa kề sát vào da Lục Vĩnh Hạo, quái thú dường như đã cạn kiệt sức lực, nặng nề gục ngã trước mặt gã. Y lại bắt đầu rên rỉ trong vô lực.

Mẹ ôi! Lục Vĩnh Hạo đương tính toán xoay người bỏ chạy, lại phát hiện ra gót chân mình như cắm rễ xuống đất rồi, tê dại đến hết đường cựa cựa. Kết quả là toàn thân mềm oặt, gã cũng ngã vật xuống, đè lên trên người quái thú kia.

Quái thú hơi hơi quay đầu lại, xuyên qua những sợi tóc tán loạn, trừng gã bằng một vẻ mặt hung tợn. Thế nhưng ánh mắt nọ quá giống Vân ca phiên bản thiếu thời, lại còn quyến rũ xinh đẹp thấy má, làm hại Lục ca tâm thần rung rinh.

Lục Vĩnh Hạo từ nhỏ đã theo chân Vân ca lăn lộn trong giới xã hội đen. Trình độ không giận tự uy của bố già luyện đến mười thành hỏa hầu, làm hại Lục Vĩnh Hạo dù trước giờ hung hăng càn quấy đến mấy, hễ bị bố già lườm cho liền thành ra cun cút nghe lời. Hiện tại chiếu theo lẽ thường, hẳn gã phải kiếm hòn đá nào bự bự rần rần, đập vị kia cái rộp bể gáo dừa luôn. Nhưng nhờ vào cái uy hưởng sái của Vân ca, gã vẫn là không thể hạ độc thủ.

“Đệt, không phải mày bỏ thứ bừa gì cho tao đấy chứ? Mày tha cho tao đi. Tao đảm bảo không động gì đến mày. Chúng ta ai đi đường nấy!”

Vốn gã cũng chẳng nghĩ nó nghe hiểu được đâu, nhưng ai dè nó lại hả họng ra nói: “Sợ đến nhũn cả không đi lại được... thì thật thà nhận đi, còn ở đó mà làm bộ kêu gào nói cứng cái gì?”

Có ý gì hả? Nghe nó nói vậy một cái, Lục Vĩnh Hạo mới sáng tỏ ra. Con bà nó chứ gã thật sự bị dọa đến nhấc chân không nổi rồi. Dường như đã rất nhiều năm gã chưa từng sợ sệt đến thế. Lục Vĩnh Hạo thỉnh thoảng cảm nhận được, có thể là mấy kẻ gã đụng phải lúc trước đều quá sức hùng mạnh, rốt cuộc khiến trong lòng gã nảy sinh cảm giác lo sợ và thất bại vô hạn mà gã chưa từng trải qua.

Tựa như loáng một cái, gã lại biến thành thằng bé gầy nhom ốm yếu mười tuổi kia, bắt lực rúc vào trốn dưới giường, nghe tiếng rên thảm thiết xé ruột xé gan của bà mẹ bị phích nước đập trúng đầu, nước nóng bỏng văng tung tóe lên người. Gã khi đó chỉ biết co rúm lại, cựa mình một cái còn không dám...

Nghĩ tới đây, sắc mặt Lục Vĩnh Hạo liền sa sầm u ám. Gã đột nhiên có sức vùng đứng dậy, nhắm đúng chỗ yếu mềm dưới bụng quái vật kia hung hăng đập vài cú!

Con quái vật nọ cũng khá ra phết. Mấy cú đập này coi bộ cứ đánh bừa nhưng cũng trúng chỗ nhược của nó. Thế mà dù nó đau đến run rẩy mặt mày, cũng chẳng để bật ra lấy một tiếng rên.

Điểm ấy ngược lại giống Vân ca như đúc. Lục Vĩnh Hạo đột nhiên sinh ra cảm tình với “nó”.

“Thôi được. Xem ra bệnh mày không nhẹ. Cứ ở yên chỗ này mà chờ, tao đi đây.”

Nói xong, Lục Vĩnh Hạo phúi phúi đất trên thân, quay người nhanh chóng rời đi.

Quái vật khép dần hai mắt, lắng tai nghe không hề nhúc nhích. Tiếng chân Lục Vĩnh Hạo đã xa dần, nhưng rồi lại nghe gã dậm đạp loạn xạ một hồi, sắp sắp ngửa ngửa chạy trở lại.

“Đây... thế này là cái quái gì? Khắp nơi trong rừng toàn măng xà bự thế?”

Chí khí anh hùng Lục Vĩnh Hạo vừa vực dậy được, mới thả một trái rắm xong đã tan thành mây khói. Bộ là Hollywood sao? “Anaconda” đấy hả? Mẹ nó chứ đại hội toàn Đảng toàn rấn chắc? Một đám rấn khổng lồ thành linh ngóc đầu xuất hiện trước mắt gã, còn có vô số con mắt rấn xanh lè lè nhìn gã trừng trừng, mà gã còn có thể chạy về đến nơi thì cũng coi như có tiến bộ đấy.

“Chúng nó đang đợi.” Quái vật trầm lặng này giờ bỗng thành linh lên tiếng.

“Đợi? Đợi cái gì?”

Quái vật giương đôi mắt: “Chờ đến lúc ta hoàn toàn cạn kiệt sức lực, để nuốt sống ta.”

Lục ca cẩn thận e dè hỏi: “Rấn nhiều như vậy... Có điều mày tạng người cũng lớn, ăn sạch mày xong chắc cũng no rồi nhỉ?”

Quái vật nghe thấy thế thì hơi giật giật con mắt: “Chúng nó không kén ăn đâu. Đến lúc đó có cái gì thì ăn cái đó...”

Thôi xong! Gã xem như nghe rõ ràng rồi, lập tức ngồi sụp xuống, xuýt xoa nắn bóp chỗ gã vừa mới đá vào: “Không phải chứ... Ông anh à, anh nhắm còn chịu được bao lâu? Tôi thì hơi bị kiên cường đấy!”

Quái vật vươn tay từ dưới thân thể, lòng bàn tay phủ đầy vẩy xòe ra một gốc hoa thân thảo với cọng lá đang không ngừng phơ phất. Hoa của nó chỉ to bằng hạt đậu tương, mọc thành chùm lùm lùm lút lút. Nó nói: “Thứ hoa này có thể giúp ta lột xác, thế nhưng chúng đều mọc trên đỉnh mấy cây đại thụ màu đen. Ta không còn sức mà leo lên nữa. Người nếu chịu giúp ta hái một ít, thì mới có thể giúp ta lột xác. Giờ độc khí trên thân ta ngày càng suy giảm. Đến lúc không cách nào ngăn cản bầy rấn nọ, thì bọn cự xà sẽ xông tới đó.”

Lục Vĩnh Hạo ngẩng đầu nhìn mấy cây đại thụ cao vút chạm chân mây hệt như những ngọn tháp khổng lồ nọ. Đầu gã lập tức lắc như trống bỏi: “Tôi... tôi không leo lên cây được đâu. Anh còn cách nào cứu mạng nữa không?”

Quái vật lắc lắc đầu: “Thôi đành. Tẫn thú như ngươi sao mà leo lên cây của quỷ được? Lát nữa chúng mò đến ăn ta, ngươi hãy ráng leo thật cao lên cây đi. May ra thì chúng nó nuốt ta xong liền rút, ngươi còn có một đường sinh cơ...”

Mồm miệng gã liền chặt phăng thiện ý khó có được của quái vật: “Cái mẹ gì mà bảo tao là thứ gì gì nên trèo lên không nổi hả! Từng nghe đến chứng sợ độ cao chưa? Là đực hay là cái liên quan *éo gì? Tao đây là thằng đàn ông, làm *éo gì cần mày hùng dũng xả thân chiếu cố hả?”

Nói rồi, Lục Vĩnh Hạo nhổ bãi nước bọt vào lòng bàn tay, quay sang một cây đại thụ bên người. Chờ đến lúc lòng bàn tay chạm đến vỏ cây, gã rút cuộc mới hiểu quái vật nọ nói đàn bà con gái không trèo lên được là có ý gì. Trên vỏ cái cây đen xì kia dường như có vô số mũi gai nhỏ nhọn hoắt, làm cho lúc da thịt dán sát vào chúng thì nhúc nhút thấu tận tim, khiến người ta quả thực không bám vào vỏ cây được.

Quái vật nọ nằm thẳng ra trên đất, buông chùng mí mắt, yên lặng nhìn Lục Vĩnh Hạo chịu đựng cơn đau nhúc nhút khó mà tả nổi, nghiêng răng cắn lợi bò lên trên. Thế nhưng Lục Vĩnh Hạo bò chưa được vài bước thì đã đột ngột nhảy từ trên cây xuống.

Quái vật khê cười cười, vừa định bảo: “Không được thì thôi, đừng miễn cưỡng.” Nào ngờ gã tẫn thú kia hóa ra lại gập lưng xuống, bắt lấy cánh tay nó, rấn sức quăng nó lên lưng gã. Gánh được thân thể nó rồi, gã bèn toan công nó trèo lên trên. Trên người tăng thêm gánh nặng lớn đến thế, lại phải bò lên cây đại thụ cao ngất tua tủa đầy gai kia, gã khốn đến đến thế nào thì nghĩ cũng biết.

Quái vật không khỏi kinh ngạc hỏi: “Người định làm gì thế này?”

“Bạn thân mến à, không phải là anh sợ đâu. Nhưng mà leo đến một độ cao nhất định, anh cơ bản cũng mất mẹ nó ý chí rồi. Lỡ anh ngã cắm đầu xuống đất, thì chỉ còn mỗi chú một mình chống chọi thôi. Anh đây cũng chỉ giúp chú được đến thế này. Lát nữa sẽ đem chú đặt lên cái chạc cây. Nếu chú có thể tự mình chịu đựng qua đận này, lột xác gì gì đó, thì cũng coi như trời còn thương chú. Đến lúc đó phiên chú xuống lại dưới đất, nhặt nhạnh đồng bầy hầy còn sót lại của anh, ném đại vào trong cái hồ lớn nào đó. Cố hương anh

ở một đoạn hồ khác. Vạn nhất bồn cầu chảy ngược, cẳng chân cẳng tay có tuồn về được một hai khúc, thì cũng coi như là lá rụng về cội.”

Lục Vĩnh Hạo nói xong, bản thân gã cũng nóng ran vành mắt: “Con mẹ nó chứ mỗi hận duy nhất chính là chẳng có móng nào nổi dãi. Giờ ngẫm lại mới thấy, con gái cũng tốt chán. Chỉ cần không có thằng bố làm xã hội đen, thì con bé con dậu dằng thù mị, đi học, khôn lớn, lấy chồng... thật tốt!”

Có lẽ nhờ sự bi tráng xem cái chết nhẹ tựa hồng mao hòa tan nỗi ám ảnh sợ độ cao, Lục Vĩnh Hạo cố gắng nện trọng trịch trên lưng lại vẫn bò được tới chỗ cách mặt đất hơn mười mét. Đúng lúc đó, nơi lòng bàn tay gã vốn đã là một đồng máu thịt bầy hầy, đột nhiên có cảm giác tê dại truyền đến. Cũng chính là trong nháy mắt như vậy, loại cảm giác tê dại này nhanh chóng lan ra khắp toàn thân, gã căn bản không còn khống chế nổi thân thể mình, như con lười trúng đạn rơi thẳng cổ từ trên cây xuống.

Thân là người trong giới hắc đạo, Lục ca không phải chưa từng nghĩ tới chuyện mình sẽ chết thế nào. Nhưng mưa bom bão đạn gã đã vượt được qua, kết cuộc lại rơi vào cảnh bị ngã chết, ngẫm lại thấy cũng mỉa mai gớm.

Đương khi Lục ca đã chuẩn bị tâm lý điểm lại đời mình trong nháy mắt rơi tuột xuống này, rồi sẽ đập bệt mặt xuống đất, ngã nổ đom đóm mắt muôn hồng nghìn tía, thì một bàn tay to đã nắm chặt tay gã, làm ngừng lại lực rơi.

Lục Vĩnh Hạo trợn mắt lên nhìn. Hóa ra là quái vật kia lấy đuôi rắn bấu víu vào thân cây, vững vàng túm lấy hần như “khỉ mò mặt trăng”.

Đến lúc Lục Vĩnh Hạo được nó kéo lên đến chạc cây, hai chân Lục ca hoàn toàn lơ lửng giữa trời. Kể vốn đã cả người vô lực là gã dùng chút sức lực còn sót nhấm mí mắt lại, ngồi xếp trên chạc cây gào khóc: “Tao cần mày kéo à? Mẹ nó nữa chừng xuân như này chẳng thà một hơi ngã chết cho rồi! *éo gì! Đuệch mọc mày chứ đúng là thần kinh, nằm thẳng ra cho rắn nuốt còn hơn...”

Cũng không biết Lục ca gào thét hết bao lâu. Chờ đến lúc gã có sức mở mắt ra, thì phát hiện một thằng đàn ông trần truồng tứ chi to khỏe rắn chắc đang ra bộ nhàn nhã ngồi trên một tấm da rắn bùng bùng. Thấy gã mở mắt, tên đàn ông kia khẽ xoay sang bên, để lộ sườn mặt đường nét mượt mà nhưng không mất góc cạnh, khiến người ta không tự chủ được, sa vào đôi mắt sâu thăm thẳm của y.

“Người tỉnh rồi? Khá hơn chút nào chưa? Nếu khỏe rồi thì chúng ta xuống dưới.”

Lục Vĩnh Hạo lần này xem như triệt để thấy rõ mình cách mặt đất thân yêu có bao xa. Đây phải gọi là: “Có khi lên tận đỉnh – Vọng xuống đám núi xanh” (*). Gã lại há lớn họng, phun một hồi lê hoa yên vũ mông lung, rất chi mùi mẫn!

(Vọng Nhạc – thơ Đỗ Phủ = ____ = Câu này ý là cao như đỉnh núi Thái Sơn đó.)

Gã đàn ông nọ thấy thế bèn cau mày đưa tay nắm lấy eo lưng gã, thả người một phát liền vững vàng đáp xuống đất từ trên cây. Đến khi Lục Vĩnh Hạo túm được cỏ xanh mọc đầy đất, rốt cuộc cũng hít thở bình thường, thì trong khe đá trước mặt, một nhánh cỏ xanh phơ phất chọt lọt vào trong tầm mắt gã. Nở thật nhiều hoa nhỏ mọng nước nõn nà! Lớn cỡ hạt đậu tương!

Đuệch con muệ nó, cỏ cứu mạng!

“Thằng oắt này! Giỡn mặt ông mày vui lắm hả?!”

Tức phát điên, Lục ca lão đà lão đảo đứng dậy, chuẩn bị táng cho thằng đàn ông kia một trận răng môi lẫn lộn!

Giở trò khỉ hả?! Cái gì mà phải nhờ thần thảo trên ngọn cây tương trợ! Thằng oắt này nào có cần nhai cỏ, biến hình lại chẳng con mẹ nó rõ nhanh!

Ngược lại cái cây gì gì kia, không những lăm gai lại còn có độc! Cho dù gã không mắc chứng sợ độ cao, leo đến một tâm nhất định cũng sẽ tê liệt toàn thân rồi xuống.

Lúc này gã đàn ông khẽ phát tay một cái. Mấy con cự xà lập tức oằn oài bò tới, đem giáp trụ vũ khí chúng thò theo dâng đến trước mặt gã đàn ông kia, rồi lại kính cẩn nép bò trở lại.

Lục Vĩnh Hạo ngã lặn trên đất lạnh lẽo đưa mắt nhìn gã đàn ông, rốt cuộc đã hoàn toàn minh bạch. Chúa ơi nào có phải bầy rắn định ăn chủ đâu! Rõ ràng là tên rắn chúa không còn sức ra lệnh cho bầy rắn tấn công kẻ đột nhiên xông vào là gã đây, liền rắp tâm dùng kế hiểm lừa gã leo lên cái cây độc nọ. Chỉ có điều khi gian kế sắp thành, tên đàn ông rắn rết độc địa kia chẳng hiểu sao lại thay đổi ý định, ra tay cứu gã.

Cảm tình vốn vừa sinh ra vì thứ nghĩa khí giả vờ giả vệt của con rắn đực độc địa này, theo trận nôn mửa kia đã phun ra sạch sẽ!

Còn đeo lên bộ mặt của Vân ca thời trai trẻ hả? Nó còn lâu mới xúng!

Gã đàn ông mặc xong y phục giáp trụ, vẻ âm nhu trên mặt dường như bị sự khắc nghiệt khắp người làm nhạt đi không ít. Y xoay mình, vũng vàng đem Lục Vĩnh Hạo ôm vào trong ngực, xoay người nhẩy lên một con cự xà toàn thân bọc giáp trụ vẩy vàng. Một tiếng thét dài ra lệnh cho bầy rắn như lũ quét ào lên, ra khỏi khu rừng rậm đó!

11. Chương 11

Mấy ngày nay trà trộn ở chỗ Tam Vương tử, Lục Vĩnh Hạo đã sớm nghe qua về vị Chiến thần Đại Vương tử trong truyền thuyết. Mỗi tội ở trong khu rừng rậm, bộ dạng quái dị của Đại Vương Tử lúc vừa mới gặp nhất thời chẳng khiến gã thấy ăn nhập tý nào.

Nhưng giờ đây, cảnh hàng vạn con rắn lao điên cuồng đập vào mắt, gã rốt cuộc cũng mơ hồ đoán ra gã đàn ông giờ này phút này đương ôm cứng mình trước ngực là kẻ nào rồi.

Lách tới lách lui, rốt lại né thế nào cũng không thoát khỏi ba thằng con đồn mặt nhà lão Thánh Hoàng này!

Nỗi lòng ảo não của Lục ca, quả thật là khỏi phải nói. Có điều tay Đại Vương tử khôi phục lại hình người rồi, ngược lại cũng dạ thú mặt người ra phết. Trưng ra bộ mặt đạo đức giả khiêm nhường, y cúi đầu hỏi: “Thân thể hiện tại sao rồi? Có khát không? Hãy chịu đựng một lát, tới nơi quân ta trú lại thì sẽ tìm y sư đến giải độc cho ngươi.”

Lục Vĩnh Hạo muốn mở miệng, thế nhưng cảm giác tê dại kỳ dị lại nổi lên. Lời độc địa vắng ra chẳng được, ngược lại nước miếng từ miệng rớt xuống tở tở.

Tuấn Hải Vương đưa tay lau khô miệng ướt át của gã, cởi áo choàng mình xuống bọc kín mít lấy Lục Vĩnh Hạo. Y thúc quái xà dưới thân, lấy tốc độ càng gấp lông lên chạy.

Nơi trú quân y nói cũng không phải đại bản doanh quân chủ lực của Vực Ác Hồ, mà là một phân đội nhỏ do nhóm tùy tùng thân tín lập thành, bí mật ẩn nấp không xa lắm bên cánh rừng đen rậm rạp.

Cả đám tay chân thân tín của Tuấn Hải Vương trở mắt há mở ra nhìn Vương nhà bọn họ ôm một tấn thú tóc đỏ bước xuống từ trên tọa kỵ. Cái khuôn mặt trước nay vẫn cứng nhắc lạnh lùng bây giờ lại hiện nên một loại biểu tình gì đó gần giống như yêu thương triu mến.

“Nhanh, gọi quân y tùy thân tới đây”, Tuấn Hải Vương vừa sải chân bước vừa ra lệnh cho tùy tùng phía sau.

Khi y sư lưng đeo hòm thuốc chạy tới lều trại, nhìn thấy Vương của mình đang tự tay bưng nước, lại dùng khăn lụa cẩn thận lau vết thương trên đôi bàn tay của tấn thú, liền cảm thấy hình như Vương đã trúng tà rồi.

Giải độc rót vào miệng, thuốc bột bôi lên tay, Lục Vĩnh Hạo sau một thời gian dài mê man rốt cuộc cũng có chút hơi sức mở được mắt. Lập tức gã thấy một người đang nằm nghiêng nghiêng cạnh mình, tay chống đầu, chăm chú nhìn tấm bản đồ da thú.

Lúc này Tuấn Hải Vương đã tháo bỏ giáp trụ, thay một bộ trường bào màu trắng rộng rãi may từ loại vải lạ lùng nào đó. Vạt áo phía trước hé mở lộ ra cơ ngực cuộn cuộn thoát nhìn không tương xứng chút nào với gương mặt có phần âm nhu. Mái tóc đen dài dùng một chuỗi hạt vàng đơn giản túm lại, hờ hững tản mát trên nệm chăn trắng muốt.

Ngay khi Lục ca vừa động dậy, đối phương đã phát hiện ra, đưa mắt nhìn lại, sau đó cúi xuống, chớp mũi dọc dờ cơ hồ cọ sát vào Lục Vĩnh Hạo: “Tĩnh rồi hả? Trong người thấy thế nào?”

“Cảm giác thật tốt”, y phục còn nguyên, trong lúc ngất xỉu không bị thằng nào lợi dụng lột sạch quần áo, cảm giác đương nhiên rất tốt rồi.

Lục Vĩnh Hạo vươn tay đẩy đẩy, ý bảo ‘anh giai này, anh làm ơn tránh xa tôi một chút được không’.

Tuần Hải Vương hiển nhiên so với hai thằng em bố láo của hắn tốt tính hơn nhiều, nhận ra Lục ca kháng cự lập tức rất quân tử ngồi dậy: “Mới rồi ở trong rừng thân thể ta đúng là yếu ớt, lúc đó không biết mục đích của ngươi là gì. Tình thế cấp bách mới phải dùng đến hạ sách, ta thật sự xin lỗi ngươi”.

Lục Vĩnh Hạo lúc này mới hiểu được, là do hành động nhịn đau công người này lên cây đã làm cảm động tên hoàng tử độc xà này cho nên gã mới may mắn nhặt lại được cái mệnh.

“Được rồi, nếu không phải vì khuôn mặt ... tao đây thém vào... được... coi như hôm nay anh may xui xẻo, xem như là bù lại phát súng lúc đầu, chúng ta huề nhau nhé. Đến đây chấm dứt nợ nần, cùng nhau tạm biệt ân nhân đi thôi.”

Nhìn Lục Vĩnh Hạo khẩn trương muốn đi, Tuần Hải Vương kiềm chế không được muốn vươn tay sờ lên mặt gã, nhưng cánh tay đưa ra lại nhất thời đổi ý thành diu Lục Vĩnh Hạo đứng lên: “Ngươi mê man đã một ngày, hẳn là đói bụng. Nhìn y phục của ngươi may từ vải vóc quý hiếm, hẳn là vốn từ nhà quý tộc Đế Tư Thánh Quốc nào đó đúng không? Chủ nhân của ngươi đâu? Tại sao lại mặc người một mình lạc vào nơi hung hiểm như thế?”

Sở dĩ Đại Vương Tử mặc nhiên nhận định Lục Vĩnh Hạo là hoa có chủ cũng vì tại đại lục này tần thú có thể sinh dục số lượng cực ít. Một trăm bé trai sinh ra nếu có được một tần thú đã được coi như tỉ lệ cao. Cho nên dễ dàng cưới được một tần thú chỉ có thể nhà quý tộc giàu có hiển hách. Mà có thể hoành tráng đạt đến trình độ coi tần thú là tôi tớ tùy ý sai sử thì chỉ duy độc có gia tộc đế vương,

Chính bởi vì số lượng tần thú quá hiếm cho nên tất cả đều phải nhận trọng trách sinh sản. Trừ phi mang huyết thống hoàng gia thì rất ít các trường hợp tần thú chết vì sản nạn. Các tần thú bình thường, bất kể xuất thân quý tộc hay ti tiện thì từ mười bốn tuổi đã nhận gánh nặng sinh đẻ. Từ đó bụng cứ hết xẹp lại phình, liên tục mang bầu sinh nở không ngừng. Trong những nhà bình dân, việc mấy anh em cùng sử dụng chung một tần thú để khai chi tán diệp là chuyện bình thường.

Lục Vĩnh Hạo thoát nhìn cũng đã hơn hai mươi tuổi, tần thú đến tuổi này còn chưa có chủ nhân là chuyện không tưởng. (ý anh Vân là Lục ca đã trở thành bà cô già ế ả phải không? =))))).

Nhưng chân lý này nếu để Lục Vĩnh Hạo nghe được, gã không mắng chửi đối phương đến tối mày tối mặt mới là chuyện lạ.

Lại còn chủ nhân nữa? Nghe sao mà giống đang miêu tả vật nuôi, cổ bị buộc xích, bị dắt đi tới đi lui dạo chơi trên thảm cỏ vậy?

Đương nhiên gã hiểu hai người lúc này là ông nói gà bà nói vịt, lại nhìn Đại Vương tử vốn rất nhã nhặn quân tử. Lục Vĩnh Hạo dứt khoát bịa đặt cho xong: “Vốn là ta đi theo chủ nhân tới đây hóng mát mà! Chẳng may nhất thời đi lạc, con ta còn chưa cai sữa đâu á, nếu không có việc gì khác nữa ta đây cũng không dám quấy rầy ngài thêm. Ta còn con thơ đang khát sữa chờ ở nhà!”.

Nói dứt lời liền bày ra một bộ dứt áo ra đi.

Đại Vương Tử vẫn ung dung ngồi ở bên giường, ngữ điệu ôn hòa truy vấn tiếp: “Hành dinh chủ nhân ngươi hiện ở nơi nào? Ta đưa ngươi quay lại”.

Lục ca vội vàng lắc đầu: “Ngươi mới lột xác còn nhiều mệt mỏi, chẳng nên vì một chuyện nhỏ này mà vất vả bôn ba. Không cần phiền đến ngươi, ta tự mình đi về cũng được”.

Tuần Hải Vương trầm mặc một lúc, gật gật đầu nói: “Vậy ngươi nói đại khái vị trí cho ta biết, vạn nhất sau này chủ nhân ngươi đến tìm, ta còn biết để giải thích cho tốt với người ta”.

Thật đúng là làm khó nhau, tuy nhiên nhìn Đại Vương Tử cũng không có ý tứ muốn áp giải nô lệ đào thoát, Lục Vĩnh Hạo cười cười lấp liếm cho qua chuyện: “Là ở phía bắc cánh rừng kia, gần một thác nước ấy, chủ nhân nhà ta ở đó”.

Vốn Lục Vĩnh Hạo tính toán, hai huynh đệ nhà này trời nam đất bắc xa xôi cách trở khó gặp được nhau, nay tạo cơ hội cho anh cả đi thăm chú ba lần cuối cùng cũng là việc tốt, coi như mình làm phúc cho nhà người ta đi.

Lúc này mình trốn mất, Tam Vương Tử hẳn là ăn bunn dưới đáy hồ rồi, nhưng đám tùy tùng của hắn làm sao có thể từ bỏ mục tiêu, nhất định đang truy tìm thủ phạm gắt gao.

Lấy tình huống hiện tại mà xét, ba huynh đệ nhà này tranh đoạt con “gà siêu trứng” đã đến nỗi xung đột vũ trang. Bây giờ song phương nhân mã đụng độ trăm phần trăm là hết sức đỏ mắt. Cứ gọi là hừng hực khí thế, bên này tặng bên kia một xà quyền, bên kia lập tức quật long vĩ đáp lại, đám đá tảng bùm. Nghĩ đã thấy hoành.

Tuấn Hải Vương nghe xong gật gật đầu, đứng dậy đi tới nói với một tên lính cao to đen hôi nhìn như cái cột điện đang đứng lừng lững bên ngoài doanh trướng: “Lỗ Thập, dẫn đầu đội kỵ binh Hắc Xà, đi tới thác nước cách đây năm trăm dặm, tìm bằng được hành dinh đang đóng ở đấy, bất kể già trẻ giết sạch cho ta. Sau đó mang thi thể ấu tử trở về doanh trại”.

Tên cột điện nọ nghe xong mệnh lệnh thăm sát vô nhân tính như thế mà cứ bình tĩnh như không, mắt không thèm chớp, chỉ thấy cánh tay cường tráng vung lên, lập tức có hơn chục kẻ phi thân cười xà, giống như trận bão điên cuồng phóng đi.

Lục Vĩnh Hạo đứng sau nghe được mà ruột gan chết lặng, vốn dương dương tự đắc bản thân là kẻ khôn ngoan lọc lõi, nhưng bây giờ không sao suy xét được tình huống. Trong đầu chỉ có ý nghĩ hoảng hốt: chẳng lẽ... chẳng lẽ tên này đã sớm biết gã chính là ‘gà siêu trứng’?

Đúng lúc này, Đại Vương Tử xoay người lại, vẫn ôn hòa khiêm nhường như trước nhưng lời nói thốt ra lại khiến người khác không rét mà run: “Mặc kệ chủ cũ của ngươi là ai, mặc kệ ngươi đã từng sinh được bao nhiêu đứa con, tất cả đều phải quên hết. Từ hôm nay trở đi, Ta – Con trai của Thánh Hoàng Đế Tư vương triều, Vương của Cuồng Xà chi uyên mới chính là chủ nhân của ngươi”.

Cái đệt! So với bọn địa chủ ác bá xã hội cũ đi cường đoạt dân nữ còn sáng tạo hơn! Đám kia mới chỉ đạt trình độ bức tử trượng phu, áp đặt quả phụ là thôi, riêng vị này đặc biệt ghê gớm, ngay cả con trẻ cũng không tha.

Lục Vĩnh Hạo bình thường không thích xem TV, Văn ca ngược lại rất thích, thường xuyên ngồi chết dí trước màn hình TV lớn, đã xem là xem cả ngày cũng được.

Một lần có chương trình Discovery về đám thú dữ ăn thịt, Lục ca đang ngồi cùng bố già cũng ghé mắt nhìn xem. Có một chuyện khiến gã ấn tượng sâu sắc đến tận giờ: nếu trong đàn sư tử xuất hiện một con đực khiêu chiến và đánh bại con đầu đàn, sau đó thường thường nó sẽ cắn chết hết đám con của con đầu đàn cũ để đám sư tử cái chấm dứt luôn việc nuôi dưỡng đám sư tử nhỏ, mau chóng chuyển sang kì sinh sản để sinh con cho đầu đàn mới.

Mà hiện tại, hành vi của Đại Vương Tử so với đám dã thú nọ chẳng khác biệt tí gì.

12. Chương 12

Nhìn Lục Vĩnh Hạo nuốt trứng gà biểu tình, đại vương tử như cũ thái độ tao nhã.

“Này đó nhỏ vụn sự tình, người liền không dùng thanh, đi, chúng ta tiến doanh trướng đi ăn cơm đi!”

Lục Vĩnh Hạo không đương mặt kinh nghiệm, cũng không biết chính mình đến tột cùng nên có cái gì phản ứng, chính cần nhắc nên khóc hay nên cười thời điểm, thiên thượng có nhất chỉ mạnh mẽ bốn cánh Thương Ưng đột nhiên phát ra một tiếng thét dài, lao xuống xuống dưới.

Này ưng hình thể không lớn, nhưng tốc độ cực nhanh tại Tuấn Hải vương đỉnh đầu đánh một xoay quanh sau, liền văng văng đình dừng ở Tuấn Hải vương bên người người hầu vươn ra dài tay chi thượng.

Tên kia người hầu từ nó cái vuốt thượng sờ hạ một tờ giấy ngấm liếc mắt nhìn, sau đó đầy mặt nôn nóng đối Tuấn Hải vương nói:“Vương, ác hồ chi uyên thâm tử nói, tam vương tử tại mấy ngày trước đã đem trong hồ chợt hiện dị thú vụng trộm mang đi Vương, làm sao được? Liền tính hiện tại khinh kỵ binh đuổi bắt cũng không còn kịp rồi!”

Tuấn Hải vương ngược lại là lù lù bất động, nghe gật gật đầu:“Tại một tháng trước, Lỗ Tư liền mang theo một đội ám sát chi ảnh, mai phục tại đà long chi uyên tiền phương sa vụ hạp cốc. Chỗ đó phong cấp sa vũ, bọn họ đà long phi không đứng dậy, chỉ có thể đường bộ đi tới.

Hiện tại tính tính xem hành trình, bọn họ hẳn là sắp tới sa vụ hạp cốc, chụp bốn cánh ưng đi truyền tin cũng không còn kịp rồi. Bất quá may mà Lỗ Thập cùng Lỗ Tư là thông linh tộc song sinh tử. Lẫn nhau có thể tâm niệm truyền lại tin tức.

Một hồi Lỗ Thập trở về, ta sẽ khiến hẳn cho hẳn ca ca phát đi tin tức, cần phải chặn lại trụ tam vương tử đội ngũ, tại không thương tổn tam vương tử điều kiện tiên quyết hạ, đem cái kia tấn thú đương trường đánh gục!”

Không đợi người hầu phản ứng lại đây, Lục Vĩnh Hạo đã bổ nhào vào đại vương tử trong lòng, đầy mặt áy náy nói:“Vẫn là người quân vụ trọng yếu, [nhanh chóng/khẩn trương] gọi người đem cái kia cái gì Lỗ Thập gọi trở về đi, ta kỳ thật lửa gặt người, ta chính là một sò nhai, nào có cái gì chủ nhân hài tử!”

Lục Vĩnh Hạo vô hạ tìm tòi nghiên cứu này rần rết vương tử vì cái gì như vậy đặc lập độc hành, dục sát chính mình nhi hậu khoái.

Hắn chỉ biết là, nếu cái kia Lỗ Thập cùng nhị vương tử đội ngũ chạm mặt, chính mình thân phận đó là dưng sào thấy bóng, lộ rõ, cũng không cần này ca lưỡng ngoạn nhi tâm tính tự cảm ứng, trực tiếp tại đây doanh trường lý, chính mình là có thể bị quần ẩu chí tử.

Đáng tiếc hắn không biết là, một tấn thú trước mặt mọi người ám chỉ chính mình là không có giao hoan quá xử tử, này tại Đế Tư phong tục lý, là trắng trợn khiêu khích.

Bên cạnh có mấy cái thị vệ, đầy mặt khiếp sợ, trong lòng thầm nghĩ:“Trước mặt mọi người cầu hoan! không hổ là đại vương tử coi trọng nóng bỏng vưu vật a!

Tuấn Hải vương cúi đầu, nhìn nhìn Lục Vĩnh Hạo, ánh mắt ám trầm:“Vậy người lần này nói là thật sự?”

Lục ca gật gật đầu, khoa tay múa chân hạ chính mình thân điều, mông viên:“Như vậy có hình! giống sinh quá hài tử sao? Mới vừa ta chính là đậu người đầu, [nhanh chóng/khẩn trương] khiến ta lỗ ca trở về đi! thiên như vậy nhiệt, ép buộc cái gì..... Ta thao!”

Không đợi hắn giải thích hoàn, đại vương tử đã một tay lấy hắn ôm lấy, xoay người một trận gió dường như liền vọt tới doanh trường nhuyển thập tiền.

“Nếu thị xử tử..... Ta sẽ khiến người lãnh hội đến mức tận cùng khoái hoạt”

Khi nói chuyện, Lục ca quần áo đã bị giải khai, lộ ra bên trong trắng nõn da thịt.....

Lúc này Lục Vĩnh Hạo không biết nên nói điểm tam vương tử cái gì hảo, hắn tại đem chính mình tóc đổi màu đồng thời, mấy ngày đến luôn luôn tại chính mình trên người vẽ loạn một loại đặc thù thực vật tương trấp, cư nhiên khiến chính mình trên người xăm hình dần dần trở thành nhạt, cơ hồ biến mất không thấy.

Tuy rằng tam vương tử lúc ấy nói chỉ có thể miễn cưỡng che dấu một đoạn thời gian, nhưng là, lúc này lại đủ để tại Tuấn Hải vương trước mặt che dấu hẳn đến từ dị thể giới thân phận.

Lục Vĩnh Hạo gấp đến độ vươn ra quyền đầu đánh úp về phía Tuấn Hải vương huyệt Thái Dương, có thể đại vương tử quay đầu, liền né quá khứ.

Hoàng tộc chi nhân thiên phú dị bẩm, hưởng chi Tuấn Hải vương tại từ trong bụng mẹ lý liền thân nhiễm *** xà chi độc, tính dục dị thường tràn đầy, bất quá Tuấn Hải Vương Bình ngày lý cũng không giống hẳn

hai cái đệ đệ như vậy phóng túng, trừ bỏ vì mở rộng thể lực mà thú nước láng giềng thân là tể thú vương tử ngoại, không còn có cái khác thị thiếp, sủng phi.

Khả hôm nay không biết vì cái gì, tại trong rừng nhìn này tể thú kia một khắc, liền mặc danh bị hấn hấp dẫn, thậm chí động sát khí sau, lại lâm thời sửa chủ ý đem hấn cứu,

Tuy rằng này chỉ tể thú miệng đầy lời nói dối, trăm ngàn chỗ hở, nhưng là nghe được hấn sớm đã vì cái khác nam nhân sinh dục một khắc, trong lòng nháy mắt bốc hơi thị huyết thú ý, khiến luôn luôn bình tĩnh tự giữ hấn cũng vô pháp khắc chế.

Quản hấn là cái gì lai lịch, nếu vận mệnh khiến hấn đi đến chính mình trước mặt, như vậy hấn nên là thuộc về hấn Tuấn Hải vương!

Đương quần áo xả ra khi, này tể thú trên người một cổ nồng đậm khí tức nghênh diện đánh tới.

Hấn là phát tình kì tiểu thú, đầy đầu quyến rũ hồng phát, cổ tình phối hợp cực kỳ quật cường mi nhân, cũng không biết là không phải không biết chính mình hoàng thất thân phận duyên cớ, tổng là như vậy không phục khó chịu trừng chính mình!

Liên tính hiện tại bị bác đến mức cả người trần trụi, như cũ không hề ngượng ngùng cảm giác, chỉ là nhe răng đại lực xé rách, phảng phất là bị cự mãng trói trụ đại miêu, uống công vô ích vươn ra lợi trào tuyệt vọng giấy dựa.

Lục Vĩnh Hạo biết này đại vương tử đều là chuẩn bị đến thật sự! đương hai chân bị triệt để tách mở, thường niên không thấy dương quang phiến mông cũng đại đại tách ra thời điểm, hấn chuẩn bị cầm ra hồ lộng nhị vương tử kia bộ thuyết pháp — sinh non không thích hợp chuyện phòng the.

Nhưng là vừa phun ra thứ nhất âm tiết, lập tức hóa thành một tiếng chấn thiên tham gia:“Ta lưu..... Thao —!”

Đại vương tử Chiến Thần chi danh không phải thôi! nói thẳng dùng được dày công tôi luyện, nhất côn vào động! Lục ca rộng mở đùi kẻ hở trung, nhất chỉ dữ tợn cự vật không ngừng nghỉ chút nào tiến quân thần tốc ~!

Phía trước bụng ai dao khi, cái loại này cương nhận thiết nhục cảm giác đều không có khiến Lục Vĩnh Hạo cảm giác quá sợ hãi tuyệt vọng, nhưng hiện tại hấn mới mơ hồ cảm nhận được, bị cường bạo phụ nữ vì cái gì nhảy lầu!

Cái loại này khuất nhục cảm giác vô lực, lập tức bị không kiêng nể gì hung khí dọc theo yếu ớt tràng bích thẳng hướng hướng đầu óc.

Càng đáng sợ là, kia cự vật hội động, là tại tràng bích nội mấp máy cảm giác. Tựa hồ có vô số giác hút trào phụ lôi kéo, không vài cái công phu, hấn thể nhưng thích ứng trong cơ thể cự vật đỉnh trạc, giống như sinh trưởng vì thân thể một bộ phận, nhin không được ôm lấy đại vương tử cổ, ý thức cũng trở nên hỗn độn rất nhiều.

Miệng bắt đầu đại lực rên rỉ đứng lên, đúng lúc này, nam nhân miệng hữu lực hôn ở hấn, sắc bén răng nanh cắn hấn đầu lưỡi mút vào, phát ra chặc chặc tiếng vang., như vậy triển nị ái muội thậm chí so phía dưới xâm phạm càng thêm hoang đường *** mĩ.

Lục Vĩnh Hạo ý loạn tình mê vuốt ve ngăn chặn chính mình khoan hậu rắn chắc ***g ngực, cứng rắn rồi rầm đường cong nhắc nhở hấn, đây là một nam nhân ***g ngực; Miệng quán quanh làm càn đầu lưỡi, nhắc nhở hấn ăn là nam nhân nước miếng.

Còn sót lại lý trí đều tại kêu gào một sự thật — người bị làm!

Tuấn Hải vương cũng là tình nan tự ức, tựa hồ đắm chìm tại cuồng bạo khuây khoả lý, khi hấn rút cuộc ngẩng đầu trào cảm Lục Vĩnh Hạo cổ chân, đại lực va chạm khi, đầu lạp đại mồ hôi nhỏ giọt đến Lục Vĩnh Hạo trên người.

Kia trương cùng Vân ca rất giống mặt, bởi vì kích tình mà trở nên có chút biến hình.

“Không..... Buông ra..... Ngõ.....” Lục Vĩnh Hạo bị làm mờ! trước mắt này khuôn mặt, khiến hắn nhớ tới mới gặp Vân ca khi tình cảnh..... Khi đó Vân ca tựa hồ không có như vậy lão a, mơ hồ chính là cái dạng này, một thân hắc sắc áo da nam nhân, đá văng ra cụ cổ thi thể, tại một mảnh vũng máu trung tướng chính mình một phen duệ khởi, kia ánh mắt giống như cái gì cứu thế chủ, rõ ràng chính là nhất chỉ cơ khát ngàn năm thú, mang theo một loại bệnh trạng mừng như điên chặt chẽ định trụ đương thời vẫn là còn trẻ hắn.....

Đương Tuấn Hải vương rốt cuộc điên cuồng hét lên phát tiết đi ra khi, Lục Vĩnh Hạo run rẩy cũng từ chính mình phía trước phun ra một cổ bạch dịch.

Bị thân thể của chính mình phản bội được như thế triệt để, Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy đầu óc thiếu dưỡng bàn ong ong vang lên, ký ức cùng hiện thực lẫn lộn, tựa hồ Vu Lão Lục mang theo nhất bang ngày xưa huynh đệ chính cười hì hì nhìn chính mình, trong đầu có chói tai thanh âm tại tùy ý châm biếm: Nguyên lai như vậy *** dâng! bị Vân ca biến thành thoải mái sao? Người cũng xứng đương đại ca! áp tử! đồ đệ tiện!..... Đồ đệ tiện.....

Lục ca rốt cuộc tỉnh táo lại khi, xấu hổ và giận dữ từ sàng đan lý ngẩng đầu, ánh mắt là hồng, khả thần trí lại là dị thường bình tĩnh, mẫn đầu óc đều là nhẫn nhục sống tạm bợ, lại nằm gai nệm mật, buông tay tôn nghiêm, không sợ tử vong, nhất định phải vì chính mình mất đi nam nhân tự tôn mà báo thù đến cùng!

Dịch cường ta nhược, chỉ có thể nhẫn tự vi trước!

Hắn tận lực bày ra một bộ bình tĩnh biểu tình, dám mạc nhìn phía đại vương tử, lại phát hiện vừa mới phát tiết hoàn cảm thú, chính đây mặt khiếp sợ nhìn chính mình trước ngực.

Hắn cúi đầu vừa thấy, nước mắt đột nhiên ức chế không trụ muốn chảy ra.

Tam vương tử cũng không biết dùng là cái gì giả mạo nguy liệt che hà cao, mẹ! lưu điểm hân, lại phun thượng điểm kia cái gì..... Xung được không còn một mảnh!

Chi gian kia đầu Thao Thiết thứ thân, bị chính mình mới vừa phun ra bạch dịch xung được lộ ra một bộ phẫn hình dáng.

Đại vương tử biểu tình lập tức trở nên đáng sợ, hắn thò tay đem dính nị dịch thủy tại Lục Vĩnh Hạo trước ngực mặt khai, toàn bộ đồ đằng lập tức hiện ra được triệt để.

Đại vương mục nhỏ quang lóe ra hồi lâu, tựa hồ muốn hỏi Lục Vĩnh Hạo đến tột cùng là ai, nhưng là cuối cùng, hắn ánh mắt sáng ngời, từng từ nói:“Người chính là đến từ dị giới tấn thú!”

Kia một khắc, Lục Vĩnh Hạo đem Tuấn Hải vương mắt bên trong bốc hơi sát khí nhìn xem rõ ràng.

Nếu có thể, Lục ca là tướng ngựa mặt lên trời thở dài: Nhân sinh a! rất hắn mù thâm ảo! nguyên tưởng rằng bị cường bạo đã là nam nhân thống khổ cực hạn, không nghĩ tới, còn có “Tiền *** hậu sát” sinh tử khảo nghiệm!

Này nhất pháo mua bán xem như bồi về đến nhà!

13. Chương 13

Vậy mà kẻ được lợi lại bày ra vẻ mặt khổ đại thù sâu, một phát bóp ngay cổ Lục Vĩnh Hạo.

Lục ca dù gì cũng là một gã đàn ông to khỏe, đáng tiếc vẫn không sao so nổi với đám người Đế Tư trời sinh vạm vỡ. Hai cái tay gã ra sức cào cấu cũng không cách nào thoát được bàn tay cứng như kim sắt kia.

Khi gã dùng tay bị thương còn chưa kết vảy của mình liều mạng túm Đại vương tử, vẻ mặt đáng sợ của Tuấn Hải vương có chút thả lỏng, khoe miệng y buông ra trong giây lát rồi lại mím chặt, rốt cuộc đến khi Lục Vĩnh Hạo trợn trắng hai mắt, y mới bằng lòng buông tay.

Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy cổ họng bỏng rát, ho khan hồi lâu mới khàn khàn mắng chửi: “Ông nội nhà mày! Hiện tại mày không bóp chết tao, sớm muộn cũng có ngày tao thiến chết mày!”

Đại vương tử không hề nổi giận, chỉ bình tĩnh hỏi: “Làm sao ngươi trốn thoát khỏi tay Lý Hải vương?”

Lục ca cảm thấy mình chẳng việc gì phải giải đáp hết thắc mắc của thằng này, bèn không thèm nói nữa, từ trên giường lão đảo đứng dậy. Động tác này của gã khiến cho “súp nóng” chảy dọc xuống theo mặt trong bắp đùi, làm ánh mắt Đại vương tử lại trở nên âm trầm.

Đúng lúc đó, bên ngoài có người bẩm báo: “Vương, Lỗ Thập đã trở về.”

Đại vương tử nhặt quần áo lên, vừa mặc vừa nói: “Không cần tiến vào, ở cửa bẩm báo đi!”

Giọng nói thô lỗ của Lỗ Thập truyền tới: “Vương, khi chúng thuộc hạ tìm đến gần thác nước, thuộc hạ nhìn thấy thị vệ tùy thân của Tam vương tử. Có vẻ như Tam vương tử đã bị thương, bọn chúng rối loạn vô cùng, thuộc hạ không dám tự ý hành động, chỉ lên phái người đi trinh sát một vòng liền rút về.”

Tuần Hải vương nghe nói Lý Hải vương bị thương, liền liếc mắt nhìn kỹ Lục Vĩnh Hạo một hồi, mới nói với bên ngoài: “Người làm tốt lắm, lát nữa báo cho ca ca người rút khỏi khe Sa Vụ, sau đó thả Tứ Dực ưng, thông tri các đạo quân ở vực Ác Hồ bày trận chuẩn bị tiến công, đồng thời kêu gọi Nhị vương tử, chỉ cần hắn chịu giết chết con tăn thú dị thể khiến lòng người nao động kia, bản vương sẽ lập tức rút lui, không tiến một phân một tấc nào vào lãnh địa của hắn.”

Lỗ Thập có phần không nắm rõ tình hình: “Nhưng mà... Dị thú đó đã không còn trong vực Ác Hồ nữa rồi!”

“Dị thú đó ở đâu không quan trọng, người cứ an bài như vậy đi!”

Lỗ Thập không hiểu được thánh ý, nhưng Lục Vĩnh Hạo thì suy xét rõ ràng.

Xem ra Lý Hải vương còn không có mưu kế cao thâm bằng anh trai của hắn!

Thác Hải vương bị một vết đau như vậy, liệu có thể khoan dung cho Tam đệ của hắn không? Hiện tại tất cả những người biết chuyện đều cho rằng dị thú đang ở trong tay Tam vương tử, bao gồm cả các thuộc hạ của Tuần Hải vương cũng không ngờ rằng, con tăn thú mà chủ tử của bọn họ nhặt về mới chính là bảo bối mà người người tranh giành đồ mất.

Trong mắt người ngoài, Đại vương tử nhất định là một hình tượng hoàn mỹ, chí công vô tư, không bị dị thú mê hoặc, thay Thánh Hoàng dạy dỗ hai tên đệ đệ không hiểu chuyện.

Hiện tại Đại vương tử chỉ cần ngồi một bên phất cờ cổ vũ, làm ngư ông đắc lợi, bàng quan xem hai tên đệ đệ choảng nhau sút đầu mẻ trán.

Lục Vĩnh Hạo lại một lần nữa phát hiện thằng này có chỗ giống Vân ca, đều là đa mưu thâm hiểm, giết người không thấy máu.

Khi Lỗ Thập thối lui, Đại vương tử đứng trước giường, ánh mắt vẫn như cũ âm trầm dán chặt vào Lục Vĩnh Hạo không tha: “Người cũng khá lắm, cư nhiên có thể làm Lý Hải vương bị thương?”

Nói xong, y nghĩ ngợi chốc lát, đột nhiên đi đến cái tủ bên cạnh, mở tủ lấy ra cây súng lục của Lục Vĩnh Hạo.

Thứ này lúc ban đầu rời đi thuận tay mang theo, lật tới lật lui nhìn vài lần, y thử tháo ra, chốc lát sau, cư nhiên chó ngáp phải ruồi thực sự gỡ được băng đạn xuống.

Y cầm băng đạn đưa lên mũi ngửi: “Máu của băng thú biển sâu? Đủ để phá giải mọi lá chắn ma pháp...” Uy lực của thứ này y đã được thưởng thức lúc còn ở rừng Đen, lực đạo lớn vô cùng, nếu như không phải y đang ở trong thời kỳ lột da mười năm một lần, trên thân có vảy rắn cứng rắn ngăn trở, chỉ sợ đã bị viên đạn sắt từ thứ này bắn xuyên thủng rồi.

Loại vũ khí tinh xảo này y chưa bao giờ gặp được, e là đồ vật đến từ dị giới kia.

Nhìn xong, y lần nữa cất kỹ vũ khí, thuận tiện cầm lấy một con dao bén đi đến trước giường.

Lục ca biết, lần này y quyết tâm giết người diệt khẩu. Nếu đã đánh không lại, không bằng thẳng thắn trừng mắt nhìn Đại vương tử, đợi y ra tay.

Đại vương tử cũng rất có năng khiếu làm đồ tể, thủ pháp không tệ, dao vung lên hai cái, liền cắt đứt hai bên gân chân của Lục Vĩnh Hạo.

Đau đến nỗi Lục Vĩnh Hạo rống cổ lên mà gào.

Đáng tiếc chưa gào được phân nửa, đã bị nhét một viên thuốc vào miệng, có lẽ là thuốc tê, vừa vào miệng liền tan ngay, lập tức cảm giác đau đớn biến mất không ít, nhưng miệng cũng trở nên cứng ngắc, nói không ra lời.

“Đừng sợ, không đau đâu. Ta sẽ gọi thầy thuốc nối gân chân lại cho ngươi, sau này chỉ cần không vận động kịch liệt, sẽ không ảnh hưởng đến việc đi lại bình thường.... Nhịn một chút, qua vài ngày ngươi sẽ có một thân da thịt xinh đẹp vô song. Từ giờ trở đi, quá khứ của ngươi đã hoàn toàn bị xóa bỏ, ta ban cho ngươi một tên mới, gọi là Bối Gia. Đây là tên một loài hoa dại sinh trưởng tại vực Cuồng Xà, cũng giống như ngươi vậy, toàn thân mọc đầy gai nhọn, nhưng lại là thức ăn mà dâm xà thích nhất, kết cục luôn luôn là bị bẻ gãy từng mũi, từng mũi gai, cuối cùng chỉ còn lại đóa hoa yếu ớt nằm bên trong, bị dâm xà nuốt ực một ngụm vào bụng.

Lục Vĩnh Hạo cũng cảm thấy cái tên này quả thật thích hợp gã. Móa nó thật đúng là “Bối.Đáo.Gia”!!!

(*”Bối đáo gia” dịch từng chữ theo nghĩa đen thì là “xui từ ngoài đường xui tới tận nhà”, nhưng cụm từ tương ứng của nó trong tiếng Việt hẳn là “xui bở mẹ!”)

Thằng nhãi này còn đáng hận hơn là thằng em Tam đệ biến thái kia. Không biết nó đào đâu ra cái thứ thuốc nước gì đó, đổ lên trước ngực gã cùng với toàn thân. Thứ nước kia có tính ăn mòn, nháy mắt đã ăn mòn một mảng lớn da ngực, hình xăm vừa mới xuất hiện trong giây lát liền biến mất không còn tăm tích.

Tuy rằng đã uống thuốc tê, nhưng vẫn không cách nào ngăn được cảm giác đau đớn như bị kim châm trên da thịt.

Ba ngày sau, lớp da non trước ngực quả nhiên đã sinh ra.

Toàn thân trên dưới đều trắng như tuyết, phối hợp với tóc dài màu đỏ, quả thật đủ lẳng lơ!

Đại vương tử cũng rất vừa ý với công trình thay da này, liên tục mấy đêm gấp rút lên đường, cuối cùng cũng về tới lãnh địa của y, về mặt y rõ ràng buông lỏng. Sau khi rót một chén rượu đầy đỏ tươi, y đưa đến bên môi Lục Vĩnh Hạo, lúc này đang ngồi trong lòng y: “Nào, nếm mùi vị rượu cống phẩm thử xem.”

Lục Vĩnh Hạo mặt mày ảo não, dùng sức xoay đầu sang một bên.

Quá sức thất đức! Hiện tại gã vừa què vừa câm, còn thêm một thân diêm dúa như đàn bà!

Đây là cách thức bọn buôn người dùng để lừa gạt phụ nữ miền núi đúng không? Móa nó đúng táng tận lương tâm! Bao nhiêu ngày rồi mà gã vẫn chưa nói được một câu hoàn chỉnh, những lúc nóng lòng muốn nói còn bị nước miếng trào ra chảy dọc theo khóe miệng không kìm lại được.

Đại vương tử ngược lại không chút ghét bỏ, những lúc xung quanh không ai, y nổi hứng còn có thể vươn đầu lưỡi liếm, hứng trí còn phải hôn gã một hồi.

Có lẽ lo lắng da thịt gã còn chưa hoàn toàn lành lại, Tuần Hải vương không có ngủ gã nữa, bình thường phần lớn thời gian đều là đáng vẻ cận bã ôn hòa nho nhã, điều này khiến Lục Vĩnh Hạo âm thầm thở phào.

Sau khi về tới lãnh địa, Lục Vĩnh Hạo được đưa tới góc tây bắc cung điện, Lỗ Tháp bị phái tới mang theo mấy tên thị vệ canh gác.

Ngoài ra còn có hai thị nữ và một người đàn ông đứng tuổi thiếp thân hầu hạ gã.

Lục Vĩnh Hạo phát hiện, hai tên thị nữ cũng bị câm, hơn nữa là câm hoàn toàn, nguyên cả cái lưỡi bị cắt mất. Mà người đàn ông đứng tuổi kia, bề ngoài không cao lắm, đáng người mảnh mai, hẳn là tẩn thú mà người ta nói.

Vị này thì có thể nói chuyện, đáng tiếc lời của hắn không phải để cho người nghe: “Tôi tên là Bồ Lạp Đạt, là nhũ mẫu của Đại vương tử, từ hôm nay trở đi tôi sẽ hầu hạ ngài trong các công việc hằng ngày, cũng sẽ dạy ngài làm sao để hầu hạ Đại vương tử, khiến cho chủ nhân của ngài có thể đạt được khoái hoạt lớn nhất.”

Lúc hắn nói những lời này, Lục Vĩnh Hạo đang nằm dài trên ghế dựa ngoài hành lang, trầm tư gặm nhấm nỗi sầu nhân thế. Nghe hắn nói, gã thuận tay nắm lấy mâm đựng trái cây bên cạnh ném về phía nhũ mẫu Bồ Lạp Đạt nọ như ném một cái đĩa sắt, cho hắn biết cái gì gọi là thống khổ lớn nhất.

Nhũ mẫu cũng không tránh né, bị ném trúng chảy máu đầu. Nhưng cho dù như vậy, vẻ mặt của Bồ Lạp Đạt không có gì biến hóa: “Hôm nay tôi sẽ dạy ngài làm sao mặc áo trang điểm.”

Lục ca không thèm để ý đến cái loại ngu nô này, dứt khoát xoay người, nhắm mắt, đánh một giấc.

Hiện tại đầu óc gã chỉ có một câu, chính là nửa câu quỷ dị trong thánh thư: “Vào ngày hai mặt trời chiếu rọi xuống đại lục Đế Tư, phải nhớ không được...”

Rốt cuộc là không được làm gì? Vốn gã lo sợ về tới lãnh địa Đại vương tử sẽ nhìn không được ngủ mình, thế nhưng từ khi gã vào ở trong tòa nhà này, Đại vương tử không hề xuất hiện.

Chỉ có Bồ Lạp Đạt giống như âm hồn không tiêu tan lẻo đẻo theo gã, dạy gã làm sao để trở thành một tể tướng tốt biết chăm lo gia đình.

Nhưng mà Lục Vĩnh Hạo cũng không đánh hắn nữa. Đối với loại người nô tính kiên cường như thế này, quả thật cùng một khuôn một giuộc với bà mẹ hết thuốc chữa của gã.

Lục Vĩnh Hạo vốn tưởng rằng, tên kia là nhũ mẫu một tay chăm sóc Đại vương tử đến lớn, ở nơi cung đình này hẳn là có chút danh vọng, ít ra cũng phải là một thị quan có chút địa vị chứ.

Không ngờ một hôm nọ, gã đang ngồi bên cửa sổ tiểu lâu nhà mình, từ trên cao nhìn xuống, thấy Bồ Lạp Đạt ôm một đám y phục vừa giặt xong đi qua, nhìn thấy tên Lỗ Tháp cao lớn thô kệch đang dựa vào hòn non bộ bên đường, rõ ràng toàn thân run rẩy một trận, sau đó vội vàng quay ngược trở lại.

Đáng tiếc Lỗ Tháp nhanh tay lẹ mắt, vươn tay kéo lại Bồ Lạp Đạt, ôm hắn ra phía sau hòn non bộ bắt đầu xé y phục.

“Lỗ Tháp tướng quân, xin dừng... Tôi đã lớn tuổi rồi, không thích hợp sinh sản nữa.”

Lỗ Tháp nào có nghe hắn nói, thoắt cái tuột phăng quần hắn: “Vương ra lệnh cho ta canh gác ở đây, mấy ngày rồi không thể rời đi, hai tên thị nữ kia không phải loại ta thích, vẫn là Bồ Lạp Đạt vừa miệng, tuy rằng lớn tuổi một chút, nhưng da dẻ láng mịn như thế này, sinh cho ta một đứa đi thôi.”

Tiếp theo là một màn phim cấp ba vô cùng thảm thống vô nhân đạo.

Lục Vĩnh Hạo cứ vươn cổ ra mà nhìn, mà Lỗ Tháp phát tiết xong rồi, hiển nhiên cũng phát hiện ra Lục Vĩnh Hạo nhìn trộm, nhưng vẻ mặt vẫn như thường, giống như hắn vừa rồi chỉ là ghé vào tiểu tiện một cái mà thôi, xong kéo quần vỗ mông đi mất.

Bồ Lạp Đạt thì gian nan bò dậy, bình tĩnh chậm rãi nhặt lên y phục rơi vãi đầy đất, sau đó hướng về phía Lục Vĩnh Hạo hành lễ, mới thất tha thất thểu rời đi.

Lục ca rốt cuộc cũng ý thức được trong cái thế giới này, địa vị của tể tướng là như thế nào, tóm gọn lại chính là một cái bồn cầu, ai muốn xả thì xả!

Thì ra việc mình xuyên qua bồn cầu tới đây, quả thật cũng có triết lý riêng của nó.

14. Chương 14

Tuổi một rở to còn bị thằng nhóc đáng tuổi con cháu hành hạ cho nhàu nhĩ đến độ này, cũng đủ uất ức.

Thế mà khi gã khoa chân mua tay đem chuyện này ra chọc ngoáy trên nỗi đau của Bồ Lạp Đạt đại nhân, người ta tỉnh bơ: « Thân là tể tướng phải biết rõ ràng thiên chức của mình là gì, thần tiếc đã quá già không thể có thể thay Lỗ Tháp tướng quân sinh hạ tử tự, làm cho đế quốc thêm một dũng sĩ, sẽ là một vinh quang không gì sánh được ».

Nói xong mặt đầy đau khổ, áy náy, xót xa, còn thiếu mỗi nước mắt bụng tự sát.

Lục Vĩnh Hạo cảm thấy thế giới này không có mấy cái tổ chức bán hàng đa cấp đúng là một chuyện đáng tiếc nhất đời, nếu không chỉ dựa vào công lực tẩy não của mình, nhữ mẫu Bồ Lạp Đạt nhất định có thể leo lên vị trí cao tầng.

Gã không thể hiểu nổi vì sao lại có loại người cam chịu như thế. Lục ca cho rằng chức năng của cái lỗ kia chỉ là tạo cục ị to tướng thôi chứ, ai lại đi cưỡng ép nó phải kiêm thêm cả công năng sinh nở như thế bao giờ?

Chẳng qua người như Bồ Lạp Đạt cũng chẳng thiếu, nhớ năm xưa mẹ già của gã thường xuyên bị ông chồng khốn kiếp của bà tấn cho như tử thi thể mà vẫn khăng khăng một mực tình thâm ý trọng, nhất quyết một bước không rời, chỉ cần ông ta mở miệng dỗ dành vài câu lập tức không oán không hối.

Đời, luôn có những kẻ như thế, khiến người khác thấy vừa đáng thương vừa đáng giận.

Đúng lúc này, Đại vương tử rút cuộc trở lại Tiểu kim ốc, kiểm tra sự tiến bộ của vị Tiểu A Kiều đang nuôi nhốt.

Lục Vĩnh Hạo cảm giác thẹn với sự dốc lòng dạy dỗ bao ngày nay của Bồ Lạp Đạt. Theo lý thuyết đáng ra khi chủ tử xuất hiện, hẳn là quỳ xuống nghênh đón, tiện cho việc hôn chân chủ nhân.

Nhưng, mấy ngày nay gân chân vẫn chưa nổi lại, đại gia tâm tình khó chịu đương nhiên về mặt cấp bậc lễ nghĩa không thể chu toàn một ít.

Có điều Tuấn Hải Vương cũng chẳng thèm để ý tiểu tiết chỉ đơn giản vươn tay ôm Lục Vĩnh Hạo vào lòng, tặng cho một cái hôn nóng bỏng, sau đó khẩn cấp đẩy người ta lên giường.

Lục Vĩnh Hạo đầu lưỡi cứng đờ, ứ ớ không rõ, còn tên đàn ông như dã thú này thì đẩy không ra. Chốc lát sau, da thịt tương kiến.

Đương khi thân thể mềm nhũn nằm trên giường, cảm thụ dị vật đáng sợ từ từ tiến vào cơ thể, Lục Vĩnh Hạo kinh ngạc nhận ra cơ thể mình giống như biến hóa khác thường.

Cảm giác đau đớn của lần đầu tiên đã biến mất, thay vào đó là khoái cảm không nói lên lời, ngoài ra ở nơi đó giống như có cái gì đó ấm áp theo sự tiến xuất của hung vật mà trào ra.

Lục Vĩnh Hạo vốn tưởng là bị chảy máu rồi nên vùng vẫy, đưa tay sờ thử mới nhận ra đó là loại dịch thể trong suốt.

Đưa lên mũi ngửi còn có mùi hương thoang thoảng...

Lục Vĩnh Hạo nghĩ rằng đời gã nhất định không có tiềm chất trở thành Hương Hương công chúa rồi. Dịch này là của Tuấn Hải Vương ư ?

« Thực miễn cảm, mới thể đã ướt, mấy hôm này vẫn luôn nghĩ đến ta đúng không ? » thời điểm nói câu này, thần tình Tuấn Hải vương ảm áp, bàn tay vuốt ve cũng nhẹ nhàng. Chẳng qua mấy lời ngọt ngào này cũng chả có tí tác dụng với Lục Vĩnh Hạo.

Có lẽ cảm giác đối phương là người cầm thì không thể trợ hứng, Tuấn Hải Vương vừa quỳ gối giữa hai chân Lục Vĩnh Hạo vừa cạy mở lọ thuốc, đổ được thủy màu bạc vào miệng gã.

Khi chất lỏng mát lạnh kia chảy vào miệng, lập tức đầu lưỡi cứng đờ mấy ngày nay rốt cuộc mềm dẻo trở lại.

Lục Vĩnh Hạo không kịp phản ứng, cố gắng kiềm chế rối loạn khác thường, dùng bàn tay dính đầy dịch thể kia tát vào mặt Tuấn Hải Vương, sau đó găm gừ nói : « Nghĩ hay không có quan trọng gì chứ ? ngài cũng đâu có quan tâm. Nếu để ý thì vừa vào phòng đã ấn người ta lên giường sao ? Khác đêch gì gái bao ? »

Nếu Lục Vĩnh Hạo chỉ đơn giản giẫy dụa thì đúng là trợ hứng cho Đại Vương Tử, đằng này gã lại giở quẻ lời giọng điệu nghiêm trang hơi trào phúng thế nào lại khiến Tuấn Hải Vương ngừng lại, lẳng lặng nhìn gã.

Lục ca tận dụng cơ hội gắng sức đẩy hẳn ra xa một chút, vội vã nói tiếp : « Muốn ta nghĩ đến ngài cũng được á, nhưng mà chúng ta phải thỏa thuận một vài điều kiện đã »

Tuấn Hải Vương nhìn từ trên cao xuống thân hình mềm mại đã bị lột trần của Lục ca, tuy rằng hắn không nói gì nhưng Lục ca lập tức cảm giác vị thế kém cỏi của mình, hiện giờ cùng cái tên đầy bụng xấu xa kia đảm phán cũng hơi thấp thỏm lo lắng.

Tuy nhiên trước kia Lục ca vốn xuất thân từ phường bảo kê, nói dối không chớp mắt cũng là tuyệt kỹ bản thân : « Đại ca, ngài từng đến kỹ viện chưa ? Gái ngon cái gì cũng có giá cả nhá, sờ đùi hay hôn hít hay tiếp xúc toàn thân đều có giá riêng. Giờ ta tính sao ? là bao đường toàn bộ đúng không ? Cái này lẽ ra phải tiền phủ đầy mặt ta mới phải ! Chậc ! ngài ăn đến là ngon miệng mà đến nửa xu cũng không mất, đại ca này, ta sao không thể không bức xúc ? »

Nói cả chuỗi dài như thế, Tuấn Hải Vương càng nghe mày càng nhú chặt, hắn nghi hoặc hỏi : « Kỹ viện ? »

Nghe ra là Tuấn Hải Vương không hiểu nghĩa.

« Kỹ viện ! Quán gội đầu máy lạnh ! Phòng Massage chân ... Mợ, tao cũng đêch biết ở đây gọi là cái của nợ gì ! Chính là cái chỗ lấy tiền mua cho chỗ này cái sự sung sướng này » – vừa nói gã vừa chỉ chỉ vào chỗ giữa hai chân mà mình họa.

Nói tới đây Đại vương tử tựa hồ hiểu ra, đáp nhời rằng : « Đế tư quốc chúng ta trước kia đúng là cũng có đám đàn bà bởi vì không có đàn ông bèn tiêu rất nhiều tiền tài đổi lấy một đêm phong lưu. Tuy nhiên loại hành vi này sớm bị liệt vào trái pháp luật bởi vì trai tráng của Đế tư quốc ít, toàn bộ đều phải gia nhập quân đội. Ngoại trừ yêu cầu bắt buộc phải sinh sản hậu đại nên hầu hết chỉ giao phối với tần thú, làm gì còn tí sức lực nào cùng với đám đàn bà con gái. Tiền dẫu nhiều cũng chẳng qua là thấy lợi mới làm, cho nên kxy viện như người nói hoàn toàn không tồn tại... Mà người yên tâm, người là tần thú nhưng ta tự nguyện giao phối với người cho nên không cần phải trả tiền ».

Một lời đầy quan tâm và thấu hiểu sâu sắc này vừa nói xong đã khiến Lục ca nhiệt huyết sôi trào mà lệ nóng doanh tròng. Đệt mợ ! đây là thế giới chó chết gì vậy ? thế nào mà bản thân bị chơi xong còn phải cảm ơn. Kinh hoàng.

Lục ca mặc kệ, lập tức bật dậy từ giường, vung vẩy bộ tóc đỏ, nói : « Không phải tao là động vật quý hiếm sao ? Hai thằng em của mày chẳng phải đánh nhau tranh giành tao suýt chết kia kìa... kết quả ngược lại để thằng khác ngư ông đắc lợi. Mày cũng đừng quá đáng nhé, nhanh chóng giải quyết đái ngô thật tốt cho tao ».

Đại Vương Tử vẫn ung dung, duy trì phong độ tao nhã, cười cười cầm mắt cá chân Lục Vĩnh Hạo kéo, chỉ hơi dùng sức đã khiến gã ngã lăn ra giường : « Thế à ? người muốn đái ngô thế nào, nói nghe xem ».

« Đầu tiên là nơi ở. Nội cung của người chắc không thiếu phi tử ? Nghe qua cung đấu chưa hả ? Đàn bà gian trá hiểm độc mới ghê gớm nhé, giết người không dao dấy. Ta phải chuyển khỏi đây, ra ngoài ở riêng. Sau đó hàng tháng phải có lương nữa. Phải tiền mặt đấy, chi phiếu sổ tiết kiệm gì đó bỏ qua. Lại còn phải cho ta một tọa kỵ có phong cách một chút, mấy con rắn gì gì của người cũng tạm... Ta yêu cầu... »

Không đợi Lục ca liệt kê xong, Tuấn Hải Vương dụ dằng ngắt lời : « Ta không rõ người sống như thế nào ở thế giới kia, nhưng mà tại đây, đái ngô tối cao của tần thú chính là sau 50 tuổi được phép ngừng sinh sản để bảo dưỡng tuổi già. Cũng chỉ các tần thú xuất thân quý tộc mới được vinh dự đó. Riêng người, ta cho phép sau 45 tuổi sẽ được ngừng sinh nở ».

Lục ca phát hiện càng ngày cảm mình càng có xu thế rút xuống đất.

Nếu không bộ dáng nghiêm trang này của đại vương tử hẳn là đang đùa dai.

Đột nhiên gã hiểu được tại sao Bố Lạp Đạt lại nói với Lỗ Thập rằng bà ta đã cao tuổi, phòng chừng nhũ mẫu của đại vương tử cũng được hưởng đặc quyền gì đó. Tiếc rằng cái đặc quyền đặc lợi đấy trước địa vị của đám đàn ông chẳng là cái đinh gì gì.

Tuy rằng đến dị giới này Lục Vĩnh Hạo cũng đã ba lần bốn bận đụng độ Tử Thần, suýt đi đời nhà ma nhưng đây lần đầu tiên gã nghiêm túc suy nghĩ về vấn đề tự sát.

Nhưng gã nghĩ đi nghĩ lại, bản thân mình cùng đám người này không cùng loài, làm thế nào mà bảo sinh là sinh con như bọn họ được ? Trước mắt điều quan trọng nhất là phải trốn thoát khỏi cung điện bị canh

gác nghiêm ngặt này, đồng thời cũng phải tích góp ít tiền trong tay để đi tìm cái hồ kì lạ đã đưa gã đến thế giới này, biết đâu dưới đáy hồ sẽ có đường về nhà.

Đại Vương Tử cho rằng việc đàm phán quyền lợi đến đây đã kết thúc, bắt đầu dè Lục Vĩnh Hạo xuống dưới thân vừa sờ vừa bóp.

Lục Vĩnh Hạo trong lòng tuy thấy ghê ghê nhưng thân thể lại thấy dễ chịu thư giãn lắm, thật sự là thích thú khó nhận á. Thành ra trong đầu gã tự động nghĩ, nếu được chơi thẳng cha Đại Vương Tử này thì sẽ có bao nhiêu sự sung sướng đây.

Kết quả qua một đêm, lăn lên lộn xuống bốn lần, Lục Vĩnh Hạo vô lực nằm bệt trên giường, trong đầu âm thầm chửi rủa, nghiêng răng nghiêng lợi muốn lột ra rút gân tên súc sinh đang nằm đè trên người.

Nhưng tiếc thay lực không đủ, đành phải tranh thủ cố gắng cứu vớt quyền lợi về năm năm về hưu sớm.

Lục ca ảm ức còn chưa xuôi đâu, cung đấu đúng thật đã tìm đến cửa.

Ngày hôm sau, Đại vương tử vừa rời đi một vị khách quý lập tức đại giá quang lâm.

15. Chương 15

Tiểu viện có Lỗ Thập gác, người không phận sự miễn làm phiền.

Lục Vĩnh Hạo ăn xong đang ngồi rửa răng thì nghe được bên ngoài cửa truyền đến trận ồn ào, nghe ra chừng là có người muốn xông vào. Gã nhanh chóng khép khiêng ra cửa tiểu lâu, thò mặt ra hóng hớt.

Chỉ thấy mái tóc vàng loáng qua, một thiếu niên mặt trẻ con bầu bĩnh nhìn như búp bê cầm đầu một đám đàn bà đang đại náo trước cửa. Nói là đại náo cũng không quá thỏa đáng, từ đầu đến cuối chỉ có mấy mụ vây quanh Lỗ Thập quàng quạc ồn ào, thằng nhóc kia chỉ khoanh tay đứng nhìn. Chờ tới khi Lỗ Thập bị phiền nhiễu đến mất bình tĩnh, giơ tay già cho đám phụ nữ kia ngã xuống một vòng, đúng lúc này cậu ta nhanh tay hay mắt tranh thủ vọt vào trong viện, mấy thị vệ còn lại nhanh chóng chặn lại nhưng vừa mới bị đụng tới vạt áo thiếu niên đã che bụng kêu đau toáng lên, từ trong làn váy bán trong suốt máu tươi ồ ồ chảy ra.

Nhóm thị nữ bên cạnh như mèo bị đập đuôi, nhảy lên thét chói lói: “Sinh non, vương tử sinh non”.

Một tiếng hét này làm Lỗ Thập cùng thị vệ sợ tới đứng hình. Huyết mạch hoàng thất quý giá cỡ nào chứ? Nếu như tại vì bọn họ mà long thai sinh non, hậu quả nghiêm trọng này không cần nói cũng biết. Tại lúc đám thị vệ sững sờ, đồng chí dưới thân còn loang lổ vết máu kia đột nhiên như viên đạn rời nòng súng phi thẳng vào nội viện. Ngẩng đầu lên nhìn thấy Lục Vĩnh Hạo xông liền một bước xa xông vào trong phòng, xoay người khóa chặt cửa.

Lỗ Thập tức giận đến dậm chân trợn mắt, thâm tâm hắn đã nhận ra mình bị lừa nhưng lâu các nội viện là cấm khu, thị vệ không được đặt chân. Đến nước này hắn cũng chỉ có thể giương mắt đứng bên ngoài nhìn vào.

Đồng chí búp bê tóc vàng nọ chỉnh chỉnh tóc tai, thông dong mà lên lầu, sau đó tự tiện chọn một nhuyển tháp, móc từ trong túi ra một cái túi da đã bị rách, còn đang rỉ rỉ nước hồng. Cậu vứt túi rách sang một bên, vẩy đôi giày mềm thêu hoa khỏi chân, dùng ánh mắt soi mói nhìn từ đầu đến chân Lục Vĩnh Hạo lúc này còn đang dựa bên cửa sổ.

Lục Vĩnh Hạo hướng cậu nhóc hất cằm: “Được ạ, nhóc con, tiện chiều còn rất nhiều. Nhanh nhanh dạy anh vài chiêu, xem xem có thể thoát ra ngoài chạy một vòng không?”

Thiếu niên đang dựa vào nhuyển tháp vừa nghe, rèm mi chớp chớp, hỏi: “Người không phải người Đế tử, là từ đâu đến?”

Lục Vĩnh Hạo hàm hồ mà đáp: “Từ thủy biên tới. Ngài hưng sư động chúng mà xông vào, không phải là cùng ta nhàn đàm chuyện nhà đi?”

Búp bê cười cười, lộ ra một đôi lúm đồng tiền dễ thương thấu xương: “Ta gả cho Đại vương tử ba năm, hạ cung này chưa từng có thêm tân nhân, giờ nghe nói Đại vương tử sai người dẫn về một tấn thú lai lịch bất tường, đương nhiên ta cần đích thân nhìn một cái. Nhìn xem đến tột cùng tì can cơ nào lại khiến cho Đại vương tử lạnh lùng mê đến thần hồn điên đảo, diện kiến Thánh Hoàng Hậu xong nhất nhất ở lại đây, cả đêm không về”.

Trận thế như này Lục Vĩnh Hạo cũng không lạ lòng, gồm, nói đầu xa hậu cung của gã thiếu gì mấy trò này. Nhưng, gã không nghĩ cũng có ngày chính mình lưu lạc đến độ đánh ghen cùng người lạ.

Gã ung dung đi tới, đặt mông ngồi cạnh chính thê nhà người ta, tâm tình mà rằng: “Em trai à, chúng ta đầu gì cũng đỉnh một thân nam nhi, lòng dạ đầu, nên rộng rãi khoáng đạt chút. Em đây cũng là tấn thú phải không? Thiên chức của em là cái gì? Chính là sinh con. Sinh xong con thì sao? Tử thừa phụ nghiệp* a. Tương lai nói không chừng lại chính Hoàng đế, lúc đấy lại chẳng tranh thủ giúp em quyền lợi được nghỉ hưu trước thời hạn vài năm, bớt được vài lần sinh đẻ đau đớn á. Nói ngược nói xuôi cũng chỉ đến thế mà thôi, cho nên em làm gì cần tốn sức đối kháng với anh, chỉ bằng về phòng tranh thủ nghiêm túc nghiên cứu phương pháp sinh đẻ cho tốt. Nhập cung cũng ba năm đi? Chắc cũng sinh vài lứa nhỉ. Đem mấy đứa kia ra mà dạy dỗ cho tốt, kể cho chúng nhiều điển cố thí phụ sát quân* vào, hướng tới ngai vàng địa vị mà tranh thủ, tiền đồ của em mới sáng lạn lên được. Chứ em nhìn mà xem, cái thân anh đây ngay cả tự do xuất nhập tiểu lâu còn không có, hiện tại gân chân còn chưa nổi, đi đường khắp khiêng khổ sở. Chỉ bằng khí thế xông lên lầu của em cũng khiến anh sợ đến chuột rút chân rồi. Cho nên em chẳng cần nói gì đâu, từ rày anh cho em là ông chủ luôn. Về sau cái tên Tuấn Hải Vương mà nạp thêm vài cái tiểu thiếp, chỉ cần em ngứa mắt đứa nào, một tiếng bảo anh, hạ độc được hay là đá bụng anh đây cũng không nề hà...”.

Tuy rằng Lục ca tự nhận thấy lời mình nói thực tâm huyết, vị chính thê Annie của Tuấn Hải Vương lại nghe không nổi. Cậu xuất thân từ Đế quốc Potain, mẹ cậu vốn là tấn thú được phụ hoàng sủng ái nhất, từ hồi bé tí đã nhận được đãi ngộ hàng đầu. Cẩm y ngọc thực sinh ra kiêu căng, ngay cả phụ hoàng cũng vô đầu bứt tai.

Tấn thú xuất thân hoàng tộc, hôn nhân đương nhiên không thể tự chủ, vốn đều là phụ thân hoặc mấy lão có địa vị cao trong hoàng tộc sắp đặt. Nhưng mà, ngày nọ trong hoàng cung Potain chỉ bằng một cái liếc mắt, cậu liền tia trúng phải Tuấn Hải Vương đang đi sứ. Thế là nũng nịu, gây sự, ngọt nhạt ... đủ trò ép buộc phụ hoàng phải hướng Tuấn Hải Vương đề xuất cầu hôn.

Ở trong cung năm này qua năm khác, cậu thấy đầy đủ các loại kết thúc thê thảm khi về già của các tấn thú. Tình mẫu tử của tấn thú và con thực nhạt nhẽo, con trai sinh ra nhận phụ không nhận mẫu, cho nên đầu đời này sinh cả chục đứa con, cũng không tìm được một người tấn hiếu đạo chăm sóc lúc lâm chung. Mà các tấn phi tấn thú khi tuổi già sắc suy cũng không thể thoát ly cung điện, chỉ có thể ở những khu vực hẻo lánh chẳng khác gì lãnh cung, mỗi ngày mòn mỏi lặng lẽ, im lặng chờ đợi năm tháng từng chút từng chút ăn mòn thân thể, sức khỏe, cuối cùng chết trong cô độc.

Cậu cũng không muốn nếm trải kết thúc ấy, cho nên chỉ cố gắng hết sức trèo lên làm mẹ của Thánh Hoàng mới có thể hưởng tôn vinh cao nhất. Cho nên ngay từ lần đầu tiên cậu nhìn thấy, chỉ bằng vào phong thái vương giả trên người Tuấn Hải Vương hấp dẫn, cậu tin rằng đàn ông như vậy nhất định sẽ trở thành Đại Vương Đế tư đại lục.

Càng làm cho cậu vui sướng chính là Tuấn Hải Vương dường như không quá trầm mê tình sắc, trừ cậu ra không có nạp thêm tấn thú khác nữa.

Thế mà, mấy ngày trước đột nhiên lại mang về một tấn thú tóc hồng, ngang nhiên ban cho kẻ đó cư trú tại tiểu lâu riêng, lại còn nhượng tâm phúc là Tướng quân Lỗ Thập trông coi.

Một khắc đó, lòng đồ kị vô danh tràn ngập, thiêu đốt lồng ngực, cậu nhất định phải tới nhìn một cái xem sự tình ra làm sao.

Này tấn thú thoát nhìn đức hạnh cầu thả, không có một chút nào quý tộc nào, có lẽ xuất thân cũng chẳng cao đến đâu đi. Đáng hận nhất chính là miệng lưỡi bén nhọn, nói câu nào như dao găm đâm thẳng vào vết thương của cậu, thật sự là đáng ghét cực kì.

Nghĩ tới đây, cậu sôi máu, giương tay định cho Lục Vĩnh Hạo phát tát.

Lục ca vui vẻ nha, lòng nghĩ bố đánh không lại chồng mày, nhưng cái dạng tôm tép như mày bố xử ngon.

Hất nhẹ cái đẩy ngay cánh tay Annie, túm thẳng mái tóc cậu mà ấn xuống đất, không nói một lời cứ thế mà tát thẳng vào miệng, lại lôi lên giường, dùng dây màn trối chặt tay. Sau đó mới lấy kẹp hạt dẻ trên bàn xuống, từ tốn mà sờ sờ ngón chân “châu tròn ngọc sáng” của Annie, hỏi: “Nói xem trước nên kẹp ngón nào thì tốt nhỉ?”

Tiểu vương tử xứ Potain vốn là đến vấn tội, chính không nghĩ tới đối phương lại là lưu manh chuyên nghiệp, gì chứ mấy cái trò tra tấn bức cung gã quá rành.

Nhưng cậu không phải dạng vừa nhá, cảm thấy tên Lục Vĩnh Hạo này chỉ là hù dọa thôi: “Người dám! Ta... ta là vương tử Potain, là chính thê của Tuấn Hải Vương! Người nếu làm ta bị thương, đừng nghĩ Tuấn Hải Vương có thể bỏ qua...”

Lục ca là hạng người thích lèm bèm sao? Liền một cái khăn tay nhét vào miệng, ngay sau đó là một kim kẹp vào ngón út tiểu vương tử Annie. Bàn tay mới nhẹ bóp, tiểu vương tử đã trợn trắng mắt. Nghiệp chương a! Mới nhẹ nhàng thế thiếu niên xinh đẹp đã xỉu mất tiêu.

Lục Vĩnh Hạo dùng chén nước hất đầy mặt tiểu vương tử, chờ cậu tỉnh lại khi, nói rằng: “Hiện tại nghe tao hỏi, ngoan ngoãn trả lời. Muốn là nói dối hoặc không trả lời, lập tức kẹp nát ngón chân. Rõ chưa?”

Tiểu Vương tử môi run run, vội vã gật đầu.

Tử thừa phụ nghiệp: Con kế thừa cha. Thí phụ sát quân: giết cha, giết vua (chủ).

16. Chương 16

Xem này tiểu vương tử cuối cùng là thành thật, Lục ca hoảng hốt hỏi: “Nhị vương tử cùng đại vương tử hiện tại khắp được thế nào?”

Tony á điệu mất to lệ đem tự mình biết một cỗ não nói đi ra, nói: “Đại vương tử bộ đội hải tập kết tại biên cảnh, đang tại khuyên bảo nhị vương tử giao ra dị thú, nhưng là nhị vương tử một mực chắc chắn là tam vương tử bắt cóc dị thú, hiện tại nghe nói Thánh Hoàng thập phần chán nản, mệnh lệnh đại vương tử đem nhị vương tử cùng tam vương tử hết thấy triệu hồi đến trong hoàng cung đối chất nhau.”

Khuyên bảo giao ra dị thú? Không phải rõ ràng hiếp bức nhị vương tử đem hắc Lục gia gia cấp làm thịt sao? Xem ra bên trong này có miêu nị!

Lục Vĩnh Hạo trừng mắt nhìn, hỏi: “Thánh Hoàng? Như thế nào Thánh Hoàng cũng muốn kia dị thú?”

Thác Annie thói quen tính một phen bạch nhãn: “Như thế hiếm quý dị thú, trừ bỏ Đế Tư Vương Triều Thánh Hoàng, còn có nào nhân có tư cách có được? Chúng ta Tuấn Hải vương lúc trước được đến tin tức này sau, nhưng là trước tiên tựa như thực trình báo cho hắc phụ hoàng, giống như Thác Hải vương cùng Lý Hải vương kia hai cái khốn kiếp, cứ nhiên muốn một mình giấu kín dị thú, thật sự là tội ác tày trời.”

Này lời nói nghe được Lục Vĩnh Hạo trong lòng một mảnh lóe sáng, trách không được! ba hoàng tử trung chỉ có đại hoàng tử muốn giết hắc. Đây một cục đá hạ ba con chim dùng được tuyệt! trước cùng lão tử bày tỏ lòng trung thành, lại thuận tiện trừ bỏ hai cái tranh quyền đoạt vị gốc rễ, cuối cùng càng không thể khiến hắc lão tử được đến siêu cấp để trúng kế, sinh hạ uy hiếp chính mình quyền kế thừa tiểu siêu nhân, cho nên nhất định phải là sát chỉ nhi hậu khoái.....

“Không biết tự lượng sức mình, cũng không ngăn lại như thế nào có thể gạt Thánh Hoàng độc hưởng dị thú? Vẫn là chúng ta đại vương tử anh minh, chưa bao giờ sẽ làm không an phận chi tướng!” Tiểu vương tử nhất khoa khởi Tuấn Hải vương đến, liền hai mắt tỏa ánh sáng, ngón chân đầu cũng không đau, nói dài dòng đứng lên không hoàn.

Lục Vĩnh Hạo nghe được sinh khí, nghĩ rằng: Liền người nam nhân không phải này nọ, bản hắc là hiếu kính lão tử, không nói một tiếng liền cấp ngủ! thủ hạ nhất dùng sức, lại một ngón chân đầu biến tử.

Cái này thác Annie đau được nước mũi đều phun ra đến đây, đầu đầu lưỡi nói: “Ta..... Ta không nói dối.....”

“Vô nghĩa cũng không được! khiến cho người trả lời vấn đề, người hấn mụ khoa đứng lên còn chưa xong!”

“Van cầu người, ta thật sự có mang ba tháng có bầu. Người muốn là thật bị thương ta trong bụng cốt nhục, liền xúc phạm Đế Tư Vương Triều tối thần thánh pháp luật, liền bị phải đến sinh sôi nảy nở doanh, đảm đương lập công chiến sĩ công cộng tấn thú”

Lục Vĩnh Hạo vừa nghe, nguyên lai thật là có, trách không được Lỗ Thập xuống tay như vậy kiêu kị đâu!

Kế tiếp hấn tướng hỏi lại hỏi phía trước xuất hiện tại Đế Tư đại lục dị thú có hay không xuyên việt trở về người may mắn, nhưng liền tại đây khi, đại môn liền bị nhân từ bên ngoài dùng lực phá khai.

Đại vương tử dưới chân dùng ngoan khí lực, khả phía trên vẫn là một mảnh trầm tĩnh như nước.

Thác Annie vừa thấy cứu binh đến đây, nước mắt lập tức tuyệt đề, trên giường giấy dựa hô to:“Vương, cứu ta! hấn..... Hấn cư nhiên đối với ta dụng hình! ta..... Hài tử của ta.....”

Đại vương tử về phía trước đi hai bước, nhẹ giọng hỏi:“Hấn hỏi người cái gì?”

Thác Annie nào có tâm tình thuật lại cái kia a. Liền tiếp hô đại vương tử mau tới cho hấn mở mắt.

Tuấn Hải Vương Khả thật là có kiên nhẫn nhân, vẫn là hỏi:“Hấn hỏi người cái gì?”

“Hấn..... Hấn chính là hỏi ta, ngài cùng Thác Hải vương chiến sự như thế nào”

“Ặn.....” Đại vương tử gạt đầu một cái, quay đầu phân phó Lỗ Thập,“Thủ hạ sạch sẽ điểm, đừng cho hấn chịu khổ.”

Nói như vậy, Lục Vĩnh Hạo nhưng là nghe được hơn, đây là muốn giết người diệt khẩu a! trước mắt trong tay liền còn lại một phen kim lý, một hồi bất cứ giá nào, đánh không thắng, cũng phải liền duệ diệu tôn tử mấy tác da.....

Liền tại hấn chuẩn bị liều mạng thời điểm, mới phát hiện, Lỗ Thập lao thẳng tới hướng nằm ở trên giường thác Annie vương tử, lương đại thủ nhất dùng sức liền nắm hấn tế cổ, không đợi Lục Vĩnh Hạo phản ứng lại đây, chỉ nghe “Dát băng” Một tiếng, tiểu vương tử đầu liền quỵ dị gục xuống dưới, cảnh cốt đoạn liệt mà tử.

Lục Vĩnh Hạo cách lang một tiếng, trong tay kim đều tạt đến chính mình chân phía trên, trong lòng thứ nhất ý tưởng là, cái kia Lỗ Thập cũng quá dám xuống tay, nghe rõ sao? Không phải khấp sai lầm đi?

Nhưng là thần sắc như thường Tuấn Hải vương lúc này chạy tới hấn trước mặt. Thân thủ kéo qua tay hấn nói:“Không có việc gì đi? Hấn không thương người đi?”

Lục Vĩnh Hạo tâm nói vừa rồi giáp ngón chân đầu thủ kinh sử lớn, kim đem tay các đồ có tính không?

“Người mới không có việc gì đi? Cái gì tật xấu? Hấn khả mang hài tử của người đâu!” Cái kia cái gì tiểu vương tử không phải hấn Tuấn Hải vương chính thê sao? Tại đây kỳ dị trong thế giới coi như là mang theo tử tử chăm sóc loại số lượng quý hiếm gấu trúc.

Kết quả này Tuấn Hải vương không phân tốt xấu liền lập tức bóp chết? Nhìn cái kia chết đi tiểu vương tử, Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác chính mình mới vừa hành vi thật không phải là người làm!

Tuy rằng là lưu manh, nhưng là Lục Vĩnh Hạo chưa từng có giết qua nữ nhân, trong thường ngày liên can tình phụ, như thế nào khốc lóc om sòm cũng hảo, càng là một căn ngón tay cũng chưa nâng lên đến đánh quá nhất hạ, liền tính buộc các nàng đem nữ thai tiêu trừ, cũng là trước đó giảng hảo, qua lại tự nguyện, nhưng là nữ hài giống nhau không cần!

Cái kia tiểu vương tử kỳ thật tại đây trong thế giới, cũng có thể xem như nữ, chỉ là đỉnh nam nhân ngoại hình, khiến Lục ca thương hương tiếc ngọc không đứng dậy.

Khả đường đường dị quốc tiểu vương tử, cư nhiên thấp đến chết đến như vậy không tôn nghiêm phần thượng, sớm biết rằng, mới vừa liền thành thành thật thật thỉnh hấn uống trà hảo, có lẽ hấn liền sẽ không có trận này tai bay vạ gió.

Đại vương tử nghe Lục Vĩnh Hạo như vậy vừa nói, đuôi lông mày cũng chưa động một chút, lạnh nhạt nói: “Thân là của ta chính thể, lại không hề dung nhân chi xử, đại náo thiếp thất đình viện, lại tại người khác cưỡng bức hạ, đem dễ dàng đem trượng phu quân tình nói thẳng ra, hắn không xứng làm thể tử của ta, khiến hắn không hề thống khổ rời đi, đã là đối với hắn thiên đại ban ân.”

Này nam nhân “Chiến Thần” Danh hiệu chân không phải lãng được hư danh, này chính là giết gà dọa khỉ! cho hắn Lục Vĩnh Hạo lập hạ huyết tinh quy củ, xem ra thật sự là thủ đoạn mạnh mẽ trì quân chủ nhân, chỉ là lấy quản lý quân đội này một bộ, sửa trị chính mình hậu cung, có phải hay không có điểm quá phận đâu?

“Đừng nói được như vậy đường hoàng! không phải là hấn đánh vỡ của người gièm pha sao? Giữ yên lặng đem người lão tử yếu nhân đoạt, hoàn cho chính mình lưỡng đệ đệ khấu thượng thi chấp, này tội danh chỉ sợ không nhẹ đi? Hay không cần đem ta cũng bóp chết? Không thì trên đời này nhưng không có không ra phong tường a!”

Tưởng rằng bóp chết mang tể, liền có thể dọa trụ hấn Lục ca? Xong đi hấn!

Một bên Lỗ Thập ánh mắt trừng được lưu viên nhìn Lục ca, ánh mắt cũng không thể nói rõ là bội phục a vẫn là đồng tình.

Đại vương tử khí lượng so với hấn hai cái đệ đệ đều cường, bị Lục Vĩnh Hạo kích đến này phần thượng, cũng không có thẹn quá thành giận. Chỉ là xoay người phân phó Lỗ Thập, đối ngoại tuyên bố thác Annie vương tử bởi vì dễ non mà bất hạnh tấn, kia vài cái bên người thị nữ cũng muốn cùng tuần táng.

Đương Lỗ Thập ôm đi thi thể sau, đại vương tử còn lôi kéo Lục ca thủ, ngón cái cọ sát hấn thủ đoạn nói: “Nếu thủ như vậy có khí lực, có phải hay không cũng muốn đem tay cân đánh gãy mới tốt?”

17. Chương 17

Lục Vĩnh Hạo nhớ tới gân chân bị đánh gãy khi toàn tâm đau, lại nhìn phía đại vương giờ tỵ, trợn tròn ánh mắt lập tức gục xuống dưới bên mí mắt: “Ta chính là thống khoái nhất hạ mệnh, người xem ta này mảnh khảnh tiểu cánh tay, có khả năng làm cái gì đại sự? Muốn hay không người hiện tại ngoài cửa lại thượng nói khóa đi, này lão có nhân hướng bên trong sấm..... Kỳ thật ta cũng rất sợ hãi.”

Tuần Hải vương thủ hơi dùng một chút lực, Lục Vĩnh Hạo lập tức đau được xương khớp c cười nhỏ, một không đứng vững, chàng tiến Tuần Hải vương trong lòng.

Tuần Hải vương cúi đầu, thực tự nhiên hôn ở Lục Vĩnh Hạo môi, vừa mới bắt đầu chỉ là hôn môi môi đầu lưỡi, kế tiếp tiến hành theo chất lượng, chậm rãi mở ra Lục Vĩnh Hạo cương ngành miệng, không ngừng mở rộng miệng lưỡi dây dưa, cuối cùng hung mãnh nuốt lẫn nhau nước bọt.

Lục Vĩnh Hạo kết thân hôn không ở đi, hấn càng thích nói thẳng, thoát quần liền lộ nhiều sáng khoái, khả đối mặt một nam nhân thành thạo tà ác hôn môi, 24k kim đại trắng nam thể nhưng cảm giác hạ bụng mơ hồ có điểm kích động khó nhịn, lưỡng chỉ thủ khó có thể tự ức quyền ở Tuần Hải vương cổ.

Đương hai người môi tách ra khi, một đạo chỉ bạc vương vẫn không dứt, ái muội ngấn ra.

“Vẫn là lưu trữ này đối thủ đi, cũng rất hữu dụng” Lục Vĩnh Hạo bị thân có điểm chân nhuyễn, chớp hạ mắt mới hiểu được đại vương tử trên chọc là nào nhất cộc.

Hấn còn chưa tới kịp ảo não, đã bị đại vương tử một phen ôm lấy, ném vào trên giường.

Vừa rồi liền tại này trương trên giường, đại vương tử mặt không đổi sắc sai người bóp chết chính thể, mà hiện tại Lục Vĩnh Hạo giống như đợi làm thịt sơn dương bình thường, bị hấn chết tử đặt ở giường thượng.

Hiện tại kia trương âm nhu tuần mỹ mặt liền treo ở Lục Vĩnh Hạo phía trên, cũng không biết tưởng những gì, sâu xa khó hiểu nhìn chằm chằm Lục Vĩnh Hạo xem.

Lục Vĩnh Hạo không biết hấn tại nhìn cái gì, từ mới vừa hôn môi sau, hấn liền cảm giác từ đại vương tử rộng mở vật áo lý thể vị liêu nhân, Đông Phương thức xinh đẹp tuyệt trần ngũ quan cũng hết sức hảo xem, hấn thậm chí nhịn không được tưởng lại thân thân đại vương tử, trong lòng nghĩ như vậy, thủ thật đúng là

liền hầu cấp đi duệ, đại vương tử cũng không trụ hơi hơi nở nụ cười, trong ánh mắt lóe ra ôn nhuận quang, trong tay cởi ra Lục Vĩnh Hạo quần, giải hạ quần quanh tại hân bên hông tế mang nội khổ, lộ ra hắc sắc bụi cỏ gian ngử đông kia một khúc, sau đó ôn nhu nói:“Dùng tay ngươi đem chân tách ra.”

Lục Vĩnh Hạo tuy rằng thân hoàn miệng sau liền có điểm phát choáng, nhưng là đối với loại này nhục nhã thức mệnh lệnh vẫn là thập phần mâu thuẫn.

Đại vương tử như trước có kiên nhẫn lôi kéo trường âm hỏi:“Như thế nào? Cổ tay|thủ đoạn không kinh nhi sao”

Lục Vĩnh Hạo cắn răng một cái thò tay đem hai điều đùi tách ra, lộ ra sớm thấp thành một mảnh cổ câu. Ngay sau đó, hân ánh mắt triệt để trọn tròn.

Tuần Hải vương cúi xuống thân thể, cư nhiên vươn ra đầu lưỡi đi chiếu cổ kia phiến ốc thổ.

Vốn tưởng rằng sớm đã lĩnh giáo đại vương tử đầu lưỡi thượng công phu, hiện tại mới biết được, nó còn có thể nhắc lên như thế nào gọn sóng.

Ngày đó buổi tối, Lục Vĩnh Hạo bị đại vương tử triệt để cuốn sử dụng được thống khoái, bấp đùi xử tức thì bị cắn ra một loạt dấu răng.

Cuối cùng, khi hân đẩy người thấp nị bị đương đại vương tử ủng vào trong ngực khi, mơ hồ nghe hân nói nói:“Ngày mai, ta sẽ dẫn ngươi đến bên ngoài đi một trận.”

Đại vương tử thật đúng là nói là làm, ngày hôm sau, quả nhiên mang theo Lục Vĩnh Hạo đi ra ngoài.

Chẳng qua, bọn họ là thân thường phục chỉ mang theo Lỗ Thập cùng hai danh thị vệ điệu thấp ra môn, mà Lục Vĩnh Hạo càng là mặc vào tẩn thú nhóm đặc hữu váy dài phục sức, phối hợp một kiện chắc chắn chặt chẽ bao lấy mặt bộ đầu sa.

Hân cùng đại vương tử thừa một chiếc không thấy được do cùng loại đà điều động vật lôi kéo xe nhỏ. Mà Lỗ Thập đẳng nhân thì tại địa thượng tùy tính.

Lục Vĩnh Hạo thẳng đến hôm nay mới tính ra nhìn Dịch Tư trong vương quốc náo nhiệt cảnh tượng.

Trên đường cái nữ nhân rất nhiều, nhưng đại bộ phận làm là trọng lao động chân tay. Đương thấy từng bước từng bước khổng vô hữu lực trên mặt trường mao nữ nhân hướng xe vận tải thượng nâng nọ khi, Lục Vĩnh Hạo liền nhện không được đánh giệt mình.

“Này đó nữ thú nhân này có chút nữ nhân trong lúc vô ý cùng Đế Tư đại lục bên cạnh sâm lâm cự linh viên *** sinh hạ hỗn huyết, tuy rằng trí lực bình thường, nhưng là lực đại vô cùng, cho nên Thánh Hoàng cổ vũ Đế Tư quốc nữ thần dân nhiều gây giống một ít như vậy hỗn huyết, lấy bổ khuyết Vương Triều lao động không đủ.....”

Nguyên lai đại vương tử nói, nữ nhân phải tiêu tiền phiêu nam nhân, hân còn có điểm không tin, hiện tại vừa thấy! này đó tỷ nhóm nhi được cơ khát thành cái dạng gì? Điều khóa chủng tộc giải buồn nhi!

Tổng kết nhất hạ này phiến đại lục văn hóa trung tâm chính là — bức điền sở hữu công, nam nhân cùng hầu tử một cũng không phóng qua!

Tại rộn ràng nhốn nháo trong đám người, cũng có vài cái trang điểm hoa lệ nhỏ gầy nam tử đứng ở một không đến nhất thước vương trên bàn, như vậy ẻo lả vừa thấy chính là tẩn thú, tuy rằng dưới đài có thị vệ tại bảo hộ, nhưng vẫn là ngăn cản không được quấy nhiễu *** triều dâng. Thậm chí có mấy cái trang điểm không tầm thường nam nhân, ác ý đưa tay vói vào này tẩn thú làn váy lý, tựa hồ tại khu lõng cái gì, mà này tẩn thú tắc đây mặt chết lạng từ từ nhắm hai mắt, chỉ có ửng hồng hai má hơi hơi phát tiết cái gì.

Kỳ quái là, bên cạnh thị vệ chẳng những không ngăn cản, ngược lại kiên nhẫn đẳng các nam nhân sờ hoàn sau, lại cho này động thủ động cước nam nhân đệ thượng sát thủ khăn tay.

“Đây là làm gì?” Lục Vĩnh Hạo có chút tò mò hỏi.

“Đây là tẩn thú nguyên chủ nhân tại chuyển nhượng tẩn thú sinh dục quyền, đương chính mình hậu đại gây giống được đầy đủ sau, có chút gia đạo sa sút quý tộc gia đình là nguyện ý hướng tới tiền tài đầy đủ bình

dân cùng thương nhân giá cả chuyển nhượng sinh dục quyền, này nam nhân tại kiểm tra này đó tấn thú sản đạo hay không còn có co dân, có thể hay không sinh sản ra khỏe mạnh nam hài hoặc tấn thú, nếu vừa lòng mà nói, là có thể đem tấn thú bao dưỡng về nhà một tháng, thuận lợi sản tử sau, tại đưa hoàn cho nguyên chủ nhân.....”

Lục ca hỗn hắc đạo xuất thân, bán nhi bán nữ, bức lương vi xướng sự nhi gặp hơn.

Nhưng là hiện tại hắc mới phát hiện pháp trị xã hội là cỡ nào hảo, tình cảnh này, thật sự là khiến hắc có cái tà quy chính, dần thân vào đến vô hạn dả kích buồn người sự nghiệp lý xúc động.

“Kia..... Nếu không chủ tấn thú đâu?”

“..... Nếu một tấn thú không có chủ nhân hoặc tùy tùng đi ở trên đường..... Kia chỉ có một kết cục.....” Đại vương tử nói một nửa, liền không xuống chút nữa nói.

Khả Lục Vĩnh Hạo đã nghe minh bạch, kết cục chính là bị cưỡng ***! nơi này có thể sánh bằng Ấn Độ còn tà hồ, nhất là hắc Lục ca như vậy toàn diện phát triển cực phẩm, bị nam nhân luân một lần, lại bị nữ nhân luân một lần, lộng không tốt kia bang trưởng mao nữ Thú Nhân lại luân một lần..... Nghĩ như vậy tam biến, ngày hôm qua bị đại vương tử chà đạp được triệt để thì mất lại nhắc lên hỏa lạt lạt nhiệt cảm!

Tương lai hắc nếu có cơ hội phác thảo một quyển xuyên việt sổ tay, tất mang vật phẩm đầu hạng nhất, nhất định phải thận trọng viết thượng “Thái hợp kim song răng cửa thiết quần đùi”!

Đúng lúc này, đại vương tử chậm rì rì hạ hạ tổng kết ngữ:“Người hắc là biết, chính mình thân phận tại đây thế giới tình cảnh đi? Tự tiện đào tẩu cũng chỉ sẽ lộng xảo thành chuyên.....”

Được, lần này đi ra ngoài tính bị uống phí, Lục ca triệt để thụ giáo dục.

Đúng lúc này, đường cái đầu đường đột nhiên đám người rối loạn, tựa hồ có nhân kích động hô to:“Mau tránh ra! tam vương tử tiến hiến cho Thánh Hoàng cực phẩm tấn thú muốn vào cung diện thánh!”

Lời này truyền đến Lục Vĩnh Hạo cùng đại vương tử lỗ tai bên trong, khiến hai nhân đồng thời sửng sốt, không tự chủ được hướng tới đầu đường nhìn lại.

Chỉ thấy, có tam chỉ cự tượng cộng đồng đỉnh khởi một tòa năm mét cao cự tháp, tại cự tháp đỉnh, là một hoa cái phiêu phiêu nhuyển da tọa ỷ, mà tọa ỷ ngồi một đầy đầu tóc đen thanh tú thiếu niên, tóc đen con người đen tấn thú, tại Đế Tư đại lục quả thực là tuyệt đối chỉ có một! khiến vậy xem các nam nhân người người đều đỏ mắt nhi, kia mỹ nhân trên người hồng sắc lụa mỏng đem một thân tuyết trắng vân da triển lộ không bỏ sót, mà từ mảnh khảnh xương quai xanh bắt đầu, toàn bộ trước ngực đều phủ đầy lý một loại kỳ dị dị màu xanh đồ đằng.

Lục Vĩnh Hạo đối này lại rõ ràng bất quá, đó chính là hắc trước ngực từng văn quá đồ đằng — Vân ca tự mình thủ hội Thao Thiết Thôn Thiên.

18. Chương 18

Nhìn mọi người vây quanh tháp cao chỉ thượng thiếu niên, một đường chúng tinh phủng nguyệt náo nhiệt cảnh tượng, Lục ca có chút thượng nhị hòa thượng không hiểu làm sao.

Hắc thứ nhất ý niệm chính là chẳng lẽ là Đông Anh hội lại một khiêng cầm từ trong bồn cầu xung lại đây?

Khả lại ngẫm lại, không đúng a, Đông Anh hội từ trên xuống dưới có nào lão đại là hắc không biết? Như vậy nhất tưởng, hắc liền sơ lý minh bạch. Tam vương tử làm mất hắc này chính phẩm, liền làm sơn trại hồ lộng hắc lão tử.

Này lão Tam có thể sánh bằng cái kia lăng đầu thanh dương như lão Nhị khéo đưa đẩy hơn.

Lại không biết hắc chiêu này “Li miêu đối rất” Tử có thể hay không hóa giải được đại vương tử “Một cục đá hạ ba con chim”. Nghĩ đến này, hắc hơi hơi thiên chuyển đầu, nhìn vẫn lôi kéo hắc thủ Tuấn Hải vương. Chỉ thấy vương tử điện hạ sớm cúi đầu tại một nhà trang sức *** tiền chọn lựa chọn lấy, liền bán chỉ mắt cũng chưa lại liếc về phía cự tượng trên lưng “Diệu nhân”.

Khi hắn xem chuẩn một bộ sức có xà văn kim sắc viên hoàn khi, nhất thời mắt sáng lên, dấn chính thân bột xem náo nhiệt *** chủ giúp hắn đem này phó kim hoàn bao hảo, phó trả tiền sau lôi kéo Lục Vĩnh Hạo một lần nữa đi lên xe nhỏ, tránh đi rộn ràng nhốn nháo phố chính, theo một bên ngõ nhỏ đi vòng vèo trở về chính mình cung điện bên trong.

Lục Vĩnh Hạo đem lời muốn nói tại trong bụng qua lại lay mấy lần sau, chầm chước hỏi: “Vừa rồi trên đường cái kia..... Người xem đến đi? Lý Hải vương đây là muốn tính toán làm cái gì đâu?”

Đại vương tử cũng không trả lời, hỏi ngược lại: “Người nói đâu?”

“Đương nhiên là lộng cá nhân hảo báo cáo kết quả lập. Bất quá chẳng lẽ người một điểm đều không hoài nghi ta cùng hắn đến tột cùng ai mới là thật sao?”

Đại vương tử vẻ mặt không biến, nhẹ nhàng mà nói: “Người là Bối Gia, ta ban cho danh tự, người về sau nhân sinh là cho ta mà sống, người nhớ kỹ điểm ấy là có thể.” Bình thản một câu, lại khiến Lục Vĩnh Hạo thủ trong nháy mắt gắt gao cầm. Đại vương tử trên người cái loại này nói không rõ quen thuộc cùng không thích hợp cảm giờ khắc này lại một lần nữa không hề che lấp về phía hắn đánh tới. Nói như vậy hắn tựa hồ nghe quá. Chỉ là nói lời này nhân, khi đó anh tuấn trên mặt đã bắt đầu triển lộ ra suy bại uể oải lão thái.

“Người là Lục Vĩnh Hạo, Đông Anh hội Thao Thiết, ta ban cho danh hiệu. Người về sau nhân sinh là cho ta mà sống, người nhớ kỹ điểm ấy là có thể.”

Nghe nói như thế khi Lục Vĩnh Hạo cũng bất quá là một danh mười sáu tuổi thiếu niên, khi đó hắn vừa mới đã trải qua cửa nát nhà tan, muội muội cũng tại hắn trước mặt bị nhân chà đạp chí tử, mà tại hắn nhân sinh thung lũng lý xuất hiện Vân ca quả thực giống như hắn tái sinh phụ mẫu. Cho nên từ lúc ấy hắn thật là vì Vân ca mà sống, chỉ cần hắn lão nhân gia phân phó một thân, núi đao biển lửa không nói chơi.

Mà hiện tại còn kém không nhiều mà nói, lại để người tâm tình khác nhau rất lớn. Chỉ là..... Liên tính hai cái dị thể giới nhân bởi vì trùng hợp mà trưởng tương tự, như thế nào liên nói chuyện ngữ khí đều giống nhau như đúc đâu?

Lục Vĩnh Hạo thử thăm dò hỏi: “Biết sao? Người bề ngoài rất giống của ta một vị cố nhân?”

“Nga?” Đại vương tử nhú mày, “Giống ai đâu?”

“Vân bản sơ” Lục Vĩnh Hạo vừa nói Vân ca bốn danh, một bên nhìn chằm chằm đại vương tử không buông. Đáng tiếc, này ba chữ không có kích khởi Tuấn Hải vương bất cứ biểu tình biến hóa. Nhưng là này quy nhì tử biểu tình vẫn đều là như vậy nửa chết nửa sống bộ dáng, thậm chí bóp chết mang tể thác Annie khi cũng là mặt than như cục diện đáng buồn.

Hắn còn tưởng dò xét nhất hạ đại vương tử, nhưng liền tại đây là, Thánh Hoàng bệ hạ một đạo ý chỉ đã truyền đến Tuấn Hải vương cung điện bên trong.

Đại khái ý tứ là: Tam vương tử minh quân tâm, thức đại thế, trong người phụ trọng thương dưới tình huống còn đem dị thể thánh thú đưa đến hoàng cung bên trong. Thánh Hoàng tại cảm động rất nhiều, cũng mệnh đại vương tử thân phó hoàng cung, cùng tam vương tử gặp được một mặt.

Tiến đến truyền tin cung đình thị quan hiển nhiên thụ là hai phân bạc ân huệ, truyện xong Thánh Hoàng chỉ lệnh, lại khẩu thuật một đoạn tam vương tử cho hắn đại ca lời nhắn. Đại khái ý tứ là nghe nói đại ca gần nhất mừng đến nhất chỉ hồng mao tấn thú, không khéo nhị vương tử cùng kia tấn thú cũng có chút cũ tình. Mượn cơ hội này, thanh đại vương tử cũng mang theo tấn thú đến trong cung nhất tự. Mà nếu nhược đại vương tử keo kiệt không chịu khiến gia nhân tiến đến nhất tự, như vậy liền không muốn trách hắn không niệm cùng huynh đệ tình thâm, đến phụ hoàng trước mặt hung hăng cáo thượng nhất trạng.

Loại này nói, liên truyền lời thị vệ cũng chỉ làm như hoàng gia huynh đệ gian không ảnh hưởng toàn cục tình yêu mà thôi. Khả tại Tuấn Hải vương nghe tới, nói lý lại là khắp nơi lộ ra Huyền Cơ. Hắn trầm ngâm một hồi, đột nhiên phát hiện ngoài cửa sổ có bốn cánh ưng tại xoay quanh, biên vươn ra cánh tay, tiếp được kia ưng, từ ưng trên người lấy ra một tờ giấy nhìn nửa ngày sau, từ vách tường ám quỹ trung lấy ra kia đem Lục Vĩnh Hạo súng lục, học hắn lúc trước nhìn đến Lục Vĩnh Hạo nổ súng bộ dáng, hướng tới chính mình cúi nhất khẩu cò súng, viên đạn oanh một tiếng bắn đi ra, nhất thời bắp đùi xử huyết lưu như chú. Đại vương tử thái dương thẳng mô hôi, lại như cũ sắc mặt như thường từ trên bàn sớm chuẩn bị tốt được

trong bình lấy ra được phu thượng. Trong phút chốc, trên đùi huyết ngừng lại, xuất hiện một mề lạp đại thương động, chung quanh phiên một vòng kết già thịt tươi. Đại vương tử lại lấy vải trắng, đem đùi tinh tế gói kỹ lưỡng sau, thay hắc để kim ti chính thức lễ phục, đem đầy đầu tóc dài thúc tại cao cao kim quan bên trong, liền phân phó Lỗ Tháp bị xe, liền hướng tới hoàng cung bay nhanh mà đi.

Đến cửa cung tiền, đại vương tử từ trên xe xuống dưới, đi lại tuy hoãn, lại giống ngày xưa giống nhau hùng kiện hữu lực, chậm rãi triều chủ điện đi.

Đế Tư Vương Triều Thánh Hoàng bộ hạ đã năm gần tám mươi, tối cao hoàng quyền cùng xa hoa *** dật sinh hoạt đem vương giả hùng phong tiêu ma hầu như không còn, còn lại cũng bất quá là một đồng nếp uốn làn da cùng miễn cưỡng khởi động da thịt khung xương.

Mà hiện tại, miễn cưỡng có thể nhìn ra là mặt hình dáng lý, có lưỡng đạo nhắc lên vi quang, chính sắc mị mị nhìn quỳ gối đại điện trung ương hồng y thiếu niên.

Lúc này, Thánh Hoàng phiêu gặp đại vương Tử Cao đại cao ngất thân ảnh xuất hiện tại đại điện, hần liền huy huy khảm bảo thạch trường móng tay, vẻ mặt có chút lãnh đạm nói:“Khiến ta kiêu ngạo đại vương tử, mau đến xem nhìn người đệ đệ đưa tới cái gì bảo bối.” Đại vương chim đỗ quyền cự về phía hần phụ thân gặp qua lễ sau, liền hơi hơi quay đầu nhìn về phía nằm nghiêng tại nhuyển tháp thượng Lý Hải vương

“Tam đệ, đã lâu không thấy. Người làm sao, sắc mặt như vậy khó coi?” Lý Hải vương suy yếu ho khan một tiếng, sau đó cười hỏi:“Đại ca, người là một người đến sao?”

Đại vương tử gật gật đầu, tại thị vệ chuyển đến nhuyển ghé ngồi xuống, thế này mới nhìn quỳ gối đại điện thượng cái kia thiếu niên liếc mắt nhìn.

Bình tĩnh mà xem xét, như vậy thiếu niên càng phù hợp phụ hoàng khẩu vị — tinh tế mà lại hoa quý ngũ quan, hơi hơi nhắc lên ướm át tiểu khẩu để người có hung hăng kiềm trụ cảm, tùy ý chà đạp xúc động.

Nếu lúc này quỳ gối đại điện thượng không phải này thiếu niên, mà là “Hần”, kia lại sẽ là như thế nào tình cảnh đâu? Nghĩ Lục Vĩnh Hạo phiết miệng, phóng đảng bất kham bộ dáng, đại vương tử cười Xung Hư nhục Tam đệ gật gật đầu.

Đúng lúc này kia trương đồ sẫm khả nhân tiểu miệng, bắt đầu làm khó dễ.

“Thánh Hoàng! ta vừa rồi nói câu câu là thật, chính là đại vương tử sai người canh giữ ở sa vụ hạp cốc phục kích tam vương tử, chẳng những tam vương tử bản thân bị trọng thương, ngay cả ta cũng thiếu chút.....” Nói đến này, hồng y mỹ nhân anh anh nức nở đứng lên lưu lại vô tận không gian, để người mơ màng đại vương tử làm cái gì đường đột mỹ nhân sự tình.

19. Chương 19

Thánh Hoàng trên mặt nếp gấp nhất thời gục xuống dưới, trường móng tay khê gõ tay trung quyền trượng, thẳng nhìn chằm chằm chính mình đại vương tử.

Tuấn Hải vương nghe mỹ nhân lên án, đầy mặt hoang mang, hỏi:“Người vì cái gì nói như vậy? Tam đệ thụ trọng thương?”

Mỹ nhân điệu nước mắt nói:“Người còn trang cái gì hồ đồ? Tam vương tử nhân đã bắt đến người phái đi thích khách, hần đã toàn chiêu, hơn nữa, đã thương tam vương tử vũ khí phi thường quý dị, hần là về loạn người lãnh địa mới có biển sâu dị thú máu tươi, cư nhiên có thể phá tan tam vương tử ma thuẫn!”

Tuấn Hải vương đứng lên đưa Lý Hải vương trước mặt, hỏi:“Đệ đệ, để ý ta xem nhất hạ miệng vết thương của người sao?”

Lý Hải Vương Tiểu cười:“Của ta vương huynh, nếu không phải bằng chứng bãi tại trước mắt, ta như thế nào cũng sẽ không tin tưởng là người phái người ám sát ta, như thế nào? Là sợ ta đoạt tiến hiến tuyệt sắc dị thú đầu công sao?”

Đại vương tử ngược lại là thực khiêm tốn, đối mặt vương đệ khí thế bức nhân, vẫn là cố chấp hỏi:“Có thể nhìn xem miệng vết thương của người sao?”

Tam vương tử lần này không cười, thò tay đem chính mình quần áo cùng triền tại trước ngực bằng vải tất cả đều giải khai, to lớn trước ngực đeo ba đạo dữ tợn thương thương.

Đại vương tử cúi đầu, thân thiết nhìn đệ đệ thương thế, vào đầu thấp đến người bên ngoài nhìn không tới góc độ khi, ánh mắt nhất thời biến đổi, giống thường thức nhà mình hải tử vĩ đại bài tập ở nhà bình thường, nhìn cơ hồ đánh trúng trái tim miệng vết thương.

Lại ngẩng đầu khi, đại vương tử đã là đầy mặt kinh ngạc:“Như thế nào người cũng.....”

Nói hẳn giải khai chính mình vạt áo, lộ ra bắp đùi xử dữ tợn vết sẹo.

Người sáng suốt vừa thấy, liền biết đây là do cùng chủng kỳ quái vũ khí tạo thành, đáng sợ viên động bị một tầng huyết giả bao trùm, vừa thấy chính là thời gian thật lâu vết thương cũ, nhưng cố tình trưởng ra thịt tươi địa phương thỉnh thoảng tổng có máu tươi chảy ra, tựa hồ thật lâu đều không có thể khép lại.

Thánh Hoàng từ vương ghế hơi hơi khiếm đứng dậy, gắt gao nhìn chăm chăm Tuấn Hải vương lộ ra miệng vết thương, nửa ngày mới nổi giận nói:“Như thế nào Tuấn nhi người cũng bị thương, là loại người nào lớn gan như vậy, dám liên tục thương tổn ta Đế Tư Vương Triều hai danh hoàng tử!”

Tuấn Hải vương có chút do dự, lắp bắp nói:“Hắn khẩu ra vọng ngôn, lại còn nói là Tam đệ phái tới Ta sẽ không tin tưởng loại này châm ngòi huynh đệ chi tình vô sỉ nói dối, cho nên cái kia thích khách đã bị ta xử tử.”

Lý Hải vương nắm chén rượu thủ dùng lực co rút lại, hẳn biết, thật vất vả chớp tới Tuấn Hải vương thủ hạ đã là nhất chiêu phệ kì, đại vương huynh đều như vậy cao phong lượng tiết, nếu chính mình lại hẹp hòi đem kia thích khách gọi tới đối chất nhau, sẽ chỉ là cố sức không thảo hảo.

Bất quá..... Cũng không tính toàn vô thu hoạch, nhìn này tương tự miệng vết thương, tối thiểu, hẳn thân ái tiểu hỗn đản thật là dừng ở Tuấn Hải vương trong tay, chỉ là..... Tuấn Hải vương là tù cầm hẳn, vẫn là..... Giết hẳn, trong lúc nhất thời thật đúng là không chắc.

Hắn này ca ca, như độc xà bình thường tâm tư, chưa từng có nhân đoán chuẩn quá. Hiện tại chỉ hy vọng, đại vương huynh thủ hạ lưu tình, lưu trữ kia tiểu hỗn đản một mạng.

Nghĩ bên hồ tình cảnh, liền tính là nham hiểm, đối trá tươi cười cũng bằng võ ra đến. Khó được ôn nhu chân tâm đối đãi một người, trong cung giai lệ vô số, nhưng hẳn cố tình mê muội đường như, liền thích xem cái kia tiểu hỗn đản giả bộ một bộ nịnh nọt bộ dáng lấy lòng chính mình.

Không tình nguyện thì thế nào, chỉ cần thời gian đủ lâu, liền tính là tảng đá làm tâm, cũng sẽ bị hẳn Lý Hải vương ô hòa tan.

Nhưng hẳn cư nhiên tại chính mình hướng tới hẳn không hề đề phòng rộng mở ý chí khi, lấy ra lợi khí, nhất hạ dưới đánh về phía chính mình ***g ngực, đương băng lãnh đạn lập đục lỗ thân thể khi, bạn máu tươi chảy xuôi mà ra, còn có bị lừa gạt phản bội hận ý!

Cho nên..... Cho dù chết, cũng muốn là hẳn Lý Hải vương tự tay từng tác một đem hẳn tra tấn chí tử!

Đúng lúc này, hồng y mỹ nhân còn muốn làm khó dễ, bị Lý Hải vương một ánh mắt liền ngăn lại. Lý Hải vương gian nan khởi nhất hạ thân, hướng tới Tuấn Hải vương hơi hơi thấp nhất hạ đầu, nói:“Nếu đúng như vương huynh lời nói, kia đệ đệ ta thật sự là hiểu lầm người.”

Tuấn Hải vương vội vàng đỡ Lý Hải vương, ôn nhu an ủi:“Huynh đệ chi gian, không cần như vậy cấp bậc lễ nghĩa chu toàn, ngược lại là người ta miệng vết thương vẫn ở lâu không dứt, miệng vết thương bên trong hẳn là khác thường vật, ngày nào đó, Tam đệ có thể đến cửa ta trong vương cung nhất tự, ta đã thỉnh một vị cao minh thầy thuốc đến trị liệu miệng vết thương.”

Thánh Hoàng chú ý lý sớm đã không ở hai cái nhi tử miệng vết thương thượng, hẳn tại trong đầu sớm đã đem kia hồng y mỹ nhân quần áo thoát được trần như nhộng.

Có được này dị thú, liền ý nghĩa hội có được năng lực càng cường tử tự, đến thời điểm, liền tính hẳn kia dũng mãnh đại vương tử cũng là theo không kịp đi!

Hắn hầu cấp phát phát tay, gọi tới chính mình bên người sĩ quan, nghĩ viết một đạo vương danh, hạ lệnh truy bắt thương tổn hai danh vương tử hung thủ sau, liền đối với tam vương tử nói: “Người dâng lên dị thú mà anh dũng bị thương, không hổ là ta chung ái vương tử, ta ban cho người tại đô thành Tây Nam một chỗ cung điện, người tạm thời có thể không cần hồi lãnh địa, đi vào trong đó dưỡng thương, cũng có thể cùng người mẫu thân đoàn tụ một đoạn thời gian.”

Lời này, khiến ở đây nhân sắc mặt đều lâm vào biến đổi.

Đế Tư Vương Triều vương tử nhóm sau khi thành niên, đều phải ở tại phần mình lãnh địa, không được tự tiện rời đi. Mà Thánh Hoàng sẽ từ nhi tử trung chọn lựa một người thừa kế, sau đó ân chuẩn hẳn lưu lại tại đô thành, học tập về sau như thế nào quản lý Vương Triều.

Ba vương tử trung, dĩ vãng chỉ có lãnh địa tiếp giáp đô thành đại vương tử có như vậy thù vinh, mà hiện tại tam vương tử cũng được đến như vậy ân sủng, chẳng phải là ý nghĩa vương vị người thừa kế muốn có trọng đại biến cố?

Khả mọi người tới không kịp nghĩ lại, Thánh Hoàng đã mệt mỏi, nói xong, hắn liền phát tay ý bảo tam vương tử cáo lui, xoay người lại đối đại vương tử nói: “Người lưu lại.”

Tam vương tử trước khi đi, có khác thâm ý nhìn chính mình đại ca, liền đứng dậy rời đi.

Hắn không biết là, đại vương tử đi theo chính mình phụ hoàng, tính cả cái kia tiến hiến mỹ nhân cùng vào tẩm cung.

Thánh Hoàng hoa lệ quần áo đã bị thị quan đều cởi bỏ, đem càng nhiều xấu xí nếp uốn bại lộ tại màn che tầng tầng tẩm cung lý.

Tam vương tử tiến hiến mỹ nhân, cũng bị thị quan bác được không còn một mảnh. Tiêm gầy tứ chi dùng hồng sắc thúc tuyến trói chặt, giống như hiến tế ấu thú bình thường bị cố định tại nhất trương đặc chế giường lớn chi thượng.

Tựa như nghe thấy được nhục vị, tham lam lão lang giống nhau, Thánh Hoàng kích động lỗ mũi, hai đục ngẫu mắt nhi thả ra yêu dị quang. Nhưng là, hắn ngủ đông tại da điệp dưới kia căn khô mộc, cũng đã nhuyển thấp thấp, không có một tia thức tỉnh dấu hiệu.

“Ta thân ái nhi tử, của người phụ hoàng cần người tỉnh lại lực lượng của ta, đến chinh phục này mạn diệu mỹ nhân.”

Trên thực tế, từ đại vương tử lộ ra mang huyết miệng vết thương khởi, Thánh Hoàng liền cảm giác có loại rối loạn ở trong lòng chảo, quả thực đến khó có thể điều khiển tự động bộ. Hắn khát vọng, khát vọng lại nhấm nháp đến đại nhi tử mạch máu bên trong quyền tương ngọc dịch, khát vọng này hỗn tạp *** xà chi độc máu tươi mang cho hắn cực hạn khoái hoạt.

Không lâu trước đây, hắn đã không ly khai đại nhi tử máu tươi, người bên ngoài đều tưởng đại vương tử chiến công khiến hắn một lần nữa thắng được phụ ái, kỳ thật nếu không phải bởi vì hắn máu có thể so với tốt nhất xuân được, hắn sẽ không nhìn trúng này do người quái dị sinh ra đến quái thai liếc mắt nhìn.

Bất quá sự thật chứng minh, nguyên lai này nhi tử là Đế Tư chi thần ban cho hắn tốt nhất lễ vật, khiến hắn tại giường đệ gian, giống như một chính trực tráng niên nam nhân như vậy, hưởng thụ cực hạn khoái hoạt!

Nghe phụ thân mà nói, Tuấn Hải vương bán buôn xuống mí mắt, che dấu chính mình chán ghét, lộ ra cổ tay|thủ đoạn, dùng móng vừa thấp biên một khối sắc bén ngư giác tiểu đao vạch ra tay cổ tay, đem ân hồng máu tươi nhỏ giọt tại nhất trần khảm mãn bảo thạch chén rượu trung, sau đó đem đông đầy máu chén rượu tắt cung tắt kính hiện ra cho Thánh Hoàng.

Thánh Hoàng giống như độc nghiện phát tác kẻ nghiện giống nhau, khẩn cấp đem máu uống diệu hơn phân nửa, lại đem còn lại huyết tương kiều tại chính mình kia đoạn khô mộc thượng.

Cột vào giường lớn thượng mỹ nhân chậm rãi trừng lớn mắt, kinh dị phát hiện bị máu tươi đúc bộ vị, giống như phùng xuân cây cối bình thường từng chút một một lần nữa khôi phục thanh xuân, trở nên trắng kiện hữu lực, càng phát ra dữ tợn.

Nhưng là liền tính hiện tại Thánh Hoàng một lần nữa khôi phục sức sống, nhưng là tuổi già thân thể vẫn là không thể tự nhiên hành động, vài lần đều không có thể thuận lợi trèo lên giường, hần khẩn cấp lại triệu Tuấn Hải vương phát phát tay.

Tuấn Hải Vương Triều hần phụ hoàng đi tới, một phen ôm lấy Thánh Hoàng, đem hần điệp đặt ở hiển tế mỹ nhân trên người, dính huyết hung khí thẳng tấp xâm nhập đến đại áo cừu hai cái đùi chi gian.

“A.....” Thiếu niên nhện không được hét to đi ra, nhưng là rất nhanh, cái loại này cảm giác đau đớn bị hung khí thượng máu chức nóng mở ra, bốc lên khó có thể nói nên lời khuây khoả.

Hần trong lòng biết, đây là *** xà chi độc hiệu lực, nhưng mà vẫn khó có thể tự ức lướt qua cái kia tản ra tử vong khí tức lão nhân, nhìn phía hần phía sau cái kia anh tuấn nam nhân.

Kia nam nhân dùng lực song chưởng chính khống chế kia phó sắp chết chi khu, tà ác xảo quyết châm ngòi khởi chính mình toàn thân dục vọng, bởi vì xà độc mà trở nên hỗn độn ý thức, thậm chí có loại cùng chính mình tại *** bên trong khởi vũ, kỳ thật là cái kia anh tuấn nam nhân ảo giác.

Bất quá, hần âm thầm dùng móng tay trảo giam chính mình lòng bàn tay, nhắc nhở lâm vào bể dục trung chính mình, đừng quên, hần Roman là tam vương tử bí mật bồi dưỡng tử sĩ, mà này thẳng tấp nhìn chính mình nam nhân là chủ nhân đẳng cơ lớn nhất đối thủ — được xưng “Chiến Thần” Tuấn Hải vương!

Roman từng tại tìm tòi tình báo khi, xa xa xem qua đại vương tử tại trên chiến trường anh tư, kia một khắc, huyết vũ tinh trong gió, bất luận kẻ nào đều sẽ bị Tuấn Hải vương giống như Địa Ngục Tu La bàn rung động được tóc gáy tạo.

Nhưng là hiện tại, này đáng sợ nam nhân, liền tại chính mình trước mắt, trên chiến trường sát lục vô số nam tử, cư nhiên là một bộ tao nhã diện mạo! mảnh dài mi nhãn tản ra đen tối không rõ quang, kia ánh mắt thần thậm chí có thể xưng được là ôn nhu, bị như vậy một đôi mắt nhìn chăm chăm, sẽ có một loại là hần trần bảo ảo giác, để người kim lòng không đậu nịch tể tại kia phiền rung động trung.....

Từ phụ hoàng tấm cung trung đi ra, đã là dạ thượng chẳng chịt.

Đế Tư đại lục ánh trăng tổng là phiếm quý dị nhá nhem, ở đường chân trời cắn câu ra một phen cự đại cung.

Bao phủ tại đây mặt mờ nhạt dưới ánh trăng, Tuấn Hải vương chỉ cảm thấy trên người mỗi một tắc đều là dơ bẩn không chịu nổi.

Hần lãnh mặt ngồi trên xe, tại không có một bóng người ngã tư đường lý một đường chạy như bay, sử hồi chính mình vương cung.

Trở lại chính mình trong cung tắm rửa thay quần áo sau, hần thừa dịp bán huyền ánh trăng, bước vào cái kia hoang vu sân.

“Nghe ta! không sai! lần sau cái kia Lỗ Thập lại ngăn đón ngươi, chuẩn đem hần dọa tiểu!”

“..... Bối Gia phu nhân, làm như vậy không được tốt đi, thân là tẫn thú như thế nào có thể sử dụng quỷ kế đào thoát chính mình ứng tẫn chức trách đâu!”

Liền nghe “Ping” một tiếng, hần là có nhân vỗ bàn, đúng lúc này, liền nghe đến một trận bùng nổ thức ồn ào: “Ta xem ta hần mục ăn no chống đỡ, hàm ăn củ cải đạm bận tâm! người Bồ Lạp Đạt là nghiện có phải hay không? Thích? Tiện không tiện! nếu không nhìn ngươi này hai ngày đau đến đều đi không được lộ, ta này giữ lại cho mình biện pháp mới lưỡi cho ngươi đâu! đi lap..... Đừng cho ta bãi này phó khó xử biểu tình, ngươi như vậy chính là bị nhân khi dễ tử mệnh! còn có, lại kêu một tiếng phu nhân thử xem, đừng tưởng rằng ngươi cao tuổi ta liền không đánh ngươi”

“Phu nhân, không thể như vậy thô lỗ rửa mặt, sau tai không sạch sẽ, như thế nào phụng dưỡng chúng ta vương?”

“Ta dựa vào! thật đúng là theo ta gọi nhíp a!”

“Bồ Lạp Đạt không dám, Bồ Lạp Đạt từ mười hai tuổi tiến cung, mỗi một điều quy củ đều là chỉ bảo thị quan dùng côn bổng bang Ba Lạp đạt ghi nhớ, Bồ Lạp Đạt cũng biết rõ tùy thị tại thân phận tôn quý chủ

nhân bên cạnh, không tuân thủ quy củ sẽ là như thế nào kết cục, thỉnh phu nhân bảo trọng chính mình, Bồ Lạp Đạt tiện mệnh một cái, liền không làm phiền phu nhân bận tâm.”

“..... Người lẫn ra đi thôi, không cần người hầu hạ, dựa vào..... Mỗi lần với người nói xong nói, lão tử đầu óc tựa như bị lư đá giồng nhau!”

“Nếu phu nhân đau đầu, Bồ Lạp Đạt cấp phu nhân ăn.....”

“Nãi nãi! người là ta nãi nãi được không? Đừng tại kia Duddy đạt, cầu ngài, ra ngoài đi!”

Như vậy ồn ào nhất đồn sau, chỉ chốc lát, Bồ Lạp Đạt bưng rửa mặt dụng cụ từ tiểu lâu lý đi ra, đi đến một chỗ nguyệt môn khi, phát hiện đại vương tử đang lẳng lặng đứng ở kia, vú em Bồ Lạp Đạt liền quỳ xuống thi lễ, Tuần Hải vương phát phát tay, hỏi:“Hắn dạy người cái gì phương pháp?”

Trung phó Bồ Lạp Đạt lập tức chi tiết bẩm báo:“Bối Gia phu nhân hôm nay trong lúc vô ý phát hiện, trong viện tự dưỡng Tam nhân khuyến ăn nhằm tân khai tử đằng hoa rễ cây, đương trường kéo một buổi chiều bụng, liền khiến Bồ Lạp Đạt cũng mang chút tử đằng hoa cắt miếng ở bên người, nếu Lỗ Tháp tướng quân..... Tướng quân lại nghĩ cùng Bồ Lạp Đạt gây giồng hậu đại, liền ăn thượng một mảnh rễ cây.”

Tuần Hải vương hí mắt hạ mắt, khả năng tưởng tượng nhất hạ kia “Đại tường vậy ra” cảnh tượng, sau đó nói:“Hắn này biện pháp không sai, lần sau Lỗ Tháp lại không nhìn người đã đến sinh dục ngưng hãn tuổi sự thực, không ngại liền ăn thượng một mảnh đi!”

Đồng dạng chủ ý, lần này Bồ Lạp Đạt là đầy cõi lòng cảm kích chi tình hướng tới vương tử cúi đầu, tỏ vẻ vâng theo.

Lại ngừng đầu khi, vương tử đã triệu Tiểu Lâu đi, điều này làm cho Bồ Lạp Đạt không khỏi một trận kinh hãi, không đúng a, hắn giống như nhớ rõ Bối Gia phu nhân nói, chuẩn bị dùng này nhất chiêu đối phó hắn tôn quý vương.....

Đẩy ra cửa phòng vừa thấy, Lục Vĩnh Hạo chính cúi đầu, chuyên chú nhìn chính mình vô lực mất cá chân, nghe được đẩy cửa thanh âm, liền ngừng đầu lên, sắc mặt cứng đờ, sau đó cười nói:“Đã về rồi!”

Nói chuyện thời điểm, hắn tùy tay đem trên bàn một đồ ăn vặt tiểu cái đĩa lý lục sắc rễ cây để vào trong miệng.

Tuần Hải vương mỉm cười nhìn Lục Vĩnh Hạo nuốt hạ sau, nói:“Ăn ngon sao?”

20. Chương 20

Lục Vĩnh Hạo bẹp hạ miệng, nói:“Hương vị hắn mụ thật tốt!”

Xem Tuần Hải vương không có động thủ ý tứ, Lục ca hôm nay còn liền nóng nảy, cảm ra phía trước phiêu tiểu thư sức mạnh nhếch lên cảm:“Thống khoái nhì! [nhánh chóng/khẩn trương] cho ta cởi quần áo thượng giường.” Hắn biết, chỉ cần bị đại vương tử hôn một cái, dính lên này tôn tử nước miếng, chính mình liền cùng ăn thi dưỡng như không thể chính mình, tiện được chính mình đều tưởng phiền chính mình, nhưng là hôm nay ca ca sẽ không sợ! thuần gia môn thí mất sẽ chính mình bảo vệ nó tồn nghiêm!

Thuần lục sắc quả đạo phiền được lục là mãnh, nói chuyện công phu bụng liền bắt đầu ả ả làm đau.

Lục Vĩnh Hạo trên mặt hiển hiện ra giả hoạt tiểu ý, đang chuẩn bị dùng vang thí mở đường thời điểm, Tuần Hải vương đã đi tới, một bước xa mang theo hắn cổ áo liền đem hắn ném vào phòng ngủ bên cạnh mang vào trong phòng vệ sinh, sau đó tạp lạp một tiếng đem cửa khóa thượng.

Muốn nói Đế Tư quý tộc là rất biết hưởng thụ, này buồng vệ sinh là dẫn vào nước suối, dùng một loại ngọc cũng không phải ngọc thạch đầu xây thành WC, mọi thời tiết trường lưu thủy, Lục Vĩnh Hạo bị khóa tại xa hoa WC trong WC này thông lạp a!

Này nhất chiêu bi tráng tại cùng: Đả thương địch thủ một ngàn, tự tổn hại tám trăm.

Khả tuần hải vương lẳng không tiếp chiêu, một ngàn bát toàn hồ tại gia gia ruột thượng! đến nửa đêm về sáng thời điểm, Lục ca đều ngồi không trụ, bỏ quá khứ cào môn:“Cho ta..... Cho ta mở cửa, ta phải uống nước.”

Ngoài cửa truyền đến Tuần Hải vương u u thanh âm:“Lúc nào lập tịnh trở ra.”

Kết quả Lục Vĩnh Hạo tại trong WC ngốc chừng một ngày nhất túc, mau mất nước thời điểm, liền uống điểm từ Trúc tử quản lý chảy ra rửa tay thủy.

Đặng Bồ Lạp Đạt đem cửa mở ra thời điểm, liền thấy ngày xưa Đông Anh hội mặt lạnh sát tinh, dây lưng bán giải quỳ rạp trên mặt đất, miệng hừ hừ:“Cấp..... Cho ta điểm ăn Mẹ..... Lạp..... Lạp đều lập không ra hóa!”

Bồ Lạp Đạt chỉ huy người hầu đem Lục Vĩnh Hạo lộng đến trong ao, đối này nhất chiêu an toàn tính cũng khó miễn sinh ra hoài nghi, còn nhẹ giọng hỏi hắn ăn bao nhiêu, xem ra là châm chọc liều thuốc, miễn cho chính mình giống Lục Vĩnh Hạo giống nhau Hoàng Hà vỡ đê.

Lục Vĩnh Hạo cũng chưa yêu phản ứng hắn, phản đồ! nô tính kiên cường phản đồ! chính mình muốn là lại đồng tình hắn, khiến cho thiên lôi đánh chết tính!

Đương nhìn đến vài cái bộ dạng bóng loáng thủy hoạt thị nữ, tới gần chính mình thời điểm hơi nhíu mày bốc lên mũi khi, Lục Vĩnh Hạo thật sự hi vọng trong tay mang theo đem khảm sơn đao, mổ bụng mình chí tính!

Trong trong ngoài ngoài đều tẩy trừ sạch sẽ thời điểm, thiếu đạo đức đại vương tử xuất hiện.

Lục Vĩnh Hạo chính hướng miệng liều mạng tắc tiểu điểm tâm đầu, liền thấy đại vương tử ôm hắn bả vai hỏi:“Ăn ngon sao?”

Hắn không ngẩng đầu, vẫn là hung tợn hướng miệng tắc này nọ, khả đại vương tử khởi dung hắn loại này vô thanh phản kháng, một ngón tay liền đem hắn cầm ngẩng lên.

Lục Vĩnh Hạo cũng không khách khí, nhất miệng điểm tâm bột phần một hơi toàn phun đến Tuần Hải vương trên mặt, trong ánh mắt vô hạn hận ý toàn hóa thành mũi tên nhọn bắn tới hắn trên mặt.

Tuần Hải vương không khỏi lộ ra mỉm cười, nói thật, hắn có điểm hoài niệm lúc trước tại hắc sâm lâm gặp được cái kia ngang ngược tẫn thú. Hắn luôn luôn chưa thấy qua một tẫn thú dám như vậy kiêu ngạo nói chuyện làm việc, hắn tựa hồ chưa từng có ý thức quá tự thân yếu đuối, cư nhiên tại nguy cơ thời khắc, còn tưởng bảo hộ không nhận thức chính mình.....

Lục Vĩnh Hạo bất cứ giá nào, này đại vương tử quả thực là du muối không tiến, cứng mềm không ăn, cả ngày lý một bộ không lạnh không nóng khiêm tốn bộ dáng, khả tam huynh đệ lý, sổ hắn tối không phải này nọ!

Dù sao nhuyển cứng rắn, mình âm đều ngoạn bất quá này tôn tử! hắn Lục gia gia còn liền không ngoạn! liền như vậy! thương hắn mẹ ai ai!

Chủ ý đã định, Lục Vĩnh Hạo chơi mệnh đường như, vươn tay đi cào, đại vương tử né tránh không kịp, hai má lập tức bị cào mở ba đạo khẩu tử, thần nhiên huyết vị tổ khắp mở ra, Lục Vĩnh Hạo Cửu Âm Bạch Cốt Trảo chính vũ vô cùng, ngửi được huyết vị sau, lỗ mũi nhất hạ liền biến lớn, trong tay trảo cũng bắt đầu biến chậm.

Khả Lục ca trong lòng mình kính nhi dường như, này đại vương tử là cả người phao Will vừa, chỉ cần kề bên hắn liền không có thể chính mình.

Mắt thấy Tuần Hải vương không chút nào để ý sờ sờ hai má của mình, đem ngón tay thượng dính đầy máu ác ý vẽ loạn tại Lục ca dày trên môi, đương mang theo mùi chất lỏng tiến vào trong miệng, một cỗ xao động khí tức tại toàn thân cổ dâng chảy trở về.

Mà giờ phút này lại nhìn phía Tuần Hải vương, vô luận là hoa quý mỹ nhân, vẫn là thuần nam nhân to lớn đáng người tất cả đều cùng đại nãi tử mỹ nữ dường như, kích được hắn phía dưới thoáng trêu thoáng trêu,

trong đầu xem qua này hoàng tám ảnh cái gì điều giáo, lằng nhục tình tiết, mằng mọc sau mưa bàn phân phân từ ký ức chỗ sâu sống lại đây.

Kỳ thật này tôn tử bộ dạng cũng không sai, nếu đem hấn như vậy nhất trối, lại đem chân tách mở, coi như là nóng hôi hổi hảo nơi đi!

Nghĩ như vậy, tâm cũng rục rịch, đại vương tử nhìn hấn không hề giãy dụa, sớm buông lỏng ra kiểm trụ tay hấn, được tự do hai tay nóng lòng muốn thử, lại thật sự đi bài vương tử đuổi đi.

Tuấn Hải vương nguyên bản an nhàn dựa vào nằm tại bể biên nhi thượng, chờ hấn tiểu Bối Gia ngao không trụ, lại chính mình chủ động ngồi vào hấn trên người, nào thành tướng Lục ca là vẫn là tương đối thói quen dùng phía trước, cứ nhiên tướng ném thử hoàng thất ngự giang tư vị.

Loại này không biết lượng sức, quả thực giống chỉ miêu mẽ vung viên móng vuốt muốn thượng lão hổ.

Tuấn Hải vương nhìn Lục Vĩnh Hạo sús nhất đầu hồng mao, hoảng cánh tay tưởng đem chính mình hữu lực chân tách ra, tiểu ý càng sâu, liền cố ý đem chân tách ra chút.

Đợi đến Lục Vĩnh Hạo hai mắt phát quang, chuẩn bị giờ thượng muốn vào thời điểm, đại vương tử vươn tay tại mạo thủy châu nộn trên đầu dùng lực nhất khắp, Lục Vĩnh Hạo đau được lập tức lui lên thân thể.

May mà, cảm giác đau đớn cũng khiến hấn lý trí hơi có hấp lại, Lục ca thâm thâm vì chính mình vừa rồi hướng thấp cấp thú vị khuất phục mà xấu hổ, không đợi khuất nhục đủ đâu, Tuấn Hải vương liền áp lại đây. Lục Vĩnh Hạo thân thể bị hấn thoải mái mà thác cử ra mặt nước, một thân kiên cố đường cong bị trên vách tường phát quang châu tử ánh được tỏa sáng, ngăm đen da thịt nay như tuyết bình thường trơn mềm sáng loáng, sấn được phồng lên trước ngực kia hai điểm phần hồng dị thường mê người.

“Của ta Bối Gia dã tâm không nhỏ a, liên bốn vương cũng dám đùa giỡn.”

21. Chương 21

Nói Tuấn Hải vương hôn ở Lục Vĩnh Hạo. Dùng chính mình kiên cố ***g ngực gắt gao ma sát dưới thân nam nhân, hạ di ngón tay ác ý thân thân đi vào:“Nơi này hấn là rất sạch sẽ đi? Một hồi bốn vương muốn tự mình kiểm tra một chút.....”

Nói xong lại chuyển qua tiền phương, giống trừng phạt nghịch ngợm hài tử như vậy nắm Lục ca vận sức chờ phát động địa phương! tại dùng đao kiếm ma ra dày kiên sát lộng, lại cố tình ngăn chặn nóng lòng phát tiết chỗ, không chịu khiến hấn thống khoái mà phát tiết đi ra.

Đại vương tử độc hữu khí tức tại miệng lưỡi gian lén lút, Lục Vĩnh Hạo phát hiện chính mình vừa tích góp từng tí một lực lượng lại tiêu tán không còn thấy bóng dáng tăm hơi,“Hành hung không có kết quả” địa phương đã bút quân điều thẳng, phủ đầy tràn ngập máu tươi gân xanh, không tự giác phân bố đi ra, quái dị mang theo độc đáo mùi chất lỏng cũng theo đại vương tử kê tay tích đến trên mặt đất. Nhìn Lục Vĩnh Hạo không tự giác lộ ra cầu xin ánh mắt, Tuấn Hải vương cảm giác chính mình dục vọng cũng bị trêu chọc được nhảy mắt bốc hơi đứng lên.

Có lẽ là này một đêm một mỗi, Lục Vĩnh Hạo phía dưới đều là từng, Tuấn Hải vương không có phí cái gì khí lực, liền tiến quân thần tốc.

Cái loại này thân thể bị xô xuyên qua, nhậm nhân xâm lược khuất nhục, truyền đến chính mình thân thể mỗi một nơi.

Nói trong lòng nói, Tuấn Hải vương cho khoái hoạt, là chính mình ngoạn nhi tiểu nữ khi, đều thể hội không đến sung sướng.....

Chỉ là tiếp tục như vậy trầm luân đi xuống, hấn tựa hồ đoán được đến chính mình vì thỏa mãn nhục dục, mà đáng buồn về phía nam nhân vẫy đuôi mừng chủ tình tiết..... Lần này, hấn đủ! liền con mẹ nó vinh quy quẻ cũ đi!

Lục Vĩnh Hạo đem môi mân quá chặt chẽ, liền tại Tuấn Hải vương một lần so một lần dùng lực đóng đưa điều can khi, hấn dùng lực cắn chính mình đầu lưỡi.

Đương rí sắt hương vị tràn ngập mở ra, trầm mê vu dục vọng lý Tuấn Hải vương vẫn là lập tức nghe thấy được, hần ánh mắt trầm xuống, nhanh như thiểm điện đúng lúc nắm cái miệng của hần, nhưng là, một cổ máu tươi vẫn là từ Lục Vĩnh Hạo miệng bùng lên.

Tuấn Hải vương hơi hơi nhăn lại mi, lớn tiếng hô Bồ Lạp Đạt lấy đến cầm máu được, chuẩn bị đem được mặt tát đến Lục Vĩnh Hạo miệng, khả Lục Vĩnh Hạo liều mạng lắc đầu trốn tránh, đại vương tử dứt khoát đem được ngã xuống chính mình trong miệng, sau đó định trụ Lục Vĩnh Hạo đầu, dùng chính mình đầu lưỡi đem thuốc trị thương vẽ loạn nhập Lục Vĩnh Hạo vết thương.

Này được quả nhiên có kì hiệu, tiểu suối phun dường như huyết lập tức ngừng, Lục Vĩnh Hạo sao có thể ngoan ngoãn, giãy dụa trung, dùng nha tiêm đem Tuấn Hải vương đầu lưỡi cũng quải phá

Uy hoàn được sau, Tuấn Hải vương quay đầu đi, đem miệng còn lại chưa xốt được tra phun đến một bên ao nước lý, sau đó niết hần cầm xem xét nhất hạ đầu lưỡi có hay không đoạn.

Hần không có phát hiện, ao nước lý, hai người máu giống có được sinh mệnh giống nhau hỗn tạp cùng một chỗ, hình thành một tiểu tiểu, nhưng là không ngừng tại mở rộng lỗc xoáy.

Nhưng là, nằm ở đại vương tử trong lòng Lục Vĩnh Hạo lại chú ý tới,

Này..... Này tình cảnh tựa hồ ở đâu gặp qua.

“Bồ Lạp Đạt, đem kia bộ huấn luyện sửa to Tam nhãn khuyển khẩu gia lấy đến, cấp Bối Gia đội, từ hôm nay trở đi chỉ cho hần ăn lưu chất thực vật, kia phó khẩu gia không chuẩn dỡ xuống!” Xem ra, chính mình thật đúng là giả kính yêu vương nhĩ hững, đây là chuẩn bị cầm ra chó điên sức mạnh, hảo hảo mà cấp chính mình đường khóa đầu!

Nói, đại vương tử vươn tay đến, chuẩn bị dỡ xuống Lục Vĩnh Hạo cầm.

Vẫn suy yếu từ từ nhắm hai mắt Lục Vĩnh Hạo, mạnh nghiêng người, rốt đến trở nên quỷ dị trong ao, lập tức liền bị bạo trưởng lỗc xoáy giáp bao lấy, hấp đi vào..... Liền tại hần bị quẫn không trong nháy mắt, hần mơ hồ thoáng nhìn đại vương tử cũng phiên thân nhảy vào ao nước.....

Màng tai bị thủy cổ được ông ông tác hưởng, ánh mắt cũng là bị chảy xiết dòng nước xung được không mở ra được, hần chỉ là bản năng ngừng lại rồi hô hấp, đương một cổ dòng nước vội vàng xoát thân thể hần, đem hần bắn ra ngoài khi, chỉ nghe có nhân một tiếng thê lương thét chói tai.

Lục Vĩnh Hạo đã nhào vào một xui xẻo dẫn trên người.

Nói như thế nào đâu? Bọt nước văng khắp nơi, tương đương hỏa bạo!

Đẳng Lục Vĩnh Hạo đứng lên khi mới phát hiện, thân mình hạ cái kia không hay ho cứ nhiên tiểu hần một thân. Khả Lục Vĩnh Hạo bất chấp này đó, kích động xoay người vọng quá khứ..... Quả nhiên, sáng loáng quang tỏa sáng gạch men sứ cùng một loạt bồn cầu minh bạch không có lấm bẩn hiện hần thật đúng là con mẹ nó vinh quý què cũ.

Lại nhìn địa thượng kia bạn hữu, tiểu tát đến một nửa, phun ra đại người sống đi ra, sớm ánh mắt một phen, sợ tới mức chết ngất quá khứ.

“Ta..... Ta con mẹ nó trở lại!”

Xuyên việt thời điểm, vừa bị nhân ngoạn nhi, quang đỉnh tử băng trở về, Lục Vĩnh Hạo cũng không đáng tiếc, lòi xuống té xỉu kia bạn hữu quần, lung tung bộ thượng sau liền kích động chạy ra khỏi toilet.

Vừa thấy, quả nhiên là hần kinh doanh kia gia tửu ba.

Hần bị kích động liền chuẩn bị hướng trên lầu xung, đi tìm cái kia quy dẫn Vu Lão Lục, thưởng nha hai chân rắn chắc, lại duệ hần hảo hảo mà uống thượng một hồi, thanh nhất thanh mấy ngày qua không thể tưởng tượng xui. Nhưng là, vọt tới tửu ba cửa cầu thang khi, hần cước bộ đột nhiên dừng xuống dưới.

“Không đúng! quán rượu bên trong nhân không đúng!”

Tại hôn ám trong không gian, lơ mơ có thể nhìn đến vài cái góc hẻo lánh xem bãi đá thủ, bọn họ đều không là Đông Anh hội huynh đệ. Thậm chí có một hai hần phân biệt đi ra là Đông Anh hội đối thủ một mắt một còn — nam tinh bang kim bài đá thủ.

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên may mắn chính mình hiện tại này một thân đàn bà tao khí. Trong đó một đá thủ cùng hần mặt đối mặt đi qua, ứng xem bệnh tâm thần ánh mắt nhi trừng mắt nhìn hần liếc mắt nhìn sau rượu ngon đi qua, cư nhiên đều không có nhận ra hần là ai.

Sao lại thế này? Rõ ràng là chính mình địa bàn, như thế nào nam tinh bang nhân như thế không kiêng nể gì, hoành hành như thế? Chẳng lẽ Vu Lão Lục bọn họ ăn phân bắt thành?

Lục Vĩnh Hạo kinh ngạc rất nhiều, nghĩ lại tới: Đây nam tinh bang long đầu lão đại, thân long kiến thủ bất kiến vĩ, khắp nơi cùng bọn họ Đông Anh gặp qua không đi, có mấy lần, Lục Vĩnh Hạo thật sự là kiềm chế không trụ, muốn mang theo Đông Anh hội vài cái huynh đệ, tập hần nam tinh bang vài cái bãi. Nhưng là, không đợi hần động thủ đâu, bình thường tổng là hỉ giận không hiện ra sắc Vân ca lại đổ tới cửa đến, lần đầu tiên lộ ra chán nộ biểu tình, dùng trong tay lê hoa mộc quả trượng, hung hăng quật hần gần một trăm đến hạ. Mỗi đánh một lần, đều trầm giọng hỏi: “Nhớ kỹ sao? Không chuẩn đi tìm nam tinh bang tra, lần sau lại tự tiện hành động, giết không tha!”

Lần đó hần trên giường nằm ước chừng một tháng, xương sườn đều đoạn hai căn. Đánh kia về sau, các huynh đệ đều biết, nam tinh bang sự, Lục ca đánh không được.

Nhưng hiện tại, hần nam tinh bang cư nhiên đem bàn tay đến gia gia bãi lý đến, một hồi nếu chân đá khởi, Vân ca cũng trách không được hần không nghe chỉ lệnh. Nghĩ đến này, Lục Vĩnh Hạo xoay người trốn đến quầy bar bên cạnh ẩn nấp nhả tòa lý. Có nhân viên tạp vụ cầm rượu sống một mình đến hỏi Lục Vĩnh Hạo chuẩn bị điểm những gì. Tiểu phục vụ sinh rất chuyên nghiệp, nhìn Lục Vĩnh Hạo này nhất đầu thủy lâm lâm, để tay trần vô hạn không bị cản trở quái dị, cư nhiên mặt không đổi sắc mỉm cười hỏi: “Tiên sinh, ngài chuẩn bị uống điểm cái gì?”

Lục Vĩnh Hạo khoát tay áo: “Đến bồi Whisky.” Đương nhân viên tạp vụ chuẩn bị xoay người rời đi khi, Lục Vĩnh Hạo đứng lúc tận dụng mọi thứ hỏi, “Thật lâu không có tới này từ ba, như thế nào cảm giác đối lão bản?” Phục vụ sinh cười nói: “Một tháng trước liền đổi. Bất quá, tiên sinh, nếu ngài là này hội viên mà nói, phía trước trừ trị tạp như thường hữu hiệu. Ngài không cần lo lắng.”

Lục Vĩnh Hạo còn tưởng hỏi lại những gì, nhưng liền tại đây khi, từ ba âm nhạc đình chỉ.

Lầu hai văn phòng đại môn đột nhiên mở ra. Một lão nhân tại một đám người hộ ủng dưới, một trận gió tự đi xuống thang lầu nhằm phía từ ba toilet.

Mà Lục Vĩnh Hạo tại nhìn rõ xuống dưới nhân sau, đồng tử đột nhiên co rụt lại, sau đó phóng đại.

Vị này lão nhân sơ văn thanh thời đại đặc hữu tề nhĩ tóc ngắn, cao lớn thân hình, không có nhân tuổi mà gù đứng lên. Tuy rằng nhân năm tháng mà nhiễm thượng phong sương, khả Lục Vĩnh Hạo vẫn là liếc mắt nhìn nhìn ra, trừ bỏ phát sắc chi ngoại, hần cùng một người quả thực bộ dạng giống nhau như đúc.

Nếu kia đầy đầu bạch phát đổi thành kim sắc..... Bất chính là ác hổ chi uyên vương — Thác Hải sao?

Lục Vĩnh Hạo mạnh đứng dậy, nhanh chóng từ một bên ghế trên kéo qua một kiện không biết người nào áo khoác, chợt lóe chen lẫn đám người, bước nhanh đi ra từ ba đại môn.

22. Chương 22

Ra từ ba đại môn, bên ngoài ngã tư đường phồn hoa như trước, thu dạ Tập Nhân gió lạnh đem ban ngày nhiệt khí thổi tán sạch sẽ, mang đến một tia hàn ý, nhưng là Lục Vĩnh Hạo mỗi một lỗ chân lông đều phía sau tiếp trước mạo mồ hôi lạnh châu tử.

Trở lại hiện thực thế giới mừng như điên sớm bị mạc danh sợ hãi cọ rửa được không còn một mảnh.

Hần trực giác muốn đi tìm Vân ca, nhưng là tại khu phố dòng xe cộ trung chạy như điên là lúc, trong trí nhớ cái kia không nộ mà uy trưởng giả cùng mới vừa còn phủ phục tại hần trên người kịch liệt tiến lên Ác

Ma càng không ngừng tại trong đầu lúc ẩn lúc hiện, cuối cùng trọng điệp cùng một chỗ, hướng về phía chính mình dữ dội cười to. Nhất thời, hai chân thật giống như bị dính ở trên mặt đất dường như, không bao giờ có thể về phía trước bán ra một bước.

Không được, bây giờ còn không thể đi tìm Vân ca, kia..... Cũng chỉ có thể đi tìm Vu Lão Lục, đến thời điểm hỏi trước vừa hỏi hần, này một tháng qua đến tột cùng phát sinh những gì?

Vu Lão Lục ở đâu, vốn là một kiện thực dễ dàng đoán được sự tình.

Vị này bộ hạ nghiệp vụ thượng đã tốt muốn tốt hơn, yêu cầu hướng chính mình đại ca dựa; Sinh hoạt cá nhân thượng cùng Lục ca cũng có liên mạng. Tuy không thể nói tình nhân biến thiên hạ, nhưng là năm sáu lão tình nhân tổng là có.

Nhưng kỳ quái là lần này Lục Vĩnh Hạo đem Vu Lão Lục trong thường ngày trộm tinh đồ ăn địa phương tìm biến, cũng không có tìm đến hần thân ảnh. Này nữ nhân đối tìm tới môn Lục Vĩnh Hạo đều lộ ra một bộ kinh sợ biểu tình, sau đó bận rộn không ngừng phiết thanh chính mình, tỏ vẻ cùng Vu Lão Lục không có bán mao tiền quan hệ.

Cuối cùng Lục Vĩnh Hạo thật sự là không kiên nhẫn, một tay lấy Vu Lão Lục tới trúng ý tiểu tình Lẽ Na cổ áo, đổ lên bên cửa sổ thượng, nửa thân mình treo ở mười sáu tầng nhà ở giữa không trung, sau đó hỏi:“Vu Lão Lục đến tột cùng phạm chuyện gì, cho ta hai năm rõ mười nói rõ ràng. Không thì, người này khuôn mặt nhỏ nhắn liền được trước.”

Lẽ Na sợ tới mức hoa dung thất sắc, chiến âm thanh nói:“Ta..... Ta chỉ nghe nói Vu Lão Lục cấu kết nam tinh bang, nội ứng ngoại hợp đem người hủy thi diệt tích. Hiện tại trong bang thượng hạ đều loạn thành một đoàn, các đường khẩu lão đại đều tranh nhau thanh lý môn hộ, giết Vu Lão Lục, được hạ đầu danh trạng, sau đó..... Sau đó trở thành xã đoàn tân khiêng cầm.....”

Lục Vĩnh Hạo càng nghe mây cau được càng chặt, hỏi ngược lại:“Bọn họ tranh làm khiêng cầm? Kia Vân ca đâu? Hần an vị thị này đó nguyên lão nhóm loạn thành một đoàn?”

Lẽ Na đầu môi nói:“Vân ca? Vân ca tại người mất tích sau không lâu liền chết. Hiện tại Đông Anh hội đều nổ tung oa, loạn thành một đoàn.....”

Nghe tới Vân ca tử diệu thời điểm, Lục Vĩnh Hạo thân mình run lên, thủ không khỏi hơi hơi buông lỏng. Lẽ Na mắt thấy liền muốn rút đến dưới lầu, thê lương kêu thanh quả thực có thể bị phá vỡ thủy tinh.

Lục Vĩnh Hạo thất hồn lạc phách đem Lẽ Na duệ trở về, đem nàng sút đến sàn thượng hỏi:” Chết? Vân ca là chết như thế nào?”

“Này..... Ta không được rõ lắm. Vu Lão Lục tại nửa tháng trước từng vụng trộm đến qua ta lúc này đây, hần chỉ nói với ta Vân ca chết, bang hội người đều tại đuổi giết hần, sau đó tại ta nơi này lấy một ít hần phía trước gửi tại đây vàng thỏi liền rời đi.”

Lục Vĩnh Hạo biết tại đây nữ nhân miệng cũng hỏi không ra cái gì có dinh dưỡng. Cầm lấy nàng đặt ở trên bàn tiền bao, từ bên trong lấy ra một ít tiền mặt sau, liền thất hồn lạc phách phiêu ra ngoài cửa.

Đương Lục Vĩnh Hạo biến mất tại thang máy khẩu khi, Lẽ Na ổn ổn bang bang loạn khiêu ngực, cầm khởi di động, bất thông điện thoại sau, đối với microphone nói:“Uy, là ta, Lẽ Na. Hần xuất hiện, hỏi ta Vu Lão Lục hạ lạc, vừa mới xuống lầu. Hần hiện tại bộ dáng rất quái lạ, đầy đầu hồng phát, làn da lại biến trắng, ta thiếu chút nữa không có nhận ra đến hần.....”

Lục Vĩnh Hạo hiển nhiên không nghĩ tới nữ nhân này còn có thể [ăn cây táo, rào cây sung], mật báo. Hiện tại hần đầu óc đã loạn thành một đoàn, hần không thể hét lớn một tiếng, đánh văng ra sọ, con mẹ nó hảo hảo cấp đầu óc thấu nhất thông khí.

Vân ca chết? Vân ca chết! nghĩ vừa rồi chính mình đối Vân ca bài xích cảm, Lục Vĩnh Hạo đều tưởng trừu chính mình hai cái tát.

Vân ca chính là Vân ca! này uy nghiêm lão giả, đối với chính mình vẫn là diệc phụ diệc sư tồn tại, tên khốn kiếp này vương tử cùng hần lớn lên giống lại có cái gì quan hệ!

Nhưng là hiện tại Vân ca cũng đã chết, Lục Vĩnh Hạo cảm giác tâm bị mạnh xả nhất hạ, đau đến đều không thể hô hấp.

Vì cái gì từ bồn cầu xung sau khi trở về, thế giới này hết thấy đều phát sinh quỷ dị biến hóa? Hắn nóng lòng tìm đến Vu Lão Lục, chậm rãi sơ lý mở ra này đoàn rối rắm loạn ma.

Mạn vô mục đích lại đi một hồi, Lục Vĩnh Hạo đột nhiên nhớ tới một sự kiện: Hay là..... Vu Lão Lục đi chỗ đó?

Nghĩ đến này, hắn vội vã ngăn cản xe taxi, cùng tài xế nói địa chỉ sau, sư phó chân ga nhất giẫm, xe taxi biến mất tại dạ lan bên trong.

Liên tại hắn lên xe rồi đi năm phút đồng hồ sau, mấy lượng hắc sắc Land Rover chạy nhanh đi qua, cửa kính xe lý thỉnh thoảng có nhân thăm dò hướng ngã tư đường hai bên nhìn quanh, tựa hồ đang tìm cái gì.....

Theo uốn lượn sơn đạo, xe taxi rất nhanh sử đến ngoại ô thành phố Tây Lương sơn thượng.

Đương ô tô sử đến cuối đường khi, Lục Vĩnh Hạo thanh toán tiền xe, theo một cái thềm đá phô thành Tiểu Lộ tiếp tục hướng thượng đi. Đầu thu thời tiết, cây cối gian còn có mấy chỉ đom đóm, phiếm từng chút một vi quang, kiệt lực lóe ra. Này đó sơn tiền phía sau núi

Tiểu trùng, từng khiến tuổi nhỏ khi Lục Vĩnh Hạo chỉnh túc chỉnh túc phủ phục tại mặt cỏ trung, dùng tự chế sa võng gian nan mà lại nhanh nhẹn bắt giữ.

Khi đó tại hắn phía sau, cuối cùng sẽ có một tiểu tiểu theo đuôi, trùng một đôi mắt to, hưng phấn mà lại thỏa mãn nhìn của nàng ca ca đêm này phiếm vi quang tiểu trùng liên tiếp từ sa võng trung nhốt vào trong bình, sau đó lại cho bình dùng miên thăng xuyên tại nhánh cây thượng, như vậy một chi độc nhất vô nhị “Trùng đẳng” Liên chế thành.

“Ca ca, về sau tiểu nghi mỗi một sinh nhật, người đều phải cho ta làm một trùng đẳng nga. Ta hiện tại là sáu tuổi, người bắt lượm chỉ đom đóm. Chờ ta đến một trăm tuổi, người liền muốn cho ta tróc một trăm chỉ đom đóm nga!”

“Một trăm tuổi? Thôi đi, người muốn là có thể sống đến một trăm tuổi, tối cần chính là răng giả. Lúc ấy hậu ca ca tặng cho người một bộ cầu nha làm thành răng giả, đỡ phải người lại ăn vụng của ta hạch đào khi băng rớt răng sâu, biến thành tiểu súc môi nhi!”

Nghe được chính mình mà nói, muội muội tức giận đến nứt ra rồi cái miệng nhỏ nhắn, thiếu răng cửa che, kêu khởi nói đến đều có chút hổ: “Ca ca xấu, ta liền muốn sống đến một trăm tuổi, muốn khiến người cho ta tróc một trăm chỉ trùng tử.....”

..... Kia tính trẻ con mà nói phăng phất còn tại bên tai quanh quẩn, một trận gió thổi tới, lại chỉ cảm thấy đến đầy mặt lương ý. Thân thủ nhất sờ, trên gương mặt phiếm một tầng vệt nước. Nếu muội muội còn sống, đừng nói một trăm chỉ đom đóm, chính là một ngàn chỉ một vạn chỉ hắn cũng sẽ nhất nhất tróc đến, phủng đến muội muội trước mặt.

Chỉ là hiện tại, mãn sơn trùng quang như trước, nhưng kia tiểu tiểu thân ảnh cũng đã trường miên ở trên ngọn núi này.....

Bất tri bất giác đã đến đỉnh núi, kia gian cũ thức độc lập nhà trệt liền hiện ra tại trước mắt.

Lão nương chết đi sau, cái này phòng ở liền bị mượn nợ đi ra ngoài trả nợ, biết hắn theo Vân ca phát đạt về sau, mới hoa giá cả lại lấy lại trở về. Lúc ấy bởi hắn mua phòng ở chính là Vu Lão Lục, chính mình còn bán nói đùa đối với Lão Lục nói, ngày nào đó hắn muốn là đắc tội cừu gia, bị nhân đuổi theo đầy đường khảm, không ngại liền trốn tới chỗ này, bảo đảm thiên nhân hi, có thể ôm lấy hắn một cái mạng nhỏ. Đương nhìn đến trong phòng cửa sổ thượng lộ ra mỏng manh ánh nến khi, Lục Vĩnh Hạo biết Vu Lão Lục hiển nhiên nhớ kỹ chính mình lúc ấy nói lời nói. Khi hắn nhẹ nhàng mà mở ra cửa phòng khi, bạn gió lạnh, một phen sắc bén dao chặt đưa hấu hướng về hắn mặt đánh tới, may mắn Lục Vĩnh Hạo sớm có phòng bị, đúng lúc dùng ván cửa cản nhất hạ, thấp giọng mắng: “Con mẹ nó, lúc này phản ứng ngược lại là tặc mau, đừng chém, là ta!”

Ầm một tiếng, dao chặt dừa hấu rơi xuống địa thượng, một gầy gò quang đầu hắc hấu tử, vỡ ra miệng rộng, lộ ra nhất miệng Bạch Nha, lẫn hai hàng nhiệt lệ nước nở nói: “Lục ca, ngươi rút cuộc hiển linh, ta thực xin lỗi ngươi, ta ban ngày không dám đi ra ngoài, chỉ có thể buổi tối giằng khoan nắp đây, nhưng là cơ hồ lật hết toàn thị cống thoát nước, cũng không có vớt đến của ngươi thi thể, Lục ca! ngươi dẫn ta đi thôi!”

23. Chương 23

Vu Lão Lục nhân rất mê tín, bởi vì này nháo chề cười cũng không ít. Khả mê tín đến này phần, để người nhện không được hốc mắt nóng lên, Lục Vĩnh Hạo mắt hàm nhiệt lệ một cước đạp quá khứ!

“Ngươi ngu ngốc! mang ngươi đi đâu!” Vu Lão Lục bị một cước gạt ngã tại địa, thẳng lẳng lẳng ngời trờng mắt nhìn, lập tức nhảy lên, một phen ôm chặt Lục Vĩnh Hạo lại là gào khóc: “Lục..... Lục ca thật là người, ngươi không chết? Ta xem ngươi này nhất đầu hồng mao còn tưởng rằng ngươi là quỷ, Lục ca..... Lục ca ngươi không chết a!”

Lục Vĩnh Hạo có điểm cương ngạch vũ vũ Vu Lão Lục phía sau lưng, nhìn phía cửa gương lớn, ánh nến ánh mặt gương chợt lóe chợt lóe, bên trong chiếu ra mặt trắng nhĩ hồng phát, yêu lý yêu khí bộ dáng, chân để người nhìn không được, cũng khó trách Vu Lão Lục hiểu lầm chính mình từ âm phủ đến thu tiểu đệ.

Nhất thời tâm tự kích động, Lục Vĩnh Hạo cũng ôm lấy Vu Lão Lục, nghe hẳn quen thuộc quỷ khóc lang hào động tĩnh, cư nhiên có loại tâm rơi xuống cảm giác.

Khả Vu Lão Lục khóc đến không dứt, đến cuối cùng vẫn là bị Lục ca nhắc tới một cước lại đạp được nhắm lại miệng rộng.

“Ta hỏi ngươi, ta đi về sau, đều phát sinh cái gì?”

Vu Lão Lục gắt gao lời kéo Lục Vĩnh Hạo thủ: “Lục ca, ngươi..... Như thế nào bị bồn cầu hút vào đi? Ta lúc ấy tìm đến búa đem WC tọa liên tạp nhỏ vụn, cũng không phát hiện của ngươi Ảnh nhĩ, cùng người khác nói ngươi quay ngựa dừng lý, ai có thể cũng không tin, lẳng nói ta hấp phần nhĩ sinh ra ảo giác! bởi vì đại gia đều thấy ngươi vào tửu ba, ai có thể cũng chưa thấy ngươi đi ra ngoài, bọn họ đều hoài nghi ta làm cái gì đối với ngươi bất lợi sự nhĩ, liền đem ta bắt lại treo để người đánh, sau này vẫn là Vân ca lên tiếng, mới đem ta buông đến.....”

“Của ngươi cái kia tiểu tình nhân nói, Vân ca chết..... Là thật sao?”

“Một đám Đông Anh hội huynh đệ thấy, hẳn tại cùng nam tinh bang sống mái với nhau trung, trụ hạ ngoại ô thành phố đập chứa nước, sau toàn thể huynh đệ xuất động, thêm chuyên nghiệp vớt đội đều không có vớt đến Vân ca thi thể, sau đó nam tinh sẽ mượn cơ hội hội chiếm trước chúng ta hảo vài cái tửu ba cùng câu lạc bộ đêm, mẹ, đám kia tử lão nhân, không dám đối nam tinh bang thế nào, ta đổ thành bọn họ tạo uy tín bia ngắm, nơi nơi đuổi giết ta, tuyên bố muốn thanh lý môn hộ.”

Lục Vĩnh Hạo nhú mày, hiện tại vừa nghe “Nam tinh bang” Ba chữ, đầu của hắn da đều có điểm phát tặc. Hẳn trực giác, Vân ca tử cùng cái kia diện mạo rất giống nhĩ vương tử nhân có liên quan.

Nhưng là nhĩ vương tử thật sự cũng đi đến này dị thế sao?

“Đúng rồi! ngươi lúc trước mất tích thời điểm, Vân ca đem ta gọi đến hẳn trước mặt nhĩ, trừ bỏ hỏi ngươi lúc trước mất tích khi sự tình ngoại, trả cho ta này, chỉ nói nếu lại nhìn thấy ngươi, liền đem này cho ngươi.”

Vu Lão Lục vừa nói vừa đem trong tay một hộp gỗ đưa tới.

Lục Vĩnh Hạo tiếp nhận này chiếc hộp, cổ phác tạo hình, khóa mắt vị trí là một cái chiếm cứ xà, nhẹ nhàng đề lại xà phun ra tín tử, nắp hộp liền “Lạch cạch” Nhất hạ mở ra.

Chiếc hộp bên trong lẳng lẳng nằm, là một khẩu súng, Mĩ quốc m1911 đoản cầm súng lục, thương binh vị trí, là một triện thể “Lục”, đây là đam mê thư pháp Vân ca, lúc trước tự mình dùng khắc dao điêu thượng. Thậm chí như thế nào sử dụng, đều là Vân ca tay cầm tay truyền thụ cho hắn.

Chỉ là..... Này vốn hẳn là di lạc tại dị thế Tuấn Hải vương chỗ đó vật, như thế nào lại về đến Vân ca trong tay?

Trong nháy mắt, cả người máu đều ngưng kết tại cùng nhau. Chẳng lẽ Vân ca thật là.....

Hộp gỗ lý còn có giống nhau này nọ, là một phong thư, phong thư trừ bỏ nhất trương ố vàng lão ảnh chụp ngoại, còn có một tờ giấy viết thư.

Lục Vĩnh Hạo cầm lấy kia trương ảnh chụp, trong ảnh chụp là một mặc đơn giản áo sơ mi quần dài nam nhân, tuy rằng tóc đã khởi đại phiến xám trắng, nhưng là mi nhân gian như cũ lộ ra một loại hoa lệ bức người soái khí, hẳn bên người ngồi một nam hài, thoát nhìn mười bốn mười lăm tuổi bộ dáng, đầy mặt không được tự nhiên, giống mới từ bao cát lý đổ đi ra, da thanh mặt sưng phù hùng dạng, thoát nhìn vừa ai quá tấu đức hạnh.

Đây là cái gì thời điểm chiếu? Nga, nghĩ tới, đó là Lục ca vừa mới đem hắc cứu ra thời điểm, chính mắt nhìn thấy muội muội chết thảm tình cảnh, khiến hẳn tại chính chính một năm thời gian bên trong, chính tức chính tức ngủ không yên, tỉnh tỉnh cũng là dị thường quái đản thô bạo.

Nhưng là nhật lý vạn ky Vân ca, phảng phất là nhân tản được nhảm chán đường như, cả ngày bồi tại hẳn bên cạnh, cũng không nói nói, chính là lôi kéo hẳn ẩm trà, viết bút lông đại tự.

Như vậy lão niên khí tức nồng đậm tiêu khiển, Lục Vĩnh Hạo đương nhiên chịu không nổi. Có một lần cư nhiên không hiểu chuyện hướng về phía Vân ca phát giận, đem hẳn ẩm trà khay trà ném đi.

Vân ca cũng không có quả trách hẳn, chỉ là tự mình cúi lưng đem trên mặt đất mảnh nhỏ từng khối nhặt lên đến. Sau đó cầm ra được thủy, ôn hòa hỏi hẳn, mới vừa có không có bị phỏng thủ?

Vân bản sơ là loại người nào? Hắc liên tính là đầu đường côn đồ cũng biết vân bản sơ đại danh, đó là một giết người không thấy máu người gian ác, tại niên cận 20 tuổi thời điểm, liền chính hợp bản địa vài cổ thế lực, trở thành Đông Anh hội long đầu.

Hắc cũng gặp qua vân bản sơ giết người bộ dáng, khí định thần nhàn, khả xuống tay lại lộ ra để người không rét mà run ngoan kinh nhi. Như vậy một người, hội ôn hòa thay một thiếu niên vẽ loạn được thủy, quả thực là ác hổ lộ ra răng nanh, thân đầu lưỡi ôn nhu liếm láp tiểu thổ tử, để người mở rộng tầm mắt.

Cho nên, vừa suất hoàn khay trà tử liền có điểm nghĩ mà sợ Lục Vĩnh Hạo thật là có điểm khởi nổi da gà, đầy mặt cảnh giác nhìn Vân ca thay hẳn lau xong được sau, lại nhìn hẳn phân phó nhân lại lần nữa bưng tới tân khay trà, trà trong phòng tiếp hơi nước lượn lờ.

Ẩm xong trà, Vân ca mang theo Lục Vĩnh Hạo đi tới ngoại lai nhân khẩu tụ tập hắc hạng, chỗ đó một cùng hẳn muội muội không sai biệt lắm đại nữ hài đang bị vài cái cao lớn thô kệch nam nhân xả tiến vào, một nữ nhân tại ngõ nhỏ ngoại bản nhân ấn lớn tiếng tê rống.

Nghe kia ý tứ, hình như là nữ nhân thiếu trái, chẳng những muốn bán nhục hoàn lại, liên của nàng nữ nhi cũng khó trốn đương sồ kỹ vận mệnh.

Lục Vĩnh Hạo nghe kia thanh thanh sắc sắc kêu thảm thiết, mang theo một khối bản chuyên liên thượng đi, không vài cái, khiến cho vài cái cao lớn thô kệch, rõ ràng là luyện công phu nam nhân phản luân ở trên mặt đất.

Đang bị đập mặt thời điểm, Vân ca chậm rãi xa xăm đi tới, đem phác tới được mấy nam nhân dỡ xuống cánh tay, tạp gãy chân sau, đặt tại địa thượng, ngăn cách yết hầu sau, chậm rãi lấy máu, này nam nhân chỉ có thể vẫn không nhúc nhích nằm ở vũng máu lý, hoảng sợ nhìn chính mình huyết giống suối phun đường như dừng đi ra ngoài.....

“Như vậy nhục người, liên tính lại cho người một lần cơ hội, muội muội của người vẫn là giống nhau kết cục, cùng này cam chịu, không bằng tỉnh lại đứng lên, sống được giống nam nhân giống nhau cố gắng đem chính mình biến cường.”

Chính là Vân ca kia lời nói, khiến chính mình thể hồ quán.

Ngày đó, Vân ca lôi kéo bị tấu được mặt mũi bầm dập chính mình võ này trương ảnh chụp, còn bán nói đùa bán nghiêm túc nói:“Nếu quá mười năm, người đánh không thắng ta, ta đây liền đem này trương ảnh chụp đóng dấu Thành Hải báo, dán đầy phố lớn ngõ nhỏ, khiến mọi người xem nhìn người này hùng bộ dáng.”

Không nghĩ tới này trường ảnh chụp cư nhiên bảo tồn đến bây giờ? Lục Vĩnh Hạo trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang, lại triển khai lá thư này, trong thư là hần quen thuộc bút lông tự thể, khả chỉ có một đầu phổ danh tự, liền lại vô cái khác.

Trong lúc nhất thời này đoạn loạn ma cũng tưởng không rõ ràng, Lục Vĩnh Hạo toàn tín suy nghĩ hồi lâu, vẫn là quyết định đi này phổ nhìn một cái.

Không vì cái gì khác, bởi vì chỉ vì trong ảnh chụp cái kia tao nhã nam nhân, đó là Vân ca!

Bất quá xuống núi tiên, hần được thu thập một chút chính mình, hần sai sử Vu Lão Lục lấy đến dao cạo râu, đem chính mình này nhất đầu hồng mao thể điệu, thể hoàn sau nhất cổ tóc tra, liền để tay trần chui vào trong WC tiếp bồn nước trôi nhất xung, đi ra khi, thấy Vu Lão Lục tại kia tham đầu tham não, đây mặt không được tự nhiên, liền hỏi hần làm sao?

“Lục ca, người này thân làn da cũng quá..... Quá non, vừa rồi ta ôm của người thời điểm đều cảm giác thủ phát hoạt.....”

Không ánh mắt gì đó! Lục Vĩnh Hạo nhớ tới chính mình lúc trước tao kia phân tội, hắc mặt nói:“Muốn hay không người hảo hảo sờ sờ, quá qua tay nghiệm?”

Vu Lão Lục thật đúng là thượng thủ đi sờ soạng:“Ai ta đi! lão trượt.....”

Ngày đó buổi tối, xem ở chỗ Lão Lục đào cái này lâu cống thoát nước phần thượng, Lục Vĩnh Hạo chỉ là duệ da dây lưng trừu được hần cả phòng tán loạn, sau đó lưỡng nan huynh nan đệ thu thập một chút này nọ, liền xuống núi.

Nơi này địa thế hoang vu, không có xe, nhưng là Vu Lão Lục tại bên đường rừng cây tử lý đẩy ra một chiếc cũ nát xe máy, nghe nói là hoa hai trăm đồng tiền tại cũ hóa thị trường đào đến.

Tiểu phá mô tô dọc theo đường đi học khói đen nhi chở hai người hạ sơn.

Trong thư nhắc tới kia một con phố, tại lão thành nội buôn bán phố lý. Tuy rằng là buổi tối, lại như trước náo nhiệt phi phàm. Nơi nơi là sát đường cư dân lâu cải biến mặt tiền cửa hàng, bán tiểu thương phẩm cùng tạc cao thối đậu cửa hàng ai ai chen chen, còn có chút lữ ***, kính mắt *** chiều bài, treo ở rộn ràng nhón nháo người đi đường trên đầu lung lay sắp đổ.

Tại đây con phố thượng muốn tìm người, thực sự có điểm cố hết sức. Lục Vĩnh Hạo cau mày ngẩng đầu hướng chung quanh nhìn quanh.

Đột nhiên, hần ánh mắt dừng lại. Tại một mảnh rách mướp chiều bài trung, một khối mới tinh mộc chất bảng hiệu đặc biệt bắt mắt, nó treo tại một ba tầng Tiểu Lâu cửa, cũng nhìn không ra là bán cái gì, mặt trên chỉ là ẩn hai cái bắt mắt đại tự — Bối Gia!

Thao mẹ người! Lục Vĩnh Hạo nhìn này lưỡng tự, não huyết liền hướng lên trên dũng, hần sờ sờ trong túi áo kia đem thương, trong lòng tựa hồ có chút dễ khí, lôi kéo Vu Lão Lục, đạp lên lạc chi rung động mộc chất thang lầu, chậm rãi đi tới.

24. Chương 24

Lên lầu thời điểm, Lục Vĩnh Hạo một không thả ỏn, thiếu chút nữa từ phá tấm ván gỗ tử thượng ngã nhào xuống dưới. May mắn có Vu Lão Lục ở phía sau đỡ hần. Mất cá chân xử truyền đến từng trận co rút đau đớn đều nhắc nhở hần, này một đêm lượng vận động có điểm lớn.

Nhưng là Lục Vĩnh Hạo lại cảm giác này trận đau đớn tới rất là thời điểm, tối thiểu đối mặt cái kia sắp sửa nhìn thấy nhân khi, hần là cần chút như vậy cảm giác đau đớn nhắc nhở chính mình.

Đương đi lên lầu khi, hai chân liền bị mềm mại Ba Tư thảm hãm trụ, cái loại này mềm mại thoải mái cảm cùng để người có một loại bước vào cạm bẫy ảo giác.

Nhìn quanh bốn phía, phòng bố trí được hơi có chút tư tưởng, trong phòng gian đặt nhất trương cao chỉ đầu gối bàn tròn, trên bàn đặt ba bốn vại đẹp, số lượng không nhiều, nhưng mỗi dạng đồ ăn đều làm được cực kỳ tinh xảo, điều này làm cho Lục Vĩnh Hạo không khỏi ngón trở đại động.

Liên lấy trung gian phóng kia bàn muối chàng nghịch phiến mà nói, thể nào vừa thấy bình thần vô kì, nhưng cẩn thận vừa thấy, áp nhục mặt trên phiến vài thần nhiên tơ máu.

Loại này áp tử sản tự Giang Nam, là chân đoản mông phì chủng, ra xác một tuần sau liền tập trung đưa đến Vân Nam an bình thị trấn tập trung tự dưỡng, dưỡng áp tử nơi sản phôi là ôn tuyền ngâm quá sa, địa thượng thường niên phiến hơi ẩm. Áp tử thường niên đứng ở loại địa phương này, lỗ chân lông thư sướng, nhục chất nhẵn nhụi, chân vệt cũng to béo dị thường. Phao ôn tuyền áp tử nhóm mỗi đốn ăn đều là nhất chỉ thô kim lân cá chạch. Đây cá chạch phẩm chất hiếm thấy, là địa phương một vị lão nhân tại đột biến gian cá chạch trung chọn lựa chủng nhi, dùng loại này cá chạch uy áp tử, phiến phiến áp nhục đều phiến tơ máu, một hai áp nhục có thể so với hoàng kim giá. Phi cao nhất thao khách, không được này môn mà vào.

Lục Vĩnh Hạo chỉ ăn quá một lần loại này áp nhục, là tại Vân ca biệt thự bên trong. Vân ca tự mình dùng này áp nhục chế thành một đạo muối chàng nghịch. Gia vị nhạt nhẽo, lại đem áp nhục thân mình ngon nguyên vẹn thể hiện đi ra. Lục Vĩnh Hạo ăn sau, qua một tuần, tựa hồ còn có thể môi gian bẹp ra cái loại này độc đáo tiên vị.....

Trên thực tế, này trên bàn mỗi một đạo đồ ăn đều là Vân ca từng tự tay phanh chế, quái dị nhưng vô cùng mỹ vị đồ ăn.

Phía trước, hẳn không có cảm giác có gì chỗ không ổn, chỉ nói chính mình đại ca đam mê trừu nghệ, nhân hạ khi nấu nướng vài đạo lột dạ khao nhất hạ cấp dưới.

Nhưng là hiện tại lại bỗng nhiên nhớ tới Vân ca mỗi lần mời đối tượng tựa hồ chỉ có chính mình. Vĩnh viễn là tại kia gian hướng về phía đình viện trà trong phòng. Nhất trương bàn, hai phó nhuyễn tháp, vài đạo tinh xảo lột dạ phối hợp thuần hương thanh rượu, mỗi lần đều là hẳn tại lang thôn hổ yết khen không dứt miệng hồ ăn hải tặc. Mà Vân ca một bàn tay nhẹ nhàng mà khoát lên một bộ mạ vàng ngà voi chiếc đĩa thượng, thiển chúc thanh rượu, mỉm cười nhìn hẳn, kia thần nhiên như trưởng giả bàn tiểu ý hiện tại nghĩ đến, lại để người sờn tóc gáy.

“..... Vân ca?” Lục Vĩnh Hạo thử kêu một tiếng, nhưng là trống rỗng trong phòng hảo giống như trừ bỏ hẳn cùng Vu Lão Lục chi ngoại lại vô người bên ngoài.

Lục Vĩnh Hạo nhú mày, trong lòng đo lường được đây là hay không là cạm bẫy.

Đang lúc hẳn chuẩn bị rời đi khi, phòng tắm ngăn lý đột nhiên truyền đến một câu nam nhân thương lão thanh âm:“Vu Lão Lục, người trước đi xuống chờ, ta cùng Lục Vĩnh Hạo có lời muốn nói.”

Này thanh âm, hai người đều không xa lạ, Vu Lão Lục nghe được sau, lập tức cung kính gập đầu, sau đó một đường chạy chậm đi xuống lầu thê.

Lục Vĩnh Hạo kiết nhanh nắm trong túi quần thương, chậm rãi đi đến ván cửa tiền.

Nhìn kỹ, mới phát hiện nguyên lai là một bộ cửa quay. Lấy ngón tay nhẹ nhàng đẩy, cửa quay liền mở ra. Liền tại cửa mở trong nháy mắt, Lục Vĩnh Hạo trong tay thương cũng đồng thời cử lên. Nhưng là miệng phát ra lại là một trận ức chế không trụ phần nộ cười khổ. Chỉ thấy tắm ngăn sau là nhất phương ao nước. Như mực bàn trì thủy, theo trong ao kia đoàn quỷ dị sinh vật hơi hơi di động. Như vậy tình cảnh giống như đã từng quen biết. Này đuôi rắn nhân thân quái vật cùng lúc trước tại hắc sâm lâm khi gặp được không có sai biệt, chẳng qua này quái vật mặt bày biện ra khó nén suy bại dấu hiệu. Tuyết trắng tóc rối tung tại tối đen vẩy thượng như lệ quỷ bình thường dữ tợn.

Giờ này khắc này, lừa mình dối người đã là không làm nên chuyện gì.

Lục Vĩnh Hạo run tay, hận không thể đem nhất thoi viên đạn tất cả đều đình tại đây quỷ vật trên người. Hẳn chỉ cảm thấy chính mình bị trước mắt quái vật đùa giỡn được xoay quanh.

Đây là một như thế nào bỏ cũng không xong ác mộng, tựa hồ chỉ có đánh chết nó tài năng từ trong ác mộng giải thoát đi ra.

“Nó” Liên giống như tại hắc sâm lâm bên trong giống nhau, chưa thể biến thân khổ sở sử nó dị thường suy nhược.

Lục Vĩnh Hạo nhắc nhở chính mình, nhắm ngay hắc không có vậy bao trùm trán, nhắm ngay điểm! sau đó khẩu động cò súng! mắt cá chân xử càng ngày càng rõ ràng đau đớn nhắc nhở hắc mau chút nổ súng.

Liên tại ngón tay đem cò súng lạp quá chặt chẽ thời điểm, kia quái vật mở miệng lạnh nhạt nói:“A Hạo, người tốt cuộc trở lại.”

Đáng tiếc gọi không phải “Bối Gia”, không thì nhất định nhất thương đánh ra ngũ hoa đầu óc tương.

Vân ca nhân tiên thiết diện vô tư, nhưng là ngẫm tổng là thích như vậy xưng hô hắc, biết rõ này lão tôn tử ngoạ nhi là khổ tình kế, nhưng kia một tiếng A Hạo đến cùng là khiến hắc thủ nhất run run, viên đạn không có lập tức băng đi ra ngoài.

Nhưng liên là này nhất thời chần chờ, khiến nó chui khẩu tử. Từ tối đen ao nước lý bắn ra ra cự đại đuôi rắn, lập tức bắn bay Lục Vĩnh Hạo trong tay thương, lại gắt gao đem Lục Vĩnh Hạo cuốn lấy.

“Ta thao! người cho ta buông ra! người..... Người hắc mục đến cùng là ai!” Nhưng này khi, hắc toàn bộ thân thể đều bị lôi kéo vào ao nước lý, cũng rất cuộc thấy rõ kia trương giấu ở hắc ám cùng bạch phát trung mặt.

Này mặt từ trung gian khởi giống như cắt bỏ bàn một phần vi nhị, một nửa là thương lão, phủ đầy nếp nhăn chập tối chi tượng, này thật là hắc quen thuộc Vân ca; Khả nửa kia mây kiếm lẫm lẫm, mỏng manh môi phiếm hoa hồng sắc sáng bóng, giảo hoạt tươi cười phân biệt chính là Tuần Hải vương này rắn rết vương tử.

Niên hoạt xà thân ái muội tại Lục Vĩnh Hạo thân thể thượng quần quanh mấp máy, phảng phất trọng được trước kia đã mất nay lại có được trân bảo. Tiềm tế đuôi rắn thậm chí theo quần khe hở, âm hiểm ở bên trong khổ bên cạnh hoạt động, thời cơ mà vào.

Nó dán Lục Vĩnh Hạo dày vành tai nhẹ giọng nói:“Bối Gia, người tốt cuộc trở về của ta bên người.”

25. Chương 25

Lục Vĩnh Hạo có chút trùu không ra thủ, không thì hắc nhất định cấp chính mình lưỡng mang vang cái tát, hung hăng đánh tỉnh chính mình. Vân ca..... Thật sự chính là Tuần Hải vương! khả..... Kia..... Cái kia ngày xưa nghiêm khắc nhưng như nghiêm phụ bàn yêu thương chính mình trưởng giả đâu?

“Người đem Vân ca làm sao? Hắc đi nơi nào?” Tuy rằng muốn cho này thanh chất vấn thoát nhìn càng có chút khí phách, nhưng là hắc nóng lên hốc mắt lại triệt để bán đứng hắc.

Loại này phản bội tư vị, khiến hắc ngực đều nhanh nổ tung, nhất định là này quy tôn tử nắm giữ Vân ca thân thể, nhất định là.....

Lục Vĩnh Hạo bày ra đầy mặt dữ tợn, lại cố tình hốc mắt đỏ lên, dẫn tới nó trắng mịn thân thể cuốn lấy càng lúc càng nhanh.

“Thật sự là không xong, thiên tính vạn tính không dự đoán được người cư nhiên đã.....” Dán Lục Vĩnh Hạo lỗ tai nói lời này khi, đuôi rắn trực tiếp chui vào thẩm ướt vải dệt lý, không chút do dự thẳng đảo hướng căng đầy khe hở.

Lục Vĩnh Hạo xấu hổ và giận dữ dị thường, hắc biết dựa vào lực lượng của chính mình là không đủ để tránh thoát quái vật lực lượng, cho nên hướng về phía ám môn ngoại cao giọng hô:“Vu Lão Lục, người rút cho ta lại đây!”

Khả kỳ dị là, hắc hô lên thanh âm tựa hồ phản chiếu tại một mảnh trống trải trong không gian, hồi âm từng trận.“Đừng hô, ta đã thiết hạ kết giới, che lại người ta khí tức. Người khác là nhìn không tới người cũng nghe không đến của người.” Khi nói chuyện, cự đại xà thân giáp bọc Lục Vĩnh Hạo, trượt vào trong ao hắc thủy. Rất nhanh, tản mát ra mùi hắc thủy bao phủ hắc miệng mũi, lại sau đó sở hữu cảm quan tựa hồ đều bị phong bế ở, cả người đều lâm vào một mảnh hỗn loạn, không hề ý thức trạng thái bên trong..... Thân thể tại quỷ dị chất lỏng bên trong khởi khởi phục phục, mà ý thức hảo giống như tự do đi ra, chậm rãi thoát ly thân thể, huyền phù ở giữa không trung bên trong.....

Hắn phảng phất lại về đến Đế Tư đại lục, giống như u hồn bình thường treo ở một tòa khí thể hùng vĩ, lưu quang dật thải cung điện phía trên.

Chỉ thấy một tòa cao cao tiêm tháp thượng cột lấy một người, này xui xẻo dẫn dưới thân đôi tầng tầng sài mọc. Một đám người tại tiêm tháp hạ cuồng nhiệt hô: “Thiêu cháy hắn, thiêu cháy hắn”

Tiểu sơn dạng sài mọc bị lâm thượng nhất dừng dừng du, lại một phen châm, cự đại ngọn lửa ngọt đỏ nửa bầu trời. Liên tại châm trong nháy mắt, cột lấy nhân thống khổ hô to, ngẩng đầu. Giữa không trung Lục Vĩnh Hạo thấy rõ kia khuôn mặt khi, chỉ cảm thấy một loại khó tả sợ hãi từ đáy lòng dâng lên. Đang tại bị hỏa thiêu nhân rõ ràng chính là — chính hắn.

Quý dị là, kia hỏa nhiệt độ tựa hồ cũng truyền đến treo ở giữa không trung thân thể hắn thượng. Hắn có thể rõ ràng cảm thấy cái kia “Hắn” Toàn bộ thân thể do nóng rực đến đau nhức quá trình, thậm chí mũi gian đều có thể rõ ràng ngửi được tiêu nhục hồ vị.

Tại một trận khó nhịn kích đau trung, hắn nhìn đến có một nam nhân một đường chạy như điên điên cuồng mà xô đẩy đám người vọt tiến vào.

Hắn tưởng mở to hai mắt thấy rõ người tới, khả nóng rực đại hỏa liệu thiêu đã này dui mù.....

Đúng lúc này, thân thể hắn mạnh nhất trụ, lạnh lẽo thủy đổ vào đến xoang mũi bên trong, chờ hắn lại mở mắt khi, ảo giác biến mất, hắn vẫn là ngâm tại quý dị chất lỏng bên trong, mà quán quanh hắn quái vật lại không biết đi đâu vậy.

Lục Vĩnh Hạo liêu mạng từ trong nước đầu tranh đi ra, mới phát hiện “Nó” Đã cỡi ra kia tầng xà da, khôi phục Tuấn Hải vương tuần tú bộ dáng, chỉ là kia tóc như cũ là một nửa ô hắc, một nửa tuyết trắng.

Không đúng! Lục Vĩnh Hạo đứng thẳng thân thể sau, lập tức phát giác chính mình thân thể thượng khác thường, hắn bụng tựa hồ hơn một thùng khối, nặng nề trụ tại kia.

Gần nhất sống được như vậy khúc chiết, nào có công phu trưởng nhục? Không đợi Lục Vĩnh Hạo hỏi, hắc bạch bản Tuấn Hải vương đã chủ động mở miệng nói chuyện: “Người đã mang thai, nếu ta không có đoán trước sai lầm mà nói, người hoài hắn là hài tử của ta.”

Cái gì gọi hắn là? Lời này nếu một nữ nghe, chuẩn đi lên cào hắn, này không phải vô nghĩa đâu! lão tử cũng không phải đại kháng, hắn mục ai đều có thể thượng! đây là ngoạn lớn bụng không nhận trưởng?

Nhưng là Lục Vĩnh Hạo đã cương tại kia, hắn thậm chí cảm giác được kia nổi mọt lý nghiệt chủng tại tham lam mọt vào chính mình máu, phục hồi tinh thần khi, hai lời không ra, một quyền đầu liền hướng chính mình bụng thượng tạt quá khứ.

Tuấn Hải vương không có ngăn trở hắn, mắt thấy Lục ca quyền đầu còn chưa bị đánh tử, cánh tay lại bắn ngược trở về, mới u u nói: “Người hoài này hài tử hắn là ma pháp ngộ tính rất cao hoàng tử, cho nên hắn hiện tại tuy rằng vẫn là không có thành hình thụ tinh trứng, nhưng là cũng sẽ không tự giác phòng ngự ngoại giới đối với hắn xâm hại, bởi vì người là hắn mẫu thân, cho nên hắn phản ứng đã rất nhẹ, nếu người bên ngoài mà nói, nó hội không chút khách khí.”

Lục Vĩnh Hạo nghe lời này, đặt mộng lại ngồi trở lại đến trong nước. Con mẹ nó thật đúng là hoài? Còn không mang sẩy thai? Này hắn mục là cái gì quái vật?

“Mang thai sơ kì, của người phản ứng sẽ thực đại, ta vừa mới đã dùng lúc trước từ Đế Tư đại lục mang đến đặc hữu thảo dược ngao thành canh nước khiến người ngâm qua, thảo dược hiệu lực chỉ có thể kiên trì tam thiên, cho nên người muốn mỗi cách tam thiên ngâm một lần.”

Nói xong liền đem phao được không có cái gì khí lực Lục Vĩnh Hạo dùng khăn mặt bao lấy, ôm ra ao nước, sau đó đem hắn phóng tới nào bãi mẫn vậy điệp bên cạnh bàn, sau đó đem một bộ cốt từ tế điệp, còn có chiếc đĩa dùng cùng trong ao phảng phất hắc sắc dược thủy súc sau, phóng tới Lục Vĩnh Hạo trước mặt: “Ăn đi, đồ ăn lạnh lạnh thượng dạ dày.”

Lục Vĩnh Hạo lần này cuối cùng là thấy rõ ràng này trong phòng còn có cái gì, kia góc hẻo lánh màn mặt sau rõ ràng bãi nhất trương anh nhi giường, dưới giường cư nhiên còn có mấy bao anh nhi dùng tiểu không thấp, thành quán sữa bột không cần tiền đường như lạc thành nhất xấp.

Thật sự là vạn sự đã chuẩn bị, còn kém để trứng!

“Người ngược lại là là ai! Vân ca đâu! hân đi đâu vậy!” Lục Vĩnh Hạo trưởng thủ đuổi ra, đem đầy bàn đồ ăn lập tức toàn hoa lập đến địa thượng.

Hắn biết làm như vậy hậu quả là cái gì, thời gian dài như vậy ở chung, đại vương tử nhìn như ôn tồn sau lưng là quản lý quân đội giống nhau thủ đoạn mạnh mẽ khắc nghiệt, roi da gia ngọt tảo, đùa giỡn được lưu đâu!

Nhưng là trước mắt này “Bạch gia hắc”, cư nhiên chỉ là kiên nhẫn tự mình xoay người đem đầy đất mảnh nhỏ nhặt lên, sau đó đứng dậy từ liền nhau tiểu trong phòng bếp lại mang sang nhất khay đồ ăn, chậm rãi dọn xong sau, đem một quả bác hảo da áp dần, mở ra phô tại bát để, ở mặt trên áp thượng một tầng đôi được mang tiêm cơm, lại đưa cho Lục Vĩnh Hạo.

“Ăn đi, trong nồi chỉ còn lại có này đó, lại tạp điệu mà nói, hôm nay cũng chỉ có thể ăn gạo sống.”

Lục Vĩnh Hạo nhìn kia bát cơm, toàn bộ thân thể đều đang run rẩy.

Phía trước hắn tại còn trẻ thời điểm, cùng Vân ca tọa thuyền ra quá hải, đó là một lần cử tử nhất sinh mạo hiểm, khi bọn hắn từ vùng biển quốc tế trở về thời điểm, còn lại đồ ăn đã là Chuyết Kinh gặp khuỷu tay, Vân ca từ trong phòng bếp đi ra sau tuyên bố, chỉ còn lại có nhất gói to thước.

Khả các huynh đệ tổng cộng 10 nhiều nhân, còn có hơn mười năm hành trình, điểm ấy thước thêm mấy túi tốc thực đưa muối câu nào a! cho nên Vân ca tuyên bố, vì bảo trì thể lực, bình an tới lục địa, mỗi người nghiêm khắc hạn chế ẩm thực, mỗi ngày chỉ ăn nhất chén nhỏ cháo loãng.

Những người khác đồ còn có thể nhẫn, uống xong có thể chiếu ra bóng người cháo loãng sau, gục tại trong khoang thuyền vẫn không nhúc nhích, chậm rãi tiêu hóa điểm ấy nước canh.

Khả Lục Vĩnh Hạo bất thành! đối, với hắn mà nói so tử cũng khó nhẫn. Như vậy hai ngày qua đi, mở lại cơm thời điểm, Vân ca đem hắn kéo đến boong tàu thượng, một chén thịnh hảo chúc đưa cho hắn.

“Nhanh ăn đi! chỉ có tam khóa dần, mỗi ngày chỉ có thể ăn bán khóa. Lời này khiến ngay lúc đó hắn nghe được sờ không rõ đầu não, khả thân chiếc đĩa hướng trong bát như vậy nhất giảo, liền phát hiện bán khóa nấu hảo trứng gà xấu hổ mang khiếp nằm ở bát để. Lục Vĩnh Hạo tuy rằng còn trẻ, nhưng là biết tôn ti có tự, vội vàng muốn đem bát giao cho Vân ca, mà Vân ca lại thân thủ nhẹ nhàng duệ nhất hạ hắn vành tai, nói:” Lại không ăn, khiến kia bang đói lang thấy, bọn họ đều có thể đem ngươi ấn đến trong nồi nấu.” Không có cách nào, Lục Vĩnh Hạo chỉ có thể đứng ở boong tàu thượng rầm rầm đem chúc mân tại miệng, lại lưu luyến không rời đem kia bán khóa trứng gà tại răng cắn gian bào mòn đánh nát, cẩn thận nuốt.

Mà cái kia cao lớn nam nhân tắc ý tại boong tàu vòng bảo hộ thượng, mặc cho gió biển lôi kéo hắn đầy đầu tóc đen, vuốt dần dần nhiễm thượng tế văn thái dương.

Ba quả trứng gà cứ như vậy lẳng là thân ăn bảy tám ngày, Lục Vĩnh Hạo biết, chỉnh thuyền nhân ngoại trừ hắn ra lại cũng không có loại này ưu đãi, ngay cả thân là lão đại Vân ca chính mình, cũng tổng là đem hắn cận có kia bát cháo loãng hơn phân nửa, đều hống liên tục mang bị hoảng sợ lại đổ vào hắn này ăn hóa miệng.

Cho nên lên bờ sau, Vân ca cao lớn thân mình, lẳng là gầy đến đều thoát hình. Giống như cũng là lần đó sau, Vân ca thật giống như hạ xuống đi chứng giống nhau, bắt đầu nhanh chóng già cả.....

Này chính là hắn Vân ca! này nam nhân lại như thế nào nghiêm khắc, không giả ngôn từ duyên răn dạy hắn, quở trách hắn, hắn Lục Vĩnh Hạo cũng tuyệt không có hai lời!

Hắn vĩnh viễn nhớ rõ tại trên biển phiêu bạc kia hơn mười ngày lý, Vân ca dùng một loại cùng loại với mẫu thân nhẫn nại quan tâm hắn.

Nhưng là tối diệu dàng thẩm thiết một đoạn hồi ức, lại bị trước mắt này quái vật tàn khốc lợi dụng!

Hắn đã dùng hành động trả lời hắn vấn đề.

Đúng vậy, hắn đích xác chính là Vân ca. Cũng không biết vì sao, liền tính là giống nhau tướng mạo, hắn vẫn là không thể đem Vân ca cùng kia tàn nhẫn lạnh lùng Tuấn Hải vương xếp chung với nhau.

“Người vì cái gì muốn làm như vậy..... Người muốn biết, người liên tính khiến ta đi tử, đi..... Bán thí mất thay người trả nợ! ta đều..... Không có hai lời, nhưng là, người vì cái gì yếu như vậy ép buộc ta? Nay đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?”

Vân ca buông xuống bát, nhìn hần, mắt bên trong chợt lóe một tia không dễ phát hiện sát ý, sau đó nói, “Là của ta sai. Ta vốn tưởng rằng chỉ cần có ta canh giữ ở cạnh người, người lại cũng sẽ không rơi vào hai cái dị thể thời không khe hở bên trong. Đời này ta chỉ muốn làm của người Vân ca, khiến người dựa theo chính mình ý nguyện sống được tùy ý trường dương..... Nhưng là..... Ta không hề nghĩ đến “Bọn họ” Cũng đến đây, càng không hề nghĩ đến người rơi vào thời không khe hở thời gian cư nhiên chính chính trước tiên 2 năm. Hiện tại, sở hữu liên hệ đã toàn bộ bị khuấy rây, nhưng là người yên tâm, ta tuyệt sẽ không khiến lần trước bị kịch lại tại của người trên người tái diễn.”

Này một phen như lọt vào trong sương mù mà nói chỉ nghe được Lục Vĩnh Hạo da đầu run lên: “Người nói là có ý tứ gì, lần trước? Chẳng lẽ, ta phía trước cũng từ trong bồn cầu vọt tới các người trong thế giới?”

Tuấn Hải vương nhăn lại mi, tựa hồ tại nghiền ngẫm chính mình mà nói nên hay không nói rõ ràng. Cần nhắc một phen sau, rốt cuộc nói:

“Đúng vậy, người từng rơi vào đến chúng ta cái thế giới kia trung..... Cuối cùng người bị nhân hãm hại, bị xử lấy hỏa hình. Ta không thể cứu người, nhưng là trong lúc vô ý lại phát hiện thời không khe hở bí mật, hơn nữa thành công trước tiên đến người còn trẻ thời điểm liền đi tới của người thế giới. Chỉ là, loại này nghịch thời gian xuyên việt đối thân thể hư hao cũng là thật lớn, ta già cả tốc độ so thường nhân nhanh lên gấp bội. Hiện tại cần không phải vì người điều chế được thủy, này phó thân thể hần là giống như mục khô mộc giống nhau triệt để suy bại đi xuống. Cho dù như vậy, ta cũng kiên trì không được bao lâu. Ta chỉ cầu có thể kiên trì đến bảo hộ người thuận lợi sinh sản.....”

Lục Vĩnh Hạo muốn nói hần là miệng đầy nói vậy, nhưng là hần lại đột nhiên nghĩ tới hần phía trước tại tam vương tử kia nhìn thấy kia bản thánh thư, tại thư trung kia trang chật ních Hán tự giấy thượng, hần tận mắt quá chính mình bút tích. Chẳng lẽ, kia mặt trên tự thật sự liền thượng chính hần viết xuống sao? Liên tưởng đến vừa rồi ở trong mộng cảnh kia trường rất thật đại hỏa, Lục Vĩnh Hạo hốc mắt liền từng trận nóng lên.

“Người dừng tại kia miêu khóc háo tử giả từ bi. Ta rơi xuống này bước ruộng đất (tình thế), không hoàn đều là nhờ người ban tặng. Gân chân đều bị người chọn lựa đoạn, này hội phép đảo cùng Bồ Tát đường như. Nhiều năm như vậy, nhìn ta cùng chó pug đường như tại bên cạnh người vậy tiền vậy sau, có phải hay không rất đã nghiền a.”

Nghe Lục Vĩnh Hạo như vậy vừa nói, Vân ca trên mặt đồ thật sự hiện ra mỉm cười. “Ta tới vẫn là có chút văn, nếu có thể nhắc lại tiền chút, tận mắt người sinh ra, lại từng chút một đem người nuôi nấng lớn lên, nên cỡ nào hạnh phúc!

..... Khi ta xuyên việt đến này thời không sau, liền triệt để cùng đế tư đại lục cắt bỏ quan hệ, ta không thể biết người cùng đế tư đại lục ta, lúc này đây là như thế nào gặp nhau, lại đến tột cùng phát sinh cái gì, nhưng là bất cứ lúc nào người muốn nhớ kỷ niệm này. Vô luận cái kia thời không ta làm ra cái gì thương tổn chuyện của người, đều mời người tha thứ ta, cái kia thời điểm ta, chỉ là không biết nên như thế nào chân chính yêu một người, nhưng là, một ngày nào đó, cái kia “Hần” Sẽ minh bạch, như thế nào hảo hảo mà yêu người quý trọng người.....”

Lục Vĩnh Hạo cân não trong lúc nhất thời cuốn không lại đây, nhưng là này một ngụm một “Yêu”, khiến hần đều có điểm mang thai nôn nghén phản ứng.

Thử hần? Tránh cho bị kịch tái diễn?

Đánh đổ đi! từ kia đặc chế viên đạn, đến này nhiều năm liền sớm bị hạ thảo được, thấy thế nào, “Bạch gia hắc” Đều không là một bộ chuẩn bị vì yêu hy sinh bộ dáng.

Liền tại Lục Vĩnh Hạo chuẩn bị nói trào phúng thời điểm, có nhân đã thay hần làm giúp.

Bạn vài tiếng nổ, nóc nhà sinh ra vài đạo quy liệt dấu vết, bản hần là gạch ngói kết cấu vách tường mặt ngoài, cổ tình xuất hiện gợn sóng nhộn nhạo dấu vết.

Có người tại nóc nhà lạnh giọng cười nói: “Quý trọng? Người sẽ như thế nào quý trọng? Năm đó chính là người hại chết Vĩnh Hạo, hiện tại cư nhiên miệng đầy nói dối! chúng ta Đế Tư để cho nhân kiêu ngạo Chiến Thần a, chính là như vậy dựa vào lừa gạt đến vậy đuôi mùng chủ sao?”

26. Chương 26

Vân ca nghe lời này, ngẩng đầu vừa thấy, vài cái người vạm vỡ từ nóc nhà cái khe bên trong nhảy xuống tới. Mà cái kia giống nhị vương tử lão giả, đang đứng tại nóc nhà, cười lạnh trừng Vân ca.

Vân ca hơi hơi nhíu mày, hẳn biết, chính mình vất vả thiết hạ kết giới đã bị hắn đệ đệ đánh vỡ.

Vương tử tuy rằng đầy đầu bạch phát, nhưng là thân thủ như trước là thực nhanh nhẹn, liền từ nóc nhà nhảy xuống liền nói: “Lúc trước tại đập chứa nước lý không có vớt đến của ngươi thi thể, liền biết ngươi không có chết! chân hẳn là nghe lão Tam mà nói, đem ngươi.....”

Nói chưa nói, Thác Hải vương liền dừng lại, bởi vì hắn thấy được lấy một bên bọc khăn mặt Lục Vĩnh Hạo.

Nhị liền ánh mắt sáng ngời thẳng nhìn chăm chăm Lục Vĩnh Hạo., Lục ca có điểm bị hắn mãi mãi nhân tình mỗi tình thâm thiết kinh, tại hắn trong ấn tượng, này nhị vương tử hướng về phía hắn, chính là miệng đầy sù sù “Đồ đệ tiện “ quý tộc phạm, nhưng hiện tại lại cầm truy điệu vong thê sức mạnh thẳng nhìn hắn, thật là có điểm chống đỡ không trụ.

Đáng tiếc này sợ vẻ mặt tại nhìn đến Lục Vĩnh Hạo hơi hơi hở ra bụng thời điểm liền phá công: “Người mang thai”

Trong lúc nhất thời, hắn có chút kinh nghi bất định, tựa hồ tại đo lường được Lục Vĩnh Hạo trong bụng hoài là ai chủng, liền tại hắn sững sờ kia trong nháy mắt, Vân ca đột nhiên từ trong lòng nhanh chóng lấy ra súng lục, hướng về phía nhị vương tử chính là nhất khẩu cò súng.

Nhị vương tử tại Vân ca động thủ đồng thời, nhanh chóng cúi đầu xoay người, đương đệ nhất thương từ đỉnh đầu của hắn kham kham bay qua thời điểm, hắn đã trên mặt đất đánh một lăn, vọt tới Vân ca thân thể phía dưới, bằng nhanh nhất tốc độ bắt lấy nòng súng, dùng lực hướng lên trên đỉnh đầu, kia thương lập tức từ một bên cửa sổ bên trong bay đi ra ngoài.

Mà nhị vương tử mang đến năm cái đại hán bởi vì kiêng kỵ Vân ca phía sau Lục Vĩnh Hạo, không có lấy ra thương đến, chỉ là cùng nhị vương tử cùng nhau nhắm phía Vân ca.

Xem ra này thảo được canh nước thật sự khiến Vân ca tạm thời khôi phục ngày xưa thoăn thoắt thân thủ, nhanh chóng ngừng nhị vương tử khí thế bức nhân thế công sau, chân dài đuổi ra, đem trung hai cái đại hán đập bay đi ra ngoài.

Cũng không biết như thế nào, nhị vương tử cùng bạch gia hắc cũng chưa lại Đế Tư đại lực khí thần khí, tuy rằng thân thủ chiếu so thường nhân càng thêm sạch sẽ lưu loát, nhưng không còn có cái loại này giống như quái vật bình thường thần lực.

Đáng tiếc Vân ca tại hiện đại khổ luyện một đời xã hội đen, này một chút có điểm hổng lạc Bình Dương bị khuyến khích, mắt thấy bụng liền ai vài hạ, bị nhị vương tử đi đầu thả thành thảm, cũng không hề một tiếng, chỉ là đeo huyết mắt, phiêu nhất hạ Lục Vĩnh Hạo, kia ý tứ là thừa dịp hiện tại nhanh chóng chạy xuống lầu.

Lục Vĩnh Hạo cũng tưởng chạy, hắn chậm rãi hoạt động cước bộ, đi đến một bên sofa bên cạnh, chỗ đó phóng hắn bị cởi ra quần áo, khi hắn đụng đến trong túi quần vật cứng khi, bên kia Vân ca đã một ngụm máu tươi phun ra đến đây.

Nhân thói quen một khi dưỡng thành, trong lúc nhất thời là như thế nào cũng cai không xong. Lục Vĩnh Hạo tưởng là cầm quần áo mau đi nhân, khả xoay người nhìn đến ngày xưa lão đại bị vài cái nam tinh bang thổ tử tử thải được thẳng xuyên huyết, thủ nhất run run, nhất thoi viên đạn liền như vậy bay ra đi.

Chờ hắn phục hồi tinh thần thời điểm, trừ bỏ nhị vương tử té trên mặt đất che ngực, hung hăng theo dõi hắn ngoài, cái khác vài vị tất cả đều triệt để xong.

“Người cư nhiên giúp hần?”

Lục Vĩnh Hạo lười phản ứng hần, kéo Vân ca liền nhanh chóng đi xuống lầu.

Bởi vì nhị vương tử đánh võ kết giới, mới vừa tiếng đánh nhau thêm vài tiếng thương vang, cũng truyền đến dưới lầu, trên đường hảo nhiều người đều ngưỡng cổ đầy mặt nghi hoặc hướng trên lầu xem, không có nhân ý thức được là thương vang, đều tại kia ngây người đâu!

Lục Vĩnh Hạo phát hiện Vu Lão Lục không có canh giữ ở kia lượng phá xe máy bên cạnh, tả hữu nhất hoa lập, mới phát hiện hần ngã xuống góc đường, nhất đầu máu tươi, hần là bị mới vừa nhị vương tử nhân nhất gây gộc xao hôn mê.

Hần vội vàng thân thủ đi duệ Vu Lão Lục, nhưng liền tại đây khi, phía sau mộc thang lầu lạc chi rung động, nhị vương tử che ngực đầy mặt dữ tợn địa hạ đến đây, mà đường cái đối diện, mấy lượng hắc sắc xe hơi ngừng lại, có mấy cái nam tinh bang lâu la từ phía trên xuống dưới.

Hần [nhanh chóng/khẩn trương] đem Vu Lão Lục hướng Vân ca trong lòng nhất tắc, thấp giọng hần nói:“Người mang theo Lão Lục đi trước, hần lại không thể làm thịt ta, nhanh lên! xem tại người nhi tử phần thượng, hần mụ nhớ rõ dẫn người trở về cứu ta!”

Nói xong xoay người công phu, liền thấy nhị vương tử bỏ ra trong tay một thanh hoa quả đao, này tôn tử thiện xạ tắc chuẩn! chiếu Vân ca đầu liền bay qua đến đây.

Lục Vĩnh Hạo cũng là thủ khiếm, cư nhiên còn thân thủ cản nhất hạ, như thế rất tốt, một đao tiêm chính xuyên đến trong lòng bàn tay, Lục Vĩnh Hạo đau được cắn răng, trong lòng tưởng là, hần mụ như thế nào lại là này chỉ thủ? Liên vị trí đều không có biến, cùng nhị vương tử lúc trước bắn kia một tên tại cùng vị trí thượng.

Vu Lão Lục lúc này ngược lại là tỉnh lại, xem lão đại chịu thiệt, lão đảo còn tưởng đi phía trước xung.

Lúc này, ngược lại là có thể thể hiện ra ai là làm đại sự chủ nhân, Vân ca tuyệt không bà bà mụ mụ, xem cũng chưa xem Lục Vĩnh Hạo liếc mắt nhìn, lời kéo Vu Lão Lục thượng phá mô tô, nhanh như chớp tuyệt trần mà đi.

Lục Vĩnh Hạo tuy rằng ngoài miệng nói làm cho bọn họ đi, lại không nghĩ rằng Vân ca đi được cư nhiên như vậy dứt khoát, vốn tưởng hảo đuổi nhân ngoan nói đều vọt tới bên miệng, một câu cũng vô dụng thượng!

Muốn nói vẫn là Vu Lão Lục có điểm lương tâm, vô lực ghé vào Vân ca lên sau lưng, về mặt cầu xin liệt miệng rộng quay đầu nhìn hần kia nghĩa bạc vân thiên Lục ca,

Ta thảo! còn hần mụ vì chính mình xuyên việt thời không tìm kiếm chân ái đâu! còn không phải tai vạ đến nơi phần mình phi!

Lục Vĩnh Hạo cũng tưởng xuyên việt một phen, trở về đồ ba phút, không cần nhị vương tử sủy tiểu đao, chính mình trước một khối gạch bài toái kia đại tôn tử tình thâm ý trọng.

Đáng tiếc, tâm mềm nhũn kết cục, chính mình liền thành Shakespeare Đề ngũ đại bị kịch! Lục Vĩnh Hạo run run gờ sấp tiểu đao thủ, như vậy ngẩng đầu vừa thấy, nhị vương tử chính che máu chảy đầm đìa ngực, đầy mặt tức giận nhìn hần:“Tiện nhân! người cư nhiên hướng về hần!”

Nếu điều kiện cho phép, Lục Vĩnh Hạo kỳ thật là tưởng cười to một hồi, mới hảo hảo ngợi khen hần một phen, qua thương hải tang điền, Thác Hải vương này trương miệng vẫn là như vậy hôi không nói nổi, một chút không có thay đổi, là cỡ nào khó được!

Đáng tiếc kế tiếp hần liền cười không nổi.

Thác Hải vương đem hần thô lỗ duệ lên, nhét vào một chiếc hắc sắc xe jeep lý sau, bay nhanh mà đi.

Xem ra, Đề Tư vương tộc nhóm tại Thần Châu đại địa cũng như thường hỗn thật sự khai!

Thác Hải vương cư nhiên tại ngoại ô bao hạ nhất đại phiến nông trường, cải biến thành âu thức trang viên.

Đến biệt thự đại môn, Thác Hải vương có vẻ thô lỗ đem Lục Vĩnh Hạo duệ ra xe, gọi tới thầy thuốc cho hần băng bó miệng vết thương.

Lục Vĩnh Hạo biết lúc này giấy dựa cũng không có gì trọng dụng, phải dựa vào trên sô pha mặc cho thầy thuốc đùa nghịch miệng vết thương.

Mà nhị vương tử ở một bên, lang giống nhau ánh mắt tham lam nhìn quét Lục Vĩnh Hạo không kịp khẩu thượng áo lý lộ ra da thịt, cắt tóc cạo sạch sau, Lục Vĩnh Hạo có vẻ ngoài ý muốn trẻ tuổi, đoạn chính trán cùng cái gáy mượt mà đường cong đầy đủ hiển lộ ra đến. Đen đặc mi nhãn, tổng là lộ ra một bức không chỗ nào sợ hãi bộ dáng, để người nhìn không được muốn hung hăng ngăn chặn hấn tàn sát bữa bãi chà đạp, thẳng đến kia mi nhãn lộ ra bất lực yếu ớt.....

Thẳng đến nhìn đao từ Lục Vĩnh Hạo trên tay nhỏ xuống đến lại khâu bằng bó thỏa đáng sau, nhị vương tử mới lại gọi một danh thầy thuốc cấp chính mình tìm ra viên đạn bằng bó miệng vết thương. Cũng không sợ huyết lưu mà tử,

Thầy thuốc vừa thay hấn băng bó hoàn, hấn liền thô lỗ huy mở thầy thuốc chuẩn bị đánh mất viêm châm ống tiêm, sau đó đi tới một phen ôm chặt Lục Vĩnh Hạo, mười căn ngón tay giống chưa thấy qua nam nhân dường như nhanh giam hấn không buông, một tắc một tắc vuốt ve.

“Buông ra!” Lục Vĩnh Hạo dùng vừa băng bó hạo thủ dùng sức đẩy đẩy Thác Hải vương.

Mắt thấy phía trước đối lập nam tinh bang đã thủ nhóm, một đám mở to mắt to nhìn ngày xưa Đông Anh hội Lục ca bị nhà mình long đầu lão đại lâu được như vậy nóng hổi sao, kia ánh mắt là kinh ngạc lý pha tạp khinh thường. Lục Vĩnh Hạo quả thực cả người không được tự nhiên, tuy rằng Đế Tư đại lục đã tôn nghiêm quét rác, nhưng là bị ngày xưa đối đầu nhóm như vậy khinh thường, vẫn là khiến Lục ca trong lòng một trận không được tự nhiên.

Nhưng là Thác Hải vương nào lo lắng này đó, đại thủ vung lên, đem một đám xem náo nhiệt huy đi về sau, liền cúi đầu muốn đi hôn Lục Vĩnh Hạo.

Này cũng quá trọng khẩu! tuy rằng hấn không phủ nhận thượng tuổi tác Thác Hải vương mặt, nhiệm thượng tế văn, như trước tràn ngập mị lực, nhưng là muốn cho hấn hôn môi một lão nhân, tâm lý của lại lên cao.

Có lẽ là Lục Vĩnh Hạo đầy mặt chán ghét khiến Thác Hải vương cũng thượng tự tôn, hấn tử tử thảo Lục Vĩnh Hạo cái ót lại dừng lại động tác, hơi hơi ngẩng đầu, thấy được bên cạnh thủy tinh rượu quý lý chính mình già cả thân ảnh, liền mạnh buông lỏng thủ, có chút bản thân chán ghét đem Lục Vĩnh Hạo lại ngoan ngoan đẩy trở lại sô pha thượng.

“Người trong bụng hoài là hài tử của ta sao?” Hối cái này nói khi, Thác Hải vương trên mặt lộ ra buộc chặt thần tình.

Lục Vĩnh Hạo không đáp lại, hấn biết, này Thác Hải vương hấn là cũng là cùng Vân ca giống nhau, là tại bọn họ miệng nói “Chính mình” Chết về sau, lại trước tiên đi đến hiện tại thế giới này, nhưng là bọn họ miệng kia nhất thế, đến tốt cùng phát sinh cái gì? Nghe nhị vương tử ý tứ, chính mình giống như đã là chủ nghĩa xã hội khoa học đại kháng! thượng nhân không riêng một?

Nhớ tới phía trước cái kia toán mệnh người mù mà nói, Lục Vĩnh Hạo lại nhìn không được run run nhất hạ.

27. Chương 27

“Của ta kiếp trước là vì cái gì mà tử, vì cái gì người nói vân..... Không, là Tuấn Hải vương hại chết ta?”

Nhị vương tử bản thân chán ghét tựa hồ cũng kém không nhiều bình ổn, hấn không đáp lại Lục Vĩnh Hạo mà nói, chỉ là dùng vẫn khó hiểu ánh mắt thẳng nhìn chăm chăm Lục Vĩnh Hạo: “Tại sao có thể như vậy..... Chỉ là người trước tiên hai năm xuyên việt đến Đế Tư đại lục mà thôi, vì cái gì thay đổi nhiều như vậy, Tuấn Hải vương tên kia đến tốt cùng làm cái gì? Người đối với ta như thế lạnh lùng?”

Thoạt nhìn ổn trọng thành thực nam nhân lại cố tình bày ra một bộ một bộ khí khuyến đức hạnh, Lục Vĩnh Hạo thật đúng là có điểm thượng thức không đứng dậy!

Nhưng là lăng đầu Thanh Nhất dạng nhị vương tử, so với cáo già Vân ca dễ đối phó hơn, Lục Vĩnh Hạo kiên nhẫn tiếp tục hỏi: “Ta cái gì đều không nhớ rõ, ta..... Phía trước tại Đế Tư đại lục với người.....”

“Là ta trước hết phát hiện người, lúc ấy là mùa đông, người xuất hiện tại cửa ta lãnh địa bên trong, thiếu chút nữa bị đông chết, mà ta tự mình dùng thân thể của chính mình đem người ô nhiễm, lại tự mình khiến người nhắm nháp đến thân là tấn thủ khoái hoạt, ta cho của người này, chẳng lẽ người tất cả đều quên?”

Lục Vĩnh Hạo trều hạ mũi, cảm giác chính mình vẫn là chân không quá tưởng niệm thân là “Tấn thủ” khoái hoạt, nhưng là chỉ có thể bịt mũi tiếp tục hỏi: “Kia đại vương tử.....”

“Nhưng là, bởi vì phát hiện của người đặc thù thể chất, Thánh Hoàng hạ đạt thánh ý, đem người chia đều cho chúng ta huynh đệ ba người, hơn nữa phụ hoàng hân cũng..... Khi đó người rất thống khổ, đau khổ cầu xin ta cứu người đi ra ngoài..... Vì người, ta bỏ qua vương tử danh hiệu, buông tay vương vị quyền kế thừa, nhưng là Tuấn Hải vương cái kia âm hiểm gia hỏa, chẳng những chiếm được Thánh Hoàng ngai vàng, cư nhiên còn muốn đánh vỡ lúc trước chúng ta huynh đệ ba người cộng đồng có được của người lời thề, muốn độc chiếm người, cuối cùng còn làm hại người bị toàn dân công thẩm, một hồi đại hỏa.....”

Nói đến này, Thác Hải vương biểu tình trở nên dữ tợn, phủ đầy tế văn khóe mắt thoát nhìn còn thấm ướt.

Nhị vương tử tuy khóc được động nhân, nhưng là Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy phía dưới thí mắt hỏa lạt lạt!

Này trốn không ra hoàng bạo vận mệnh a!

Phía trước liền nghe đại vương tử nói qua, cái kia Thánh Hoàng lão tử cũng tưởng lấy hân ném thử tiên, nghe nhị vương tử này áp a áp ứng ý tứ, chính mình tại “Kia cả đời” Thật đúng là thành toàn gia cộng hưởng siêu trị phần món ăn!

Kia hỏa thiêu được hảo!

Sống thành như vậy, chết tính! cũng không biết chính mình tại “Kia nhất thế” Như thế nào như vậy có thể nhẫn, đều hân mục già trẻ hàm nghi, như thế nào còn uồn mặt tiếp tục sống?

Nghĩ đến này, Lục Vĩnh Hạo ác thanh ác khí đối Thác Hải vương nói: “Chân thực xin lỗi a, chưa thử qua của người việc hảo không hảo, ta này trong bụng là người đại cháu, không ngại chuyện gì nhi, lão tử con mẹ nó yêu tử đại ca người, chuẩn bị cùng hân tiếp tục ngũ sinh tử!”

Một câu, quả nhiên kích được nhị vương tử gân xanh bạo khởi, mạnh đứng dậy, chán ghét trừng Lục Vĩnh Hạo bụng, sau đó vươn tay đến, tham hưởng về phía hân bụng.

Đáng tiếc thủ còn không có chạm được, liền cảm giác có một loại mâu thuẫn khí tức dừng quá, nhị vương tử tựa hồ hơi có chút cổ kị chậm rãi thu hồi tay đi.

Điều này làm cho Lục Vĩnh Hạo thất vọng, nguyên lai trông cậy vào này chọc giận hân tiêu trừ nghiệt chủng, xem ra là không được!

“Nếu như vậy, ta cũng không thể khiến người thất vọng, khiến cho người hảo hảo giống tương đối hạ là ta, vẫn là Tuấn Hải vương khiến người càng khoái nhạc đi!” Nói lời này thời điểm, nhị vương tử mặt trở nên dị thường lạnh lùng.

“Người muốn làm gì! ta còn mang hài tử đâu! với người nói a! người đừng cho ta xằng bậy!” Mắt thấy Thác Hải vương cởi bỏ quần áo đi tới, Lục Vĩnh Hạo biên nói liền dùng khóe mắt hoa lạp bốn phía, muốn tìm điểm vừa tay giá hỏa cái gì.

“Chỉ cần ta không thương tổn cái kia nghiệt chủng, hân tự nhiên liền thành thành thật thật ngũ ở của người trong bụng, yên tâm, ta sẽ chọn dùng sau lưng thức, này cũng là người thích nhất, phía trước mỗi lần đem người đặt ở trên giường, từ người bị sau lưng cắm vào thời điểm, người đều sẽ thoải mái mà lại khóc lại gọi, thích đến mức ghê gớm, nhìn đến này tòa trang viên sao? Đây là chuyên môn vì người mà kiến, bên trong mỗi một tảng đá, đều pha tạp Đế Tư đặc hữu ma pháp thạch phấn, người mang hài tử, tại đây thế giới hội chậm rãi suy yếu, nhưng là này tòa nhà cũng không giống nhau, nó sẽ khiến người giống như tại Đế Tư đại lục giống nhau, cam đoan trong bụng thai nhi an ổn..... Đáng chết! ta vốn tưởng rằng người sẽ mang hài tử của ta phản xạ trở lại hiện tại thế giới này! nhưng người cư nhiên hoài là hân! bất quá không quan hệ! một

hồi chờ hấn “Đến đây, tự nhiên có biện pháp tiêu trừ người trong bụng nghiệt chủng, người đời này cũng chú định chỉ có thể sinh con của chúng ta.....”

Nói, nhị vương tử đã cầm ra còng tay, sử một tiểu cầm nã, liền đem Lục Vĩnh Hạo hai tay gắt gao khảo tại sau lưng, sau đó một phiên chuyển, liền nhắc tới hấn, khiến hấn ghé vào sô pha thượng, Lục Vĩnh Hạo muốn tránh thoát, khả nhị vương tử khí lực thật sự là đại, thêm chính mình thủ không dùng lực được, gây chân cân chân cẳng là không có khí lực, chỉ nghe phía sau truyền đến giải dây lưng thanh âm.

“Thân thể của người như thế nào trở nên như vậy trắng nõn? Bất quá ta thích, thật lâu bị thường đến nam nhân tư vị đi? Nhìn xem người người thấp không?” Hấn không cái kia kiên nhẫn đợi Lục Vĩnh Hạo trả lời, trực tiếp lại thân thủ đem ngón tay thân hướng về phía Lục Vĩnh Hạo phiến mông, chỉ nhẹ nhàng trừu lộng vài cái liền mang ra cái loại này quý dị, mang theo hương vị niêm dịch.

Đáng tiếc Lục Vĩnh Hạo không có cách nào khác quay đầu, không thì hấn sẽ nhìn đến, đương niêm dịch dính vào nhị vương tử khởi cau trên tay khi, kia một tắc da thịt nhanh chóng khôi phục thành người trẻ tuổi đặc hữu, trần ngập co dãn làn da.

Thác Hải vương thấy thế càng thêm không thể lại tiếp tục chờ đợi, hấn đem Lục Vĩnh Hạo cổ ép tới càng thấp, khiến hấn bị bắt đem trần trụ cái mông cao cao địa nhếch lên, sau đó cúi đầu xuống, trần ngập ác ý đánh giá hai điều cường tráng chân dài bị bắt đại tách ra phiến mông gấp phong cảnh.

“Nhìn xem, đều như vậy thấp, rõ ràng đã hoài hài tử, cư nhiên vẫn là như vậy vô sỉ *** dâng, một nam nhân có thể thỏa mãn người sao?”

Hấn hạ. Thân sớm sưng cương, thuần thực cởi hết chính mình quần áo, chuẩn bị tốt hảo yêu thương nhất hạ này trước kia đã mất nay lại có được tiểu *** thú.

Nhị vương tử bí mật mang theo lòng đổ kị, thủ hạ tự nhiên cũng sẽ không ôn nhu, Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy một cái hỏa long đã chống đỡ chính mình nhập khẩu.

Đáng tiếc, hội phá hư không khí không riêng gì hấn.

Đúng lúc này, một trận “Đát đát” Thanh, song thủy tinh tất cả đều mở tung, có người tại ngoài cửa sổ có đoàn đem súng máy bắn phá, người tới so nhị vương tử còn có thể chọn thời điểm, làm nát thủy tinh sau, liền thiểm tiến vào.,

Chỉ thấy Vân ca trong tay nắm một phen đoàn đem súng tự động, mang theo mấy chục danh một thân tổ hắc hạng nặng võ trang nam nhân xông vào.

Kia mấy nam nhân thân thủ vừa thấy liền biết là thụ quá đặc thù huấn luyện lính đánh thuê, gấp nam tinh bang nanh vuốt, động tác không chút nào biến hóa đa dạng, đều là một đao liền lau bọn họ cổ, này cường tráng đại hấn liền biến thành một đoàn xụi lơ nê, đôi đến địa thượng.

Nhị vương tử tuy rằng tình thương không cao, nhưng kinh lịch qua cung đấu nhân, óc trụ cột còn tại, hấn lập tức phản ứng lại đây.

Muốn biết, từ hấn đánh bắt ngờ kia khiêu là khiêu buôn bán phổ cũ lâu, đến mang về Lục Vĩnh Hạo, trước sau đã trải qua không đến một giờ thời gian.

Vì cái gì Tuấn Hải vương người này có thể như vậy nhanh chóng dẫn người đến đánh bắt ngờ chính mình hang ổ? Nguyên nhân có thể nghĩ, này căn bản chính là Tuấn Hải vương thiết hạ bẫy!

Trách không được hấn lúc trước thiết hạ kết giới lý, dễ dàng như vậy tìm kiếm phá giải! hấn chính là muốn cho Lục Vĩnh Hạo đi đến hấn nơi này bí mật trạch viện, càng muốn yếu cưu chiếm thước sào, đạt được nơi này dựng dục thai nhi tuyệt hảo chỉ địa!

Này độc xà thật sự là một điểm đều không có biến! trời sinh tiện chủng, lại tổng là mơ ước đánh cắp không thuộc về hấn gì đó, chỉ là lúc này đây, hấn sẽ không khiến này độc xà đạt được!

28. Chương 28

Nhị vương tử nhanh chóng đem Lục Vĩnh Hạo lôi ra phòng khách, thẳng đến hướng tầng hầm ngầm.

Lúc trước tại tu kiến này tòa biệt thự thời điểm, hắn liền đặc biệt dặn công trình sư vi đồng biệt thự tu kiến tầng hầm ngầm cùng ám đạo.

Tầng hầm ngầm nhập khẩu trang bị miệng cống là Las Vegas rất nhiều sông bạc kim khó chuyên dụng phòng bạo môn. Chỉ cần bọn họ đi vào sau, hắn ca ca trong lúc nhất thời cũng không làm gì được.

Lục Vĩnh Hạo đâu chịu ngoan ngoãn theo hắn đi, quải đến cửa cầu thang thời điểm, kéo lấy tay vịn, thân mình dùng lực sau này ngưỡng. Nhị vương tử cấp đỏ mắt nhĩ, nhìn Lục Vĩnh Hạo như vậy không tình nguyện, cân nhắc tiểu *** hóa nhất định là thấy được Tuấn Hải vương liền đi không được! bị lòng đồ kị nhất xung, trong tay cũng không có đúng mực, tạp hướng Lục Vĩnh Hạo sau gáy thủ kinh đều mang theo phong.

Lục Vĩnh Hạo chỉ có thể kiên trì dùng chính mình bị thương thủ đi chặn, trong nháy mắt, tựa hồ đều nghe miệng vết thương phùng tuyến đoạn liệt thanh âm, đau được nước mắt tiêu phi đồng thời, hắn lại thu cánh tay dùng khuỷu tay đi đỉnh nhị vương tử phế môn tử.

Thác Hải vương tuy rằng ăn đau cũng không thu tay lại, dứt khoát từ sau lưng ôm lấy Lục Vĩnh Hạo, từ trên thang lầu trực tiếp lăn đến tầng hầm ngầm cửa, Lục Vĩnh Hạo trượt đầu khải tại bậc thang thượng, nhất thời có điểm ngu mê ba đạo.

Đúng lúc này, Vân ca cũng đúng lúc đuổi tới, một bước xa bính đi xuống lầu thê, xả ra Lục Vĩnh Hạo về sau liền cùng Thác Hải vương triển đấu tại cùng nhau.

Thác Hải vương bởi vì bộ ngực trung thương, bị Vân ca xem chuẩn khuyết điểm lại ngoan ngoan nên mấy quyền tại miệng vết thương thượng, nhất thời huyết lưu như chú.

Vân ca xuống tay ngoan chân ngoan, tại Thác Hải vương ngã xuống đất thời điểm, lấy ra chính mình trong lòng thương, hướng về phía hắn ngực liên tục khấu động cò súng.

Đang lúc hắn tưởng lại Thác Hải vương đầu thượng bổ thượng nhất thương khi, Lục Vĩnh Hạo ngưỡng mặt té trên mặt đất cúi đầu rên rỉ.

Vân ca vội vàng quá khứ xem xét hắn đầu, vừa ngồi xổm xuống, liền nghe thấy phía sau có miệng cống quan thượng âm thanh, lại xoay người vừa thấy, địa thượng trừ bỏ một bãi đỏ sẫm vết máu ngoại, nhị vương tử đã chẳng biết đi đâu.

Vân ca biết này ám môn phía sau cửa nhất định có ám đạo thông hướng nơi khác. Chỉ có thể là quá một hồi tìm chuyên gia tiến đến khai khóa, khơi thông ám đạo.

Hắn xoa xoa chính mình thái dương máu tươi, sau đó mềm nhẹ ôm lấy Lục Vĩnh Hạo đi tới tiền sảnh.

Lúc này, một hồi đánh lén thư kích chiến đã chấm dứt, phòng khách ngang dọc thi thể bị kia vài cái huấn luyện có tổ lính đánh thuê lôi kéo đi ra ngoài, theo thứ tự ném vào một chiếc vừa sử vào, phủ kín plastic bố không mui xe tải thượng, sau đó lại dùng hắc sắc vải mưa bao trùm gói cố định hảo, liền lại chạy đi ra ngoài.

Còn lại nhân, đánh chuyên dụng công cụ theo thứ tự kiểm tra phòng, xem xét có phải hay không có nghe trộm trang bị, còn có người đi kiểm tra cái kia tầng hầm ngầm đi.

Lục Vĩnh Hạo bị Vân ca ôm đến chủ phòng ngủ, phóng tới mềm mại giường lớn thượng sau, lại bị quán chút cái loại này hắc sắc được nước. Khi hắn hoàn quá thần nhĩ đến, nhìn đến Vân ca đang tại gọi điện thoại.

“Thác Hải vương nói ta đời trước nhân..... Ai cũng có thể làm chồng, lạn hóa một, là thật sao?”

Nghe Lục Vĩnh Hạo như vậy vừa hỏi, Vân ca lược điện thoại, lẳng lặng nhìn hắn, sau đó nói:“Hiện tại người, gọi Lục Vĩnh Hạo, là Đông Anh hội kim bài đã thủ, làm người trượng nghĩa quả cảm, này chính là hiện tại người, hắn nói này sao, cùng người lại vô can buộc lại.”

Lục ca nghe, khoe miệng nhẹ nhàng mà nhất phiết: “Người làm như vậy, bắt quá là vì giảm bớt của người chịu tội cảm đi? Như thế nào? Đòi trước hại chết âu yếm tiểu tình, còn dẫn hấn mẹ một lần nữa tẩy bài bắt đầu? Người chân đương chính mình là Thượng Đế sao? Cái gì đều có thể như người mong muốn sao?”

Vân ca không nói gì, chỉ là đứng dậy đi xuống lầu.

Lục Vĩnh Hạo có điểm đôi chút nào chấn động, ngã vào trên giường vững vàng tâm thần, đột nhiên cảm giác bụng vừa động, hấn trong bụng cái kia nghiệt chủng tựa hồ cũng bị vừa rồi ác chiến quấy nhiễu, luôn luôn tại mỏng manh da thịt hạ mấp máy, nhắc nhở hấn: Thân thể của chính mình đã bị dị vật xâm nhập, chỉ còn chờ hút khô rồi tinh huyết, tại xả ra làn da từ bên trong chui ra đến.

Lục Vĩnh Hạo cắn răng một cái, chậm rãi đi đứng lên, đi tới phía trước cửa sổ, hấn thấy Vân ca đang đứng tại biệt thự cửa, mà một chiếc bạch sắc Audi vừa mới khai tiến vào, từ bên trong xuống dưới một nữ nhân, trong tay còn cầm một rổ. Bởi vì góc độ vấn đề, hấn không có thấy rõ kia nữ nhân mặt.

Chỉ nhìn Lục ca tiếp nhận kia rổ, sau đó cùng nữ nhân cùng nhau lại vào phòng.

Không lớn một hồi cô phụ, tiếng bước chân tiệm gần, Vân ca cùng kia nữ nhân tới đến phòng ngủ bên trong. Lần này, Lục Vĩnh Hạo thấy rõ ràng, kia nữ nhân rất quen mặt, lại tập trung nhìn vào, kia..... Kia nữ nhân bất chính là từng ném đi hấn Thủy Tinh khuỷu tay Phùng Thiển Thiển sao!

Lục Vĩnh Hạo đối với chính mình kia bọn hậu cung luôn luôn là không thể nào kí mặt, này nữ nếu không lúc trước đại bằng gương cánh, ném đi một bàn trên tu mỹ vị, này mấy tháng công phu, bản hấn là đều quên gần hết.

Chỉ là hấn không rõ Vân ca vì cái gì đem nàng làm ra.

“Lục ca.” Phùng Thiển Thiển thoát nhìn gần nhất quá được không sai, một thân Chanel sáo trang, bàn tay đại khuôn mặt thượng họa yêu dã trang dung, mấy tháng trước cuồng loạn triệt để biến mất không thấy, hướng về phía Lục Vĩnh Hạo thẹn thùng cười.

Lục Vĩnh Hạo không rõ ràng cho lắm qua lại nhìn quét trong phòng hai người kia, trong lòng miên man suy nghĩ: Như thế nào? Hoàn cho chính mình tìm giải buồn nhĩ nữ nhân, Vân ca cũng quá hấn mục sẵn sóc chu đáo.

Đúng lúc này, Vân ca trong tay cái kia tinh xảo mà cổ quái bố rổ đột nhiên truyền đến một trận “Y y nha nha” tiếng vang.

Lục Vĩnh Hạo thể này mới phản ứng lại đây, kia rổ kỳ thật là xe tái anh nhĩ an toàn cái làn.

Vân ca đi tới, xóc lên cái làn hộ tráo, chỉ thấy một phần điều ngọc thể tiểu diện đoàn chính chu cái miệng nhỏ hợp lại học bong bóng.

Vân ca hơi hơi kiều khoe miệng: “Đến xem của người nữ nhĩ đi!”

Lục Vĩnh Hạo lại đặt mông ngồi trở về. Hấn khiếp sợ nhìn Vân ca, lại nhìn xem cái kia Phùng Thiển Thiển, lại xem xem này đã trắng tròn anh hài, nhất thời cả người đều con mẹ nó không tốt!

“Người..... Không tiêu trừ kia hài tử?” Lục Vĩnh Hạo đột nhiên nhớ tới, chính mình khiến Phùng Thiển Thiển nạo thai, vừa lúc là hấn sắp rút đến trong bồn cầu thời điểm, hấn tuy rằng phân phó bảo tiêu, nhưng là căn bản là tới kịp nghe hấn hồi phục liền bắt đầu “Bồn cầu tự phát du lịch”.

“Là Vân ca phân phó ta đem hài tử sinh hạ.” Phùng Thiển Thiển biết Lục Vĩnh Hạo tính tình, sợ hấn giận chó đánh mèo chính mình, vội vàng tể ra long đầu lão đại đương tầm mợ.

Lục Vĩnh Hạo nộ trường hướng Vân ca, chuẩn bị nhìn xem này hắc tâm lão đại muốn bán cái gì được.

Lúc này lại có một mang kính mắt nam nhân đi đến, từ văn kiện trong bao lấy ra văn kiện cùng bút máy, ý bảo Phùng Thiển Thiển ký tên.

“Phùng tiểu thư, căn cứ hợp đồng, người sẽ được đến sinh tử nhất bách vạn nguyên chỉnh thưởng cho, hơn nữa Vân tiên sinh cũng đã giúp người làm tốt, định cư Australia di dân thân phận, ký hoàn này hợp đồng sau, người chính là tự nguyện buông tay hài tử nuôi nấng quyền, này hài tử đã cùng ngài tái vô quan hệ.”

Phùng Thiến Thiến hơi có không tha nhìn nhìn hài tử, lại mặt lộ vẻ úy sắc ngấm liếc mắt nhìn Vân ca, cầm lấy bút bay nhanh ký tự, lại ẩn hạ thủ ẩn sau, hướng về phía Lục Vĩnh Hạo nói “Ta đi, Lục ca người bảo trọng..... Hảo hảo chiếu khán hảo chúng ta hài tử.” Cũng không đợi Lục Vĩnh Hạo nói chuyện, liền xoay người rời đi.

Luật sư thu thập văn kiện cũng xoay người đi ra ngoài. Trong lúc nhất thời trong phòng trừ bỏ cái kia nữ anh y y nha nha thanh âm, chỉ có xầu hổ im lặng.

“Có ý tứ gì!” Lục Vĩnh Hạo rốt cuộc nhịn không được trong lòng lửa giận, đằng đứng lên, giống trốn bom đường như, cách này trong rõ tiểu diện đoàn rất xa.

“Người không phải hỏi, ta có phải hay không tự cấp nhân sinh tẩy bài sao? Có lẽ đi, chẳng lẽ người luôn luôn cũng không có nghĩ tới đem phạm hạ lỗi nhất nhất tu chỉnh lại đây sao? Ta có cơ hội như vậy, liền muốn, chặt chẽ bắt lấy nó.”

“Nhưng người hần mục đem của ta nhân sinh giao hợp là rối tinh rối mù! ta hỏi người! ta nói qua yếu cái kia hài tử sao?” Lục Vĩnh Hạo biên kêu liền chỉ vào cái kia rối, sau đó chỉ chỉ chính mình bụng, “Ta hần mục nói qua yếu này nghiệt chủng sao? Đây là chuẩn bị khai nhà trẻ như thế nào! phá tử tử hoàn cấp ta từng xấp hướng lên trên đoàn!”

Vân ca không để ý tới hần kêu gào, chỉ là đi qua, đem rối anh hài ôm đứng lên, tiểu nữ oa ánh mắt nhưng thật sự đại, ô hắc tỏa sáng, duệ ngón tay hảo kì nhìn Lục Vĩnh Hạo tại kia giờ chân.

“Người phía trước theo ta nói qua, lớn nhất tiếc nuối là không có qua thượng người bình thường gia đình sinh hoạt, càng không có một giống người muối muối giống nhau khả ái nữ nhi..... Tuy rằng người cũng chính mình sinh vài cái hài tử, nhưng người tối hy vọng vẫn là có được một nữ nhân sinh hạ hài tử..... Nhưng là người một lần lại một lần mệnh lệnh này nữ nhân tiêu trừ hài tử, ta biết, kỳ thật người không có ở mặt ngoài thoát nhìn như vậy chẳng hề để ý, đây là người cuối cùng cơ hội, ta chỉ có thể tự tiện làm chủ thay người lưu lại.”

Nói đến này, Vân ca mặt hơi hơi trầm xuống: “Mấy năm nay hồ nháo cũng nên đến cùng, này nữ nhân người vẫn là thiếu dính vi diệu!”

Lục Vĩnh Hạo bị Vân ca thần logic đều khí mơ hồ, hần còn hần mục tưởng có được một nữ nhân sinh nhi tử đầu, cái này hảo, phụ nữ toàn hần mục giải phóng, hần tự mình thượng sinh sản tuyển đầu!

Xem Lục Vĩnh Hạo điều ngón tay nói không nói bộ dáng, tiểu nữ anh tại Lục Vĩnh Hạo trong lòng nhất lủi nhất lủi, mừng rỡ thực. Lục Vĩnh Hạo chán ghét quét nàng liếc mắt nhìn, đột nhiên cảm giác nàng cùng muối muối mới trước đây bộ dạng thật giống, đều là khả ái như vậy thảo nhân ngại.

Nhớ rõ khi đó, hần tổng là đầy mặt không tình nguyện ghé vào muối muối nôi biên, lấy tay trạc kia mềm mềm khuôn mặt nhỏ nhắn, hận không thể đem này đột nhiên toát ra đến “Đáng ghét tình”, trạc trở lại mục mục trong bụng đi. Khả mềm mềm, Hương Hương, chân để người không hạ thủ, đến cùng chỉ là trạc ra một tiểu tiểu hồng ẩn sau, sau đó không tự chủ được cầm trong tay món đồ chơi đùa với kia khóe mắt phiếm hồng tiểu oa nhi một lần nữa lác lác cười rộ lên, nhìn nàng từng chút một học hội đi đường, nhìn nàng lác lác lác lác theo tại chính mình phía sau hô ca ca, nhìn nàng tại gia môn tiền trên cổ nghiêm túc dùng cổ đuôi mèo cùng tiểu cúc đại vì chính mình biên chế vòng hoa.....

Nghĩ như vậy, hần đã bất tri bất giác tiếp nhận nữ anh, bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt trở nên chua xót khó nhịn.

Này biệt thự quả nhiên giống như nhị vương tử nói, là khối phong thủy bảo địa, Lục Vĩnh Hạo từ vào ở đến về sau, thân thể trở nên nhẹ nhàng không thiếu.

Chính yếu là, hần tâm thần đã toàn bộ bị nữ nhi hoàn toàn chiếm cứ. Hần trong miệng tuy rằng ồn ào thấy vật nhỏ liền phiền, nhưng là lại vẫn là nhịn không được ghé vào nôi biên, đùa nghịch hạ của nàng tiểu thủ cùng tiểu cước, lại ôm vào trong ngực hôn hôn, cắn lại cắn.

Mỗi khi lúc này, Vân ca liền tại một bên im lặng ngồi, nhìn từ phụ kiều nữ, như có chút đắm chiêu.

Hôm nay nếm qua cơm chiều sau, Vân ca nhìn Lục Vĩnh Hạo vừa ăn liền hồng trong lòng nữ anh, chậm rãi nói: “Hai cái dị thể giới không gian đã có hàm tiếp khe hở, thêm trong đó biến số, người tại mấy tháng sau, nhất định xuyên việt hồi Đế Tư đại lục, vì người chính mình, còn có vì này hài tử, người tất yếu cố gắng nghĩ biện pháp thay đổi trước mệnh số, tranh thủ trở về cơ hội.....”

Lục ca dừng lại tay, hần giờ khắc này, tựa hồ đột nhiên suy nghĩ cẩn thận, Vân ca lưu lại này anh hài mục đích.

Này hài tử chính là hần trong tay con tin, là hần không thể không gian nan tại Đế Tư kia phiên biến thái thổ nhượng thượng hảo hảo sống sót động lực.

29. Chương 29

Lục Vĩnh Hạo trong lòng có cỗ hỏa đằng dậy, hần có chút ảo não nhìn chính mình trong lòng cái kia anh hài, sau đó hỏi: “Nói rõ ràng điểm, ta lúc nào trở về, có trở về một ngày?”

Vân ca không nói chuyện, không có chắc sự, hần luôn luôn không dễ dàng nói ra.

Lục ca đằng được tâm đều lạnh, chỉ là hỏi: “Chẳng lẽ không có khác phương pháp ngăn cản ta tại trở về sao?”

Vân ca vẫn là không nói chuyện.

Lục Vĩnh Hạo đem hài tử đặt ở nôi lý, sau đó đứng dậy đối Vân ca hỏi: “Ta như thế nào tài năng thay đổi mệnh số, không cần hầu hạ các người toàn gia già trẻ?”

Vân ca không có trực tiếp trả lời hần, chỉ là đem Lục Vĩnh Hạo rót đến Đế Tư đại lục sau phát sinh sự tình tỉ mỉ hỏi biến, nghe tới chính hần mệnh lệnh Lỗ Tháp bóp chết chính mình tiểu vương tử chính phi thời điểm, không khỏi chau mày.

“Thác Annie chết? Còn có ai biết sự tình này?” Lục Vĩnh Hạo xả cao răng tử bữu môi cười nói: “Như thế nào, người đời trước không bóp chết người đại lão bà?”

Vân ca đứng dậy, tại chỗ qua lại đi thông thả bước, trầm ngâm một hồi, nói: “Kiếp trước, ta là tại Ba Tư thần quốc vương âm thầm viện trợ hạ, mới nhất cử đánh bại của ta hai cái đệ đệ, ngồi trên vương vị Người cùng ta gặp nhau thời gian tuy rằng trước tiên ba năm, nhưng là..... Cũng cải biến ta bên người những người khác mệnh bản, thác Annie bản hần là Đế Tư Vương Triều đệ hai mươi ba nhậm Thánh Hậu, nhưng là hiện tại hần không có sinh hạ vương tử đã chết..... Như vậy.....”

Như vậy, không có thân vi vương tử nhà mẹ đẻ giúp đỡ, này bạn hữu vương vị kham ưu a!

Nhìn Vân ca tới tới lui lui cọ thăm, Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác đặc biệt thoải mái thật sự — xuyên việt đi! xuyên ra đại sự nhi đến đây đi! gọi này bang tôn tử không có việc gì nhi hề xuyên, chính không tốt Đế Tư đế quốc rất có khả năng vạn dặm giang sơn bị hủy bởi nhất xuyên!

Vân ca dừng bước, hần từ thư phòng trung lấy ra một lão cũ hộp gỗ, bên trong một quyển sách, Lục Vĩnh Hạo vừa thấy, còn quái nhìn quen mắt, này không phải lúc trước tại tam vương tử Lý Hải vương kia nhìn đến kia bản thánh thư sao!

Giống nhau bìa mặt, giống nhau tự thể, chỉ là này quyển sách hiển nhiên muốn so với tam vương tử kia bản phong phú hơn, hơn nữa không biết thật sự, kia cổ xưa da thú như như vô tận mát ra một cỗ làm người ta sờn tóc gáy mùi máu tươi.

“Đây là không phải thánh thư sao?”

Vân ca dừng lại, ánh mắt trở nên sắc bén đứng lên: “Người gặp qua?”

Lục Vĩnh Hạo gật gật đầu: “Tại tam vương tử kia gặp qua, mặt trên có ta trên người Thao Thiết xăm hình, còn chi tiết ghi lại ta đem ở địa phương nào xuất hiện, bất quá kia mặt trên tự ta cũng xem không hiểu, là Lý Hải vương niệm cho ta nghe.” Về phần kia thư thượng có hần chữ viết chuyện này, Lục ca lưu nội tâm, không có toàn chấn động rút xuống đi ra.

Vân ca buông xuống mí mắt, chậm rãi mở ra kia quyển sách, sau đó nói: Trước người xem kia bản, cũng không phải thật sự từ Hồng Hoang thời đại lưu truyền tới nay thánh thư, này một quyển mới là.”

Lục Vĩnh Hạo nhớ tới hẳn xem qua kia bản thánh thư trung có chính mình bút tích, vừa định uyển chuyển sáo sáo nói, hỏi một chút là sao thế này khi, Vân ca đã đem thư mở ra. Chỉ thấy kia quyển sách căn bản nhất lời không có, sạch sẽ thực.

Này Vô Tự thiên thư đem hẳn xem mơ hồ.

“Chúng ta Đế Tư quốc lưu chuyển nói như vậy, Hồng Hoang thời đại truyền lưu thánh thư có thể dự ngôn tương lai. Kỳ thật bọn họ nói sai rồi, này quyển sách thần kỳ địa phương ở chỗ, hẳn không dự ngôn tương lai, mà là sáng tạo tương lai.”

Nói, Vân ca từ hộp gỗ lý cầm ra một căn quai dị tuyết trắng xương cốt chế thành bút, cắn nát chính mình ngón tay sau, dùng bút đầu tiêm trường thứ đâm vào chính mình cánh tay trung, rất nhanh kia cốt bút bút thân phẳng phát hấp no rồi huyết giống nhau, biến thành đỏ sẫm nhan sắc.

Sau đó hẳn tại nhất trương tuyết trắng không giấy thượng viết xuống một hàng chữ. Nhưng là kia ngòi bút chạm được giấy trang thượng sau, kia hành bản xác nhận hồng sắc chữ viết dần dần phát hắc, thoát ra ngọn lửa, đảo mắt công phu liền thiêu thành tro tàn. Lục Vĩnh Hạo ở một bên kỳ quái đến: “Làm sao?” Vân ca cũng nhíu mày: “Ta sửa tương lai cơ hội đã dùng hết. Thánh thư không hề cho phép ta viết hạ nguyện vọng của chính mình.”

Lục Vĩnh Hạo đi qua, đẩy hẳn: “Người một bên đi, để cho ta tới!”

Hắn trong lòng thầm nghĩ, này chính là Aladdin thần thư a. Lão tử liền muốn viết xuống một hàng chữ: “Thánh Hoàng toàn gia tất cả đều chết sạch!” Liền tề sống!

Nhưng là Vân ca lại lắc đầu nói: “Này bản thánh thư chỉ nhận Đế Tư hoàng tộc huyết mạch hữu duyên nhân, cũng không phải ai đều có thể tại thư thượng lưu lại chữ viết.” Lục Vĩnh Hạo vừa nghe, tâm lạnh nửa thanh, lại hỏi: “Vậy người phía trước đến tột cùng tại đây thư thượng viết xuống cái gì?”

Vân ca nhẹ nhàng mà đem trang sách về phía trước thay đổi nhất hạ, lấy tay trung cốt bút nhỏ vài giọt máu, kia vài giọt huyết châu tại trang phía trên nhẹ nhàng mà lăn lộn, trong nháy mắt công phu, toàn bộ trang sách biến thành hồng sắc, tại hồng sắc mặt chữ thượng, hiện ra một chuỗi tự, thần kỳ là, này tự Lục Vĩnh Hạo tuy không nhìn được được, trong đầu lại hiện ra rõ ràng ý tứ, “Ta nguyện cuối cùng nhất sinh một lần nữa đạt được cùng Lục Vĩnh Hạo gặp lại cơ hội, tư thủ nhất sinh.”

Lục Vĩnh Hạo nhìn xem chấn động, không cần phải nói, nghề này tự chính là đại vương tử ứng thuận hứa hẹn.

Vân ca nhìn kia hành tự cười nói: “Khi ta viết xuống nghề này tự sau, đương thiên ban đêm liền đi tới của người thế giới này. Ngay lúc đó ta đứng ở đầu đường mờ mịt nhìn này xa lạ quái dị thành thị, đột nhiên nghĩ tới người lúc trước đi đến đế tư đại lục nên có bao nhiêu bất lực…… Khi đó người cùng hiện tại hoàn toàn bất đồng.

Theo người theo như lời, người tại cửa người thế giới khi, lấy đầu đường ăn cắp người khác tài vật mà sống, có đôi khi, còn kiêm chức làm làm gái giang hồ. Ngủ ngoài trời đầu đường sinh hoạt. Dem của người góc cạnh bào mòn hầu như không còn, khiến người đối sở tạo ngộ đến …… Sự tình có một loại càng cường nhận nhận nhục chịu đựng. Thế cho nên người là như thế khúm núm chu toàn tại chúng ta huynh đệ ba trung gian, khi đó ta là đánh tâm nhân lý khinh thường người, tưởng là như thế nào lợi dụng người, đả kích của ta bọn đệ đệ.

Nhưng là người rõ ràng biết ý nghĩ của ta, lại vì cái gì như vậy ngốc, cam tâm tình nguyện thay ta lưng đeo khối phản quốc đắc tội danh, vô luận bọn họ như thế nào nghiêm hình tra tấn, người tổng là cười mà không nói……” Vân ca đột nhiên nói không được nữa, hẳn hít một hơi thật sâu, chậm rãi khép lại thư, đem nó trình trọng kị sự để vào trap lý.

Lục Vĩnh Hạo lại thật sự là nhịn không được, ôm bụng, cười lớn ngắt lời hẳn: “Ta có thể hay không dừng biên, người nói đây là ta sao? Lão tử chính là đánh chết cũng làm không ra người nói này hạ làm việc……” Nhưng là cười đáp một nửa, Lục Vĩnh Hạo thanh âm dần dần dừng.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, nếu lúc trước đại vương tử không có ghi hạ nghề này tự, như vậy Vân ca liền sẽ không xuất hiện tại chính mình sinh hoạt bên trong. Mà không có Vân ca đột nhiên xuất hiện, cứ bị hắn lão tử cừu gia bắt lấy chính mình, như vậy chính mình sẽ thế nào đâu?.....

Vân ca tâm tự tựa hồ cũng bình tĩnh trở lại, mỉm cười nói:“Khi ta đột nhiên phát hiện, này chính là thánh thư cho ta có một lần cơ hội,, mà khi đó người còn mới xuất sinh,, ta là cỡ nào vui sướng.

Vì thế ta trăm phương nghìn kế tại đây thế giới đứng vững chân cùng, lại càng không ngừng chung quanh tìm hiểu tin tức của người, rốt cuộc, tại qua mười lăm năm về sau, rốt cuộc tìm đến người. Nhưng là, trước vận mệnh lại là không thể sửa đổi, người mệnh lý nhất định đi để tư đại lục hoàn thành người hẳn là có số mệnh, ta có thể làm chính là tấn ta có khả năng khiến người trở nên càng cường một ít, đồng thời cũng tận khả năng ngăn lại hai chúng ta tại kia thế giới gặp nhau thời gian.

Xem ra ta làm không sai, Bối Gia, người đã không cần tốn nhiều sức liền trừ bỏ người lớn nhất tức địch — thác Annie. Nhưng là hắn tử sẽ tới đến thế nào biến số, ta cũng không thể đoán trước.”

Người ở bên ngoài xem ra, hai cái địa phương song hùng xưng bá hắc bang hỏa tịnh, không hề đoán trước bắt đầu, lại không hề đoán trước yển kì tức cổ. Nam tinh bang chiếm hết tiện nghi, danh chính ngôn thuận tiếp quản đông doanh hội hơn phân nửa địa bàn, nhưng là, chỉ có nam tinh bang lão đại trong lòng tối rõ ràng, hắn tối tưởng được đến gì đó lại một lần nữa cùng chính mình bỏ lỡ dịp may.

Tối đáng giận là, này mười lăm năm qua, vân bản sơ kinh doanh nhân mạch không cho phép khinh thường, tuy rằng, Thác Hải vương cũng tích lũy tuyệt bút tài phú cùng nhân mã, nhưng là cùng hắn ca ca đa mưu túc trí kinh doanh so sánh, vẫn là có vẻ cấp tảo chút, thậm chí kia trường biệt thự huyết tinh giết hại, tại nam tinh bang có ý định kích động hạ, cũng bị vân bản sơ che dấu được phạm quá thủy Vô Ngân.

Lục Vĩnh Hạo trải qua một tháng nghỉ ngơi, thân thể đã khôi phục bảy tám phần, thậm chí bị đại vương tử cắt mất gân chân cũng bị Vân ca mời đến chuyên gia tiến hành tỉ mỉ hội chẩn, tuy nói không thể khôi phục được như lúc trước giống nhau sinh mãnh kiêu, nhưng là đau đớn bệnh trạng cũng rất là giảm bớt.

Vì phòng ngừa cơ nhục héo rút, này hai cái đùi mỗi ngày đều phải đúng hạn mát xa. Đây là, Vân ca tổng là tự mình ra trận, cẩn thận tỉ mỉ xoa nắn mỗi một tác vân da.

Loại này biến thành lấy lòng, khiến Lục Vĩnh Hạo trong lòng lại là một trận cười lạnh châm chọc, là hắn tự mình đem chính mình gân chân đánh gãy, kia hiện tại làm gì muốn lộ ra cái loại này đau lòng biểu tình? Thoải mái một câu song song không gian, liền có thể đem hắn tàn nhẫn ích kỷ một mặt hoàn mỹ phiết làm mặt tịnh sao?

May mắn, còn có Vu Lão Lục, Vân ca không biết nghĩ như thế nào, không có cấm hắn cùng với Vu Lão Lục gặp mặt.

Chính là Vu Lão Lục có chút hoa không ra quả, đầu thượng bọc một vòng vải thưa, thường xuyên ánh mắt sưng sờ nhìn hắn Lục ca. Lục Vĩnh Hạo rất có điểm sinh trưởng quá nhanh bụng to, cuối cùng thật sự là chịu không nổi, niết hoa quả đao, duệ hắn cổ áo hỏi:“Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua trường bụng bia sao?” Vu Lão Lục nghe, ngược lại là nhẹ nhàng thở ra, có chút vui mừng nói:“Lục ca, của người bụng bộ dạng quá nhanh, hơn nữa theo ta phụ nữ lúc trước sinh hài tử khi một hình dạng, này mang tiêm bụng tại dựng phụ trong giới chính là nam hài!, lão đại, người muốn là nữ, nhất định sinh mang đem, viên con của người mộng!”

Vu Lão Lục tự nhận nói còn tương đối hài hước, nói xong biên khu chân biên cười to.

Đáng tiếc hắn đại ca liền chính là đoán này căn hài hước thần kinh. Ngày đó, Vu Lão Lục bị dếp lê trụ cột trêu thật sự thảm. Vu Lão Lục sở bị trêu thùng quai hàm, chưa nói xuất khẩu là, Lục ca làm sao? Này này cuồng loạn tính tình, cũng cùng nữ mang thai khi giống nhau như đực.

Trong khoảng thời gian này, Lục Vĩnh Hạo trừ bỏ dưỡng thai, chính là cùng vân bản sơ bù lại Đế Tư Vương Triều các loại vi diệu phức tạp quan hệ.

Liên Thánh Hoàng mang sủng phi một không lập, thậm chí ngay cả quanh thân quốc gia Hoàng đế vương tử cũng toàn kí hơn phân nửa.

Chỉ là, “Bạch gia hắc” Uể oải già cả tốc độ cũng thực nhanh chóng, kia một lát thanh xuân phảng phất phù dung sớm nở tối tàn bàn, giây lát lướt qua. Vốn đã là bán bạch bán hắc tóc lại biến thành một mảnh tuyết trắng.

Như vậy Lục Vĩnh Hạo thực không được tự nhiên, khi hần dung mạo dần dần khôi phục thành Lục Vĩnh Hạo quen thuộc Vân ca bộ dạng khi, có đôi khi vốn định ác thanh ác khí cùng hần nói chuyện, khả tổng là không tự giác đem điều môn điều thấp.

Đối với Đông Anh hội người đến nói, Vân ca là có câu đồ bình thường quá khứ.

Nhưng là, hiện tại Lục Vĩnh Hạo ngược lại là chậm rãi lý giải, này để tư trên đại lục tối dũng mãnh Chiến Thần, thích ứng lực quả thực có thể so với con gián.

Lúc trước, chỉ là mặc một thân chiến bào, dừng ở trên đường cái quang cảnh, đến bây giờ hỗn vui vẻ thủy khởi, trong đó gian khổ tự không cần phải nói. Phía trước, bọn họ chỉ đương long đầu lão đại hàng năm đều phải bái tế vong mẫu thật sự là lão đại thân nương, nguyên lai cũng bất quá là đại vương tử lúc trước đi đến nơi này sau nhận hạ một vị nghĩa mẫu.. Chẳng qua vị này nghĩa mẫu nghe đứng lên danh điều chưa biết, trên thực tế xuất thân gia tộc có chút hiển hách. Này cũng là Vân ca lúc trước có thể lập đặt chân cùng căn bản. Tuy rằng Vân ca khẩu phong thực nhanh, nhưng là Lục Vĩnh Hạo tổng thấy Vân ca lúc ấy nói không chừng làm một hồi tiểu bạch kiểm, nghe nói hần mẫu thân tại hần lúc còn rất nhỏ, liền bị ghi hận trong lòng Thánh Hoàng một bình độc rượu tứ chết.

Từ tiểu tiểu chỉ còn thiếu mẫu ái, khẳng định được có điểm luyện mẫu tình kết, cũng có lẽ liền đánh mẫu tử cờ hiệu, trên thực tế làm là ruồi nhặng bay quanh hoạt động, trên giường ngoạ ngoạ nhi “Mẫu từ tử hiếu”. Không thì ai như vậy thiếu hồn, hội nhận hạ như vậy đại nhi tử!

Mà khi hần hỏi như vậy khi, Vân ca quăng đến ánh mắt lại là hơi có chút nghiền ngẫm. Chỉ là hỏi ngược lại: “Người cảm giác ta chỉ có bán đứng sắc tướng tài năng thăng bằng gót chân, kia thuyết minh của ta sắc tướng không sai lâu?”

Lục Vĩnh Hạo ưỡn bụng chống eo,, đi thông thả đến một bên, trong lòng cười lạnh: Vân gia gia, người bây giờ còn nơi nào có cái gì sắc tướng? Cũng chỉ có thể đi bờ sông, 20 đồng tiền tìm bốn mươi tuổi đại tặc phụ ngoạ ngoạ “Lão nhân nhạc”!

Tổng là tại biệt thự trung ốc, khó tránh khỏi để người cảm giác phiền muộn, nhưng là Vân ca tuy rằng nói muốn dẫn hần đi ra ngoài giải sầu, nhưng là đã nhiều ngày nam tinh bang động tác nhỏ không ngừng, suy xét đến ra ngoài sau khó tránh khỏi sẽ có chút sơ hở, ra ngoài sự tình vẫn là cuối cùng từ bỏ.

Chỉ là hôm nay, Vân ca có chuyện ra ngoài, nghe nói là hần nghĩa mẫu bên kia gia tộc ra cái gì việc gấp.

Lục Vĩnh Hạo khó được có tâm tình, chạy đến biệt thự ngoại hoa viên đình lý, lười biếng sái thái dương.

Cũng không biết ngủ bao lâu, đột nhiên có loại cảm giác khác thường, khi hần tại mở mắt ra khi, sợ tới mức thiếu chút nữa trều ghế nằm thượng rất xuống.

Một héo rũ lão giả, cũng không biết dùng cái gì biện pháp, cư nhiên vượt qua chung quanh lạnh lạnh cảnh vệ, đột ngột xuất hiện ở phía sau viện bên trong.

Lúc này thái dương tà lạc, này quý dị lão giả nghịch quang, bán loan eo, cúi đầu, phủ tại hần thân thể phía trên, đây mặt nếp gấp đều đem ngũ quan cấp chôn vùi, cổ tình còn mang một bộ tiểu viên phiền kiêu cũ mặc kính, nửa chết nửa sống treo tại ưng câu trên mũi, đáng tiếc kính mắt không có che khuất kia hai cái tối như mực, héo rút hốc mắt. Hần cứ như vậy, liệt khô quất miệng, cười hi hi hỏi: “Người trẻ tuổi, xem thử tướng sao!”

Hần thanh âm như là bị giấy ráp mài quá, khàn khàn thô lẹ được xẹt qua màng tai.

30. Chương 30

Lục Vĩnh Hạo bị hù được thân mình run lên, trực tiếp một quyền đầu tạt quá khứ. Nhưng là lão nhân kia lại vươn ra gầy khô vàng thủ thảo, lập tức cầm hần quyền đầu, sau đó nhất sử xảo kinh liền đem nòng lòng

bàn tay giãn ra đến: “Người trẻ tuổi, thủ văn như vậy loạn, xem ra là có cao nhân thay người sửa mệnh, nhưng là người biết rõ sửa mệnh, muốn trả giá cái dạng gì đại giới sao?”

Lúc này, Lục Vĩnh Hạo gặp tránh thoát không ra, lại nghe lão nhân quái thanh quái khí tình điều, miễn cưỡng định trụ tâm thần. Hắn nhận ra đến đây, trước mắt người này chính là lúc trước tại chùa miếu tiền cho hắn tính quá mệnh Thần Toán Tử — lý cái tát.

Này lão bắt tử gì đó! chính là bởi vì này tử lão nhân nha tào nhắt ma, tính quá nhắt bút oai mệnh sau, đương thiên ban đêm hắn liền tiến vào bồn cầu.

Luận đứng lên, lão nhân tuyệt đối đầu sỏ gây nên chi nhắt, hơn nữa tối trọng yếu là, Lục Vĩnh Hạo bắt đầu hoài nghi hắn cùng đệ tử đại lục cũng có thiên ti vạn lữ liên hệ.

“Thối người mù, người hắn mục tính cái gì bán tiên, người không phải tính ta lưng đeo lục điều nữ anh mệnh sao? Nói cho người, người tính sai lầm! lão tử chỉ chờ năm cái hài tử, thứ sáu đã thuận lợi sinh hạ đến đây.” Lúc này, lý cái tát trên mặt lại hiện ra cái loại này quỷ dị cười, khô quắt miệng hơi hơi Trương Hợp. Sáu cái, lúc ấy là sáu cái, như thế nào sẽ sai đâu? Kia thứ sáu anh linh bất chính tại cửa người trong bụng sao?”

Lục Vĩnh Hạo theo kia căn tế gầy khô héo ngón tay vừa thấy, hắn chỉ hướng chính là chính mình hơi hơi hở ra bụng.

“Đáng tiếc Sinh không xuống dưới, chính là sinh không xuống dưới.” Nói, kia lý cái tát đột nhiên bộc phát ra một trận như quạ đen bàn chói tai tiếng cười, “Người khiếm hạ, đương nhiên muốn nhắt nhắt hoàn lại. Trốn không xong, không đối được..... Như thế nào cũng không đối được..... Ha ha ha.....”

Lục Vĩnh Hạo tránh thoát không ra này điên lão nhân thủ, hai chân cũng có chút không dùng lực được.

Nhưng liền tại đây khi, lý cái tát từ hắn trong lòng lấy ra một luồng tóc, kia tóc nhan sắc đỏ tươi, trường mà mềm mại, Lục Vĩnh Hạo trực giác đến kia bất chính là chính mình phía trước nhường cho Lão Lục thế hạ tóc sao? Kia người mù tuy rằng nhìn không thấy, nhưng động tác nhanh nhẹn, vài cái tử liền đem tóc vãn thành vài cái vòng tròn, hướng trời cao trung ném đi, kia tóc thế nhưng hình thành một luồng quang hoàn, lập tức liền đem Lục Vĩnh Hạo hấp đi vào. Mũi chân nâng lên trong nháy mắt, Lục Vĩnh Hạo kêu thanh không tốt, xoay tay lại hướng người mù chộp tới, một phen hảo ở lý cái tát cổ. Lý cái tát còn tại cười, kia chỉ như quỷ thảo bàn thủ, dùng lực tách mở tay hắn.

Xé rách trung, tê lập một tiếng, người mù áo xé mở một mảnh, lộ ra cổ. Lục Vĩnh Hạo ánh mắt đảo qua đi, một trận xé rách chi gian, chỉ thấy kia lại hắc lại gầy giống căn gậy trúc dạng trên cổ hệ một chuỗi vòng cổ, tại ngực xử treo một viên đạn đầu. Này viên đạn đầu không phải Vân ca cấp chính mình định chế súng lục chuyên dụng viên đạn sao, như thế nào hắn có một viên? Nghĩ đến này, Lục Vĩnh Hạo vớ vắn tử trên cổ nhất hoa, kéo lấy vòng cổ, dùng lực nhắt xả đem vòng cổ kéo xuống. Người mù cũng mượn cơ hội thoát khỏi Lục Vĩnh Hạo.

Lúc này, Vu Lão Lục không biết là nghe được thanh âm vẫn là như thế nào, từ trước viện chạy lại đây. Hiển nhiên, hắn cũng bị này điên lão nhân hoảng sợ.

May mắn Lục Vĩnh Hạo đây là nhị tiến cung, Vu Lão Lục coi như là kinh nghiệm khảo nghiệm chiến sĩ. Không có nhưng lần đầu tiên mạo hồ sai lầm, một bước xa chạy trốn quá khứ, dưới chân dùng sức nhắt bính, kéo lấy Lục ca hai cái ống quần liền không thả.

“Lục ca, người chống đỡ! ta Vu Lão Lục lần này trên trời dưới đất cũng muốn cùng người!” Có Vu Lão Lục sức nặng, Lục Vĩnh Hạo cảm giác chính mình thân mình thật sự tại chậm rãi hạ trụ, trong lúc nhất thời cùng kia vòng lần quần hấp lực tranh chấp không dưới, giằng co cùng một chỗ.

Là muốn mệnh là, Lục Vĩnh Hạo mặc tơ tằm chế thành quần áo ở nhà, trơn như chạch vải dẹt dần dần đi xuống cõi, Vu Lão Lục dần dần có chút bất không được kia lưỡng cổ chân.

Liền tại Lục Vĩnh Hạo cảm giác mông phát lạnh trong nháy mắt, hắn biết chính mình lại con mẹ nó khai xuyên.

Bởi vì lần này đi không phải thủy lộ, rơi xuống đất cũng so lần đầu tiên xuyên việt thích ý nhiều. Lục Vĩnh Hạo bùm một tiếng dừng ở nhất trường mềm mại giường lớn thượng, giống ngoan bính bính giường giống nhau, còn bắn tam đạn. Đẳng Lục Vĩnh Hạo đầu óc choáng váng từ mềm mại áo ngủ bằng gấm lý lay ra đầu đến, ngẩng đầu lên, a một tiếng, thiếu chút nữa lại bính lên. Chỉ thấy nhất trường khuôn mặt tuần tú liền tại chính mình trước mắt, chính kinh ngạc nhìn hắn.

Oan gia giường chật!

Trước mắt nam nhân trường một đầu màu bạc tóc, cặp kia màu bạc đôi mắt tại nhìn rõ Lục Vĩnh Hạo sau dần dần lộ ra mang theo âm trầm mừng như điên, anh tuần mũi ưng hơi hơi vừa động, tràn đầy lộ ra một tia mỉm cười.

“Bảo bối, đã lâu không thấy.”

Lục Vĩnh Hạo cũng thấy rõ này giường lớn tình hình chiến đấu có bao nhiêu nóng bỏng.

Hảo gia hỏa! cùng nam nhà tắm đường như, năm sáu nam trần truồng lẫn cùng một chỗ, nhưng này không phải tối thoả đàn!

Tối thoả đàn là, này bang giả đàn bà như thế nào người người đều là hồng sắc tóc, cố ý nhiễm hắc lông mi, nhìn trái nhìn phải, người người đều cùng hắn Lục Vĩnh Hạo có vài phần tương tự.

Trận này tình ái nằm sấp oanh giống như vừa mới tiến đi được tới kịch liệt nhất thời điểm, này bang hồng mao tiểu áp tử người người bị trói gô, trần trụi, đại khai giữa hai chân dính nị cùng vết máu, có, còn cầm cực đại vô cùng giả phân thân, một đám khỏe mắt mang lệ thống khổ ngâm kêu, bị chà đạp được thoát hình người.

Lục Vĩnh Hạo theo đứng lên nam nhân, quỷ dị ánh mắt triều chính mình dưới thân vừa thấy, lập tức bưng kín chính mình lạnh lẽo mông, trong lòng lại đem Vu Lão Lục bát bối tổ tông mắng biến!

Tả hữu cũng là duệ không trụ! ngược lại là cấp lão tử lưu điều quần a!

31. Chương 31

Không cần phải nói, đây đều là tam vương tử đam mê, Lục Vĩnh Hạo nhìn này bang ngang dọc tiểu áp tử, thật sự là toàn thân mạo gió lạnh! thân không tự chủ được từ sau này nhất ngưỡng, cái ót xung liền tài đi xuống.

Ầm một tiếng, trọc sọ não tử tạp được mặt một bả mặt đất mang theo tiếng vọng nhi!

Lý Hải vương ngẩng đầu nhìn xem không hề tì vết trần nhà, hơi chút mê hoặc, nhưng rất nhanh liền thoả mái cười triều Lục Vĩnh Hạo lậu lại đây. Hắn thuận tay cầm lấy trên giường phân tán roi, xuống giường đứng ở Lục Vĩnh Hạo trước mặt, lấy ngón tay đầu điểm điểm hắn chớp mũi: “Người nói xem, ta nên như thế nào hoan nghênh trước kia đã mất nay lại có được người đâu?”

Kia roi chọt vừa thấy thực bóng loáng, nhưng là đưa đến trước mắt liền sẽ phát hiện, này tựa hồ là xà da chế thành roi, hơi hơi giãn ra, liền lộ ra phiến phiến lân giáp, bên cạnh sắc bén, tự phiến phiến trọng điệp lưỡi dao.

Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy kia quái dị roi da ái muội đảo qua hai má của mình, hầu kết, chậm rãi trượt đến chính mình trần trụi bắp đùi xử, tam vương tử cố ý đẩy ra kia tế nhuyễn hắc mao, lộ ra ngủ đông mềm mại kia một đoàn, đột nhiên hung hăng trừu quá khứ.

Thân thể miễn cảm nhất yếu ớt bộ phận bị không lưu tình chút nào quật, Lục Vĩnh Hạo nhất thời đau được kêu to lui thành một đoàn.

Khả đau đớn cảm giác còn không có tiêu tán, bị quật phương tiện giống như vạn nghê cắn xích bình thường, ngứa khó nhịn, nhuyễn trắng giống quán thủy đường như, run run rẩy rẩy dựng đứng lên.

“Thoả mái sao? Đây là Đế Tư hiềm thấy *** xà chi da chế thành điều giáo tiên, nói vậy người tại của ta vương huynh chỗ đó đầy đủ lãnh hội *** xà chi độc mạn diệu, chắc chắn, nhất roi mà thôi, người phía dưới

liền *** dâng tràn ra thành hà, nên sẽ không là bị của ta đại ca hàng đêm hưởng dụng, đã triệt để không ly khai nam nhân đi!”

Tam vương tử xem ra ý *** được còn rất hăng hái nhì, nói nói, trong tay lực đạo càng phát ra không có không chế.

Lục Vĩnh Hạo hơi hơi cúi đầu, trốn đều không có trốn nhất hạ, mặc cho này bạn hữu trù con quay, tuy rằng bị trù được nhin không được bắt đầu rên rỉ thô suyền, nhưng hấn ánh mắt vẫn là gắt gao nhìn chăm chăm Lý Hải vương cổ.

Này đầy mặt cười dữ tợn anh tuấn nam tử, quang hỏa thân mình, cơ nhục rắn chắc trước ngực đeo một quả vòng cổ, kia rất khác biệt đầu đạn tạo hình, cùng chính mình trong lòng bàn tay toản, giống nhau như đúc.

Cái kia người mù..... Chính là Lý Hải vương!

Khả trước mắt này đánh người đều không thất tiêu sái phong độ soái ca, thật sự là không thể cùng cái kia hốc mắt héo rút, hình như ác quỷ người mù liên hệ cùng một chỗ. Lục Vĩnh Hạo nhất thời tưởng không rõ bọn họ giữa hai loại liên hệ, nhưng có thể khẳng định là này được xưng Đế Tư đại lực tối cụ ma pháp tiềm lực vương tử có đầy đủ năng lực đi qua vu chính mình thế giới cùng Đế Tư đại lực chi gian. Nếu hấn không có đại vương tử sở có được thánh thư, như vậy hấn lại là dựa vào cái gì xuyên việt đến chính mình cái kia thời đại đâu?

.....

Xem ra Lục Vĩnh Hạo kia mấy thương đã hoàn toàn đem này nham hiểm cuối cùng một tia ưu nhã phong độ đánh cho thất linh bát lạc. Lý Hải Vương Việt đánh càng hăng say, cuối cùng nhất roi liên tục trù đến Lục Vĩnh Hạo bụng thượng. Lục Vĩnh Hạo thân xuyên quần áo ở nhà thực to béo, nguyên bản đem bụng che lấp được không sai, nhưng là hiện tại nhất roi đem vạt áo trù khai, mướt mà cái bụng lập tức không hề ngăn cản lộ ra.

Liên tại tế tiên chạm đến cái bụng kia một khắc, một cỗ cường đại lực đem Lý Hải vương bắn ngược đứng lên. Thân thể hấn đập đến trên tường, phát ra tầng tầng oanh thanh. Bên ngoài thị vệ nghe được bất thường thanh âm, vội vàng ở bên ngoài cao giọng hỏi:“Vương, cần chúng ta tiến vào sao?”

Lý Hải vương thái dương bị chà ngang huyết, lắc lắc lắc lắc đứng lên. Tầm độc nước ánh mắt nhìn chăm chăm nhìn chăm Lục Vĩnh Hạo kia hơi hơi hở ra cái bụng:“Người mang thai!”

Lục Vĩnh Hạo lúc này toàn thân đều bị kia mang theo *** xà độc roi da trù được ngứa khó nhin, miễn cưỡng chống đỡ đứng lên, thuận tay xả quá ghế trên một cái thảm, vây quanh chính mình hạ nửa người, khả miệng cố tình không phục nhuyền:“Đối, hoài người đại cháu. Người này đương thúc thúc tử tử tử tử? Hấn mục cố gắng nhất hạ thí mắt, khiến lão tử làm liên can!”

Tam vương tử trừng Lục Vĩnh Hạo kia trương chẳng hề để ý mặt, trên mặt lại hiện ra cái loại này âm âm cười xấu xa.

“Hấn tưởng rằng nhanh chân đến trước, liền có thể được đến tử tử? Ta cố tình muốn cho hấn bạch bạch không mộng một hồi!”

Hấn khiến ngoài phòng thị vệ tiến vào, mang theo không biết dùng cái gì kim chúc chế thành công tay chân khảo, đem Lục Vĩnh Hạo chặt chẽ bắt lấy. Đây người tiên thương cũng không hảo hảo xử lý, liền đem nạng áp đến một chỗ bốn vách tường đều là hắc sắc nham thạch hắc lao bên trong.

Này nhà tù trên mặt đất tích đầy không sạch sẽ thối thủy, không có một tia ánh sáng. Đương Lục Vĩnh Hạo bị đẩy vào đến nhà tù bên trong khi, liền cảm thấy từng đợt hàn khí nhắm thẳng chính mình lỗ chân lông lý toản.

Tại đây trong phòng giam không có thiên lý góc phân nửa ngày cũng không có người phản ứng, chẳng qua tại âm môn vị trí tổng có một đôi âm lãnh ánh mắt, xuyên thấu qua kia tán một tia ánh sáng nhìn trộm không hướng bên trong xem xét.

Đến buổi tối, bụng đói được âm âm, cũng không thấy có nhân đưa ăn, hấn rốt cuộc minh bạch Lý Hải vương dụng tâm hiểm ác. Hấn trong bụng nhục đoàn tuy nói là đồng tường Thiết Tí bản thân bảo hộ ý thức pha

cường,, nhưng là tại đây dơ bẩn trong hoàn cảnh, không có ăn uống, hần thân mình cũng sẽ bị tha suy sụp. Mà mẫu thể dinh dưỡng bất lương, hài tử tự nhiên hảo không đi nơi nào, thậm chí khả năng như vậy thai tử trong bụng.

Trong bụng này nghiệt chủng tựa hồ cũng không rất thích ứng này âm lãnh ẩm ướt địa lao, càng không ngừng tại hần trong bụng dặng chân, đau Lục Vĩnh Hạo thầm nghĩ dùng đầu chàng tường.

“Không được, không thể chết được!” Không riêng gì vì chính mình kia vô y vô dựa vào nữ nhi, chủ yếu nghe Vân ca trong miệng chính mình đời trước kia xui xẻo kinh nhi, quả thực là nín thở nén giận về đến nhà, cũng không thể cả hai đời đều là bị ngoạn phẩm mệnh đi!

Ép buộc ước chừng có nửa ngày, trong bụng nghiệt chủng tựa hồ ép buộc sức mạnh càng ngày càng nhỏ, cũng Lục Vĩnh Hạo tước vương có loại ảo giác, hảo giống như hần trong cơ thể này dị vật đang tại liều mạng hút hần tinh huyết, thân thể độ ẩm nhanh chóng triều bụng nạm phương hướng tụ lại.

Lục Vĩnh Hạo vô lực nhắm mắt lại, mơ mơ màng màng mê man quá khứ.....

Cũng không biết trải qua bao lâu, địa lao môn rốt cuộc lại mở ra, hai cái thị vệ đi đến. Lúc này Lục Vĩnh Hạo đã đối được thoát hình, chỉ còn lại có cực đại vô cùng bụng đột ngột đổ khẩu tại bụng, một tia thể lực đều không có, chỉ có thể bị giá đi ra nhà tù. Hần bị ném vào một bộ nhuyễn *** thượng, mới phát hiện chính mình trên đùi thương đã có phát nùng dấu hiệu, tại kia như vậy xem tại kia âm lao lý ngục ngày không tính đoán.

Tam vương tử tại nhà tù cửa ghế trên ngồi, như trước là cười dài nhìn Lục Vĩnh Hạo, đáng tiếc tiểu ý không có trào lên tại đáy mắt.

“Kia nghiệt chủng còn không có phá thai dấu hiệu?”

Nghe Lý Hải vương đặt câu hỏi, một bên y sư [nhánh chóng/khẩn trương] nói:“Của ta vương, này tấn thú hoài thai nhi có chút cổ quái, sinh mệnh lực cùng thích ứng lực dị thường đáng sợ!

Địa lao bên trong âm khí quá nặng, này tấn thú trong bụng thai nhi không thể chống đỡ âm hàn, liên tục động hút mẫu thể lý chất dinh dưỡng đến thôi phát chính mình gia tốc trưởng thành. Nếu lại ở trong địa lao quan thượng nửa ngày, như vậy hần toàn thân tinh huyết đều phải bị kia anh hài cấp hút đi, đến thời điểm liên tính mẫu thể tử vong, này anh hài cũng kém không nhiều thành hình có thể sống sót xuống dưới.”

Tam vương tử nghe lời này, liên giả cười đều không nhin được, then quá thành giận trừng sắp chết Lục Vĩnh Hạo.

Lục Vĩnh Hạo trong lòng giơ ngón tay cái lên: Không hổ là người kia chủng! hại người ích ta tuyệt học, tại tử trong bụng mẹ lý liên tục học thành tài!

Bất quá nghe thầy thuốc cùng tam vương tử đối thoại khi một chữ nửa câu lưu lộ ra ý tứ. Chính là bởi vì này một điểm, tam vương tử mới cuối cùng là đem chính mình phóng ra. Tam vương tử tuy rằng đối với chính mình hận thấu xương, nhưng hiển nhiên trong lúc nhất thời cũng không muốn chính mình mệnh, rốt cuộc cuối cùng thời điểm phóng chính mình xuất quan.

Lý Hải vương đứng dậy, đẩy ra chính cấp Lục Vĩnh Hạo thượng dược y sư, tiếp nhận kia dược bình, đem dính dược thủy khăn ướt nặng nề mà đặt tại Lục Vĩnh Hạo miệng vết thương thượng.

Toàn tâm chấp đau lập tức tại giao thác phát nùng miệng vết thương thượng tùy ý lén lút. Tam vương tử xuống tay tuy ngoan, nhưng kia nghiêm túc kinh lại là cẩn thận tỉ mỉ. Thẳng đến đem Lục Vĩnh Hạo trên người sở hữu miệng vết thương chà lau về loạn một lần sau, mới vung tay lên gọi tới thầy thuốc thay hần kiểm tra thân thể.

Lần này cuối cùng là vào mang cửa sổ lao gian. Như vậy chậm rãi nghỉ ngơi mấy ngày, Lục Vĩnh Hạo mất đi phân lượng cuối cùng là bổ trở về.

Cái kia Lý Hải vương ăn no chống đỡ được không có chuyện gì, một ngày chiều tam bữa cơm ghé thăm Lục Vĩnh Hạo. Có khi đeo dây mặt âm cười. Gặp Lục Vĩnh Hạo cũng không phản ứng hần, liền ngồi ở một bên, lại treo lên dây mặt băng sương. Âm âm, cũng không biết đánh cái gì độc bản tính, bất quá may mắn không lại ngoạn hần này biến thái xiếc

Thẳng đến một ngày này, hần tìm đến đây vài cái cung đình tú nương, cầm thước đo đến lượng Lục Vĩnh Hạo thân hình. Xem ý tứ này, là chuẩn bị tài vài món quần áo đi ra. Quả nhiên, ngày hôm sau một kiện áo cổ tay áo chũe đầy bức rèm che trường bào bãi tại Lục Vĩnh Hạo trước mặt.

“Đem nó thay!” Tam vương tử chỉ chỉ kia quần áo, ngạo mạn địa hạ mệnh lệnh. Lục Vĩnh Hạo thấy hần cũng không có lảng tránh ý tứ, liền tùy tiện giải khai chính mình quần áo. Thuần thực đem này một thân bán trong suốt áo choàng khóa đến trên người.

Xem kia tôn tử con mắt không chuyển thẳng nhìn chăm chăm chính mình, Lục Vĩnh Hạo còn cố ý chậm rãi thả chậm động tác, đầu nhất đầu kê ba! ma túy!

Không phải hiếm lạ triệt nam nhân thói kê ba sao! hần mụ tham tử người!

Lý Hải vương quả nhiên hơi hơi hầu kết rung động, nuốt nhất hạ nước miếng, khả một căn ngón tay đều không có động.

Đúng lúc này, ngoài phòng truyền đến một trận đình đình đang đang giòn vang.

Một yêu diễm nữ nhân bị chúng tinh phủng nguyệt bàn đón tiến vào.

32. Chương 32

Nữ nhân này cũng không tuổi trẻ, tiểu bộ dáng nhưng thật sự dấu hiệu, phu bạch như dạ tuyết, kiều thân tự hồng nhị, tươi đẹp mắt to đủ để che lấp trụ khoe mắt một tia không để phát hiện tế văn, Lục Vĩnh Hạo ánh mắt tại “Nàng” khuôn mặt thượng chuyển ba vòng mới phát hiện, này nữ cổ có một khối nổi lên hầu kết.

Nguyên lai cũng là tẩn thú, Lục Vĩnh Hạo hơi hơi tiếc nuối thu hồi tròn mắt, nhìn đến cái kia nham hiểm tam vương tử hướng về phía đến hần cung kính nói:“Mẫu thân, ngài tọa.”

Này khí tràng mười phần nữ nhân chính là Thác Hải vương cùng Lý Hải vương ruột mẫu thân — liên phu nhân.

Vân ca tự cấp hần giới thiệu Đế Tư cung đình bên trong phức tạp lo lắng khi, đối vị này liên phu nhân có cường điệu giới thiệu.

“Người muốn nhắc nhở ngay lúc đó ta đặc biệt lưu ý liên phu nhân, hần mới là cuối cùng cung đình biến đổi lớn, cũng khiến người bị công thẩm phía sau màn độc thủ.”

Tại Đế Tư đại lục, tẩn thú là không có địa vị, nhưng là một tẩn thú có thể thời gian dài chiếm cứ thánh sủng, hơn nữa liên tục sinh hạ hai danh vương tử, đủ để nhìn thấy hần vẫn là có chút thủ đoạn.

Tại Lục Vĩnh Hạo kiếp trước, vị này liên phu nhân cùng Tuần Hải vương chính thể quan hệ có chút hòa hợp, vì thế một giấu ở cung đình chỗ sâu sống an nhàn sung sướng, một ở phía trước đài lại bính lại nháo bị nhân đương thương sử, bị người lợi dụng đối phó chính mình lão công mà không tự biết.

Đáng tiếc hiện tại thác Annie tiểu vương tử liền như vậy buông tay nhân gian, độc lưu lại liên phu nhân một người mạo ý nghĩ xấu, về sau ngày sao một cô đơn tịch mịch?

Liền tại Lục Vĩnh Hạo sắc mị mị địa thượng hạ đánh giá Thánh Hậu thời điểm, liên phu nhân cũng tại dùng cặp kia phác họa được tinh xảo mắt to đánh giá Lục ca.

Bởi vì tiền một trận ép buộc, vốn một thân cơ nhục bắp chân Lục ca hiện tại lẳng là lắc lư ra nhược liễu Phù Phong ý tứ, đỉnh trục đầu xác, thêm này một thân chẳng ra cái gì cả quần áo, nhìn ngang nhìn dọc cũng sinh không ra nửa điểm để tư đại lục mỹ cảm. Liên phu nhân ngồi vào ghế trên, đối tam vương tử nói:“Người xác định hần trong bụng hoài là Tuần Hải vương hài tử?” Lý Hải vương ngồi ở một bên, gật gật đầu.

Lục Vĩnh Hạo không chắc này nương lương trong hồ lô bán được cái gì được, ngồi ở trên giường cũng không nói nói, vắt chân bắt chéo cũng không nói nói.

Liên phu nhân lúc này tư điều chậm lí nói: “Một hồi con ta sẽ mang người đi một chỗ, đến vậy người tốt nhất ngoan ngoãn

nghe lời, điểm này nói, đối với người, đối với người trong bụng hài tử, đối Tuấn Hải vương đô hảo.”

Lục Vĩnh Hạo có chút nghe minh bạch, liên phu nhân hẳn là đem chính mình trở thành đại vương tử tri kỷ ái nhân.

Này cũng khó trách, dựa theo Đế Tư đại lục tập tục, tấn thú không có chính mình tự do. Lấy chồng theo chồng, gả cầu tùy cầu. Nếu chính mình trong bụng mang đại vương tử hài tử, hẳn liền suy đoán chính mình hiện tại liền nên nhất tâm ngóng trông trở lại đại vương tử bên người. Liên phu nhân nói hoàn sau phát phát tay, một bên thị vệ phủng đến đây một khay. Khay thượng phóng một cái dây thừng, dây thừng một mặt thuyên chậm rỗng kim chúc viên cầu. Vài cái cao lớn vạm vỡ thị nữ một tay lấy Lục Vĩnh Hạo đè lại, đem chậm rỗng kim chúc viên cầu nhét vào trong miệng của hắn, dây thừng khấu đến sau đầu, ca quát một tiếng gắt gao khấu thượng. Lục Vĩnh Hạo khấu ngậm viên cầu, theo khoe miệng liền thẳng khởi chảy nước miếng, ô ô Nha Nha, một câu cũng nói không nên lời. Vài cái thị nữ cấp Lục Vĩnh Hạo bịt kín cái khăn che mặt, giá hắn lên xe ngựa. Lục Vĩnh Hạo không có giấy dựa, hẳn biết bọn họ là muốn áp hắn đi gặp Thánh Hoàng.

Một ngày này hẳn là Đế tứ đại lục cái gì ngày hội. Đi thông cung điện trên đường đầu người toàn động, rộn ràng nhốn nháo.

Sở hữu nam nhân đều xích thân lửa thể tại đi ở trên đường cái, mà toàn bộ mặt đường thượng một tấn thú Ảnh nhi đều không có. Chỉ có từng đám vẻ mặt kích động nữ nhân, cầm bó lớn tiền gói to, lớn tiếng hô giới, đương có nam nhân đi tới tiếp nhận kia tiền túi thời điểm, nữ nhân tựa như đồng thành công hấp dẫn thư điều Khổng Tước giống nhau, mang theo đặc ý thần tình linh nam nhân chui vào đường cái hai bên thiết lập duy trong lều, từ từng tòa duy trong lều phát ra liên tiếp thô suyễn cùng tiếng rên rỉ, không khó đoán ra bên trong tất cả đều là kích tình vai diễn.

Xem Lục Vĩnh Hạo thẳng mắt nhi, tam vương tử khó được tâm tình sáng khoái, ở một bên nói: “Hôm nay là đan đồng ngày, là Đế Tư trong vương quốc nữ nhân tới chờ đợi ngày hội. Tại đây một ngày lý, nam nhân cầm cùng tấn thú cùng phòng. Nữ nhân có thể dùng tiền tài cùng châu báu cạnh giới, đối lấy cùng nam nhân *** cơ hội, vì một ngày này, Đế Tư các nữ nhân hội trăm phương nghìn kế kiếm lấy đầy đủ tiền tài, cam đoan chính mình tận khả năng nhiều hấp dẫn mấy nam nhân, đối lấy càng nhiều *** quyền. Mà các nam nhân tắc có thể lợi dụng một ngày này, kiếm lấy đại lượng trợ cấp gia dụng tiền tài.”

Nói chuyện công phu, Lục Vĩnh Hạo mắt thấy một rõ ràng là có chứa hầu tử huyết thống trên mặt trường mao trắng kiện nữ nhân, dựa vào hai gói to kim tệ, thành công mà dẫn dắt hai nam nhân chui vào màn che lý.

Có thể bán ra này một bước, được bao nhiêu sao thiếu tiền a! Lục ca có điểm hâm mộ ghen tị hận!

Chính mình muốn có phải hay không hẳn nãi nãi tấn thú, dựa vào hắn kim thương không ngả lão Nhị, một ngày cuồng thượng sáu bảy nữ tài chủ, lập tức liền làm giàu làm giàu bốn tiểu khanh!

Này chính là trong truyền thuyết lao động làm giàu, một phần “Cày cấy” Một phần thu hoạch!

Nguyên lai liền nghe đại vương tử nói qua, nơi này chỉ có nữ nhân phiêu nam nhân kỳ cảnh. Không nghĩ tới còn xếp pháp định ngày nghỉ. Nơi này quốc tế phụ nữ 8-3 quá được nhưng thật sự đủ ngư bức! muốn ngoạn được tận hứng, còn phải trước đương tròn một năm lao động tam bát hồng kỳ thủ, trách không được phía trước đi dạo phố thời điểm, thấy nơi này kinh thương đại bộ phận đều là nữ nhân đâu, tính cơ khát cự nhiên còn có thể xúc tiền gdp tăng trưởng dẫn, này được bao nhiêu cao chỉ số thông minh nhân tài có thể cân nhắc đi ra a!

Nữ nhân đến cùng có thể đỉnh nửa bầu trời a!

Rất nhanh, xuyên qua ồn ào đường cái, một đám người tất cả đều xuống xe ngựa, tam vương tử một tay ôm Lục Vĩnh Hạo, lôi kéo hắn nhanh chóng về phía thăm một khác đầu đại điện đi. Mà liên phu nhân sớm đã chẳng biết đi đâu, không biết là không phải trước một bước về tới trong cung.

Vào đại diện, Lục Vĩnh Hạo cách cái khăn che mặt vừa thấy, Thánh Hoàng toàn gia là chuẩn bị khai nhân đại đại biểu hội nghị như thế nào? Người đến được kia gọi một toàn a!

Hoàng thất đều không là thiếu tiền chủ nhân, toàn quốc nhân dân chúc mừng hợp pháp phiêu tướng ngày, bọn họ lười cùng thứ dân vô giúp vui, toàn gia ngoan nhi được khẩu vị yếu càng nặng chút.

Chỉ thấy nhị vương tử quỳ gối một khô quắt lão nhân trước mặt, đang bị một trong cung thị vệ dùng roi nhất hạ dưới trều hấn quang lửa phía sau lưng.

Mà đại vương tử đang ngồi ngay ngắn ở một bên, sắc mặt ôn nhuận như ngọc, kia từng tiếng trều nhục ba ba thanh, tựa hồ không có ảnh hưởng hấn nhảm nhấp bôi trung rượu ngon nhả hứng.

Có lẽ là bởi vì trở về sau, vẫn cùng hồi quang phản chiếu Vân ca cùng một chỗ duyên có, kia trương tuổi trẻ mặt thoát nhìn không hề như vậy diện mục khả tăng, độc tại tha hương, thậm chí còn quật khởi điểm “Tha hương ngộ bạn cố tri” thân thiết cảm giác.

Chỉ là Lục Vĩnh Hạo biết này chỉ là ngay cả chính mình đều không lừa được ảo giác mà thôi.

Người kia..... Không phải Vân ca, hấn tuy rằng đối với chính mình nhìn như nhu tình, nhưng là lợi hại quyền lợi trước mặt, hấn sẽ giống hý sinh thác Annie tiểu vương tử giống nhau, hiển tế chính mình. Không thì “Đời trước” kia trường hỏa là từ đâu đến?

Mà chính mình lúc trước bị hít vào lốc xoáy khi, đại vương tử xanh mặt cũng cùng nhảy xuống, muốn duệ hồi chính mình bộ dáng, phảng phất cũng chỉ là hỗn loạn trung giả tượng mà thôi.

Đương tam vương tử ôm Lục Vĩnh Hạo đi vào đại sảnh khi, đại vương tử chỉ là thần nhiên quét bên cạnh hấn Lục Vĩnh Hạo liếc mắt nhìn. Có lẽ là kia quái dị trang điểm, thêm Lục Vĩnh Hạo này đó thời gian thân hình biến hóa, đại vương tử tựa hồ không có nhận ra hấn đến, rất nhanh liền đem ánh mắt dời về phía chính mình Tam đệ, ôn hòa nói:“Lý Hải vương, người tới vừa lúc, mau khuyên nhất khuyên phụ hoàng, tuy rằng Thác Hải vương không hiểu chuyện, không có lập tức dâng ra tấn thú, hấn là bị phạt, nhưng là vì người không hiểu chuyện Nhị ca, chọc tức phụ hoàng thân thể, kia Thác Hải vương đắc tội quá liền càng lớn!”

Nhị vương tử kê bên đánh, lại đầy mặt quật cường, nghe được đại vương tử nói như vậy, cư nhiên oai cổ xung hấn nói:“Dùng người tại kia giả nhân giả nghĩa sung hảo nhân?”

Ngai vàng thượng khô quắt lão nhân tay trái ôm mới được cực phẩm tấn thú eo thon nhỏ, tay phải không trụ tại hấn trên đùi vuốt ve, nhất trương nét mặt già nua thường thường đến gần hấn ngọn tóc, thâm thâm hấp hấn phát hương cùng thể vị, đầy mặt say mê bộ dáng. Nghe được nhị vương tử còn tại rối rắm, khí lão nhân nhất phách tay vịn, lớn tiếng nói:“Nhiều nhất gia một trăm tiên, đem này không đem chính mình phụ hoàng để vào mắt nghịch tử đánh chết tính!

Tam vương tử tựa hồ cũng rất tán thành hấn ba ba thuyết pháp, cười dài nhìn chính mình Nhị ca lại ai mấy chục roi sau mới không nhanh không chậm nói:“Của ta nhị vương huynh chọc giận người sinh khí thật sự là không nên, bất quá hiện tại có so trừng phạt nhị vương huynh càng muốn nhanh sự tình — chúng ta kiên định minh hữu, Ba Tư thần vương quốc, không biết hiện tại nghe cái gì tiếng gió, tin tưởng vững chắc bọn họ vương tử thác Annie đều không phải giống ta đại vương huynh nói như vậy là thời gian mang thai không khoái, ốm bệnh mà chết. Cho nên, Ba Tư thần quốc vương phái tới đặc sứ, yêu cầu nghênh hồi bọn họ kiều tử, khai quan khám nghiệm tử thi, cũng đem cốt hài mang về đến gia hương của hấn đi.”

Đại vương tử nghe thế, hơi hơi nhíu mày.

Lúc này Thánh Hoàng hữu khí vô lực nói:“Một tiểu tiểu phụ quốc, thế nhưng vì một tấn thú mà nghi ngờ của ta tối kiều ngoan nhi tử. Thật sự là cả gan làm loạn, xem ra chúng ta hấn là cho hấn một giáo huấn, làm cho bọn họ chặt chẽ nhớ kỹ ai mới là bọn họ chúa tể.”

Lý Hải vương vội vàng loan hạ đầu, khiêm tốn nói:“Của ta phụ hoàng vĩnh viễn là như thế này tràn ngập anh hùng khí khái. Có ngài tại, chúng ta Đế Tư vương quốc vĩnh viễn là này phiến đại lục bá chủ..... Bất quá, Ba Tư thần vương quốc lá gan lớn như vậy, tựa hồ là bởi vì bọn họ lại tìm đến khó sơn. Gần nhất bọn họ cùng chúng ta địch quốc — xi quốc lui tới thậm mật, lần này càng là tập kết một chi liên quân, đã đóng quân tại chúng ta Đế Tư vương quốc biên cảnh thượng.” Thánh Hoàng lần này cuối cùng đem hấn

nửa khép ánh mắt mở. Hấn tức giận đến mạnh đẩy ra trong lòng mỹ nhân, khàn cả giọng hô: “Ta muốn dẹp yên Ba Tư thần, khiến hấn cùng bọn họ kia đoản mệnh tận thú vương tử cùng nhau gặp quỷ đi thôi!”

Đại vương tử này vẫn không có buông ra, hấn mạng lưới tình báo có thể nói bao trùm toàn bộ Đế Tư đại lục, nhưng là tam vương tử nói này đó hấn cư nhiên trước đó một điểm tiếng gió đều không có nghe được, không khỏi hấn không nổi nghi. Nhưng là toàn bộ đại diện trung không có nhân so với hấn rõ ràng hơn tam vương tử trong hồ lô bán là cái gì được. Căn cứ Văn ca theo như lời, kiếp trước thác Annie vương tử vẫn an ổn sống đến hấn ngồi trên Thánh Hậu ngai vàng, cho nên không có tra rõ tiểu vương tử di hài có chuyện xảy ra. Nhưng là lúc ấy xi liên minh quốc tế hợp một cái khác quốc gia cùng nhau hướng Đế Tư quốc làm khó dễ. Mà lúc ấy tay cầm binh quyền đại vương tử đương nhiên trở thành bình định liên bang phản loạn chường ẩn nguyên soái. Chỉ là trận này thoát nhìn địch ta lực lượng cách xa, bản ứng ổn thao nắm chắc thắng lợi chiến tranh lại là lấy đại vương tử đồ nát chấm dứt. Cho nên, hấn binh quyền đương nhiên rơi xuống nhị vương tử cùng tam vương tử trong tay.

Mà Thánh Hoàng không biết xuất phát từ cái gì nguyên nhân, vì trấn an thất ý đại vương tử, liền mệnh lệnh nhị vương tử đem hấn này cái gọi là cực phẩm tận thú đưa cho đại vương tử chia sẻ. Vì thế hấn bị tráng “Chủ nghĩa xã hội khoa học đại kháng” nhân sinh liền kéo ra màn che.

Mà hiện tại, tình thế tuy rằng cùng cùng “Kiếp trước” Bất đồng, nhưng là hấn Lục Vĩnh Hạo bị kịch nhân sinh chỉ hà, như cũ ngày đêm không tha hướng về phía trước bồn thăng.

33. Chương 33

Thánh Hoàng đã bị con thứ ba trêu chọc được lửa giận cháy mạnh, rít gào nhất thông sau, liền đối với Tuấn Hải vương nói: “Con ta, cần người duy hộ người phụ hoàng tôn nghiêm thời khắc đến, suất lĩnh người tinh nhuệ nhất bộ đội dẹp yên này đó không biết trời cao đất rộng vô tri chi đồ đi!”

Đại vương tử nhìn nhìn chính mình hai cái đệ đệ, quay lại thân cung kính cúi đầu nói: Phụ hoàng, này quân đám ô hợp như thế nào có thể lay động ta Đế Tư căn bản? Bất quá như thế của ta nhị vương đệ lấy công chuộc tội cơ hội, không bằng khiến cho Thác Hải vương lãnh binh, coi như là một phen thí luyện, cũng bù lại hấn lừa gạt ngài lỗi!”

Này lời nói khiến trong đại sảnh mọi người thần sắc đều lâm vào biến đổi, Thánh Hoàng là cảm giác chính mình nhị nhi tử bần nhào hồ không hơn tưởng, hơi có chút do dự. Nhị vương tử là hoàn toàn không hề nghĩ đến, đại vương tử sẽ chủ động buông tay này đưa lên đến xuất binh lập công cơ hội.

Hấn nguyên bản tính toán tại đại vương tử đồng ý xuất binh sau, lại đem Lục Vĩnh Hạo đẩy ra, trước mặt Thánh Hoàng mặt nhĩ, hấn Tuấn Hải vương chỉ có thể đánh rớt răng nanh cùng huyết nuốt, muốn đem này cực phẩm tận thú cùng trong bụng hài tử đổi trở về, liền được ngoan ngoãn nghe hấn mà nói.

Đến thời điểm, hấn sẽ khiến đại vương tử đề cử Thác Hải vương làm lương thảo quan.

Đợi đến hấn đem lương thảo tuyên giao thông giao đến trong tay chính mình, liền ghé vào tiền tuyến thời kì giáp hạt chờ đợi đói bụng đi!

Đáng tiếc, hấn lậu tính một điểm là, từ hồng mao Bối Gia tại đại vương tử ao nước lý thần bí sau khi mất tích, mỗi một thiên đô suất lĩnh mọi người đem thành trì chung quanh các thủy vực từng cái vớt một lần, nghiêm túc kinh nhĩ, có thể so với Vu Lão Lục.

Tìm kiếm không đến Bối Gia, hấn như thế nào có thể có tâm tình rời đi đô thành?

Đúng lúc này, thị quan cao giọng hô: “Liên phu nhân thỉnh cầu Thánh Hoàng triệu kiến!”

Thánh Hoàng khoát tay áo, ý bảo cho phép liên phu nhân thượng điện.

Chỉ thấy đã thay chính thức hoa phục liên phu nhân mang theo đầy mặt tiểu ý nhẹ nhàng mà hướng Thánh Hoàng thi lễ: “Bệ hạ, thỉnh tha thứ của ta đường đột, nhưng là thật sự có yêu cầu quá đáng, cần bệ hạ ân chuẩn. Thác Hải vương thị thiếp gần nhất mang thai, vì tránh cho giống như trước như vậy hài tử chết non vận rủi, cung đình bói toán sư, Mayne Đại Sư đưa ra đề nghị, do chúng ta dùng mãnh Chiến Thần vi hài tử cầu phúc, thỉnh cầu hấn ban cho đãi dựng tận thú vô thượng dũng khí cùng lực lượng.”

Thánh Hoàng tuy rằng bị biên quan chiến cuộc giảo được phiên lòng, nhưng là đối với liên phu nhân ngược lại là khó được về mặt ôn hoà: “Lúc trước ngươi có mang Thác Hải cùng Lý Hải thời điểm, chính là bởi vì Mayne Đại Sư cầu phúc, mới có thể thuận lợi sinh hạ bọn họ, nếu Mayne Đại Sư đưa ra đề nghị.....” Hấn dừng một chút, nhìn phía Tuần Hải vương, “Ta kiêu ngạo nhi tử, liền thỉnh ngươi vì ngươi chưa xuất thế cháu cầu phúc đi!”

Nói xong, một bên mỹ nhân đã khẩu ngậm một viên bác hảo da quả mọng, nhiệt tình cúi người lại đây, uy đến Thánh Hoàng trong miệng.

Mà bên này, tam vương tử cường kéo vẫn thành thành thật thật nghe bọn họ đối thoại Lục Vĩnh Hạo, đem hấn bán kéo duệ đến Tuần Hải vương bên người.

“Vương huynh, mời ngươi thay ta yêu thiệp cầu phúc đi!” Lý Hải vương trên mặt treo đen tối không rõ tiểu ý, thân thủ đem Lục Vĩnh Hạo trên mặt cái khăn che mặt vạch trần.....

Hấn tinh tường nhìn đến, chính mình vương huynh, sắc mặt chợt biến đổi, đồng tử giống điều bị đập cái đuôi độc xà giống nhau mạnh co rút lại.

Vội vàng cùng mỹ nhân liếc mắt đưa tình Thánh Hoàng không có phát hiện, trong đại điện mạch nước ngầm bắt đầu khởi động.

Lúc này nhị vương tử quỳ trên mặt đất, không có nhìn thấy Lục Vĩnh Hạo mặt, chỉ có thấy Lục Vĩnh Hạo bóng dáng, hấn nhìn đại vương tử giống bị nhân điểm huyết đường như vẫn không nhúc nhích, chỉ đường kia mỹ nhân cũng chọc đại ca xuân tâm đại động, nhìn không được châm chọc nói: “Tuần Hải vương xem ngốc sao? Hấn khả mang hài tử đâu, bất quá nếu ngươi là chịu cho Lý Hải vương vài chỗ tốt, chúng ta giáo hoạt Tam đệ có lẽ sẽ tại yêu thiệp sinh sản hoàn tất sau, đưa ngươi thích nhất thích đi!”

May mắn hấn một phen nói, bưng tỉnh Tuần Hải vương, hấn không lộ thanh sắc nâng tay che tại Lục Vĩnh Hạo trên đầu, tuần dật trên mặt treo vân đạm phong khinh cười: “Bổn vương lấy Đế Tư bảo hộ chi thần chi danh cầu phúc, nguyện ngươi..... Cùng ngươi bụng hài tử tương nhạc An Khang.”

Nói xong hấn nhìn về phía tam vương tử, giống như một khoan hậu huynh trưởng, thân thiết nói: “Vương đệ, chúng ta đã lâu không có tụ cùng nhau nói chuyện phiếm. Không bằng mượn cơ hội này, chúng ta đi Thiên Điện cùng nhau uống chút rượu, tán gẫu, thuận tiện nói chuyện biên quan thế cục. Đúng lúc này, ngồi ở chủ vị Thánh Hoàng sớm bị trêu chọc được trăm thảo cào tâm, khẩn cấp tiếp đón đại vương tử cùng hấn cùng nhau hồi tẩm cung bên trong.

Tam Vương Tử Khiêm cùng cười cười nói: “Vương huynh thật sự quá mức bận rộn, phụ hoàng thật sự là một khắc đều ly không được ngươi. Không bằng ngày mai ngươi đến của ta trong cung, ta sẽ bị hảo món ngon rượu ngon, chờ đợi vương huynh ngài quang lâm.....”

Tam vương tử rời đi vương cung sau lên xe ngựa, cuối cùng là đem Lục Vĩnh Hạo trong miệng cắn cầu giải mở ra.

Lục Vĩnh Hạo sờ sờ chính mình run lên cằm, trong lòng tưởng chỉ có một sự kiện, nay chính mình đã tránh cũng không thể tránh, lại quần vào này tam tôn tử cung đình nội đấu bên trong.

Vì nay chi kế, chỉ có bo bo giữ mình, thuận lợi đợi đến lần sau hai cái thế giới thời gian khẩu nối thời điểm. Đẳng lại trở lại hiện thực, hấn nhất định phải tương tấn biện pháp nghiên cứu ra tránh cho chính mình lại rơi vào thời gian khẩu biện pháp.

Hơn nữa chính yếu là, cái kia người mù chính là tam vương tử. Hơn nữa, tam vương tử hiển nhiên không phải cùng Vân ca cùng thời gian vạch trần càng ngày. Hấn trên cổ mang “Này nhất thế”, chính mình tự mình bắn vào hấn ngực viên đạn, đây là chuyện gì xảy ra đâu?

Nhưng hấn có thể khẳng định là, bởi vì lý người mù tham gia khiến hấn cát hung chưa biết tương lai trở nên càng thêm hung hiểm dị thường Nếu chính mình hiện tại đối tam vương tử hảo một ít mà nói, hấn có hay không xem tại nay mặt mũi thượng đối tượng lai chính mình thủ hạ lưu tình đâu?

Nghĩ đến này, tam vương tử đã kỳ quái hỏi: “Nhìn đến đại vương tử, có hay không nghĩ khiến hấn mau mau cứu ngươi, hảo một lần nữa trở lại hấn bên người?”

Lục Vĩnh Hạo con mắt chuyển chuyển, không có để ý tới tam vương tử toan e rằng đến nói, mà là đầy mặt không tình nguyện nói: “Cùng này trở lại hắn bên người, còn không bằng đứng ở bên cạnh người hảo. Nếu lại cho ta một lần cơ hội, ta..... Ta sẽ không triệu người đánh kia mấy thương, mà lạc vào kia tư ma chảo.” Tam vương tử hiển nhiên không nghĩ tới Lục Vĩnh Hạo cư nhiên sẽ nói nói như vậy, không khỏi hơi hơi nhất đồn, sau đó nhướn mày, không quan trọng cười nói: “Người lại tưởng đùa giỡn cái gì hoa chiêu? Đây đó thời gian không thấy, người hoa ngôn xảo ngữ bản sự ngược lại là sở trường.”

Lục Vĩnh Hạo trong lòng biết nhất thời bán hội cũng lừa không được này nay cả người mang thứ tam vương tử, liền ôm bụng thành thành thật thật ngồi ở xe ngựa một góc, khép lại ánh mắt. Trong lòng suy đoán đại vương tử kế tiếp hành động. Khi hắn đột nhiên mở mắt ra khi, phát hiện tam vương tử chính lảng lảng nhìn chính mình, đầy mặt phức tạp biểu tình cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Đương cùng Lục Vĩnh Hạo ánh mắt tương đối khi, lại có chút bị chảo bao xấu hổ cùng tức giận: “Nhìn cái gì vậy! phiền tử!”

Lục Vĩnh Hạo không quan trọng thay đổi hồi mục quang, đột nhiên cảm giác, này tam vương tử có đôi khi cũng rất hảo đoán.

Ngày hôm sau, đại vương tử không có giống tam vương tử đoán trước như vậy, vội vã đuổi tới chính mình cung điện bên trong. Đây bàn nhấm rượu xem như bạch bị. Tam vương tử cũng là không vội, hắc hắc cười nở nụ cười hai tiếng, phân phó người hầu nâng cốc đồ ăn triệt, đổ đến cung điện mặt sau tự dưỡng trường lý uy trưởng mao trư. Hắn vị này ca ca nhưng thật sự trầm được khí, tại năm ngày sau, mới đưa tới nhất trưởng thiệp mời, thỉnh tam vương tử đến hắn trong cung nói chuyện quân vụ đại sự.

Lần này, tam vương tử không có mang theo Lục Vĩnh Hạo, mà là một người mang theo vài tên người hầu, tiến đến bãi phóng đại vương tử. Đến kia, mới phát hiện đại vương tử nhân còn tại luyện binh trường, tam vương tử ngồi một hồi lâu, đại vương tử mới mang theo hắn bên người thị vệ Lỗ Tháp đẳng nhân từ luyện binh trường đi vòng vào trở về. Đây người lâm li đại hán, cùng phía sau thị vệ nhất đại túi binh khí đều biểu hiện ra Tuấn Hải vương qua cỡ nào dồi dào một ngày.

“Ngượng ngùng, khiến người đợi lâu. Bố Lạp Đạt, như thế nào không có cấp tam vương tử dâng ẩm phẩm đâu?” Không nhẹ không nặng quát lớn hoàn người hầu sau, hắn mới xoay người đối tam vương tử nói: “Phụ vương đã đồng ý của ta đề nghị. Nhị vương tử đem trở thành tam quân thống soái tiến đến để tư đại lục biên giới bình định Ba Tư thảo cùng xi quốc phản loạn. Mắt thấy đại vương tử chính là không tiếp chiêu, tam vương tử loáng thoáng có muốn cười cảm giác. Nếu hắn không có thấy rõ đại vương tử nhìn đến Lục Vĩnh Hạo kia trong nháy mắt biểu tình, có lẽ hắn thật sự sẽ bị Tuấn Hải vương lừa bịp quá quan. Mà nay, đại vương tử Việt là lảng tránh, càng là bình thảo phản ứng, kỳ thật càng có thể thể hiện ra này Lục Vĩnh Hạo ở trong lòng hắn phân lượng vẫn là không nhẹ.

“Vương huynh đem quốc sự an bài như thế gọn gàng ngăn nắp, nhưng vì cái gì gia sự lại là hồng bét đâu?”

“Nga, vì cái gì Lý Hải vương người sẽ nói ra nói như vậy đến đâu “Đại vương tử nghe, lộ ra hắn kia quen có khiếm tốn mỉm cười.

“Hắn trong bụng hài tử là người đi? Nếu vương huynh không muốn thừa nhận mà nói, ta hôm nay trở về liền sẽ đem hắn nhốt vào hàn băng chế thành thủy lao lý, khiến hàn khí bức tán hắn trong bụng thai nhi, người xem coi thể nào?”

Đại vương tử hơi hơi chuyển động trong tay chén trà, tựa hồ tại suy nghĩ tam vương tử mà nói trung có vài phần chân lại có vài phần giả. “Nếu là đâu? Vương đệ người lại sẽ làm như thế nào?”

34. Chương 34

Tuấn Hải vương không đáp lại, chỉ là mắt sáng như đuốc nhìn chính mình Tam đệ, đột nhiên bỏ qua một bên đề tài nói: “Xi quốc kẻ sát vương đệ lãnh địa của người phải không?”

Lý Hải vương lãnh địa thật là kẻ sát triết quốc, chính là bởi vì như thế, hắn cùng với triết quốc quốc vương sớm đã là âm thầm cấu kết, đã phi một ngày hai ngày.

Nghe được đại vương tử như vậy vừa hỏi, Lý Hải vương nhất thời tâm sinh cảnh giác.

“Ta đã phái ra một chi cấm tử đội, từ lãnh địa của ngươi xuất phát thẳng đảo triết quốc sào huyết, ám sát triết quốc quốc quân, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, như vậy hãn hạng thượng đầu người liên sẽ xuất hiện tại ngươi lãnh địa tầm cung bên trong. Chỉ mong này phân đại lễ, có thể giúp ngươi tại phụ vương trước mặt lập phía dưới công.”

Vừa nghe lời này, tam vương tử trên mặt mỉm cười tất cả đều ngưng kết.

Cái gọi là ám sát vua của một nước liền có thể chung kết chiến tranh, hoàn toàn là ngu phu nhất tương tình nguyện. Lão tử chết, nhi tử thượng, lớn nhất công hiệu đơn giản chính là khiến vương tử không cần lại chịu khổ làm hũ, có thể trước tiên thượng đời.

Tân nhậm quốc quân lập uy tối hữu hiệu sự tình chính là thay tiền nhiệm quốc quân báo oán rửa nhục. Hãn cùng với triết quốc minh ước bị phá hỏng hầu như không còn không tính, hoàn toàn là dẫn lửa thiêu thân. Trở thành triết quốc lập uy bia ngắm a! triết quốc tuy rằng không bằng Đế Tư diện tích lãnh thổ mở mang, nhưng cũng là Thượng Vô bưu hãn quốc gia, này cũng là Đế Tư cùng triết quốc tuy có ma sát, nhưng chưa bao giờ đại xả tình kỳ ngay mặt khai chiến duyên cớ.

Đến thời điểm..... Thánh Hoàng hội đẩy ra ai đương bình ổn triết quốc lửa giận người chịu tội thay?..... Nghĩ nghĩ, hãn mẫn mẫn mạo một tầng mồ hôi lạnh.

Trán phát lạnh, nhân đột nhiên suy nghĩ cẩn thận một điểm, chính mình có chút rất sốt ruột, nóng lòng tại đây khắp nơi áp hãn một đầu tiên chứng trước mặt lượng ra “Lục Vĩnh Hạo” Này trương vương bài, khả ngược lại nhắc nhở này độc xà, khiến hãn cân nhắc ra nơi này môn đạo.

Này năm ngày thời gian, cũng không phải hãn ban đầu suy nghĩ, là đại vương tử cố ý khiến chính mình nôn nóng tâm lý chiến, mà là thật phản gián chiến! dùng để tìm tòi tình báo, hơn nữa điều binh khiển tướng cấp chính mình phản bộ thượng dây cương.

“Xem như ngươi lợi hại!” Lý Hải vương trên mặt cười xấu xa thật sự là trang không nổi nữa, vung tay áo liền chuẩn bị rời đi.

Hãn đột nhiên suy nghĩ cẩn thận một điểm — quyết không thể khiến Lục Vĩnh Hạo sinh hạ đại vương tử cốt nhục, chính mình tự xưng là tinh vu tính kế, nhưng rốt cuộc vẫn là phạm vào lòng dạ đàn bà lỗi xử, Đế Tư vương vị kế thừa giả căn bản nhất yêu cầu chính là năng lực trắc ẩn, đồng thời có đủ để cho vương thất huyết mạch thuận lợi kéo dài đi xuống năng lực. Này cũng là vương tử nhóm vì cái gì khát vọng có được càng cường hãn hậu đại nguyên nhân, nếu chân khiến Tuấn Hải vương có được có mang dị năng hài tử, như vậy này nguyên lai âm thầm duy trì chính mình nguyên lão các đại thần nhất định sẽ dao động. Hãn ổn định vương vị không thể nghi ngờ..... Chính mình cùng mẫu thân chỉ sợ là chết không có chỗ chôn.

Nhưng là khi hãn vừa đứng dậy khi, cửa cung đã gắt gao đóng kín, một loạt thị vệ đứng sừng sững tại trước cửa.

Tuấn Hải vương tựa lưng vào ghế ngồi, bình tĩnh nói:“Chỉ sợ vương đệ ngươi nhất thời nửa khấc là đi không xong, không bằng an tọa xuống dưới, bồi vương huynh chậm rãi ẩm thượng mấy chén.”

Lý Hải vương cười lạnh nói:“Ngươi muốn tù cầm ta sao? Đáng tiếc, mẫu thân của ta đã sớm biết ta hôm nay muốn tới của ngươi quý phủ, nếu ta chậm chạp không về, ngươi không sợ phụ vương vệ đội tự mình tới cửa muốn người sao?”

Đại vương tử âm áp cười:“Chỉ là uống thượng mấy chén, nào cần kinh động phụ vương?”

Nói đến cùng, tam vương tử không chú trọng cùng Lục ca tâm linh trao đổi, không thì đam mê binh tướng thư dung nhập đến xã hội đen hỏa tịnh trong thực chiến Lục ca khẳng định sẽ cùng hãn trò chuyện “Điều hổ ly sơn chi kế” Là như thế nào chuyện này nhi.

Tam vương tử cùng đại ca thoải mái chè chén thời điểm, Lục Vĩnh Hạo chính đánh giá song giác lộ ra cung điện phòng lương. Lý Hải vương cùng đại vương tử phong cách khác biệt, ốc trạch xa hoa trình độ nâng cao một bước.

Bất quá Lục Vĩnh Hạo không có gì tâm tình tương đối này giữa hai loại sai biệt, hẳn hiện tại nửa thân mình treo tại nhà tù song sắt biên, chờ đợi buổi tối ăn khuya.

Tam vương tử ăn mặc chi phí mọi thứ tinh xảo, ngay cả trong cung thị nữ cũng người người nộn được có thể khắp xuất thủy đến. Bởi vì chính mình từ thủy lao đi ra sau, thân thể liền cực độ suy yếu, tam vương tử liền phái ba gã thị nữ bên người hầu hạ. Trong đó hai cái mặt lạnh, Lục Vĩnh Hạo huých vài lần bích sau, cũng liền không lại tự thảo mất mặt.

Duy độc nhất gọi ba mạn, tiểu cô nương nhất đậu liền mặt đỏ, có lẽ là nhìn này rất bụng to tấn thú bày ra một bộ sắc lang tướng bộ dáng quái có ý tứ. Thừa dịp cái khác hai danh thị nữ không chú ý thời điểm, tiểu cô nương hội vụng trộm xem Lục Vĩnh Hạo, sau đó xì nhất hạ mím môi cười.

Lục Vĩnh Hạo luôn luôn bản thân cảm giác lương hảo, cảm giác chính mình đem muối công phu nhất lưu, xem có môn, đối đãi ba mạn thái độ cũng càng phát ra ái muội, mà kia hai cái đến hầu hạ nước trà khi, tắc không giả nhan sắc, suất cái đĩa tạp bát. Thường xuyên qua lại, kia hai cái bình thường cũng không dựa vào tiền, đều là ba mạn bưng đồ ăn lại đây.

Lục Vĩnh Hạo còn lại là thúc ngựa lưu tu, liền ngóng trông này tiểu nương môn thượng bộ, từ miệng nàng lý lại bộ ra chút hữu dụng tình báo đi ra.

Lục Vĩnh Hạo bị tù cấm vị trí tương đối thiên, trông coi Lục Vĩnh Hạo thị vệ nhân đến vô sự, cũng sẽ ăn ăn này ba vị thị nữ đậu hũ. Nhưng còn không về phần giống lúc trước cái kia Lỗ Thập tướng quân như vậy, duệ nhân liền chạy đến núi giả mặt sau tả hỏa. Bất quá có vài lần Lục Vĩnh Hạo đều nhìn đến kia thị vệ tại kiểm tra ba mạn trong tay khay trung đồ ăn khi, cũng sẽ thuận tay xả ra cửa nàng vạt áo, tại tiểu sinh sinh nãi tử thượng hung hăng ninh thượng một bó to. Ba mạn cũng bất quá mười lăm mười sáu tuổi, ngây thơ thiếu nữ, còn chưa lấy đỉnh Thượng Đế tư trên đường cái cầm tiền túi xả nam nhân khai phiêu nữ hán tử tật. Bị thị vệ đùa giỡn, cũng chỉ là sợ tới mức liền tục lui về phía sau, nhanh che vạt áo, gờ khay, háo tử đường như tướng Lục Vĩnh Hạo trong phòng giam toàn.

Thường xuyên qua lại, Lục Vĩnh Hạo xem không vừa mắt, ăn cơm đương khẩu, hẳn duệ ba mạn màu nâu trưởng biện, nói:“Muội muội, lần sau bị bắt nhiệt du canh, hẳn muốn là lại đem thủ hướng người trong lòng chui, người liền đem du canh bắt trên tay hần, nóng khoan khoái hần da.”

Ba mạn không nói gì, chỉ là dùng một đôi mao đồ đồ mắt to lộ mang cảm kích xem xét hần, Lục Vĩnh Hạo nhìn xem thực sự có chút tâm viên ý mã. Tuy nói hần phía trước không hảo này khẩu thanh chúc lột dạ, nhưng là thể xác và tinh thần bị một đám phi nhân loại dày vò lâu như vậy, này tiểu cô nương giống cổ Thanh Tuyền giống nhau, nhìn hần tâm a cũng lừa dối lừa dối.

“Ba mạn, người bộ dạng thật là đẹp mắt, giống ta phía trước mối tình đầu.....” Thừa dịp ba mạn lại mặt đỏ cúi đầu công phu, Lục Vĩnh Hạo [nhánh chóng/khẩn trương] tận dụng mọi thứ nói,“Các người tam vương tử rất cần kiệm trì gia, mỗi ngày liền cho ta đưa tam bữa cơm, vừa đến buổi tối ta liền đói, muốn hay không? Người đem nay cho ta gia nhất đốn bữa ăn khuya? Được không? Lão muội?”

Ba mạn không nói chuyện, chỉ là cười, liền quay đầu rời đi.

Lục Vĩnh Hạo trong lòng vui vẻ, hẳn đồ không phải thật sự tham đến này phần thượng. Chỉ là, này tiểu cô nương đầu thật sự là cao lớn, cùng hần thân hình không sai biệt lắm. Đến buổi tối, nàng muốn là thật đến đây, liền như vậy nhất xao hôn, lại thay của nàng quần áo, nói không chừng có thể chuẩn ra đi!

Này chính là kim thiên thoát xác! cổ nhân học vấn! Lục Vĩnh Hạo vì chính mình nghĩ ra này biện pháp mà thoáng có chút phấn khởi, liền trong bụng cái kia nghiệt chủng cũng không an phận địa chấn lại động.

Hôm nay buổi tối, Lục Vĩnh Hạo liền thân cổ chờ ba mạn đưa tới đồ ăn.

Thị vệ theo thường lệ nửa là đùa giỡn nửa là nghiêm túc kiểm tra. Lục Vĩnh Hạo tựa vào xuất khẩu, nhìn xem rõ ràng. Kia hai cái thị vệ, tả hữu nhìn quanh nhất hạ, hai người ánh mắt quỷ dị trao đổi nhất hạ. Nơi này vị trí là Thiên Điện, ban ngày liền nhân nhân miễn tiến, buổi tối càng là bất kể thông *** phạm khách hảo nơi đi. Một thị vệ một tay che ba mạn miệng, đem nàng duệ đến một bên đình lý.

Này lương đình bên trong có bàn gỗ, ba mạn bị đặt tại trên bàn sau, tề lạp nhất hạ, vạt áo liền bị đều xả ra. Một cái khác thị vệ đi lên liền đè lại ba mạn chân. Lục Vĩnh Hạo xem ở trong mắt, gấp đến độ không

được. Hấn xem không được nam nhân đối nữ nhân động cường, không khỏi mặt cực hạn cửa sổ thượng cao uống:“Hắc, các người làm gì. Còn không cho ta buông tay. Không thì ta đem việc này nói cho cấp tam vương tử.” Thị vệ nghe lời này, hắc hắc cười nói:“Hôm nay tam vương tử đi đại vương tử quý phủ làm khách, vừa rồi đại vương tử quý phủ vừa truyện nói chuyện đến, tam vương tử cùng đại vương tử yếu thân đêm suốt sáng uống thượng một chén, người cáo cái gì trạng? Chên khi chúng ta tôn quý diện hạ hội quán như vậy việc nhỏ? Không thu nữ nhân này tiền, bạch bạch địa thượng nàng, chúng ta chính là đánh thượng hấn

Liền tại thị vệ nói còn chưa nói hoàn ngay lập tức, chỉ thấy hấn thân mình đột nhiên mềm nhũn, kịch liệt run rẩy, buông mình ngã vào ba mạn trên người. Ấn ba mạn chân thị vệ, xem tình huống không đối, vội vàng đi phù đồng bạn thân thể, đúng lúc này, hai mảnh khăn tiểu cước thân đến hấn trên cổ, chỉ nghe rằng rắc một tiếng, hấn cổ liền xoay thành quỹ dị hình dạng, như bùn nhão bình thường tê liệt ngã xuống ở một bên.

Lại nhìn ba mạn, kia giống như cây đào mật giống nhau khả nhân nữ hài, thoải mái nhảy, liền từ thi thể thượng nhảy lên, đem trong tay kia đem chủy thủ thượng vết máu tại thị vệ quần áo thượng cọ cọ, lại xoay người trừu diệu thị vệ trên người chìa khóa, rầm một tiếng mở ra Lục Vĩnh Hạo cửa lao, thò ngón tay triều hấn khoát tay áo:“Xuất hiện đi!”

35. Chương 35

Lục Vĩnh Hạo đình tại cửa, trừng này tiểu nương da! có điểm không thể tin được cẩn thận cánh tay tế chân, cư nhiên khiến hai cái huấn luyện có tổ thị vệ trong khoảnh khắc chỉ thấy Thượng Đế.

Ba mạn xem Lục Vĩnh Hạo còn tại sững sờ, lập tức đi tới, một phen kéo Lục Vĩnh Hạo thủ, liền chuẩn bị hướng ngoài cửa đi. Lục Vĩnh Hạo một phen che tay nàng cổ tay, thấp giọng hỏi nói:“Người đến cùng là ai?”

Ba mạn trừng mắt nhìn:“Ta không phải của người mới tình đầu bạn gái sao?”

Lục Vĩnh Hạo tâm nói, sơ nãi nãi! ta kia mới tình đầu gặp chỉ con gián đều có thể sợ tới mức thét chói tai nửa ngày, nào có vị này? Đùi giáp cổ cùng giáp khí cầu đường như?

“Người không nói rõ ràng, ta sẽ không đi theo người!” Nói Lục Vĩnh Hạo giơ lên quyền đầu bày ra cách đấu tư thế.

Này nữ vừa rồi đùa là đánh bất ngờ, cũng nên kia lương thị vệ xui xẻo, bị mê được mộng hôn mê đầu, kết quả bị tam hạ ngũ trừ bỏ nhĩ.

Thật muốn một chơi một đánh, Lục Vĩnh Hạo có này tự tin có thể phóng nằm xuống này tiểu nương môn!

Ba mạn vẫn là mỉm cười, hai má kia mặt nguyệt ngừng đỏ ửng đều không mang thiếu! nàng đột nhiên thân thủ lấy ra một cái tinh xảo ti thăng, cổ tay|thủ đoạn cuốn, nhanh chóng hướng Lục Vĩnh Hạo trên người một bộ, hấn hai tay liền bị triển phục đến phía sau, lại thò tay tại Lục Vĩnh Hạo cổ họng xử nhẹ nhàng trạc nhất hạ, Lục Vĩnh Hạo lại cũng phát không ra một tia tiếng vang. Sau đó hấn liền thấy ba mạn hai tay nhẹ nhàng nhắc tới, liền đem chính mình ôm đứng lên, theo viện bên trong tiểu môn quả đi ra ngoài. Tam xuyên tứ xuyên, liền đến cung điện cửa sau.

Ngắn ngủi mấy chục mét, mỗi đi một bước đều mơ hồ có thể nghe chính mình nam nhân tự tôn quy liệt bong ra thanh âm.

Này ba mạn nhất định là nam! Lục Vĩnh Hạo không thể động đây, chỉ có thể nằm ở ba mạn mềm mại đại ngực thượng, trong lòng hung mãnh thôi miên!

Cửa sau không người trông coi, cửa đã có một chiếc cùng loại với lạc đà tuần thú lôi kéo xe ngựa chờ ở chỗ đó. Đường Lục Vĩnh Hạo bị đưa vào trong xe ngựa, hôn ám ánh sáng hạ hấn tựa hồ thấy có một người ảnh chính vững vàng ngồi ở chỗ kia. Nương hôn ám nguyệt quang, hấn nhìn đến người nọ đầy đầu hắc sắc tóc dài, bị một cái kim sắc ruy băng thúc cùng một chỗ, trên vai đầu mềm mại buông xuống. Nho nhĩ tươi cười như trước là như vậy bình dị gần gũi.

“Bối Gia, đã lâu không thấy.”

Kỳ thật Lục Vĩnh Hạo trong lòng sớm mơ hồ đoán được kia ba mạo là ai người. Nhưng là, tại nhìn thấy Tuần Hải vương giờ khắc này trong lòng khó tránh khỏi vẫn là có chút thất lạc. Rẽ ngang rẽ dọc, tựa hồ tổng cũng trốn không ra đối phương lòng bàn tay.

Chẳng lẽ chính mình vận mệnh thật sự cùng này nhân cùng một nhịp thở sao? Có lẽ giống Vân ca theo như lời, này nhất thể hần tất yếu tận lực thay đổi chính mình cùng với hần tương quan chi nhân mệnh số, nói cách khác, liền tính trở lại hiện thế, Vân ca chịu buông tha chính mình, cũng sẽ bị kia đúng là âm hồn bất tán nhị vương tử cùng trở nên như ác quỷ bình thường Lý Hải vương dây dưa không dứt. Nghĩ đến này, Lục Vĩnh Hạo khó được tâm bình khí hòa, chân tâm thực lòng đối đại vương tử nói câu “Trăm bận rộn bên trong, còn trùu không tới đón ta, thật sự là rất phiền toái người.”

Khách khí như vậy chào hỏi, Tuần Hải vương lại không có một tia cảm kích, mỉm cười một phen kiêu ở Lục Vĩnh Hạo cổ, “Người là dùng cái gì biện pháp, tại trong ao biển mất?”

Lục Vĩnh Hạo bị hần khắp nói không nên lời nói, trong bụng tiểu tử tử tựa hồ cũng không an phận đứng lên, càng không ngừng tại dặng chân. Tuần Hải vương một tay còn lại nhẹ nhàng mà đặt ở Lục Vĩnh Hạo bụng thượng. Đương thiên cảm giác được làn da hạ thai nhi mấp máy khi, bóp cổ thủ hơi hơi thả lỏng một chút. Lục Vĩnh Hạo cổ một lần nữa đạt được tự do, đại khẩu thở hỗn hỗn mấy hơi thở, hung tợn nói: “Lão tử về nhà đi. Lão tử không phải các người này quỷ thế giới nhân, từ từ đâu đến hồi đi đâu vậy. Đừng hỏi ta như thế nào trở về, lại như thế nào trở về, lão tử cũng không minh bạch đụng phải cái gì tà, mặc danh kỳ diệu liền tới đây, trở về khi cũng là hi lý hồ đồ.”

Tuần Hải vương thủ liền tại Lục Vĩnh Hạo cổ bên cạnh, ngón tay vừa động liền muốn lại khắp hần cổ, nghe được hần mà nói cương nhất hạ, chậm rãi rút trở về. Tuần Hải vương gắt gao nhìn chăm chăm Lục Vĩnh Hạo, trên mặt như cũ không có cái gì biểu tình, một lát sau, mở miệng hỏi: “Người thật sự trở về chính mình thế giới, sau đó lại lần nữa phản hồi đến chúng ta thế giới?”

Lục Vĩnh Hạo tà mắt xem xét Tuần Hải vương, hừ hừ hai tiếng, không nói gì. Hần đã suy nghĩ cẩn thận, chính mình đối thế giới này cũng không quen thuộc, nắm giữ tin tức quá ít, cổ tình việc này lại thực phức tạp, kiếp trước kiếp này, chính mình không phải kia khối liêu, căn bản tưởng không rõ sao lại thế này. Liền tính cuối cùng phát hiện xuyên việt tiền căn hậu quả cùng phương pháp, bằng chính mình đầu óc cũng không rất khả năng nghĩ ra thích hợp ứng đối phương pháp đến thay đổi chính mình vận mệnh.

Tuần Hải vương tư duy kín đáo, làm đại vương tử, trong tay có thể vận dụng năng lượng không cho phép khinh thường, xuyên việt đến chính mình thế giới sau, hần trở thành Vân ca, cùng chính mình quan hệ cũng cực chặt chẽ, mấu chốt địa phương vẫn là muốn tin tức đến hần trên người. Số lượng vừa phải đem chính mình tình huống lộ nhất lộ, nhìn xem Tuần Hải vương như thế nào ứng đối, có lẽ chính mình có thể từ giữa hảo hảo lợi dụng một phen.

“Người.....” Vừa định sáo sáo gần như, đại vương tử đột nhiên đem hần kéo vào trong lòng, thon dài ngón tay chậm rãi vuốt phẳng quá hần sau lưng, sau đó nâng hần cái gáy, một tay còn lại như trước ấn hần cái bụng, dùng một loại xem kỹ vật phẩm băng lãnh ánh mắt nói: “Người hoài là ai hài tử?”

Nếu nói đây là tam vương tử Lý Hải vương hài tử, trước mắt này bạn hữu có thể hay không tức giận đến ám thương xuất huyết? Nếu có điều kiện, Lục Vĩnh Hạo thật muốn thử một lần, nhưng trước mắt, lại rơi xuống đại vương tử trong tay, nếu chọc tới hần, chỉ sợ so chọc giận tam vương tử hậu quả nghiêm trọng được bao nhiêu đi?

“Mẹ người! người nói ai! xem bụng lớn nhỏ người sẽ không suy nghĩ ngày a!”

Tuần Hải vương đầu trầm mặc một hồi, rốt cuộc nhẹ nhàng mà buông xuống Lục Vĩnh Hạo, nhẹ nhàng mà nhất phách sương bích, xe ngựa “Được được” liền đi lên.

Trở lại Tuần Hải vương phủ khi, liền thấy tam vương tử đang từ môn lý đi ra.

Tại nhìn đến đại vương tử lôi kéo Lục Vĩnh Hạo thủ hạ xe ngựa khi, buộc chặt mặt lẳng là ghen ra một chút phần nộ tươi cười: “Tuần Hải vương, người thật là có chút thủ đoạn, cư nhiên trực tiếp đến cửa ta cung điện trung bắt đi của ta thị thiếp, xem ra ta phải trực tiếp báo cáo phụ vương, thỉnh hần làm chủ.”

“Cũng hảo, phụ vương hiện tại chính sủng ái trạc phu nhân là người tiến hiến đi? Ta cũng vừa vặn cùng phụ vương nghiên cứu nhất hạ hần trước ngực xăm hình họa công, bổn vương muốn gì đó nếu không chiếm được..... Tổng muốn lập một đệ tử mới tốt.”

Một câu chính bóp chặt Lý Hải vương yếu hại. Lúc trước bắt đắc dĩ, hần mệnh lệnh chính mình bồi dưỡng tử sĩ giả trang cực phẩm tần thủ tiến cung hầu hạ, cũng vừa vặn khiến hần giúp chính mình mẫu thân cũng cố ở trong cung địa vị, nhưng là đại vương Tử Thâm biết bên trong này môn đạo. Hiện tại hai người hỗ trợ đối phương cái đuôi, trong lúc nhất thời lại cũng không làm gì được đối phương.

Lý Hải vương ngược lại nhìn về phía Lục Vĩnh Hạo, Lục ca cảm giác tam vương tử kinh ngạc khi bộ dáng, so với hần vùng roi tử ngoạn nhi điều giáo khi khả ái được bao nhiêu, bị đại vương tử linh ở trong tay còn không quên hướng về phía tam vương tử thổi lưu manh tiếu:“Cái này đi? Có không đến ngoạn nhi a!”

Đáng tiếc đại vương tử chưa cho hần cái gì hàn huyền thời điểm, một đường xả hần vào đại môn, liền bị ném tới một chỗ lạnh lùng sâu, trong cung y sư thay hần xem xét thân thể, xác định thai nhi tháng sau, liền lại mở một ít an thai chén thuốc, có hai cái thị nữ chiếu khán, cửa thủ bốn thị vệ, vừa không hứa hần đi ra ngoài, cũng không chuẩn người khác tiến vào. Ra ngoài Lục Vĩnh Hạo dự kiến, Tuấn Hải vương đối với chính mình chẳng quan tâm, phảng phất đối với chính mình qua lại xuyên việt năng lực không có hứng thú, ngăn ngại chính là năm sáu thiên.

Một ngày này buổi chiều, Lục Vĩnh Hạo đang nằm tại trong viện Hương phi ghé phơi nắng, nhắm mắt lại nghỉ tâm sự. Đột nhiên cảm giác trước mắt bỗng tối đen, mở mắt ra thấy Tuấn Hải vương đang đứng ở trước người, trên cao nhìn xuống xem kỹ chính mình. Lục Vĩnh Hạo cả kinh, vội vàng làm đứng lên.

“Theo ta đi” Tuấn Hải vương ném vài chữ, xoay người ly khai. Lục Vĩnh Hạo nghĩ rằng đây là như thế nào xóa, là muốn lại thu thập chính mình vẫn là rốt cục muốn đàm xuyên việt sự?

Trong lòng cân nhắc, động tác cũng không dám chậm trễ, vội vàng đứng lên, tại một tả một hữu hai cái thị vệ giúp đỡ hạ, cùng Tuấn Hải vương ra viện môn, thượng một chiếc xe ngựa. Lục Vĩnh Hạo thấy nhìn quen mắt, tựa hồ chính là mấy ngày hôm trước mang theo chính mình rời đi tam vương tử phủ kia lượng xe ngựa.

Tuấn Hải vương ngồi ở thùng xe chính giữa, thân mình rất được thẳng tắp, nhắm mắt lại, đóng chặt môi cùng góc cạnh rõ ràng khuôn mặt, tại được thanh thúy tiếng chân lý, cư nhiên cấp Lục Vĩnh Hạo một loại đặc đạo cao tăng điềm tĩnh cùng trang trọng. Lục Vĩnh Hạo bắt đầu cũng học Tuấn Hải vương bộ dáng, thân thể tọa thẳng, nhưng làm một trận liền có chút kiên trì không trụ, eo mỗi lưng đau, thân mình mềm nhũn, tựa vào thùng xe thượng, cảm giác thư thái rất nhiều.

Đường xá tựa hồ rất dài, Lục Vĩnh Hạo bắt tri bắt giác liền buồn ngủ quá khứ, mơ mơ màng màng xuôi tai đến Tuấn Hải vương lạnh lùng trong veo thanh âm:“Xuống dưới”

Ra xe ngựa, Lục Vĩnh Hạo phát hiện thiên đã mau hắc, tiếp liền bị chắn kinh, phát hiện chính mình trước mặt đứng sừng sững một tòa cự đại cửa đá. Hai phiến cửa đá đều có 7 thước rất cao, 5 thước dài hơn. Cửa đá hạ bộ điêu khắc không biết tên dữ tợn thú thủ, trong miệng ngậm 2 căn cự đại kim chúc hoàn. Cửa đá phía trên hai cái môn trụ xử điêu khắc hai sư đầu đuôi rắn động vật. Thú thủ cùng động vật đều điêu khắc được trông rất sống động, nhất là môn trụ thượng động vật, chân sau bậc, tiền chân đặt, thân mình cũng khởi thành một cong, sư đầu hơi hơi xoay chuyển, có thể rõ ràng nhìn đến thân thể cùng trên đùi mỗi một căn cơ nhục, tựa hồ mấp máy, tràn ngập sức bật, kia trợn lên mắt to cùng mở ra đại khẩu, vô thanh nhìn xuống môn hạ mỗi người. Bỗng nhiên chi gian, Lục Vĩnh Hạo liền cảm thấy một cổ thương lão thê lương khí tức bao phủ ở chính mình, bên tai phảng phất nghe được một tiếng xa xôi thú rống. Lục Vĩnh Hạo bị chấn đến, ngốc lăng lăng đứng ở tại chỗ.

Tuấn Hải vương tiến lên cầm kim chúc hoàn, cổ hết sức giơ lên, buông lỏng thủ, đương, một tiếng sâu thẳm trầm trầm thanh âm xa xa truyền ra. Qua một hồi lâu, cửa đá phát ra rầm rầm âm thanh vang, chậm rãi hướng hai bên mở ra. Tuấn Hải vương đi đầu đi vào, Lục Vĩnh Hạo vội vàng đuổi kịp, vào cửa hảo kì chung quanh đánh giá, lại không thấy được mở cửa nhân, không khởi trong lòng kinh ngạc. Vừa quay đầu lại, phát hiện cửa đá đã bắt đầu đóng kín, mà bốn thị vệ đều không có tiến vào. Tuấn Hải vương quay đầu lại,“Theo sát ta, không cho nói nói, không cho loạn xem. Nơi này là toàn bộ Đế Tư đại lục tối trọng yếu địa phương, bị cho rằng bất kính mà nói, Thánh Hoàng lên tiếng cũng cứu không được người.”

“Biết” Xuống xe sau hết thấy rõ ràng khiến Lục Vĩnh Hạo biết nơi này là khó lường địa phương, không dám làm càn, ẩn hạ tâm trung kinh ngạc, gắt gao theo Tuần Hải vương hậu mặt.

Trời sắp tối rồi, Lục Vĩnh Hạo thấy không rõ chung quanh, chỉ biết là đây là một mảnh rất lớn rất đại cùng loại với miếu thờ cung điện. Tuần Hải vương cước bộ không ngừng, vẫn đi. Bốn phía không có đèn hỏa, cũng không có đưng tới một người, thiên địa chỉ gian giống như liền còn lại bọn họ hai cái.

, Lục Vĩnh Hạo tâm nói: Cảm giác này nhưng không rất hảo!

Đi phỏng chừng có hơn nửa giờ. Xa xa thấy có xử đèn đuốc. Tuần Hải vương cước bộ đột nhiên nhanh hơn. Rốt cuộc đến đèn đuốc trước mặt. Trước mặt là một hơn mười thước dài rộng đại thạch bàn, bàn mặt sau là năm tầng thêm đá, thêm đá thượng là tiểu bình đài, bình đài thượng bốn phía bãi kim chúc nền, điểm ánh nền. Trung gian là sân khấu.

Lại ngoại bốn phía xem, Lục Vĩnh Hạo có chút sững sờ, đây là cái gì địa phương? Không có môn, không có bốn vách tường, không có nóc nhà, chỉ có cự đại cột đá, đỉnh thiên lập địa chống tại chỗ đó. Mỗi căn cây cột đều có 4,5 cá nhân hai người ôm như vậy thô, ngửa đầu nhìn lại, cao cao nhìn không thấy đỉnh, phẳng phát thẳng đến phía chân trời.

Đứng ở cây cột phía dưới, nhân nhỏ bé được giống như nhất con kiến, tựa hồ này kinh thiên cự trụ tùy thời khả năng tạp hướng chính mình. Đứng ở bên trong, vô luận phương hướng nào nhìn lại, đều là một mảnh cao không thấy đỉnh trụ quần; Mà ngẩng đầu nhìn lên, thiên đô bị cắt thành từng khối.

Lục Vĩnh Hạo tự nhận cũng là lá gan đại gia hỏa, không sợ trời không sợ đất, nhưng là đứng ở chỗ này, trong lòng lại tổng có chủng run rẩy cảm giác.

Một đầy mặt tuyết trắng chòm râu lão giả chậm rãi xuất hiện tại thạch bàn sau, thấy đại vương tử cũng không hành lễ, chỉ là hơi hơi gật gật đầu.

“Nhân mang đến?”

36. Chương 36

Đại Tế Ti, này chính là ta và người nhắc tới người kia” Đại vương tử cúi lưng, cung kính nói.

Trừ bỏ Thánh Hoàng, Lục Vĩnh Hạo còn chưa gặp qua đại vương tử đối ai cúi đầu quá. Cho dù đối Thánh Hoàng quỳ xuống, Lục Vĩnh Hạo cảm giác đại vương tử cũng chỉ là mặt ngoài cung kính đi quá trường mà thôi, Lục Vĩnh Hạo lập tức đem này lão giả ám sinh cảnh giác.

Đại Tế Ti tựa hồ cảm thấy được Lục Vĩnh Hạo đề phòng chỉ tình quay đầu, nhìn phía Lục Vĩnh Hạo, thanh âm ôn hòa nói:“Hài tử, tiến lên chút, khiến ta hảo hảo nhìn xem người”.

Lục Vĩnh Hạo không tự chủ được đi vài bước, lướt qua đại vương tử, đứng ở lão giả trước mặt. Hắn từ chỗ xa hơn một chút xem lão giả chòm râu tuyết trắng, tuổi đã rất lớn. Đi vào xem, lại phát hiện ngược lại nhìn không ra lão giả niên kỉ. Lão giả khuôn mặt hồng nhuận, tại ánh nền chiếu rọi, không có một tia nếp nhăn mặt phiếm vi quang, căn bản không thể phân biệt tuổi.

Hắn từ lên đến hạ đánh giá Lục Vĩnh Hạo,“Phóng thoải mái, hài tử, ta chỉ là nhìn xem ngay cả người đều không biết chính mình” Lão giả thần nhiên nói.

Lục Vĩnh Hạo không tự chủ được nhìn phía lão giả ánh mắt, cặp kia phiếm lam nhạt vàng sáng ánh mắt tựa hồ tại chậm rãi biến sắc, dần dần chuyển thành một mảnh để người hoa mắt u lam. Lục Vĩnh Hạo cảm giác chính mình tựa như đi vào nhất trì ôn tuyền bên trong, toàn thân bị thủy vây quanh, khê ôm, vuốt ve, tựa như lui trở lại thai nhi trạng thái nước ối trung giống nhau, như thế ấm áp thoải mái, chậm rãi Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy toàn bộ đầu óc đều bị phóng không, không tư, không nghĩ, một mảnh Không Linh.

Đại vương tử nhìn đến Lục Vĩnh Hạo đi vài bước, sau đó đứng chỗ đó ngăn người. Mà Đại Tế Ti dưới chân sân khấu phát ra một trận minh lượng mà không chói mắt quang mang, đem Đại Tế Ti cùng dưới đài Lục Vĩnh Hạo vây quanh trụ, một lát sau, quang mang tiêu tán, lộ ra Đại Tế Ti cùng như trước ngăn người Lục Vĩnh Hạo.

“Đại Tể Ti, ngài xem đến những gì?” Đại vương tử neho lại mắt nhi hỏi.

“Hắn..... Thế nhưng.....” Đại Tể Ti không biết nhìn thấy gì, cứ nhiên kinh ngạc được nói không ra lời.

“Hắn chính là ngài dự ngôn người kia sao?”

“Có thể khẳng định hắn đến từ dị giới, có xuyên việt hai cái thế giới năng lực. Chỉ là ta không nghĩ tới là hắn cứ nhiên là..... Đại vương tử, có một số việc là thấy được cũng nói không chừng, dù sao vận mệnh tạo hóa thỉnh thoảng nhân lực có khả năng khống chế, các người..... Chỉ sợ sẽ ngày sau diệt a!” Đại Tể Ti chậm rãi nói.

Đại vương tử nhíu mày:“Ta nhớ rõ ngài phía trước từng nói qua, sẽ có một người thay đổi Đế Tư, duy nhất biện pháp là tại người kia đi đến Đế Tư đại lục khi liền giết hắn, ta tưởng rằng..... Là muốn không để hắn rơi vào ta phụ vương trong tay là có thể”

Đại Tể Ti lắc đầu:“Chậm.....” Hắn lại hỏi,“Đại vương tử, người lần này đến muốn những gì?”

Đại vương tử nói:“Ta không hy vọng hắn lại trở lại hắn thế giới, có biện pháp nào có thể chặn hắn trở về lộ?”

“Huyết!” Đại Tể Ti trầm ngâm một hồi nói,“Người cùng hắn huyết là môi giới, càng trọng yếu hơn là hắn có mang có bầu, bụng nội thai nhi có hai cái thế giới huyết mạch, thêm hắn cường liệt muốn trở về ý chí lực, mới mạnh mẽ đã thông đi qua thông đạo. Nếu đây là của người hy vọng mà nói, ta liền như người mong muốn..... Nhưng là, làm như vậy, sẽ đối trọng bụng hài tử ảnh hưởng rất lớn, hắn xuất thân sau sẽ thế nào, là ta không thể dự trắc.”

Lục Vĩnh Hạo vừa nghe yếu ngăn cách chính mình cái thế giới kia liên hệ, đương nhiên mặc kệ, không đợi hắn nói chuyện đâu, đại vương tử ngược lại là do dự, hắn nghĩ nghĩ, đối Đại Tể Ti nói:“Thỉnh chấp thuận ta suy xét một chút.

Đại Tể Ti sáng tỏ gật gật đầu, xoay người ly khai đại điện.

Đại Tể Ti siêu phàm thoát tục có thể không thực nhân gian yên hòa. Nhưng Lục Vĩnh Hạo cùng đại vương tử vẫn là muốn ăn cơm.

Đương gặp mặt hoàn tất, sắc trời đã Đại Hắc, trong thần miếu áo xám tế ti tỏ vẻ không có phương tiện lưu bọn họ tại Thần Điện qua đêm, bất quá có thể tại Thần Điện ngoại khổ tu sĩ trong phòng nhỏ ở tạm một đêm.

Tại Thần Điện ở ngoại vi, là một mảnh rậm rạp rừng cây, rừng cây biên là một tòa rất khác biệt nhà gỗ, cổ phác nhưng phòng trong bài trí nhất trần bất nhiễm, nhìn ra được thường xuyên có nhân thu thập.

Nơi này có rất nhiều chim bay cá nhảy thỉnh thoảng tại hai người bọn họ trước mắt xẹt qua. Khả đại vương tử đối này đó động vật lại làm như không thấy, chỉ là tại mấy khỏa thô to dưới tàng cây rút ra chủy thủ, tại rễ cây vị trí một hố to, sau đó từ hố bên trong đào móc ra mấy căn giống măng giống nhau thực vật rễ cây, liền nê Obito ném cho Lục Vĩnh Hạo.

“Kia có oa, người đem nó nấu nhất hạ.” Đại vương tử lãnh đạm hướng về phía tiểu mộc ốc tiền bếp nấu nhếch lên cằm.

Kỳ thật lần này sẽ cùng đại vương tử sau, hắn vẫn đối Lục Vĩnh Hạo là lãnh đạm như thế, thậm chí có chút chán ghét cảm giác.

Lục Vĩnh Hạo ngược lại là ước gì như vậy, nhưng là khiến hắn nấu cơm thật là có điểm khó, Lộ ca luôn luôn là quán ăn mặc kệ làm, hiện tại đối mặt một đồng nghiệp cả danh tự cũng gọi không được gì đó, thật sự là không thể nào xuống tay.

“Uy, đây là cái gì này nọ? Người sẽ chuẩn bị thỏ nhục cái gì nướng nhất nướng sao?” Lục Vĩnh Hạo không biết tại thần miếu phạm vi trăm dặm là không chấp thuận sử dụng ăn thịt huân tinh, đầy mặt ghét bỏ hỏi.

Đại vương tử chính tựa vào lô hỏa bên cạnh một khỏa đại thụ biên nghỉ ngơi, nghe lời này, môi mỏng nhếch, lạnh lùng nhìn Lục Vĩnh Hạo, Tuần Hải vương cũng không giống hắn Nhị đệ như vậy thường xuyên bản

Poker mặt, nhưng là bị hấn như vậy trừng trụ nhân đâu, đều sẽ có loại không rét mà run cảm giác, chỉ cảm thấy bị nhắt chỉ cự mãng hung hăng nhìn chăm chăm, ngay sau đó liền chết vô nơi táng thân.

“Làm..... Làm gì như vậy xem ta?”

Đại vương tử rút cuộc mở kim khẩu, lạnh như băng nói:“Vốn tưởng rằng người cùng này tấn thú bất đồng, xem ra là ta sai nhìn người.”

Lời này nếu ra chỉ người khác chi khẩu, Lục ca coi như hấn là phóng thí, nhưng nhìn trước mặt này khuôn mặt, cũng rõ ràng biết Vân ca là như thế nào đối trá phiến tử, cái loại này vẫn cố gắng muốn thắng được “Này nhân” Tấn thành quán tính lại vẫn là sát không trụ áp, hiện tại bị đại vương tử banh trụ mặt này thông phê bình, trong lòng nhất thời có chút cảm giận bất bình!

Mẹ! này chênh lệch cũng quá lớn! đồng dạng bộ mặt, mấy ngày hôm trước còn tự mình xuống bếp tự tay nấu nướng tinh xảo lót dạ, cùng hồng hài tử đường như hồng chính mình ăn nhiều một chút, hiện tại liền một bộ đại gia sai sử nha đầu sắc mặt, thứ gì!

Hấn đem trong tay rẽ cây hương trong nồi nhất ném:“Nói cái gì đâu! ta còn hấn mù sai nhìn người đâu! lão tử hiện tại nhân không nhân, quý không quý, còn không đều là người làm hại! mẹ, thay người xem bài thu bảo hộ phí, thay người thu tiểu đệ nổi danh lập uy, đến sau này nghiệp vụ này đều mở rộng đến thay người sinh nhi tử, bây giờ còn được con mẹ nó toàn năng đến thay người nấu cơm? Nói cho người! lão tử đời này tối không thua thiệt chính là người! người!”

Tuấn Hải vương nhìn đã thân đến chính mình trước mặt chớp mũi, cũng không khách khí, thân thủ nhất duệ, lập tức liền đem Lục Vĩnh Hạo xả lại đây, gắt gao bóp chặt hấn cổ:“Tuy rằng nghe không hiểu người đang nói cái gì, khả nghe người ý tứ trong lời nói, còn giống như đối với ta trung thành và tận tâm bộ dáng? Nếu là thật liền hảo..... Là thật, người sẽ liều mạng nghĩ rồi đi ta, trở lại của người thế giới sao? Người cùng này hư vinh tấn thú giống nhau, đều cảm giác của ta mạch máu bên trong chảy xuôi là.....”

Nói đến bình thường, Tuấn Hải vương liền đem nói thu trở về, nói đến cùng hấn luôn luôn đều không là vậy đuôi mừng chủ cầu xin người khác chiếu cố chính mình người, trong khung tự tôn khiến hấn đối với chính mình mới vừa biểu lộ một chút yếu đuối cảm thấy vạn phần chán ghét, trong tay dùng sức, lại đem Lục Vĩnh Hạo nặng nề mà đổ lên địa thượng.

Hấn cũng không xem suất chặt vật Lục ca, chỉ là đứng lên đem này rẽ cây nhất nhất lục tìm đến oa trung, sau đó cầm oa đến nhà gỗ bên cạnh suối nước biên, đem chúng nó từng cái tẩy sạch sau lộ ra màu tím ngoại da, dùng chủy thủ đưa bọn họ cắt thành tiểu khối, lại trang chút sạch sẽ suối nước, trở về sau giá đến oa thượng. Lô trảo lý ánh lửa chiếu rọi tại hấn trên mặt, lúc sáng lúc tối, điều duệ đen tối không rõ quang mang.

Lục Vĩnh Hạo tại xuất thần điện sau, liền cảm giác cả người không quá thoải mái, chỉ là đứt khoát giống lại bì cầu giống nhau tứ chi đại sườn nằm ở thấp địa thượng, cũng không quản địa thượng hơi ẩm làm ướt quần áo.

Một lát sau, trong nồi hương khí tràn đầy đi ra, rất giống thượng hảo canh gà treo sơn cô hương vị. Đại vương tử thịnh một chén, chính mình chậm rãi ăn nhất chén lớn, liền đi vào phòng lý tự thẳng đi ngủ.

Lục Vĩnh Hạo gặp đại vương tử vào phòng, mới nhất cô lỗ từ trên giường đứng lên, đầu tiên là lại nhin không được khịt khịt nghe nghe trong nồi hương vị, sau đó nghĩ nghĩ, xoay người triều Lâm tử ngoại rón ra rón rén chạy tới. Đi chưa được mấy bước, liền phát hiện trách không được đại vương tử mặc kệ chính mình, nguyên lai Lâm tử bên ngoài có mấy chục điều cự xà vây quanh phòng ở qua lại tuần tra, nhìn đến hấn lại đây, hộc xà tín bãi như mẹt bàn đại đầu, nhẹ nhàng như vậy vung, lại đem Lục Vĩnh Hạo cấp đẩy trở về.

Lộ ca mắng vài tiếng, bất mãn trở lại phòng ở ngoại, lấy nhất chén lớn canh, lang thôn hổ yết ăn xong, lại thịnh một chén, chậm rãi xạch khởi “Tái canh gà” tư vị. Uống xong sau, nhìn nhìn nhà gỗ hờ khép môn, do dự một hồi, đứng lên tại bốn phía nhắt chút nhánh cây lá cây, phô lô hỏa bên cạnh, sau đó nằm đi lên.

Ánh trăng treo cao tại Lâm tử trên không, bỏ ra một mảnh Thanh Huy. Nhất đại phiến đám mây thổi qua, che khuất hơn phân nửa ánh trăng, trong rừng cây nhất thời trở nên âm u đứng lên. Một trận gió nhẹ thổi tới, thật nhỏ nhánh cây nhin không được theo gió thổi rung đùi đắc ý, tại trong rừng trên bãi đất trống phản

chiếu tiếp theo trận kỳ quái bóng dáng. Cảm giác được ánh sáng biến hóa, Lục Vĩnh Hạo mở to mắt, nhìn bên người địa thượng vụn vặt tựa như sống lên bóng dáng, mặc danh cảm thấy một trận tim đập nhanh.

Phanh một tiếng, tiếp là sùm sụp thanh âm, phảng phất thứ gì chằng vào bụi cây từ giữa, ngay sau đó chính là xà quần du động cùng bang bang thanh âm. Lục Vĩnh Hạo cả kinh, vội vàng phiên thân đứng lên, nhìn về phía ngoài rừng.

Lờ mờ trung, một người cao lớn bóng dáng chính vung cái gì tại xà quần trung không ngừng mà nện. Ba, mấy đoàn ánh lửa đột nhiên tại xà quần trung nổ tung, mấy cái đại xà bị nổ tung đi ra ngoài. Tiếp ánh lửa, Lục Vĩnh Hạo mới nhìn rõ cư nhiên là một 3 thước rất cao đầu gỗ, hai 2 thước dài hơn đầu gỗ cánh tay thượng các vung một cái thô to mộc bồng tại xà quần trung nện, nhất bồng đi xuống, một cái đại xà liền bị dễ dàng đánh bay đi ra ngoài, rơi vào Lâm tử bụi cây từ lý. Lục Vĩnh Hạo trong lòng căng thẳng, liền bãi đầu tìm kiếm vừa tay gia hỏa. Ba, ba, lại là mấy đoàn ánh lửa trước sau bạo tạc mở ra, Lục Vĩnh Hạo ngẩng đầu nhìn kỹ, nhìn đến cư nhiên có từng trường như bài Poker bàn lớn nhỏ kim chúc phiên phi tiến xà quần trung, sau đó liền ba bạo khai, đại xà có bị tạc thương, có càng trực tiếp bị oanh ở trên đầu nổ chết, xa chút đại xà cũng bị ánh lửa cả kinh chung quanh chạy trốn.

Nơi này là hoàng gia thánh địa, tuy vô thị vệ gác, nhưng là người bình thường là không thể tới ở đây, ngay cả Tuần Hải vương cũng không có đem Lỗ Thập bọn họ mang theo trên người.

Lục Vĩnh Hạo trong lòng kêu khổ, “Mụ ba tử, như vậy hiểu rõ tiến đến đánh lén, cùng còn lại kia hai cái vương tử nhất định thoát không ra can hệ. Đây là muốn thí huynh a! không phải lão Nhị chính là lão Tam, chính mình thành bị hại cùng cá trong chậu!”

Vừa mới chuẩn bị quay đầu kêu đại vương tử đi ra, một tiếng trầm thấp thở dài tại bên tai vang lên: “Có quyết đoán, vốn tưởng rằng bọn họ còn muốn đẳng một trận tài năng hạ này quyết tâm. Xem ra ta có một ít xem bọn họ.”

Quay đầu lại, Tuần Hải vương đang đứng tại chính mình bên người, nhìn ngoài rừng xà quần cùng đầu gỗ kịch chiến, Poker trên mặt như cũ không có bất cứ biểu tình.

“Đừng hấn mụ quần là ai, chúng ta liền muốn ngoạn xong, bên ngoài không biết đến đây bao nhiêu nhân, xà quần khả năng khiêng không trụ.”

“Yên tâm, mặc kệ là ai, lần này đến người đều sẽ không nhiều. Nơi này là đế đô, càng là Đế Tư thần miếu bên ngoài, bọn họ tuyệt đối không dám công nhiên phái người tập kích chúng ta, bằng không, bất luận kết quả như thế nào, bọn họ đều trốn bất quá thần miếu trừng phạt. Bọn họ chỉ có thể phái tử sĩ lại đây.”

“Yên tâm? Thả người mụ tâm a! người không phát hiện một địch nhân đều không xuất hiện, chính là một đầu gỗ cùng đã phá tạp phiền, xà quần cũng đã thương vong thảm trọng. Địch nhân chân thân xuất hiện khi, như thế nào chán a?” Lục Vĩnh Hạo trong lòng mắng.

“Xuy — ti”, Tuần Hải vương đem tay phóng tới bên môi, nhẹ nhàng mà đã khởi tiểu tử.

Đều này quang cảnh còn có tâm tư thoải lưu manh tiểu! Lục ca ngậm thổ tào, trừng mắt nhìn, hết sức chăm chú quan sát đến bên ngoài tình hình chiến đấu.

Nghe được tiếng còi, xà quần không hề chủ động tiến công đầu gỗ, phân tán mở ra, vây quanh đầu gỗ du tẩu đứng lên. Đầu gỗ mỗi lần huy bồng, trước mặt đại xà liền lập tức du động đến cái khác địa phương, né tránh mộc bồng. Đột nhiên, đầu gỗ phía sau mấy cái đại xà phi thoát ra đến, lập tức trèo lên đầu gỗ, thân mình căng thẳng, từ phần eo bắt đầu xuống phía dưới muốn đem đầu gỗ hai chân cuốn lấy.

Đầu gỗ cư nhiên có thể linh hoạt chuyển hướng hai chân, đồng thời cánh tay quay lại, đại bồng tưởng xà thân ném tới. Chỉ là hai hạ, một cái đại xà đầu liền đem đập nát, từ đầu gỗ trên người rút đi xuống. Liền tại đầu gỗ tạp đại xà khi, trước mặt lại có mấy cái xà bay nhanh bỏ lại đây, theo chân hướng thượng bò. Đầu gỗ tuy rằng hai điều bồng tử không ngừng vung, giống tạp thử giống nhau liền tiếp đập chết mấy cái đại xà, nhưng càng nhiều xà bò đi lên, rất nhanh, đầu gỗ hai chân bị đại xà triển cùng một chỗ, không thể cân bằng, ném xuống đất. Rất nhanh, đầu gỗ trên người liền bò đầy xà. Có quyền cánh tay, có quyền đầu, càng nhiều xà đem đầu gỗ thân thể toàn bộ quyền đi vào, không trụ co rút lại. Rất nhiều tạp phiền bay về phía đại xà trên người, ý đồ giải cứu đầu gỗ, nhưng là mấy cái đại xà sục khởi đuôi rắn, không trụ huy

đánh tạp phiến, đem tạp phiến ở giữa không trung đánh bạo. Một hồi công phu, đầu gối thân thể truyền đến tạp tạp tạp tạp thanh âm, cánh tay, chân, thân mình đều bị quyền đoạn, rốt cuộc không động đậy. Đại xà thể này mới lập tức đầu gối. Tạp phiến lại phi tiến vào mấy trượng, nhưng xà quần tách ra sau, tạp phiến không bao giờ có thể một lần tạc thương mấy cái đại xà. Hơn nữa đại xà trở nên cảnh giác đứng lên, vừa thấy đến tạp phiến bay tới, lập tức phân tán chạy trốn, hoặc là dùng đuôi rắn huy đánh, tạp phiến uy hiếp lập tức liền rơi chậm lại.

Thở phào một cái, Lục Vĩnh Hạo thể này mới hơi chút thả lỏng một điểm, nhịn không được trêu chọc khởi đại vương tử: “Người là dùng tiểu tử chỉ huy đại xà? Theo chúng ta kia xiếc thú đoàn đùa không sai biệt lắm a, ta còn tưởng rằng Đế Tư đại lực Chiến Thần có thể xa hoa điểm đâu”

Tuấn Hải vương không có nhìn hấn, thần nhiên nói “Địch nhân không có bao nhiêu thời gian. Rất nhanh thần miếu liền sẽ được đến tin tức, phái người cứu viện chúng ta. Đầu gối cùng tạp phiến không có hiệu quả, phía dưới bọn họ liền nên đều thật. Ta cố ý khiến xà quần phòng bị khi tại nào đó lộ tuyến bạc nhược chút, bọn họ nhất định sẽ nhìn ra đến.”

Đúng lúc này, một đạo hồng ảnh chợt lóe, phi bình thường xẹt qua xà quần bố thành phòng hộ quyền, trực tiếp vọt tới đại vương tử trước người. Người tới trên đầu mang mặt nạ, chỉ lộ ra hai mắt cùng miệng mũi, dáng người thon dài, mặc bó sát người quần áo, thân hình tương đương hoàn mỹ, thậm chí có điểm quyền rũ. Lục Vĩnh Hạo nhìn tổng cảm giác tựa hồ có chút nhìn quen mắt.

Lúc này, lưỡng đạo quang mang nhàn nhạt nhất thệ mà qua, tại đại vương tử cảnh tiền giao nhau thành Thập tự.

Tuấn Hải vương không biết lúc nào, từ trong lòng lấy ra kia đem tước rễ cây chủy thủ, dùng lực vung lập tức biến thành một thanh trường kiếm, bắt lấy nhanh đến cổ hai thanh mỏng manh tể đao.

Ba đao chạm vào nhau, cư nhiên không có thanh âm phát ra. Liền tại tam bả đao tự binh chưa binh khi, người tới cổ tay|thủ đoạn một phen nhất áp, hai thanh tể đao đột nhiên tà xuống phía dưới hoa hướng Tuấn Hải vương hai lặc. Tuấn Hải vương mũi chân điểm, tư thế không biến, hai chân về phía sau thẳng, thượng thân xuống phía dưới áp, tránh thoát đao phong, đồng thời, thủ về phía trước đệ, trường đao mang theo tiếng gió bổ về phía người tới cổ.

Người tới thân mình cấp về phía sau đổ, kéo ra cùng đao phong cự ly, gót chân dặng, tên giống nhau đổ bắn đi ra ngoài. Đế Tư đại lực chiến sĩ người người động tác mau lẹ như báo, nhưng này giả diện nhân từng cái động tác đều xoay thành khó có thể tin tưởng góc độ, thêm lẫn lộn thể công, làm người ta sờn tóc gáy.

Tuấn Hải vương phát hiện: Người tới công phu không sai, nhưng khẳng định không phải xuất thân từ quân đội. Đế Tư chiến sĩ chú ý khí thế, có tiến vô lui, so chính là mau, ngoan, đao đao bị mất mạng. Nhưng này giả diện nhân đao pháp âm nhu, quý dị, càng chú trọng vu không từ thủ đoạn tàn nhẫn.

Vừa rồi động tác mau lẹ, trong nháy mắt Tuấn Hải vương liền cùng người tới quyết liễu mạng mấy chiêu, Lục Vĩnh Hạo căn bản không có phản ứng lại đây, chỉ là ngốc ngốc đứng, thẳng đến lúc này mới như mộng mới tỉnh, vội vàng lui ra phía sau vài bước, đồng thời không trụ bãi đầu, tả xem hữu xem, địch nhân khẳng định không chỉ này một, những người khác ở nơi nào? Nửa ngày không có phát hiện, Lục Vĩnh Hạo cân não nhanh chóng chuyển động, là giúp Tuấn Hải vương tử thủ trận địa, vẫn là thừa dịp này cổ loạn kinh nhi bỏ trốn mất dạng đâu?

Đúng lúc này, Tuấn Hải vương mở miệng nói: “Ta sẽ khiến xà quần phong nhanh phòng ngự quyền, người không phải địch nhân mục tiêu đệ nhất, mau vào nhà gỗ! chỉ cần kiên trì một hồi, đợi đến thần miếu phái tới cứu viện liền triệt để an toàn.” Tuấn Hải vương đưa lưng về phía Lục Vĩnh Hạo, sau đó trong miệng phát ra hai tiếng hô lên. Xà quần bắt đầu một lần nữa du tẩu, cấp tốc về phía nhà gỗ di động, phòng bị được càng nghiêm mật.

“Đi tiểu mộc ốc bắt người!” Giả diện nhân nghe được Tuấn Hải vương mà nói, lập tức nhanh chóng hướng chính mình trốn từ một nơi bí mật gần đó đồng loa phân phó nói.

Lục Vĩnh Hạo nghe giả diện nhân phân phó, trốn ở trong nhà gỗ, nằm sấp trong khe cửa, một bên xem cuộc chiến, vừa thỉnh thoảng xem xét bốn phía động tĩnh. Những người khác thủy chung không có hiện thân, khiến hấn áp lực rất lớn, tại thanh lương ban đêm cũng toát ra cuộn cuộn mồ hôi.

Ấn ấn, Lục Vĩnh Hạo giống như nghe được cái gì thanh âm, cẩn thận nghe một hồi, giống như cua chân xẹt qua thủy nê mặt đất soạt soạt thanh, không khỏi khỏi một thân nổi da gà. Nương chui ra tầng mây ánh trắng, Lục Vĩnh Hạo nhìn đến Lâm tử ngoại bỏ lại đây một mảnh giáp xác trùng giống nhau trùng tử, có trứng gà lớn nhỏ. Trùng tử vọt lại đây, lập tức bỏ nhào vào tối bên ngoài mấy cái đại xà trên người, bắt đầu cắn xé đứng lên. Đại xà trên mặt đất không trụ quay cuồng, thân thể vận vẹo, phát ra tê tê thanh âm, tựa hồ rất thống khổ. Đại xà vận vẹo, đem trùng tử chụp đến trên mặt đất, nhất hạ liền đập chết một mảnh. Nhưng là trùng tử thật sự quá nhiều, chết một thân, lại đi tới một thân, thủy chung trảo cắn đại xà, rất nhanh đại xà toàn thân liền da tróc thịt bong, trùng tử lập tức tiến vào đi, đại xà càng điên cuồng mà vận vẹo sau rất nhanh liền không động. Tiếp hai cái 2 thước tả hữu đầu gỗ xuất hiện tại Lâm tử bên ngoài, vùng đại bổng theo trùng tử hướng bên trong giết tiến vào. Mà kim chúc tạp phiến bắt đầu không cần tiền tự trút xuống mà đến, tập trung tại đầu gỗ đi tới phương hướng.

Tại giáp xác trùng, đầu gỗ cùng kim chúc tạp phiến công kích hạ, đã không có đại vương tử chỉ huy đại xà rất nhanh liền ngăn cản không trụ, bắt đầu hướng hai bên chạy trốn, nhượng ra một con đường. Tam điều bóng người xuất hiện tại Lâm tử bên ngoài, theo xà quần thối lui đường nhanh chóng vọt tiến vào.

Lục Vĩnh Hạo nhìn da đầu trắng run lên, quay lại cúi đầu la lên đại vương tử. Khả đại vương tử đánh chính kịch liệt, căn bản vô lực bận tâm nơi này. “Thao con mẹ nó, chân xấu số! nghĩ đến tam vương tử tại Tuần Hải vương cung điện tiền trường chính mình ánh mắt, nếu lại rơi xuống hắn trong tay, cũng không biết là như thế nào chết kiểu này?”

Lục Vĩnh Hạo xoay người từ lỗ trong lửa rút ra một căn thiêu đốt chính vương trưởng đầu gỗ, hoành ở trước người.

37. Chương 37

Đại vương tử cũng thoáng nhìn này độc trùng đột kích đáng sợ tình cảnh, nhất thời có bị cái kia đùa giỡn đại đao dây dưa không ngắt,.

Hắn đột nhiên bay vọt lên, ống tay áo lý một viên viên cầu nện đi ra ngoài, liền tại viên cầu thượng thiên kia một khắc, lờ ra ngũ sắc quang mang, nhất thời một loại kỳ dị hương vị tràn ngập tại toàn bộ rừng rậm.

Này tử sĩ tưởng rằng Tuần Hải vương tại rải rác độc dược, phân phân triệt thoái phía sau che mũi. Chỉ đợi dị vị tan hết lại hoành xung lại đây.

Nhưng liền tại đây khi ngoài rừng tiếng người ồn ào, từng đoàn hắc ảnh đột nhiên từ dưới lòng đất xông ra, lại nhìn kỹ, Lô Thập đẳng nhân thân phi cùng loại với thảm cỏ giống nhau áo choàng đột nhiên từ rừng rậm ngoại vọt tiến vào.

Xem ra bọn họ ẩn thân thuật có thể so với Nhật Bản Ninja, Tuần Hải vương chiều này “Mai phục binh” Không biết tại trên chiến trường sang hạ bao nhiêu lần kỳ tích.

Này đó phục binh đều là tại ngũ ngày trước liền tại rừng rậm bốn phía đào ra cùng thân hình tương tự hố đất, nằm nằm đi vào về sau, y phục hàng ngày dùng đặc chủng dược hoàn, có thể mấy ngày mấy đêm không ăn không uống, lại bao trùm thượng phẩm thực vật phẩm cỏ liền lâm vào trạng thái chết giả, liền tại bị cự tượng đập trên trên người liền không mang lên tiếng. Này đó thảo sinh trưởng nhanh chóng, mấy ngày công phu liền cùng bốn phía thảm cỏ căn liên căn, điệp văn điệp trưởng tại cùng nhau, ngay cả này phê đánh lên tử sĩ đều không có phát hiện mấy may.

Tại thần miếu phục kích lạc đại vương tử thật là một cái diệu kế, nhưng là đánh lén chỉ nhân lại quên Tuần Hải vương thân là Chiến Thần, quý kế cũng là chỉ nhiều không thiếu, cư nhiên lấy thân phạm hiểm, dùng chính mình cùng Lục Vĩnh Hạo đương nhị, cho đến cuối cùng một danh tử sĩ hiện thân mới, đem tính lại phục binh dược hoàn bắn ra tản ra, gọi ra mai phục kì binh.

Lúc này tử sĩ nhóm nhất thời thành cá trong chậu.

Đại lực sĩ Lô Thập vung trong tay cự chùy, vài cái tử liền đem đầu gỗ xao rụng rời tử. Mà thao túng kim chúc tạp phiến tử sĩ bị hai cái vùng trường tiên tráng hán dùng roi da cuốn lấy hai chân, từ một viên cao lớn trên cây lập tức kéo xuống.

Lục Vĩnh Hạo bên này dùng cây đuốc thiêu mấy chỉ đại trùng tử, khả càng nhiều độc trùng tràn lại đây. Đại vương tử hướng về phía Lỗ Thập vẫy tay một cái, to con chạy vội lại đây nghênh chiến giả diện nhân. Sau đó Tuấn Hải vương đứng ở nhà gỗ bên ngoài đeo đầy mặt nheto nhìn hấn tại kia giờ chân.

Lục Vĩnh Hạo biết hấn là có ý tứ gì, đây là chờ chính mình trương miệng cầu người đầu! này Tuấn Hải vương quá không phải này nọ! Vân ca tuy rằng cũng không phải cái gì thứ tốt, nhưng hấn chưa bao giờ sẽ khiến chính mình thân hãm hiểm cảnh, làm sao giống hiện tại này nam nhân như vậy lãnh huyết? Giống như huấn thú bình thường điều giáo chính mình?

Hấn không!

Liên tại này khớp xương, có mấy chỉ độc trùng bò đến Lục Vĩnh Hạo bên chân, bên miệng hai càng lớn lập tức cắm vào Lục Vĩnh Hạo mắt cá chân lý.

Toàn tâm đầu đón lập tức từ dưới chân lan tràn đi lên, kia răng sâu hiển nhiên mang theo nọc độc, chân lập tức liền run lên.

Lục Vĩnh Hạo có điểm không nhịn được, có tâm tưởng gọi, lại cảm giác lưỡi cắn tử cũng phiếm ma, chỉ có thể lưỡng tròng mắt nhìn phía Tuấn Hải vương. Lúc này Tuấn Hải vương mới chậm rãi đi thông thả đến vọt đến Lục Vĩnh Hạo bên người, tại chính mình binh khí thượng lâm thượng một loại chất lỏng, mũi đao nhất bính cây đuốc, toàn bộ thân đao nhanh chóng châm, hỏa đao phi vũ, chúng trùng bị hỏa thiêu được thất linh bát lạc.

Đúng lúc này, thao túng trùng tử trùng sư đã bị vài tên tráng hán chế phục, trùng tiểu bị nhân từ trong miệng của hấn lấy ra đến, một cước đạp vỡ, trùng sư trong lòng biết chính mình đã là thúc thủ chịu trời, không đợi Lỗ Thập đến trời chặt chính mình, đột nhiên dùng lực nhất cắn lưỡi cắn, miệng phun máu tươi, tự sát mà chết. Chúng trùng không người thao túng, hành động lập tức chậm lại rất nhiều, mờ mịt chung quanh mấp máy, bị xông lại đây dũng sĩ loạn đao khảm thành trùng nê.

Giả diện nhân vừa thấy tình thế không đối, đột nhiên vội vàng xoay người muốn trốn, Lỗ Thập đại thủ vung lên, lập tức xả hạ giả diện nhân một cánh tay thượng vài dật.

“Lỗ Thập, đừng đuổi theo!” Tuấn Hải vương phân phó nói, sau đó thân thủ đi lập đàn chân bính Lục Vĩnh Hạo.

Hấn nhìn Lục Vĩnh Hạo nhìn phía chính mình phía sau ánh mắt đột nhiên mạnh cơ rút lại, đột nhiên thân thủ đẩy ra chính mình. Tuấn Hải vương lúc này cũng cảm giác được phía sau không đối, thuận thế nhất trốn.

Một chỉ mang phong mũi tên nhọn bắn vào nhục thể “Xì” Thanh, chính cắm ở Lục Vĩnh Hạo đầu vai. Giả diện nhân cư nhiên đến đây hồi mã thương, tại mọi người tưởng rằng hấn chạy trốn chết sau, lại sờ trở về hướng về phía Tuấn Hải vương ngực cắm vào một tên.

Các vị dũng sĩ [nhanh chóng/khẩn trương] đề gia hỏa đuổi theo.

Mà Tuấn Hải vương tắc một phen đỡ Lục Vĩnh Hạo, lẳng lẳng nhìn đầu vai hấn trào ra đỏ tươi chất lỏng. Lục Vĩnh Hạo sợ hấn hiểu lầm chính mình vừa rồi bắt quá đầu óc xúc động, cứng rắn lưỡi cắn nói: “Ta đây là phạm tiện, người đừng loạn cảm động, về sau ta nhất định sửa!”

Lúc nào có thể bỏ thay Vân ca chấn thương tử thói quen, Lục Vĩnh Hạo trong lòng thật sự buồn khổ.

Đại vương tử không có tâm tình nghe Lục Vĩnh Hạo trêu chọc, một tay lấy hấn ôm lấy vào nhà gỗ, tê lòi kéo khai hấn quần áo, lại rút ra tiểu đao lưu loát đem mũi tên từ mơ hồ huyết nhục trung đào khởi, Lục Vĩnh Hạo đau được thoáng trừu, phía dưới nổi lên bụng cũng cùng quấy rối, đột nhiên phiến giang đảo hải đau mổ.

“Người trung trùng độc, này độc khí chỉ sợ đã thông qua cưỡng rốn chảy vào thai nhi trong cơ thể, hiện tại hấn tự nhiên có bài xích phản ứng, người kiên nhẫn một chút.” Đại vương tử ngoài miệng nói, trong tay nhanh nhẹn dùng vải thưa bông y tế đem Lục Vĩnh Hạo miệng vết thương phủ trụ khóa nhanh.

Bằng bó hoàn miệng vết thương, hấn giải khai Lục Vĩnh Hạo giày, đem miệng bám vào sưng lên lão cao mắt cá chân xử, dùng lực hấp ra độc huyết, khiến chúng nó dừng nữa hướng toàn thân khuếch tán. Đẳng hấp ra đen đặc máu tươi sau, Tuấn Hải vương lại đi giải Lục Vĩnh Hạo quần.

Cầm thú! đều đau được trườ trườ, hấn cư nhiên còn muốn cởi bỏ chính mình quần tìm việc vui?!

Có lẽ là chính mình ánh mắt trườ được quá lớn, Tuấn Hải vương nhin không được khoe miệng hơi hơi nhếch lên: “Ta muốn đem giải được từ của ngươi hạ thể xử đồ vào, bằng không được tính không thể tới thai nhi trong cơ thể, hấn tại của ngươi trong bụng loạn ép buộc, bẻ gãy dạ dày tràng cũng nói không chừng.....”

Lục Vĩnh Hạo nghe được da đầu phát tạc, không khỏi buông lỏng tay ra.

Lúc này, Lỗ Thập tại ngoài phòng gỗ gỗ môn, đưa cho Tuấn Hải vương từ trườ sư trên người sư đến giải được.

Lục Vĩnh Hạo nằm ở trên giường, khuất nhục từ từ nhắm hai mắt, bị bắt rộng mở đùi, chờ Tuấn Hải vương đem được đồ vào đi.

Mấy ngày không gặp, này tấn thú gây yếu rất nhiều, tóc lí thành cầu cần đường như quái bộ dáng, chỉ còn lại có cực đại bụng lộ ra tại từ từ thân hình gầy gò thượng, nhưng này phó xấu xí bộ dáng, tại ngoài cửa sổ nguyệt quang bao phủ dưới, lại cũng có vẻ ngon miệng vô cùng.

Đại vương tử đem giải được nhỏ giọt một ít tại miệng vết thương thượng sau, buông xuống mí mắt, đem được nước ngã xuống ngón tay thượng, sau đó bắt lấy Lục Vĩnh Hạo mắt cá chân, đem ngón tay tham vào kia khép kín khẩu nhi trung. Nhẹ nhàng xoay quanh quay lại.

“Nếu không thoải mái, cũng kiên nhẫn một chút, ta muốn tận lực đem được đưa đến của ngươi thai trong túi đi, loại này nghiêm túc không mang theo nửa điểm đáng khinh giọng điệu, khiến Lục Vĩnh Hạo cũng không không biết xấu hổ giống đàn bà nhi giống nhau ngại ngùng, đành phải phối hợp giường chân, tận lực bình tĩnh chờ trên đầu trần nhà.

Tuấn Hải vương cảm giác trong động có vẻ khô ráo nộn nhục tại ngón tay thay đổi hạ, dần dần trở nên ướt át nơi lông đứng lên, bị rất dễ dàng mở ra, đơn giản dùng hai căn ngón tay tiếp tục xâm nhập đến tràng bích chỗ sâu. Đường hai căn ngón tay đều nhập vào thời điểm, bàn tay liền theo thượng được động tác nhẹ nhàng vuốt phẳng nện huyết khẩu nếp uốn hoa văn.

Lục Vĩnh Hạo biết thân thể của chính mình nay đã bị cải tạo thành đấng hóa, trong thân thể chẳng những bị chôn vào dị vật, hơn nữa một khi kích thích liền sẽ phân bố ra giống như nữ nhân phát tao khi phân bố vật, rõ ràng biết đại vương tử là tại nghiêm trang địa thượng được, nhưng là hấn chỉ cảm thấy giữa hai chân toan dương vô cùng, thấp dính chất lỏng giống quyết đề đường như bùng lên, lâm được Tuấn Hải vương một tay đều là.

Điều này làm cho Lục ca có chút quả trụ không kiểm nhĩ, chỉ có thể lưỡng thủ trảo dưới thân góc chặn, nói cho chính mình muốn bình tĩnh, đây là bình thường chữa bệnh trình tự, sắc toàn con mẹ nó là không!

Nhưng hấn hai chân lại dần dần đóng chặt tại phía trước, kẹp lấy kia cùng cường tráng cánh tay, kim lòng không đậu qua lại di động lấy tăng cường lực ma sát.

Cứ như vậy Tuấn Hải vương đầy mặt nghiêm túc từng chút một vẽ loạn được nước, nhẩn nhụi mà lại kiên nhẫn kiên trì có hơn mười phút lâu. Lục Vĩnh Hạo bị ẩn được tê dại, khép kín đôi môi hé mở, rốt cuộc nhĩ không được phát ra gọi giường bình thường ân a thanh.

Tuấn Hải vương không lộ thanh sắc, cảm thấy hấn gắt gao hấp thụ chính mình ngón tay cửa động hơi hơi mở ra, không chút do dự bàn tay mãnh nhu cùng cửa động tương liên túi túi, Lục Vĩnh Hạo từ “Hoài thai” liền vẫn thanh tâm quả dục, liền tính là xuyên trở về cũng không có nắm chắc hảo khó được cơ hội cùng nữ nhân ngoạn ngoạn nhi, lúc này bị đại vương tử lão đạo thủ pháp xoa nắn được giống như thời kỳ trưởng thành cơ khát mao đầu bình thường, rốt cuộc khổng chế không trụ chính mình sinh lý phản ứng.

Tuấn Hải vương chỉ cảm thấy đến, kia hấp thụ được nước huyết khẩu mãnh liệt đem chính mình bàn tay hướng vào phía trong hấp, đè lại bộ vị từng đợt co rút. Đột nhiên một cổ nồng đậm chất lỏng từ kia sớm đã nhếch lên tiểu Bối Gia lý phun tới.

Mà hấn mặt sau cũng có nùng dịch phun bắn mà ra, lâm tại đại vương tử bàn tay thượng. Cùng nhau chảy ra, còn có Lục ca “Chân ngã” tự tôn, trước được mà thôi, dùng được phản ứng được như vậy kịch liệt sao?

Lục Vĩnh Hạo xoay quá, xấu hổ và giận dữ chờ Tuấn Hải vương trào phúng chính mình.

Khả đợi đến lại là cởi bỏ quần áo sột soạt thanh, hấn nhin không được xoay nhìn lại, Tuấn Hải vương đã giải khai quần áo, hoành “Đao” Lập tức đứng ở trước giường.

“Người..... Muốn làm gì?” Lục Vĩnh Hạo đầy mặt cảnh giác hỏi.

“Ngón tay chiều dài không đủ.” Tuấn Hải vương biểu tình vẫn là như vậy đương nhiên, đem được bình nội còn thừa chất lỏng một cổ nào ngã xuống kiên cố vật thượng. Một bước xa lui thượng giường nhỏ, đem Lục Vĩnh Hạo đảo lộn nhất hạ, khiến hấn bụng triều hạ, quỳ ghé vào trên giường, nóng bỏng mà kiên cố thân thể, bám vào đi lên.

Mụ bực! sẽ không đem được hưởng bên trong đồ sao? Đương Lục Vĩnh Hạo bị trùng cắn được phát ngất đầu óc rối cuộc thông suốt khi, có chút gắn liền với thời gian đã muộn.

Cự đại “Trùng tử” Đã hung mãnh xâm nhập, Tuấn Hải vương môi kề sát lục Vĩnh Hạo vành tai, dùng trơn ướt đầu lưỡi ngả ngón bất lộng.

“Không nên động, hảo hảo cảm thụ được lực.”

Lục Vĩnh Hạo rối cuộc nhin không được, ửng hồng mặt thang chữi ằm lên.

Trong lúc nhất thời tiểu mộc ốc lý giường gỗ lạc chi thanh cùng Lục Vĩnh Hạo rên rỉ thô suyền hỗn hợp cùng một chỗ, phiêu ra ngoài phòng.

Tại rừng cây tử lý thu thập chiến trường các vị các tướng sĩ đều là hạ phúc căng thẳng, bội phục chính mình vương nhần nại kéo dài công phu nhất lưu rất nhiều, cũng hiểu được vì Đế Tư dân tộc khai chi tán diệt, nhậm trọng mà nói xa, chuẩn bị hành động sau khi kết thúc, ôm chính mình trong nhà phụ nữ tiểu thiếp muốn hảo hảo lộng nhất lộng!

Đương đại vương tử vì lục Vĩnh Hạo “Thượng được” Hoàn tất sau, Lỗ Tháp cũng dẫn người thanh lý rừng cây. Hấn nhìn từ trong nhà gỗ đi ra đại vương tử thoát nhìn cùng bình thường không khác, nhưng khoe mắt đuôi lông mày gian, từ kia tấn thủ sau khi mất tích, đã chiếm cứ nhiều ngày xơ xác tiêu điều lạnh lùng tựa hồ tiêu giảm không thiếu.

Hấn hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, đối đại vương tử bẩm báo nói:“Vương, bị trảo tử sĩ tất cả đều lập tức tự sát, không có lưu lại người sống, nhưng là bọn họ mặc quần áo vải dệt, đều là năm trước săn bắn tiết thượng, Thánh Hoàng thân thưởng cho nhị vương tử song mặt thải văn gấm vóc.

Tuấn Hải vương nhìn nhìn địa thượng thi thể, hắc sắc y phục dạ hành lý lộ ra hoa lệ góc áo, mỉm cười:“Cư nhiên xuyên như vậy hảo quần áo, quả nhiên là hậu đãi a!”

Bởi vì Lục Vĩnh Hạo thụ trọng thương, tiểu thụ lâm không thích hợp ở lâu, đại vương tử cũng không nói cái gì huyết tể, phân phó Lỗ Tháp đoàn người hộ tống Lục Vĩnh Hạo đi trước đi vòng vào hồi cung.

Mà hấn tắc lưu lại, một mình một người đi gặp Đại Tế Ti.

Lục Vĩnh Hạo bởi vì miệng vết thương thoáng lây nhiễm, sau khi trở về liền vẫn phát sốt, nhưng hôn trầm chỉ gian, cũng nhận thấy được từ Thần Điện sau khi trở về, chính mình đãi ngộ thoáng lên cao, từ vừa mới bắt đầu bị nhốt tại trong phòng, chỉ có một ngày ba bữa thanh lãnh, thăng cấp rất nhiều. Tối thiểu hiện tại là kim bài vú em Bồ Lạp Đạt dẫn theo chúng thị nữ cẩn thận chu đáo hầu hạ chính mình.

Đáng tiếc Bồ Lạp Đạt tẩy não đại pháp thật sự không thích hợp trọng chứng bệnh nhân an dưỡng. Bản mặt, liên tiếp quả trách chính mình đột nhiên biến mất, khiến hấn kia độc nhất vô nhị anh minh thần vô vương là cỡ nào đau lòng, tấn thủ làm được như vậy bộ, là cỡ nào không ra thể thống gì, này vết thương đây người chính là trời xanh cũng xem không vừa mắt chứng cứ rõ ràng.

Lục Vĩnh Hạo nghiêng mắt nhìn một chốc Bồ Lạp Đạt cũng hơi hơi hở ra bụng, biết vị này lại có thể vì Đế Tư đại lục cục cung tận tụy đại sinh đặc sinh, xem ra Lỗ Tháp không hổ là danh dũng sĩ, đến cùng là

khiến cao tuổi vú em hoài thượng, chỉ là hấn có thể hay không đem miệng hơi chút khép lại chút, này lại nhải thật sự là bất lợi vu lẫn nhau dường thai.

Hôm nay buổi tối, Lục Vĩnh Hạo lại sớm ngủ hạ, trong lúc nửa tỉnh nửa mơ, đột nhiên cảm giác song nhĩ một trận đau đớn.

Chờ hấn miễn cưỡng mở hai mắt khi, phát hiện Tuần Hải vương đang ngồi ở bên giường, nắm chính mình vành tai, cũng không biết đang làm cái gì nghề nghiệp.

“Thao! làm gì đâu?” Lục Vĩnh Hạo nhin không được thân thủ nhất sờ, mới phát hiện chính mình vành tai cứ nhiên bị trát mất nhĩ, một cái vòng tròn nhuận kim chúc hoàn chính bộ tại vành tai thượng.

Lục Vĩnh Hạo thân thủ liền tưởng xả ra, có thể dùng lực liền cảm giác dùng mỏng manh điện lưu thông qua, ngón tay hơi hơi phỉm ma.

Nương đầu giường chiếu sáng dùng Minh Châu ánh sáng. Lục Vĩnh Hạo phát hiện Tuần Hải vương tai phải cũng đội viên hoàn.

“Người trịch không xuống dưới, đây là Đại Tế Ti gia trì quá vòng tai, người ta các mang một.”

Lục Vĩnh Hạo lười đến hỏi này vòng tai công dụng, hấn sợ hỏi ra cái gì “Hữu tình nhân sẽ thành thân thuộc” công năng đến đầu nổi da gà.

“Này đánh lên chúng ta nhân thật là nhị vương tử phái tới?”

Đại vương tử không có ngay mặt trả lời, hỏi ngược lại: “Người nói đâu?”

Lục Vĩnh Hạo nghĩ nghĩ nhị vương tử lắng đầu thanh đức hạnh, cảm giác nếu vị này mà nói, tuyệt sẽ không chụp cái gì tử sĩ, tuyệt đối là chính mình mang theo đao thương tự mình ra trận, đoá chi nhĩ hậu khoái.

“Ta xem..... Đồ càng như là Lý Hải vương con đường.” Tuần Hải Vương Tiểu cười, “Người ngược lại là không ngốc.”

Lục Vĩnh Hạo lười; Để ý tới hấn đối với chính mình chỉ số thông minh biến thành làm thấp đi, lại hỏi: “Như thế nào? Chuẩn bị đi người ba ba kia cáo trạng sao?”

Tuần Hải vương lắc lắc đầu, cười nói: “Ta muốn thỉnh chiến, tấn công Ba Tư thần.”

38. Chương 38

Tấn công Ba Tư thần? Lục Vĩnh Hạo nghe nhin không được yếu bính dậy.

Đại vương tử nếu đúng như Vân ca theo như lời chiến bại sau thất thế, tối thiểu muốn dùng năm năm thời gian tài năng Đông Sơn tái khởi. Đến thời điểm có thể đoán được chính mình bị nhị vương tử cùng tam vương tử luân ngoạ tàn thành cái gì bộ dáng.

Chỉ sợ sinh sáu cái hài tử đều là thiếu đi? Đến thời điểm Bố Lạp Đạt có thể hay không dùng “Trẻ nhỏ dễ dạy” “Vui mừng ánh mắt nhìn phía chính mình?”

“Đại ca, người đừng xúc động, cái kia..... Người biết rõ tam vương tử hạ bộ, còn muốn hưởng bên trong khiêu, như vậy rất không sáng suốt.”

Tuần Hải vương cũng bán tựa vào trên giường, lấy ngón tay nhẹ nhàng mà nâng lên Lục Vĩnh Hạo cằm: “Người lo lắng ta?”

Lục ca biết cùng vị này mạnh bạo là một điểm môn nhĩ đều không có, dụ dỗ còn phải dùng điểm chân tình tài năng, lừa dối quá quan.

Hấn mím môi, cùng thái giống nhau nhất dùng sức nhĩ, từ trong kẽ răng bài trừ câu: “Nhân gia mới không có lo lắng người.”

Quả nhiên như vậy không được tự nhiên kiều đà pha được quân tâm, Tuần Hải vương như Nhật Bản bình họa trung mỹ nhân bình thường mi nhĩ càng phát ra nhu hòa.

“Người hay không tưởng theo ta cùng đi?”

Nghe Tuấn Hải vương câu hỏi, Lục Vĩnh Hạo mạnh vừa nhắc đầu, có thể tưởng tượng tưởng, hưng phần ánh mắt lại âm đạm xuống dưới: “Làm gì? Cho người đương chiến địa phu nhân ẩm giường đi sao?”

Tuấn Hải vương nghĩ nghĩ hỏi: “Vậy người tưởng lấy cái gì thân phận lên chiến trường?”

“Cùng Lỗ Thập bọn họ giống nhau thân phận!” Đại vương tử cúi đầu nhìn nhìn Lục Vĩnh Hạo bụng to, chưa nói xuất khẩu mà nói không nói cũng hiểu.

Lục Vĩnh Hạo cũng biết chính mình tại đây bang phi nhân loại trước mặt sức chiến đấu tra được có thể, rất bụng to cùng không tư cách đương chiến sĩ, nói xong lời này sau, liền phát ra từ nội tâm xấu hổ nhất hạ. Không ngờ đại vương tử lại cười nói: “Hảo, ta đáp ứng người,”

Ngày hôm sau, đại vương tử rất sớm liền đi hướng chính mình phụ vương thỉnh an đi.

Đáng tiếc, có nhân so với hắn sớm hơn, không ra hắn sở liệu, tam vương tử cũng tại kia, chính cấp Thánh Hoàng triển lãm hắn mới được bảo bối, một tổ hiếm thấy âm ngọc chế thành giả phân thân bài tại mạ vàng khay thượng, Thánh Hoàng xem ra thực trúng ý này cực cương tử, chân nhặt lên một thô to, sắc mị mị dùng nó trêu chọc một bên trạc phu nhân mềm mại môi đỏ mọng.

Đại vương tử đối với phụ vương hoang *** vô độ sớm đã nhìn quen lắm rồi, cho nên hướng phụ vương thỉnh an sau, liền đem ngày hôm qua tại rừng cây bị tập kích sự tình báo cáo phụ vương. Thần miếu thánh địa phát sinh rối loạn là loại nào đại sự, Thánh Hoàng đã sớm chiếm được tin tức.

Hắn phát phát tay, ý bảo người hầu đoan đi nhất khay bảo bối sau, híp mắt nhi hỏi: “Con ta, người là biết là ai đánh lén người sao?”

“Này.....” Tuấn Hải vương tựa hồ có chút khó có thể mở miệng, dự chi muốn nói lại thôi bộ dáng nhìn xem Thánh Hoàng hỏa khí đằng đằng liền dậy.

“Cái dạng gì cuồng đồ cư nhiên dám ở Đế Tư quốc tối thần thánh thần miếu bên cạnh ám sát vương tử? Người có cái gì thay hắn ngăn cản?”

Đại vương tử gặp phụ hoàng chán nộ, vội vàng cúi đầu nói: “Bẩm báo của ta phụ vương, này tử sĩ là cái gì sai sử, nhi thần thật sự không tốt vọng tự do lường được, chỉ là..... Chỉ là này thích khách trên người xuyên là ngài khám ban cho nhị vương tử song mặt thải văn vải dệt..... Kìa tựa hồ là vân sa tiến cống hạng nhất vải dệt, trừ bỏ hắn lại vô những người khác.....”

Một bên Lý Hải vương giống như không chút để ý nghe bọn họ nói chuyện, khoe miệng lộ ra một tia không dễ phát hiện tươi cười.

Mà đại vương tử cũng hơi hơi nâng lên mặt, phiêu liếc mắt nhìn, ngồi ở trưởng ghế, chim nhỏ nép vào người trạc phu nhân, bình thường tổng là thích mặc lụa mỏng, lộ ra vai cánh tay mỹ nhân, tại như vậy nhiệt thời tiết lý cư nhiên xuyên một kiện trưởng tự quần áo, xem ra hắn thật sự là thâm được Thánh Hoàng ân sủng, giơ tay nhắc chân gian bốc hơi thần nhiên mùi thơm, này hương vị là từ biển sâu trung trăm tuổi thọ quy du hồn hợp Tuyết Sơn Thanh Liên chế thành hương cao, có nhuận cơ dưỡng nhan thần kỳ công hiệu, là cung đình Ngự Y mới nhất phối trí hương cao.

Hoàng gia phối phương dùng liệu chính là chân, kia hương vị liền tính vệ sinh hoàn tất, cũng sẽ có một loại như có như không dư hương, tựa như — hắn tại rừng rậm trung cùng cái kia giả diện nhân so chiều khi ngửi được hương vị giống nhau!

Tuấn Hải vương buông xuống mí mắt, lẳng lặng lắng nghe phụ vương đứng không hiểu nghịch tử rít gào chán nộ.

Xem ra nhị vương tử mỹ công sự coi như là ngâm nước nóng Kế tiếp, tam vương tử hẳn là hồi chủ động thỉnh chiến đi, tuy rằng Lý Hải vương từ không chiến công, nhưng là hắn tin tưởng lần này cùng Ba Tư thần đối chiến trung, Lý Hải vương biểu hiện tuyệt đối làm cho cả triều dã nhìn với cặp mắt khác xưa, làm không tốt..... Ba Tư thần cái kia ngu xuẩn quốc vương là bị Lý Hải vương cùng xi quốc quốc vương hợp cùng một chỗ đùa giỡn xoay quanh.

Chỉ là không biết, cuối cùng Ba Tư thần quốc thổ, hai người bọn họ là như thế nào phân pháp đâu?

“Người dẫn người, đem Thác Hải vương cái kia nghịch tử bắt lại! vốn tính toán cho hắn một lập công chuộc tội cơ hội, hiện tại xem ra, cho cũng là uổng phí! Lý Hải vương, người.....”

Tuần Hải vương lúc này đột nhiên đánh gãy phụ thân nói:“Phụ vương, thỉnh ngài bớt giận, ta nguyện ý tự mình dẫn quân nghênh chiến Ba Tư thần, khẩn cầu phụ vương khiến của ta Tam đệ làm của ta lương thảo vận chuyển quan, chúng ta huynh đệ hai người cùng nhau đánh bại này khinh thị chúng ta đế quốc bọn chuột nhắt!”

Lý Hải vương mộng đều đã ly khai tọa ý, chuẩn bị vui vẻ nhận phụ hoàng giao cho trọng trách, hắn ngẫm dần trạc phu nhân thối mấy dạ gối đầu phong, mắt thấy liền muốn có hiệu quả rõ ràng. Không nghĩ tới, đại vương tử đột nhiên đến đây một trăm tám mươi độ đại chuyển biến, đem hắn sớm an bài ổn thỏa kế hoạch bố trí toàn bộ quấy rầy.

Hắn không khỏi hung hăng trừng hướng về phía đại vương tử.

“Thánh Hoàng, đại vương tử hiếu tâm cùng trung tâm thật sự là khiến bệ hạ ngài giải sầu đâu, chỉ là..... Loại này không chịu nổi nhất kích gây yếu tiểu quốc, nào cần chúng ta Chiến Thần tự mình nghênh chiến? Ngược lại là tam vương tử vẫn không có chiến công, không bằng khiến hắn đi trên chiến trường nhiều tôi luyện nhất hạ đi!”

Vẫn trầm mặc không nói trạc phu nhân đột nhiên mềm mại phát ra tiếng.

Tuần Hải vương mỉm cười hướng trạc phu nhân hơi hơi hành lễ, đồng thời đầy mặt thân thiết hỏi đến:“Trạc phu nhân, ngài cánh tay thượng thương hảo một chút sao?”

Lời này vừa nói ra, trừ bỏ đại vương tử, ở đây nhân sắc mặt đều lâm vào biến đổi. Không nói đến tam vương tử âm tình bất định cùng trạc phu nhân thất kinh, Thánh Hoàng cũng là đầy mặt nghi ngờ:“Người như thế nào biết mỹ nhân của ta cánh tay thượng có thương tích?”

Đại vương tử mỉm cười nói:“Trạc phu nhân hôm qua ở phía sau hoa viên hành tẩu, trong lúc vô ý bị hoa viên bên trong kim cương chu tra bị thương ngọc cơ, hắn biết ta thường niên chinh chiến, có rất nhiều trị thương thuốc hay, liền phái ra phó dịch, đến của ta trong cung quản của ta quản gia yếu một ít..... Không biết kia được hảo không hảo dùng đâu?”

Lỗ Thập lúc ấy chẳng những tra hạ kia giả diện nhân quần áo, càng là tra bị thương người nọ cánh tay. Thánh Hoàng nghe, vội vàng tâm can bảo bối nhất thông gọi bầy, phân phó thị nữ xắn lên ống tay áo nhìn xem đến tột cùng bị thương như thế nào.

Lúc này, đại vương tử cũng đầy mặt mỉm cười chờ đợi nhìn một cái, trạc phu nhân tể hoạt tuyệt cơ.

Trạc phu nhân cùng tam vương tử nhanh chóng trao đổi ánh mắt, bọn họ rõ ràng, đây là Tuần Hải vương tại không lộ thanh sắc gõ bọn họ.

Tuần Hải vương nghênh chiến Ba Tư thần — không tha sửa đổi!

“Phụ vương, ta gần nhất thân thể không quá thoải mái, thật sự là sợ chỉ huy không làm, ném chúng ta Đế Tư thể diện..... Tựa như của ta vương huynh nói như vậy, vẫn là do ta đến lương thảo đi.”

Lý Hải vương lúc này trên mặt tại đã không thấy nửa điểm then quá thành giận ủ rũ, mỉm cười nhìn hắn tối thân ái đại vương huynh.

Ba Tư thần cùng Đế Tư lâu dài biên cảnh tuyến, là thiên nhiên mục trường, nhưng là ngày xưa đà ngư thành đàn cảnh tượng sớm đã biến mất không thấy. Mấy ngày công phu, đã là kim qua thiết mã, một mảnh xơ xác tiêu điều khí.

Hai quốc quân doanh cát cứ toàn bộ tử tử Lương Sơn mạch.

Đế Tư đại doanh phá lệ hùng tráng uy vũ. Soái tướng phải phải cự đại bán cầu hình, đường kính có 15 thước, trường môn hai bên các hữu một căn 10 thước cao cột cờ, chừng bán nhân thô, mặt trên đeo cự đại bạch để chữ đồ soái kỳ, phác lập lập đón gió tung bay.

Tuần Hải vương một thân nhung trang, an tọa tại nhất trường kim Yunoki cao bồi ghé dựa lớn thượng, tại hần phía sau một mét xử lập 3 thước cao, 5 thước trường Đế Tư vương quốc cùng Potsdam đế quốc biên giới đồ.

Lúc này hần mặt không chút thay đổi nhìn một dưới đài phân hai bên đứng Đế Tư đế quốc quan quân. Này đó có thể đi vào soái trường quan quân ít nhất đều là các quân đoàn quân cấp đầu não. Đường nhìn đến soái trường góc hỏ lánh cái kia mặc không hợp thân rộng rãi quân phục, mang theo che mặt mũ giáp lính liên lạc khi, khỏe miệng nhin không được hơi hơi nhất loạn.

Nhìn một hồi, Tuần Hải vương nói: “Lỗ Thập tướng quân, nơi này người đối Ba Tư thần quân đội tôi quen thuộc, nói nói người lý giải đối diện liên quân tình huống.”

Làn da ngăm đen, nhân cao mã đại địa đứng ở một dưới đài phía bên phải vị thứ hai, chính là Lỗ Thập được. Nghe được Tuần Hải vương điểm danh, vội vàng đứng dậy, nói: “Vương, lần này Ba Tư thần đế quốc là có chuẩn bị mà đến, hơn nữa sớm có dự mưu, cơ hồ xuất động toàn bộ tinh nhuệ, trừ bỏ thực lực tương đương, vẫn theo ta biên quân không đối phó thú biên quân, hồ bảo quân đoàn, long khiêu quân đoàn, hoàng gia cấm vệ quân cũng đều 10 dư ngày trước lực tục chạy đến tiền tuyến. Xi quốc tuy rằng không có phương tiện trực tiếp xuất binh, nhưng là thay hình đổi dạng tinh nhuệ doanh cũng cơ hồ khuynh sào đột kích. Hai liên minh quốc tế quân do Potsdam tư cách tối lão đại tướng luân đều đảm nhiệm thống soái, đóng quân vu hạo nhật bình nguyên, cự ta quân hai trăm km.”

Tuần Hải vương nói: “Tưởng rằng người đông thể mạnh liền khả cùng ta Đế Tư đế quốc chống lại sao? Thật sự là đáng cười. Ta muốn làm cho bọn họ ăn trộm gà bắt thành còn mất nắm gạo. Xuất động toàn bộ thám mã, ta muốn biết liên quân từng cái quân đoàn đóng giữ vị trí, cụ thể nhân số cùng bọn hần từng cái hành động. Đại doanh ngoại nhiều phái ra binh mã, chặn giết liên quân thám báo. Ngày mai khởi mỗi ngày hành quân 30 km, thất ngày sau đến liên quân xử, cùng chi một trận chiến. Chư vị tướng quân, hành quân khi muốn nhiều gia lưu ý, để tránh bị tập kích, trú doanh khi chú ý phòng hộ.”

Chư tướng gật đầu đồng ý, theo thứ tự lui đi ra ngoài.

Tuần Hải vương ngẩng đến cái kia mặc buồn cười lính liên lạc cũng tướng cùng đi ra ngoài, liền phát phát tay ngón tay, : “Người lại đây!”

Lục Vĩnh Hạo tựa đầu khôi hướng trọc đầu trên đỉnh đẩy đẩy, không tình nguyện chậm rãi đi thông thả quá khứ.

Đáng tiếc còn chưa đi đến trước bàn, tráng kiện cánh tay liền đem hần một phen kéo vào trong lòng.

39. Chương 39

Lục Vĩnh Hạo bị trảo đến trong lòng, cau mày dùng sức đẩy Tuần Hải vương vài cái.

“Làm gì? Chúng ta nhưng là nói hảo, này lên chiến trường là bán mạng không bán thân, người còn trông cậy vào ta thân kiêm sở chức như thế nào?”

Tuần Hải vương cúi đầu hôn ở Lục Vĩnh Hạo lải nhải miệng, cảm giác được hần đầu lưỡi giống chỉ bị nhốt trụ tiểu thú giống nhau, đầu tiên là liêu chết chống cự, sau đó tuyệt vọng yên lặng bị quần quanh, mà cặp kia đại thủ cũng với vào rộng rãi y bào lý dần dần hạ đi.

Tối thiểu Lỗ Thập vào thời điểm, lính liên lạc quần áo đã bị bác được không sai biệt lắm.

Lỗ Thập vội vàng đem đầu thấp, sau đó bẩm báo nói: “Vương, nhị vương tử đi đến doanh địa, ngài hay không muốn thấy hần.....”

Nói còn chưa nói hoàn, nhân mang theo một cỗ gió xoáy cũng đã vọt tiến vào

Nhị vương tử mặt luôn luôn lãnh, hiện tại đều có thể treo xuống đến hai lượng bằng tra tử. Nhất là khi hần nhìn đến Lục Vĩnh Hạo tứ ngưỡng bát xoa ngã vào đại vương tử trong lòng, kia một tiếng “Đồ đệ tiện” Thật sự là hồ trên cổ họng phun đều phun không ra đến.

Đại vương tử thuận tay xả quá áo khoác, đem Lục ca bao lấy, sau đó hỏi: “Người lá gan thật lớn, biết thiện xấu soái doanh là cái gì kết cục sao?”

Nhị vương tử lộn chết chưa bao giờ sợ nước sôi nóng, ánh mắt trừng: “Phụ vương nói ta phải người xông vào thánh địa, đã thu hồi của ta đất phong, người còn có thể đem ta thế nào? Đánh chết ta sao? Kia càng tốt! vụ hãm không phải của người cường hạng sao? Cho ta thu nạp khéo léo chút đắc tội danh, đừng đến thời điểm khiến quần thần nghị luận người vì vương vị không tiếc mưu hại đệ đệ!”

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác, vị này bạch trưởng như vậy soái tú tử, bị sinh ra đến thời điểm, đầu óc tuyệt đối ai chen, cùng hắn huynh đệ so sánh với, ra sức suy nghĩ không đủ dùng vô cùng, hắn đột nhiên xuất hiện ở tiền tuyến, không cần phải nói, khẳng định là tam vương tử lại hạ cái gì bộ nhĩ, chuẩn bị gạt chết này lạng đầu thanh, lâm hạnh phía trước, châm ngòi li gián mà nói phỏng chừng là không thiếu nói đi!

Quả nhiên không ra hắn sở liệu, nhị vương tử chiếm được Lý Hải vương cầu tình, từ khinh xử lý, lĩnh đốc quân danh hiệu, cô đơn chiếc bóng bị phái đến trên chiến trường lấy.

Đã nhiều ngày, song phương đều tương đối im lặng, Tuấn Hải vương làm từng bước tiến lên, liên quân cũng không có binh đoàn xuất động, đều đóng tại doanh địa, chờ đợi cùng Tuấn Hải vương một trận chiến. Liên quân cũng phái ra đại lượng thám mã, phủ đầy hạo nhật bình nguyên, song phương thám mã thỉnh thoảng gặp nhau, quy mô nhỏ xung đột không ngừng.

Bất quá đại bộ phận thời điểm, là Tuấn Hải vương tự mình bồi dưỡng đi ra tinh anh thám mã hơn một chút, có một lần, cứ nhiên đoạn Ba Tư thần một y sư binh doanh, bên trong có mấy cái bộ dáng tuấn tú nữ nhân bị trảo đến, vào lúc ban đêm liền tại vài cái doanh trướng lý truyện vài cái qua lại, kia thê thảm kêu thanh, nghe được Lục Vĩnh Hạo huyết Thái Dương thẳng bính. Hắn nghe không được, cũng không thể gặp này.

Đương Lỗ Tháp duệ hắn trở lại soái trướng khi, Lục Vĩnh Hạo tức giận hỏi: “Thủ hạ của người gian *** phụ nữ người hay không quản a!”

Đại vương tử đầu đều không có nâng, chỉ là sự không quan mình nói: “Này đó nữ nhân khó bảo toàn không phải Ba Tư thần gian tế, tả hữu kết cục cũng là tử, chi bằng trước khi chết làm chút cống hiến.”

Lục Vĩnh Hạo nghe được đồ hấp một ngụm lãnh khí, hắn đột nhiên nghĩ đến, nơi này là man hoang dị thế giới, vốn nữ nhân mệnh liền không đáng giá, hiện tại càng là giống như như con kiến.

Nhưng là này nữ nhân thê lương kêu thanh, tựa như xa xăm trí nhớ kia suy nhược tiếng hô, chấn đắc hắn màng tai phát đau, ánh mắt cũng phiếm hồng, một không nhịn xuống liền dùng trường mâu xóc trong đó binh doanh, này cao lớn vạm vỡ hán tử, người người tại cao hứng đầu, bị trộn lẫn việc vui, huyết hồng mắt nhĩ trừng Lục Vĩnh Hạo, nếu không bận tâm Lỗ Tháp sau lưng đối này đó đại binh ân cần dạy bảo, kế tiếp “Lũi doanh tử” liền được là hắn.

Lục Vĩnh Hạo không quản cái kia, mang sang kim bài đả thủ tạp bãi tư thế, đi qua thò tay đem bị vài cái đại hán đặt ở dưới thân nước mắt uông uông nữ nhân duệ lên.

“Nhiều người như vậy dùng một bản không bản a! các người không phải yêu toàn cửa sau tử sao? Cho nhau lâu ỏ chán đi chơi! khi dễ nữ nhân, các người con mẹ nó cũng không sợ trên chiến trường bị vạn tiễn xuyên tâm!”

Mũi đao thượng kiếm ăn, sao có thể nghe được đi vào như vậy nguyên rửa, cũng không quản hắn là ai đầu quả tim, có mấy cái bính lại đây liền chuẩn bị sửa chữa hắn. Nhưng là đại quyền đầu còn không có ai lại đây, liền bị nhân bay lên một cước đá văng.

Lục Vĩnh Hạo nhìn lại, Thác Hải vương chính bản mặt đứng ở hắn bên cạnh, lạnh lùng nhìn hắn.

Bọn lính là nhận thức Thác Hải vương, này hỗn vui lòng tại Đế Tư Vương Triều lý là có tiếng tàn bạo, hắn có chuyên môn huấn hổ vườn, bình thường liền có lấy người sống uy thực tìm niềm vui thói quen.

Tuy rằng trong lòng không lớn chịu phục Thác Hải vương tại chính mình vương binh doanh lý giường oai, ai có thể cũng không tưởng trước xuất đầu trên chọc này Hỗn Thế Ma Vương.

Thác Hải vương nghiêng mắt qua lại nhìn nhìn, suy nghĩ hạ thế cục, thò tay đem kia nữ nhân từ Lục Vĩnh Hạo phía sau duệ lại đây, đại chương nắm nữ nhân cổ nhất dùng sức, vạn thanh thúy rằng rắc thanh, nữ

nhân đầu óc liền gục xuống dưới.

“Được rồi, cái này không cần tranh, các người đều [nhanh chóng/khẩn trương] ngủ đi thôi! Nhị vương tử tự nhận là làm được công bình xinh đẹp, hướng về phía này chán nản đại binh rộng lượng phát phát tay, sau đó liền chuẩn bị lôi kéo Lục Vĩnh Hạo rời đi.

Lục Vĩnh Hạo trừng kia tê liệt ngã xuống tại địa đáng thương nữ nhân, đem trong tay trường mâu vung lên thẳng tắp đâm về phía nhị vương tử.

Thác Hải vương không dự đoán được Lục Vĩnh Hạo cư nhiên như vậy lấy oán trả ơn, hỏa khí đằng được liền lên đây, đại cước vừa nhắc liền chuẩn bị đập hướng Lục Vĩnh Hạo bụng.

Bụng nghiệt chủng cũng không phải hảo ở chung chủ nhân, cho hấn Nhị thúc thúc đến đây “Thiên Ngoại Phi Tiên”, nhị vương tử đầy người ngân giáp, liền như vậy khâm băng vũ bay đi ra ngoài, tạt đến một bên binh khí trên cái giá.

Cái này nhị vương tử khả không xuống đài được, hảo mặt mũi hấn lập tức bính lên, sắc mặt xanh mét triều Lục Vĩnh Hạo vọt lại đây.

Khẩn cấp thời điểm, đại vương tử xuất hiện tại trên bãi đất trống, hướng tới nhị vương tử ôn hòa nói: “Chúng ta đã lâu không có luận bàn, Nhị đệ nếu ngủ không được, chúng ta đi doanh địa sau rừng cây tử lý luyện nhất luyện, cùng một tấn thủ cũng đánh không ra cái gì hảo hoa thức.”

Nhị vương tử ước gì cùng đại vương tử đánh nhau một trận, ngoan trừng mắt nhìn Lục Vĩnh Hạo liếc mắt nhìn, liền xoay người triều rừng cây đi.

Ngày đó buổi tối, nhị vương tử là bị người nâng trở về, Lục Vĩnh Hạo nhìn tóc có chút hỗn độn Tuấn Hải vương, đột nhiên đối “Cẩn người cầu không gọi” Có càng sâu một tầng linh ngộ.

Thất ngày sau, hạo nhật bình nguyên.

Ngày mùa hè nóng cháy dương quang chiếu vào trên bình nguyên, nhất chỉ cao lớn Bạch Lộc lười biếng quỳ gối bàn chân cao lục thảo thượng, thậm chí đề không nổi tinh thần ăn một ngụm bên miệng cỏ xanh. Đột nhiên, lộc lộ tai dựng đứng, không trụ đông đưa, từ trên cỏ đứng lên, bất an đi thông thả vài bước, mãnh nhảy dựng lên, nhanh như chớp liền chạy được không thấy bóng dáng

. Oanh, oanh, một trận nặng nề chiến pháo thanh âm vang lên, hai đằng đằng sát khí quân đội giằng co.

Từ trên cao xuống phía dưới vọng, có thể tinh tường nhìn đến hai quân phân bố.

Nam phương là Đế Tư đế quốc, Bắc phương là hai liên minh quốc tế quân. Bên trái, đối ứng Đế Tư biên quân là xi quốc đại quân, trong đại quân gian phiêu đẳng một mặt hồng đề tú hắc Itachi cờ xí, chính là hắc Itachi quân. Phía bên phải là Ba Tư thần đế quốc, thủ biên quân, hổ bào quân, long khiêu quân cùng phổ thông quân đội một chữ bài khai

Liên quân chính giữa một cây soái kỳ, phía dưới đứng thẳng hơn mười thất đan dực chiến mã, trung gian chính là lần này liên quân thống soái — luân đều. Luân đều nhẹ nhàng một điểm chân trái, ngồi xuống bạch mã được được khinh chạy đứng lên, đi đến hai quân trước trận.

“Tuấn Hải vương, chúng ta làm người ta kiêu ngạo tiểu vương tử tự gả vì người thê sau, cẩn thận trì gia, không có một chút thực xin lỗi người, bất thành tướng người cư nhiên vì một tấn thủ sát hại ta tiểu vương tử, như vậy sỉ nhục, không thể không báo. Nếu người tán đi binh mã, tự phục thỉnh tội, người Đế Tư đế quốc hoặc khả bảo toàn, nếu như không thì, ta đại quân đột kích, Đế Tư đại lục bị báo thù chi hỏa thiêu được hôi phi yên diệt phách!”

“Nga?” Tuấn Hải vương không có đuổi tới trước trận, tại soái kỳ hạ vững vàng ngồi ở cự xà trên lưng: “Hai quân giao chiến, sự tình liên quan đến quốc thể tồn vong, sinh tử đại sự, cần gì phải lấy một tấn thủ sinh tử vì lấy có? Các người nếu quyết nghị xuất binh, tự nhiên thừa ta Đế Tư lửa giận, tan xương nát thịt, liền tại trước mắt.”

Luân đều vốn cũng không nghĩ tới trong lời nói có thể thảo được cái gì tiện nghi, nói vừa xong, đánh mã chạy về bản trận, đối lĩnh liền lạc nói: “Mệnh xi quốc tiến công, hắc Itachi quân đội mệnh.” Lập tức liền có

lính liên lạc khoái mã hướng cánh tả xi quốc đại quân chạy tới.

Thời gian không dài, xi quốc đại quân bắt đầu thông thả về phía trước di động.

Tuần Hải vương thấy liên quân hướng đi, hướng lính liên lạc đến: “Mệnh các quân đoàn tự chủ phòng ngự.”

Lục Vĩnh Hạo xa xa đứng ở đại hậu phương, hẳn không hiểu bài binh bày trận, nhưng là hẳn cảm giác kỳ quái, vì cái gì Đế Tư tối trọng yếu bộ binh, Tuần Hải vương sẽ đem bọn họ giao đến “Đầu heo nhị” – Thác Hải vương trong tay?

40. Chương 40

Lính quân chủ tướng là nhất quân quân hồn sở tại, Thác Hải vương bị đánh cho hơi béo khuôn mặt, thật sự là khởi không đến cái gì chấn nhiếp quân tâm tác dụng.

Tối thiểu đối diện liên quân, nhìn đến nhị vương tử mừng rỡ thiếu chút nữa từ răng nhọn tuần mã trên lưng ngựa rớt xuống. Bọn họ mật thám đã sớm chiếm được tin tức. Nhị vương tử cùng đại vương tử không hợp, hai nhân vì một tấn thủ, cư nhiên tại trong rừng rậm ra tay tàn nhẫn, bọn họ vốn là bán tín bán nghi, nhìn đến nhị vương tử cái dạng này, trong lòng bao nhiêu có số, không khỏi đối này lẳng đầu thanh lại khinh thị vài phần.

Nhị vương tử cười ở chính mình Bạch Hồ tọa kỵ thượng, hơi hơi híp mắt, nguyên bản minh lượng hảo xem ánh mắt bị có chút phát thũng khuôn mặt chen được chỉ còn lại có một đạo tiểu phùng, thỉnh thoảng lộ ra vài tinh quang, bằng thêm một cỗ tàn nhẫn.

“Toàn bộ quân đoàn xuất động, cho ta san bằng liên quân!” Nhị vương tử hung hăng kêu. Đây vừa mở miệng, tác động trên mặt cơ nhục, đau được nhị vương tử thẳng hấp lãnh khí.

“Hãy khoan, vương tử điện hạ!” Lạc hậu nửa mã thân Lỗ Thập tướng quân vội vàng mở miệng hô.

“Như thế nào, người có ý kiến?” Nhị vương tử quay đầu, tà nhìn chăm chăm Lỗ Thập tướng quân, lộ ra đầu thú bản hung quang.

“Vương tử điện hạ, ta quân đội số lượng xa xa thiếu vu liên quân, thích hợp phòng thủ, không thích hợp công kích. Quân địch đường xa mà đến, lâu công không dưới, tất nhiên sĩ khí hạ, đến lúc đó ta quân lại công kích, đương.....”

Lỗ Thập còn chưa nói xong, nhị vương tử đã giơ tay lên trung mã tiên, đồ ập xuống đánh xuống dưới. “Vô liêm sỉ này nọ, cư nhiên dám chỉ điểm điện hạ ta dùng như thế nào binh, ta xem người là chán sống.”

Lỗ Thập là đại vương tử tâm phúc tài tướng, đối đầu kẻ địch mạnh lại đối chủ tướng như thế nhục nhã, nhìn xem Lục Vĩnh Hạo cũng là không nói gì ghen hòng..... Đây nhị vương tử không khỏi cũng quá không làm!

Tại tam quân trước mặt, liên trừu mấy roi, nhị vương tử mới thu thủ, quay đầu nhìn về phía cái khác vài vị liên tục nhú mây tướng quân, cười lạnh nói: “Ta biết các người cùng đại vương huynh giống nhau, cho là ta không hiểu quân lược, chờ xem ta chê cười. Nói cho các người, điện hạ hôm nay liền đại phá liên quân cấp đại vương huynh cùng các người xem. Cho ta xuất động, toàn quân xuất động.”

Vài vị tướng quân kinh nghiệm chiến đấu phong phú, đều biết địch chúng ta quả, lúc này không thích hợp phóng ra, chỉ có thể lấy trông chờ công. Nghe nhị vương tử kiên trì phóng ra, không khỏi có chút do dự. Bị đánh Lỗ Thập xanh mặt, ngạnh cổ còn định nói thêm cái gì, vội vàng bị bên cạnh một vị khác tướng quân kéo lấy.

Nhị vương tử xem vài vị tướng quân còn chưa hạ lệnh, không khỏi nảo hung thành nộ. Vừa buông roi lại cử lên, “Các người muốn tạo phản bất thành, cư nhiên dám không nghe mệnh lệnh của ta? Trở lại Thánh Hoàng trước mặt, tất yếu cao các người nhất trạng.”

Vài vị tướng quân vội vàng khấn cầu điện hạ bớt giận, sau đó đối diện vài lần, trong lòng thở dài, tuyên bố toàn quân phóng ra mệnh lệnh.

Chậm rãi, Đế Tư quân đoàn bắt đầu di động, một lát sau, liền nghe oanh long long một mảnh tiếng vó ngựa, quân đoàn đã toàn lực tiến lên, sát hướng liên quân trận địa.

Liên quân nhìn đến nhị vương tử quát tướng quân một màn, đều cười ha ha đứng lên. Thống soái luân đều ngồi ngay ngắn tại tọa kỵ thượng, nhìn xem tâm hoa nổ phồng, lại nhìn đến Đế Tư đại quân chủ động công kích khi, rốt cuộc nhịn không được cười ha ha đứng lên. Quay đầu đối bên người vài vị tướng quân nói: “Thật sự là trời cũng giúp ta! Đế Tư cư nhiên phái tới một cái gì cũng đều không hiểu ngu xuẩn, chắc là đại vương tử muốn giả tá người ta chỉ thủ, trừ bỏ hãn này không cố gắng dè dặt. Nếu đại lễ đưa lên cửa đến, không có không thu đạo lý. Lần này ta quân tất khả đại bại Đế Tư, trực tiếp đánh tới đế đô đi. Vài vị tướng quân liên thanh ninh hốt, cái gì để quốc vận may, thống soái uy vũ, danh lưu Thanh sử bạn trông trận thanh thanh một cỗ não hướng lên trên dè, cao hứng được luân đều trên mặt lão nếp gấp đều phải mở.

Cười bãi, lão luân đều ngồi nghiêm chỉnh tại tọa kỵ thượng, tinh thần chấn hưng nói: “Truyền ta mệnh lệnh: Xi quốc quân đoàn, Ba Tư thần quân đoàn nghênh đối địch trận giữ nghiêm. Long khiếu quân đoàn, nhiều chí Đế Tư đại quân phía sau, công kích Đế Tư vĩ dục.”

Đế Tư đại quân vạn mã bốn đằng, nhắc lên vô số lực thảo hoàng thổ, ở sau người hình thành một đạo hoàng lực sắc gió xoáy, vọt tới liên quân trước trận. Nhanh đến liên quân tiên phong khi, Đế Tư kỵ binh dùng sức giáp xuống ngựa bụng, này cự hình chiến mã phân phân mở ra trường mã lợi nha miệng, dưới chân gót sắt tạp hướng mặt đất, mấy chục lý yên trần giáp bọc đông tổ bàn nhịp trống như núi hồng tuôn trào bình thường vọt tới.

Này đó chiến mã trải qua đặc thù huấn luyện, tốc độ đột nhiên lại tăng lên một khúc, cả người lẫn ngựa hung hăng va hướng liên quân. Liên quân tiên phong bố trí mười tầng tấm chắn, lập tức liền bị phá khai 5 tầng, tấm chắn sau binh lính bị Đế Tư kỵ binh trực tiếp đổ lên mặt sau tấm chắn thượng, chàng ngực gãy chân chiết, huyết vũ như tinh, tiên sái nhất, lực sắc Nguyên Dã rất nhanh bao trùm thượng một tầng thật dày huyết tương.

Lục Vĩnh Hạo mặc dù ở xa xa vọng, nhưng là loại này lệnh binh khí thời đại huyết nhục tướng bác vẫn là khiến tự xưng là kinh lịch qua đao quang kiếm ảnh hấn rung động,

Này bị chiến mã giẫm lên quá Ba Tư thần binh lính đa số đương trường bị mất mạng, số ít không chết nằm trên mặt đất kêu rên. Nhưng là xông vào phía trước Đế Tư kỵ binh cùng chiến mã cũng bị Đế Tư binh lính trong tay trường thương xuyên thấu, trực tiếp ngã vào tấm chắn thượng. Mặt sau Đế Tư kỵ binh cuộn cuộn không ngừng xông lên, lướt qua đồng bào xác chết, nhằm phía liên quân. Liên quân mười tầng tấm chắn trận rất nhanh liền bị phá tan, bày trận nhân không phải bị đương trường đâm chết, cũng bị sau này kỵ binh đạp chết, cơ hồ toàn quân bị diệt. Đế Tư tại trả giá trên trăm tên tinh nhuệ kỵ binh đại giới sau, rốt cuộc phá tan đạo thứ nhất phòng tuyến.

Luân đều nhìn Đế Tư cơ hồ một khắc cũng không dừng phá tan đạo thứ nhất phòng tuyến, tán thưởng nói: “Không hổ là đại lực đệ nhất đế quốc, binh lính đánh nhau sức chiến đấu xa xa cao hơn chúng ta binh lính bình thường. Ta đồ muốn nhìn các người có thể xông qua bao nhiêu phương trận”

“Truyền lệnh, sở hữu quân đoàn bày trận”. Liên quân ỷ vào số lượng khổng lồ ưu thế, không ngừng bãi hạ một đạo nói tấm chắn phương trận.

Đế Tư đại quân tiếp tục hướng đạo thứ hai tấm chắn trận phóng đi, nhưng là lúc này, Đế Tư quân đội đã tổn thất tiếp cận một nửa xung phong doanh binh lính, còn lại cũng đều lại thiếu lại một, không còn nữa sơ nhập chiến trận khi vũ dũng.

Luân đều gặp rất cuộc chặn Đế Tư đại quân, không khỏi đại hỉ. “Phòng thủ quân đoàn toàn bộ phóng ra, Đế Tư ít người, cùng bọn hấn đánh mất hao tổn chiến. Long khiếu quân đoàn hỏa tốc đuổi tới, công kích Đế Tư phía sau.”

Giết đỏ cả mắt rồi Thác Hải vương tựa hồ không có chú ý tới, tại một cỗ quân địch đang từ hai bên hướng bọn họ phía sau bọc đánh.

Tiến vào tiêu hao chiến, Đế Tư ít người hoàn cảnh xấu càng là đột hiện ra đến. Liên quân toàn quân áp thượng, thường xuyên là hai ba liên quân binh lính vây công một Đế Tư binh lính. Bất quá, Đế Tư binh

khí tinh nhuệ, chiến giáp phong phú, thêm Đế Tư binh lính thân thể tổ chất hảo, nhân số tuy ít, cũng là cùng liên quân đánh lực lượng ngang nhau.

Luân đều gặp toàn quân đột kích cũng không thể bắt Đế Tư, không khỏi khẩn trương, tại tọa kỵ thượng đứng lên không trụ hướng Đế Tư phía sau nhìn lại, liên tục hỏi lính liên lạc, “Chúng ta hỗ gằm quân đoàn ở đâu, như thế nào còn chưa đuổi tới phía sau?”

Rốt cuộc, Đế Tư phía sau đột nhiên truyền đến một trận tiếng chém giết, liên quân trực tiếp từ nhị vương tử quân đội sau lưng giết lại đây đi. Đế Tư binh lính đang tại cùng phía trước liên quân tác chiến, đột nhiên phía sau lại lao ra một đội liên quân tinh nhuệ, bị đánh trở tay không kịp. Phòng thủ liên quân nhìn đến đột nhiên sát ra một đường viện quân, sĩ khí đại chấn, Đế Tư tắc sĩ khí hạ, tiền hậu giáp kích hạ phân phân bị giết, trong lúc nhất thời quân lính tan rã

“Thắng!” Luân đều mừng rỡ như điên.

Mà nhị vương tử trong lòng biết không ổn, cư nhiên ném xuống chính mình bộ hạ, giá thủ hạ Bạch Hổ, chặt vật về phía một bên hạp cốc bỏ chạy khỏi.

Luân đều nơi nào chịu buông tha hắn? tên hề giống nhau hoang đường vương tử, khiến hắn khởi trêu tức chí tâm. Bọn họ tiểu vương tử tất yếu dùng Đế Tư hoàng thất huyết mạch đến tế điện! vì thế hắn tự mình mang theo một đội thân tín hướng tới sơn cốc đuổi theo.

Tử tư Lương Sơn mạch nhiều cốc hác, nhị vương tử chạy hướng sơn cốc lại trách lại trưởng, cao cao cây cối, che ở kia một đường thiên không,

Đương luân đều bước vào sơn cốc khi, kia u ám ánh sáng khiến hắn thoáng có chút do dự, nhưng là lại nhìn phía trước cái kia mũ giáp đều chạy mất đầu heo nhĩ, tâm lại thả xuống dưới.

Nóng lòng bắt được thứ nhất khiến hắn không hề bận tâm binh gia tối kỵ, thẳng tắp hướng trong sơn cốc đuổi theo quá khứ.

Nhưng là mắt thấy hắn mau đuổi theo thượng khi, phía trước nhị vương tử lại siết chặt tọa kỵ, quay lại thân, lạnh lùng nhìn luân đều.

Kia ánh mắt nào còn có vừa rồi nửa phần chặt vật?

Luân đều bị nhìn xem đánh rùng mình, thầm kêu một tiếng “Không tốt!” Đúng lúc này, từ hạp cốc cao lớn che trời trên cây buông xuống đến vô số căn thụ đẳng, mấy chục danh sinh trang phục hắc y nhân nhanh chóng đẳng chi thượng rủ xuống xuống dưới. Bọn họ hiển nhiên đều là tu luyện dị năng ma pháp sư, trong đó hai người nhanh chóng tập kết ra cự đại không khí tường, mà còn lại triển lãm tắc rút ra lợi nhận, lợi dụng thụ đẳng nhanh chóng phá. Này hẹp hòi chặt chẽ không gian khiến cười cao đầu đại mã hắn căn bản không thể nào trốn tránh, đương vài đạo quang ảnh xảo quyết tại hắn khai giáp khe hở trung xẹt qua, hắn chỉ có thể trừng lớn hai mắt không dám tin nhìn chính mình trước ngực phun ra như chú huyết tuyến.....

Cái khác liên quân binh lính nhìn chính mình chủ tướng khoảng cách chi gian liền bị trang La Thành mấy khối, từ trên lưng ngựa phân tán nhất, vội vàng kêu to xoay người muốn chạy, nhưng là cứng rắn không khí tươi mát làm cho bọn họ không thể nào trốn tránh, cũng tưởng luân đều giống nhau bị chém giết đương trường. Nhị vương tử hạ sao, đi đến chưa nhắm mắt luân đều đầu tiên, nói: “Ta dùng Đế Tư tiên phong doanh mấy trăm danh dũng sĩ máu tươi, mới dẫn tới ngươi buông xuống cảnh giác, bước vào mai phục, coi như là không làm thất vọng ngươi nguyên soái danh hiệu!”

Nói xong, cầm khởi luân đều tóc, đem hắn đầu cao cao để qua Đế Tư một danh chiến sĩ trong tay cột cờ chi thượng, cao giọng hô: Ra hạp cốc! yên tâm hảo, thông tri Tuấn Hải vương đánh lén thành công, có thể phái viện quân nhất cổ tác khí, đem trước trận còn lại liên quân giết được phiến giáp bắt lưu!”

Đương nhị vương tử mang theo quân địch chủ soái đầu lại xuất hiện tại trước trận thời điểm,; Liên quân một mảnh ô lên, quân tâm ý loạn, Lỗ Tháp dẫn theo trợ giúp hậu tực bộ đội đem còn lại liên quân quân đoàn vỡ bờ được thất linh bát lạc.

Đương trận đầu chiến dịch chấm dứt, kiểm kê chiến quả, Đế Tư chỉ chiết tổn một tiên phong doanh, liên quân tác mất đi chủ soái cùng hai cái quân chủ lực đoàn.

Đương nhị vương tử trở lại thời điểm, đối với đại vương tử hơi hơi gật gật đầu: “Vương huynh, của người kẻ sách hiệu quả.”

Lục Vĩnh Hạo thế này mới mơ hồ minh bạch, hai người bọn họ đây là đùa vừa ra nhi “Chu Du đánh Hoàng Cái!”

Chỉ là Tuấn Hải Vương Doãn nặc cái gì, mới đem nhị vương tử mượn sức lại đây đâu?

Hắn rất nhanh liền biết, bởi vì nhị vương tử kia ác hổ bình thường ánh mắt nhi thẳng nhìn chăm chăm chính mình, lại hướng về phía Tuấn Hải vương nói: “Chỉ phán vương huynh đừng quên chính mình hứa hẹn, khi hắn sinh sản hoàn tất khi, đúng hạn đem hắn ta đưa lại đây!”

41. Chương 41

Lục Vĩnh Hạo có điểm bực tức đại ngộ, trách không được hai huynh đệ tình so kim kiên đâu! nguyên lai là lấy hắn liên lạc hạ tiểu cảm tình nhi!

Đương nhị vương tử đầy mặt hoài hảo ý phiêu hân liếc mắt nhìn sau, Lục Vĩnh Hạo một người cả người phạm lãnh về trước doanh trường.

Mẹ, này cùng Vân ca theo như lời “Kiếp trước” Là một trăm tám mươi độ đại chuyển biến a, chẳng qua kiếp trước là nhị vương tử đem hắn quyền đi ra cung gia nhân chia sẻ, hiện tại đến phiên đại vương tử vì một gia già trẻ làm công hiến.

Đặt móng ngồi xuống ải trên giường, Lục Vĩnh Hạo có điểm hoảng. Có chút dao động không chừng bước tiếp theo nên làm như thế nào.

Đương đại vương Tử Thanh điểm chiến trường, khai xong hội, trở lại doanh trường khi, Lục Vĩnh Hạo im lặng không lên tiếng thẳng tắp nhìn chăm chăm đại vương tử

Tuấn Hải vương hái xuống khôi giáp, tá rót trên đùi trói chặt dây lưng, rồi rạc khai nội y dây lưng, sau đó triều Lục Vĩnh Hạo nhìn lại. Này Lưu Trình kế tiếp nên làm gì, kỳ thật lộ đồng chí là môn thanh.

Thức thời điểm, chính hắn một truyền lệnh gia bên người hầu gái giác nhi, liền được nhiệt khăn mặt khăn tay tử đệ đi lên, khẩu cánh tay niết chân gần người hầu hạ, này đó từ lúc xuất phát tiền, vú em Bồ Lạp Đạt liền cấp chính mình tiến hành toàn phương vị lập thể huấn luyện, đương tôn tử hầu hạ nhân cần chú ý chi tiết thật sự là lý giải được thấu thấu, phỏng chừng trở lại hiện thế, cùng thắng tẩu đều là tiền lương một vạn cấp bậc.

Nhưng là Ba Lạp đạt đem chính mình lỗ tai ma ra kén, không có nghĩa là chính mình liền được thí diên đi lau đại vương tử kia trương tôn quý khuôn mặt. Hắn đợi Tuấn Hải vương hảo hảo cấp chính mình giải thích hạ, sau sản kì đến tột cùng nhận thần cho ai.

Khả đẳng Lục Vĩnh Hạo hỏi ra đến, Tuấn Hải vương như cũ thần định khí nhàn, mỉm cười nhìn Lục Vĩnh Hạo: “Như thế nào? Mắt húng muốn rời đi ta?”

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác, đồng dạng là hỗn cầu, vẫn là lão niên bản Vân ca khiến nhân tâm an chút, tối thiểu còn có thể cố gắng bày ra một bộ “Vì người ta nguyện ý” thâm tình chi trạng, nhưng hiện tại vị này quý súc vương tử, tuyệt đối là “Vì quyền bất cứ giá nào”, chính mình thật đúng là liền đoán không ra trước mắt vị này Tuấn Hải vương vì hắn ba ba móng dưới ngai vàng, có khả năng ra cái gì gạt người mãnh sự nhi đến.

Nếu hắn là Vân ca liền hảo..... Nghĩ đến này, Lục Vĩnh Hạo trong lòng nhịn không được run lên hạ. Hắn vì cái gì sẽ có ý nghĩ như vậy? Đây là dị thể, một một lần nữa bắt đầu dị thể, muốn thay đổi vận mệnh, chỉ có chính mình dựa vào chính mình!

Nghĩ đến này, hắn ngừng đầu, đi đến chậu nước tiền, đưa tay tắm khăn dính lên thủy sau ninh ninh, sau đó liền gơ lên Tuấn Hải vương trước mặt, cẩn thận chà lau Tuấn Hải vương trên mặt phù hôi.

Như vậy biết giải quyết nhi Lục ca nhưng là không quá thông thường, Tuấn Hải vương vẫn không nhúc nhích tùy ý hắn sát hoàn mặt sau, đuổi ra chân lại ý bảo Lục Vĩnh Hạo giúp hắn cởi chiến giáp.

Lục Vĩnh Hạo rất bực to bán ngồi xổm trên mặt đất, giúp hần cởi giày dép, thuận tiện còn đến hai hạ chân để mát xa sau, Tuấn Hải vương nâng lên chân, đập trên bờ vai của hần thượng, nhẹ nhàng mà nói: “Người cảm giác, dựa vào này đó thị nữ việc liền có thể thuyết phục ta lưu lại người?”

Cắn chặt răng, Lục Vĩnh Hạo quyết định vẫn là muốn tin tưởng Vân ca một lần, hần đứng dậy, cẩn thận dùng một bên một cái khác đồng bồn rửa rửa tay sau, nắm lên chính mình quần áo hạ khâm, xoa xoa vừa đùa nghịch hoàn chân thủ, cũng học Tuấn Hải vương sâu xa khó hiểu phạm nhi nói: “Như vậy đương nhiên không đủ, bất quá nếu ta trị liệu hảo của người quái bệnh đâu?”

Tuấn Hải vương kéo qua tay hần, trực tiếp đặt tại chính mình khổ gian: “Hảo a, người mà trì trì xem?” Nhân bộ dạng cao nhả chân chiếm tiểu, đầy mặt đứng đắn khiến chính mình cho hần lão Nhị bắt mạch.

Lục Vĩnh Hạo tức giận đến vung tay hần, đem vừa rồi cho hần sát mặt khăn mặt tắm khăn giơ lên hần trước mặt: “Người xem này mặt trên dính cái gì!”

Tuấn Hải vương phiêu kia khăn mặt tắm khăn liếc mắt nhìn, ánh mắt nhất thời híp mắt lên.

Kia tắm khăn chợt vừa thấy, chỉ là cọ thượng một tầng bản hề hề hồng thổ, khả Tuấn Hải vương ánh mắt loại nào lợi hại, lập tức phát hiện, tại tắm khăn thượng có mấy cái thật nhỏ mấp máy trùng trùng.

Hần mạnh một phen cảm Lục Vĩnh Hạo cổ tay|thủ đoạn: “Đây là cái gì?”

“Người không biết? Đây là hoa yêu ong trùng trùng, loại này hoa yêu ong cực kỳ hiếm thấy, bởi vì nó chỉ có thể dựa vào ký sinh tại *** xà trong cơ thể tài năng dễ trứng, đến lúc đó từ nội bộ thôn phệ diệu *** xà huyết nhục, phá da mà ra.....” Này tiểu ong mật thật đúng là không kiêng ăn, không *** xà, tạp chủng cũng có thể! Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác đại vương tử cùng chính mình quan hệ là bình đẳng, đều là dựng dựng sinh mệnh vĩ đại vật dẫn, kéo dài quý hiếm giống loài tinh tinh chi hỏa.

Đáng tiếc đại vương tử không cảm nhận được sứ mệnh bị thương chi vĩ đại, nói đến này, chính mình cổ tay|thủ đoạn đã mau bị trảo đoạn, Lục ca đau được trảo: “Hần mụ lại niết yếu phá thai!”

“Hoa yêu ong có địa vực hạn chế, nó chỉ có thể tại một loại *** xà đặc biệt thích ăn thực vật..... Mộc miên hoa nhụy hoa lý xây tổ, cũng chỉ tại hoa bốn phía hoạt động, nhưng là này quân doanh phụ cận, chưa từng có mộc miên hoa, nó như thế nào tại cửa ta làn da thượng dễ trứng?”

Lục Vĩnh Hạo đau được chỉ đổ mồ hôi lạnh, [nhánh chóng/khẩn trương] nói: Hôm nay tại chiến trường bốn phía, không phải có một chút không người trông giữ Cái kia..... Cái kia gọi cái gì đà ngư động vật sao? Kia mao nhi trưởng cùng bông cái loại này, này đà ngư đều là ăn mộc miên hoa uy đại, chúng nó tuyến mồ hôi lý tràn ngập mộc miên hoa mùi,, từng cái ngư..... Đều..... Đều là đại hình di động tổ ong. Sau đó liền người đi..... Xem cuộc chiến thời điểm phỏng chừng cũng hưng phấn mà mạo hiểm hần, chẳng lẽ người lúc ấy không cảm giác có trùng tử tại người trước mắt lúc ẩn lúc hiện?”

Kính Lục Vĩnh Hạo như vậy đề tỉnh, Tuấn Hải vương đột nhiên minh bạch lại đây, này xa xa phân tán tại sơn gian địa đầu ngư, xem ra đều là bị nhân “Tỉ mỉ” Nuôi nấng, dân bản xứ thị trâu ngựa vì nhà mình quý giá tài phú nếu không phải cố ý mà vì chi, như thế nào có thể đại chiến sắp tới, còn nhậm chúng nó phân tán tại chiến trường bốn phía?

Mộc miên hoa chỉ sinh trưởng tại Tây Bắc đầm lầy chi địa trong sơn cốc, sản lượng cũng là rất thưa thớt có thể, cho nên chính mình từng phái người đem chỗ đó Hoa nhi cùng tổ ong một phen hỏa thiêu được sạch sẽ.

Cũng không nghĩ đến sẽ có người vứt bỏ Hoa nhi, dùng động vật xem như tổ ong, trong lúc nhất thời không xem kỹ cự nhiên nói nhĩ, nếu không Lục Vĩnh Hạo nhắc nhở, đợi đến chính mình phát hiện thân thể có dạng khi, cho dù có biện pháp loại trừ ký sinh trùng, cũng muốn bệnh nặng một hồi.

Đáng tiếc vú em Bồ Lạp Đạt không giáo nhất hạ hần con nuôi, nên như thế nào chính xác đối đãi ân nhân cứu mạng, Tuấn Hải vương tưởng kia khối khăn tay đặt ở mũi hạ nghe nghe, lại ngoan ngoan nắm hần yết hầu, mắt lộ ra hung quang hỏi: “Người là làm sao mà biết được? Còn biết dùng dính thần hương mộc nước cho ta sát mặt?”

42. Chương 42

Lần này Lục Vĩnh Hạo mau tay nhanh mắt, lấy tay bảo vệ chính mình cổ, nhưng vẫn là bị kháp được có chút mất hắc: “Thần hương mộc thủy chỉ có thể sát hạ bám vào làn da mặt ngoài trùng trùng, người..... Người xem xem chính mình lòng bàn chân.....”

Tuần Hải vương thần sắc đen tối, cả buổi mới buông thủ, nhìn nhìn chính mình vừa mới tẩy quá bàn chân, chỉ thấy dưới chân mạch máu hơi hơi lộ ra, bày biện ra tử hồng nhan sắc.

“Của người trong cơ thể đã có thành trùng, muốn bảo mệnh cũng chỉ có thể dựa vào ta.”

Tuần Hải vương biểu tình quy về bình tĩnh, có thể nói giọng điệu lại bực hàn băng: “Người sau lưng làm chủ là ai? Lý Hải vương sao?”

Lục Vĩnh Hạo biết đại vương tử đối với chính mình sinh ra mười phần cảnh giác, dù sao trong thân thể xuất hiện nhiều như vậy hiểm lạ vật, tâm tình không lớn khoái trá là có thể lý giải.

“Yếu hại người của người cũng không phải là ta! không thì ta ngoan ngoãn chờ người bị trùng tử cắn thành xương cốt liền hảo..... Người biết rõ ta là dị thể giới đến đi? Cái kia ta vì cái gì đến thế giới này? Vì cho các người sinh hài tử? Không đơn giản như vậy đi, kỳ thật ta đi đến thế giới này lớn nhất nhiệm vụ, muốn giúp đỡ một vị tuyệt đối chỉ có một thịnh thế minh quân — người! Tuần Hải vương!”

Nói được như vậy oán giận sôi nổi, Tuần Hải vương vẫn là đầy mặt âm trầm nhìn hắn, tuyên bố không tin hắn quỷ xả. Lục Vĩnh Hạo gãi gãi cái ót, quyết định hạ điểm “Ngoan được”: “Người cuộc đời rất nhiều chuyện, ta tại thế giới kia thông qua tâm linh cảm ứng tất cả đều biết.

Người bát tuổi khi, tầm cung trung cư nhiên hơn nhất chỉ rằng nọc biên bức, nếu không phải vú em Bồ Lạp Đạt bình thường ngủ cảnh giác, phát hiện có biên bức sau ra sức phác đảo đập chết, lần đó người liền ngủ thẳng không dậy được

. Người mười hai tuổi đi trong rừng du săn, ngày thứ ba buổi tối đột nhiên khởi xương mạc danh sốt cao, may mắn người tùy thân mang theo thánh miếu thần tăng đưa cho người linh đan, không thì lần đó người cũng đã chết. Sau, người vụng trộm kiểm tra bên người từng cái sự vật, rốt cuộc tại yên ngựa thượng nhìn đến nửa thanh đồ cấm li ti, mặt trên còn có thần nhiên mùi.

Có thị vệ từ người 4 tuổi khi liền vẫn cùng người, như hình với bóng, người khi hắn là thúc thúc giống nhau đối đãi, chính là như vậy một người, tại người 15 tuổi lần đầu tiên đi xa nhà khi tại trên đường lại đối với người hoành đao tướng hướng, người thân chịu trọng thương, đem hắn chém giết, chôn ở rừng rậm một khóa quân thụ dưới, sau khi trở về, người đối người bên ngoài giống nhau Tuyên Thành tại trong rừng tạo tạo mộ mãnh thú, thị vệ bất hạnh gặp nạn, trừ người ra lại vô người bên ngoài biết nơi này nội tình.....”

Những lời này đều là Vân ca cáo nói cho hắn, nghe thời điểm cảm giác không có gì, nhưng là hiện tại từng cộc một kiện kiện do chính mình trong miệng nói ra mới phát hiện, đại vương tử sống sót thật sự là rất không dễ dàng, nếu tâm lý vẫn là quang minh sáng lạn, nhân được thiếu hồn nhi đến cái tình trạng gì đâu?

Cũng khó trách mới vừa hắn phát hiện chính mình sát hạ trùng trùng sau, hắn nhìn chằm chằm chính mình ánh mắt sẽ trở nên đặc biệt băng lãnh đáng sợ, bị bên người nhân bán đứng đối với đại vương tử mà nói hắn là cơm thường đi?

Đại vương tử nghe Lục Vĩnh Hạo nói ra này đó không muốn người biết bí sử, hơi hơi buông xuống mí mắt, cũng không biết đến tốt cùng có hay không tin tưởng Lục Vĩnh Hạo mà nói, bên trong hôn ám ngọn đèn tại hắn trước mặt thượng xen lẫn có sai lầm lạc quang ảnh, hắn cuối cùng hỏi: “Ta nên như thế nào loại trừ trên người thành trùng?”

Lục Vĩnh Hạo muốn đưa ra khiến hắn hủy bỏ cùng nhị vương tử ước định, khả vọt tới bên miệng lại nuốt trở vào.

Hắn là không biết Tuần Hải vương bản tính, nhưng là hắn lý giải Vân ca, tuy rằng Vân ca che giấu chính mình thần bí mà lại không thể tưởng tượng thân thể, nhưng nhiều năm ở chung, hắn như thế nào có thể không rõ ràng Vân ca làm việc đâu?

Tối trọng yếu một điểm chính là, không cần tự cho là dẫn đo hấn khuyết điểm lại cùng hấn đàm phán. Dem so sánh người bên ngoài, Vân ca đối với chính mình rất là thực dụng tưng, nhưng là người bên ngoài làm như vậy kết cục là giống nhau như đúc, người người chết không toàn thây.

Mà hiện tại, hấn Lục Vĩnh Hạo cũng không có cái gì tư bản nhiên cùng Tuấn Hải vương đối với chính mình khác mắt tương đãi.

“Bắt lấy ký sinh hoa yêu ong đà ngư, dùng nó máu làm lời dẫn, lại giá thượng cao hỏa, lợi dụng nước sôi hơi nước đem trùng tử từ trong cơ thể bức ra.” Lục Vĩnh Hạo dứt khoát nói ra lý giải pháp.

Đáng tiếc đời trước Vân ca liền không có như vậy mở ngoại quả hảo vận khí.

Hấn chính là tại hoa yêu ong tra tấn hạ tại quân doanh trong nhất bệnh không nổi, gia chi nhị vương tử cùng tam vương tử cắt đứt lương thảo bán đứng quân tình, cuối cùng bị bại rồi tinh rồi mù, mặt xám mày tro thu binh về triều., thần miếu Đại Tế Ti mất trọn hai năm công phu mới đem thân thể hấn điều dưỡng trở về. Đại vương tử nghe Lục Vĩnh Hạo mà nói sau, lúc này đưa tới Lỗ Thập, mệnh lệnh hấn dẫn dắt vài tên tử sĩ, dạ tham Ba Tư thần quân doanh, nhìn xem có hay không nuôi nấng hoa yêu ong địa phương. Lỗ Thập được lệnh sau, mang theo mấy chục danh tử sĩ, dạ tham Ba Tư thần quân doanh, quả nhiên tại tối bên cạnh một chỗ ngư quyền phát hiện hoa yêu ong tung tích. Đây ngư quyền không có cùng cái khác cung binh lính dùng ăn súc vật xây tại cùng nhau, mà là một mình phân cách mở ra, mặt trên còn tráo lưới sắt vông. Lỗ Thập nghiêng tai lắng nghe, ngư trong giới truyền đến từng trận ong ong thanh âm, hấn biết chính mình tìm đúng rồi địa phương, vì thế triều phía sau tử sĩ phát phát tay, mấy chục hắc ảnh nhảy tới bên cạnh trông coi súc vật doanh trưởng lý, đem gác cùng ngũ binh lính tất cả đều phóng đổ sau, liền mang tới tùy thân mang theo cự đại đề túi nước, đem túi khẩu khảm nạm thiết phiến ống dẫn hung hăng cắm vào đà ngư sau gáy động mạch chủ lý, khiến đà ngư máu đổ vào túi da, đương mấy chục đại túi da đều quán mãn máu sau, Lỗ Thập ý bảo bọn họ chuẩn bị lui lại

Lâm rút khỏi tiền, Lỗ Thập ý bảo tử sĩ đi tập kích phụ cận binh doanh, bày ra một bộ trào tù binh hỏi quân tình tư thế, phóng hỏa châm toàn bộ tinh súc vật quyền, còn châm tới gần vài cái binh doanh giấu nhân tai mắt, tại cái khác Ba Tư thần binh lính hô to phác hỏa khi, Lỗ Thập đẳng nhân liền khiêng đề túi nước lặng yên không một tiếng động rút khỏi doanh trại.

Tuấn Hải vương nằm ở trúc trên cái giá, dưới thân chi một ngum nôi lớn, trong nôi chứa đầy sấm thủy ngư huyết. Đương trong nôi huyết sôi trào mở ra, mang theo mùi hồng sắc hơi lập tức bao phủ Tuấn Hải vương toàn thân. Chứng chừng mười phút, Tuấn Hải vương chân để băng vỡ ra đến, mấy chục chỉ mấp máy thành trùng từ màu tím phát ra từng trận tanh hôi chân để bò đi ra. Cứ như vậy lại chứng mười phút, đương Tuấn Hải vương chân để rớt cuộc chảy ra đỏ tươi máu, mới từ trúc trên cái giá bị đỡ xuống dưới.

Từ đại vương tử thượng cái giá kia một khắc, Lục Vĩnh Hạo cổ liền bị Lỗ Thập giá thượng loan đao.

“Nếu vương có cái gì bất trắc, người liền lập tức đi xuống bồi vương bạn giá đi!” Thô lỗ đại hán hung tợn uy hiếp nói. Tuấn Hải vương cũng nghe đến Lỗ Thập uy hiếp, lại liền xem đều không xem Lục Vĩnh Hạo liếc mắt nhìn, hiển nhiên là ngầm đồng ý hấn thực hiện.

Lúc này, đương đại vương tử rớt cuộc từ trên cái giá xuống dưới sau, mới xem như con mắt nhìn nhìn Lục ca, nhưng này sắc mặt cũng là âm tình không chừng, trong ánh mắt tràn ngập đề phòng, lại không phục ngày xưa đối đãi hấn khi, cái loại này hơi dung tưng, đối đãi sủng vật tùy ý cảm giác.

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên có chút minh bạch, chính mình đã thành năm độc xà thất tắc nhân, chỉ ngóng trông chính mình tay cầm được bền chắc chút, không cần bị bị cắn ngược lại một cái mới tốt.

Bởi vì Lục Vĩnh Hạo cường lực tương trợ, Tuấn Hải vương chỉ dùng nhị ngày công phu, thể lực liền khôi phục hơn phân nửa.

Đã nhiều ngày công phu Ba Tư thần vẫn án binh bất động, tựa hồ không có đem binh doanh cháy sự đồng Tuấn Hải vương chữa bệnh liền hệ đến cùng nhau, còn tại chờ đợi Tuấn Hải vương thân thể xuất hiện dị biến.

Ngày thứ năm buổi sáng, Tuấn Hải vương lại triệu tập quần đem, thương nghị như thế nào tấn công Ba Tư thần. Soái trưởng lý, Tuấn Hải vương chính cao ngồi ở ghế lạnh nhạt nghe quần đem đề nghị, đột nhiên sắc

mặt đại biến, thân thể không trụ run run. Quần đem nhìn đến Tuấn Hải vương như vậy, cả kinh ở khẩu, Lỗ Thập liền tiến lên vài bước hỏi đại soái làm sao, nơi nào không thích hợp. Tuấn Hải vương thủ ẩn đến bàn thượng, run rẩy suy nghĩ yếu đứng lên, miễn cưỡng khiếm khởi nửa người, sau đó liền té ngã trên đất, nhân sự không biết. Quần đem lập tức đại loạn, không biết làm thế nào mới tốt, thân tín Lỗ Thập cùng Lục Vinh Hạo kinh hoảng chạy đến Tuấn Hải vương trước người, nâng dậy Tuấn Hải vương, lớn tiếng kêu to thị vệ đi thỉnh quân y. Còn lại chư tướng quân đầy mặt vô thổ đứng ở một bên.

Ngày thứ hai ban đêm, Đế Tư đại quân thừa dịp bóng đêm thu hồi đại doanh, lặng lẽ hướng Đế Tư phía sau triệt hồi.

Buổi sáng, Ba Tư thần hầu hạ theo lệ đi đến Đế Tư đại doanh phụ cận tra xét khi, phát hiện đã người đi doanh không, Đế Tư đại quân chẳng biết đi đâu, vội vàng hồi doanh báo cáo.

Ba Tư thần chủ soái lại phái người tra xét, xác định Đế Tư rút quân sau, không khỏi gật đầu, hoa yêu ong quả nhiên có tác dụng. Một bên phái ra đại lượng thám báo tìm kiếm Đế Tư đại quân vị trí, một mặt mệnh lệnh toàn quân khởi doanh, truy kích Đế Tư đại quân.

Từ chỗ cao quan sát, Ba Tư thần đại doanh một mảnh hỗn loạn, thu thập lều trại, chuẩn bị chiến mã, xếp thành hàng, này một đồng, kia một nhóm, giống con kiến giống nhau một cổ một cổ tại quân doanh nội nơi nơi Bản Châu, giờ lên phiến phiến bụi đất.

Hai giờ, đại quân rút cuộc thu doanh hoàn tất, tập kết đứng lên. Hầu hạ cũng tìm đến Đế Tư đại quân, cự này 50 lý.

Đại soái soái tiên nhất chỉ, “Toàn quân xuất phát!” Liên quân rầm rập xuất phát. Tân tiên nhiệm đại soái là xi quốc đại tướng quân, lần này cẩn thận rất nhiều, không có một cổ não xông lên. Vết xe đổ, tiên nhiệm liên quân đại soái chính là bởi vì truy kích Đế Tư mà lâm vào mai phục, nhưng là liên toàn thi cũng chưa lưu lại. Tân đại soái suất lĩnh liên quân tại Đế Tư mặt sau không nhanh không chậm theo, cam đoan Đế Tư tại nửa ngày lộ trình trong vòng.

Đế Tư lui lại thật sự cấp, liên quân dọc theo đường đi nhìn đến không thiếu quá mức trầm trọng, không thích hợp khuôn vác đại hình khí giới vứt bỏ tại trên đường. Tại Đế Tư mặt sau liên theo 7 ngày, mắt thấy lý Đế Tư tam vương tử tọa trấn lương thảo thành thị mang khắc thành càng ngày càng gần, liên quân rất nhiều tướng lãnh bối rối, liên tục thỉnh mệnh, phóng ra Đế Tư.

Tại bọn họ xem ra, Đế Tư đại vương tử khẳng định là đã bị trùng trùng tra tấn tâm chi toàn vô, Đế Tư quân đội rần mất đầu, mất đi ý chí chiến đấu, nhìn đến liên quân truy được cấp, liên lều trại cùng quân giới đều ném xuống.

Hiện tại chính là công kích hảo thời điểm, nếu lại khiến Đế Tư đại quân trốn vài ngày, đến mang khắc thành, liền bạch bạch bỏ qua lần này đại bại Đế Tư quân chủ lực cơ hội.

Soái trưởng lý tân nhậm đại soái đang tại càng không ngừng dời bước, cũng tại do dự. Tuy rằng cường ngạnh phủ quyết vài vị tướng quân công kích yêu cầu, đại soái trong lòng cũng không giống hần biểu hiện ra ngoài như vậy thần nhiên bình tĩnh. Từ rất nhiều chi tiết đến xem, lần này Đế Tư là thật tại chạy trốn, thật sự nếu không phóng ra, liền thật sự khiến bên miệng áp tử chạy.

Khả tiên nhiệm đại soái tử như vậy thăm, lại là tại ưu thế tuyệt đối hạ bại, khiến hần trong lòng rất là có bóng ma, hần là nghĩ nghĩ viết xuống một phong mật hân, truyền lại thư bốn cánh ưng hướng tới mang khắc thành phương hướng giương cánh bay đi.

43. Chương 43

Đương bốn cánh ưng tại mang khắc thành phía trên tháp cao lần trước toàn khi, một người đang đứng tại lộ đài chi thượng, vững vàng tiếp được kia xoay quanh Thương Ưng.

Triển khai tờ giấy khi, khóe miệng của hần lộ ra mặt đắc ý cười.

“Trạc thanh, trùng sư lúc trước đào tạo hoa yêu ong khi, từng nói qua nó có giải được sao?”

Tại hắn phía sau chợt lóe một đạo mảnh khảnh thân ảnh, quỳ trên mặt đất thấp giọng nói: “Vương..... Trùng sư sớm tại thánh miếu nhất dịch trung bỏ mình, nhưng hân sinh tiền đào tạo hoa yêu ong khi, không có nói với ta có đem này trùng từ trong cơ thể xua tan phương pháp.”

Nói chuyện người, rõ ràng chính là Thánh Hoàng tân sủng — trạc phu nhân.

Lúc này hân trên người chỉ một kiện mỏng manh lụa mỏng, nửa thân trần da thịt tràn đầy *** hương vị, lúc này hân chậm rãi đứng lên biên đến, khi đến kia nam nhân bên cạnh, thấp giọng nói: “Vương, ta ngày mai sẽ nghĩ biện pháp lên vào đại vương tử binh doanh, thám thính nhất hạ hân hư thực.....”

Lý Hải Vương Tiểu ngâm ngâm ôm chặt hân, thân thủ hướng tới hân như cũ dính nị dưới thân sờ soạng: “Của ta tiểu trạc nhi thật sự là năng giả quá lao a! như thế nào? Bổng vương vừa rồi không đủ cố gắng? Người còn thức dậy đến?”

Trạc thanh e lệ cúi xuống thân, ngoài miệng lại hảo không e lệ một ngụm hàm trụ Lý Hải vương trường bào nội cụ vật, miệng lưỡi cùng sử dụng hàm dục.

Tại trong cung hầu hạ cái kia hủ vật quả thực là lệnh nhân sinh ghét, lần này hân có thể đi ra cũng là bởi vì Thánh Hoàng thân nhiễm bệnh nặng, liên tiếp mấy ngày đều hỗn loạn.

Kỳ thật hân trong lòng rõ ràng, Thánh Hoàng cái kia lão bất tử gia hỏa đột nhiên bệnh nặng, đây là tam vương tử nhanh hơn động tác kết quả. Tại thánh miếu ngoại kia nhất dịch, đại vương tử thành phủ sâu để người không rét mà run. Tin tưởng hân vương trong lòng cũng rõ ràng, lần này lấy có thảo phạt Ba Tư thần, là trừ bỏ đại vương tử thời cơ tốt nhất.

Đồng thời chiến trường xa tại đô thành ngàn dặm chi ngoại, nếu trong hoàng cung thật sự biến thiên, tin tưởng liên tính đại vương tử đánh thắng trận cũng ngoài tầm tay với.

Lần này tam vương tử vì Tuấn Hải vương bày ra tầng tầng chướng ngại, xem ra Đế Tư “Chiến Thần” Là tại kiếp nạn chạy thoát.

Lý Hải vương tựa vào ban công lan can thượng, biếng nhác hưởng thụ dưới thân mỹ nhân hương hoạt nhuận lưỡi cổ ý lấy lòng, lấy tay treu chọc hân cổ ý bị nhuộm thành hắc sắc nồng đậm tóc dài, trong lòng tưởng lại là một người khác từng hắc sắc, cứng rắn được quật cường tóc ngắn.....

“Người này đi, trừ bỏ tìm hiểu đến đại vương tử hư thực, còn muốn lưu tâm cái kia gọi Lục Vĩnh Hạo tấn thú. Nếu có khả năng, thừa dịp loạn đem hân mang về đến đây đi.”

Trạc thanh miệng lưỡi nhất đồn, trong mắt chợt lóe một tia ghen ghét, cái kia thô lỗ tấn thú có cái gì bản sự? Thế nhưng mê được Thánh Hoàng ba nhi tử thần hồn điên đảo, hân cũng xứng?

Tam vương tử tựa hồ nhìn ra hân tâm sự, trên mặt lộ ra chiêu bài bàn mỉm cười: “Hân theo ta tiểu trạc thanh đương nhiên không có cách nào khác so, nhưng là có giống nhau hân có thể sánh bằng người cường, hân có thể sinh!”

Trạc thanh trong lòng cả kinh, hân biết rõ, tam vương tử lộ ra như vậy cười liền đại biểu cho hân trong lòng động nộ.

Hân vội vàng trên mặt đất quỳ xuống, kinh hãi nói: “Trạc thanh tự biết thân phận, thân là tấn thú lại cố tình tiên thiên không thể sinh dục. Bản ứng bị loạn thạch đầu tử, hạnh được tam vương tử thương xót, cứu ta này phế nhân, trạc Thanh Nhất định vì tam vương tử đạt thành tâm nguyện, được cực phẩm tấn thú kéo dài con cháu.

Nói xong, trạc thanh thật cẩn thận ngẩng đầu, nhìn tam vương tử dần dần hòa hoãn sắc mặt, liền hướng tam vương tử cáo lui, vội vàng xoay người đi ra ngoài.....

Tại Đế Tư đại doanh bên trong, chủ soái đã mấy ngày không có hiện thân, mấy ngày liền đến, tối trọng yếu sự tình chính là không ngừng lui lại, trong lúc nhất thời các vị tướng sĩ cũng là nhân tâm hoảng sợ.

Chủ soái doanh trường bốn phía, có tầng tầng thủ vệ gác, người bình thường là không được gần người. Nhưng có một người có thể thông suốt, qua lại tự do.

Chính là gần người hầu hạ chén thuốc lính liên lạc — lộ bối giai!

Bưng chén thuốc đi vào quân doanh khi, hắn thấy đại vương tử đang nằm trên giường nhắm mắt nghỉ ngơi. Hắn bưng canh bát chính rón ra rón rén mà chuẩn bị lại gần khi, đại vương tử đột nhiên hơi hơi mở mắt nhí: “Đem được đặt ở kia đi!”

Hắn đem được đặt ở một bên, lại thuận tay cầm lấy bên giường đem nó *** tại Tuấn Hải vương phía sau, khiến hắn có thể đứng dậy uống được.

Tại nâng đại vương giờ tỵ, tay hắn thực tự nhiên muốn đi cầm đại vương tử cổ tay|thủ đoạn.

Nhưng liền tại đây khi, đại vương tử thân mình nhất oai, đem kia chén thuốc hung hăng đổ khẩu ở trên mặt đất, nóng bỏng được nước, tiên được hai người một thân thấp.

Đúng lúc này, Lỗ Thập nghe tiếng tiến vào: “Vương, làm sao?”

Tuấn Hải vương thở hổn hển, một tay lấy Lục Vĩnh Hạo đẩy ra: “Bổn..... Tay chân vụng về gì đó, liên uy được cũng sẽ không, nếu không xem tại ngươi có mang phần thưởng, nhất định muốn lấy roi hung hăng trừu ngươi nhất đồn!”

Lục Vĩnh Hạo vội vàng quỳ xuống, cúi đầu trầm mặc không nói. Lỗ Thập phiêu hần liếc mắt nhìn, ý bảo doanh ngoại tiên được thị vệ lại doan một chén, sau đó hắn từ một bên khay lý cầm lấy một căn kim sắc lô thảo thảo can, đem nó đặt ở trong bát. Sau đó đỡ đại vương tử nằm xuống. Đem thảo can một chỗ khác trí nhập đại vương tử trong miệng, khiến hắn chậm rãi hấp được nước.

“Cũng khó trách Vương Sinh khí, người thật sự là nhớ ăn không nhớ đánh! nói bao nhiêu lần, hiện tại vương thể hư thật sự, không thể đứng dậy uống thuốc, người lại cố tình..... Mau đi ra đi!”

Nghe Lỗ Thập mà nói, hắn vội vàng đứng lên, cúi đầu đi ra ngoài.

Doanh trưởng lý hôn ám ánh sáng thêm hắn bởi vì mang thai mà trở nên mập mạp đáng người, để người không thể lưu ý đến “Hắn” Thoáng biến ải sai biệt.

Đương “Hắn” đi ra ngoài khi, khóe miệng mang theo một mặt đắc ý cười. Tuy rằng không có để lại Tuấn Hải vương động mạch chủ xem xét hắn huyết lưu cường nhược, nhưng là, thể nhưng thân thể suy yếu đến không thể đứng dậy uống thuốc, xem ra..... Kia hoa yêu ong lần này thật sự hội yếu “Chiến Thần” tính mạng.

Nghĩ đến cường kiện đại vương tử, dịch dung trở thành Lục Vĩnh Hạo trạc thanh thoáng có chút tiếc nuối, nếu có thể, hắn thật muốn ném thử đại vương tử tại giường đệ gian dững mãnh tư vị.....

Nghĩ đến này, hắn xoay người đi đến bên cạnh doanh trưởng lý, bên trong nằm, là chính chủ nhĩ — bị bí được ma phiến Lục ca, chính rất bụng ngủ được rồi tỉnh rồi mù.

Trạc thanh khinh thường nhìn hắn một cái, đang chuẩn bị đem hắn ôm lấy bỏ vào tùy thân mang theo túi vải trung khi, trưởng ngoại đột nhiên truyền đến Lỗ Thập cao giọng hét lớn: “Uy! mau ra đây đem vương quần áo đổi!” Nói nhân cũng đã vào tới.

Trạc thanh trong lòng cả kinh, nhân vội vàng phi thân dựa vào đến bằng đỉnh. Hắn thấy Lỗ Thập tiến trưởng sau thấy Lục Vĩnh Hạo ngủ đắc nhân sự không tỉnh, như thế nào gọi cũng gọi không tỉnh, đầu tiên là sừng sốt, sau đó vội vàng ôm lấy Lục Vĩnh Hạo chạy đi ra ngoài, miệng lẩm bẩm nói: “Sẽ không là thai nhĩ ra vấn đề đi? Quân y! quân y ở đâu?”

Trạc thanh biết lúc này đây là mang không đi Lục Vĩnh Hạo. Hiện tại có càng trọng yếu hơn sự tỉnh, chính là thông tri Ba Tư thần tân nhậm chủ soái, suốt đêm đánh hạ Đế Tư đại doanh, đến thời điểm, hắn có chính là cơ hội thừa dịp loạn mang đi Lục Vĩnh Hạo, khiến hắn vi tam

44. Chương 44

Nghĩ đến này, hắn thừa dịp quân trưởng không người khi, nhẹ nhàng nhảy xuống, lác mình mà ra biến mất tại bóng đêm mờ mịt bên trong.

Ban đêm, Ba Tư thảo tại nửa đêm thời gian đột nhiên khởi xướng tập kích bất ngờ, phân thành ba đường đánh úp về phía Đế Tư đại doanh. Đương bọn lính xung binh khí tê hô giải khai doanh trại quân đội đại môn khi, bọn họ lập tức cảm thấy ra doanh trại khác thường, thật sự là quá an tĩnh. Trừ bỏ lửa trại phát ra bùng bùng thanh ngoại, lại không một tia tiếng vang. Lãnh binh tướng quân phát hiện không ổn, xoay người dẫn dắt binh lính trốn thoát khi, đã quá muộn. Đây quân doanh dựa vào mà kiến, chỗ cao triền núi có nhất đại phiến nội hồ, mặt hướng quân doanh một bên đã bị quật khai một cái lại thâm sâu lại khoan kênh dẫn nước, nối thẳng pha hạ. Đại hồ cùng kênh dẫn nước chỉ gian dùng cự đại cửa gỗ cùng bùn đất khoảng cách.

Bên này Ba Tư thảo bắt đầu hướng Đế Tư đại doanh khởi xướng xung phong khi, trốn từ một nơi bí mật gần đó Đế Tư trình sát binh liền một thông tri một đem tin tức tiếp sức truyền lại cấp phụ trách phá hủy bá môn binh lính. Cửa gỗ hai bên hơn mười binh lính đồng thời giơ tay lên thượng búa, chậm chậm khảm kích cửa gỗ cây cột. Cây cột bị chém xấu hai phần ba khi, cửa gỗ rốt cuộc chịu tải không trụ hồ nước, oanh một tiếng phá vỡ, hồ nước theo kênh dẫn nước nhất tiết xuống, nhằm phía Đế Tư đại doanh. Ba Tư thảo binh lính vừa mở ra Đế Tư đại môn, liền nghe đến trên sườn núi oanh long long thanh âm, không biết phát sinh chuyện gì, trực giác đại sự không ổn, một đám hoảng hốt không thôi, tại tướng quân dẫn dắt hạ so vừa rồi trùng kích Đế Tư đại doanh càng nhanh tốc độ chạy đến. Ba Tư thảo binh lính mới chạy vài bước, hồ nước đã vọt tới trước mặt, đem thét chói tai binh lính xung ngã xuống đất, lòi cuốn mà đi. Có mấy cái mau tay nhanh mắt binh lính cầm trụ doanh môn, mới không bị đại nước trôi đi.

Tối như mực ban đêm, bọn lính bị tiếng khóc la hồng thủy thanh cả kinh không biện phương hướng, chung quanh chạy loạn, hai cái đuôi chung quy chạy bắt quá hồng thủy, lần lượt bị đại nước trôi đổ bao phủ. Bắt đầu khi còn nghe được nơi nơi kêu cha gọi mẹ thanh âm, dần dần âm thanh âm mỏng manh đi xuống, cái gì cũng nghe không đến.

Lục Vĩnh Hạo không có nhìn đến này thủy yêm tam quân dũng cảm, trên thực tế, ngày ấy trạc thanh tham doanh sau, “Hấp hối” Tuần Hải vương liền mang theo hỗn loạn hân cùng với Lỗ Tháp suất lĩnh một chi tinh nhuệ cận thân thị vệ suốt đêm hướng Đế Tư đô thành chạy đi.

Đế Tư thiên, muốn biến.

Lục Vĩnh Hạo tỉnh ngủ tới được thời điểm, đại vương tử chính bọc thăm ôm hân ngồi ở xà trên lưng đi trước.

Này cự xà thông linh tính, không cần nhân sử dụng liền có thể nhận lộ đi trước, lúc này đại vương tử tựa vào an định thượng tựa hồ ngủ. Khả mặt như trước là không thể thả lỏng ác liệt, mê được sức mạnh chưa cỗi, Lục Vĩnh Hạo mê ly gian, mơ mơ màng màng hô lên thanh: “Vân ca..... Thuyền còn chưa cập bờ a?”

Tuần Hải vương không nói chuyện, chỉ là lẳng lặng nhìn hân, như vậy nhất đồn Lục ca cũng tỉnh quá khang đến đây.

“Ta thật sự với người vị kia cổ nhân rất giống sao?”

Nếu tại phía trước, Lục Vĩnh Hạo đã sớm lòng đầy cảm phần đỉnh trở về, tuyệt không cho phép có nhân làm bẩn Vân ca. Nhưng là hiện tại, hân tự giễu bĩu môi: “Quả thực con mẹ nó cực kỳ giống.”

Tuần Hải vương đột nhiên đem khoe miệng đến gần Lục Vĩnh Hạo phụ cận.

Này đó thời gian, bởi vì Lục Vĩnh Hạo đánh bụng, thêm đại vương tử cố ý xa cách. Hai người đã lâu không có như vậy ái muội bốn mắt ngó nhìn.

Nhưng liền tại đây khi, trên bầu trời xẹt qua vài đạo hắc ảnh. Bọn họ lúc này chính đi ở trong rừng cây gian, theo cự đại tán cây khe hở, nhìn đến mấy chỉ chớ nhân thác ứng hướng đô thành phương hướng bay đi. Tuần Hải vương biết, khi đó tam vương tử tọa kỵ. Xem ra, hân cũng biết chính mình trúng kế, chính ra roi thúc ngựa về phía đô thành phương hướng tiến đến. Lần này, tam vương tử cùng hân sau lưng mẫu thân thật sự là cơ quan tính tấn. Một tại trong hoàng cung lấy độc được mưu hại chồng, một ở bên ngoài lấy áp lương viên chức phân lao tới đến tiền tuyến, tùy tiện thay vô năng đại ca thu thập tàn cục, bạch nhật một quân công, sau đó quay lại đô thành, thuận lý thành chương kế thừa vương vị, này nguyên lão nhóm cũng không có gì để nói.

Bất quá, mắt thấy tam vương tử nhân mã lướt qua chính mình bay qua. Tuần Hải vương ngược lại là không có kích động, bởi vì hắc thân ái Tam đệ không lâu liền sẽ phát hiện, tiền phương có phân “Đại lễ” Đang tại chờ hắc đầu. Lý Hải vương sợ là nhất thời nửa khắc đến không được kinh thành.

Ngày đêm kiêm trình, đã qua ba ngày.

Bạn bình minh vi quang, xa xa có thể vọng đến một tường thành giống như quái vật lớn hùng cứ tại đại địa thượng, tựa hồ theo hắc ám rồi đi chậm rãi thức tỉnh. Lục Vĩnh Hạo mọc dài thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc đến địa phương. Cũng không biết Tuần Hải vương phát cái gì tà, ngày đêm kiêm trình, mấy ngày nay nhưng là ăn không thiếu đau khổ, đến để quốc có thể hảo hảo tĩnh dưỡng nhất hạ. Xoay người nhìn về phía Tuần Hải vương, phát hiện Tuần Hải vương kia trương vĩnh viễn Poker trên mặt càng gấp lãnh lệ, đóng chặt môi, tựa hồ không có một tia vui vẻ ý.

“Dựa vào, đi ra ngoài chiến tranh khi cả ngày âm mặt, hiện tại nhanh đến cửa nhà cũng là đầy mặt đản đau dạng, tả mắt hừng, hữu không khoái hoạt, này Tuần Hải vương sống được thật mẹ nó không có ý tứ.” Lục Vĩnh Hạo trong bụng phỉ báng.

Rất xa thủ vệ cửa thành binh lính liền bắt đầu chú ý này một đội hướng cửa xe chạy như bay mà đến nhân, đến gần xử phát hiện là đại vương tử, vội vàng cúi đầu hướng đại vương tử thỉnh an. Tuần Hải vương đầu cũng chưa thấp nhất hạ, đánh mã mang theo thị vệ liền vọt vào cửa thành.

Trở lại Tuần Hải vương phủ, đại vương tử làm được cung điện thượng, giáp trụ còn chưa thay thế, đối Lỗ Tháp nói “Hôm nay thủ vệ cửa thành không phải tả đại doanh, xem trang phục là trong hoàng cung cấm vệ quân nhân. Người tìm vài cái quen biết tả đại doanh cùng cấm vệ quân quan, hỏi thăm hạ sao lại thế này”

Quay đầu xem hướng thị lập một bên Bồ Lạp Đạt: “Ta không ở này đó thời gian, đô thành lý liệu có chuyện gì?”

Bồ Lạp Đạt cung eo, cung kính nói “Điện hạ, ngài ly kinh không lâu, Thánh Hoàng bề hạ liền long thể khiếm an, lại không thượng quá triều”

Tuần Hải vương gật gật đầu, hắc biết chính mình phụ hoàng chỉ sợ là không ở đây. Xem này tư thế, hoàng cung cửa cung là không được tốt tiền, xem ra hẳn phải đi một chuyến Nguyên Lão viện

Nhưng liền tại đây khi, có nhân hoang mang rối loạn từ bên ngoài chạy tiến vào.

“Vương..... Mới vừa nguyên lão hội hoa viên bên trong, một xích thân hỏa thể tấn thú từ trên trời rớt đến bể phun nước lý, kia..... Kia chỉ tấn thú đây người đều là kỳ dị đồ vật, nghe nguyên lão nói, hẳn là cùng trạc phụ nhân giống nhau như đúc, người nọ trong tay cũng không biết cầm cái gì vũ khí, đem ý đồ tiếp cận hắc người toàn đả thương. Hơn nữa, trong miệng của hắc không trụ hô muốn gặp ngài, còn có một tên là lục..... Lục Vĩnh Hạo nhân.”

Tuần Hải vương ánh mắt nhất ngưng, mà Lục Vĩnh Hạo cũng là trong lòng căng thẳng.

Ai? Cư nhiên có thể gọi ra hắc bốn danh.

Đương Lục Vĩnh Hạo tại đại vương tử dẫn dắt hạ, rốt cuộc đi tới Nguyên Lão viện khi, chỉ thấy đại bể phun nước bên cạnh núi giả trong động chui ra nhất lượng sọ não tử.

Người nọ thấy Lục Vĩnh Hạo liền đem miệng bỏ qua một bên: “Đại ca! người cuối cùng đến đây! mau tới cứu cứu ta a!”

Lục Vĩnh Hạo miệng liệt được so với hắc lại khí thế, đều lộ ra cổ họng: “Vu Lão Lục?”

45. Chương 45

Tuần Hải vương cúi đầu nhìn Lục Vĩnh Hạo, ý tứ là hỏi cái này là như thế nào tình huống.

Lục Vĩnh Hạo nhìn Vu Lão Lục lộ đầu lui mông đức hạnh, chỉ có thể bính ra một câu: “Này..... Đây là ta bằng hữu, phiền toái người đem hắc mang lại đây.”

Đại vương tử ra mặt, cái khác thị vệ tự nhiên không tốt ngăn trở, rất nhanh đại vương tử liền đem hai người bọn họ cá nhân đưa Nguyên Lão viện một thiên trong phòng, sai người gác cửa phòng sau, không lộ thanh sắc đánh giá Vu Lão Lục.

Bên này Vu Lão Lục lại là trạng nhị hòa thượng không hiểu làm sao không hiểu làm sao, đầu tiên là nhìn đến Tuấn Hải vương sưng sốt, nhìn từ trên xuống dưới, cảm giác người này thật giống Vân ca, lại không dám gọi tới, sau đó lại nhìn nhìn rất bụng to lão đại của mình, ngược lại là ngũ mang vui mừng: “Lão đại, nguyên nghĩ ngươi mấy ngày này chịu khổ, xem ra ngày còn rất thư thái, này bụng bia đều đi ra, rất phúc hậu a..... Bất quá..... Nay hấn mụ là nào a? Điện ảnh thành phiên trường sao?”

Dừng phụ đi đứng không đủ lưu loát, không thì Lục Vĩnh Hạo tuyệt đối muốn một cước đá ra đi. Con mẹ nó được uống bao nhiêu giả rượu, tài năng chống đỡ ra như vậy bạo tạc bụng túi đến?

Bất quá hấn là như thế nào tới được?

“Người đây là như thế nào đột nhiên đi đến này? Cửa người quần áo đâu? Người trên người xăm hình là sao thế này?”

Nghe được Lục Vĩnh Hạo liên châu pháo vấn đề, Vu Lão Lục trừng mắt nhỏ tại kia thẳng giờ chân: “Vân ca điên rồi.....” Nói xong hấn khẩn trương nhìn thoáng qua Tuấn Hải vương, thấy hấn không phản ứng, lại nói tiếp, “Người bị cái kia điên lão nhân thi pháp biến mất về sau, Vân ca mang theo nhân liền đem lão nhân kia bắt, nhưng là lão nhân kia không biết dùng cái gì biện pháp hư không tiêu thất. Mà Vân ca ngày đó bắt đầu, mỗi ngày đều tại ho ra máu. Sau này hấn đột nhiên đem ta gọi quá khứ, sau đó khiến ta cởi quần áo liền bắt đầu cho ta họa này, sau đó..... Sau đó liền một con ngựa dừng cho ta vọt tới nơi này!”

Nói xong Vu Lão Lục lung lay chính mình thân thể tử, đột nhiên hướng về phía Tuấn Hải vương nói, “Vân ca nói, này cấp cho cùng hấn bề ngoài rất giống nhân xem, người..... Nhìn xem?”

Lão Lục đại huynh đệ hiển nhiên không biết điên cuồng thế giới, chân nam nhân trình tiết là cỡ nào tràn ngập nguy cơ, cư nhiên sủng nhục tràng, tùy tiện lại gần, khiến đại vương tử giám thưởng hấn một thân cơ nhục bấp chân.

Lục Vĩnh Hạo ở một bên thật sự là đầu mồ hôi lạnh, bận rộn không ngừng cởi chính mình áo khoác, chuẩn bị vây quanh Lão Lục đại bạch mộng.

Đại vương tử đi ra phía trước, nhìn nhìn Vu Lão Lục trên người xăm hình, liếc mắt nhìn liền phát hiện khả trong đó kỳ quái, này xăm hình chợt vừa thấy, cùng lúc trước Lục Vĩnh Hạo trên người cùng loại, nhưng là nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện nội bộ bất đồng, kia xăm hình càng như là do một tổ tinh tế mật mật văn tự sở tạo thành.

Lục Vĩnh Hạo làm tư thâm xuyên việt nhân sĩ liếc mắt nhìn liền nhìn ra này tiểu tử cùng Đế Tử đại lục văn tự không quá giống nhau. Bất quá đại vương tử hiển nhiên là xem hiểu, kia sắc mặt càng phát ra cổ quái.

Ánh mắt sắc bén nhìn phía Vu Lão Lục, thân thủ liền từ trong lòng lấy ra bội kiếm. Cổ tay|thủ đoạn cuộn liền đem Lão Lục khuôn mặt tử lao xuống ẩn đến địa thượng, Lục Vĩnh Hạo trong lòng cả kinh, lớn tiếng hô: “Người muốn làm gì!” Phi thân liền muốn đi lên bảo vệ Lão Lục.

Đáng tiếc hấn nào có Tuấn Hải vương động tác mau, tôn quý vương, giờ tay chém xuống liền Vu Lão Lục móng một vết sẹo ngân thương lại trọng trọng địa hoa thương một đao.

Trong khoảnh khắc, Lão Lục kêu được cùng giết heo dường như, quỷ khóc lang hào kêu gào: “Người hấn mụ nào điều trên đường! thao mẹ người đại gia!”

Tuấn Hải vương vươn ra đại trướng ngón tay, từ Vu Lão Lục da tróc thịt bong miệng vết thương thương thống đi vào. Ngao nhất cổ họng, Vu Lão Lục đau thiếu chút nữa bính đứng lên. Tuấn Hải vương đè lại Vu Lão Lục, ngón tay tại miệng vết thương bên trong móc tới móc lui, tựa hồ lấy ra thứ gì.

Vu Lão Lục đau thân mình run lên run lên, ai u ai u kêu thảm thiết trung gian tạp “Mẹ người, lão tử sẽ không bỏ qua ngươi” Cái gì.

Lục Vĩnh Hạo thân thủ chém giết Tuấn Hải vương trong tay đao đao, còn tưởng đem hấn kéo ra, nhưng là công kênh thân mình thật sự là ảnh hưởng độ nhạy bị Tuấn Hải vương cánh tay nhất cách, dưới chân một

lảo đảo. Lục Vĩnh Hạo bụng trầm trọng, động tác cũng không lưu loát, cái bụng một phen, nghiêng thân mình liền hướng địa thượng đánh tới. Thân mình té trên mặt đất khi, Lục Vĩnh Hạo vươn tay chống đỡ bảo hộ bụng, nhưng vẫn là cảm giác trong bụng một trận quay cuồng, khí đều suyễn không được.

Tuấn Hải Vương Tùng khai Vu Lão Lục, một bước xa lên đến Lục Vĩnh Hạo bên cạnh, đem Lục Vĩnh Hạo nửa người trên ôm vào trong ngực, trầm giọng hỏi: “Thế nào? Đau bụng sao?”

Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy trong bụng từng đợt phiên giang đảo hải, tựa như trong bụng có bóng đá, bị nhân cách cái bụng đá, bóng đá tại trong bụng đạn đến bính đi, thượng đập hạ khiêu. Lại giống tại trong bụng tại kháng, tại bụng các góc “Cạch cạch” kháng được đầu óc đều thăng chuyển, Lục Vĩnh Hạo tâm a can a phê a cái gì đều củ thành một đoàn, sau đó ném tại nhiệt nôi chảo lý tạc. Hắn trừng mắt nhĩ, tay trái đỡ bụng, tay phải còn không quên gắt gao khắp Tuấn Hải vương cánh tay, cứu lại trung tâm bộ hạ mông.

Một hồi công phu, Lục Vĩnh Hạo dưới thân liền cùng mở thủy phiệt đường như bắt đầu chảy ra một cỗ mang theo mùi, lược hoàng nhiệt dịch đi ra, một trận một trận, rất nhanh liền đem dưới thân quần làm ướt.

Tuấn Hải vương vừa thấy này tình hình, liền biết Lục Vĩnh Hạo là muốn sinh.

Vu Lão Lục lúc này cũng đành chỉ hét thảm, quyết máu chảy đầm đìa dính tử quỳ rạp trên mặt đất, nhìn Lục ca ngây người.

Trong đầu miên man suy nghĩ, chẳng lẽ là mới vừa trận trận rất hãn mụ bư hãn, cho hãn Lục ca dọa tè ra quần? Không thể a?

Tuấn Hải vương quát lớn: “Người tới, lập tức truyện bà mụ!”

Một hồi công phu, bà mụ nha hoàn đến đây một đám. Bà mụ chỉ huy vài cái nha hoàn từ Tuấn Hải vương trong tay thật cẩn thận tiếp nhận Lục Vĩnh Hạo, đầu dưới chân trên nâng lên đến, phóng tới nhất trương đặc chế giường lớn thượng. Một khối tám ván gỗ tà khoát lên tại giường đầu, cuối giường hai bên lập hai căn một đầu tương liên gậy gỗ, giống đồ a hình chữ. Vài cái nha hoàn khiến Lục Vĩnh Hạo thượng thân nằm ở nghiêng tám ván gỗ thượng, hai cái đùi giang ra phóng tới đồ a hình cây cột thượng.

Bà mụ cung kính đối Tuấn Hải vương nói: “Điện hạ, tấn thú sản tử là dơ bẩn sự, ngài thiên kim chi khu không thích hợp quan khán, thỉnh trở về nghỉ ngơi. Đãi hài tử sau khi sinh lại đến không muộn”

Tuấn Hải vương lãnh mặt nói: “Vô phương, các người làm chính mình sự, không cần quản ta..... Nhưng muốn bảo đảm tấn thú an toàn”.

Vu Lão Lục nguyên bản cũng muốn tử thủ tại Lục ca bên người, nhưng là Lục ca đau được quỷ khóc lang hào chi tế còn hướng về phía Tuấn Hải vương hô to: “Người khiến hãn đi ra ngoài! đừng làm cho hãn xem! đối..... Đúng rồi! con mẹ nó ai cũng không thể thượng hãn! không thì lão tử liền chết nghẹn không sinh!”

Vu Lão Lục bị nhân kéo ra ngoài thời điểm, còn khóc tang mặt, trợn tròn mắt nhĩ nhìn hãn khiêng cạm đại ca, tại sản giá thượng bị vài cái phụ nữ tách ra đùi, Lục ca nhìn chính mình tâm phúc tiểu đệ lộ ra cái loại này ngũ quan đánh rách tả tơi biểu tình, thật sự là gọi người xót xa.

Vừa rồi Lục Vĩnh Hạo đau đến tâm cũng không dám nhảy, sợ tim đập nhất hạ liền sinh ra tân thống khổ, không dễ dàng hoãn lại đây một hơi, thêm Vu Lão Lục cũng bị tha đi ra ngoài, rốt cuộc có thể há miệng bắt đầu hô to đứng lên, phía trước cùng người lấy đến đối khảm khi, đều không có hiện tại loại này duệ ruột đau, kia bang nữ nguyên lai đều như vậy ngư bức, sinh hài tử thời điểm toàn biến thành sắt thép chiến sĩ.

Bà mụ vội vàng xoay người đến Lục Vĩnh Hạo bên cạnh, chỉ huy bọn nha hoàn một mặt cấp Lục Vĩnh Hạo miệng vây quanh một khối phong phú khăn mặt, tại sau đầu hệ thượng, một mặt lấy mảnh dài cây kéo tại Lục Vĩnh Hạo “Cúc hoa” Xử nhẹ nhàng mà tiền khai tiểu khẩu tử. Lục Vĩnh Hạo “Cúc hoa” Vốn liền thừa nhận rồi rất lớn áp lực, nhất bính nhất bính về phía ngoại cổ, khẩu tử nhất khai lập tức hướng ra phía ngoài phiên lên, giống trương đồ khối miệng rộng. Vài cái nha hoàn lại mát xa lục Vĩnh Hạo bụng.

Bà mụ theo thứ tự dùng lực vỗ Lục Vĩnh Hạo mặt, miệng, ngực, đùi, một bên miệng lâu bà lâu bầu, không biết nói cái gì đó, giống như đang làm cái gì nghi thức.

Làm xong sau, từng tiếng hô chỉ huy Lục Vĩnh Hạo dùng sức, đồng thời vài cái nha hoàn dùng lực mát xa Lục Vĩnh Hạo bụng. Lục Vĩnh Hạo liền cảm giác trong bụng như là có đại đồ chua hang, đem bụng chống

đờ đến đều yếu bạo tạc, ngon miệng nhi dù sao hữu hạn, như thế nào lập cũng lập không ra đến.

“Vương..... Đây tấn thủ sản khẩu như thế nào nhỏ như vậy? Chỉ sợ là yếu khó sinh a! bắt quá trong bụng hoàng tử hiếm thấy khỏe mạnh, xem ra chỉ có thể là bảo tiểu xá lớn!”

Lục Vĩnh Hạo lời này nghe được rõ ràng, ta dựa vào! này hần mụ là muốn bỏ xe bảo soái!

Đúng lúc này, Tuấn Hải vương đi tới thân thủ cầm Lục Vĩnh Hạo thủ, thần nhiên hỏi:“Người ý tứ đâu!”

Lục ca thật sự là đau đau sốc hông, hần cũng đoán không trụ đại vương tử là cái gì ý tứ, vốn định lại lấy chính mình có thể biết trước tương lai sự nhi lừa dối uy hiếp nhất hạ hần, khả nói đến bên miệng, trong lòng không biết vì sao lại nổi lên thiên đại ủy khuất.

Một nam lưu manh bởi vì sinh hài tử sinh tử, tại từ xưa đến nay xã hội đen lịch sử trung, coi như là chủng hoàn toàn mới bi tráng chết kiểu này, hần Lục Vĩnh Hạo nhận! khả Vân ca có ý tứ gì? Còn sát phí khổ tâm đem Vu Lão Lục đưa tới, khiến chính mình tại ngày xưa bộ hạ trước mặt cuối cùng một điểm quang huy hình tượng cũng triệt để sụp xuống bất thành!

Chính mình đời trước được là khiến Vân ca ngủ được bao nhiêu không thoải mái, mới cùng chính mình ghen hạ lớn như vậy cừu?

Này hoài tử tử hoài kích thích tố cũng tất cả đều sụp đổ hỗn loạn, sống chết trước mắt, Lục Vĩnh Hạo mũi đau xót, cư nhiên con mẹ nó lệ băng! nước mắt nước mũi cùng nhau hướng đại vương tử trên mặt phun:“Lưỡng..... Lưỡng toàn bắt lưu! lão tử muốn cùng này tiểu tử đồng quy vu tận!”

Có lẽ là Lục ca khóc được rất tiêu hồn, đại vương tử cư nhiên cười đến đặc biệt sáng lạn, tựa hồ hần khó được biểu hiện ra ngoài hài tử bản quật cường thật lớn lấy lòng vị này nham hiểm vương, hần cư nhiên tá rớt mấy ngày đến, đối mặt Lục Vĩnh Hạo khi Lãnh Sương tráo mặt, giống như cùng Lục Vĩnh Hạo sơ ngộ khi như vậy, thái độ ôn hòa lại lộ ra mấy phần thân mật, dùng chính mình chớp mũi tại Lục Vĩnh Hạo ướm sững hai má cọ cọ:“Khó mà làm được! bốn vương thứ nhất hài tử cùng hần mẫu thân đều phải hảo hảo mà đứng ở bốn vương bên người.....”

Nói hần đem lòng bàn tay lý cái kia kim chúc bao khóa tiểu biến hạp nhẹ nhàng triển khai, này kỳ quái vật, là từ Vu Lão Lục nhục mộng lý lấy ra đến, mà người kia trên người xăm hình là dùng Thần Điện tế ti chuyên dụng thánh văn. Loại này thánh văn chỉ có Thần Điện tế ti cùng tế ti duy nhất đồ đệ — Tuấn Hải vương có thể phân biệt. Thánh văn viết “Ngô đồ, thiên ý nữ đệ nhất tử không thể thuận lợi giáng sinh, mẫu tử không thể cùng sống. Ngô có nhất được, lấy nữ huyết hóa chi, đặt ở sản đạo xử, khả bảo mẫu tử bình an.....”

Loại này phảng phất Thiên Thần lọt mắt xanh bình thường ban thuốc phương thức thật sự là để người điểm khả nghi từng sinh.

Nhưng là, trừ bỏ hần cùng với Đại Tế Ti ngoại, lại vô người bên ngoài biết được. Chẳng lẽ thật là Đại Tế Ti.....

Cái kia nằm ở sản trên giường thống khổ được không được nam nhân lập tức lại không được, hiện tại căn bản lão không kịp cùng Đại Tế Ti giáp mặt để hỏi rõ ràng.

Hần chỉ có thể mạo hiểm thử một lần.

Tuấn Hải vương tướng này vật phóng tới một kim bàn trung, tại chính mình cánh tay phải thượng hoa một đao, đem máu tươi tích đến vật thượng, rất nhanh đem vật hòa tan, biến thành một bàn màu tím phát ra một cỗ dị vị chất lỏng. Tuấn Hải vương tướng kim bàn phóng tới Lục Vĩnh Hạo huyết lưu không chỉ “Cúc hoa” Xử, kim bàn thượng màu tím chất lỏng đụng tới Lục Vĩnh Hạo máu sau, thúc nhất hạ theo máu chảy vào “Cúc hoa” Xử.

Một hồi công phu, “Cúc hoa” Lại lần nữa mở rộng, tại bà mụ khẩu hiệu cùng Lục Vĩnh Hạo đau gọi tiếng trung, một hài tử dần dần lộ đi ra, đầu tiên là đầu, sau đó thân mình, từng chút một chui đi ra.

Lúc này Lục Vĩnh Hạo sớm dùng hết toàn thân khí lực, tê liệt ngã xuống trên giường chính từng ngụm lớn tiếng hơi thở.

Bà mẹ vội vàng đem hài tử cẩn thận ôm đứng lên, mắt nhìn hài tử hạ thân, đột nhiên “A” kêu thảm thiết một tiếng.

“Vương..... Hân..... Nàng là..... Nữ hài!”

46. Chương 46

Chính vuốt ve Lục Vĩnh Hạo trán Tuấn Hải vương nhất đốn, đứng dậy tiếp nhận kia vừa mới sinh ra anh hài, như vậy vừa thấy, nghe rằng khóc lớn cũng không phải là phía dưới không có “Đem nhi” Sao!

Lục Vĩnh Hạo cũng thoát lực, tuy rằng không mở ra được ánh mắt, nhưng là nghe được bà mẹ sát kê giống nhau kêu thanh, nội tâm sóng to liên dừng đề: Chẳng lẽ thật sự là một đời nha đầu mệnh? Mẹ, nhi tử rất xin lỗi ngài!

Bên kia bà mẹ còn giống gà mái đường như lạc lạc gọi: “Vương, này..... Này nhưng làm sao là hảo, như thế không cát anh nhi, ngài này thiên kim quý khu không thích hợp gần người, vẫn là mau nàng cấp nô tỳ đi! giống loại này sinh hạ dị dạng nhi tử cũng không thể ở lâu, quả thực là làm bản hoàng gia huyết mạch, không bằng đem này tử tử tính cả nghiệt chủng giao nô tỳ xử trí đi.....”

Bởi vì sự ra đột nhiên, tìm đến này bà mẹ cũng không phải trong cung sai khiến, chỉ là tại phụ cận binh dân nhà hộ sinh tìm thấy, trong thường ngày cấp nhà giàu đỡ đẻ đều là thiếu, không hiểu quy củ, nhân cũng không phải thông minh lóe sáng, nóng lòng lấy lòng Tuấn Hải vương, miệng cũng càng phát ra không có đem cửa nhi.

Tuấn Hải vương nhìn tã lót lý tiểu anh hài, mượt mà mi nhãn, cau mũi khóc bộ dáng quả thực cùng nàng mẹ một khuôn mẫu lý khắc đi ra. Hân thân thủ tại tiểu anh nhi khuôn mặt thượng cạo cạo, thuận tiện đem ngoài phòng Lỗ Thập kêu tiến vào.

“Đem đỡ đẻ bà mẹ thị nữ mang đi ra ngoài hảo hảo khao thưởng một phen, nhớ kỹ! im lặng chút, đừng kinh Nguyên Lão viện nhân.....”

Lỗ Thập vừa thấy Tuấn Hải vương nói chuyện thần sắc, lập tức ngậm miệng, mang theo cười đến mi phi sắc vũ bà mẹ các nàng liền đi ra ngoài.

Lục Vĩnh Hạo biết, những người này một đều không sống nổi, chỉ là không biết, Tuấn Hải vương nên xử trí như thế nào chính mình cùng mới xuất sinh cái kia nghiệt chủng.

Nay, đứa nhỏ này nhất sinh, cực phẩm tử tử quang hoàn tấn cõi, đối với này Tuấn Hải vương mà nói, chính mình còn có giá trị sao?

Tuấn Hải vương lúc này ngồi xuống hân bên người, đem trong tay anh hài giơ lên hân trước mặt: “Người xem, này chính là con của chúng ta, chúng ta Đế Tư lại tập tục, mẫu thân yếu ban cho hài tử thứ nhất hôn ban cho hân dùng khí cùng lực lượng.

Lục Vĩnh Hạo nửa mở mắt, nhìn trước mắt tiểu anh hài, nàng quả nhiên cùng địa cầu loại không quá giống nhau, sinh hạ đến cư nhiên không phải nếp uốn mặt, tròn vo khuôn mặt nhỏ nhắn phiếm tự nhiên khỏe mạnh hồng nhuận.

Tròn vo mắt to lý lóe đen bóng con ngươi, vừa mới sinh ra cũng đã hồi bản manh xẹp cái miệng nhỏ nhắn, đỏ mắt quăn nhìn chính mình “Thân mẹ”.

Lục Vĩnh Hạo là tối không thể gặp này, hài tử rất đẹp liền ảnh hưởng đối với hân thiên nhiên cừu hận trị, tựa như hiện tại rõ ràng là tương hướng về phía hài tử mặt phun nước miếng, nhưng là hàm tại miệng thật sự là phun không ra đến a!

Đương Tuấn Hải vương dùng hài tử nộn khuôn mặt đi cạo Lục Vĩnh Hạo môi khi, Lục ca ma xui quỷ khiến thật đúng là liên trác một ngụm kia giống bơ Tiểu Pudding đường như tiểu mặt béo phì viên.

Tại đây khi, Tuấn Hải vương tại Lục Vĩnh Hạo trên mặt cũng nhẹ nhàng hôn một cái: “Đừng sợ, đây là con của chúng ta, ta sẽ hảo hảo mà bảo hộ các người.”

Tuấn Hải vương ôn hòa thanh âm là cực cụ thuyết phục lực. Điểm ấy ngược lại là cùng Vân ca giống nhau như đúc.

Này nam nhân, Lục Vĩnh Hạo tưởng thân cận, không thể thích, nhưng là mỗi khi hắn hứa hẹn bảo hộ chính mình khi, tâm lý thượng lại tổng là có loại mặc danh tâm an cảm. Lục Vĩnh Hạo biết, đây là một loại trí mạng ảo giác, nhưng là Vân ca tại chính mình trong lòng cường giả hình tượng há là một ngày liền có thể sụp xuống cho hết?

Không lớn một hồi công phu, Lỗ Thập trở lại, trên người ngược lại là không thấy ra cái gì khác thường, khả tổng cảm giác có cổ tử mùi máu tươi.

“Vương, Bồ Lạp Đạt ngày hôm qua ban đêm sinh sản, bởi vì hắn tuổi tác có chút đại, cho nên ta đem hắn nhận được chính mình trong nhà sinh sản, mới vừa trong nhà người hầu báo lại, nói hài tử thể chất quá yếu, sinh hạ đến lại không được”

Lỗ Thập cũng không phải là vô duyên vô cớ cùng Vương gia độ dài đoản nhân.

Tuấn Hải vương lập tức nghe minh bạch hắn ý tứ: “Người đem cái kia tử anh ôm đến đây đi, một hồi Nguyên Lão viện nhân nhất định sẽ hướng bốn vương chúc mừng tấn thú sản tử, người đại bốn vương hướng bọn họ nói một tiếng, liền nói hoàng tử chết non, bốn vương trong lòng không lớn thống khoái, thêm thần cơ tái hiện, lại xuất hiện một cực phẩm tấn thú, bốn vương muốn nóng lòng đem hắn đưa vào trong cung, thỉnh các vị nguyên lão tại Nguyên Lão viện đợi mệnh, tạm thời, không cần về nhà.”

Này ra “Li miêu đổi thái tử” Thiên y vô phòng, hoàng tử chết yếu đối với Đế Tư hoàng thất mà nói là nhìn quen lắm rồi sự tình.

Nguyên lão nhóm nhìn đến Lỗ Thập trong lòng ôm tử anh khi, trừ bỏ thổn thức cảm thán ngoại, ngược lại là không có khả nghi.

Mà Tuấn Hải vương rốt cuộc có danh chính ngôn thuận lý do có thể trực tiếp sấm cung.

Đáng thương choáng đầu trưởng não Vu Lão Lục, che lung tung băng bó miệng vết thương, tâm huyền lão đại của mình an ủi, liền như vậy bị áp giải vào cung.

Tuấn Hải vương nội ứng rất nhiều, không lớn một hồi từ Nguyên Lão viện, cho tới đô thành cửa thành tướng sĩ phần đầu nghe được một nghe đồn: Tam vương tử tiến hiến tấn thú là giả, chân chính tấn thú hiện thân tại Nguyên Lão viện. Đại vương tử lo lắng cái kia trạc phu nhân đối vương bất lợi, đã mang theo chân chính tấn thú tiến cung diện thánh đi!

Liên phu nhân lúc này cũng được đến tin tức, biết kế hoạch của chính mình đã bị đại vương tử nhìn thấu, cảm thấy nhất hoành, chuẩn bị cùng đại vương tử đến cá chết lưới rách. Lạnh lùng đối với chính mình bí mật bồi dưỡng thị vệ thủ lĩnh nói: “Nuôi binh ba năm dùng một ngày, ta bình thường đối với các người không sai, lần này nên các người xuất lực, tam vương tử dẫn theo viện quân đã tại trên đường, hôm nay nên có thể đến đô thành, đại vương tử quân đội tất cả tiền tuyến cùng Ba Tư thần giằng co, căn bản không có khả năng hồi phòng. Chỉ cần tam vương tử kế vị, các người đều là công thần, vinh hoa phú quý sắp tới.”

Thị vệ thủ lĩnh cúi đầu cung kính nói: “Là, thần cái này an bài thủ vệ công việc, tất không gọi đại vương tử xông tới quấy rầy điện hạ”

Tuấn Hải vương suất lĩnh thị vệ đến hoàng cung tiền, nhìn thấy đại môn đóng chặt, cửa thành thượng đứng đầy thị vệ, tay cầm cung tiễn đối với chính mình.

Tuấn Hải vương đi lên tiền vài bước nói: “Ta — Đế Tư đệ nhất thuận vị đại vương tử Tuấn Hải vương, hướng Thánh Hoàng tiến hiến tấn thú, các người còn không mở cửa, muốn xét nhà diệt tộc sao?”

Cửa thành thượng thị vệ một trận rối loạn, nhưng tại thị vệ thủ lĩnh quát lớn hạ rất nhanh khôi phục bình tĩnh.

Thị vệ thủ lĩnh đứng ở đầu tường la lớn: “Tuấn Hải vương, không có Thánh Hoàng ý chỉ bất luận kẻ nào không được thiện nhập hoàng cung. Người này cường nhập hoàng cung, mặc dù là vương tử, cũng không thể thoát tội. Còn thỉnh quay lại vương phủ, đái Thánh Hoàng hạ chỉ lại đến bái kiến.”

Tuấn Hải vương mặt âm trầm xuống dưới, cao giọng quát: “Trạc phu nhân lai lịch không rõ, lại canh giữ ở phụ vương bên người, làm nhi tử như thế nào có thể an tâm, hôm nay bốn vương là đại biểu Nguyên Lão viện chúng đại thần tiến đến thanh quân trắc, nếu không ra môn, giết không cần hỏi!”

Cửa thành thủ lĩnh không cho là đúng, bởi vì tựa như liên phu nhân theo như lời, không có binh mã, đường đường Chiến Thần có năng lực như thế nào? Tuấn Hải vương không hề chần chờ, từ sau bối bắt cung tiễn, nâng tay đối thị vệ thủ lĩnh chính là một tên. Tên như lưu tinh, hắc quang chợt lóe liền tiêu thất, tái xuất hiện khi đã đến thị vệ thủ lĩnh trán tiền. Thị vệ thủ lĩnh trong lòng sớm có đề phòng, gian đại vương tử bắn tên liền biết không tốt, vội vàng lui về phía sau lui đầu, nhưng Tuấn Hải vương tên thật sự quá nhanh, chung quy không có hoàn toàn tránh thoát đi, bên trái lỗ tai bị trực tiếp bắn đi.

Liền tại hấn tại thành lâu kêu thảm thiết khi, Tuấn Hải vương cười lạnh một tiếng, đại thủ vung lên, từ phổ lớn ngõ nhỏ trong nháy mắt vọt tới đông nghìn nghịt một mảnh binh mã.

Liền tính xuất chinh, hấn cũng là sẽ tại đô thành lưu có nhất chỉ tinh nhuệ bộ đội, bởi vì hấn biết, chính mình không có hiển hách mẫu thân, hảo hận bối cảnh, lúc nào, đô thành lý đều phải có bảo mệnh lực lượng. Chỉ là này đó binh lính, trong thường ngày trà trộn tại phố phường, thậm chí là ngoại ô rừng rậm trung, bắt lưu dấu vết, nhưng là vùng tay nhất hô, liền giống như bách xuyên nập hải nhanh chóng hội tụ cùng một chỗ.

Tuấn Hải vương mang theo mọi người rất nhanh công mở cửa thành, rất nhanh đi đến chính điện quảng trường, chỉ thấy to như vậy một mảnh quảng trường bên trong, vô số thị vệ chính lẫn nhau chém giết, chung quanh rất nhiều Thánh Hoàng ngự tiền thị vệ cùng đại nội thị vệ cầm trong tay vũ khí, nhìn hai nhóm người mã chém giết đứng ở nơi đó không biết làm sao.

Mại quá từng khối huyết nhục mơ hồ thi thể, Tuấn Hải vương rút cuộc đi tới phụ vương tẩm cung tiền.

Liền phu nhân, mặc Đế Tư cung đình tối long trọng lễ phục, thanh xuân như trước trên mặt chà lau trứ danh quý hương phấn, tự phụ mềm mại đáng yêu ngồi ở một phen trường ghế chờ đợi Tuấn Hải vương đến.

47. Chương 47

Tuấn Hải vương như thường lui tới tiền cung thỉnh an giống nhau, hướng hấn hơi hơi thi lễ: “Liên phu nhân, nhiều như vậy ngày không thấy, người như trước Minh Diễm như trước.”

Liên phu nhân điểm điểm tiêm tế cảm, cười nói: “Tuấn Hải vương cũng là như trước liệu sự như thần, tổ tiên một bậc a!”

Tuấn Hải vương phiêu hấn màn che mặt sau kia trương đại giường, có cổ dày đặc hương liệu vị từ bên trong truyền ra.

“Phụ vương đã đi ít nhất có mười ngày đi? Hủ thi hương vị, liền tính dùng tối quý báu hương liệu cũng che lấp không trụ. Nếu của ta Tam đệ không về được, phu nhân người tính như thế nào kết cục đâu?”

Liên phu nhân chậm rãi đứng dậy, từng bước hướng đi bậc thang hạ, cái kia tuổi trẻ cường tráng nam nhân.

Mặc thù hoa dép lê chân gian hơi hơi đụng chạm mặt đất khi, kia lương ý có loại đập băng mà đi ảo giác.

Bất quá không quan hệ, bởi vì này nửa đời người, hấn đều là tại băng tiến lên đi, không thể đạp sai, không thể quay đầu, càng không thể tâm sinh ý sợ hải mà giẫm chân tại chỗ.

Hấn xuất thân hiển hách, vốn là Đế Tư Ed tướng quân thế gia tiểu nhi tử, năm đó hấn gả cho lúc ấy Nguyên Lão viện chấp hành quan lỗ tắc nhĩ làm vợ.

Khi đó hấn có bao nhiêu thiên chân, e lệ nhìn cái kia cười ở cao lớn dực long thượng cười hấn thô phì nam nhân.

Vốn tưởng rằng xuất thân cao quý, dung mạo Khuynh Quốc hấn sẽ được đến trọng phu thương tiếc. Nhưng là đêm tân hôn, tại vốn nên thuộc về hấn hôn trên giường, sớm đã nằm ba thiên kiều bá mị tấn thú chính tách ra hai chân, lấy ngón tay cơ khát bát lộng chính mình này nhan sắc hắc thực huyết nhi khẩu, đầy mặt trào phúng nhìn thân hoa phục tướng quân chi tử.

“Hảo hảo mà chỉ bảo tân phu nhân như thế nào hầu hạ hần nam nhân, *** đang lay động hần mông.....”
Trượng phu đầy mặt hạ lưu phân phó này tấn thú, sắc mị mị bác hạ hần tự tay may nửa năm gả y.....

Vì thế, từ tiểu bị phụ thân nuông chiều hần, bị bắt cùng này bình dân xuất thân tấn thú giống nhau, giống chỉ mẫu cầu phủ phục tại trượng phu dưới chân, tranh đoạt đi liếm láp phiếm tanh hôi hùng căn, chờ mong nam nhân ân thưởng bàn lột mắt xanh, tranh thủ thụ thai cơ hội.....

Hần không cam lòng, liên tính biết rõ thân là tấn thú liền thoát khỏi không xong bị người bài bố sinh hoạt, nhưng hần chính là không cam lòng.

Rốt cuộc tại Thánh Hoàng tổ chức yến hội thượng, hần bắt giữ đến Thánh Hoàng phản chiếu tới được ánh mắt, hần nhìn cái kia đủ để khi hần phụ thân hiển hách nam nhân, trong lòng yên lặng nói cho chính mình, phải bắt được cơ hội.....

Liên tại bọn họ thành thân bốn tháng sau, lỗ tắc nhĩ đột nhiên bị lấy phản quốc tội bắt, hạ đạt mệnh lệnh là đương kim Thánh Hoàng, đường đường chấp hành quan tại không có nhận thẩm phán dưới tình huống bị bí mật chấp hành tử hình.

Mà liên phu nhân tắc rất ba tháng đại bụng công khai trở thành Thánh Hoàng hậu cung tân sủng, sinh ra nhị vương tử sau, mọi người mới bình tĩnh đại ngộ, nhị vương tử cùng Thánh Hoàng không có sai biệt hình dáng đều biểu thị công khai, vị này liên phu nhân tại hôn sau một tháng liền cùng Thánh Hoàng thông đồng thành gian, càng là vì chính mình Đề nhất nhậm trượng phu đưa tới họa sát thân.

Kỳ thật tại quý tộc gian, tấn thú chuyển nhượng cũng là lơ lửng bình thường, nếu Thánh Hoàng nhìn trúng thân hạ thê tử, chỉ cần nháy mắt, thức thời thuộc hạ đương nhiên sẽ đem thê tử trang điểm được thơm nức phác mũi đưa đến quân vương giường chi thượng, quân vương đang đùa chán ghét sau, mang thai sẽ ở sản tử sau đưa hoàn cho nguyên lai trượng phu, không mang thai liền càng thêm bớt việc, một chiếc xe ngựa liền đem đồ chơi đưa còn.

Có thể thấy được giết chết lỗ tắc nhĩ cũng không phải Thánh Hoàng bỗng ý, mà là liên phu nhân — bởi vì hần hoàn toàn liền không tưởng lại trở về, hần quý tộc thân phận, chẳng qua khiến hần trở thành nam nhân một đạo hưởng thụ đứng lên càng thêm mỹ vị cơm điểm, cùng này tại chấp hành quan phủ đệ lý hèn mọn sản tử tranh thủ tình cảm, chi bằng khiến này vũ đài trở nên càng thêm hoa lệ nguy nga chút.

Hần muốn lưu lại loại này huy hoàng cung điện lý, trở thành Đế Tư tối hiển hách tấn thú.

Vì thực hiện này tâm nguyện, hần tử mĩ trừ tính, từng bước tại hậu cung đứng vững gót chân, từng bước bồi dưỡng phụ thân gia tộc thế lực, sau đó nghĩ biện pháp đem con hần đưa lên Thánh Hoàng ngai vàng.

Nhưng là, hiện tại trước mắt này tuổi trẻ nam nhân, lại thành ngăn cản hần một đạo không thể vượt qua chướng ngại.

Này nam nhân so với hần phụ thân tuổi trẻ, cường tráng, anh tuấn..... Sâu không lường được. Nhưng là bốn phía ánh lửa tầng tầng, thường thường truyền đến hò hét tiếng chém giết, không có khiến liên phu nhân bị kế hoạch đã lâu bố cục bị chọc thủng mà trở nên nản lòng.

Tương phản, hần hoàn toàn cảm giác chính mình cơ hội lại tới nữa, hần muốn bắt lấy!

“Con ta chỉ sợ hiện tại đã là đủ nhiều lạnh ít, điểm ấy ta đã là rất rõ ràng.” Liên phu nhân nhẹ nhàng mà nói.

“Như vậy, liền thỉnh phu nhân nhường một chút, đợi đến ta thay phụ vương đưa tang sau, tự nhiên sẽ có toàn dân công thẩm chờ phu nhân ngài, khắp thiên hạ nhân có thể may mắn thấy mẫu nghi thiên hạ ngài lộ ra một thân băng tuyết hương cơ, xích thân lửa thể trói chặt tại hỏa trụ chi thượng, khiến ngọn lửa từng chút một đem ngài đốt thành một căn đũa tợn than củi.”

Đại vương tử mỉm cười trần thuật mưu nghịch giả cuối cùng tất nhiên bị thảm kết cục. Khả liên phu nhân lại mỉm cười nói: “Nhưng là, ta chỉ tưởng tại một người trước mặt lỗ lỗ thân thể của chính mình, đó chính là — người!”

Tuấn Hải vương chọn hạ long mi, thật sự nghĩ không ra liên phu nhân bán đứng chính mình loại này hạ đẳng chiêu số sẽ vì hần bại cục mang đến cái gì chuyển cơ.

“Phụ thân ta là tay cầm Tây Bắc bệnh nặng đại tướng quân, tuy rằng thường niên không ở đô thành báo cáo công tác, nhưng là đối Thánh Hoàng lại là trung thành và tận tâm, phụ thân cùng ta có bí mật liên hệ đường tàu riêng, cho hần biết Thánh Hoàng kỳ thật là bị hần đại nhi tử độc chết, phụ thân hiểu ý khí nắm quyền có phản ứng gì, thật sự là ngay cả ta cũng thiết tưởng không đến, tuy rằng ngài trong tay cũng có binh quyền, nhưng là trải qua cùng Ba Tư thảo nhất dịch, ngài quân đội đã là kiệt sức, chỉ sợ không có cùng Tây Bắc quân liều chết nhất bác thực lực.”

Tuấn Hải vương ngồi xuống mới vừa liên phu nhân tọa ghế dựa chi thượng, neho lại mắt trầm giọng hỏi:“Người là tại uy hiếp ta sao? Dùng Ed tướng quân vị áp chế ta, có điểm nước ở xa không giải được cái khát ở gần a!”

Liên phu nhân chậm rãi thấp thân, nằm sấp nằm ở này tuổi trẻ nam nhân bên chân, đem chính mình khéo léo tiêm tể cầm thác tại nam nhân đầu gối chi thượng:“Ti thiếp làm sao dám uy hiếp chúng ta Đế Tư tối kiêu ngạo Chiến Thần, ta là hướng tiến hiến của ta đồ cưới. Ti thiếp tuy rằng không tuổi trẻ, nhưng là sinh dục năng lực lại còn tại, Đế Tư Vương Triều trung, từ xưa đến nay, có mấy cái tẫn thú tài cán vì hoàng thất liên tục sinh hạ hai cái nhi tử đâu? Nếu không phải Thánh Hoàng hậu đến đánh mất sinh dục năng lực, ta chỉ sợ còn có thể tiếp sinh hạ hoàng tử, ta..... Có năng lực này!”

Nói hần ngừng đầu, diễm đạm đáng yêu nhìn chằm chằm đại vương tử mắt nói:“Cái kia trong truyền thuyết tẫn thú, chỉ sợ cũng là không kịp của ta.”

“Nga?” Đại vương tử như trước bất động thanh sắc.

“Ta tại tam vương tử trong cung tự mình gặp qua hần, các người có lẽ không có chú ý, nhưng là ta lại sớm đã hít ngửi quá hần thân thể phát ra hương vị, hần..... Hoài là nữ hài đi?”

Tuấn Hải vương nghe lời này, vẫn là bất vi sở động, nhưng là hần biết liên phu nhân đích xác có này bản lĩnh, này tẫn thú sở dĩ có thể liên tục sinh hạ hai vị hoàng tử, là vì hần là trong bụng nhiều trứng thể chất, hiếm thấy, nhưng cũng không phải không có, trừ bỏ có được tài trí hơn người sinh dục năng lực ngoại, càng có sâu sắc khứu giác, có thể phán đoán ra định phụ sinh hạ là tẫn thú vẫn là nam hài, hoặc là..... Là nữ hài.

“Người vẫn giúp người hai cái nhi tử tại mưu hại bốn vương, liên tính bốn vương muốn gây giống tử tự khắp thiên hạ tẫn thú đã tẫn về ta sở hữu, chỉ sợ cũng không dùng được người đi!”

“Ngài đến bây giờ vẫn đều không có tử tự, liên tính cái kia Ba Tư thảo tiểu vương tử không có gì ngoài ý muốn bỏ mình, ta cũng biết, hần hoài kỳ thật cũng là tẫn thú..... Vương, ngài tựa hồ sản tử thực không thuận lợi, về sau liên tính đi lên vương vị chỉ sợ cũng là sẽ khiến quần thần thấp thỏm lo âu đi? Mà ta, hội thuận lợi vì ngài sinh hạ đầy đủ Đế Tư Vương Triều kéo dài sinh lợi vương tử nhóm, sẽ khiến người tại rung chuyển bất an thời khắc ổn định quần thần chi tâm, ta sẽ trở thành ngài tối khiếm tốn nô bộc. Hầu hạ tại ngài giường chi gian..... Mà ta kia hai cái nhi tử.....”

Liên phu nhân nhẹ tay vỗ về chơi đùa Tuấn Hải vương trong quần phòng lên kia một đoàn, run rẩy hồng diễm môi nhẹ nhàng nói,“Người có thể bắt lấy bọn họ, tại cửa ta trước mặt dùng lợi nhận đẩy ra bọn họ ***g ngực, đào ra tích huyết trái tim, từ nay về sau, ta chỉ có chảy xuôi ngài huyết mạch vương tử, lại vô cái khác hài tử.....”

Giống như ma quỷ giống nhau mà nói, từ kia trương kiều diễm được giống như hoa hồng giống nhau cánh môi trung phun ra, để người cảm giác sấm nguy hiểm nọc độc, lại có chủng kháng cự không được dụ hoặc. Có thể độc được Thánh Hoàng nhiều năm sủng ái, mặc kệ là cỡ nào tuyệt sắc tẫn thú, dựa vào cũng không phải dễ dàng trôi đi dung mạo đơn giản như vậy.

Liên phu nhân thực hội đo lường được nam nhân tâm lý, nhất là quyền cao chức trọng nam nhân tâm lý.

Tuấn Hải vương — này ngày xưa co quắp lãnh cung lý bị người bạch nhãn thất sủng hài tử, có thể nhẫn nhục nhiều năm như vậy, từng bước bỏ hạ quyền lợi đỉnh núi, hần muốn không phải Khuynh Thành mỹ nhân, mà là có thể khiến hần triệt để nhục nhã phụ huynh, đem ngày xưa không đem hần để vào mắt, khinh thị hần, giẫm lên hần người, triệt để đạp đến dưới chân hung hăng giẫm lên cảm giác.

Này tuổi trẻ nam nhân, mang theo quân đội lợi kiếm tiến đến bức cung. Mà hần tại được đến tam vương tử nửa đường bị tập kích tin tức sau, chỉ một thân hoa phục tiến đến đón chào.

Hắn không cần vũ khí, hắn có luận vũ khí càng thêm ngoan độc gấp trăm lần gì đó, chính là này cực cụ kích động tính lời nói, trêu chọc chiếm cứ tại nam nhân đáy lòng nhiều năm âm u dã thú, chờ hắn tránh thoát nhân tiên, khiêm khiêm ôn hòa vương tử mặt nạ một khắc.....

Trong tay kia một đoàn càng phát ra cứng rắn, hắn biết, chính mình thành công! nhưng là liên phu nhân biểu tình lại càng phát ra khiêm tốn, điềm đạm đáng yêu, hắn chậm rãi giải khai chính mình kia một tiếng trang trọng triều phục, lộ ra tể bạch thân thể.

“Ti thiếp có tội, thỉnh vương tại ngài phụ thân trước mặt hung hăng trừng phạt ta đi!”

Đại vương tử không có động, trừ bỏ đương gian như nộ kiếm phát ra ngoại, hắn như cũ hướng ngày thường như vậy trầm tĩnh tự chế.

Hắn nhìn trước mắt kẻ mẫu, một kiện kiện giải lạc chính mình quần áo, giống như tối *** đang nữ nhân giống nhau, nhếch lên tể mông, hơi hơi triển lộ chính mình sau huyết nhi, tựa như xem một ngậm dơ bồn giếng nước bình thường, bất vi sở động, kia ánh mắt sâu không lường được, nhìn xem liên phu nhân trong lòng cũng có chút bối rối, không biết hắn tại tính toán như vậy.

Đột nhiên Tuấn Hải Vương Mạnh đứng dậy, thô lỗ nhắc lên liên phu nhân, nâng hắn vòng eo đi vào tấm cung bên trong, tại nặng nề mà liêm mạn sau, là nhất trương nằm hủ thi giường lớn, đem hắn gắt gao đặt ở trên giường sau, chỉ tách ra chính mình y bào, liền hung hăng đâm vào này tấn thú trong cơ thể.

Liên phu nhân bị Tuấn Hải vương va chạm đến mức hai má không trụ dán tại kia thịt thối chi thượng, lâu chưa mưa móc dừng đạo bị thành linh xảy ra khuây khoả cảm giác mãnh liệt thối quết.

Hắn giương miệng, hoàn toàn không cần làm bộ, áp chế không được rên rỉ thở hổn hển, cơ khát quấy bích nhục cảm thụ được tuổi trẻ cường tráng thân thể. Hơi hơi giương mắt, liền thấy được kia hủ bại đầu đang lờm một đôi lưu trữ nùng mắt nhi, đang gắt gao trừng chính như dã thú bình thường *** trung hai người.

Tuấn Hải vương không có lâm vào kích tình xúc động, khóe môi nhếch lên một tia cười lạnh: Tại đây cung đình lý trình diễn quen thuộc một màn, hắn tối thân ái vĩ đại phụ vương tổng là thích khiến chính mình nhi tử, quan khán đủ loại hoang *** tiết mục.

Mà hiện tại kia khối thịt thối lại vô lực trừng mắt nhi, nhìn chính mình tối sùng ái phi tử bị nhi tử tận tình hưởng dụng..... Loại này trả thù cảm giác hơn xa quá tính sự thân mình khuây khoả.

Liên phu nhân tiến hiến ^ thật đúng là một phần để người không thể cự tuyệt dày lẽ.

Cao kiều bạch mông liên phu nhân ửng hồng mặt, trường miệng, hướng về phía chết đi trượng phu cũng lộ ra bệnh trạng mỉm cười.

Đương cảm giác được, phía sau cái kia lâm vào điên cuồng nam nhân tại chính mình trong cơ thể rút cuộc bắn ra nóng bỏng nùng dịch, hắn biết, con đường của mình còn rất dài, hắn sẽ nắm chắc hảo mỗi một lần cơ hội.....

48. Chương 48

Lục Vinh Hạo tại sinh sản sau, liền hỗn loạn ngủ nhất đại thượng, mở mắt ra nhi, tại trong đầu bính sự nhi chính là: Vu Lão Lục đâu!

Lớn tiếng kêu to nhất thông, nhưng không ai nói ra Vu Lão Lục hạ lạc. Về phần sinh hạ nữ anh cũng không biết bị ôm đến nơi nào.

Lục Vinh Hạo trong đầu một đoạn loạn, hắn hồi tưởng Vu Lão Lục vội vàng gian phun ra đôi câu vài lời, cuối cùng đầu óc chỉ còn lại có vài chữ — Vân ca sắp không được.

Hắn nằm ở giường lớn thượng, bao lấy chăn nhắm mắt lại, lại mỗi lần biểu thị cái kia quen thuộc nhân tại từng ngậm học huyết tình hình. Vân ca tại hắn trong lòng trừ bỏ là long đầu lão đại, ân nhân cứu mạng ngoại, càng cùng loại với phụ thân nhân vật. Tối thiểu chính hắn thân sinh lão tử đều không có làm được sự tình, Vân ca toàn thủ nhất nhất làm được.

Miệng không ngừng mà nói hận, khả vừa nghĩ đến hấn sắp chết, khóe mắt tổng là nhin không được phát toan.

Vân ca vì cái gì nhất định muốn đem chính mình đuổi về đến đâu? Hai người lưu lại hiện thể, khiến chính mình vĩnh viễn sùng bái đứng ở hấn bên cạnh không phải rất tốt sao? Nếu..... Nhưng là hiện tại nói cái gì cũng đã chậm, hấn chỉ có thể dựa vào chính mình lực lượng từng bước đi về phía trước, tìm đến về nhà lộ, lại..... Đi cứu sắp chết Vân ca.

Nghĩ như vậy, tâm tựa hồ cũng trầm tĩnh xuống dưới.

Sắc trời để lộ ra khi, Tuấn Hải vương rốt cuộc về tới chính mình phủ đệ — đầy mặt mồ hôi.

Hấn thậm chí đều không có đi nhìn một chút Lục Vĩnh Hạo, mà là về tới chính mình trong phòng trực tiếp an nghỉ.

Lục Vĩnh Hạo sinh sản sau, chuyển về trong phủ liên an trí tại đại vương tử điện trắc nhà kẻ lý, cũng không cần nhân thông bẩm, là có thể tiến vào vương tử tẩm cung.

Lục ca trong lòng nhớ mong Vu Lão Lục an ủi, tuy rằng cả người đều mềm mại được có thể, vẫn là giãy dụa bò lên, lắc lắc lắc lắc hướng tẩm cung đi qua.

Tuấn Hải vương đã thoát y ngã xuống giường thượng lâm vào ngủ say trung, cách đó gần khi Lục Vĩnh Hạo ngủ được hấn trên người có cổ tử khác thường mùi, hấn nhin không được tưởng thân thủ muốn thôi tỉnh Tuấn Hải vương, khả ai đến hấn cánh tay, thủ thông thả chậm rụt trở về, bởi vì hấn rốt cuộc thấy rõ Tuấn Hải vương trên mặt thâm tình, cau mày, tựa hồ đã rơi vào thâm thâm ác mộng bên trong.

Cái loại này cùng loại với khóc biểu tình, khiến Lục Vĩnh Hạo không khỏi cả kinh.

Ở trong lòng hấn, Tuấn Hải vương vẫn là xấp xỉ vu quái vật bàn tồn tại, tao nhã sau lưng là phó lãnh khóc ác độc tính kẻ tâm địa, không nghĩ tới hấn cũng có như vậy yếu ớt quang cảnh.

Tái cường đại Tuấn Hải vương, cũng bất quá là từ tiểu không chịu phụ thân yêu thương kẻ đáng thương, nghĩ như vậy, Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác Tuấn Hải vương kỳ thực so với chính mình yếu đáng thương rất nhiều.

Tuy rằng hấn lão tử thiếu đạo đức đến khiếm đồ trái, bán đứng một đôi nhi nữ, nhưng là hấn còn có Vân ca..... Nhưng là, Vân ca đâu? Hấn đến tốt cùng là vì cái gì vứt bỏ hết thấy đi đến hiện thể, khi hấn đột nhiên đứng ở san sát nối tiếp nhau hiện đại lầu vũ trung, hấn phải chẳng cảm thấy cô đơn tịch mịch đâu.....

Lục Vĩnh Hạo mạnh thu hồi tâm thần, hấn cảm giác chính mình thật sự là phạm tội được có thể, cư nhiên sinh ra Tuấn Hải vương thực đáng thương nhất loại vợ vãn ý tưởng.

Hấn thô lỗ đẩy Tuấn Hải vương, không đợi đệ nhị hạ đâu, người đã bị sủy được cuốn cường điệu ngã xuống đất, Tuấn Hải vương từ khi ngủ say trung bị bừng tỉnh, phản xạ tính sử xuất trọng lực.

Nếu bình thường, Lục ca tuyệt đối có thể kháng trụ. Nhưng hiện tại hấn mục còn ở cũ đâu, bị như vậy ném xuống đất, nhân lập tức rụng rời tử. Đầu lưỡi bị nha khải nhất hạ, té trên mặt đất cổ nhất oai, phun ra huyết đến.

Tuấn Hải vương nương ánh trăng thấy rõ Lục Vĩnh Hạo khóe miệng treo huyết bộ dáng, biểu tình rõ ràng nhất đồn, đứng dậy ôm lấy Lục Vĩnh Hạo:“Nào suýt? Nói mau nói!”

Lục Vĩnh Hạo cảm giác thân kinh đều bị ngã gãy, căn bản hoàn không lại đây, chỉ có thể trong lòng mắng: Người nãi nãi, hấn mục toàn thân đều ngã!”

Đại vương tử triệu đến Ngự Y kiểm tra một phen sau, Lục ca cũng cuối cùng là hoàn quá mức nhi đến, bắt lấy đại vương tử thủ hỏi:“Vu Lão Lục đâu?”

Đại vương tử vỗ vỗ tay hấn, ôn hòa nói:“Hấn bị đưa trong phủ, có chuyên gia trông giữ, người không cần lo lắng.”

Lục Vĩnh Hạo tâm thoáng thả xuống dưới, kỳ thật hấn còn muốn hỏi kia anh hài hiện tại trạng huống, nhưng là nói đến bên miệng lại hỏi không được. Nữ hài tại Đế Tư đại lục là không tồn nghiêm không địa

vị, mà tấn thú sinh hạ nữ anh quả thực là phẩm tuyệt nhân hoàn dị dạng nhi. Liền tính nàng là đại vương tử nữ nhi, hẳn là cũng tuyệt đối hưởng thụ không đến công chúa đãi ngộ đi.

Trên thực tế, Lục Vĩnh Hạo sinh hạ nữ anh là Đế Tư đại lục nghìn năm qua thứ nhất có chứa hoàng gia huyết mạch nữ anh, đương nhiên tin tức này chỉ có số rất ít nhân tài biết, đại vương tử phủ đối ngoại lý do thoái thác giống nhau là cái kia tân sinh hạ anh hài đã chết non.

Sau này Lục Vĩnh Hạo mới biết được, nữ anh đã giao do vú em Bồ Lạp Đạt chiếu khán. Vu Lão Lục bị nhốt hai ngày sau, cũng bị phóng ra. Có lẽ là Lục Vĩnh Hạo sinh hạ nữ anh duyên cớ, xuyên việt mà đến tấn thú mị lực đã đại suy giảm, tối thiểu tại Lỗ Tháp bọn họ xem ra, loại này mặt hàng như thế nào thượng đều thâm hụt tiền, còn không bằng lão vú em Bồ Lạp Đạt đâu!

Vu Lão Lục cúc hoa tạm thời vô bị bạo chi ưu.

Nhưng là ngày đó Lục Vĩnh Hạo sản tử tình hình quá mức rung động, thế cho nên Lão Lục đồng chí nhìn thấy Lục Vĩnh Hạo chuyển thứ nhất, chính là xả ra lão đại vật áo, nhìn kia còn không có tới kịp khôi phục bụng nạm thượng mang thai văn sừng sờ.

Lục Vĩnh Hạo hạ quyết tâm, chỉ cần Vu Lão Lục dám nói ra một câu chê cười hẳn mà nói, liền bất cứ giá nào đánh cho nha răng rơi đầy đất. Khả Vu Lão Lục nâng lên đều khi, đã là khốc mắt mang lệ:“Đại..... Đại ca, này cũng quá tà tính! ngài tự mình ra trận, cứ nhiên sinh vẫn là nha đầu, có phải hay không phía trước phạm hạ tội nghiệt quá sâu? Muốn hay không chúng ta muốn trở về, tìm cao tăng cho ngài bụng khai Khai Quang.....”

“Quang người hai trăm ngũ!” Lục Vĩnh Hạo tức giận đến trầu Lão Lục nhất miệng, sau đó thở dài, một phen ôm này lắng đầu thanh bả vai,“Thao! đời này tối nghiệp chương chính là nhận thức người.....”

Này chính là một căn cân Vu Lão Lục, tài cán vì tìm hẳn thành tức đào cống thoát nước, quỷ dị não đường về tại nhận kỳ dị sự kiện thì thật là không người có thể so sánh kiên tả hữu.

Đương Vu Lão Lục từ Lục Vĩnh Hạo miệng, đem kiếp trước kiếp này lý giải đại khái sau, chớp hạ mắt, nói:“Kia..... Cái kia Tuấn Hải vương không phải là chúng ta Văn ca sao?”

Lục Vĩnh Hạo phiên hạ mí mắt nói:“Người nhưng đừng cùng sai lầm lão đại, hẳn cùng Văn ca nhưng là bán mao tiền quan hệ đều không có, bắt người khai đao liên ánh mắt đều không mang trát, nhìn hẳn vòng quanh điểm xa!”

Khả Vu Lão Lục lại nháy mắt nhi thần bí hề hề nói:“Đại ca, có chút nói, phía trước ta cũng không dám nói, chỉ có thể lặn tại trong bụng, chúng ta này đó đương tiểu đệ kỳ thật đã sớm nhìn ra Văn ca đối ngài thái độ có điểm..... Cái kia, chúng ta long đầu đại ca nhiều mang phách một người a, đối ai đều là lạnh lùng, không thân cận, duy độc đối với người, ai u uy..... Thật là có điểm rất nị, người nói người có đôi khi ở trong sân ghế nằm thượng ngũ, hô lỗ đánh cho ầm ầm, Văn ca lắng là cầm đem phiến tử ngồi ở bên cạnh người, cho người nhất hạ dưới phiến, cũng không tệ lắm trông mắt xem..... Người nói người kia đầy mặt hồ bột phấn có cái gì nhưng xem?”

Lục Vĩnh Hạo nghe được sững sốt, đích xác, Văn ca sân hoàn cảnh thanh u, nóng bức ngày mùa hè, nằm ở lộ ra cổ thụ cành cây rơi nhất noãn dương hạ, thật sự là phi thường tốt ngủ, có như vậy vài lần, hẳn mở mắt ra khi, Văn ca liền liền nằm ở chính mình bên cạnh ghế nằm thượng, điều chiết phiến nhắm mắt dưỡng thần, này đối với chính mình mà nói, là thập phần theo thói quen sự tình.

Không nghĩ tới, Văn ca cứ nhiên vẫn canh giữ ở chính mình bên cạnh phiến phiến tử, đừng nói Vu Lão Lục nhìn xem điệu trông mắt, chính mình cũng là khởi một tầng nổi da gà.

“..... Người nói một chút, chúng ta Văn ca nhìn người cùng xem bảo bối trông mắt dường như, có đoạn thời gian, chúng ta đều hoài nghi người là Văn ca tư sinh tử! nhưng Văn ca tướng mạo tốt như vậy, người đi..... Với người kia ma quỷ lão ba lại là một khuôn mẫu lý khắc đi ra, hẳn là cũng không thể a! hiện tại ta này xem như minh bạch, nguyên lai là..... Là có chuyện như vậy a, Văn ca thượng thức thật sự là..... Thật sự là rất đặc biệt..... Rất cao!” Vu Lão Lục còn tại kia thốn thức không thôi, Lục Vĩnh Hạo gục mí mắt, đều lười phản ứng Vu Lão Lục.

Liên tại Vu Lão Lục đem Lục Vĩnh Hạo cùng Vân ca phía trước ái muội cuối cùng là sơ lý minh bạch khi, đại vương tử cung trong điện người hầu thị vệ đều công việc lu bù lên.

Vu Lão Lục không thay đổi mặt thám bản sắc, tại phòng bếp hoa viên du dạo một vòng sau, cuối cùng là hỏi thăm minh bạch.

Nguyên lai đại vương tử muốn đại hôn!

Nói chuyện này nhi khi, Vu Lão Lục còn tề mi lộng nhân:“Đại ca, người liên từ đi, này coi như là ngàn năm chi luyện, đứa nhỏ này đều sinh hạ đến đây, chỉ có thể kết hôn mới tốt cấp hải tử thượng hộ khẩu lộng học khu a!”

Ngày đó, Vu Lão Lục bị ốm đau bệnh tật Lục Vĩnh Hạo truy được măn sân chạy.

Lục Vĩnh Hạo nghĩ chính mình mặc đại váy dài tử cùng nam nhân kết hôn đức hạnh, nhất run đầu, trong lòng nghiêng răng nghiêng lợi cân nhắc như thế nào cùng đại vương tử đấu tranh đến cùng.

Cân nhắc một buổi chiều lời kịch, thấy đại vương giờ tý nhất cổ não ngã đi ra.

Đại vương tử gần nhất đích xác thu xếp rất nhiều sự tình, cơ bản không thể nào hồi cung. Nghe được Lục Vĩnh Hạo thề sống chết bảo vệ nam nhân tôn nghiêm liên châu pháo sau, hấn biểu tình thực nhạt nhẽo, vẫn là nhất quán tao nhã:“Ta đích xác muốn đại hôn, bất quá của ta Thánh Hậu là Đế Tư đại tướng quân — Ed Hầu Tước tử tự, thân phận hiển quý liên phu nhân.”

Lục Vĩnh Hạo còn tại kia chuẩn bị dâu, kết quả bị Tuấn Hải vương một câu ghen được oa cổ.

“Liên..... Liên phu nhân?” Lục Vĩnh Hạo đầu óc ong ong. Hồng con mẹ nó đồ ăn, thú nào không tốt, cư nhiên cưới liên phu nhân cái kia rắn rết! đời này chính mình có thể hay không đồng dạng ngã quỵ vị này liên phu nhân trên tay”

“Người chỉ có thể trước tiên ở vương tử trong phủ tĩnh dưỡng, đẳng đại lễ sau khi kết thúc, ta lại đem người tiếp vào trong cung..... Chỉ là về sau, người chỉ là trong cung trách phu nhân, không thể lại tưởng dĩ vãng như vậy không kiêng nể gì, thô lỗ vô lễ, này nhất thời gian hảo hảo cùng Bồ Lạp Đạt học học quy củ.....”

Đại vương tử nói còn chưa dứt lời, nhân cũng đã đi xa.

Vu Lão Lục ở một bên nghe được rõ ràng, ngưỡng ngừng đi tới, đối còn tại sững sờ Lục ca nói:“Cái kia..... Cũng không thể trách Vân ca, ai khiến ta sinh là nha đầu, nhân..... Nhân Vân ca liên tính không sai, dù sao khiến người sinh hạ đến đây, không bức người sẩy thai.....”

Lục Vĩnh Hạo không kiên nhẫn phát phát tay:“Nào mát mẻ nào gốc đi! đừng tại ta bên cạnh lảm bảm bức lảm bảm! muốn hay không đem thí; Mất rửa, cho người Vân ca sinh béo nhi tử đi!

Con mẹ nó, nhân thật đúng là phạm tiện loại, nguyên nghĩ ngoạn đem thề sống chết không từ, không thành tướng nhân gia căn bản không lấy chính mình đương bàn đồ ăn. Này tâm tình, nói như thế nào đâu! có điểm là lạ, thật giống như thượng tiểu học khi, nhập đội thiếu niên quang cảnh, hấn đến bây giờ còn nhớ rõ ngày đó, riêng ma hấn mục cấp chính mình mua dẫn dắt Tiểu Bạch áo sơmi, chuẩn bị hệ khăn quàng đỏ dùng, nhưng là đến lão sư điểm danh thời điểm, toàn một năm tổ liên chính mình một không có nhập đội, kia bạch bạch áo nhất thời thành xấu hổ tồn tại.

Nhìn khác tiểu tử hệ Hồng Trù tử tại chính mình trước mặt điều vô dương oai, lúc ấy còn nhỏ tâm linh cái kia phiếm toan a! kia một năm trung, trường học liên tiếp vài lần phát sinh khăn quàng đỏ mất trộm án cũng liên thuận lý thành chương.

Hiện tại chính mình này coi như là bị đào thải xuống dưới đi? Còn hấn mục ngàn năm chân luyện dâu! tất cả đều là hiện thực phái, phát hiện chính mình sinh không được tiểu siêu nhân, lập tức hấn mục thay thế gà đẻ!

Còn phiến phiến tử ngoạn nhi ái muội đâu! nghĩ chính mình nghe Vu Lão Lục miêu tả khi, trong lòng cái loại này hơi chút khó xử đắc ý, toàn một cổ não hóa thành tự giễu.

Sinh hải tử, chính mình cũng là thuận gia môn,“Ngàn năm đẳng một hồi” Một bên mát mẻ đi thôi!

Lục Vĩnh Hạo thử bày ra một bộ chẳng hề để ý bộ dáng, lại trừng mắt nhìn giắt ngang hồng sắc lụa màu, cảm giác kia tính chất, cùng quốc kỳ một góc, liệt sĩ nhóm máu tươi nhuộm thành khăn quàng đỏ thật đúng là con mẹ nó có điểm giống.....

Đế Tư kinh thiên cung biến chỉ tại cao cao tường vây lý phát sinh chấn động.

Quý báu vật liệu đá xây thành đại diện mặt đất đồ thượng một tầng thật dày huyết tương, thể cho nên vết máu hoàn toàn rót vào đến *** trong đất, tất yếu cạy ra đá phiến toàn bộ đổi mới.

Dân chúng không rõ ràng trong cung tình hình cụ thể, khả Nguyên Lão viện cùng với văn võ bá quan lại biết hôm nay đã là long trời lở đất.

Liên tại đại vương tử dẫn người đánh vào trong cung sau ngày thứ ba, trong cung rốt cuộc truyền đến Thánh Hoàng tấn thiên tin dữ.

Đương quần thần thân hắc sắc tang phục chiêm ngưỡng “Vừa mới” Băng hà Thánh Hoàng cuối cùng di dung khi, người người khóc được như cha mẹ chết. Cũng không một có lá gan nhìn phía Thủy Tinh quan lý kia hư thối vô cùng di thể.

Liên phu nhân làm hậu cung đứng đầu, thân một thân đồ trắng để tang bạch sắc váy dài, mặt lộ vẻ bi thiết sắc.

Ở đây sở hữu các đại thần đáy lòng thầm nghĩ một sự kiện — liên phu nhân hai cái hoàng tử vì cái gì đều không có gặp trở về vội về chịu tang đâu?

Đương Thánh Hoàng an táng hoàn tất, tân hoàng đăng cơ nghi thức cũng muốn đúng hạn cử hành.

Tuấn Hải vương đăng cơ, đồng thời cưới liên phu nhân vi Thánh Hậu, đối với cử quốc thượng hạ đến nói, thật sự là song hỷ lâm môn a!

Mấy ngày nay để đô toàn bộ tư pháp cơ cấu đều hành động đứng lên. Phụ trách đô thành trật tự lớn nhỏ thị vệ không miên không ngớt, nắm chặt kiểm tra các loại buôn lậu bang phái, dị quốc khả nghi phần tử, có thể bắt bắt, không thể trao cũng đều đệ nói, cần phải cam đoan tân Thánh Hoàng đăng cơ khi không ra bất cứ ngoài ý muốn.

Cung đình nội vụ tư tại để đô trên ngã tư đường bố trí hoa tươi, lễ nghi tư nắm chặt thời gian diễn tập đăng cơ cùng đại hôn nghi thức.....

Tuấn Hải vương cũng vào ở chuyên vi đăng cơ thiết trí thần miếu tĩnh tâm đường, mỗi ngày tắm rửa, mặc vàoدام bạch sắc quần áo trắng, tại thần tượng hạ tĩnh tọa.

Đăng cơ một ngày này, cử quốc vui mừng. Từ để đô cửa thành mãi cho đến hoàng cung cửa, thật dài đại đạo thượng trải thật dày thảm đỏ, từng cái giao lộ đều bày đầy hoa tươi, cũng có mặc thường phục thị vệ chờ đợi, đại đạo bên cạnh chật ních nhất đồ thịnh điển dân chúng.

Trong hoàng cung, đạt đến phẩm chất các đại thần trước tiên ba giờ liền xếp thành hàng hậu tại nghị sự đại sảnh thánh thủy kiều phía dưới.

Đương nêu lên thời gian sa lậu hạ xuống cuối cùng một kim sa khi, hoàng cung tứ giác gác chuông cùng để đô sở hữu chùa miếu đại chung đồng thời gõ vang.

Du dương tiếng chuông trung, Tuấn Hải vương thay Thánh Hoàng kim sắc trường bào, đem đầy đầu tóc đen thu nạp tại khảm nam bảo thạch đai lưng dưới, hắc sắc mây kiếm tà sấp thái dương, để vương uy nghiêm đã chậm rãi tại khố mắt choáng nhiễm mở ra.

Hắn đi ra tĩnh tâm đường, tại một đội tể ti làm bạn hạ, ngồi trên Thánh Hoàng vàng rồng xe ngựa chậm rãi sử hưởng hoàng cung đại sảnh.

Tuấn Hải vương đi vào đại sảnh, tể ti nhóm ở lại đại sảnh ngoài cửa, mà các đại thần cũng đi lên đầu cầu, đứng ở đại sảnh ngoại chờ. Trong đại sảnh chỉ có thánh miếu Đại Tế Ti một người, đứng ở Thánh Hoàng kim y bằng, mỉm cười nhìn Tuấn Hải vương. Tuấn Hải vương đi mau vài bước, đi đến Đại Tế Ti trước mặt, cúi đầu nói:“Đại Tế Ti, cảm ơn ngài. Không có ngài giúp ta không thể chống được một ngày này.

Đại Tế Ti ôn hòa nói:“Hài tử, đây là người nên được. Vô luận có hay không ta, người đều sẽ được đến này vị trí, chỉ là thời gian sớm muộn gì mà thôi..... Chỉ là..... Người muốn thú thê tử, là người muốn kết hôn chi nhân sao?”

Đại vương tử không có điểm đầu, chỉ là mỉm cười nhìn Đại Tế Ti nói:“Hắn là ta ứng thú chi nhân.”

Đại Tế Ti, khẽ thở dài một cái, hắn minh bạch chính mình không nên nói lời nói, đã nói được nhiều lắm:“Đến đây đi, đội của người vương miện, người chính là Đế Tư chi vương”

Đương Tuấn Hải vương đội vương miện, ngồi ở Thánh Hoàng ngai vàng khi, các đại thần đi vào đại sảnh, tại hắn trước mặt quỳ xuống.

Giờ khắc này, toàn đế đô đều vui mừng đứng lên. Đối với Thượng Vô Đế Tư dân chúng mà nói, bách chiến bách thắng Tuấn Hải vương là bọn họ thần tượng. Nay, mục đích chung, Tuấn Hải vương kế thừa vương vị, trở thành Đế Tư cao nhất Thánh Hoàng, dân chúng nhóm phát ra từ nội tâm cao hứng. Các đại thần trên mặt cũng đều lộ ra chân thành chúc mừng tươi cười.

Tiền chút thời gian, Thánh Hoàng ốm bệnh không để ý tới triều chính, Tuấn Hải vương mang theo tâm phúc đột nhiên trở về cấp đại thần mang đến thâm thâm chấn động. Tuy rằng bọn họ không biết gắt gao khoá cửa cung trung đến cùng phát sinh cái gì, nhưng là này đó am hiểu sâu quyền mưu trọng thần nhóm vẫn là từ giữa nghe ra bất thường hương vị, một đám không yên bất an, sợ liên lụy trong đó, một vô ý gặp phúc đỉnh tai ương. Giống như mưa gió bùng xuống khi đứng ở thổ long thượng chuột đồng giống nhau, biết sự tình không ổn, lại không biết nguy hiểm đến từ nơi nào, như thế nào hóa giải.

Hiện tại người thắng xuất hiện, bọn họ cũng rốt cuộc bùng xuống lo lắng, có thể thoải mái cười to., vội vàng internet a dua nịnh hót chi từ, ca ngợi tuổi trẻ anh dũng Thánh Hoàng.

Đương Thánh Hoàng lên ngôi sau, chính là ứng thú tân hậu tiến cung trọng đầu hí. Tuy rằng tân hoàng ứng thú là chính mình mẹ kế, nhưng là tại Đế Tư hoàng tộc trung, cũng không phải cái gì quá mức kinh thế hãi tục gièm pha. Liên phu nhân xuất chúng sinh dục năng lực chừng thuyết phục mọi người.

Mọi người kích động nghị luận, tân hậu kiều mỹ dung mạo, làm người ta cực kỳ hâm mộ sản tử công, còn có thể đồng thị phụ tử hai người truyền kỳ trải qua, quả thực là Đế Tư tấn thú chi mẫu mực, thành công phần đầu sử mẫu.

Chỉ là tại trong đám người, có một người, hắn che tại cái khăn che mặt hạ trên mặt chỉ có dữ tợn hận ý:“Tuấn Hải vương! người này tạp chủng! vì nhục nhã ta, cứ nhiên yếu ứng cưới ta mẫu thân!”

49. Chương 49

Lúc này vương tử trong phủ cũng nghe nhìn thấy trên đường liên tiếp huyền ảo thanh.

Vu Lão Lục thân cổ nghe một hồi, quay lại thân đối tựa vào nhuyễn tháp thượng lão đại nói:“Lão đại, ta liền như vậy thành tiểu tam lạp? Tốt xấu cũng phải cùng Vân ca tranh luận tranh luận a, bằng không chờ người vào cung, cái kia cái gì liên phu nhân không được cho người mặc tiểu hài sao?”

Lục Vĩnh Hạo lúc này cũng thân cổ hướng ngoài phòng nhìn, đã nhiều ngày hắn bên người vẫn có đại vương tử nhân nhìn, thật sự không phải không có phương tiện cùng Vu Lão Lục nói chuyện riêng tư.

Khả hôm nay vương tử đăng cơ thêm đại hôn, sân mặc dù có nhân gác, nhưng tự nhiên vô hạ kẻ sát bần tâm bọn họ.

Cho nên, Lục Vĩnh Hạo xem ngoài cửa sổ không người sau, liền thấp giọng hỏi:“Lão Lục, Vân ca có hay không khiến người ngầm theo ta nói cái gì đó?”

Vu Lão Lục chớp hạ mắt:“Vân ca ngược lại là chân khiến ta tiện thể nhắn, hắn nói khiến người hảo hảo mang theo hài tử.”

Lục Vĩnh Hạo khấn trương thảo Vu Lão Lục thủ:“Sau đó đâu?”

“Sau đó? Không..... Không lạp!” Vu Lão Lục chớp một đôi mắt cầu mắt nhi nói.

“Thao!” Lục Vĩnh Hạo thiếu chút nữa không khí thở không nổi đi! bên kia đều thú chính thể, hẳn hiện tại chính mình đều là tính mạng kham ưu, còn có nhân tình mang cái kia nghiệt chủng!

Bất quá bị Vu Lão Lục như vậy đề tỉnh, hẳn trong lòng cũng tại phạm nói thầm, cái kia tử tử, bị Tuấn Hải vương đưa đi đâu vậy?

Nguyên nghĩ phỏng chừng hỏi không ra đến, không nghĩ tới hẳn cân nhắc nửa ngày, cùng vú em Bồ Lạp Đạt đã mở miệng sau, Bồ Lạp Đạt không có nửa điểm chần chờ liền mang theo hẳn đi vương tử phủ hậu trạch một tiểu viện tử lý.

Đế Tư tần thú là có thể sản nữ, Bồ Lạp Đạt phía trước chính là nuôi nấng đại vương tử vú em. Nhưng là bởi vì Lục Vĩnh Hạo sinh hạ là nữ anh, cho nên trang bị vú em cũng là nữ tử, chẳng qua kia vú em hiển nhiên không quá phụ trách nhiệm, trong phòng một đại nhân cũng không có, chỉ có tiểu anh nhi chính mình nằm ở trên một chiếc giường nhỏ chính mình y y nha nha ngoạn, thấy có nhân vào tới, mới khóe miệng nhất nghẹn, y y nha nha nhỏ giọng khóc nức nở.

Bồ Lạp Đạt kinh nghiệm phong phú, đi ra phía trước một mặt bọc anh hài tiểu môn tã, liền chau mày đầu, này tã đều có thể nhìn ra một chậu nước đến đây, trông giữ công chúa vú em cũng quá kỳ cục, theo sau bắt đặc dĩ thở dài, chính mình động thủ thay tiểu anh hài đổi tã,

Lục Vĩnh Hạo tà mắt nhi, nhìn nhìn kia túi trút giận. Lại nhìn này bài trí mộc mạc tiểu ốc, bên trong nửa điểm anh hài món đồ chơi trang sức đều không có, Đế Tư quốc công chúa quả thực là thay thành viên hoàng thất năng lực sinh sản bồi đen bình thường tồn tại, cũng khó trách vú em không để bụng., phỏng chừng ngay cả tử tử hẳn cha cũng là vội vàng đăng cơ thú mẹ kế, căn bản vô hạ bận tâm này không chịu chúc phúc hài tử đi?

Tiểu anh nhi đổi hảo tã, cũng thư thái rất nhiều, không biết vì sao, đen bóng mắt to nhi nhìn chăm chăm vào Lục Vĩnh Hạo xem, chẳng lẽ nhỏ như vậy liền biết là ai sinh nàng?

Này không phải nữ nhân sinh ra đến loại, thấy thế nào đều hàn thẩm! giống như hẳn hiện thể nữ nhi, thấy thế nào đều khả ái. Người xem xem này tử tử ánh mắt, sống thoát chính là Tuấn Hải vương, lại xem xem kia mũi, con mẹ nó cư nhiên cùng chính mình có điểm giống..... Tiểu anh nhi tinh xảo ngũ quan, tàn nhẫn nhắc nhở hẳn: Đây là chính mình cùng đại vương tử huyết mạch hỗn hợp mà thành

Lục Vĩnh Hạo bị nàng nhìn chăm chăm đến mức cả người không được tự nhiên, xoay người đã muốn đi, ai ngờ Bồ Lạp Đạt mau tay nhanh mắt, vẫn cứ đem tiểu anh hài đưa đến trên tay hẳn, Lục ca không phải không đương quá cha, nhưng là trong tay hiện tại mềm mềm kia đoàn là từ chính mình trong bụng chui ra đến, loại này không được tự nhiên khó chịu kinh nhi, thật sự là không có cách nào khác công đạo a!

Hắn đang muốn đem hài tử lại đặt về đến Bồ Lạp Đạt trên tay, cố tình lão vú em duệ Vu Lão Lục quay người lại nhi đi ra ngoài.

Lục Vĩnh Hạo dứt khoát đem hài tử lại đặt về đến giường nhỏ ướt sũng cái đệm thượng, tiểu anh nhi vốn bị ôm được chính thoải mái, đột nhiên bị đặt về đến thấp lạnh giường nhỏ thượng, miệng nhất phiết, đỏ mắt quẫy bắt đầu khóc lên.

Này tử tử khóc được cũng biến hóa đa dạng, không lên tiếng, đại nước mắt phía sau tiếp trước theo tròn vo khuôn mặt nhỏ nhắn đi xuống điệu, nhìn Lục Vĩnh Hạo tiểu nhân thần, giống như muốn bị vứt bỏ tại con hẻm bên trong ấu khuyển bình thường.

“Xem! nhìn cái gì! có năng lực tìm người ba ba khóc đi!” Lục Vĩnh Hạo cố gắng bày ra ngày xưa khiêng cầm hung tướng, tiểu anh hài bị dọa đến tiểu lỗ mũi co rụt lại, kia nước mắt cùng suối phun đường như ra bên ngoài dừng.

“Nha ta thao! có hay không để nhân sống? Đan luyện một mình ta!” Lục Vĩnh Hạo xem như bị này tiểu cầu da cao đánh thượng, phóng cũng không bỏ xuống được, muốn ôm nàng đi ra ngoài kêu nhân, lại sợ bên ngoài phong đại đông lạnh này tiểu sống tổ tông.

Đi vòng quanh tại trong phòng chuyển vài cái qua lại, Lục Vĩnh Hạo môn cuối cùng là ngồi vào chỗ của mình xuống dưới.

“Ôm người có thể a! đừng tưởng con mẹ nó khiến lão tử cho người uy nãi!” Cũng không quản tiểu anh hài cần bản nghe không hiểu, Lục Vĩnh Hạo trực tiếp cấp nữ nhi lập hạ quy củ.

Bị Lục ca ôm vào trong ngực, phỏng chừng tiểu tử cũng hiểu được thư thái, hoàn toàn không biết, chính mình tương lai sẽ là cỡ nào nhấp nhô thiếu yêu, vì thế Lục Vĩnh Hạo kiên nhẫn cùng nàng giảng, hôm nay là nàng ba ba thế nào đại nhật tử, nàng này công chúa nhiều không chiều nhân thích, về sau liền tính không biết nói gì sẽ không đi đường, cũng muốn giống cùng hần học học như thế nào cụp đuôi làm người..... Tại Lục Vĩnh Hạo nói đầu đầu thanh lý, anh hài khuôn mặt nhỏ nhắn dán tại hần khuỷu tay thượng, nhắm lại một đôi đại hồng mắt, rốt cuộc ngủ.

Lục Vĩnh Hạo nói nói cảm giác chính mình chân thật đủ nhàm chán, khả từ đáy lòng phiếm ra kia sợi khó chịu kinh nhi thật là bởi vì trong lòng này tiểu ngoạn ý mà lên.

“Chiếu cố hảo hài tử.” Đây là Vân ca duy nhất cần công đạo hần, nhưng là hần đột nhiên có chút minh bạch Vân ca nói lời này ý tứ, nếu chính mình lại không chiếu ứng điểm này tiểu tử..... Chỉ sợ nàng giống yếu bình thường trưởng thành đi xuống cũng là rất khó đi?

Cung điện chi ngoại truyền đến âm nhạc thổi một ngày, làm cho đầu người đau, Lục Vĩnh Hạo có chút mệt mỏi, bất tri bất giác ngủ.

Kia tiểu anh hài ngược lại là mở mắt, nhìn nhìn đặt ở trên bàn một tiểu bình sữa, đó là vú em trưởng nãi khi, đem nãi nước chen vào đặc chế tiểu trong bình sữa. Chờ ban đêm khi, đồ bột việc lại dứt cho hài tử ăn.

Kia ngắn ngủi tiểu thủ chỉ ở không trung trảo vài cái, kia cái chai lập tức liền được đến tiểu anh hài bên miệng, nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn mùi ngon mát vào đứng lên, uống uống, lại nhỏ mí mắt thượng hạ đánh nhau lên, chậm rãi khép lại thượng mắt, lại thiếp đi, mà kia bình sữa, vô thanh đánh rơi thảm thượng lăn đến một bên góc hẻm lách.....

Trên đời không chiều thân mục đau đáng thương dẫn, không chỉ là đại vương tử phủ tiểu công chúa.

Vẫn xen lẫn trong đám người nhìn thân mục kết hôn nhị vương tử thừa dịp bóng đêm lạng lẽ đi đến hoàng cung cửa sau sông đào bảo vệ thành.

Nhìn xem tả hữu không có nhân, từ sau bối thủ kế tiếp ước một mét trường, có tiểu nhi cánh tay phẩm chất viên đồng, tay phải xuyên qua viên đồng đáy da bộ, siết chặt cổ tay|thủ đoạn, đem viên đồng giơ lên, tả đối với hoàng cung tường thành, nhấn một cái cơ hoàng, xuy một tiếng, viên đồng đỉnh chớp ngũ lăng trảo mang theo da thẳng điện xạ mà ra, cầu ở tường thành đầu. Nhị vương tử duệ duệ viên đồng, xác định ngũ lăng trảo đã rắn chắc, lại nhấn một cái tạp hoàng, tại ca ca trong thanh âm, ngũ lăng trảo hệ da thẳng đột nhiên thu hồi, nhị vương tử nắm viên đồng bay lên trời, lướt qua sông đào bảo vệ thành, tại trên tường thành nhanh thối vài bước đặt lên đầu tường.

Nhị vương tử treo tại hoàng cung đầu tường, nghiêng tai nghe một trận, không có cái gì động tĩnh, mới cẩn thận tựa đầu tham quá tường thành, gặp bốn bề vắng lặng, mau lẹ thu hồi vô lăng trảo, nhảy xuống tường thành, hơi chút phân rõ hạ vị trí, vụng trộm về phía liên phu nhân cung điện sờ soạng. Trong hoàng cung thỉnh thoảng xuất hiện vài cái thị vệ tuần tra, có khi còn có thể hai nhóm thị vệ giao nhau mà qua.

Nhưng là Thác Hải vương biết rõ hoàng cung lộ tuyến, cùng với thị vệ đối đòi thời gian, cho nên rất nhẹ nhàng là mò vào ở chính điện sau Phượng Tê điện. Thánh tê điện là hoàng hậu tẩm cung, địa vị tôn quý, tọa lạc tại hai mươi ba tầng bậc thang chi thượng, so cái khác hoàng phi cung điện cao hơn nhất mảng lớn. Tiến Phượng Tê điện viện môn liền có thể cảm nhận được nồng đậm vui vẻ ý. Trong viện bãi đầy đèn đỏ, cây cối đều quấn lên thật dày kim bạc, từ nóc nhà rủ xuống xuống dưới kim sắc cùng hồng sắc quấn quanh tơ lụa tại ngọn đèn chiếu rọi hạ đem toàn bộ sân nhiểm thượng một tầng minh lượng hồng sắc. Thánh tê điện lý đặt ba mươi tòa hai người cao dực long thánh thú vàng ròng để đèn, để đèn thượng cắm thô như nhĩ tí phát ra mùi hương biến sâu thú du thô sáp. Trong điện gian là khắc vân văn cùng Cát Tường họa Long Phượng giường, nhất trương 30 thước trường do hơn một ngàn tài nghệ tinh xảo nữ công hao tổn khi 2 thâm niên gian dệt thành cầu vòng sa từ 7 thước cao điện đỉnh buông xuống đến đem Long Phượng giường bao phủ trong đó.

Toàn bộ cung điện là như thế xa hoa, trở thành tòa cung điện chủ nhân, cũng khó trách thành Đế Tư trên đại lục tấn thú nhóm mong muốn không thể tức hy vọng xa vời.

Thác Hải vương ở bên ngoài quan sát nhất hạ, phát hiện toàn bộ Phượng Tê điện một thị vệ cùng thị nữ đều không có, hắn biết nhất định là chính mình mẫu hậu thu được hắn bốn cánh ưng truyền thư sau cố ý điều khai, liền yên tâm đi vào sân.

Đương đi vào cửa điện, xuyên thấu qua cầu vòng sa nhìn đến một quen thuộc thân ảnh đang nằm tại Long Phượng trên giường, kích động tiến lên vài bước, hô: “Mẫu thân!”

Liên phu nhân mặc long trọng Thánh Hậu triều phục, bán nằm tại nhuyễn tháp chỉ thượng tựa tiểu phi tiểu nhìn hắn.

50. Chương 50

Nhị vương tử đi đến liên phu nhân trước mặt, nắm chặt quyền đầu, nỗ lực khắc chế chính mình lửa giận thấp giọng nói: “Mẫu thân, xin theo ta đi thôi!”

Liên phu nhân trầm giọng nói: “Đi đâu?”

“Của ta bộ đội tại đô thành chi ngoại tập kết, chỉ chờ ta tiếp ngài đi ra ngoài, sẽ cùng của ta ông ngoại hiệp, bắt cái kia sát quân giết cha Tuấn Hải vương.”

Rõ ràng biết nay đô thành đã là thần hồn nát thần tính, Thác Hải vương lại cố tình một mình phạm hiểm, tự mình xâm nhập hoàng cung. Hắn loại này biết rõ sơn có hổ thiên hướng hổ sơn làm được lỗ mạng kinh nhi, phía trước không biết sấm hạ bao nhiêu tai họa. Đều nói Đế Tư trên đại lục nam tử bạc hạnh, bất hiếu thuận chính mình mẫu thân, nhưng là này từ tiểu mặt lãnh lỗ mạng hải tử, lại tại tuổi nhỏ thời điểm liền tổng là thường thường bảo toàn chính mình, liên phu nhân thương tiếc dùng đầu ngón tay nhẹ vỗ về nhị tử cương nghị hai má.

“Thác nhi, người như vậy..... Đang ở hoàng gia không phải một kiện chuyện may mắn a.....”

Khi nói chuyện, cung điện chi ngoại đã là đao quang kiếm ảnh, vây quanh được là chặt như nêm cối.

Đã trở thành Đế Tư Thánh Hoàng tuần hải đại đế, thân thủ đẩy ra nhanh khẩu đại môn, trầm tĩnh nhìn chính mình tân hôn thê tử cùng đệ đệ.

“Thác Hải vương, người ủng binh tự trọng, rõ ràng đã thu được mệnh người từ nhậm quân chức, phản hồi vương tử phủ đội mệnh thánh dụ, lại cố tình một mình ẩn vào vương cung, ngỗ nghịch chi tâm khả tru..... Người tới, bắt hắn!”

Nhị vương tử xoay người lại, trốn mắt nhìn phía hắn vương huynh. Hắn xem nhẹ chính mình phía sau lưng, xem nhẹ sau lưng đứng mẫu thân.

Một phen sắc bén chủ thủ, hòa hoãn mà không mang theo bất cứ sát khí cấm ở Thác Hải vương hậu yêu thượng.

Thác Hải vương thân mình nhất oai, đầy mặt không dám tin quay đầu nhìn chính mình mẫu thân.

Liên phu nhân mắt ngậm nhiệt lệ, khả thủ kinh một chút không giảm, đem lưỡi dao lại đưa vào đi nhất thành.

Nhị vương tử lúc này, cuối cùng tỉnh quá khang đến, một phen cảm hắn mẫu thân thủ: “Người..... Vì cái gì muốn làm như vậy?”

Liên phu nhân nước mắt điệu được cũng là như vậy mờ: “Hải tử, nếu có kiếp sau, người trăm ngàn không cần tái sinh tại hoàng gia, làm trà trộn vu thị mắng phu, người sẽ quá được càng hạnh phúc.....”

Thác Hải vương không phải ngốc tử, bị hắn mù như vậy long trọng sấp, cũng cuối cùng là hiểu được.

Hắn không dám tin nhìn hắn mẫu thân, nghiêng răng nghiêng lợi nói: “Người..... Ta là con của người!”

“Ta cũng là hắn trưởng phu, hắn tất yếu chứng minh chính mình đã triệt để từ bỏ qua lại, cam tâm tình nguyện làm của ta Thánh Hậu.”

Thác Hải vương hung tợn một phen đẩy hẳn ra mẫu thân, lắc lắc về phía tân nhậm Thánh Hoàng đi: “Cho nên..... Cửa ta máu tươi chính là hẳn tặng cho người tân hôn nghi thức tế lễ?”

Tuần Hải Thánh Hoàng thờ ơ nhìn hẳn đệ đệ bên hông máu tươi, thản nhiên nói: “Chờ hẳn tự mình đào ra của người trái tim, ta tài năng cảm nhận được ta tôn quý Thánh Hậu, rõ ràng tình yêu.”

Thác Hải vương khắc chế trụ nhân mẫu thân phản bội mà dâng lên lửa giận, đột nhiên bừa bãi cười ha hả: “Ta thân ái ca ca, chẳng lẽ người không chuẩn bị trước nhận lấy, ta muốn tặng cho người hạ lễ sao?”

Nói, hẳn từ trong lòng lấy ra một đôi dính huyết vòng tai, ném vào Thánh Hoàng trước mặt.

Tuần Hải vương ánh mắt lộ tại kia xà hình nhị hoàn thượng, sắc mặt trầm đặc tượng hóa không ra đàm thủy.

Kia vòng tai..... Là hẳn tự mình vì Lục Vĩnh Hạo chọn lựa cũng mang theo.

Thác Hải vương tại tiền cung phía trước, đích xác làm một phen công khóa.

Đương Đế Tư đại lục Huyền Nguyệt vắt ngang đến nửa đêm về sáng, ánh trăng giống như cũng một mỗi, thỉnh thoảng ám sắc tầng mây gian né tránh, đại địa lại lần nữa hắc ám xuống dưới khi, năm cái hắc y nhân một thân xơ xác tiêu điều, liên trên lưng viên đao cũng giống xoát sơn đen dường như, không có một tia phản quang. Đây vài cái quỷ mị bóng người lặng lẽ xuất hiện tại đại vương tử phủ ngoại, nhẹ nhàng đi đến vương phủ tường vây biên, cho nhau đánh vài cái thủ thế, chỉ thấy dáng người tối cao tối trắng cái kia hai tay chống đỡ vách tường đứng ổn, ghé vào đầu tường thượng, quan sát một hồi phát hiện không có thị vệ, hai tay nhất ban ngồi ở đầu tường, cúi người tiếp đón còn lại nhân sau thuận hạ tường, đi vào đại vương tử phủ.

Theo lý thuyết đại vương tử cung điện phòng thủ sẽ không như vậy bạc nhược nga, nhưng là kỳ quái là, thị vệ tựa hồ cũng chưa bóng dáng.

Năm cái hắc y nhân lưu tiền vương tử phủ sau, không chút nào ngoài ý muốn phát hiện vài cái thị vệ ngã vào ven đường hôn mê bất tỉnh, khả vương tử phủ địa hình phức tạp, trong lúc nhất thời, cũng biện không rõ phương hướng, bọn họ phục hạ thân tử, tối cao trắng hắc y nhân thân thủ từ trong lòng lấy ra một Tiểu Trúc quản, nhỏ xuống quản khẩu, nhất chỉ tam giác đầu, có râu dài tử, 10 trảo lục sí, bộ dáng quái dị trùng tử chậm rãi từ ống trúc trung bò đi ra, mở ra cánh, hướng vương phủ chỗ sâu bay đi. Hắc y nhân nhìn bay đi trùng tử, đầy mặt thương tiếc, thở dài nói: “Đây là cuối cùng nhất chỉ tìm hương trùng. Cũng không biết về sau còn có thể hay không tìm đến.” Thứ nhất trèo lên đầu tường hắc y nhân không kiên nhẫn nói: “Không cần cố tích, nếu nhị vương tử này cử, này trùng tử muốn bao nhiêu có bao nhiêu. Nếu thất bại trong gang tấc, như vậy chúng ta Lý Hải vương cũng chỉ có thể thúc thủ chịu trói, chỉ có người có thể theo dõi trùng tử, nhanh lên đuổi kịp tìm hương trùng, không cần thất lạc.” Trùng tử lướt qua đình viện rất nhanh liền biến mất không thấy.

Lúc này Lục Vĩnh Hạo bị tiểu tử tử ma một ngày, một người ngưỡng mã phiên, đang nằm trên giường hô hô ngủ say, chảy nước miếng lưu nhất miệng. Vài cái hầu hạ thị nữ cùng thủ vệ thị vệ phân biệt bên ngoài gian ngủ hạ. Một bộ mặt thanh tú thị nữ thỉnh thoảng mở to mắt, nhìn xem trong phòng, lại nhìn xem ngoài phòng. Bỗng nhiên, một trận ong ong thanh truyền đến, tam giác đầu trùng tử phi vào phòng lý, thẳng hướng Lục Vĩnh Hạo đánh tới. Đây thị nữ vội vàng đứng dậy, nhẹ nhàng mà đi vào buồng trong, nhìn đến Lục Vĩnh Hạo lộ ra áo ngủ một góc thượng có khối hương đầu đại tiểu thản nhiên dấu vết, tam giác đầu trùng tử đang nằm sắp tại dấu vết thượng, khẩn trương giảo giảo thủ, lại về đến trên giường.

Vài cái hắc y nhân tại đại vương tử trong phủ đi một chút lại dừng, to con hắc y nhân đi ở phía trước mặt, thỉnh thoảng dừng lại ngửi ngửi. Dần dần đến gần Lục Vĩnh Hạo sở tại sân.

Đi đến Lục Vĩnh Hạo sân cửa, to con dừng lại, quay đầu đối lão đại nói: “Tìm hương trùng đứng ở nơi này không bay, nhị vương tử yếu cái kia tấn thủ liên tại này trong viện.”

Sân tường cũng không cao, vài cái hắc y nhân nhẹ nhàng mà phiên qua đi, mò vào thị vệ trong phòng, đem trong lúc ngủ mơ thị vệ vô thanh vô tức giết chết. Hắc y nhân tiến vào thị nữ trong phòng khi, tra xét Lục Vĩnh Hạo thị nữ đã đứng lên, thấy hắc y nhân giết chết cái khác thị nữ lộ ra không đành lòng sắc.

Hắc y nhân lại tiến vào Lục Vĩnh Hạo trong phòng, đầu lĩnh đại ca trong lòng lấy ra một khối đen tuyền thuốc dán giống nhau gì đó dán tại Lục Vĩnh Hạo trán, sau đó đem Lục Vĩnh Hạo hướng cao tráng hắc y nhân trên người nhất bối, sau đó nhìn về phía cái kia thị nữ: “Này chỉ tẫn thú sinh hạ vương tử đâu?”

Thị nữ khẩn trương nhìn nhìn hắn, nói: “Này tẫn thú vừa mới sinh Nữ hài, các người có thể đem anh hài cũng mang đi”. Đi đầu hắc y nhân nghe cả kinh, rất là kinh ngạc, không thể tin được lặp lại: “Nữ anh?” Một cái khác nhỏ gầy hắc y nhân trong lòng biết lúc này không kịp cân nhắc, dùng công áp bàn thanh âm nói: “Trước mang theo kia quái anh.”

Vài cái hắc y nhân tại thị nữ dẫn đường hạ, thần không biết quỷ không hay đi vào anh hài viện bên trong, đem vài cái thị nữ lão mục tử giết chết, đem anh hài hôn mê cùng nhau mang đi.

Cầm đầu hắc y nhân, một phen xả hạ Lục Vĩnh Hạo vành tai thượng khuyển tai, tổ chức bốn cánh ưng, đem nó đặt tại ưng trên đùi ống trúc lý, sau đó phiên thân thượng một chiếc vận chuyển rượu ngon xe ngựa, triều đô thành chi ngoại bay nhanh mà đi.

Tác giả có lời muốn nói: Nhị vương tử tìm mẫu kí cứ như vậy bị thảm kết thúc, đại vương tử, là tìm lục kí hội thể nào dạng quỳnh

51. Chương 51

Lục Vĩnh Hạo là bị run lên lỗ tai đau tỉnh, mở mắt tỉnh nhất oai bột, liền thấy một tiểu thịt cầu tại chính mình bên cạnh cũng a cũng. Nguyên lai là tiểu tử tử kê bên chính mình ngủ, *** mình tiểu chân bị mở ra một góc, lộ ra nửa tiểu cái bụng, đang có quy luật địa thượng hạ pháp phòng, có tâm cho nàng che lên, khả thủ bị phược tại phía sau.

Xóc nảy cảm giác khiến Lục ca biết, chính mình hẳn là tại một chiếc xe ngựa chi thượng.

“Ai! có thở không! lẩn tới đây một!” Lục ca cố gắng khởi động thân mình, hướng về phía xe ngựa ngoại hô.

Không bao lâu, xe ngựa môn mở ra đến đây, vào tới một người quen cũ — vừa mới trở thành quả phụ trạc phu nhân.

Lúc này tiểu quả phụ tang bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, âm độc ngoan đào Lục ca liếc mắt nhìn: “Quý gọi cái gì! cẩn thận cắt của người đầu lưỡi!”

Lục Vĩnh Hạo vừa thấy kiếp phỉ là vị này, trong lòng bao nhiêu có điểm bàn bạc, đây là tam vương tử nhân mã, nghĩ đến cái kia toái thôi lão Tam không biết chính mình là chỉ sinh nữ hài bồi tiền hóa đâu, còn ngóng trông theo lão đại thường thực ăn.

Lục Vĩnh Hạo cũng biết chính mình hiện tại không có gì tiện tay mặt hàng cùng này bang hoàng thân quốc thích cò kê mặc cả, chỉ có thể xưng trạc phu nhân cột nhà nói: “Này không phải không biết là ngài sao? Phiên toái ngài bang ngẫu cấp đứa nhỏ này bụng che lên, bằng không một hồi nàng muốn là tiêu chảy, cũng huân ngài tiểu nộn mũi không phải?”

Đáng tiếc Lục Vĩnh Hạo cột nhà hiệu quả rất nhỏ, trạc thanh hừ lạnh một tiếng sau, chiếu Lục Vĩnh Hạo hậu yêu lại ngoan ngoan đập một cước. Đau được Lục Vĩnh Hạo thoáng trừu, thiếu chút nữa áp đảo bên người bảo bảo trên người, đứng lúc này, đang tại đánh xe một người tại kiệu ngoài cửa cao giọng đối trạc thanh nói: “Chúng ta nhị vương tử có lệnh, muốn sống tróc người này, người cũng không muốn rất vì quá phận.”

Lúc này, Lục Vĩnh Hạo xem như nghe mình bạch, nguyên lai nhị vương tử, tam vương tử không biết lúc nào thông đồng cùng một chỗ, chỉ là không biết một hồi nàng hội rơi vào vị nào vương tử trong tay. Trạc thanh hừ lạnh một tiếng, lại nhìn nhìn kia anh hài, ngược lại là nhìn không được cười nói: “Nguyên tưởng rằng người có thể sinh ra cái gì cái thể anh hào! thân là tẫn thú cư nhiên sinh ra nữ anh, quả thực là làm bản hoàng thất huyết mạch!”

Lục Vĩnh Hạo lười cùng này tiểu nương pháo gọi nhịp! thuần hẳn mục nhất hâm mộ ghen tị hận! xem người khác sinh hài tử, tiểu tiện mộng cũng cùng ngựa! nhưng nhân tại dưới mái hiên a, hơi chút được thấp nhất

hạ đầu: “Xem ngài nói, ta khẳng định không ngài mong lợi hại a! nhìn người kia đại mộng, vừa thấy liền đặc biệt có thể sinh!”

Lời này quả thực là vạch áo cho người xem lưng, trạc Thanh Nhất thẳng vì chính mình đánh mất sinh dục năng lực mà tự ti không thôi, hiện tại một sinh ra nghiệt thai đồ đệ tiện cư nhiên như vậy chê cười chính mình, kia hỏa khí thật sự là áp cũng áp không trụ. Đi lên lại ngoan ngoan cho Lục Vĩnh Hạo nhất miệng.

Này nhất miệng đi xuống, Lục Vĩnh Hạo nha tiêm chính cần tại quai hàm thượng, miệng đầy là huyết, thân mình mượn lực như vậy nhất tài, đầu hơi hơi lộ ra cửa xe, một búng máu rắn chắc theo xa giá tử khe hở phun ở trên mặt đất.

Kia đánh xe hắc y nhân gặp trạc thanh còn đến sức mạnh, sắc mặt hơi đổi, hướng ngồi ở hán bên người đồng bạn ý bảo, đứng dậy ngăn lại trạc thanh.

“Người đừng quá phận!” Nói xong, lại đem Lục Vĩnh Hạo một lần nữa kéo về tiến trong xe.

Bị đánh cho không nhẹ Lục Vĩnh Hạo cụp xuống mắt nhi, nhìn bọn họ oa lý loạn, không có để ý chính mình mới vừa phun ra kia sạp huyết, trong lòng hơi hơi nhẹ nhàng thở ra.

Đại vương tử nếu đuổi theo lại đây, nhất định sẽ nghĩ được chính mình máu mũi..... Bất quá xuân tiêu nhất khắc thiên kim, nhân gia hiện tại mĩ mĩ ngoạn đầu, cũng nói không chừng, nào còn có không đi truy chính mình cùng bên người này tiểu xui xẻo viên a!

Tiểu anh hài phỏng chừng bụng đói, đang lườm mắt to nhi, mấp máy phần hồng cái miệng nhỏ nhắn y y nha nha nhìn chính mình.

Lục Vĩnh Hạo thở dài một tiếng: “Đói bụng cũng chịu đựng đi, một hồi với người kia lưỡng thân thúc thúc yếu nãi uống đi!”

Xe ngựa chạy ước chừng hơn một giờ, rốt cuộc ngừng tại một tòa giữa sườn núi tiểu mộc ốc bên cạnh.

Đương Lục Vĩnh Hạo bị vài cái hắc y nhân xuống xe ngựa sau, vừa nhắc mắt liền nhìn đến một thân phi hắc sắc áo choàng nam tử đang đứng tại nhà gỗ biên. Liên tính ly được rất xa, cũng có thể nghĩ được hán trên người truyền đến thảo dược hương vị. Ngày xưa nham hiểm, lúc này trên mặt không còn có bất cứ tiểu ý, đầy mặt tối tăm nhìn Lục Vĩnh Hạo.

Lục Vĩnh Hạo tuy rằng chặt vật không chịu nổi, nhưng nhìn đến tam vương tử một bộ truy nã đang lần trốn phạm chặt vật bộ dáng, vẫn là nhịn không được bật cười, không biết vì sao, hôm nay ngoài miệng đặc biệt phạm tiện, nói tất cả đều là hoành đi ra: “Này đại hỉ ngày, người như thế nào không đi uống rượu, chẳng lẽ là cân nhắc như thế nào xưng hô người kia tương lai phụ thân sao?”

Lời này vừa nói ra, quả nhiên chạm nỗi đau Lý Hải vương đau chân. Hán mạnh đứng lên, trong lúc vô ý tác động bên hông miệng vết thương, máu tươi từ vải thưa sẫm đi ra. Trạc thanh thấy thế, vội vàng chạy vội quá khứ, “Vương, trăm ngàn không thể tức giận. Ngài miệng vết thương lại kinh không nổi xé rách.”

Lý Hải vương lại một phen đẩy hán ra, lắc lắc lắc lắc đi đến Lục Vĩnh Hạo trước mặt, thân thủ một phen hung hăng bóp chặt hán cổ: “Hán tưởng rằng cưới của ta mẫu hậu, liền có thể cướp lấy cuối cùng thắng lợi sao? Hán cho ta nhục nhã, ta đem còn nguyên đưa hoàn cấp hán!”

Khi nói chuyện, Lý Hải Vương Mãnh cúi đầu, dùng khẩu đồ tại Lục Vĩnh Hạo ngoài miệng. Lục Vĩnh Hạo đang muốn mở miệng nói chuyện công phu, không có đoán trước đến bị tập kích, khiến Lý Hải vương tiến quân thần tốc, lập tức đem đầu lưỡi với vào đến hán trong miệng một trận phiên giảo. Thô lỗ đầu lưỡi vừa lúc liếm quá mới vừa bị cắn nát quai hàm, đau được Lục ca thiếu chút nữa tiêu ra nước mắt.

Mang theo một loại khác thường thanh hương huyết tinh hiển nhiên càng thêm kích thích Lý Hải vương, hán một tay còn lại không tự chủ được tham hưởng về phía Lục Vĩnh Hạo vật áo lý.

Lục Vĩnh Hạo bị hán tại chúng mục nhìn trừng hạ như vậy sát lộ, trong lòng vừa kinh vừa giận, tuy rằng sớm đã bức bách chính mình thói quen chính mình tại Đế Tư đại lục giống như như con kiến thân phận địa vị, nhưng là tổng là bị nhân xem như tối hạ lưu nữ nhân, cũng không phải hán sở trường.

Lục Vĩnh Hạo thân thủ liền đi thôi Lý Hải vương, nếu là bình thường, quả thực là gia tước đầu Thương Ung, chỉ có thể vô lực bị cầm thú trác được mổ phá bụng. Nhưng Lý Hải vương lần này hiển nhiên thụ thương không nhẹ, tuy rằng chính mình vừa mới sản tử, lại trải qua một phen xóc nảy, thân mình suy yếu không chịu nổi, nhưng cánh tay khuỷu tay vừa lúc hung hăng thống tại Lý Hải vương miệng vết thương thượng, khiến Lý Hải vương trốn tán không kịp kêu rên một tiếng, tam vương tử hung ác phản phác, chính một ngụm cắn Lục Vĩnh Hạo đầu lưỡi, trong lúc nhất thời Lục ca cũng tránh không thoát Lý Hải vương này trọng độ bệnh nhân, ngược lại bởi vì một phen tranh chấp, hô hấp theo không kịp, theo bản năng há to miệng tưởng hô hấp chút không khí, lại bị Lý Hải vương nhân cơ hội tại hán trong miệng một trận loạn giảo, càng là liên đầu lưỡi đều dây dưa cùng một chỗ, càng làm cho Lục Vĩnh Hạo khóc không ra nước mắt là này trận kịch liệt lưỡi hôn khiến hán thân mình một trận tê dại, hạ nửa người cư nhiên đáng xấu hổ cứng rắn.

Từ sinh xong trong bụng nghiệt chủng sau, đêm khuya mộng hồi khi, hán tổng là mộng đại vương tử kịch liệt xâm phạm chính mình khi cảnh tượng, mỗi lần trở hồng học tỉnh lại, đều sẽ có loại này phó thân thể trở nên càng ngày càng không giống chính mình cảm giác.

Lúc này, tam vương tử đã thú bàn cường hôn, lại kêu gọi từ mang thai tới nay liền vẫn áp lực khác thường *** chỉ hỏa.

Liền tại Lục Vĩnh Hạo bắt đầu trở nên vô lực phản kháng chi tế khi, trong xe truyền đến một trận oa oa anh nhi tiếng khóc. Lục Vĩnh Hạo thể này mới cảnh giác, sử xuất cả người khí lực, chiếu Lý Hải vương miệng vết thương bằng bó xử, lại ngoan ngoan chém ra một quyền,.

Lý Hải vương chịu đựng đau, xoa xoa khoe miệng lây dính thượng máu, đẩy ra Lục Vĩnh Hạo, vài bước đi đến xa tiền, vén lên kiệu liêm, thân đầu hướng bên trong thăm hỏi. Anh nhi đang tại bên trong khóc nháo, tiểu thủ tiểu cước càng không ngừng thân đá, đem bao khóa của nàng tiểu bị đá văng ra, trần trụ địa

Lý Hải vương nhìn kỹ liếc mắt nhìn anh hài, đầu tiên là không dám tin nheo lại mắt, sau đó bộc phát ra một trận cười to, “Ha ha ha ha... Ách.. Ách..” Bởi vì trung khí không đủ, cười đáp một nửa liền có chút thượng không đến khí, “Nguyên lai người sinh tiểu nha đầu, ha ha, hảo a hảo a..... Chỉ có hán như vậy nghiệt chủng mới sinh đắc ra như vậy quái thai!”

Mà một bên trạc thanh cũng có một loại pha tạp ghen tị, càng lộ ra sung sướng khi người gặp họa ánh mắt nhi liếc lục Vĩnh Hạo.

Nhưng liền tại đây khi, tam vương tử tiếng cười ngưng bật, hán đột nhiên thấy cửa xe xử có vài giọt chưa khô vết máu, kia vết máu theo tấm ván gỗ khe hở tích đến xe hạ.

Kia mặt vết máu phát ra hương vị, cùng chính mình miệng vừa mới nhắm nháp đến huyết vị không có sai biệt, chỉ cần hưởng qua kia tư vị, liền sẽ đổi cái loại này dị hương dị thường miễn cảm.

Lý Hải vương chậm rãi xoay người, ánh mắt như đao nhọn bình thường, đâm về phía Lục Vĩnh Hạo.

“Người cho rằng người đùa nghịch này đó tiểu xiếc, sẽ có nhân cứu người sao? Vốn là trông cậy vào lấy người vì lợi thể, cùng cái kia tạp chủng đàm phán..... Ta rốt cuộc biết hán vì cái gì nóng lòng cưới mẫu thân của ta Bất quá, sinh ra một nữ anh, là người vấn đề, vẫn là cái kia tạp chủng huyết thống có vấn đề đâu.....”

Tam vương tử hiển nhiên đào móc ra Lục Vĩnh Hạo lại giá trị lợi dụng, trên mặt lộ ra âm trầm mỉm cười, phát tay ý bảo trạc thanh bọn họ mau chóng rút lui này đã bại lộ mặt xử.

52. Chương 52

Lục Vĩnh Hạo hiện tại đối này hoàng tộc toàn gia nội đấu cũng lý giải tám chín phần mười. Lý Hải vương cười quái dị vừa ra, hán liền biết vị này đánh là cái gì chủ ý.

Nếu là vì Tuấn Hải vương nguyên nhân mới khiến tấn thú sinh ra nữ anh, tân nhậm Thánh Hoàng địa vị thật sự là tràn ngập nguy cơ. Cho nên này thử thách, tam vương tử là chuẩn bị khẩu tại hán đại ca long trên đầu không xuống.

Nữ anh cũng thật sự là không thảo hỉ, liền tại tam vương tử ôm lấy nàng khi, cảm lạnh bụng nhỏ rút cuộc phát uy, nhiệt nhiệt hồ hồ theo rời rạc tã kéo tam vương tử đầy tay đều là.

Này tư thế liền tính là thân mộc cũng là có chút khiêng không trụ, tam vương tử chán ghét đem kia nữ anh hướng chính mình dưới chân ném đi, tuy rằng dùng lực không lớn, dưới chân cũng là nơi lỏng nề, khả mềm mại hài tử bị như vậy thẳng tắp ném xuống đất, cũng đủ mạo hiểm.

Lục Vĩnh Hạo liền không hề nghĩ ngợi, thân mình nhất oai, cảm đến tam vương tử dưới chân, bảo bảo mềm mềm thân thể vừa lúc rơi xuống Lục Vĩnh Hạo bụng thượng.

Tuy rằng không có té bị thương, nhưng là bảo bảo rõ ràng sợ tới mức không nhẹ, bụng đói đói đều thực nhu thuận tiểu oa nhi rút cuộc miệng nhất xẹp, gào khóc đứng lên.

Lý Hải vương nghe được không kiên nhẫn, phát tay ý bảo trạc thanh lại đây ôm đi tiểu anh nhi, nhưng liền tại trạc thanh cúi lưng trong nháy mắt, anh nhi dùng lực vung nắm cùng một chỗ tiểu quyền đầu, trong chớp mắt, trạc mỹ nhân đã là Thiên Ngoại Phi Tiên.

Trạc thanh đến cùng là người mang tuyệt kỹ, nhân ngã ở giữa không trung lại vặn vẹo eo lưng, muốn vẫn hồi bị suất hoàn cảnh xấu, nhưng là hần phát hiện một cổ cường đại lực lượng kiềm ở hần tứ chi. Cố gắng đấu tranh kết quả chính là nhân nặng nề mà ngã ở phá nóc nhà thượng, lực đạo chi đại đục lỗ nóc nhà, lại rơi xuống trong phòng trên mặt đất.

Một cái khác hắc y nhân, đem trạc thanh ra ngoài ý muốn, cũng chạy vội tới, nhưng liền tại hần chạy tới đồng thời, anh hài lại hướng tới hần vung lên quyền đầu, này bạn hữu so trạc thanh điểm nhi bối, trực tiếp hất bay, trùng hợp viện này tường ngoài chỉ ngoại là giữa sườn núi vách núi, nhân ngã xuống sau, chỉ nghe thấy lôi kéo trường âm nhi “A –” Sau đó liền không động tĩnh.

Trong lúc nhất thời, trong viện tĩnh cực, Lý Hải vương ngoại mang mấy tên thủ hạ tất cả đều mất to trừng mắt nhỏ nhi chờ khóc được rồi tỉnh rồi mù oa nhi.

Lý Hải vương thân mình cũng là thông hiểu pháp thuật, liền tại vừa rồi, hần cảm nhận được anh hài trên người nồng đậm khí tràng, muốn biết liền tính là thiên tư trí tuệ hần cũng là dựa vào hậu thiên nghiên tập được đến thần lực, nhưng là này còn không có trắng tròn anh hài cư nhiên vô sự tự thông có như vậy cường đại ma pháp khí tràng, quả thực để người không dám tin.

Lý Hải vương nheo lại mắt nhi, Lục Vĩnh Hạo nhiều chuyện nửa ngày:“Này..... Là..... Là nàng?” Hần rút cuộc có điểm phản ứng lại đây.

Không nghĩ tới này tiểu tử tử tại trong bụng lợi hại, sinh ra đến uy lực càng mãnh. Lục ca đến Đế Tư lâu như vậy, đột nhiên có loại nghèo kiết hủ lậu đột nhiên bằng thượng đại khoản cảm giác, cái bụng thượng vật nhỏ, chính là hần Lục Vĩnh Hạo triệt để hần diện, ngăn cơn sóng dữ tất sát hung khí!

Hần cũng không cố tiểu anh nhi vừa mới tá xong hóa, hơi hơi nhếch lên đầu, hướng về phía đang tại gào khóc anh hài đầu mí mắt nói:“Hảo..... Hảo nữ nhi, đem này bang tôn tử toàn ném tới đỉnh đi lên! a không..... Đến! bang ba ba trước đem trên tay dây thừng cởi bỏ.....”

Lục Vĩnh Hạo bên này khuyến khích hài tử, tam vương tử cũng không hoảng không vội phát phát tay, khiến thuộc hạ lấy đến ở trên xe ngựa từ vương tử phủ nhất tịnh mang tới được tiểu bình sữa, sau đó đưa cho đang tại khóc nỉ non anh hài.

Tiểu bảo bảo nhìn đến nhìn quen mắt bình sữa, tiếng khóc nhất thời thu thu, tiểu quyền đầu cũng không huy động, cái miệng nhỏ nhắn một ngụm điều trụ bình sữa bắt đầu đại khẩu hấp đứng lên, căn bản mặc kệ của nàng thân mộc đã lâm vào nước sôi lửa bỏng bên trong.

Lục Vĩnh Hạo trở mắt nhìn tiểu tử tử bị nhất bình sữa tử cấp xúi giục. Thật là có điểm khóc không ra nước mắt: Mẹ! thật đúng là hần sinh, tất cả đều là nhờ ăn không nhớ đánh ăn hóa!

Tam vương tử tẩy hảo thủ sau, bán ngồi xổm Lục Vĩnh Hạo bên người nắm hần cằm, mắt bên trong lóe điên cuồng quang mang:“Người quả nhiên là cực phẩm tấn thú, sinh hạ hài tử có thể..... Ha ha, đáng tiếc là nữ hài..... Đây là Đế Tư chi thần phù hộ! bởi vì người nhất định cho ta sinh hạ nhi tử.....” Nói lời này thời điểm, một bên trạc thanh sắc mặt khó coi cực liền chuẩn bị đem Lục Vĩnh Hạo bọn họ mang đi.

Nhưng liền tại đây khi, trên bầu trời bay tới mấy chỉ bốn cánh ưng. Càng không ngừng tại sân phía trên xoay quanh.

Sau đó chính là tiếng người mã phi không ngừng tới gần tiếng vang.

Không nhiều đại một hồi, liền thấy nhân cao mã đại Lỗ Thập mang theo một đội nhân mã đuổi theo thượng, xem ra Lục Vĩnh Hạo lưu lại vết máu thật là khởi rất lớn tác dụng.

Tam vương tử tại phát hiện Lục Vĩnh Hạo dùng vết máu làm ký hiệu khi liền đoán trước đến điểm ấy, chỉ là duệ lục Vĩnh Hạo bước nhanh hướng đi phá phòng ở.

Liền tính hấn thân ái đại ca tại đi hướng đô thành trên đường thiết hạ mai phục, cuối cùng còn không phải khiến hấn đào thoát? Muốn bắt hấn? Cái kia tạp chủng còn không xứng!

Cái này phá ốc là hấn nguyên lai huấn luyện tử sĩ bí mật căn cứ, phía dưới nói bốn phương thông suốt, cơ quan tầng tầng, chỉ cần vào nói, là có thể đi ly ngọn núi này mấy dặm ngoại địa phương, đến thời điểm hấn liền tính phải lại nhiều nhân vây ngọn núi này cũng là ngoài tầm tay với.

Nhưng liền tại hấn duệ lục Vĩnh Hạo xốc lên nguy trang thành bếp nấu mật đạo cửa khi, nhất chỉ lãnh tiên mang theo gió lạnh đâm nghiêng tại bọn họ trước mặt.

“Lý Hải vương, chẳng lẽ không tưởng với người vương huynh ôn chuyện sao?”

Chỉ thấy Tuấn Hải vương thân xuyên Thánh Hoàng đại hôn là lúc hoa lệ lễ phục, thủ chống cung tiễn đang tại khẩu, lại thượng huyền tên đã nhắm ngay Lý Hải vương ánh mắt.

Lý Hải vương dừng lại, Lục Vĩnh Hạo cũng rút cuộc lực nhẹ nhàng thở ra:“Hải tử tại trạc thanh trong tay, khiến người thủ hạ đừng thương hải tử.....”

Lý Hải vương cúi đầu xem Lục Vĩnh Hạo, đột nhiên nhanh chóng duệ khởi hấn, dùng cánh tay siết chặt hấn cổ sau, chấn chính mình trước mặt:“Người hấn là không cần của người nữ nhi Cư nhiên còn đến được nhanh như vậy? Xem ra vẫn là luyện tiệp hấn..... Ha ha, của ta ca ca, ta thực sự có chút buồn bực, một khi đã như vậy, người vì cái gì muốn cưới ta mẫu hậu đâu?”

Bởi vì Lục Vĩnh Hạo che ở phía trước, Tuấn Hải vương thủ hơi hơi nhất đồn, nhưng liền tại Lý Hải kéo mau ra xuyên không được khí Lục Vĩnh Hạo tiến vào mật đạo khi, Lục Vĩnh Hạo mắt thấy Tuấn Hải vương hảo xem ánh mắt mị lên, ngón tay nhẹ nhàng buông lỏng, kia chỉ kim tên mang theo mười phần lực đạo thẳng tắp sát qua Lục Vĩnh Hạo hai má, một tên chính bắn trúng Lý Hải vương kham kham lộ ra một con mắt hốc mắt.

Một trận tê tâm liệt phế điên cuồng hét lên tại Lục Vĩnh Hạo bên tai đập mở, hấn chỉ cảm thấy siết chặt chính mình cổ cánh tay, lực đạo bỏ thêm mười phần, thậm chí có thể nghe bột cốt lạc chỉ rung động thanh âm.

Mà liền tại khi, Tuấn Hải vương đã phi thân tiến lên, kiềm ở Lý Hải vương cánh tay, một tay lấy mau tắt thở Lục Vĩnh Hạo xả đến một bên, sau đó rút ra eo trung chủ thủ đánh úp về phía Lý Hải vương cổ họng.

Lý Hải vương tại một con mắt trung gian dưới tình huống, liền tại Tuấn Hải vương xả quá Lục Vĩnh Hạo chỉ tể, hấn cũng dùng lực đem cầm ở trong ánh mắt tên dùng lực bẻ gãy, chịu đựng đau nhức, dùng mang nơi tay cổ tay xử đặc thù kim chúc chế thành bao cổ tay chặn Tuấn Hải vương chủ thủ. Đồng thời đạt tới cực hạn đau đớn, khiến Lý Hải vương pháp lực đại tăng, tể ra không khí đao bổ về phía Tuấn Hải vương.

Trong lúc nhất thời hai người triển đấu cùng một chỗ. Chẳng qua hấn đã sớm bản thân bị trọng thương, vừa rồi ánh mắt cũng trung một tên, đã tiệm lạc hạ phong. Mà nằm ở một bên Lục Vĩnh Hạo, hấn lực chú ý lại bị trạc thanh hấp dẫn quá khứ. Đương Lỗ Thập dẫn mọi người cùng trong viện tử sĩ triển khai kích khí, trạc thanh đã ôm anh hài lên lút hướng một bên tường viện thiếu quá khứ. Bởi vì hấn khinh công siêu quần, tuy rằng bị thị vệ vây quanh, vẫn là vài cái lên xuống liền xông ra ngoài. Lục Vĩnh Hạo trên tay cột lấy dây thừng, nghiêng ngã lão đảo theo trạc thanh chạy đi ra ngoài. Trạc thanh chạy đến vách đá bên cạnh, quay đầu nhìn nhìn Lục Vĩnh Hạo, xinh đẹp trên mặt thoáng hiện một ác độc mỉm cười, đem hải tử nhắc tới, tiệm thanh hô:“Tuấn Hải vương, còn không buông ra Lý Hải vương. Không thì, ta liền đem người nữ nhi ném xuống!”

Lục Vĩnh Hạo biết gia hỏa này nói được thì làm được, nhìn hắn trong lòng tiểu anh nhi một bộ ăn no yếu ngủ bộ dáng, chỉ có thể lớn tiếng kêu, “Uy, nàng muốn suất người lạ, người ngược lại là phát uy a.”

Tổng tưởng rằng chính mình sẽ thật cao hứng nhìn đến này tiểu nghiệt chủng triệt để trên thế gian biến mất, có thể di động khởi thật, Lục Vĩnh Hạo hắc mục chính là ngoan không dưới tâm địa, tổng cảm giác cái kia vật nhỏ liên lụy hắc tâm phế cũng cùng chiến.

Đáng tiếc, tiểu anh nhi muốn cùng không biết chính mình ngoan nhi bính cực, đối với hắc thân nương lão tử đáp lại chỉ là đánh một ăn no cách, sau đó tiểu mặt béo phì hướng tã lót lý nhất mai, đã tiến vào mộng đẹp. Tiểu xem như không trông cậy vào, chỉ có thể nhìn đại. Quay đầu tê tâm liệt phế hô lớn: “Tuần Hải vương, đừng đánh, mau con mẹ nó [nhanh chóng/khẩn trương] đi ra a.”

Tuần Hải vương nghe trước sau truyền đến trạc thanh cùng Lục Vĩnh Hạo thanh âm, trong lòng biết bên ngoài nhất định là phát sinh biến cố, chỉ có thể dùng lực cầm trong tay chủ thụ hướng Lý Hải vương chém tới, Lý Hải vương dựng lên bao cổ tay ngăn cản, bị trảm lui vài bước, Tuần Hải vương cắn chặt răng, xoay người hướng viện ngoại chạy tới, Lý Hải vương lại mượn cơ hội biến mất tại mặt đạo lý.

Trạc thanh nhìn đến Tuần Hải vương chạy đi ra, trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, phải đem anh nhi ném ra vách đá. Lục Vĩnh Hạo nhìn đến anh nhi lọt vào vách đá sau, “A” quát to một tiếng, chỉ cảm thấy thân mình cứng đờ, phảng phất lại thấy được muối muối tại chính mình trước mặt chết thảm khi cảnh tượng, khi đó chính mình cũng giống như hiện tại — gần trong gang tấc, lại bất lực.....

Hắc thân mình mềm nhũn liền muốn té lăn trên đất. Trạc thanh tung anh nhi sau, lại lần nữa lộ ra một tia cười lạnh, mũi chân điểm, thả người nhảy lên, đồng thời cánh tay vung lên, trên tay cương trảo bắn nhanh mà ra, ôm lấy Lục Vĩnh Hạo vừa muốn ngã sấp xuống thân mình, sau đó kéo lấy hắc cùng nhau nhảy xuống vách đá, Lục Vĩnh Hạo cũng bị cương trảo kéo cùng nhau hạ xuống vách đá.

Tuần Hải vương nhìn đến anh nhi cùng Lục Vĩnh Hạo trước sau hạ xuống vách đá, ánh mắt lập tức liền đỏ, dưới chân phát lực, bước nhanh như bay, vài bước chạy đến vách đá biên, không chút suy nghĩ liền nhảy xuống.

Trạc thanh đem Lục Vĩnh Hạo mang lạc vách đá sau, cổ tay|thủ đoạn một phen, “Xuy” một tiếng, ôm lấy Lục Vĩnh Hạo cương trảo lập tức buông ra lại đạn quay trở về đến trạc thanh trên cánh tay.

Lục Vĩnh Hạo trở mắt nhìn trạc thanh mở ra hai tay hai chân, hình thành “Đại” Hình chữ, nguyên bản bố sát người quần áo banh văng ra đến, biến thành rộng rãi biên bức bình thường quần áo tại trong gió soạt soạt vang, gia tăng hạ lạc khi lực cản. Đãi nhanh đến vách đá trung gian khi, trạc thanh lại vung tay lên, cương trảo điện xạ mà ra, ôm lấy một khối lộ ra nham thạch, thân thể vẽ ra một cái đường cong, rơi vào trên vách đá nham thạch kế tiếp một người rất cao huyết động bên trong biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Tuần Hải vương nhảy xuống vách đá khi, dưới chân dùng ra toàn lực, đập nát 2 khối nham thạch, thân mình như bắn ra tên giống nhau, lập tức truy hướng chính khoa tay múa chân, kêu to xuống phía dưới rơi xuống Lục Vĩnh Hạo. Tuần Hải vương tựa hồ há mồm xung Lục Vĩnh Hạo hô vài câu, nhưng là lời vừa ra khỏi miệng, liền bị cấp tốc hạ truy khi hình thành hô hô phong cấp thổi tán, Tuần Hải vương nương hạ xung lực đạo ở phía sau một tay ôm lấy Lục Vĩnh Hạo cổ, một tay ôm Lục Vĩnh Hạo eo, thân mình vừa chuyển, hai người dán tại cùng nhau, đại đầu lao xuống tiếp tục rơi xuống.

Lục Vĩnh Hạo trong lòng biết chạy trời không khỏi nắng, đương bị xả đi xuống thời điểm, mắt thấy đại đầu triều hạ, muốn tới ngã lộn nhào, trong lòng một phen, “Xong, lần này thật sự xong. Cũng hảo, tiểu tể tử, người vốn chính là không bị chúc phúc hải tử, mới đến nhân gian ngăn ngừa như vậy đi một chuyến, cũng không cần cảm nhận được này thời gian lừa gạt cùng phản bội, ta lại đây cùng người, chúng ta với người tiểu cô cô cùng nãi nãi đến phía dưới đoàn tụ đi, tại âm phủ nhất định cho người quá thượng hảo sinh hoạt.....

Vừa định đến này, đột nhiên bị nhân từ phía sau ôm lấy, Lục Vĩnh Hạo trong lòng cả kinh, quay đầu vừa thấy, cư nhiên là Tuần Hải vương. Trong lòng lại thật là có chút kinh hách: Hắc như thế nào cũng xuống dưới? Chẳng lẽ cũng là bị trạc thanh xả xuống dưới? Không đúng a..... Liền hai căn dây thừng, trạc thanh cũng sớm nhảy vào sơn động chuẩn mất, này Tuần Hải Vương Cương ngồi trên mong nhớ ngày đêm Thánh

Hoàng ngai vàng, này kết hôn tiểu lễ phục cũng không thay thế, mông còn chưa tọa nhiệt, tân nương bụng còn chưa ngủ đại, như thế nào liền nhảy xuống?

Lục Vĩnh Hạo bên này còn tại miên man suy nghĩ, Tuần Hải vương đem miệng tới gần hân bên tai, dùng lực hô: “Không cần lộn xộn thân thể, thu nạp hai chân, như vậy hạ lạc tốc độ hội mau chút, còn có thể vượt qua hải tử.”

Anh nhi tuy rằng sớm nhất hạ xuống vách đá, bởi vì trạc thanh vẫn chưa dùng lực, là lấy hạ xuống tốc độ cũng không mau. Tuần Hải vương cùng Lục Vĩnh Hạo tại hạ xuống hơn phân nửa cự ly sau rút cuộc đuổi theo anh nhi. Lục Vĩnh Hạo hai tay duỗi ra, đem anh nhi gắt gao ôm vào trong ngực.

Này vách núi tại hai sơn chi gian, quanh năm không thấy dương quang. Phía dưới sinh trưởng đều là chút hỉ âm thực vật, dày cự hình rêu xanh kỹ càng trưởng mãn toàn bộ đáy cốc, tuy rằng phong phú đặc tượng kỹ càng thâm, nhưng nhân từ chỗ cao ngã xuống cũng là không chết tức thương.

Sắp rơi xuống đất khi, Tuần Hải vương sử xảo kinh, đem Lục Vĩnh Hạo cùng tiểu anh nhi cuốn đến chính mình thân thể phía trên.

Mà hân phía sau lưng nặng nề mà rơi xuống ba mét hậu rêu địa thượng.

Liền tại ba người nặng nề mà rơi trên mặt đất trong nháy mắt, từ mặt đất nhất thời giơ lên một tầng lục sắc trần vụ.

Tuần Hải vương chịu đựng chấn động đau nhức, thân thủ bưng kín Lục Vĩnh Hạo cùng tiểu anh nhi miệng mũi.

“Ngừng thở, có độc!”

Này lục sắc trần vụ giống như sợi bông giống nhau, phiêu đảng ở giữa không trung sau, cứ nhiên tập kết dính liền cùng một chỗ, dẹt thành một đạo lục sắc màn che, giống vung nổi giống nhau, đem ba người đổ khẩu ở bên trong.

Tuần Hải vương mặc dù có *** xà chi độc hộ thể, trời sinh bách độc bất xâm, có thể thấy được này tình hình vẫn là biến sắc, bởi vì hân biết chính mình dưới thân lục sắc rêu xanh là cái gì.

Này đó ký sinh tại nhai để thực vật gọi “Tri chu đài”, là một loại ăn thịt đáng sợ sinh vật, chúng nó tựa như ẩn núp từ một nơi bí mật gần đó ma quỷ, chờ phi cầm hoặc là tẩu thú không cẩn thận rơi vào đáy cốc, lại dùng có độc, giống như mạng nhện giống nhau kiên cường dẻo dai Tess đem con mồi gắt gao phược trụ. Liền tính là tối sắc bén đao kiếm, cũng vô pháp cắt, chỉ có thể trở mắt chờ đợi, này đó Tess quần quanh, mãnh chui vào thân thể của chính mình, hoảng sợ nhìn chính mình cuối cùng một giọt máu bị dưới thân rêu xanh hấp thu hầu như không còn.

53. Chương 53

Tiểu anh nhi bị bưng kín miệng mũi tự nhiên là không thoải mái, từ từ nhắm hai mắt nhi trừu khởi mũi.

Tuần Hải vương cảm thấy có cổ lực đạo, đẩy ra chính mình che anh nhi thủ, trong lòng thật sự là hơi kinh hãi.

Lại nhìn tiểu anh nhi bốn phía, cứ nhiên chậm rãi dâng lên một tầng quang màn đem dần dần tới gần Tess từng chút một bức lui.

Tuần Hải vương thật sự là lắp bắp kinh hãi, chậm rãi buông ra che Lục Vĩnh Hạo miệng mũi.

Lục Vĩnh Hạo cũng chấn đặc không nhẹ, dùng cánh tay khuỷu tay chống đỡ, miễn cưỡng từ Tuần Hải vương trên người đứng lên, hân hoạt động một chút cổ tay/thủ đoạn, trên tay dây thừng từ lúc hạ lạc khi, liền bị Tuần Hải vương giải khai, nhưng là hồi lâu không có lưu thông máu, tê dại được có thể.

Hân nhìn nhìn tiểu bảo bảo nằm ở hân ba ba cái bụng thượng khóc thê thảm bộ dáng, dùng mũi chân trạc trạc còn nằm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích Tuần Hải vương: “Ai, còn có thể đứng lên không? Chúng ta như thế nào đi lên a?”

Tuấn Hải vương từ từ nhắm hai mắt điều chỉnh nhất hạ hô hấp, đợi đến trên người tê dại thấu xương đau đớn quá mức thì, mới bình tĩnh nói: “Đem hai tử ôm lấy đến đây đi sao, của ta xương sườn giống như đoạn.

Kỳ thật mới vừa rơi xuống thời điểm, một đại nhân thêm tiểu hài tử sức nặng khiến hần xương sườn bẻ gãy tam căn.

Lục Vĩnh Hạo nghe biểu tình bị kiềm hãm, lại nghĩ nghĩ, mới chậm rãi hạ thấp người tử ôm lấy bảo bảo.

Quả nhiên, Tuấn Hải vương hơi hơi giật mình, liền đau được mồ hôi lạnh ứa ra, hoàn toàn liền dậy không đến.

Lục ca cúi đầu nhìn cương trực nằm ở kia Tuấn Hải vương, xì lập tức cười mở, hướng tới Tuấn Hải vương thụ thương xương sườn lại ngoan ngoan đập một cước: “Ai u uy! tôn tử ngươi cũng có hôm nay a! không phải rất thông minh hội tính kế sao! như thế nào nhảy xuống? Như thế nào? Biết người nữ nhi có đặc dị công năng? Cảm giác đầu cơ kiểm lợi, liền ngóng trông bính xuống dưới?”

Kỳ thật lời này châm chọc (bẩn thỉu) nhân thành phần chiếm đa số, này tiểu cô nương người mang dị năng bản sự, chính mình cũng là mới biết được, Tuấn Hải vương vội vàng cười vợ càng không có khả năng biết bồi tiền nha đầu phiến tử có gì bản sự.

Tuấn Hải vương đau được kêu rên, cũng không biện giải, chỉ là tựa đầu nhất oai, cảm banh quá chặt chẽ. Lục Vĩnh Hạo biết, đây là Vân ca động chân khí khi bộ dáng.

Nên! hối hận đi! ai khiến hần nhảy xuống? Chính mình thấy ngốc chưa!

Bất quá..... Này tiểu tử hại dạng nhìn ngược lại là rất nhìn quen mắt, hần lúc nào cùng chính mình bãi quá như vậy mặt mũi tới?

Hần là chính mình lần đầu tiên giao bạn gái thời điểm, tại hần 17 tuổi thời điểm, bang phái lý các đại ca mang theo hần đi ca múa thánh Triệu tiểu thư.

Lần đầu tiên khai trai là theo một phong nữ phì mông nữ nhân, thủy giống nhau mềm nhẵn da thịt, đại nãi tử rơi vào đi liền không nghĩ đi ra, thanh xuân trào dâng dục vọng khiến hần một đêm ước chừng thượng kia nữ nhân bảy lần.

Nhưng là ngày ngày còn chưa lượng, Vân ca liền một cước đá văng cửa phòng, hổ mặt đem còn trần truồng hần từ trên giường xả xuống dưới. Vừa mới trở thành chân chính nam nhân, liền như vậy tại nữ nhân trước mặt mất mặt mũi, lúc ấy tuổi trẻ chính mình, khuôn mặt tử nhất thời không nhận được, còn ngạnh cổ cùng Vân ca tranh luận, lớn tiếng ồn ào: “Tìm nữ nhân làm sao? Nào nam không tìm nữ, người cao tuổi cử bất động thương, chẳng lẽ còn trông cậy vào ta ăn chay!”

Khi đó Vân ca sắc mặt khó coi cực, đại thủ giơ lên hung hăng cho chính mình nhất miện, cảm banh quá chặt chẽ, lại nửa ngày không có nói ra một câu đến.

Từ đó về sau, Vân ca lại có ước chừng hai tuần chưa cùng hần nói qua một câu, cũng không chịu tái kiến hần, mà hần thì tại trong đầu lặp lại truyền phát tin chính mình đối Vân ca nói qua mà nói, đến cuối cùng chính mình mười phần chột dạ hối hận, trốn ở chính mình phòng nhỏ lý chính mình trừu chính mình tiện miệng.

Sau này, hần rốt cuộc hạ quyết tâm muốn tại Vân ca trước mặt thiết đầu lười tạ tội là lúc, Vân ca cư nhiên giống không có việc gì nhi nhân giống nhau, đem hần gọi đến chính mình phòng khách trung, như trước giống thường lui tới bình thường cho hần nấu này nọ ăn, sau đó dùng bảo dưỡng thoa đáng hai tay, gấp lên ngà voi chiếc đĩa, nhất đầu đĩa nhất đầu đĩa, tại chính mình trước mặt tiểu cái đĩa lý xếp thành một tòa tiểu sơn,

Mà đêm hôm đó phong lưu sự, Vân ca chỉ là nhẹ nhàng băng quơ nói, tiểu thư không sạch sẽ, nếu thích nữ nhân không ngại bao dưỡng, hoa chút tiền không quan trọng, đừng sinh bệnh hảo.

Điều này làm cho ngay lúc đó Lục Vĩnh Hạo như trút được gánh nặng, càng phát ra sấm hồi chính mình khẩu không trạch ngôn, không có lý giải lão đại “Khỏe mạnh một thân khinh” lương khổ dụng tâm.

Nhưng là hiện tại Lục Vĩnh Hạo tại hồi tưởng này đoạn chuyện cũ, thật sự là cảm nhận được khác tư vị, Vân ca lúc trước cấp chính mình kia nhất miệng, cũng không phải từ vệ sinh bảo vệ môi trường góc độ suy tính, chỉ là hắn muốn là thật sự là giống hắn nói qua như vậy thích chính mình, vì cái gì có thể dễ dàng tha thứ chính mình tìm một lại một nữ nhân đâu? Y theo Tuấn Hải vương hiện tại tiểu tính, loại này rộng lượng cùng khoan dung, thật sự là con mẹ nó thoát thai hoán cốt. Thử hỏi, trừ bỏ trời sinh vương bát, hắn là cũng không có mấy nam nhân có thể làm được.

Bất quá hiện tại hắn Tuấn Hải vương làm gì bày ra này phó thụ oa bột ủy khuất sắc mặt? Hắn Lục Vĩnh Hạo nhưng là nửa điểm không thua thiệt hắn!

Nghĩ như vậy, Lục Vĩnh Hạo ôm lấy hải tử, xoay người hướng đáy cốc bên kia đi.

Tiểu anh nhi vòng bảo hộ chỉ có thể bao lại nàng bốn phía đường kính ba mét tả hữu cự ly. Theo Lục Vĩnh Hạo di động, kia màn hào quang dần dần ly khai Tuấn Hải vương.

Này bị bức lui Tess lại bắt đầu quán quanh thượng. Tuấn Hải vương nắm chủ thủ, nằm trên mặt đất dùng lực vung, đáng tiếc kia mềm mềm ti như căn bản là chém không đứt, rất nhanh liền triển tại Tuấn Hải vương trên người, chậm rãi cắm vào làn da của hắn lý.

Lục Vĩnh Hạo kỳ thật là tưởng nghe một chút Tuấn Hải vương chịu thua cầu cứu, đến thời điểm mới hảo hảo chê cười hắn một phen, ra ra trong lòng tích tụ hồi lâu ác khí.

Cổ tình Tuấn Hải vương còn kiên cường thực, đều bị khóa thành tảo tía cơm tháng, lẳng là một tiếng cũng không kêu.

Lục Vĩnh Hạo đi vài bước, quay đầu nhìn nhìn, hừ lạnh một tiếng tiếp đi về phía trước, lại phát hiện chính mình càng chạy càng chậm.

Đứng lại phục hồi tinh thần khi, phát hiện chính mình đã bước nhanh hướng tới cái kia lục sắc mùa xuân quyền chạy tới.

Hắn mục lại bị nhân thượng, dừng khóc thiên kêu, chính mình hắn mục cũng là tiện thí mất tìm sấp!

Đương màn hào quang trảo thượng Tuấn Hải vương, thanh ti như thủy triều bàn cởi ra, hắn mi nhãn dần dần lộ ra khi, Lục Vĩnh Hạo hung tợn mắng chính mình.

Tuấn Hải vương được tiện nghi còn bán khởi ngoan, Nhật Bản thức hoa lệ khuôn mặt tuần tú bản quá chặt chẽ, vẫn là không xem Lục Vĩnh Hạo liếc mắt nhìn. Bất quá Lục ca ngược lại là tiêu tan, phỏng chừng vị này tại kia bản thân chán ghét đâu, dù sao một quốc gia tôn sư ngu xuẩn khiêu vách núi, thật đúng là kiện đáng giá khắc sâu nghĩ lại sự nhi.

“Ai! không chết mà nói phóng cái rắm! chúng ta đây là như thế nào đi lên a!”

Tuấn Hải vương hắn là kiểm điểm hoàn tất chính mình chỉ số thông minh, rốt cuộc nghẹn có thể có một khắc chung, rốt cuộc hòa hoãn xuống dưới sắc mặt nói:“Lỗ Tháp bọn họ hắn là nghĩ biện pháp xuống dưới. Nhưng là này đó thanh ti sinh trưởng quá nhanh bọn họ nhất thời nửa khắc thị xử lý không sạch sẽ, cho nên trước hết nghĩ biện pháp tại đáy cốc nhóm lửa, loại trừ nhất hạ chương khí.”

Nói, hắn thử chậm rãi ngồi dậy, từ bên hông tiểu túi da lý lấy ra tiểu dược hạp, từ bên trong lấy ra một viên dược hoàn nuốt hạ, kia dược hoàn hắn là có giảm đau hiệu quả, một lát sau sau, Tuấn Hải vương cư nhiên có thể chậm rãi đứng lên đến,, chống Lục Vĩnh Hạo tìm thấy một căn trắng kiện gậy gỗ, tại đáy cốc đi một vòng, chẳng những lục tìm củi, còn tìm đến đây một ít có thể ăn nấm, Tuấn Hải vương lại chỉ huy lục Vĩnh Hạo trèo lên một viên đại thụ, tháo xuống một loại giống dưa giống nhau cứng rắn xác đại trái cây.

Lục Vĩnh Hạo là có sợ độ cao chứng, từ thiếu niên thời đại khởi, duy nhất leo cây trải qua chính là cùng Tuấn Hải vương này tôn tử gặp nhau khi, bị hắn lừa đi lên kia một lần.

“Cái loại này trái cây gọi là nãi quả, bên trong chất lỏng thực thích hợp bảo bảo ăn.” Tuấn Hải vương chỉ nói này một câu, Lục Vĩnh Hạo cũng chỉ có thể phiên bạch nhãn, chịu đựng mê muội, cố gắng hướng lên trên bò.

Thật vất vả một hơi hái được ba bốn ném đến, Lục ca là thật sự không dùng khí lại hướng lên trên bờ. Chờ hắt một tiếng mồ hôi lạnh dĩa hạ đến, lập tức ngồi ở dưới tàng cây, thậm chí ngay cả Tuấn Hải vương vỗ về hắt eo vỗ nhẹ hắt hai má, cũng chưa tới kịp ngăn cản.

Đặng Tuấn Hải vương dùng tiểu đao mổ đến đây nãi quả sau, Lục Vĩnh Hạo đem thơm ngọt nãi nước thật cẩn thận tưới tìm đến đây một khúc ruột ống trúc lý, lại dùng còn lại cứng rắn xác làm oa, đem nãi nước cùng tìm đến các loại tiên ma đặt ở cùng nhau nấu thực.

Tuấn Hải vương thường xuyên xuất binh, cắm trại dã ngoại kinh nghiệm phong phú, tại đây chủng âm u ẩm ướt trong hoàn cảnh, cư nhiên cũng mượn dùng tìm đến thạch đầu mộc khối sinh ra một đồng hỏa.

Đương hương vị bốn phía nắm canh sôi trào khi, nằm ở Lục Vĩnh Hạo trong lòng tiểu bảo bảo cũng thân tiểu phần đầu lưỡi, cùng y y nha nha cười mở.

Tuấn Hải vương tựa hồ thực yêu uống bộ dáng, cũng không biết vị này tại hoàng tộc tiệc cưới rượu trên bàn ăn cái gì, cùng đói được vài ngày chưa ăn cơm nạn dân đường như, thực ưu nhã đem một nồi lớn nắm canh uống được một giọt không dư thừa, sau đó đến gần Lục Vĩnh Hạo chính uống kia một chén bên cạnh, không hề vẻ xấu hổ hỏi: “Nhìn dáng vẻ của ngươi cũng không rất đói, vẫn là đi trước uy bảo bảo đi, này canh ta giúp ngươi cầm.....”

Lục Vĩnh Hạo nhất thời không tra, thật đúng là tin, đẳng cấp tiểu tử tử uy xong nãi nước sau, xoay người lại nhìn chính mình kia nhất oa, chỉ còn lại có trống rỗng xác tử.

“Mẹ ngươi! như thế nào như vậy có thể ăn! của ta đâu?”

Tuấn Hải vương từ lý hoài lấy ra chất lượng thượng thừa khăn lụa, ưu nhã đề khoe miệng, sau đó thần nhiên nói: “Hôm nay việc ngọc làm được nhiều lắm, ăn nhiều chút, cũng hảo bổ bổ đầu óc.”

Lục Vĩnh Hạo bị tức được yêu thích đều cổ thành cá nóc.

Lúc này, Tuấn Hải vương mới không chút hoang mang lấy ra ba đồ sấm trái cây: “Ta tại khe đá bên trong tìm thấy, tên của nó gọi ẩm hỏa quả, ăn có thể chống lạnh, nhưng là một lần chỉ có thể ăn một, này trái cây năng lượng rất lớn, trong bụng có khác gì đó hội trưởng dạ dày.”

Lục Vĩnh Hạo bán tín bán nghi tiếp nhận đến, cắn một ngụm nhiều nước trái cây, quả nhiên có một cổ dòng nước ẩm theo cổ họng vẫn chảy tới trong dạ dày. Đương một trái cây ăn đi khi, dạ dày đã trưởng được chậm rãi.

Có thể thiêu củi hữu hạn, kia đôi hỏa không lớn một hồi, lại càng đến càng yếu đi. Tuấn Hải vương đem trên người dày quần áo cởi ra, cấp ăn no liền ngủ tiểu anh hài khóa thượng sau, tựa vào trên cây nhắm mắt dưỡng thần.

Lục Vĩnh Hạo cách Tuấn Hải vương một mét xa địa phương nằm xuống, hắt không khỏi ngẩng đầu đi xuống bao phủ tại chính mình trên đầu Tess, này dày Tess chẳng những che quang, càng là giống cách âm tường bình thường, che ở ngoại giới tiếng vang.

Cũng không biết Lỗ Thập bọn họ hay không xuống dưới thanh lý Tess. Nhưng là tựa như Tuấn Hải vương nói như vậy, bọn họ nhất thời nửa khắc thật sự là ra không được.

Đáy cốc hơi ẩm chậm rãi phiếm đi lên, lãnh khí bức người, khả Lục Vĩnh Hạo bởi vì ăn kia khóa hồng trái cây nguyên nhân, cư nhiên thân thể còn có chút hơi hơi nóng lên, mà tại hắt ẩm áp trong ngực tiểu nữ anh cũng ngủ đạt được ngoại thơm ngọt.

Hắt nhin không được nhìn nhìn bên cạnh cách đó không xa Tuấn Hải vương, hắt trên người hiện tại chỉ có đơn bạc nội y, thêm xương cốt có thương tích, thân thể tựa hồ tại hơi hơi đánh lạnh run. Rõ ràng có chống lạnh trái cây, làm gì không ăn, hắt nhưng là tận mắt gặp Tuấn Hải vương tướng còn lại hai khóa trái cây lại để vào trong lòng.

Lưỡng đại nhất tiểu, liền như vậy tương đối không nói gì tại đáy cốc ngọc chính chính một ngày một đêm sau, Lục Vĩnh Hạo rốt cuộc minh bạch.

Nguyên lai kia trái cây cũng không phải đầy cốc nơi nơi đều là, Tuấn Hải vương giống như quét rác thăm bình thường sâu tầm, cũng bắt quá tìm đến đây như vậy tam khảo.

Mà đương Lục Vĩnh Hạo ăn cuối cùng một viên khi, nhìn đã hơi hơi có chút phát sốt Tuấn Hải vương, rốt cuộc nhịn không được, đứng dậy đi tới hắt bên người, thở phì phì ngồi xuống, không được tự nhiên đem Tuấn Hải vương kéo vào chính mình trong lòng.]

Tuấn Hải vương như trước không có bao nhiêu ngôn, chỉ là cứng ngắc thân thể, lại chậm rãi phóng nhuyển, thân thủ ôm chặt Lục Vĩnh Hạo eo. Lục Vĩnh Hạo có tâm tưởng mắng hắt, lại phát hiện Tuấn Hải vương trán nóng lên, nhưng thân thể lạnh lẽo đặc tượng đóng băng, hắt chỉ có thể không được tự nhiên trang thanh, mặc cho Tuấn Hải vương tưởng chính mình cùng bảo bảo ôm vào trong ngực, cảm thụ được phía sau kia khoẻ mạnh ***g ngực chậm rãi do lạnh lẽo trở nên khô nóng, chỉ là này nóng lên lạnh lùng luân phiên, chẳng những khiến hắt toàn thân đều run lên nhất hạ..... Tựa hồ tâm..... Cũng cùng run lên.

Đương lại tỉnh lại khi, Lục Vĩnh Hạo rốt cuộc cảm thấy một tia lương ý, hắt phát hiện chính mình cư nhiên mặt hướng tới đại vương tử. Tiểu anh nhi bọc tầng tầng quần áo, thực an ổn ngủ. Mà chính mình trước ngực quần áo bán giải, nhất chỉ đại thủ chính làm càn ở bên trong xuất nhập.

Nửa thân trần trước ngực nổi lên đang gắt gao kê bên kia không biết xấu hổ nam tử cường tráng ***g ngực.

Đương phát hiện Lục Vĩnh Hạo rung động nhất hạ mí mắt khi, Tuấn Hải vương khoe miệng đã kề sát đi lên, đem Lục Vĩnh Hạo phản xạ tính phản kháng động tác tất cả đều gắt gao giam cầm tại chính mình trong lòng, Lục Vĩnh Hạo bị Tuấn Hải vương tà ác hạ lưu thủ pháp xoa nắn được Sí Hỏa càng phát ra nồng đậm, khiến hắt khó chịu phải chết.

“Ấm hỏa quả đã không có, không nghĩ đông chết, chúng ta liền được làm chút có thể nóng lên sự tình.....” Nói xong nghiêm trang lý do sau, hắt bắt đầu một đợt mới ép buộc, rộng rãi bàn tay tại Lục Vĩnh Hạo nội y lý không ngừng xoa nắn, hôn môi từ trên trán cổ, một đường triều hạ.

Sở đến chỗ, phẳng phát thật sự gieo xuống hỏa chủng bình thường, nóng hôi hổi.

“Ai! dừng..... Ta..... Ta hắt mù không lạnh!” Lục Vĩnh Hạo bị Tuấn Hải vương thành thạo kỹ xảo biến thành cả người run rẩy, đương Tuấn Hải vương cầm hắt nóng bỏng Chà đập khi, tục tăng thanh âm lý rốt cuộc bí mật mang theo ra nồng đậm trầm thấp thanh.

“Thật là nhiệt, dừng bấn, nhịn xuống điểm, chúng ta chỉ là sưởi ấm mà thôi.” Đương Lục ca bị tha ma được rốt cuộc nhịn không được, muốn nhất tiết ngàn dặm là lúc, Tuấn Hải vương lại tà ác nắm chặt ở miệng cống khẩu, khiến lập tức muốn liền đạt được khoái hoạt chết non tại giữa sườn núi.

Lục Vĩnh Hạo hung tợn trừng hướng về phía Tuấn Hải vương, lại phát hiện hắt trên mặt tràn đầy ôn nhu vô hại tiểu ý:“Làm sao được? Của ta Bối Gia trùng như vậy thấp lượng cơ khát ánh mắt nhìn ta, làm hại tâm của ta lại bắt đầu nhuyển, Bối Gia tiểu bảo bối, ngươi muốn cái gì? Là như thế này..... Vẫn là như vậy?”

Sưởi ấm hoạt động thành quả văn hoa, Lục Vĩnh Hạo ra một thân đại hân, ngoại đáp một cái ướt sũng dững quần. Đương Tuấn Hải vương hơi hơi nhắc lên hắt lưng quần, nhìn bên trong rồi tỉnh rồi mù vải dẹt khi, Lục Vĩnh Hạo rốt cuộc nhịn không được, một quyền đầu chính kích tại Tuấn Hải vương thụ thương xương sườn cốt thượng.

Tiểu anh nhi trừng mắt to, tỉnh tỉnh mê mê nhìn chính mình thân nương mưu sát thân cha. Liên tại đây cốc lập tức muốn phát sinh luân luân thảm kịch là lúc, bọn họ trên đầu dày hậu ti vong rốt cuộc lộ ra một tia khe hở.

“Vương, ngài lại bên trong sao?”

Lỗ Thập lỗ mãng thanh âm thật sự là giống như thiên âm bình thường truyền vào bạn Lỗ Thập thanh âm, còn có một dây thừng thùy xuống dưới.

Tuấn Hải vương cùng Lục Vĩnh Hạo rốt cuộc từ tử vong đáy cốc trèo lên đến khi, liền thấy Đế Tư tân nhậm Thánh Hậu, chân đầy mặt rơi lệ đứng ở vách đá biên, khi hắt thấy chính mình trạng phụ thân ảnh khi, liền khóc một đầu ngã vào Tuấn Hải vương trong lòng

54. Chương 54

Nguyên lai Thánh Hoàng gặp nạn tin tức truyền đến trong cung sau, liên phu nhân liền tự mình đi đến này đoạn nhai bên cạnh chờ đợi.

Nhìn tuổi trẻ trượng phu gặp nạn, nước mắt quả thực thẳng thành hà.

Lục Vĩnh Hạo phát hiện Thánh Hoàng đại nhân vừa thoát khỏi khốn cảnh, quanh thân khí tràng nhất thời trở nên lạnh lùng cao quý, nhai để thưởng thực tiện đức hạnh liên không còn chút tro, trừ bỏ vô vô Thánh Hậu bả vai lấy kì an ủi ngoại, lại cũng không thấy hấn cùng bảo bảo liếc mắt nhìn.

Ngược lại là Thánh Hậu, xóa bỏ nước mắt sau, lướt qua Thánh Hoàng bả vai, thâm thâm nhìn phía Lục Vĩnh Hạo.

Kia liếc mắt nhìn, tựa như tại biển sâu trung lạnh lạnh du ra cá mập, nhanh nhìn chăm chăm ngồi chờ chết con mồi.

Lục Vĩnh Hạo một tay ôm hài tử, lung lay duệ dây thừng thân bả vai, hấn biết, này đầu cá mập đuổi kịp nhất thể giống nhau, chỉ còn chờ chính mình rơi vào rồi hấn địa bàn, lại từng bước nuốt trôi tằm ăn lên.....

Trong lòng bảo bảo nháy mắt to nhi, ngập nước nhìn chính mình, Lục Vĩnh Hạo vô vô bảo bảo tiểu môn:“Trưởng điểm tâm đi, trừ bỏ hấp bình sữa tử, chúng ta cũng phải học học bảo mệnh a!”

Tiểu oa nhi tử hoàn toàn thể hội không đến thể đạo gian khổ, theo thân mục thủ thể thả tròn xoe vang thí, lại lặc lặc cười mở.

Trải qua lần này vương phủ gặp nạn khúc chiết, Lục Vĩnh Hạo ngược lại là trước tiên tiến cung.

Một chiếc xe ngựa nhỏ, theo hoàng cung thiên môn liền đi vào.

Vú em Bồ Lạp Đạt ngồi ở trong xe ngựa giúp hấn ôm hài tử, lại bắt đầu nói đầu đầu thượng hoàng cung các loại lễ nghi cấm kỵ.

“Tiền nhiệm Thánh Hoàng không có sắc phong Thánh Hậu, nhưng là tân nhậm Thánh Hoàng đã đại hôn, cưới Thánh Hậu, Thánh Hậu tôn là quốc mẫu, người về sau sinh hạ đến tử tự nuôi nấng quyền liền muốn đều về tại Thánh Hậu danh nghĩa, nhưng là này nhất thai là nữ hài, tổng là không tốt về tại tôn quý Thánh Hậu danh nghĩa, khụ, người nha, tiếp theo thai cần phải không chịu thua kém a!”

Lục Vĩnh Hạo hiện tại am hiểu sâu cùng trung phó ở chung chi đạo, cầm bản để tư đại lục vỡ lòng biết chữ bản vừa nhìn vừa liên tục gật đầu:“Người yên tâm, ta nhất định nhớ kỹ Đế Tư tổ huấn, tiếp theo thai trực tiếp sinh mang tam đem nhi, khiến người Thánh Hậu từ tóc đến chân đều bên nhi có mặt mũi! mẹ kế đương vừa ý thư sướng, bất quá ngài hiện tại có thể hay không nghỉ một chút. Này trong bụng cho dù có tử tử cũng phải nhường người nói đầu đầu phá thai!”

Bồ Lạp Đạt tầng tầng thở dài, không có nói nữa ngữ.

Vào hoàng cung, sớm liền có vài người chờ ở kia. Cầm đầu là một hình dung khô quái lão phụ,

Cái kia khô quái lão bà mang theo vài cái trong cung thị vệ đi tới, tiêm giọng nói:“Này chính là tân vào cung Bồ Gia phu nhân?”

Bồ Lạp Đạt là hoàng cung lão nhân nhi, tự nhiên nhận được nữ nhân này là Thánh Hậu liên phu nhân tâm phúc thị nữ, tân tiền nhiệm cung đình thị nữ chủ quản, vội vàng hướng hấn thi lễ nói:“Đúng vậy, đan na thị quan, hấn chính là Bồ Gia phu nhân.”

“Được rồi, người liền đưa đến này đi, ta tự nhiên sẽ cho Bồ Gia phu nhân an bài chỗ ở khởi cư đồ dùng.”

Nghe lão bà mà nói, Bồ Lạp Đạt không có đứng dậy, như cũ tất cung tất kính nói:“Bồ Gia phu nhân chỗ ở đã sớm có an bài, hấn vừa sinh sản hoàn tất, Đại Tế Ti lo lắng hấn thân thể thượng có trọc khí, cần tìm kiếm thủy khí tràn đầy địa phương tinh lọc, đẳng Bồ Gia phu nhân dần xếp hảo, tiểu nhân lại thân tự hướng thị quan đại nhân giao tiếp công việc.”

Này đàn na [chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng], tại lão Thánh Hoàng lúc ấy, ỷ vào liên phu nhân tên tuổi, ở trong cung tạp dịch quần bên trong là nói một thì không có hai.

Hiện tại tân quan tiền nhiệm, hỏa thiêu được chính vương, lại cố tình bị Bồ Lạp Đạt một ngum từ chối, tự nhiên nét mặt già nua có chút không nhịn được nếp gấp, càng trọng yếu hơn là đây là Thánh Hậu tự mình công đạo sự tình, nàng càng không thể làm hồng!

“Lớn mật! người tính thứ gì? Thánh Hậu công đạo sự tình, người cũng dám cãi lời! Nói vung tay lên, liền sai người dựng lên Bồ Lạp Đạt, đặt tại lạnh lẽo đá phiến địa thượng. Bồ Lạp Đạt cùng Lục Vĩnh Hạo giống nhau, cũng là vừa mới sinh sản không lâu, thân mình xương cốt không tính rất hảo, tại bị ấn đi xuống một chốc kia, trán khải ở trên mặt đất, nhất thời máu tươi chảy ròng.

Nhìn xem! này chính là sự nhi mẹ kết cục! Lục Vĩnh Hạo ở trên xe ngựa nhìn xem rõ ràng, hấn trong lòng biết là kia Thánh Hậu cấp cho chính mình một hạ mã uy, lão vú em chẳng qua là đụng vào nhân gia huyệt sủng thượng.

Nhìn Bồ Lạp Đạt nhậm nhân khi dễ cảnh tượng, hấn cau mày, nghĩ nghĩ, từ trên xe ngựa nhảy xuống tới. Hấn cũng không phải là tướng cứu vị kia tuyệt thế trung phó, thuần túy là nhìn này vài cái chó săn giống nhất bức tường chặn hấn tầm mắt cùng mới mẻ không khí, đại gia khó chịu, tự nhiên là muốn đánh người.

Đi đến này phiến hủy nhân tam quan trên đại lục, Lục Vĩnh Hạo đã triệt để buông thân là xã hội đen lưu manh chí khí cùng tôn nghiêm, động thủ đối tượng không xem tính tuổi, chỉ nhìn chính mình nàng mẹ có thể hay không một mình đấu được động.

Trước mắt này khô quắt lão bà, từ các phương diện đến xem, đều là tuyệt hảo khiêu chiến đối tượng, Lục ca có điểm nóng lòng muốn thử, tướng trù nha hai chân.

Đáng tiếc không đợi hấn phát huy, có một người so với hấn càng nhanh.

Không biết từ cái gì tới được Lỗ Tháp một cước liền đạp bay cái kia kêu gào đàn na, lại huy khai chó săn nhóm, đem Bồ Lạp Đạt duệ đứng lên xả vào chính mình trong lòng.

“Đại Tể Ti hạ đạt mệnh lệnh quan hệ đến Thánh Hoàng an nguy, kia dung được các người này đó ti tiện hạ nhân lắm miệng, đều cút ngay cho ta!” Lỗ Tháp tướng quân trung khí mười phần, chấn đắc nhân mạng tai thăng

Lão phu nhân nhẩn mặt bò lên, nhẹ giọng lải nhải nhắc, là chính mình không đối, sau đó cúi đầu, thối mặt vội vã về phía chủ tử báo tin đi. Bồ Lạp Đạt thủ ôm bụng, toát ra mồ hôi lạnh tẩm ướt tóc của hấn. Lỗ Tháp lộ ra đau lòng thần sắc, cúi đầu, cũng không biết đối tại lão vú em bên tai nói những gì.

Lục Vĩnh Hạo nghe không rõ hấn nói ra từ ngữ. Khả Bồ Lạp Đạt nói lại nghe rõ ràng: “Thỉnh..... Tướng quân tự trọng,..... Mau..... Mau phóng ta đi xuống, ta muốn còn có thánh mệnh trong người.”

Lục Vĩnh Hạo đi qua đỡ từ Lỗ Tháp trên người giãy dụa xuống dưới vú em, về tới trên xe ngựa.

“Như thế nào? Hấn lại muốn khiến người lùi lại về hưu tuổi?” Lục Vĩnh Hạo đem bên người trang nước ấm bình nhỏ đưa cho Bồ Lạp Đạt, cũng trên chọc nói.

Khả bình thường nghiêm trang vú em lại đầy mặt kinh hoảng, chỉ lo rầm rầm uống nước, cũng không biết trong lòng nghĩ cái gì.

Rất nhanh, bọn họ một đường đi tiểu môn quá góc, rốt cuộc đi đến một chỗ nghỉ nhân hoa viên, cũng không biết là người nào thiết kế, hồ trung tâm là một khối ốc đảo, rậm rạp rừng trúc chỗ sâu điều để thanh thanh truyền lại đây, toái ngọc bàn âm thanh của tự nhiên phân dừng ở một chỗ kiến vu hồ trung tâm tiểu ốc thượng, bốn phía nùng lục càng phát ra làm nổi bật ra Lâm Dã sâu thẳm.

Hồ bên này để án bên cạnh, có một cái nhỏ vụn thạch tử phô thành Tiểu Lộ, một đường kéo dài lại đây,, không biết tên đằng liễu tại từ từ thần trong gió, giống như con hát vũ tự bàn bất động đứng đưa tại nhân trước mắt, soạt soạt vang lên một mảnh giống như mỹ nhân quần áo vuốt phẳng quần áo thanh.

Muốn đến giữa hồ mà nói, duy nhất đường nhỏ chính là ngồi trên bên hồ một con thuyền nhỏ, sau đó đăng đến hồ bờ bên kia.

Đương dẫn đường thị vệ ý bảo Lục Vĩnh Hạo lên thuyền khi, Lục Vĩnh Hạo trong lòng rối cuộc minh bạch, đây là đổi thang mà không đổi thuốc, chính mình như trước muốn quá tù phạm sinh hoạt, chẳng qua Đế Tư lãnh cung tu kiến được thật đúng là rất khác biệt. Phí tâm phối hợp một mảnh như vậy rất khác biệt thủy cảnh, có chút phí phạm thiên vật a!

Tiểu ốc nhìn không lớn, nhưng sinh hoạt khởi cư đồ dùng ngược lại là đầy đủ mọi thứ.

Lục Vĩnh Hạo vốn tưởng rằng có thể ở này tứ phía hoàn thủy địa giới hảo hảo tĩnh dưỡng nhất hạ tiếng động, không nghĩ tới thiên còn không có toàn đêm đen đến.

Thánh Hoàng đại nhân đã đứng ở đầu thuyền, chậm rãi nhích lại gần.

Theo bờ mạn lục đẳng cửa sổ nhìn lại, liền nhưng xem đến cái kia đã thay một thân tố hắc y phục hàng ngày nam tử, biếng nhác rồi tung kip eo tóc dài, cười thân thủ tiếp được từ trong rừng rậm bay ra vài lần hoàng miệng hồng trào chim chóc.

55. Chương 55

Tiểu anh hài thấy nàng thân cha đến đây, liệt cái miệng nhỏ nhắn ngược lại là y y nha nha cười chưa xong, Tuần Hải Vương Tiên ốc, đem phương nắp đây mới đặt ở trên thuyền nhất chỉ hộp đồ ăn đem ra, mở ra nắp đây, bên trong là trang là tràn đầy một chén nấm canh, mặt ngoài phiếm một tầng tiêu đáy nổi tử hắc tra.

Lục Vĩnh Hạo đề mũi nghe nghe:“Người..... Đây là tính toán tử ta chăm tử?”

Có lẽ là bốn bề vắng lặng, Thánh Hoàng đại nhân cuối cùng là buông xuống đế vương tư thế, khôi phục thành dĩ vãng ôn hòa nho nhã không lạnh không nóng dạng:“Hôm nay đi ngoại ô tuần tra binh doanh, hồi hương đã trên đường trưởng chúng ta tại nhai để ăn đến cái loại này tiên ma, thuận tiện dùng quân doanh nổi nấu chút, bất quá không biết vì cái gì, đáy nồi có chút hồ, bất quá hương vị hẳn là không sai.”

Tuần Hải vương cư nhiên có thể tự mình rửa tay làm canh thang, Lục Vĩnh Hạo nghe được sửng sốt. Bất quá hẳn cùng Vân ca tay nghề so sánh với thật sự là kém quá xa, loại này hắc ám liệu lý đừng nói ăn, liền tưởng tượng nhất hạ đều là đáng sợ.

Khả Thánh Hoàng đại nhân đã tự mình xắn lên ống tay áo đem bát đưa tới Lục Vĩnh Hạo bên miệng, theo thon dài ngón tay hướng lên trên nhìn lại, tôn quý ngự trên tay có một chuỗi rõ ràng có thể thấy được bọt nước, phỏng chừng là bị du bắn toé đến. Lục Vĩnh Hạo không nghĩ cùng hắn tái khởi vô vị miệng lưỡi chi tranh, kiên trì miễn cưỡng nhấp một ngụm.

Không nghĩ tới là, nhìn đáng sợ, nhập khẩu sau ngược lại là ngon dị thường.

“Còn có thể đi, ta làm bốn lần, cảm giác này cuối cùng một lần hương vị không sai.”

Hắn chỉ uống một lần Lục Vĩnh Hạo làm gà mờ nấm canh, lấy quen đao thương thủ liền có thể vô sự tự thống làm ra ăn ngon gì đó đến, hẳn không khỏi nhớ tới phía trước cùng Vân ca ra ngoài khi, nếu tại khách sạn bên trong ăn đến cái gì thích ăn hiếm lạ thức ăn, Vân ca quá vài ngày chuẩn có thể giống khuôn giống dạng phục chế đi ra.

Phía trước Lục Vĩnh Hạo ăn được vô tâm vô phế, nhưng hiện tại mới phát hiện, đây mới là sẵn diễm tối cao cảnh giới.

Vân ca như thế, hiện tại Tuần Hải vương cư nhiên cũng ngoạn nhi khởi này một bộ đến.

Thao! Lục ca cùng nuốt được dường như, nuốt vào miệng tiên canh, sau đó hỏi:“Ta cũng không phải sinh nhi tử liễu, liền tính hiện tại thân thể bị người cải tạo được có thể sinh hài tử, tiếp theo thai không chừng vẫn là nữ hài, người xem người cũng cười có thể sinh lão bà, người hiện giai đoạn nhiệm vụ chính là bảo tồn thể lực, hảo hảo sinh sôi nảy nở tiếp theo đại.....”

Nói còn chưa nói hoàn, Tuần Hải vương đã cúi xuống thân mình hôn môi ở kia trương lải nhải dày thần.

Lục Vĩnh Hạo trong lòng tiểu anh nhi sớm bị chuyển dời đến một bên anh nhi trong xe, hẳn cả người bị đặt tại mềm mại giường lớn chi thượng, đặt ở hẳn trên người nam nhân dùng răng nanh khẽ cắn bờ môi của hắn

khiến cho hắn chủ động chậm rãi trương miệng hé mở một khe hở. Kia căn Linh Xà bình thường đầu lưỡi bức bách khiêu khích miệng của hắn Đại Trương, vì xâm nhập trơn ướt đầu lưỡi cung cấp rộng lớn không gian, đầu lưỡi cùng đầu lưỡi hỗn chiến càng phát ra kích triển, Lục Vĩnh Hạo dần dần theo không hơn hắn tiết tấu, hô hấp càng ngày càng thô.

Đương Tuấn Hải vương rút cuộc chấm dứt này một nụ hôn khi, hắn chuyên chú nhìn còn lại còn tại từ từ nhắm hai mắt thở dốc nam nhân, lấy tay nhẹ vỗ về bờ môi của hắn, từng câu từng từ chậm rãi hỏi: “Ta cùng hắn so, người càng thích ai hơn?”

Lục Vĩnh Hạo không phản ứng lại đây, trực giác nghĩ hắn hỏi là lão Nhị vẫn là lão Tam?

Khả Tuấn Hải vương kế tiếp mà nói lại rất lớn ra ngoài hắn dự kiến: “Người trong cái thế giới kia ta, cũng có thể khiến người như vậy thoải mái sao?”

Lục Vĩnh Hạo mạnh trừng lớn ánh mắt, Tuấn Hải vương là như thế nào biết Vân ca tồn tại? Chẳng lẽ.....

“Vu Lão Lục đối với người nói gì đó?” Chỉ có thể là Vu Lão Lục, này kẻ lỗ mãng tại đối mặt Tuấn Hải vương khi là không hề cảnh giác.

Tuấn Hải vương thủ chậm rãi hạ di, đột nhiên gắt gao cầm hắn cổ: “Xem ra là thật đâu!”

Nghe hắn lời này ý tứ, tám chín phần mười là thử, Lục Vĩnh Hạo thân thủ dùng sức đi tách mở hắn bóp chặt chính mình thử.

“Người có ý tứ gì?” Đương Tuấn Hải vương rút cuộc nguyện ý buông tay ra, Lục Vĩnh Hạo lập tức ngồi ngay ngắn, khô cần hỏi.

“Tuấn Hải vương lại yên lặng nhìn hắn một cái, từ trong lòng lấy ra cái kia từ Vu Lão Lục mộng viên lý lấy ra cái kia kim tráp. Bên trong được hoàn đã bị vét sạch, trống rỗng hạp để lộ ra một hàng viết tay tự, như trước là để người xem không hiểu nòng nọc.

“Này đó tự là của ta chữ viết.....” Đương Vu Lão Lục theo ta nói lên có một người theo ta bề ngoài rất giống khi, ta đột nhiên suy nghĩ cẩn thận người mới gặp ta khi nghi hoặc tình hình, hiện tại người nguyện ý theo ta nói một câu nội bộ tình hình sao?”

Lục Vĩnh Hạo trong lòng biết là không giấu được, nhưng là hắn đột nhiên không quá xác định một khi Tuấn Hải vương biết chân tướng, vị này Thánh Hoàng quân chủ sẽ làm ra cái dạng gì hành động.

Kiếp trước chính mình có lẽ thật sự cùng đại vương Tử Thâm thâm yêu nhau đi? Cho nên Vân ca mới có thể bởi vì chính mình tử mà cảm thấy áy náy, nhưng là hiện tại vị này đi lên cửu ngũ chí tôn địa vị Thánh Hoàng căn bản không phải kinh lịch qua sinh tử chi biến Vân ca, hắn biết chân tướng sau sẽ làm cái gì

Bất cứ giá nào! nếu trận này xuyên việt dị thể trò chơi quy tắc là hắn viết xuống, kia hắn Lục Vĩnh Hạo ngược lại là muốn nhìn cuối cùng hắn muốn như thế nào kết cục?

Lục Vĩnh Hạo mạnh hít một hơi, đem chính mình đã biết kiếp trước cùng kiếp này hết thảy nói cho Tuấn Hải vương nghe.

Nghe Lục Vĩnh Hạo thao thao bất tuyệt lời nói, Tuấn Hải vương ánh mắt càng mị càng tế.

Đương Lục ca rút cuộc kể ra hoàn tất sau, Tuấn Hải vương đem ánh mắt thay đổi hỏi được hạp thượng, lấy ngón tay khẽ gõ kia mặt trên cũng không biết viết là cái gì tự, chậm rãi nói: “Ta sẽ bởi vì người mà buông tay ngôi vị hoàng đế xuyên việt đến của người cái thế giới kia?”

Như thế nào ý tứ, chính mình trải qua mãnh sự, lại không có người bức quá hắn, này phản lại đây còn ghét bỏ chính mình không đủ sấn đâu? Không xứng khiến hắn buông tay ngôi vị hoàng đế?

“Cũng không biết là ai tại vách đá, nhị bức hô hô nhảy xuống?” Nhớ tới này một cửa tiết, Lục ca lập tức đắc ý lên, vất chân bắt chéo trêu chọc khởi Tuấn Hải vương.

Tuấn Hải vương thân thủ sở hướng về phía Lục Vĩnh Hạo đầu, lúc trước bị thể thành trọc đầu đầu, nay tân sinh một tầng mềm mềm lông tơ, lại khôi phục thành phía trước hắc sắc, hắc sắc lông tóc tại Đế Tư đại lục là rất ít gặp, hắn là bởi vì tại từ trong bụng mẹ lý có chứa xà độc, mà bày biện ra cùng mặt khác vương

thất thành viên bất đồng phát sắc, mà trước mắt này không có gì bản sự, lại tổng là không biết lượng sức tiểu tẩn thú cùng hần phát sắc là giống nhau Nếu chính mình có thể ngoan tâm mặc kệ hần, hần không biết trời cao đất rộng Bối Gia có thể sống sót bao lâu đâu? Có thể hay không cũng giống hần nói “Kiếp trước” Như vậy thì thâm chết đi?

“Này gian phòng ở là ta mẫu thân.” Thánh Hoàng đại nhân rút cuộc mở kim khẩu, “Lúc trước nàng mang của ta thời điểm, ngay lúc đó quốc sư sợ của nàng xà độc xui làm bản hoàng cung thánh khí, cố ý sai người tạc hồ tu kiến này trong hồ đảo, ta từ sinh ra đến 6 tuổi phía trước luôn luôn tại này trên đảo nhỏ sinh hoạt. Này ngoài phòng hoa cỏ đều là ta mẫu thân tự tay chúng đi ra.”

Này tiểu đảo nói là đảo cũng khó vì nó, thí đại địa phương, ở trong này sinh hoạt 6 năm? Quả thực là tù phạm sinh hoạt, cũng khó trách hần cùng nơi này điều quần quan hệ hòa hợp, nói vậy sau này đắc thế sau, cũng thường xuyên đến nơi đây ức khổ tự ngột đi?

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên có chút minh bạch Thánh Hoàng đại nhân ý tứ trong lời nói, tại vách đá nhảy xuống, kia tuyệt đối là không nghĩ rõ ràng nhất thời trán nóng lên, hiện tại chốn cũ trọng du, nhớ lại thơ ấu huyết lệ sử, khẳng định kiên định lập trường không thả lỏng. Hiện tại hần cưới cái kia liên phu nhân chính là chứng cứ rõ ràng.

Nghĩ như vậy, trong lòng là một trận khắc cốt minh tâm hận a, hần mù này đức hạnh quả thực là thải trở về tọa!

Đời trước chính mình thỏa thỏa bị thiêu cháy nhiều tính tâm, hần mù thế nào cũng phải ép buộc cường điệu sống một hồi thụ nhất hạ nhị biến tội! Văn ca một, hần Tuấn Hải vương một, nhân cách phân liệt ngoan được rất cao a! một tình thâm không thọ, một kẻ tàn nhẫn.

“Không phải! người như thế nào ý tứ? Muốn hay không chúng ta đánh thương lượng thành sao? Ngài đâu? An an ổn ổn tọa của người Thánh Hoàng, thân là quốc gia người lãnh đạo, một ngày nghiên cứu điểm phát động xâm lược chiến tranh, nhiều thưởng điểm tẩn thú sinh hài tử, này bước rất tốt sao? Chính là làm phiền ngài hao chút kinh nhi, nghiên cứu nhất hạ đem ta như thế nào đưa trở về, dù sao ta hiện tại cũng rất dư thừa, người muốn là hạ quyết tâm đem ta nhốt tại này trên đảo vài năm, ta..... Ta Minh nhi|ngày mai liền khiêu hồ, nhìn xem chính mình có thể hay không xuyên trở về.....”

Nói còn chưa nói hoàn, Thánh Hoàng đại nhân đã đứng lên, một tay lấy hần ôm lấy, đi đến bên cửa sổ: “Người xem, này hồ thế nào?”

Lục Vĩnh Hạo không cho là đúng thân cổ nhìn hội, đột nhiên hiểu được: Lớn như vậy hồ, mặt hồ cũng không khởi một tia gợn sóng, tựa hồ không có nửa vật sống, liên ngư ảnh cũng nhìn không thấy.

“Này hồ nước đã bị ta đúc có chứa kim chúc trọng thủy, người nếu chân nhảy vào đi, hồ nước đổ vào của người miệng mũi, người sẽ sống nhìn chính mình đổ vào hồ nước dạ dày tràng bị trụ ra bên ngoài cơ thể, sau đó lại thâm chết đi, Bối Gia, nhảy xuống đi phía trước, nhất định phải hít sâu một hơi.”

Lục Vĩnh Hạo nghe được trông mắt đều nhanh trừng đi ra, nửa ngày mới nghẹn ra một câu: “Người đại gia!”

Ngày đó, Tuấn Hải vương tướng Lục Vĩnh Hạo đặt ở trên giường, hung mãnh làm bán túc, tại bị hần đùa nghịch ra một lại một đáng xấu hổ động tác khi, Tuấn Hải Vương tổng là càng không ngừng hỏi: “Thế nào, người thoải mái đến đều dài dầm, cái kia lớn tuổi ta cũng có thể khiến người như vậy sáng khoái sao?..... Ân? Vì cái gì nghĩ muốn trở về? Xem ra vẫn là bốn vương làm được không đủ.....”

Đằng Thánh Hoàng thiên kim ngọc trụ rút cuộc yển kì tức cổ thời điểm, sắc trời đã vì lạnh.

Tuấn Hải vương đứng dậy mặc hảo quần áo, lại nhìn nhìn nằm ở trên giường mê man quá khứ Lục Vĩnh Hạo, hần ngủ tướng vẫn là như vậy không tốt, đêm trải giường tà tà khoát lên đã khôi phục được rắn chắc trên bụng, trước ngực làn da, bởi vì đêm qua dùng lực quá mãnh, đã nổi lên một mảnh tử thanh.

Ngày hôm qua từ Bối Gia miệng nghe được cố sự, hoang đường ly kỳ, nhưng hần nghe thời điểm, lại cảm giác kia hết thấy khó có thể tin tưởng bên trong lại có một cổ mạc danh quen thuộc.

Nếu..... Hần thật sự chết..... Chính mình có thể hay không cuối cùng nhất sinh đổi được một lần lại ủng hần vào lòng cơ hội?

“Kiếp trước” chính mình thật đúng là người thất bại a! nắm chắc không trụ hiện tại, cũng nắm chắc không được tương lai, mở ra cái kia Tiểu Kim hạnh, nhìn kia đi “Chính mình” Tự tay viết xuống tự, Tuấn Hải vương khoe miệng treo đầy trào phúng mỉm cười.

Mất đi, chính là triệt để mất đi, còn vọng tưởng vẫn hồi bắt lấy những gì? Thật sự là đáng cười! tương lai trở lại cái thế giới kia?

Kia cũng phải nhìn hần đáp ứng không đáp ứng!

Hần đem cái kia kim hạnh sử dụng, xoay người lên thuyền, ly khai tiểu đảo. Sau ba tháng, Lục Vĩnh Hạo không còn có nhìn thấy quá Thánh Hoàng đại nhân liếc mắt nhìn.

Bất quá u vậy ở tiểu đảo ngày ngược lại là này nhạc vô cùng.

Vừa mới bắt đầu vài ngày, mặt hồ trôi nổi hơn mười cụ thân hắc y che mặt thi thể.

Tựa như Thánh Hoàng đại nhân theo như lời như vậy, người người bụng bị thoát duệ ra giang ngoại, không tại pháp y xem xét khoa luyện qua ba năm năm, đều không thể đi xuống ánh mắt xem bọn hần thê thảm bộ dáng.

Chết này một nhóm người sau, hồ bên trong ngược lại là chưa có tới dã dục bơi lội, khả từ tiểu thuyền đưa tới được thực vật lại bắt đầu ra vấn đề.

Lúc trước cùng Lục Vĩnh Hạo cùng đi đến, còn có ăn thử thị nữ, nghe nói là Lỗ Thập từ dị quốc mua đến được nhân, từ tiểu liên uy thực đặc thù thảo dược nuôi lớn hài tử. Liên tính là không dễ phát hiện mạn tính độc dược, vào của nàng khẩu, độc tính cũng có thể bị thôi hóa thành thập bội.

Cho nên, đương một ngục canh cá nhập khẩu sau, rất xinh đẹp một cô nương lập tức ngã xuống đất run rẩy, không đến ba phút liền chết quá khứ.

Từ ngày đó đi, thuyền nhỏ không hề đưa tới đồ ăn, sửa vi tự cấp tự túc, Bồ Lạp Đạt ngắt lấy gieo trồng tại trên đảo trái cây, phanh chế thành thức ăn, cung đại gia sử dụng.

Mà ốc sau một ngục đại hang, có thiên nhiên loại bỏ tác dụng, loại bỏ tiếp nhận mưa. May mắn hiện tại vượt qua Đế Tư mùa mưa, không thì này nhất đảo nhân, thật muốn dùng để uống nhất hồ độc thủy, thống khoái nhất hạ ruột.

Chính là ăn không đến nhục, khiến ăn hóa Lục ca trong lòng không lớn thống khoái, hiện tại hồi tưởng đứng lên, kia nhất oa tối như mực nắm canh cũng đến càng có nhân gian mỹ vị khí tràng, vài hồi nằm mơ, đều mộng con mẹ nó Thánh Hoàng đại giá quang lâm, một tay bưng nắm canh, một tay giơ nướng chân dê, mà chính mình ba ba chạy như bay đi ra ngoài, thẳng chảy nước miếng nghênh đón thánh giá.

Tại trong mộng tiết tháo tấn hủy không nói, tỉnh lại mở lại đầy bàn tự một bàn tử một bàn tử lục sắc, đột nhiên cùng phía trước xã đoàn lý vào nhà tù các huynh đệ có càng thâm tầng thứ cộng minh, hần lúc trước thăm tù thời điểm, còn nghe nói nơi đó một tuần còn có thể cải thiện một lần, cấp điểm thịt mỡ ăn đâu!

Con mẹ nó đương Hoàng đế tiểu lão bà, cư nhiên so ăn cơm tù hồn thắm! thượng nào nhất tổ lãnh cung trung thê lương a!

Bi phần rất nhiều, hần chỉ vào trên cây mấy chục chỉ chim chóc, đối Bồ Lạp Đạt nói:“Lộng cung cấp chúng nó đánh xuống nướng ăn! tặc ăn càng hương! miệng đều có thể đạm ra điều đến đây!”

Bồ Lạp Đạt ôm tiểu anh hài, chỉ chỉ ngoài cửa sổ, có thể nhìn đến ngẫu nhiên có phi trùng đi đến đảo trung, này điều điều, lập tức kích động cánh, tên bình thường thẳng hướng quá khứ, một ngục liền đem trùng tử nuốt vào bụng trung.

“Đế Tư độc tính cường trùng tử nhan sắc xích hồng, bất quá đô thành lý như vậy trùng tử lại rất hiếm thấy, nhưng là mấy ngày nay, bay qua đến trùng quần lại người người xích hồng, bất quá một không dư thừa đều bị này Thánh Hoàng tự mình tự dưỡng đi ra chim chóc nuốt, Bồ Gia phu nhân, ngài xác định hôm nay muốn ăn nướng điều sao?”

Lục Vĩnh Hạo bán giương miệng, hôn mê khẩu khí, thở dài một tiếng: “Đêm nay còn ăn rau xanh đi, nhớ rõ đem đồ ăn khỏa mặt trên phần quá nhất hạ du, điều thượng nước kiều nhất hạ, tấn..... Tận lực làm ra nhục vị đến a!”

Ngày đó ăn xong rồi rau xanh, Lục ca bái khung cửa luyện khiên dẫn đầu, đột nhiên nghe được xa xa chính cung trung truyền đến vẫn dễ nghe ngư giác hào thanh âm.

“Làm sao? Thánh Hoàng băng hà?” Lục ca ăn chạy miệng như cũ hồi thối vô cùng, hướng Bồ Lạp Đạt trên ghẹo nói.

Bồ Lạp Đạt vốn đang tại tiểu trong vườn bạt thảo, vừa nghe đến kia thanh âm, kích động được lập tức đứng thẳng thân thể, khoe mắt đuôi lông mày đều là tiểu ý: “Đây là trong cung hỉ hào! chúng ta Thánh Hậu hoà thượng vương tôn quý huyết mạch lạc!”

56. Chương 56

Lục Vĩnh Hạo thủ không bắt lấy khung cửa, đặt móng an vị ở trên mặt đất.

Tuy rằng trong lòng biết Tuấn Hải vương cùng hần mẹ kế miêu nị, này hần mục thật thông *** chứng cố bãi tại trước mắt, chân..... Thật đúng là.....

Lục Vĩnh Hạo bỏ xuống tại kia hoan hỉ được điều bái tứ phương chư thần vú em tử, xoay người vào phòng, đứng ở tiểu diêu trên giường, nhìn kia mi nhân cùng kia tư rất giống tiểu oa nhi tử, trong lòng kia cổ hỏa rất cuộc có chút áp chế không trụ.

Mang thai? Bị hần lão tử khai quá quang bụng, nhất định sinh là nam hài a! tiểu nắm canh xác định vững chắc giá thượng oa, hiện tại chân ngồi ở bên giường từng ngụm uy mang thai kiều thê đầu đi?

May mà hần khi đó nhìn kia một tay bọt nước còn có chút cảm động, mẹ sao, không phải lấy hần đương thí nghiệm phẩm đầu?

Dùng lực trạc nhất hạ, tiểu oa nhi tử nhuyển bạch cái bụng, tiểu anh hài lập tức sưng đỏ khởi mắt nhi. Lục Vĩnh Hạo trừng lớn ánh mắt hù dọa nàng: “Không cho khóc! lại khóc liền cho ngươi trên danh nghĩa đến ngươi sau nãi nãi kia đi!”

Tiểu oa nhi tử bị Lục Vĩnh Hạo như vậy nhất rống, cư nhiên thật sự cái miệng nhỏ nhắn vừa thu lại, đem tiếng khóc ô đến miệng, khả đôi mắt lại càng ngày càng hồng, chính mình bị chính mình ghen đến mức khuôn mặt tử giống tiểu hà đồn giống nhau,

“Thao!” Lục Vĩnh Hạo hùng hùng hổ hổ đem tiểu oa nhi tử ôm vào trong ngực, ngốc lắc lư, “Thật sự là khiếm các ngươi một nhà già trẻ nhất hộ khẩu bản! không khóc nga! không khóc.....”

Thật vất vả đem tiểu tử tử hống vui vẻ, Lục Vĩnh Hạo ngốc ngốc ngồi ở bên hồ, nhìn mặt hồ ngây người.

Vân ca..... Không biết thế nào, hiện thế lý như vậy khôn khéo nhân, như thế nào đời trước lại làm ra như vậy ngốc sự nhi đầu? Cuối cùng phí nửa ngày kinh nhi, lại rơi vào hạ cái gì?

Nếu có thể mà nói, hần chân hận không thể lập tức xuyên trở lại hiện thế đi, trước cấp Vân ca xung xung hỉ, nói cho hần lập tức liền muốn nhi nữ song toàn

Sau đó..... Ngồi ở Vân ca nhà cũ kia thụ ẩm dưới, nhậm đem tà dương đem trong viện mặt cỏ chiếu được loang lổ bác bác, tựa như hần thiếu niên khi, ở trong sân vượt qua thời gian như vậy, nằm ngửa nhìn phía Lam Trạm trạm thiên không, nhậm phù vân biến hóa bộ dáng du đăng không khoát im lặng Thiên Hải, khứu từ tiểu trong phòng bếp bạn chỗ nước sôi chấm điểm quay cuồng thanh, truyền đến mang theo hương vị, ướt át nhuận không khí,

Cùng Vân ca cùng nhau tĩnh nhìn thanh sắc trì thủy, nghe kia quen thuộc già nua thanh âm, đọc chính mình vĩnh viễn nghe không hiểu thơ cổ tuyển, nhậm năm tháng tĩnh đình, địch tịnh kiếp trước kiếp này sở hữu trần tục cùng si oan.

Liên như vậy lẳng lẳng, nhìn người nọ, đi hoàn cuối cùng thời gian..... Cõi như là còn mặc danh khiếm hạ tình trái.....

Nhưng là, này trong lòng duy nhất xa niệm, lại mắt thấy không thể thành nguyện. Có lẽ..... Chính mình liền sẽ như vậy chết già tại trong hồ đi?

Cùng Lục Vĩnh Hạo thống khổ so sánh, Thánh Hậu ngày nhưng là phong cảnh nhiều lắm.

Ngồi ở tẩm cung trước gương, liên phu nhân chính cẩn thận miêu tả mi nhân.

Muốn đạt được thánh tâm, há có thể chỉ bằng nương sinh nhi tử? Hẳn liền tính có mang, cũng không cho phép chính mình lộ ra suy sụp tinh thần sắc!

Trong gương bóng người, đầy đầu tịnh lệ tóc dài trút xuống xuống dưới, trời sinh mềm mại Nga Mi bị cẩn thận tu bổ phác hoạ quá, một đôi con ngươi đảo mắt sinh huy, đủ để cho nhân xem nhẹ khóe mắt không dễ phát hiện tế văn. Hương má dính tiền cống nước ngoài son phấn, tái quá ba tháng xấu hổ ba thân thánh hoa, hẳn nhẹ vỗ về thổ khí như lan môi, nhập thần hồi vị mấy ngày trước đây, này trương đàn khẩu cố gắng trương đại phun ra nuốt vào Thánh Hoàng vĩ vật tình hình.

Này chính là tuổi trẻ vĩ ngạn nam nhân a! liên phu nhân phát hiện một khi nhắm nháp thanh xuân tinh thần phần chấn, này làm bạn mộ khí lão giả ngày thật sự là nghĩ lại mà kinh!

Thánh Hoàng trải qua dư thừa, mưa móc đầy dề, hẳn lại nhờ quốc sư cẩn thận điều trị, quả nhiên không có mấy ngày công phu, chính mình thành công hoài thượng long chủng, tọa thực Thánh Hậu bảo vị.

Nói vậy vẫn âm thầm trừ hàng lực lượng phụ thân cũng có thể tạm thời buông lỏng một hơi.

Nhưng là đang ở trong cung hẳn lại từng không được khí, bởi vì..... Trong cung còn có một chương mất tiện nhân! cái kia trong hồ tiểu đảo, tựa như có một đạo chắc chắn tường vây, hẳn âm thầm hợp với nhân mã tất cả đều sát vũ mà về.

Trừ bỏ Thánh Hoàng, còn có ai có thể đem hẳn hộ được như vậy chu toàn? Sinh nữ nhi đều không có thể khiến Thánh Hoàng vong tình cùng hẳn, xem ra này lai lịch tà môn tấn thủ thật là có chút bản sự, cũng khó trách chính mình kia hai cái không lâu tiến nhi tử toàn một đầu đưa tại hẳn trên người.

Bất quá..... Chờ hẳn sinh nhi tử sau, loại này hạ tam lạm mặt hàng, hẳn tự có bản sự khiến tiện nhân từ Thánh Hoàng đẩy lòng lau đi được sạch sẽ!

Này ba tháng đến, Thánh Hoàng mỗi ngày cùng chính mình sinh ca vô hạn, căn bản vô hạ đi tiểu đảo sơ lộ cái kia thô bỉ đồ đệ tiện chính là chứng cứ rõ ràng!

Quay đầu nhìn nhìn thời trước sa lộ, Thánh Hoàng hẳn là cùng Trưởng Lão viện các đại thần khai hoàn hội nghị.

Liên phu nhân ở bên người thị nữ nâng hạ, chậm rãi đứng dậy đi đến tẩm cung cửa, chờ đợi Thánh Hoàng xuất hiện.

Quả nhiên, Thánh Hoàng đúng giờ xuất hiện tại chính mình tẩm cung chi ngoại.

Cỡ nào anh tuấn nam nhân a! cao lớn khôi ngô vóc dáng, khoan hậu bả vai khiến kia hoa quý lễ phục càng có vẻ phẳng phiu phục tùng, một đầu hắc sắc thẳng phát, bị kim liên buộc ở sau đầu, chỉ còn lại mấy lọn làm nổi bật hoa lệ ngũ quan, bị cặp kia thâm thúy ánh mắt nhìn thẳng khi, kia chuyên chú ánh mắt phẳng phát hẳn thể giới, chỉ còn lại có người một người.

Nhìn hẳn mang theo nho nhã tươi cười từng bước hướng đi chính mình, liên phu nhân đột nhiên cảm giác hô hấp đều có chút dồn dập.

Cùng này nam nhân thượng giường thân mình chính là một loại mạo hiểm, hẳn chính là tối cường xuân được, càng là cai không xong cổ độc, cái loại này kích tình đến cực hạn khoái hoạt, quả thực có thể để người quên hết thấy.

Tuy rằng mỗi lần một lần sinh hoạt vợ chồng sau, hần đều vụng trộm dùng quốc sư tự mình phối trí, nghe nói có thể giải *** xà chi độc được hoàn, nhưng là vì cái gì nhìn đến Thánh Hoàng, vẫn là có loại tim đập tăng lên, hai chân chi gian một mảnh tràn ra nóng ướt cảm giác đâu?

“Của ta Thánh Hậu, người như thế nào lại không nghe lời, phía sau phong đại, trăm ngàn không cần đứng ở đầu gió xử.” Sẵn sóc Thánh Hoàng vừa nói vừa giải hạ chính mình phía sau áo choàng, dùng nó bọc được Thánh Hậu thân thể, sau đó tự mình nâng hần về tới tẩm cung nội.

Liên phu nhân cũng bày ra một bộ xấu hổ mang khiếp thần sắc, đem thân thể của chính mình nhẹ nhàng mà tựa vào Thánh Hoàng trong lòng.

Tuấn Hải vương nhìn liên phu nhân hơi hơi hở ra bụng, nhẹ nhàng mà đem chính mình thủ đặt tại này thượng, ôn nhu nói:“Thế nào, bảo bảo ngoan không ngoan?”

Liên phu nhân mỉm cười vừa muốn gạt đầu, đột nhiên biến sắc, bởi vì hần đột nhiên phát giác chính mình bụng một trận ần ần quặn đau.

Tuấn Hải vương sắc mặt cũng lâm vào biến đổi, vội vàng khiến thị nữ mời đến tùy thời tại tẩm cung trung đợi mệnh Ngự Y.

Đương Ngự Y đuổi tới khi, liên phu nhân đã đau được sắc mặt trắng bệch.

“Sao lại thế này? Thánh Hậu vì cái gì sẽ đột nhiên đau bụng?” Thánh Hoàng xanh mặt hỏi.

Ngự Y dùng thủy tinh cầu tại kiểm tra lý trong bụng thai nhi động tĩnh sau, đầy mặt là hân ngẩng đầu, hơi nghi hoặc hỏi:“Xin hỏi tôn quý Thánh Hậu điện hạ, có hay không dùng cái gì được vật?”

Liên phu nhân hơi hơi ngẩng đầu, ánh mắt bị kiềm hãm, trừ bỏ quốc sư xứng kia phó giải độc hoàn, hần không còn có dùng quá cái gì đặc thù được liệu

57. Chương 57

Thánh Hoàng theo của nàng ánh mắt vọng quá khứ, thực tự nhiên nhìn đến đặt tại hoá trang trên đài nhất chỉ được hạp, mệnh thị nữ lấy đến sau mở ra được hạp liền thấy được bên trong được hoàn. Ngự Y tiếp nhận đến nhất khứu, sắc mặt đều thay đổi:“Hồi bẩm Thánh Hoàng, này được hoàn trong thường ngày mặc dù có cường thân kháng độc công hiệu, nhưng là Thánh Hậu lúc này có mang, ngược lại nguy cấp trong bụng tiểu vương tử sinh mệnh a!”

Thánh Hậu vừa nghe, có lẽ là bởi vì đau đớn, vốn giáo hảo khuôn mặt hơi hơi dữ tợn, trong lòng đối quốc sư xử trí phương thuốc không cẩn thận, mà âm thầm căm tức, hần thanh âm nhíu chặt, vội vàng hỏi:“Có biện pháp nào cứu lại thai nhi.”

“Này.....” Ngự Y tựa hồ mà vì nan bộ đáng.

Tuấn Hải vương cũng có chút vội vàng, một cước đạp quá khứ:“Có biện pháp nào người ngược lại là nói mau, cứu không được của ta Thánh Hậu trong bụng thai nhi, người cũng đi xuống chôn cùng đi!”

Ngự Y bị đạp được nhất ở bên oai, vẻ mặt đau khổ nói:“Này được hoàn được tính rất bá đạo, được thạch đã là uống công, duy nhất biện pháp chỉ có thể dựa vào Thượng Cổ ma lực phù hộ, truyền thuyết Đế Tư đại lục thánh thư có khởi tử hồi sinh công hiệu, nếu có thể tìm được thánh thư hơn nữa dùng trong truyền thuyết “Dựng dục chi bồn” Thánh khí gia trì, tài năng cứu lại trong bụng thai nhi sinh mệnh.

Thánh Hoàng nghe sắc mặt càng khó nhìn, thủ đặt tại Thánh Hậu bụng, cảm thụ được phúc lý thai nhi giãy dụa, hần nội tâm tựa hồ cũng lâm vào cực độ giãy dụa, cuối cùng hần rốt cuộc hạ quyết tâm. Sai người từ tế ti thần miếu mang tới hần sắp đặt tại kia thánh thư.

“Thánh..... Thánh Hoàng..... Không có thai dục chi bồn cũng cũng là không tốt a!”

Một bên Thánh Hậu lại cúi đầu, ánh mắt hơi trầm xuống, không ai biết hần vì cái gì mỗi lần đều có thể thuận lợi diên sản hạ hoàng tử chân chính nguyên nhân, trừ bỏ hần tự thân thể chất trội hơn cái khác tấn

thú ngoại, cái kia trong truyền thuyết có thể phù hộ kết thai, trú nham thanh xuân Thần Khí, kỳ thật liền tại trong tay của hắn.

Chính là dựa vào dùng để uống đựng dục chi bồn thịnh phóng nước suối, hắn mới có thể tại cung đình trung liên tục sáng tạo xuất thần tích.

Ngày đó Thánh Hoàng sai người đi tứ phương sưu tầm “Dựng dục chi bồn” hạ lạc sau, liền đem thánh thư an trí tại Thánh Hậu tẩm cung an thai. Liên phu nhân nhân hai mắt đầm lệ, thấp giọng xin lỗi thân mình không thích hợp, không thể bồi vương bạn giá, thỉnh Thánh Hoàng đi giá trở về chính mình tẩm cung.

Tuổi trẻ trưởng phu lúc lâm hành, nhìn hắn ánh mắt hơi hơi lộ ra khắc chế tức giận, xem ra đối với hắn tự tiện dùng dục rất là căm tức.

Đương Thánh Hoàng rời đi sau, liên phu nhân cắn răng ngồi dậy, cầm lấy kia bản thánh thư, ngồi trên xe ngựa nhỏ, theo thiên môn bên hướng về phía quốc sư phủ.

Đến quốc sư phủ, quốc sư đã sớm tại thiên môn chờ, này quốc sư trung đẳng dáng người, qua lâu lắm hậu đại sinh hoạt, thân thể có đôi chút vi béo phì; Một đầu lông đậm bạch phát, lại thô lại vừa cứng, nằm ở trên đầu; Thô đoan lông mi hạ, là một đôi ngăm âm trầm tính kế mi nhân, Viên Viên mũi thập phần độc đáo.

Khi hắn thấy Thánh Hậu đầy mặt thống khổ địa hạ xe sau, vội vàng cất bước tráng kiện đại phì chân, vội vàng nghênh đón.

“Của ta Thánh Hậu, ngài đây là làm sao?” Nói xong thực tự nhiên đem Thánh Hậu lâu vào trong lòng.

Làm bạn tại Thánh Hậu bên người có gần hai mươi năm, này xuất thân quý tộc tấn thú dùng để lung lạc chính mình không riêng gì tiền tài quyền thế, này trong lòng tràn ngập dự hoặc, Linh Lung hữu trí thân thể cũng là dày tường thường chi nhất, động tác lý tự nhiên lộ ra ái muội thân mật.

Nhưng là lần này Thánh Hậu tâm tình hiển nhiên không lớn thông thuận, nhìn quen Thánh Hoàng anh tuấn bộ dáng, nhìn quốc sư kia mạo du mặt béo phì trong lòng là lại nị oai lại sinh khí, “Ba” nhất miệng phiền quá khứ.

“Người cho ta ăn là cái gì? Vì cái gì của ta thai nhi bảo toàn không trụ?” Quốc sư cũng là sững sốt, vội vàng biện giải nói kia được hoàn không có vấn đề.

Khả liên phu nhân lúc này nào có tâm tình nghe hắn giải thích, phát phát tay, ý bảo hắn [nhánh chóng/khẩn trương] mang tới, an trí tại trong mật thất “Dựng dục chi bồn”.

Nhưng là, kỳ quái là hắn đem kia bản thánh thư an trí tại bồn trung khi, lưỡng giả không hề phản ứng, nhưng là liên phu nhân trong bụng phiền giang đảo hải đau đớn thật là chậm rãi giảm bớt.

Nhưng liền tại đây khi, mấy chục danh trong cung thị vệ vọt tới trong mật thất lập tức liền đem quốc sư cùng Thánh Hậu trì ở.

Liên phu nhân sợ tới mức biến sắc, tùy cơ trợn mắt trợn lên, lớn tiếng kêu lên: “Ta là Đế Tư Vương Triều Thánh Hậu, các người làm sao dám như vậy làm càn?”

Đúng lúc này, tuổi trẻ Thánh Hoàng cũng chậm chậm xuất hiện tại mọi người trước mắt.

“Thánh..... Thánh Hoàng..... Ta..... Ta mới nghe nói quốc sư có giấu Thần Khí, bởi vì lo lắng thai nhi an nguy, bất chấp rất nhiều, liền tự mình bái phỏng quốc sư đến đây..... Người xem, này đó thị vệ thật sự là rất làm càn!”

Tuấn Hải Vương An ngồi ở phòng trong chủ vị thượng, mỉm cười nhìn hắn lê hoa mang lệ Thánh Hậu.

“Ta tôn quý Thánh Hậu, người không cần lo lắng, chẳng qua là nhất bình thường lưu thông máu được tề mà thôi, được lượng không nặng, người hiện tại hắn là đã không đau đi?”

Liên phu nhân loại nào thông minh, trát vài cái mắt nị, lập tức đáy lòng trầm xuống: “Người vì cái gì muốn làm như vậy, ta trong bụng hoài được nhưng là người chờ đợi đã tử tự?”

Tuấn Hải vương nhếch lên khoe miệng, cười lạnh nói: “Thật là ta chờ đợi đã lâu, Đế Tư trên đại lục từng có quá nữ nhân sản tử sự lệ, cái kia nữ nhân có được “Dụng dục chi bồn” Cùng trong truyền thuyết thánh thư, càng chủ yếu là, nàng lợi dụng đương thời Thánh Hậu trong bụng hoàng gia thai nhi huyết nhục làm nghi thức tế lễ. Rốt cuộc thành công sáng tạo thần tích, sinh hạ một nam hài.

Đáng tiếc là..... Nay nữ nhân sau này bị bí mật phân thân xử tử, như vậy nguy cấp hoàng thất huyết mạch đáng sợ bí phương cũng cùng mai danh ẩn tích.....”

Liên phu nhân nghe được sắc mặt tái nhợt, đầu môi hỏi:;“Người..... Đến tột cùng muốn làm gì?”

Thánh Hoàng chậm rãi từ trong lòng lấy ra một phen sắc bén chảy thủy, giống ngày xưa bình thường ôn nhu cười nói: “Ta muốn người trong bụng thai nhi.”

“Không!” Liên phu nhân sắc mặt trắng bệch, trên đầu phát quan cũng bị đánh rơi xuống xuống dưới, thác nước bần mái tóc buông xuống đến địa thượng: “Hắn nhưng là toàn bộ Đế Tư thần dân chờ đợi đã lâu vương tử a! hắn là cam đoan người củng cố ngôi vị hoàng đế huyết mạch a! người..... Người như thế nào nhẫn tâm..... Chẳng lẽ người..... Là vì cái kia thô bỉ lai lịch không rõ tấn thú?”

Tuấn Hải vương chạy tới liên phu nhân phụ cận, một cước hung hăng đạp ở liên phu nhân ngực, kia ôn nhu tiểu ý thậm chí có chút khùng bố: “Tài cán vì ta sinh hạ kế thừa Đế Tư sự nghiệp to lớn tử tự chỉ có hắn, chỉ có thể sản nữ anh thể chất thì thế nào? Ta nhất định sẽ nghĩ biện pháp tẩy đi khiến hắn bị long đong chỗ bẩn, danh chính ngôn thuận đứng ở Đế Tư thần dân trước mặt! về phần người? Ngay cả chính mình hai nhi tử đều có thể vô tình hiến tế, tin tưởng cũng không kém người trong bụng kia một chưa thành hình đi?”

Liên phu nhân bị ép tới không kịp thở đến, hắn trong lòng một trận phát run: “Đây là thế nào đáng sợ bằng lãnh dã thú, hắn không riêng gì trong thân thể tẩm đầy *** xà chi độc, hắn tâm cũng giống độc xà bình thường lục thân không nhận, chính mình như thế nào sẽ cho rằng chỉ bằng mượn tử tự liền có thể dẫn đo trụ này dã thú đâu!”

“Phụ thân ta sẽ không để yên! người cho rằng người có thể tiếp tục an ổn ngồi ở vương vị thượng sao?” Nghe liên phu nhân uy hiếp, hắn tươi cười dần dần mở rộng: “Đại hôn sau trong khoảng thời gian này, đã đầy đủ ta âm thầm bố trí. Người cảm giác chính mình phụ thân trong tay binh lực rất mạnh sao? Ta vài lần truyền triệu hắn phản hồi đô thành, hắn đều dám minh mục trương đảm phản kháng, khiến ta cuối cùng một điểm tích tài chi tâm mất hết. Hy vọng hắn thích hôm nay xúi giục chi dạ, bị thủ hạ cơ Viên đại tướng âm thầm binh biến, nhất định rất bận rộn, khẳng định là vô hạ bận tâm hắn kia tôn quý Thánh Hậu ái tử.”

Liên phu nhân giống như đợi làm thịt sơn dương bình thường, bị bọn thị vệ cởi quần áo giá thượng cao cao tế đàn.....

Ngày đó đêm khuya, Lục Vĩnh Hạo ngủ được mơ mơ màng màng, lại bị nhân nhẹ nhàng mà điều tỉnh, mở buồn ngủ vừa thấy, nhiều ngày không thấy Tuấn Hải vương chính mỉm cười ngồi ở bên giường.

Cái này sâu gây mê đều không có, hắn chậm rãi ngồi dậy, mơ hồ cảm giác ngồi ở bên người nhân thân thượng truyền đến một cổ dày đặc huyết tinh.

“Sao người lại tới đây.....” Nói còn chưa nói hoàn, hắn ánh mắt liền rơi xuống Thánh Hoàng đại nhân mang đến hộp đồ ăn tử thượng.

Mẹ, sẽ không là lại đang nằm mơ đi? Lớn như vậy hộp đồ ăn tử! không biết có hay không nướng chân dê?

Đáng tiếc Tuấn Hải vương trù nghệ không có như thế nào sở trường, mang sang đến như trước là một chén nấm canh, lần này ngược lại là không có thiếu hồ, chỉ là nấm canh lý có một tầng quỹ dị huyết đậu hủ giống nhau cận.

“Vừa mới ra oa, còn nhiệt” Khi nói chuyện, kia bát đã đưa tới Lục Vĩnh Hạo bên miệng.

Mấy tháng không gặp nhục tinh tử, huyết đậu hủ đều thành cải thiện hiếm lạ vật. Lục Vĩnh Hạo cũng không khách khí, từng ngậm từng ngậm đem một đêm kia canh uống đến trong bụng.

Nhưng là này canh lý huyết vị quá nồng, uống xong đi sau đều có chứng ỉn ỉn buồn nôn cảm giác, Lục Vĩnh Hạo tưởng phun, lại bị Tuấn Hải vương lập tức đè lại huyết vị, mùi tanh bị đè nén tại cổ họng nhi lý, khó

chịu được đòi mạng.

Nhưng liền tại đây khi, Tuấn Hải vương đã cởi quần áo, ôm hân ngã xuống trên giường.

Ta dựa vào! này hân mục hoàng gia nhục nhưng thật sự không phải ăn không phải trả tiền, nhục trái nhục thường a! nước canh còn chưa tiêu hóa đâu, liền cái này được bồi vương bạn giá. Lục Vĩnh Hạo dừng đề có bao nhiêu không được tự nhiên: “Như thế nào? Người đại lão bà mang hài tử không có phương tiện người đánh pháo? Liền sợ ta này đến thoải mái đến đây? Ngài ngược lại là rất sẽ an bài..... Ngô.....”

Nói còn không có nói xong, liền bị Tuấn Hải vương khêu gợi môi gât gao phong thượng. Đêm hôm đó, Tuấn Hải vương tựa hồ so bình thường càng thêm thô bạo kích cuồng, Lục Vĩnh Hạo giống như tình ái con rối giống nhau, bị hân không chút khách khí hưởng dụng, thế cho nên cuối cùng, thu nạp không nổi cửa sau bị niềm trù tính dịch quán chú được tràn đầy, không nhịn được ra bên ngoài chảy xuôi. Bắp đùi xử giống như tràn ra bạch sắc con suối, mà chính mình tích góp từng tí một mấy tháng lượng, cũng đem còn lại giường triệt để ướt nhẹp.

Đương Lục Vĩnh Hạo ghé vào Tuấn Hải vương trước ngực, hôn trầm ngủ đi khi, Tuấn Hải vương nhẹ nhàng vuốt ve hân kia nhất chỉ trụ lủi vành tai, lúc trước tam vương tử dùng có chứa pháp lực thuốc mỡ che hân thiên linh huyết, che đầy Đại Tế Ti gia trì pháp lực, tháo xuống kia chỉ vòng tai.....

Hân từ bên người quần áo lý một lần nữa lật ra kia chỉ vòng tai, nhẹ nhàng mà đứng ở Lục Vĩnh Hạo nhĩ mắt bên trong.

Đây là hân Bối Gia, tiên sống, lỗ mãng nhưng là lại có một viên đại khí dũng cảm tâm, hân chú định chỉ có thể đứng ở chính mình bên người, sinh sản sinh lợi chính mình tử tự, liền tính vì thế động nộ chúng thần, cũng lại sở không tiếc, ai cũng không thể đem hân từ chính mình bên người cướp đi. Liền tính là cái kia song song trong thế giới chính mình, cũng không được!

58. Chương 58

Đêm hôm đó, Lục Vĩnh Hạo thượng đang ngủ, liền bị di ra tiểu đảo.

Khi hân mở mắt ra khi, chính mình đã nằm ở Thánh Hoàng cao lớn huy hoàng tẩm cung chính điện bên trong.

Nhìn chính mình rời giường, một loạt thị nữ ở bên dưới chờ hầu hạ chính mình thay quần áo, như vậy phô trương thật sự là làm người ta ngạc nhiên.

Bất quá cũng có mất hứng nhân. Ví em Bồ Lạp Đạt cả ngày đều sầu khổ mi nhãn, nghe bên ngoài lại thổi bay, thanh âm trầm thấp ngư giác hào thanh, càng không ngừng rơi lệ.

Lục Vĩnh Hạo tại nghiêng đầu nghe một hồi hỏi: “Đây là cái gì ý tứ? Thánh Hậu hoài song bào thai?”

Bồ Lạp Đạt nhẹ nhàng lau nước mắt ghen ngào nói: “Thánh Hậu để non tấn thiên, toàn bộ Đế Tư muốn đi vào nửa tháng đại tang chi kì.”

“A?” Lục Vĩnh Hạo nghe được sửng sốt, như vậy có thể sinh đẻ trứng kê như thế nào sẽ không hề dự triệu để non tấn thiên đâu? Hân nhưng không có Bồ Lạp Đạt thiên chân kinh nhi, không biết vì cái gì, trước mắt tổng là hồi tưởng khởi Tuấn Hải vương lãnh khốc mệnh lệnh Lỗ Thập bóp chết Ba Tư thần tiểu vương tử tình hình.

Này Tuấn Hải vương thật sự là có thể so với đồng thoại cổ sự bên trong “Lam hồ tử”, quả thực là sát thế hệ chuyên nghiệp a! Lục Vĩnh Hạo điểm nhẹ chính mình cái kia tiểu tử: “Hài tử a, vụng trộm nhạc đi, người như vậy không chiêu nhân thích, cư nhiên có thể thuận lợi sinh hạ đến, thật sự là kỳ tích a!”

Quả nhiên không lớn một hồi, Thánh Hậu tấn thiên tin tức truyền khắp toàn bộ đô thành. Theo lý thuyết, hoàng thất huyết mạch truyền thừa không khoái, lão thần nhóm khẳng định sẽ gọi ra chỉ trích. Nhưng là Thánh Hậu quỹ dị lý kỳ nguyên nhân tử vong, lại khiến cả triều các đại thần cảm như hén, không có một tại triều đường thượng chỉ trích.

Bởi vì liền tại Thánh Hậu ly thế đêm hôm đó, Đế Tư hiển hách Ed gia tộc, lại lọt vào măn môn đều bị diệt khẩu thảm họa, tuy rằng nghe nói là vì thủ hạ tướng sĩ bạo động, nhưng là Thánh Hậu cùng nhà mẹ đẻ tại một đêm chi gian đồng thời quy thiên, này nội bộ tình hình thực tế, phát ra khủng bố khí tức, đủ để bịt kín tối lại nhai lão thần miệng.

Thánh Hoàng tại dùng thủ đoạn mạnh mẽ cùng lợi kiếm nói cho chính mình mỗi một thần tử — tân nhậm Thánh Hoàng hoàng quyền không cho phép nghi ngờ, ai cũng không cần cựa gãi lên mặt!

Bất quá Thánh Hậu trên danh nghĩa đại tang vẫn là muốn thủ. Hoàng gia nội khổ luôn luôn là làm được hữu mô hữu dạng, ngay cả Thánh Hoàng đại nhân cũng là cả ngày lý một thân hắc y xuất hiện tại mọi người trước mắt.

Đáng tiếc toàn bộ cung đình tổ sắc, không có lan đến gần Lục Vĩnh Hạo tẩm cung.

Bạn hữu thủ tràn đầy một bàn đồ ăn, con mắt hàm nhiệt lệ hung hăng ăn đầu. Một bên trung phó Bồ Lạp Đạt chưa từ bỏ ý định, cầm một kiện bạch y tiểu thuyết nói: “Bối Gia phu nhân, ngài vẫn là thay đi!”

Lục Vĩnh Hạo vừa phun miệng xương cốt, không kiên nhẫn nói “Của ta nãi nãi! thân mục! người một bên im lặng ngốc thành sao? Người chủ tử chết mẹ kìa, sau lưng vui sướng đầu! người không có việc gì hạt bận tâm, cùng tang bạch mặt ngốc không ngốc a! có kia công phu nhiều nghiên cứu hạ như thế nào tránh né Lỗ Tháp, kia tôn tử hiện tại vừa thấy người liền tự động tiến vào đến phát tình trạng thái, như vậy phát triển đi xuống, người này về hưu ngày xa xa không hẹn a!”

Bồ Lạp Đạt bị hấn chen ép đến mức hai má nhắt hồng, co quắp tìm lấy cớ, xoay người nhìn bảo bảo.

Đáng tiếc này mỹ thực cùng chính mình duyên phận như thế nào cứu sai như vậy từng chút một đâu? Bán bàn còn chưa ăn xong, đột nhiên một trận ghê tởm cảm giác tập đi lên, nhân còn chưa chạy đến sáu tủy ao biên, cũng đã oa oa khai phun ra.

Này hấn mục đòi mạng tiết tấu rất quen thuộc! quả thực cùng chính mình lần trước mang thai khi phản ứng là giống nhau như đúc a!

Ta thao! vừa nói xong Bồ Lạp Đạt, cảm tình nhi chính mình hấn mục nghỉ sinh cũng bị cắt xén! chính mình nhìn như trước khô quắt bụng chính ngày người nhi, bên kia Tuấn Hải vương đã được đến tin tức, mang theo Ngự Y tiến đến tham bệnh.]

Kiểm tra hoàn tất sau, Bối Gia phu nhân lại thụ thai tin tức khiến đau thất ái thể Thánh Hoàng đại nhân, rốt cuộc lộ ra đã lâu miệng cười.

Mẫu bằng tử quý, Thánh Hoàng tuyên bố quốc không thể một ngày vô mẫu, chỉ chờ đại tang chấm dứt, liền lần nữa cử hành đại hôn.

Lục Vĩnh Hạo bị một người tiếp một người tin tức tạc được đầu óc choáng váng. Bất quá hấn không có lên tiếng phản kháng, bởi vì hấn biết đây là chính mình trở về duy nhất cơ hội, nhất định phải chặt chẽ bắt lấy.

Lúc này đây mang thai, khắp nơi lộ ra quý dị, trong bụng thai nhi tựa hồ hấp thụ mê muội vật, mấy ngày công phu, bụng tròn xoe được cư nhiên giống như ba tháng bàn lớn nhỏ.

Đương trong hoàng thất tấn thú mang thai mau năm tháng khi, liền muốn đi thần miếu cầu phúc.

Thánh Hoàng buông đỉnh đầu quân cơ yếu tình, tự mình làm bạn Bối Gia phu nhân đi tới thần miếu.

Đại Tế Ti đứng ở chính điện nghênh đón tôn quý Thánh Hoàng.

Tẩy lễ dùng thánh thủy đã tại trong ao trang hảo,, đương thay khinh bạc sa y sau, Tuấn Hải vương thật cẩn thận nâng cõ về gốc Lục Vĩnh Hạo theo bậc thang tiến vào đến trong ao.

Lục Vĩnh Hạo ngồi được trì thủy lý thảo được vị, trong lòng hơi kinh hãi, bởi vì này thảo được hương vị chính là lúc trước Văn ca cấp chính mình chuẩn bị phao tắm thủy hương vị.

“Tôn quý Thánh Hoàng, này trong ao bổ thêm ta gần đây tài bồi đi ra thảo được hương vị, đối với hoàng thất huyết mạch dùng thể rắn tác dụng, hy vọng ngài cùng Bối Gia phu nhân nhiều phao một hồi, khiến được hiệu phát huy đến lớn nhất.”

Thánh Hoàng mỉm cười tạ qua Đại Tể Ti, tại trong nước thích ý dựa vào chẩm thạch, khinh ôm hân Bối Gia, cảm thấy mỹ mãn vuốt ve hân hờ ra cái bụng.

Lục Vĩnh Hạo có lẽ là phao đặc tượng có chút hư thoát, dứt khoát thả lỏng thân thể xem tại Tuần Hải vương trong lòng, môi càng không ngừng tại Tuần Hải vương cường tráng cơ ngực thượng qua lại cọ xát.

Tuần Hải vương bị hân trêu chọc được tâm viên ý mã, cúi đầu hôn ở Lục Vĩnh Hạo môi.

Khả đầu lưỡi dây dưa không có bao nhiêu lâu, Tuần Hải vương cảm thấy chính mình đầu lưỡi truyền đến đau ý, đỏ sẫm huyết theo miệng vết thương chảy xuôi đến Lục Vĩnh Hạo miệng.

Thánh Hoàng mạnh bắt được Lục Vĩnh Hạo cằm, đem dây dưa miệng lưỡi tách ra.

“Như thế nào? Có tham nhục” Hơi trêu chọc lời nói, tại thoáng nhìn Lục Vĩnh Hạo trống rỗng vành tai khi, ngừng bật.

Lục Vĩnh Hạo cười mở ra chính mình bàn tay, ở trong lòng bàn tay hân toàn bán khối bụn, chính là tam vương tử lúc trước uy hiếp hân khi, dán tại hân trên trán. Rơi xuống nhai để sau, hân lưu tâm nhãn, vụng trộm tàng khởi bán khối, tại mới vừa tẩm vôi sen thân thể thời điểm, lợi dụng nó vụng trộm giải hạ phong ấn vòng tai.

Hiện tại thiên thời địa lợi, chỉ kém nhân hòa! Lục Vĩnh Hạo cười hộc ra mới vừa cắn nát quai hàm chảy ra máu,

Vốn bình tĩnh ao nước nhất thời nổi lên bốc hơi nhiệt khí, cự đại lốc xoáy trong nháy mắt liền đem hân lập hướng về phía đáy ao.....

Giống như lần trước giống nhau, Tuần Hải vương căn bản lôi kéo không trụ, chỉ có thể trở mắt nhìn hân lại biến mất tại chính mình trước mắt.

Lục Vĩnh Hạo hân là may mắn chính mình biến mất rất nhanh, kia một khắc anh tuấn nam nhân mặt dữ tợn vận vẹo được giống như thị huyết Ác Ma.....

Này dùng thủy xuyên việt có bao nhiêu không đáng tin, Lục Vĩnh Hạo xem như triệt để lĩnh giáo.

Lần này cuối cùng không phải từ trong bồn cầu đi ra.

Nhưng là mẹ ngươi công cộng nhà tắm là cái gì tiết tấu? Mới từ trong ao chui ra đến, liền thấy một đám trắng bóng trần truồng, mấy chục nam nhân bị Lục Vĩnh Hạo sợ tới mức tựa vào bên cạnh cái ao.

Lục Vĩnh Hạo nhìn đến chung quanh hiện đại hoá công trình, đầu tiên là âm thầm thở dài nhẹ nhõm một hơi. Không nghĩ gợi ra rối loạn, chỉ có thể rất bụng ngược ngừng lăm bẫm:“Này ao nước lý luyện nín thở còn rất thoải mái a! nói xong, đứng dậy đã muốn đi.

“Ngươi muốn đi đến nào đi; ‘Đột nhiên góc hẻo lánh âm trầm thanh âm truyền tới.

Lục Vĩnh Hạo theo thanh âm xem qua đi, thật sự là nhện không được đánh một cái giết mình.

Theo thanh âm vọng quá khứ vừa thấy, nói chuyện là trung niên nam nhân, nhưng là thân thể cường tráng rồi rầm đặc tượng chỉ lão hồ, một đầu hôi hạt tóc ngắn, lại té lại nhuyển, nằm ở trên đầu; Lương đạo thẳng tắp mây kiếm, giống dùng đao khắc thượng; Hai trong ánh mắt, có nhất chỉ bị che tại hắc sắc mắt tráo lý, chỉ riêng lộ ra nhất chỉ trong ánh mắt, âm trầm được đáng sợ, có một loại hóa giải không ra cừ hận, mũi ưng tử càng là bằng thêm vài phần tàn nhẫn.

Này..... Bất chính là tam vương tử Lý Hải vương sao? Nhưng là hân biến hóa vì cái gì như thế chi đại?

Lý Hải vương đứng dậy, từng bước hướng đi Lục Vĩnh Hạo:“Như thế nào? Nhìn đến ta kinh ngạc sao? Tuần Hải vương thiết kế hại chết mẫu thân của ta, nhưng hân thật nghĩ đến mẫu thân của ta một cổ não đem chính mình nhi tử hiến tế sao quýnh ha ha ha..... Nàng từng vụng trộm kéo xuống thánh thư thượng trang sách, sai người vụng trộm truyền tống cho ta. Cùng vân bản sơ cái kia xuyên việt đến song song trong thế giới ngu ngốc bất đồng, ta tình tường biết kiếp trước mỗi một khắc phát sinh thay đổi, mà ngươi..... Ha ha, rốt cuộc như nguyện rơi xuống tay của ta lý.”

Lúc này Lục Vĩnh Hạo cũng rút cuộc phát hiện này nhà tắm dị trạng, mẹ! cái gì công cộng nhà tắm? Rõ ràng là nam tinh bang đường khấu tử a! mãi ao người vạm vỡ tất cả đều là nam tinh bang long đầu lão đại! phỏng chừng chính mở ra Sauna hội nghị, chính mình liền ngốc không lảng đãng truyền lại đây. Chỉ là không biết nhị vương tử đi đâu vậy?

Lục Vĩnh Hạo kỳ thật từ lần trước xả hạ Lý Hải vương trên cổ vòng cổ, trong lòng liền có chút mơ hồ hoài nghi. Hiện tại hẳn cũng cuối cùng là có chút minh bạch lý nội bộ sự tình, nếu nói đại vương tử cùng nhị vương tử là tại kiếp trước hẳn vẫn là mềm nhũn bị thiêu cháy Bối Gia khi xuyên việt qua đến.

Như vậy này tam vương tử tuyệt đối là chính mình trở thành hắc bang đả thủ sau mới tìm được biện pháp xuyên việt qua đến, cho nên hẳn dung mạo hội theo này nhất thể Đế Tư đại lục biến đổi lớn mà không ngừng mà phát sinh thay đổi, từ toàn hạt biến thành bán hạt.

Vân ca hao tổn tâm cơ chẳng những cải biến chính mình vận mệnh, cũng cải biến tam vương tử vận mệnh!

Khi nói chuyện, chính mình đã bị vây đi lên nam tinh bang bang chúng hung hăng đè lại. Lục Vĩnh Hạo lúc này ngược lại là không quá lo lắng cho mình, hẳn trong lòng chỉ có một trực giác, Vân ca cảnh ngộ nhất định không xong xuyên thấu!

Kỳ thật hẳn đoán trước tám chín phần mười, này đoạn thời gian, hiện thế lý nam tinh bang cùng Vân ca lãnh đạo Đông Anh xã đoàn tại bản địa tranh đấu gay gắt càng ngày càng nghiêm trọng, nhưng là Vân ca không biết vì sao, nhất sửa ngày thường tàn nhẫn, đối nam tinh bang càng ngày càng yếu đuối, theo thời gian chuyển dời càng ngày càng nhiều xã đoàn lý rất nhiều thành viên tiếng oán than dậy đất, không hề duy mệnh là từ, mà nam tinh bang tại trên đường thanh danh lại càng ngày càng vang dội.

Liền tại mấy ngày trước đây kia trường kịch liệt sống mái với nhau nhất nhân nói chuyện say sưa.

Ngày đó màn đêm buông xuống, thành đông trên một con đường đèn đuốc huy hoàng, đây là Vân ca xã đoàn lãnh địa, trên đường phủ đầy ktv, phòng khiêu vũ, chân liệu thành, bi da thính. Hồng nhật vì chủ đèn nê ông lóe ra, cấp này phiền ngã tư đường bao phủ thượng một tầng dụ hoặc ái muội không khí. Trên đường lớn nhất một nhà lớn nhất phòng khiêu vũ, cửa là đèn nê ông hình thành nữ nhân, đùi tách ra, phòng khiêu vũ đại môn liền tại nữ nhân giữa hai chân. Vân ca xã đoàn vài cái thủ bãi nhân trò chuyện, thỉnh thoảng nhìn chăm chăm ra vào xinh đẹp nữ nhân, nói hạ lưu chê cười, khi thì phát ra một trận tiếng cười vang.

Góc đường đột nhiên lao ra 4 lượng xe tải, cùng với “Xuy — xuy” Chó tai khấn cấp phanh lại thanh, từ trong xe dừng xuống dưới hơn năm mươi tay cầm côn bóp côn đồ lưu manh. Vân ca xã đoàn nhân vừa chạy vài bước, côn đồ lưu manh liền vọt lại đây, vây quanh bọn họ chính là một trận côn bổng, đánh ngã vài cái thủ vệ, côn đồ lưu manh vọt vào phòng khiêu vũ, gặp Vân ca xã đoàn nhân liền đánh, gặp này nọ liền tạp. Bùm bùm trong tiếng, phòng khiêu vũ bị tạp được một đồng hỗn độn. Khiêu vũ trẻ tuổi nam nữ nhóm sợ tới mức chung quanh chạy loạn, kêu sợ hãi liên tục. Phòng khiêu vũ là thành đông phần hồng khu Vân ca xã đoàn lớn nhất tối kiếm tiền bãi, có hai mươi đến xem bãi, nhìn đến có nhân tạp bãi, đều thao lập nghiệp hỏa xông lên. Vân ca xã đoàn người đều là “Chính quy” Xuất thân, từ giáo bá bắt đầu, đến côn đồ, sau đó nhập xã đoàn, phổ chiến, thành tích nổi trội xuất sắc, có thể đánh đám hợp lại nhân tài bị tuyển đến xem bãi, một đám sức chiến đấu mười phần. Tạp bãi đại bộ phận đều không có gì đứng đắn xuất thân tại hỗn hỗn quyền quá được không quá như ý, so với Vân ca xã đoàn tinh anh kém rất nhiều.

Nhưng là không chịu nổi người nhiều a! loạn chiến một trận, này hỗn hỗn nhóm, đả đảo vài cái sau ưu thế càng thêm rõ ràng, thường thường ba bốn cá nhân vây quanh một đánh, không lâu liền đem Vân ca xã đoàn nhân toàn bộ đả đảo, lại đem phòng khiêu vũ triệt để tạp một phen sau, này bang tôn tử nhóm ngồi trên xe tải gào thét mà đi.

Từ ngày đó khởi, thành trung người đều biết hai đại bang phái toàn diện khai chiến liền muốn bắt đầu, trong không khí tràn ngập khấn trương hương vị, trên ngã tư đường người đi đường tuyệt tích, hỗn hỗn nhóm không thấy bóng dáng, kim lĩnh thành phần lao động tri thức nhóm tan tằm sau thẳng đến gia môn, không hề lưu luyến vòng phần vu tửu ba ktv chi gian, liền cảnh sát đều đúng hạn tan tằm, không ở trên đường nhiều ngốc một phút đồng hồ, không khoa trương nói mấy ngày nay tuyệt đối là này tòa thành thị trị an tốt nhất vài ngày.

Ngày hôm sau buổi tối, Đông khu Tây khu Nam khu, nam tinh bang lôi cuốn tiểu bang tiểu phái đồng thời tiến công Vân ca xã đoàn các địa điểm, Vân ca xã đoàn một trận gió vũ phiêu diêu trung.

Điểm chết người là, Lục Vĩnh Hạo mới biết được, Lý Hải vương cư nhiên mua chuộc Vân ca tâm phúc thủ hạ, đem hắc nữ nhi từ Vân ca để phòng sâm nghiêm biệt thự bên trong trộm đi ra.

Cái kia gia hỏa tâm ngoan thủ lạt, kỳ thật là chúng ta huynh đệ trung tối ích kỷ nhân, nhưng hắc cố tình tại của người trước mặt bày ra một bộ tình thánh sắc mặt, hôm nay, ta liền an bài vừa ra trò hay, khiến người lý giải nhất hạ, của người Vân ca chân chính bộ mặt.”

Lúc này bọn họ ở nhất hộ tọa lạc tại ngoại ô thành phố núi cao cây cối trung một tòa nhị tầng biệt thự nội, toàn bộ kiến trúc bị mật mật cây cối che đầy, lộ ra một mảnh hồng sắc như máu nóc nhà, đại gió thổi qua, một mảnh đè nặng một mảnh cành lá giống thủy triều giống nhau phập phồng đầy mạnh. Giống như cát dầu mảnh thú biển sâu.

Lý Hải vương đi ở ghế, hướng về phía Lục Vĩnh Hạo mỉm cười nâng chén, bị trói tại ghế vừa động không thể động Lục Vĩnh Hạo, khấn trương theo cửa sổ, nhìn phía ngoài cửa sổ.

Không bao lâu, hắc liền thoáng nhìn một chiếc máy chục lượng ô tô xa xa chạy lại đây.

59. Chương 59

Đương Vân ca lại xuất hiện tại chính mình trước mắt khi, Lục Vĩnh Hạo đột nhiên khước mắt một trận phát toan.

Trước mắt mặc áo da nhân, nơi nào còn là hắc quen thuộc Vân ca?

Hắc so phía trước càng thêm thương lão, đầy đầu bạch phát cũng che đầy không trụ trên trán khe rãnh đường như nếp nhăn, giống như lâu hạn liệt, chỉ có kia nếp uốn khe hở bên trong, lộ ra nhập cự ánh mắt, làm người ta tâm lo sợ e ngại.

Vu Lão Lục nói được không sai. Tuy rằng Vân ca bạch phát bán che trong ánh mắt để lộ ra một loại đáng sợ quang mang, nhưng khô gầy thân thể, thỉnh thoảng phát ra tê tâm liệt phế ho khan thanh, đều không có thể che dấu hắc sinh mệnh phảng phất đã tiến vào dầu hết đèn tắt sự thực.

Tam vương tử yêu cầu cũng rất đơn giản, chỉ có thể Vân ca một người đi tiến nam tinh địa bàn, bằng không, nữ anh giết không cần hỏi!

Vân ca nghe lời này, không chút do dự giải hạ chính mình bội thương, chống nhất chỉ lê hoa mộc quả tửu chậm rãi đi vào phòng ở đại môn.

Lục Vĩnh Hạo bị nhốt tại đại sảnh một khác trắc tiểu ốc nội, bị răn chắc trói tại cây cột thượng, ngoài miệng kề cận băng dính, cách ẩn nắp đan mặt gương nhìn trong đại sảnh tình cảnh.

Hiển nhiên này độc nhãn tam vương tử lý giải đến kiếp trước kiếp này so với chính mình cùng Vân ca lý giải được càng nhiều.

Tình huống nếu không như vậy khấn trương, hắc thật là tưởng hảo hảo cùng tam vương tử trò chuyện. Này đến tốt cùng là như thế nào bát tông sự nhi? Mới vừa vài cái đả thủ trói chặt hắc thời điểm, nhìn đến một nhìn quen mắt, phía trước tại góc đường cuối hẻm thời điểm ngoan trải qua vài lần giá. Hắc cố ý thuận miệng hỏi một câu:“Các người lão đại đâu? Như thế nào không phát hiện hắc?” Người kia nghi hoặc ngắc đầu:“Hắc không phải đang tại trong đại sảnh sao?” Lục Vĩnh Hạo theo cửa nàng ánh mắt nhìn phía đan mặt thủy tinh khách sáo định thần nhân Lý Hải vương.

“Không phải! ta nói là các người phía trước lão đại..... Chính là tót đến nơi này cái kia.....” Lục Vĩnh Hạo cố gắng dùng cả vai cùng chính mình lỗ tai ý bảo.

“Người hắc mù choáng váng bất thành? Chúng ta lão đại này vài thập niên đến vẫn chính là lý cái tát a!” Nói xong người nọ còn đập Lục Vĩnh Hạo một cước.

Nhị vương tử đâu? Vì cái gì hắn sẽ đột nhiên biến mất tại đây thời không lý? Theo hắn biết, đại vương tử tuy rằng bắt được bị thương hắn, nhưng không có giết hắn, mà là giam lỏng đây. Nhưng là hiện tại xem ra hiển nhiên hiện tại này thời không cũng bị đánh vỡ, nhị vương tử không có giống như trước như vậy xuyên việt qua đến.

Bất quá xem Lý Hải vương hiện tại sức mạnh, này nhất thể hắn là hỗn được cũng không tệ lắm, tràn ngập lửa giận thôi nhân hăng hái hưởng thượng. Tuy rằng hiện tại vua của một nước, nhưng cao thấp coi như là một xã đoàn đại lãnh đạo. Lúc này, hắn đầy mặt âm hiểm cười nhìn Vân ca chống quái tượng đi đến hắn trước mặt. Vân ca lúc này thân thể xu hướng suy tàn là bất cứ một người sáng suốt vừa xem hiểu ngay.

Hắn đứng dậy tại Vân ca trước người chậm rãi chuyển hai vòng, thân mật ôm bờ vai của hắn đi đến Lục Vĩnh Hạo tiền kia khối đan mặt thủy tinh tiền, cười dài chỉ vào kính trung Vân ca mặt nói:“Nhìn xem! này vẫn là Đế Tư anh tuấn uy phong Tuấn Hải vương sao? Người vì hắn cư nhiên làm được như vậy bộ, thật sự là ra ngoài của ta đoán trước, ta thật sự rất ngạc nhiên người đến cùng có thể làm tới trình độ nào. Người cùng người cùng cái kia tấn thủ tiểu tử chỉ có thể sống một. Chúng ta có thể ở Đế Tư cùng này dị thể xuyên qua đều là bởi vì thánh thư trang sách nguyên nhân đi? Người trong tay kia một quyển tại thay đổi Lục Vĩnh Hạo vận mệnh, sáng tạo một song song thế giới thời điểm, linh lực sớm đã hao phí hầu như không còn.

Trong tay ta còn có một tờ thánh thư, có thể cho người trở lại Đế Tư, cùng Đế Tư trở thành Thánh Vương người hợp nhị vị một, người là có thể tiếp tục khỏe mạnh lấy Thánh Vương thân phận tiếp tục sống sót, nhưng là, người tất yếu giết cái kia tấn thủ tiểu tử.”

” Mà nếu người muốn tiếp tục làm tình thánh, khiến cái kia tiểu tử sống.....” Lý Hải vương lạnh lùng cười cười, từ eo trung rút ra một phen vết rỉ sắt loang lổ chủy thủ thân đến Vân ca trước mặt,“Kia liền nghe ta phân phó, ta khiến người làm như thế nào người liền làm như thế nào.”

Lý Hải vương nghiêng đầu nhìn Vân ca,“Tuấn Hải vương, người sẽ lựa chọn nào?”

Vân ca không có biểu tình cùng Lý Hải vương nhìn nhau một hồi, nâng tay yên lặng tiếp nhận phá chủy thủ, trầm thấp hỏi:“Người tưởng ta dùng nó làm cái gì?”

Lý Hải vương hậu lui lại mấy bước, nhú lại cao răng tử, chắc chắn nói:“Thật sự là,..... Thật sự là để người không tưởng được a! ha ha, ha ha, chính là như vậy mới có thú a, không uống phí ta hao tổn tâm cơ đi đến này một bước.”

“Từ bụng chậm rãi cắm vào đi, tránh đi dạ dày, thận, chủy thủ yếu đều cắm vào đi nga.” Lý Hải vương một bên ánh mắt tỏa ánh sáng hưng phấn mà nói, một bên lấy tay làm làm mẫu.”

Lục Vĩnh Hạo cách thủy tinh, ánh mắt trừng được lưu viên, chỉ có thể thẳng tắp nhìn Vân ca quả nhiên chậm rãi hạ thấp người tử, nhất lên ném xuống đất chủy thủ, lại hung hăng thống tiến chính mình bụng, một giây do dự đều không có.

Lý Hải vương nhìn đến Vân ca chậm rãi hướng bụng chui vào chủy thủ, thân thể không trụ nhẹ nhàng run rẩy, trán phủ đầy rậm rạp tiểu mồ hôi, miệng mang theo cười, nhẹ nhàng mà nói:“Thế nào, Tuấn Hải vương, có phải hay không có chút đau? Hảo, hiện tại của người trong bụng bắt đầu xuất huyết, ầm ập máu ngâm can a, tì a, thận a, có phải hay không cảm giác ngũ tạng lục phủ thực ầm ập, thực thoải mái? Của ta Nhị ca lúc trước bị mẫu thân tự tay đâm trúng kia một đao khi, cũng là như vậy cảm giác đi?”

Vân ca không nói gì, chỉ là lại giơ lên đao, đâm về phía sớm ồ ồ thành huyết tuyến bụng.

60. Chương 60

Hắn không nói nên lời, chỉ có thể nhìn kia đao nhất hạ dưới đâm vào Vân ca trong thân thể. Nhưng kia mỗi một hạ đau đớn tựa hồ cũng truyền tại hắn trên người.

Vì cái gì thân thể không thể năng động? Vì cái gì Vân ca yếu đuối như vậy? Hắn kiếp trước âm ngoan tính kế đều nơi nào đi? Hắn con mẹ nó liền như vậy thiếu tâm nhân a!

Vân ca lưu trữ chảy huyết, cũng tại mỉm cười, run rẩy tay từ huyết nhục mơ hồ bụng xử lấy ra một diêm hạp lớn nhỏ plastic trang bị.

Lý Hải vương lông mi lập tức liền nhắm lại. Vân ca tiến vào khi thời điểm, tuy rằng thủ hạ đều sơ thân, nhưng là này chôn sâu tại chân nội không chế khí, hiển nhiên tránh thoát bọn họ điều tra.

“Cơ thể của ta lý phóng mini bom, thả bảo bảo, ta đem không chế khí cho người, người liền có thể tự tay giết ta.”

Lý Hải vương kia con mắt tối tăm, cười nói: “Ta thân ái ca ca, này không quá giống những chuyện người làm a! như thế nào? Người nếu tài cán vì cái kia tiện nhân cư nhiên hy sinh đến nước này? Kia vì cái gì sẽ tùy ý kia tiện nhân bị nguyên lão hội công thẩm, thế cho nên phá thai mà chết? Hẳn căn bản chính là bởi vì người mà tử! người còn giả mù sa mưa làm cái gì tình thánh?”

Vân ca nghe được con người cơ rụt lại, Lục Vĩnh Hạo cũng là sửng sốt, Lý Hải vương là từ hắc tồn tại dị thể lý tới được, hiển nhiên hẳn biết đến hậu tục muốn so với Vân ca lý giải đến càng thêm mới mẻ chân thật. Xem ra chính mình liên tính không có bị thiêu cháy, vẫn là không có đào thoát được cuối cùng vận mệnh.

Lý Hải vương tiếng cười còn không có đình, đã dần hết đèn tắt Vân ca đột nhiên phi thân nhảy lên, toàn thân mạch máu bính khởi lão cao, phát ra loá mắt kim quang, hướng về phía Lý Hải vương trên mặt phun ra một ngụm nùng huyết, đem hắc trong tay khốc nỉ non không chỉ anh hài một phen cướp đoạt lại đây.

Sau đó chạy vội tới ngoài cửa sổ, hẳn an bài người tốt thủ, sớm đã vụng trộm lên đến song hạ tiếp được hài tử sau, liền nhanh chóng rút lui khỏi.

Bởi vì Lý Hải vương phân phó, đứng ở đại sảnh ngoại nam tinh bang bang chúng muốn xông tới, lại phát hiện toàn bộ đại sảnh giống như bị một tầng lá mỏng bao bọc, như thế nào cũng không đến.

“Máu của người.....” Lý Hải vương lúc này cũng lau trên mặt máu đen, nhưng thân thể lại chết lặng được không thể nhúc nhích, đầy mặt khiếp sợ nhìn Tuấn Hải vương, “Người hao phí nguyên huyết, đây là hình đồng tự sát!”

Vân ca đầy mặt sát khí nhìn hắc: “Trang sách đâu? Lấy ra!”

“Ha ha, liên tính là lấy ra thì thế nào? Người đã chiết tổn chính mình một nửa thọ mệnh, mới tại thánh thư thượng kì nguyện, đến tại hiện thế, chẳng lẽ người còn có thể lại kì nguyện bất thành?”

“Không lấy mà nói, người cần phải chết ở của ta phía trước.” Vân ca thủ chặt chẽ trạc tại Lý Hải vương cổ họng thượng.

“Ha ha, người cho rằng như vậy liền có thể uy hiếp ta? Người thật là lực lượng suy kiệt được có thể, cư nhiên ngay cả hắc đã trở về đều không có cảm giác được?”

Vân ca nghe vẻ mặt biến đổi, đột nhiên xoay người nhìn phía kia nhất đại phiến gương, nhìn kỹ đi lên mà nói, sẽ phát hiện kia mặt gương có chút bất đồng chỗ, Vân ca thuận tay đem nhất chỉ đặt ở trên bàn cực đại gạt tàn tạp quá khứ. Bởi vì hao phí nguyên huyết, hắc lực cánh tay kinh người, lập tức liền đập vỡ thủy tinh, lộ ra bị trói trụ Lục Vĩnh Hạo.

Lục Vĩnh Hạo miệng bị bịt kín, nói không ra lời, nhìn chăm chăm Vân ca hai mắt càng không ngừng chớp động, cũng không biết muốn biểu đạt cái gì. Vân ca nhìn đến Lục Vĩnh Hạo, vẻ mặt ngẩn ngơ, Lý Hải vương nhân cơ hội đem Vân ca xoa tại hắc cổ họng thượng thủ ban đến một bên, một tay tại Vân ca bụng miệng vết thương thượng hung hăng kích mấy quyền. Vân ca đau nhین không được loan hạ eo, thuận thế dùng trán ném mạnh Lý Hải vương, bị đâm cho Lý Hải vương đầy mặt máu tươi. Hai người xoay đánh vào cùng nhau, phẳng phát cương thi giống nhau, quên trên người thương đau, cũng không trốn tránh, chỉ là toàn lực tại đối phương trên người tiếp đón. Rất nhanh hai người đẩy người đều là máu tươi.

Theo thời gian trôi qua, Vân ca nguyên huyết uy lực dần dần yếu bớt, Lý Hải vương chiếm cứ ưu thế, đem Vân ca đả đảo tại địa, khóa ngồi ở Vân ca trên người hai tay chậm chậm nện Vân ca mặt cùng thân thể.

Lục Vĩnh Hạo nhìn đến Lý Hải vương nện trọng thương Vân ca hận không thể nhào lên thay thế Vân ca, nhưng là bị phục trụ thân thể lại trầm trọng đến mức như là toàn thân treo đầy thiết khối, liền cắn ngón

tay đều di động không được, chỉ có thể hung hăng nhìn chăm chăm Lý Hải vương, ánh mắt đều phải trừng bạo.

Vân ca vốn liền muốn dầu hết đèn tắt, tại Lý Hải vương điên cuồng mà nện hạ cơ hồ mất đi tri giác.

Lục Vĩnh Hạo cảm giác Lý Hải vương quyền như là thiết chùy giống nhau chậm chậm đánh vào chính mình trong lòng, đem hắn đánh trúng phảng phất toàn thân biến thành một đoàn hỏa, đều phải nổ tung, nhưng là cổ tình thanh âm đều phát không ra. Cực đoan phần nộ trung, Lục Vĩnh Hạo cảm giác toàn thân máu đều vọt tới đỉnh đầu, trải qua ngực, cuối cùng đều hội tụ đến bụng trung. Đột nhiên một cỗ nhiệt lưu từ bụng chảy ra, nhanh chóng chảy xuôi đến toàn thân, Lục Vĩnh Hạo cảm giác nhiệt lưu trải qua địa phương, trở nên dị thường nhẹ nhàng, cánh tay dùng lực nhất tránh, dây thừng đều cởi bỏ, thân thể khôi phục tri giác cùng khí lực. Lục Vĩnh Hạo không đợi khí lực toàn bộ khôi phục, mạnh bính lên, không hề lực cản xuyên việt kết giới, tru lên nhằm phía Lý Hải vương, một đầu đem Lý Hải vương đụng vào một bên, nhào vào hắn trên người quyền đâm cước đá.

Cùng Vân ca một phen kịch chiến, Lý Hải vương toàn thân cũng bị Vân ca đánh cốt đoạn cân chiết, toàn bằng một hơi đỉnh, bị Lục Vĩnh Hạo đánh ngã, trong lúc nhất thời cư nhiên không đứng dậy được, chỉ có thể cùng Lục Vĩnh Hạo trên mặt đất tư đánh. Lục Vĩnh Hạo trong bụng nhiệt lưu không ngừng, bị Lý Hải vương đả thương địa phương nhiệt lưu trải qua, cư nhiên có thể lập tức khôi phục, rốt cuộc đem Lý Hải vương đánh bần nhảo giống nhau ngồi phịch trên mặt đất không thể động dậy.

Lục Vĩnh Hạo chạy đến Vân ca bên người, ôm lấy Vân ca, mắt bên trong ngậm lệ, một bên hô Vân ca danh tự, một bên lấy tay đi đổ Vân ca trên người miệng vết thương. Nửa ngày Vân ca mới cố hết sức mở mắt ra, nhìn đến Lục Vĩnh Hạo, cười cười, con mắt chuyển chuyển, giống hắn bụng phiêu quá khứ, Lục Vĩnh Hạo nước mắt rốt cuộc không nhịn được, nước mũi nước mắt cùng nhau ra bên ngoài vậy ra:“Hắn..... Con mẹ nó ta lại hoài, vẫn là người chủng!”

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên nhớ tới Lý Hải vương nói thánh thư có thể bang Vân ca trở lại Đế Tư mà nói, nhẹ nhàng buông Vân ca cùng bảo bảo, vài bước lên đến Lý Hải vương bên người, nhắc tới hắn đầu, lớn tiếng hỏi:“Thánh thư trang sách ở đâu? Nói!”

Lý Hải vương phủ đầy máu đen trên mặt lộ ra một mặt tươi cười, ho khan nói “Trang sách liền tại ta trên người. Đáng tiếc Tuấn Hải vương đã hao phí nguyên huyết, liền tính chỉnh bản thánh thư lấy đến cũng cứu không được hắn.” Lại chuyển hướng hôn mê Vân ca,“Tuấn Hải vương, ta cả đời này đều không có thắng quá người, cuối cùng chúng ta lại so một lần, nhìn xem ai có thể chống đỡ được lâu một chút. Ha ha, ha ha”

Lục Vĩnh Hạo vội vàng tại Lý Hải vương trên người tìm kiếm, quả nhiên tại hắn trong quần áo tìm đến trang sách, mừng rỡ như điên chạy về đến Vân ca bên người.“Vân ca, Vân ca, ta tìm đến, người được cứu rồi!”

Nhưng là lúc này, Vân ca nguyên huyết thiết hạ kết giới đã dần dần suy nhược, này Lý Hải vương thủ hạ hung thần ác sát bàn lấy thương vọt lại đây.

Nhưng bọn hắn giờ thương lên hướng tới Lục Vĩnh Hạo cùng Vân ca khẩu động cò súng kia trong nháy mắt, ôm chặt trụ Vân ca Lục Vĩnh Hạo đột nhiên nháy mắt, tiêu thất.

Đương Lục Vĩnh Hạo phát hiện chính mình xuất hiện tại ly sự phát biệt thự 500 km ngoại đập chứa nước biên thời điểm, cũng có chút không biết cho nên.

“Người trong bụng hài tử, năng lực càng cường” Vân ca vươn tay, run rẩy nhẹ vỗ về Lục Vĩnh Hạo bụng,“Đáng tiếc, ta không thể nhìn đến hắn giáng sinh”

Lục Vĩnh Hạo cởi chính mình quần áo, xé rách đem nó xé thành mảnh vải, đi băng bó Vân ca còn tại đổ máu miệng vết thương:“Không..... Vô dụng, ta đã mau không được, mà ta tại hiện thể tồn tại, cũng..... Cũng là người không ngừng thiêm hồi nguyên nhân, ta chết về sau, người lại cũng không thể trở lại..... Của người nữ nhi..... Ta đã sai người thích đáng mang đến gởi nuôi gia đình, nàng sẽ ở một..... Khỏe mạnh giàu có đồng đúc trong hoàn cảnh sinh trưởng.....”

Lục Vĩnh Hạo trong tay nhanh chóng băng bó. Miệng lại hung tợn nói:“Người hắn mẹ đừng muốn chết! đem ta lộng đến kia quỷ địa phương, người lại là muốn chết? Ta mặc kệ!” Nói nước mắt lại bay tứ tung đi

ra.

Vân ca lấy ngón tay nhẹ nhàng phất đi hần nước mắt: “Ta còn là thất bại, về sau vận mệnh của người chỉ có thể dựa vào chính mình, nếu có thể, ta thật muốn tự tay giết cái thế giới kia ta, như thế nào như vậy vô dụng?”

“Người sẽ không chết, còn có trang sách!” Nói hần từ chính mình trong lòng lấy ra kia tờ giấy.

61. Chương 61

Vân ca nhìn hần thưởng đến trang sách, đột nhiên kích động đứng lên, run rẩy vươn tay lấy lại đây, Lục Vĩnh Hạo tưởng rằng Vân ca bởi vì có thể trở về mới kích động như vậy, không tưởng Vân ca hai tay hợp lại bắt đầu xé rách kia trương ó vàng trang giấy, Lục Vĩnh Hạo kinh hãi vội vàng lại đoạt lại tới tay lý. Vân ca thử vài lần không thể đoạt lại trang sách, tái nhợt sắc mặt khỏi một đường đỏ ửng, đối Lục Vĩnh Hạo nôn nóng hô: “Tê điếu, tê điếu nó!”

“Vân ca, người làm sao vậy? Đây là hiện tại duy nhất có thể cứu của người hy vọng!” Lục Vĩnh Hạo khẩn trương hỏi.

Vân ca gấp thưởng bắt quá trang sách, suy sụp buông tay nói: “Ta xuyên việt đến nơi đây duy nhất mục đích chính là thay đổi vận mệnh của người, đáng tiếc..... Người xuyên việt đến Đế Tư cần ba nhân tố, người ta huyết trang, trong bụng hài tử, còn có chính là thánh thư lực lượng. Nhưng là trong tay ta thánh thư sớm đã linh lực cạn kiệt, mất đi hiệu lực, chỉ có này lúc trước bị Lý Hải vương trộm kéo xuống đến trang sách còn có hiệu lực, hiện tại người đã có đủ 2 nhân tố, nếu lại được đến trang sách, xuyên việt hồi Đế Tư sau vẫn là trở lại nguyên lai quỹ tích. Ta tình nguyện chết đi cũng sẽ không khiến người lại đổi mặt cái loại này vận mệnh.”

Lục Vĩnh Hạo gắt gao nắm lấy trong tay kia đơn bạc một mảnh, cổ họng lý nghẹn khẩu khí, ra không được nuốt không dưới: “Người hần mụ tổng là hy sinh cho ai xem! ta chết cũng hảo, sống cũng thế, đều là chính mình vận mệnh không đồng đảo! nhưng người làm cái gì vậy! con mẹ nó chủ bất buộc trường cung khiêm hạ vay nặng lãi sao? Người không thể chết được, nhất định không thể chết được!”

Nói xong hần cắt qua chính mình ngón tay chuẩn bị, tại trang sách thượng viết xuống tự. Nhưng là Vân ca lại một phen kéo lấy tay hần: “Ta..... Chú định là muốn tử, ta tại Thụy Sĩ ngân hàng hộ đầu dùng là tên của người, ngân hàng mật mã sử dụng là người sinh nhật, bên trong tiền đầy đủ người nhất thế áo cơm vô ưu.....”

“Đừng nói nữa! người không thể chết được!” Lục Vĩnh Hạo kích đỏ mắt, miệng chỉ biết lặp lại lặp lại này một câu.

Hần ôm lấy Vân ca liền tưởng tìm địa phương kiếp xe đi bệnh viện, nhưng là đúng lúc này, Vân ca chỉ là dùng hết khí lực thân thủ đi sờ hần mặt: “Đời trước..... Mất đi người khi, liên sờ sờ mặt của người đều làm không được, chỉ có thể trở mắt nhìn người biến mất tại biển lửa lý, người cười nói yêu ta, nhưng là ta nào xứng được đến của người yêu..... Này nhất thế có thể chết tại người trong lòng, đã..... Đã không tiếc nuối, chỉ hy vọng người không cần hận ta..... Không, hận ta cũng hảo, chỉ cần người khăng tại đêm khuya mộng hồi khi nhớ tới ta, ta liền..... Nhưng là làm sao được, người nhớ kỹ là ta này suy bại mặt..... Nhớ kỹ.....”

Vân ca đột nhiên lại khụ một búng máu, đương cuối cùng điểm nguyên huyết hao hết, Vân ca trên mặt nếp uốn tràn đầy giãn ra bằng phẳng, anh tuần hoa lệ dung mạo, tại đây đầu mẫn phát làm nổi bật hạ, cực kỳ giống trời đông giá rét lý cuối cùng một hồi tuyết hạ Hồng Mai — mỹ lệ mà tại trong gió phiêu diêu dục lạc.....

Vân ca mà nói, không còn có nói xong, tay hần đã chậm rãi buông xuống, trên mặt mang theo một tia cô đơn mỉm cười, không kịp khép lại ánh mắt, lướt qua Lục Vĩnh Hạo trống rỗng hướng hướng về phía hần phía sau thương khùng.....

“Không.....” Lục Vĩnh Hạo run tay chỉ, chậm rãi để sát vào thử hần hơi thở, khả trong lòng dần dần băng lãnh cương ngạnh thân thể, đều tuyên cáo: Vân ca đi.

Lục Vĩnh Hạo cương ở nơi đó, ánh mắt phát khô, miệng cũng làm được kêu không ra nói đến, có như vậy một khắc, hần cảm giác Vân ca là lại tại mưa hoa cái gì quý kẻ, có lẽ ngay sau đó liền sẽ mở mắt ra, đối với hần mỉm cười.

Nhưng là kia thân thể đột nhiên nóng lên, từ nội bộ bắt đầu thiêu đốt, không thuộc về thể giới này thân thể tại sinh mệnh hầu như không còn sau, rốt cục muốn hồi phi yên diệt.

“Không —!” Lục Vĩnh Hạo điên cuồng hô to, bắt chấp nóng rực dùng sức lấy tay đi bắt, nhưng là bắt đến thủ rất nhanh biến thành nhất bính bột phần, bị gió thổi qua, một không dư thừa.

Mà Lục Vĩnh Hạo trong tay trang sách đã bị hần cắn nát ngón tay máu tươi lây dính thương, phát ra một trận kỳ dị quang, bên cạnh đập chứa nước lý nhắc lên một đạo sóng to, lập tức liền đem hần quynh đi vào.

Đương Lục Vĩnh Hạo giãy dụa từ trong nước đi ra khi, thiên thượng dị thường quang mang chói mắt khiến hần không mở ra được mắt, dùng cánh tay che trụ cánh tay chậm rãi buông sau, hần mới phát hiện, kia thiên thượng là hai cái mặt trời tại phóng thích cuộn cuộn sóng nhiệt.

Nhìn quanh bốn phía, này phiên hồ nước thật sự là rất nhìn quen mắt, thật sự là hần lúc trước lần đầu tiên gặp nhị vương tử khi kia một mảnh hồ.

Tựa như hần lần đầu tiên xuyên việt qua đến giống nhau, xa xa một trận yên trần cuộn cuộn, một số đồng nhân mã chính hướng này phiên hồ nước tới gần.

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác không quan trọng, hần cúi đầu, chậm rãi giơ tay lên, hai rỗng tuếch trên tay cuối cùng một điểm trần mặt cũng bị hồ nước cọ rửa được sạch sẽ, khả trên tay nóng rực cảm giác còn tại, tựa như người kia, vốn tưởng rằng đối với hần trừ bỏ hận, cái gì cũng không có, nhưng là hần thật sự không ở đây, đau đến quả thực không thể hô hấp.

“Mau nhìn! cái kia yêu nghiệt tại kia!” Kia đối nhân mã đuổi tới phụ cận khi, Lục Vĩnh Hạo mới chết lặng nâng lên mắt, đến này nhóm người căn bản là không phải quân đội, càng như là rất nhiều bình dân, bọn họ trên người khoác che đường quang bạch sắc vải bố, hùng hổ hướng tới Lục Vĩnh Hạo chạy vội tới.

62. Chương 62

Lục Vĩnh Hạo đột nhiên cảm giác không quan trọng, hần cúi đầu, chậm rãi giơ tay lên, hai rỗng tuếch trên tay cuối cùng một điểm Vân ca tro cốt cũng bị hồ nước cọ rửa được sạch sẽ, khả trên tay nóng rực cảm giác còn tại, tựa như người kia, vốn tưởng rằng đối với hần trừ bỏ hận, cái gì cũng không có, nhưng là hần thật sự không ở đây, đau đến quả thực không thể hô hấp.

“Mau nhìn! cái kia yêu nghiệt tại kia!” Kia đối nhân mã đuổi tới phụ cận khi, Lục Vĩnh Hạo mới chết lặng nâng lên mắt, đến này nhóm người căn bản là không phải quân đội, càng như là rất nhiều bình dân, bọn họ trên người khoác che đường quang bạch sắc vải bố, hùng hổ hướng tới Lục Vĩnh Hạo chạy vội tới.

Cầm đầu là nam nhân, khí thế của hần rào rạt chỉ vào Lục Vĩnh Hạo nói: “Nhìn hần trên người đồ vật, hần chính là cái kia quốc sư từng dự ngôn yêu vật! bắt lấy hần!”

Lục Vĩnh Hạo theo ngón tay hần cúi đầu nhìn lại, giật mình phát hiện bị đại vương tử tẩy đi dị thú xâm hình không biết khi nào lại hiện lên đi ra. Dị thú tuy rằng vẫn là lúc trước hình dạng, nhưng cảm giác có chút bất đồng, nội tạng hai mắt, kiệt ngạo thần thái, viên mắt điều tình, hung ác vô cùng

Tự nhiên mà vậy toát ra một cỗ hùng tráng khí. Lục Vĩnh Hạo ma cúi đầu không dám để ý nhìn kia đồ án. Thậm chí đương mọi người đem hần buộc chặt đứng lên, kéo hần về phía trước tha thình hành, hần cũng không có phản kháng, tùy ý kia nhóm người ép buộc.

Lục Vĩnh Hạo không biết tại hần rời đi trong khoảng thời gian này, Đế Tư xuất hiện rất lớn biến hóa. Làm Đế Tư đại lục cường đại nhất quốc gia, trăm năm đến Đế Tư dân chúng nhóm vẫn quá tương đối bình tĩnh sinh hoạt. Có thể vào năm nay, đầu tiên là Ba Tư thần âm thầm liên hợp địch quốc xâm nhập, sau có Thánh Hoàng quy thiên, sau đó lại xuất hiện thiên có nhị ngày, mỗi một kiện đều là trăm năm khó gặp đại sự kiện, Đế Tư dân chúng một đám đều lo sợ không yên, không biết như thế nào cho phải.

Đúng lúc này trên phố bắt đầu nghe đồn khởi Thánh Hoàng ân sủng thánh thú đến từ dị thế, là thiên hàng Đế Tư yêu nghiệt, càng đáng sợ là hắc cư nhiên sinh hạ có chứa hoàng tộc huyết mạch nữ anh, chỉ có giết hắc, tài năng phá thân hắc đối Đế Tư hạ độc chú.

Này cái gọi là quốc sư dự ngôn vừa ra, dân chúng nhóm đầy lòng kinh hãi rồi cuộc có đường ra, tại trở về bình tĩnh sinh hoạt kỳ vọng hạ, dân chúng nhóm đánh mất lý trí, nơi nơi tìm kiếm dự ngôn quái vật. Nông dân nhóm ném cái cuốc, thương nhân nhóm đóng kín cửa hàng, toàn quốc đều điên cuồng đứng lên, mà làm ngọn nguồn để đô, càng là thành rối loạn trung tâm.

Mà hiện tại, tại thần bí lời đồn đãi chỉ dẫn hạ, này yêu nghiệt rồi cuộc xuất hiện tại Đế Tư dân chúng trước mắt.

Ngay tại chỗ pháp trường đã giá hảo, thật đúng là con mẹ nó là mọi người thập củi lửa diễm cao! xây đắp củi chừng năm mét. Đương Lục Vĩnh Hạo bị điệu đến trên cái giá thời điểm, còn nghe được có nhân tiêm cổ họng nói:“Đừng làm cho này yêu nghiệt đựng tới thủy! hắc liền sợ hỏa! mang củi thảo đôi được tái cao chút!”

Xem ra Lý Hải vương Na Na tôn tử nói không sai, chính mình kiếp số quả nhiên ở chỗ này, nếu đốt thành hôi, này vô chừng mực vòng đi vòng lại có phải hay không có thể ngưng bật?

Hỏa, đã bị điểm nhiên, bỏ thêm đặc thù dầu mỡ ngọn lửa lập tức chạy trốn đi lên.

Đương ngọn lửa liệu khởi Lục Vĩnh Hạo làn da khi, hắc nhắm lại mắt, khiếm hạ trái luôn phải còn, chỉ phán này hỏa thiêu được sạch sẽ, không biết phía sau có thể hay không có thể tái kiến Văn ca một mặt, đến thời điểm là gắt gao ôm lấy hắc, vẫn là hung hăng tấu hắc một quyền đầu?

Cũng không biết ai ôm đến cái gì nhánh cây, châm sau khói đặc cuộn cuộn, bốn phía đám người phân phân che lại miệng mũi ho khan được nước mắt nước mũi chảy ròng, tự nhiên cũng không có nhân phát hiện, tại kia khói đặc bên trong, có một người ảnh nháo lên một cái mà qua.

Đương hỏa thế yếu bớt thời điểm, mọi người thấy tại tro tàn trung còn tại thiêu đốt cháy đen biến hình thân thể, phát ra đinh tai nhức óc tiếng hoan hô, tựa hồ bọn họ môi vận thật sự theo một sinh mệnh ngã xuống mà trở nên hảo đứng lên.....

Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy chính mình bị một căng đầy ***g ngực gắt gao ôm chặt, khi hắc mở mắt ra khi, liền xem đem nhất trương quen thuộc mặt chính treo ở hắc phía trên, thẳng thắn mũi:“Văn ca.....”

Kia khuôn mặt bởi vì này một tiếng quát to lập tức trở nên buộc chặt, qua hảo bán một lát, mới thò ngón tay khinh lau đi Lục Vĩnh Hạo trên mặt hắc sắc khói bụi:“Nghĩ như vậy của ngươi Văn ca? Không phải vừa gặp mặt sao?”

Một câu liền đem Lục Vĩnh Hạo duệ trở về hiện thực bên trong — trước mắt nhân căn bản không có khả năng là Văn ca, hắc là Tuấn Hải vương.

Lục Vĩnh Hạo sắc mặt từ kích động đến tuyệt vọng đều bị Tuấn Hải vương xem ở trong mắt, ngón tay hắc chậm rãi buông, tối đen sợi tóc xẹt qua chớp mũi, khẽ hỏi:“Cái thế giới kia ta làm sao?”

Lục Vĩnh Hạo kinh ngạc nhìn Tuấn Hải vương, một câu một câu nói:“Chết, liền không còn chút tro.” Đột nhiên, hắc giống như điên rồi, tránh thoát Tuấn Hải vương ôm ấp, một quyền hướng tới hắc khuôn mặt tuần tú thượng đánh tới:“Mẹ ngươi, ngoại ta một người đầu. Ngươi muốn sinh liền sinh, nói tử liền tử, liền tiếp đón đều không đánh, như vậy..... Như vậy chết.....”

Tuấn Hải vương không có tránh né, thẳng thắn thân mình nhận lục Vĩnh Hạo như mưa quyền đầu, cuối cùng hắc vươn tay một phen cầm hắc quyền đầu, nói:“Nguyên lai của ta tử khiến ngươi như vậy thương tâm.”

Lục Vĩnh Hạo ngây ngẩn cả người, hắc đột nhiên ý thức được này đó không kịp nói ra khỏi miệng mà nói, liền tính nay nói ra, nghe nhân cũng không phải chính mình lúc trước suy nghĩ kia một.

Nguyên lai, loại này trong lòng vắng vẻ cảm giác chính là thương tâm. Nếu nói Văn ca chết, như vậy trước mắt này là ai đầu? Như vậy nhất tưởng, tràn ngập bị phản giống một phát đánh vào bông thượng trọng quyền, ra quyền hung ác, lại đánh rơi tại hư vô trống vắng phiêu miểu trung.

Tuấn Hải vương đặt ở bên cạnh quyền đầu, từng lại nắm, nắm lại từng, qua hảo đại một hồi, bình tĩnh nói: “Không muốn biết ta như thế nào tìm đến cửa ngươi sao?”

Lục Vĩnh Hạo cũng có chút kỳ quái, chính mình vừa xuyên việt hội Đế Tư không lâu liền bị đặt tại củi lửa đôi thượng, Tuấn Hải vương như thế nào đột nhiên xuất hiện lại là như thế nào cứu chính mình?

“Đế Tư hiện tại dân tình phần nộ, ta không tiện phái quân đội can thiệp, liền nhờ Đại Tế Ti, dự trữ người trở lại Đế Tư đại khái vị trí. Phái vài cái khôn khéo có khả năng binh lính xen lẫn trong đám người, tại người trở về địa phương chờ đợi. Người bị bắt trụ khi, binh lính tại thiêu đốt của người củi lửa đôi trung để vào dịch sinh thành khói đặc nhánh cây, tại khói đặc yểm hộ hạ, ta đem người cứu ra, thay một xử tử tử hình phạm, củi lửa sau khi lửa tắt mọi người cũng phân biệt không ra.”

Lục Vĩnh Hạo nghe, nửa ngày không có ngôn ngữ. Tuấn Hải vương nói nhẹ nhàng băng quơ, nhưng Lục Vĩnh Hạo lại biết trong đó khó khăn. Dự trữ yếu hao phí Đại Tế Ti tâm huyết cùng thọ mệnh, dự trữ càng là chính xác hao phí càng là cự đại. Trừ bỏ sự tình liên quan đến Đế Tư sinh tử tồn vong đại sự, Đại Tế Ti cơ hồ không sẽ ra tay. Liên liên quân xâm nhập, Đại Tế Ti cũng không có dự ngôn quá kết quả. Không nghĩ tới Tuấn Hải vương cư nhiên vì chính mình đi thỉnh Đại Tế Ti. Liên tính Tuấn Hải vương hiện tại là Thánh Hoàng, lại là Đại Tế Ti duy nhất đồ đệ, làm như vậy cũng là rất lớn không thích hợp.

Tuấn Hải vương vỗ nhẹ Lục Vĩnh Hạo, “Người hiện tại thân thể suy yếu, ta đã cho người an bài ngoài cung bí ẩn trụ sở, đi về trước hảo hảo nghỉ ngơi nghỉ ngơi thân thể.”

Lục Vĩnh Hạo ảm đạm lắc lắc đầu, như cũ ngồi dưới đất gần người.

Tuấn Hải vương rốt cuộc nhịn không được, một tay lấy hắc duệ khởi: “Ta còn không có chết.....” Nhưng là kế tiếp mà nói, thật sự là tích tụ vu tâm, nhưng không cách nào phun ra, hắc không hề nghĩ đến thân là vua của một nước, cư nhiên còn không thể khống chế được một tấn thú tâm, mà hắc tình địch, cư nhiên chính là hắc chính mình!

63. Chương 63

Nên như thế nào cùng một người chết tranh?

Tuấn Hải vương không có lại nói, một tay lấy hắc duệ khởi sau, nhãn mặt đem hắc nhét vào một bên trong xe ngựa.

Lục Vĩnh Hạo bởi vì luân phiên ép buộc sớm đã mệt mỏi, dọc theo đường đi chỉ là ngốc nhìn Tuấn Hải vương kia khuôn mặt, Tuấn Hải vương kia chỉ nắm chặt thủ, vẫn không có buông ra quá.

Đặng Lục Vĩnh Hạo tại hạ xe ngựa, phát hiện nơi này ngược lại là có chút quen thuộc, chính là lúc trước Tuấn Hải vương lĩnh hắc đến qua thần miếu. Bất quá từ hắc lần đó thần miếu bị tập kích sau, thần miếu chung quanh cũng tăng mạnh đề phòng. Có thể nhìn đến mặc trường bào Thần Quan thường thường qua lại tìm đi. Tuấn Hải vương đem hắc an bài tại chủ miếu bên cạnh một sở chùa miếu lý. Lục Vĩnh Hạo bước trên thần miếu đá phiến khi, có thể cảm thấy có cổ ám áp lực lượng từ sàn thông qua mắt cá chân, lan tràn đến toàn thân. Trong lòng kia cổ mạc danh bị phần cũng bình ổn không thiếu. Thiên thượng song đồng đốt nướng đại địa, mà thần miếu tựa hồ đem này gấp hai quang chuyển hóa thành chính mình năng lượng. Trên thực tế, không chỉ là địa bản, bên cạnh vách tường cũng đều phát tán ả ả quang. Tuấn Hải vương lại phong bình thường biến mất không thấy.

Vu Lão Lục ngược lại là canh giữ ở kia, thấy Lục Vĩnh Hạo thất lạc hồn nhiên dường như tại kia ngồi, chỉ có thể cợ đến hắc bên người nhỏ giọng hỏi: “Lục..... Lục ca, ngươi không có việc gì nhĩ đi?”

Lục Vĩnh Hạo không có xem Vu Lão Lục, trên thực tế hắc hiện tại duy nhất muốn làm sự nhi chính là ôm bồn nôn mửa. Hiện tại bụng vị kia hiển nhiên không có hắc tỷ tỷ bớt lo. Mới vừa chính mình thiếu chút nữa bị lửa đốt cháy đen, cũng không gặp hắc biểu hiện cái gì thần uy, lúc này ngược lại thần khí đứng lên. Chờ hắc ôm bồn, đem mặt đáng đều phun ra một ít, mới tính yên tĩnh một ít. Bất chấp sát miệng, Lục Vĩnh Hạo đột nhiên nhớ tới cái gì dường như, mạnh ngẩng đầu hỏi Vu Lão Lục: “Tuấn Hải vương hắc nhân đầu?”

“Người muốn biết sao?” Một đạo trưởng lão du hoàn thanh âm tại phòng trong vang lên. Lục Vĩnh Hạo cả kinh, ngẩng đầu nhìn xem, phòng trong chỉ có chính mình cùng Vu Lão Lục, mà Vu Lão Lục chính nhìn chính mình, đối này đạo thanh âm hoàn toàn không có phản ứng. “Người nghe được cái gì thanh âm không?”

Vu Lão Lục đầy mặt nghi hoặc hỏi: “Thanh âm, không có a? Nơi nào có động tĩnh sao?”

Kia đạo thanh âm lại tại bên tai vang lên, “Ta là Đại Tế Ti. Tuần Hải vương đi làm một sự kiện quan hân cùng với người sinh tử sự. Nếu người muốn biết Tuần Hải vương đi nơi nào, liền đến gặp ta đi. Trong viện lớn nhất thần miếu chính là của ta sở tại.”

Lục Vĩnh Hạo nghe, trong lòng lập tức dâng lên một cỗ dự cảm bất hảo, nhường cho Lão Lục tại đây chờ, chính mình hướng lớn nhất thần miếu đi. Vào thần miếu, nhìn đến một bóng dáng tĩnh tọa tại thần miếu lý. Bóng dáng xoay người, quả nhiên là Đại Tế Ti.

“Đại Tế Ti, Tuần Hải vương ở nơi nào, hân làm cái gì?” Lục Vĩnh Hạo vội vàng hỏi.

Đại Tế Ti chậm rãi đi đến Lục Vĩnh Hạo trước mặt, nhìn kỹ nhìn hân, nói: “Hân đi làm một kiện phi thường nguy hiểm sự đi. Nói cho trước người, ta muốn trước nhìn xem của người xăm hình.”

Lục Vĩnh Hạo nội tâm nôn nóng, vô tâm đến hỏi xăm hình cùng Tuần Hải vương quan hệ, một phen xé mở quần áo, lộ ra xăm hình.

Đại Tế Ti cẩn thận xem xem, dùng một loại thoáng có chút kỳ quái lần điệu lẩm bẩm nói: “Thay đổi, quả nhiên thay đổi.”

Lục Vĩnh Hạo phân biệt không ra Đại Tế Ti ngữ khí là cao hứng vẫn là kinh ngạc, chính mình cúi đầu nhìn hạ, rõ ràng phát hiện xăm hình quả nhiên có chút thay đổi. Nguyên lai Thao Thiết là hơi thấp đầu, tả tiền chân thẳng tắp, hữu tiền chân nâng đỡ; Hiện tại là ngửa đầu, một đôi móng trước nâng lên, nhân đứng lên đến.

Đại Tế Ti trầm mặc một hồi, đối Lục Vĩnh Hạo nói “Tuần Hải vương xuyên việt đến các người thế giới đi.”

Lục Vĩnh Hạo kinh hãi, Vân ca vừa mới đi, hiện tại Tuần Hải vương lại xuyên việt qua đi, tuy rằng nói không nên lời nguyên nhân, hân trực giác sẽ có vấn đề. “Hân, hân đi làm cái gì?”

“Hân không có nói, chỉ nói chính mình tất yếu phải đi. Nếu người muốn biết mà nói, chỉ có thể chính mình quá khứ tự mình nhìn xem”

“Người có thể để cho ta quá khứ sao?” Lục Vĩnh Hạo hỏi.

“Ta có thể đem người đưa trở về”

“Hảo, ta đây hiện tại liền đi”

Lục Vĩnh Hạo nằm ở kia đổ đầy nước ấm trong ao, thân thể theo nước ấm phập phồng, tại Đại Tế Ti đầy nhịp điệu, lúc cao lúc thấp mang theo quỷ dị tiết tấu thanh âm như nhỏ vụn nhịp trống va chạm hân màng tai, chậm rãi tích thanh âm như tường cuốn lấy hân sở hữu cảm quan tri giác, lâm vào vô ngã cảnh giới.

Hân giống như đi vào hắc ám đường hầm, chỉ có thể dựa vào bản năng càng không ngừng về phía trước đi tới đi lui, không biết lúc nào, hân đi ra cái kia vắng sáng. Mà khi hân vừa định lại đi phía trước bán ra một bước, tránh thoát này tự mộng phi mộng cảm giác vô lực khi, toàn bộ thân thể lại bị một cỗ cự đại lực hấp dẫn mãnh nhất xả.

Tại một trận đầu vầng mắt hoa trung, hân đột nhiên phát hiện chính mình bị điều đến một viên cao cao trên cây, hai tay bị trọng lực lôi kéo đau nhức, khiến hân nhịn không được ngẩng đầu lên, lại phát hiện bị thăng trối trụ song chướng tế gây vô lực, khi đó mười hai mười ba tuổi hài tử cánh tay, kinh ngạc rất nhiều, nó không chỉ cúi đầu, một trận nữ oa khóc kêu thanh âm khiến hân nhịn không được lại cúi đầu, chỉ thấy một năm sáu tuổi nữ hài bị vài cái đáng khinh đại hân ấn ngã xuống đất, tiêm gây cánh tay cùng tế chân giống vô lực đặng đập, kia một khắc, Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy chính mình quanh thân máu toàn năng ngưng kết.

Trước mắt tình cảnh loại nào quen thuộc. Từng vô số ban đêm, hần đều bị vây ở một tiếng một tiếng “Ca ca cứu ta” thê lương tiếng khóc la lý. Bao nhiêu lần, hần đều bị vây ở này ác mộng mê cung bên trong, nhưng là nào một lần đều không có hiện tại lần này càng thêm chân thật.

Hần thậm chí nghe được gặp dưới chân thổ địa cái loại này khổ cũng hư thối khí tức, cảm thụ được gió thổi qua bên tai ngứa.

Tuy rằng liều mạng nhắc nhở chính mình, này chỉ là một giấc mộng, nhưng là rất thật đại nhập cảm vẫn là khiến hần nhìn không được gân xanh bính khởi, khàn cả giọng hô lớn nói: “Các người này quần khố kiếp, buông ra ta muội muội” Bởi vì kêu được rất dùng lực, hần thậm chí có thể cảm nhận được dây thanh xé rách miệng toát ra tinh tinh hương vị. Dựa theo thường lui tới kinh nghiệm, hần có thể hô lên thanh đến, liền có thể phá tan mộng cảnh. Nhưng là lần này vô luận hần như thế nào kêu rên, đều không thể tỉnh lại. Lục Vĩnh Hạo nhìn không được nhắm lại mắt, kế tiếp sẽ là cái gì dạng tình cảnh, hần đã quen thuộc được không thể lại quen thuộc. Hần chỉ có thể từ từ nhắm hai mắt, mặc cho nhiệt lệ trào ra, mặc cho kia tiêm nhục thanh âm lần lượt va chạm hần nhĩ.....

. Nhưng liền tại đây khi, đột nhiên, hần nghe được một trận kêu rên thanh âm, mở mắt vừa thấy, mới vừa còn cười dữ tợn vài tên đại hán, đột nhiên hai mắt trợn trừng, thủ che yết hầu, phát ra lặc lặc thanh âm, sau đó thẳng tắp ngã xuống đất. Bởi vì sự ra đột nhiên trong đó có một đại hán thân thể nặng nề mà đặt ở nữ hài mảnh khảnh thân thể thượng, nữ hài được khe hở, liều mạng đẩy ra kia cụ thân thể, bỏ đi ra.

Đúng lúc này, rừng rậm chỗ sâu hiện lên một thân ảnh Lục Vĩnh Hạo tại trên cây mở to hai mắt nhìn, vừa dùng áo choàng bao khỏa toàn thân thần bí hắc y nhân chậm rãi đi ra. Áo choàng phía dưới ngẫu nhiên truyền đến đinh đương thanh âm, Lục Vĩnh Hạo cảm giác thân ảnh có chút quen thuộc, còn chưa kịp phân biệt, thần bí nhân đã một phen ôm lấy tiểu cô nương, xoay người đi vào rừng rậm chỗ sâu. Lục Vĩnh Hạo gấp đến độ không được, tại trên cây hô to, “Buông ra ta muội muội! buông ra ta muội muội.....” Rừng rậm chỗ sâu ầm ầm truyền đến vài câu “Ca ca..... Ca ca.....” kêu thanh.

Đây là, xa xa truyền đến vài đạo xe lớn ngọn đèn cùng ồn ào tiếng người nói, là Vân ca mang theo vài cái huynh đệ lại đây tựa như kia ban sơ giống nhau, một thân áo da, dung mạo tuấn tú, mang theo trân ái vật trước kia đã mất nay lại có được mừng như điên, Vân ca đi đến dưới tàng cây, nhìn đến bị treo Lục Vĩnh Hạo, tự mình lên cây đem hần giải xuống dưới.

Đây là trong trí nhớ lại quen thuộc bất quá cảnh tượng, lại gặp được Vân ca, Lục Vĩnh Hạo trong lòng là khó nén xót xa, khả miệng vẫn là nhìn không được thất hồn lạc phách hô: “Cứu ta muội muội!” Liền tính là mộng, tại đây sai lệch trong mộng có thể cứu muội muội, cũng có thể liêu an ủi tạ.

Hần vừa định đứng dậy đuổi theo cái kia thần bí hắc y nhân, đột nhiên cảm thấy thân thể bị kiềm hãm, bị cái loại này lực lượng nhất duệ, thân thể lập tức từ rừng rậm chỗ sâu xả đến một chỗ hương khói cường thịnh chùa miếu tiền.

Hoảng hốt gian, Vu Lão Lục đột nhiên đi tới trước mặt, hần vẫn là như vậy lảm la lảm lét, cổ lộng huyền hư nói: “Lão đại, nghe nói này trong miếu có thần thông quảng đại lý cái tát, ta nói, muốn hay không chúng ta đi phê phê mệnh đi! vừa lúc một hồi muốn đi đông miếu cấp long đầu đại ca gia lão thái thái dâng hương, cái kia đông miếu bày quán bói toán lý cái tát đặc biệt nổi danh.....”

Lục Vĩnh Hạo muốn nói nói, còn không trương miệng, thủ đã không chịu không chế một bạt tai cũng đã bay tới: “Tính! tính mẹ người đầu! vết đao thượng xin cơm ăn, chẳng lẽ là có thể coi là bao lâu đi Diêm Vương gia kia đưa tin! người có kia thời gian rồi, còn không bằng cấp lão tử thảo sinh nhi tử thiên phương! mẹ ta hôm trước lại cho ta báo mộng, nói là lão Lục gia lại không sau, nàng lão nhân gia đều vô pháp đầu thai!”

Vu Lão Lục không duyên cớ ai nhất miệng, điều môn lập tức hàng xuống dưới: “Này..... Này có thể lại ta sao? Đó là Lục ca người hạ chủng nhi không cho lực, ta ở bên ngoài dưỡng nữ nhân, nhất hoài chính là song bào thai, lưỡng mang đem, muốn hay không đều ngài một..... Ai u ầy! Lục ca! lục ba ba, ta liền nói đùa, ngài mau đưa thương thu hồi đến, chớ đi hỏa.....”

Kế tiếp, hần giống như trong trí nhớ bình thường, không tự chủ được hướng cái kia quẻ quán đi.

Kia quẻ quán ngược lại là không có gì ngạc nhiên nhi, bên cạnh chống một phen tiểu kì, tại bát quái đồ phía dưới ẩn tam đại tự – “Lý cái tát”. Kia quẻ hàng mặt sau lão nhân có điểm ý tứ, đại lãnh thiên, cố

tình mang đỉnh đầu đại duyên nhi mũ rơm, cúi đầu ẩn hạ chặn mi nhân, một bộ cực đại kiểu cũ mặc kính, càng là che khuất bán khuôn mặt, nhưng là Lục Vĩnh Hạo tổng thấy tại kia thấu kính sau lưng, lưỡng đạo sắc bén ánh mắt tại đánh giá chính mình.

“Người trẻ tuổi, xem thủ tướng sao!” Lão nhân thanh âm như là bị giấy ráp mài quá, khàn khàn thô lệ được xẹt qua màng tai.

Nghe hắn đã mở miệng, Lục Vĩnh Hạo mới giật mình thấy chính mình không biết lúc nào đến quẻ quán tiên, càng là không tự chủ được vươn ra chính mình tay phải.

Lão nhân giống như làm ma giống nhau khô gầy ngón tay tại Lục Vĩnh Hạo tiêu pha thượng nhẹ nhàng mà xẹt qua: “Thủ văn sâu như vậy? Sát khí trọng a, thọ lộ chỉ sợ không lâu.....”

Người nọ cúi đầu, khả Lục Vĩnh Hạo biết hắn chính là tam vương tử, nghĩ đến hắn giết Vân ca, trong lòng khó tránh khỏi một trận buồn nôn, hắn liền tưởng rút về chính mình thủ. Lão nhân lại gắt gao bắt được tay hắn, còn tiếp nói đầu đầu: “Mạng của người lý sát khí quá nặng, nhưng là không có việc gì, sẽ có một người thay người gánh vác này hết thủy kiếp số.....”

64. Chương 64

Lục Vĩnh Hạo cả kinh tưởng rút về thủ, thành linh xảy ra lực đạo thôi dưng hắn tiếp tục tại quỷ dị quang lộ trình đi trước, lại mở mắt ra nhi, lại phát hiện chính mình đang ở buồng vệ sinh trung, ngồi ở bồn cầu thượng, Vu Lão Lục tại buồng vệ sinh cửa vòng vo vòng vo đang nói, tại hắn phía sau là kia nhìn quen mắt khô lâu tạo hình môn thánh, này rõ ràng là hắn lần đầu tiên xuyên việt địa điểm.

“Lão đại, không sai biệt lắm đêm khuya 12 điểm, ta này không phải sợ có người tại trong WC ám toán người sao!”

“Ám! ám người đầu! quy nhi tử tham đầu tham não, lão tử sinh sinh đem thi cấp ngồi trở lại đi!”

Thân thể giống như là đặt ra hảo trình tự giống nhau trung thực dựa theo ban đầu “Kịch tình” đi, Lục Vĩnh Hạo hoàn toàn không thể khống chế, chỉ có thể giống quần chúng giống nhau tâm tư phức tạp bàng quan này hết thủy. Mắt thấy kim đồng hồ chỉ hướng về phía đêm khuya 12 điểm, dưới thân hắc sắc bồn cầu nổi lên thần bí vi quang, Lục Vĩnh Hạo lại muốn bị hít vào bồn cầu, đột nhiên một nam nhân xông vào buồng vệ sinh cửa, một phen đẩy ra Vu Lão Lục, long ở Lục Vĩnh Hạo eo.

Đến từ nam nhân cường đại sức dân, khiến Lục Vĩnh Hạo dần dần dời về phía bồn cầu lực đạo nhất thời dừng lại.

Lúc này đây, hắn quay đầu thấy rõ nam nhân mặt — đen đặc mi, mảnh dài mắt, hắn là Tuấn Hải vương!

Tuấn Hải vương nhanh ôm Lục Vĩnh Hạo eo, tại hắn trên mặt dùng lực hôn một cái, cười nói: “Ta sẽ không khiến người sinh mệnh lực có cái khác nam nhân thân ảnh, người hoàn hoàn chính chính chính là của ta.....”

Liền tại Tuấn Hải vương cùng Lục Vĩnh Hạo hợp lực cùng này dị thường lực lượng tương chống lại khi, Lục Vĩnh Hạo trước mắt bỗng tối đen nhất lượng, lại tiến vào quỷ dị quang nói.

Trong thần miếu, lục vĩnh mờ mịt hạo ngồi dậy, còn mê thất tại vừa rồi kia từng đoạn chính mình trải qua trung, phân không rõ chính mình ở nơi nào, nơi nào lại là thật sự là giả. Một hồi lâu, Lục Vĩnh Hạo mới chậm rãi hiểu được, phát hiện chính mình ngâm mình ở trong nước, Đại Tế Ti đứng ở hắn trước mặt.

“Vừa rồi ta đưa người trở lại người lần đầu tiên xuyên việt đến Đế Tư tiền vài đoạn trải qua trung. Đại vương tử lần này quá khứ chính là tướng triệt để chặt đứt của người quá khứ, khiến người sẽ không xuyên việt đến Đế Tư đến.”

Đại Tế Ti nhìn hắn, hỏi: “Người hy vọng người tại Đế Tư hết thủy đều không lại phát sinh sao?”

Lục Vĩnh Hạo trong lòng giống tắc mấy đem rơm, loạn thành một đoàn. Nếu không đến đến nơi đây, tam vương tử cũng liền sẽ không đến chính mình thế giới, kia Vân ca sẽ không chết. Nhưng là, nếu không có đến Đế Tư, chính mình liền luôn luôn cũng sẽ không nhìn thấy Tuấn Hải vương, đã không có Tuấn Hải vương,

chính mình trong thế giới còn có thể không có Vân ca đâu? Lục Vĩnh Hạo nói không ra lời, chỉ có thể sững sờ nhìn Đại Tế Ti

Đại Tế Ti tiếp tục nói: “Nếu Tuấn Hải Vương Đạt thành tâm nguyện, người không có xuyên việt đến Đế Tư, như vậy Đế Tư sẽ phát sinh cự đại biến hóa, Tuấn Hải vương, Thác Hải vương, tam vương tử, thậm chí Thánh Hoàng vận mệnh đều đem có điều bất đồng, về phần người, người tại người cái thế giới kia cũng là không thể dự kiến, ai sẽ sinh? Ai lại sẽ tử?”

Tuấn Hải vương kể vị vi Thánh Hoàng, đây là sở hữu Đế Tư người đều hy vọng nhìn đến, ta không nghĩ thay đổi. Ta hy vọng người có thể ngăn cản Tuấn Hải vương, mà ta thì sẽ vận dụng thánh thư toàn lực cứu lại Vân ca, tận khả năng khiến hắn sống sót.”

Lục Vĩnh Hạo mãnh ngẩng đầu lên, tuy rằng hắn làm không rõ chính mình cùng Đế Tư, Tuấn Hải vương cùng Vân ca chi gian đến cùng tiên sinh kê vẫn là tiên sinh dẫn vấn đề, nhưng là có một chút hắn tuyệt đối rõ ràng, đó chính là Vân ca sống mới là tối trọng yếu. Vô luận chính mình sẽ như thế nào, chỉ cần Vân ca sống liền đủ rồi. Lục Vĩnh Hạo đối Đại Tế Ti nói “Hảo, ta sẽ ngăn cản Tuấn Hải vương, khiến từng phát sinh sự tình nhất định phát sinh, nhưng là, mời người nhất định phải cứu Vân ca.”

Lục Vĩnh Hạo lại nằm ngã vào trong nước, Đại Tế Ti từ trong lòng lấy ra thánh thư, nhẹ nhàng mà vuốt ve bìa mặt, lạnh nhạt trên mặt lần đầu tiên toát ra biểu tình, đó là không tha, tiếc hận.....

Hắn thâm thâm thở dài một hơi: “Mà thôi, vì Đế Tư, vì Tuấn Hải vương, liền tính mất đi thánh thư, cũng muốn khiến này hết thủy đều chấm dứt.” Đại Tế Ti hai tay tạo thành chữ thập, trên mặt lại hồi phục trang trọng biểu tình, môi nhất trương hợp lại, tựa hồ tại nở nụ cười. Mất đi dựa vào, thánh thư lại không có rơi xuống, cứ như vậy huyền phù ở không trung, chậm rãi lên tới thần miếu trên không, phát ra bạch sắc quang mang, này quang mang bắt đầu còn nhu hòa, sau đó càng ngày càng minh lượng, chiếu sáng chính gian thần miếu. Thánh thư phát ra quang mang tựa hồ có sinh mệnh dường như, tựa như tìm đập giống nhau, nhất trương nhất hấp. Từ không đến có, có tự cổ tự tụng tự kêu các loại thanh âm từ thần miếu bốn phía quanh quẩn đi ra, cùng với quang mang phồng lên lúc cao lúc thấp. Này quang mang phồng lên càng thêm nhanh, tựa hồ nghe đến oanh một tiếng, quang mang tán đi, thanh âm cũng tịch liêu xuống dưới.

Nằm ở trong nước Lục Vĩnh Hạo, không thấy bóng dáng, Đại Tế Ti tựa như hài đồng dạng tràn ngập sáng bóng trên mặt phủ đầy nếp nhăn, trên người quần áo cũng vô thanh vô vụn thành phiến phiến, mấy trăm năm qua thủy chung trơn bóng như tân thần miếu vách tường trở nên loang lổ không rõ, rất nhiều địa phương trưởng ra lục đài, phẳng phất tiến vào thời gian đường hầm, lập tức già đi mấy ngàn năm.

65. Chương 65

Lúc đó, tam vương tử đang ngồi ở nam tinh trong bang xử lý trong bang sự vụ, phàm là có thể cùng Vân ca đối nghịch hết thủy, đều có thể khiến hắn hứng thú đạt dào. Đường nhiên vương công hậu duệ quý tộc trụ cột, xuyên việt mấy đời đều không mang suy giảm, lê hoa mộc ghế nằm bên cạnh, vài cái da kiêu nhục nệm trẻ tuổi nam hài vây quanh ở bên người, có mát xa, có tu kiến móng tay, có bác vãi.

Tam vương tử chính từ từ nhắm hai mắt hưởng thụ, cảm giác cánh tay tựa hồ có cái gì này nọ, mở mắt nhìn lại, cánh tay thượng không biết khi nào hạ xuống vài miếng thiêu đốt quá giấy tiết, lấy tay nhất sờ, giấy tiết lập tức biến thành tro bụi, phiêu tán mở.

Lý Hải vương rất là kỳ quái, có chút tâm thần không yên, nhắm mắt lại cân nhắc. Càng nghĩ càng không thoải mái, tựa như có đoàn hỏa, từ trong ***g ngực dâng lên, theo máu truyền lưu đến toàn thân các nơi, sau đó khắp nơi không tốt.

Từ Nam phương truyền đến cường liệt khí tức giống như giải hỏa cam tuyền. Tam vương tử cường chế di dời chúng nữ tử, mang theo vài cái bảo tiêu ra ốc, càng đi nam đi thân mình lại càng thoải mái, bất tri bất giác liền đến đến một nhà tửu ba, vào tửu ba, toàn bộ thân thể trở nên thoải mái xuống dưới. Tam vương tử cảm thấy ngờ vực vô căn cứ, đột nhiên phát hiện một thân ảnh nhoáng lên một cái mà qua, tam vương tử sững sờ, nhìn kỹ lại là Tuấn Hải vương, hắn như thế nào có thể lại đây? Tiếp cảm thấy mừng như điên, nguyên lai này tâm huyết dâng trào lại là thượng thiên cảnh kì báo thù.

Kỳ thật tại tam vương tử phiên giang đảo hải thời điểm, Vân ca đang tại pha trà. Pha trà có thể cho nhân an tâm, tĩnh khí, cho nên không có việc gì khi Vân ca liền thích chính mình phao vài chén trà, mà một bên hỏa lò thượng đun nấu nhất sa oa lão thang sơn ma, Lục Vĩnh Hạo ban đêm tuần trường sau là muốn báo lại trưởng, không thiếu được bụng kêu đói, muốn đại đại địa ăn thượng nhất đồn.

Hắn không chú ý tới, mấy mảnh nhỏ thiêu đốt sau giấy tiết bay xuống đến bôi lý, thật nhỏ chén trà trung mặt nước đột nhiên khởi một tiểu lốc xoáy, giấy tiết nhập vào lốc xoáy trung không thấy tung tích. Vân ca uống hai khẩu trà, không biết tại sao, tâm lại tĩnh không xuống dưới, nhắm mắt lại chính là Lục Vĩnh Hạo tại đồng lửa trung bị đốt cháy tình cảnh, Lục Vĩnh Hạo không có phát ra một tiếng kêu to, chỉ là lẳng lẳng nhìn chăm chăm Tuấn Hải vương, không có thống hận, không gặp nạn quá, chỉ có vô tận lưu luyến. Vân ca a một tiếng, mở mắt, trên trán treo đầy mồ hôi lạnh. Vân ca rút cuộc ngồi không được, hỏi Lục Vĩnh Hạo vị trí, tùy tùng cũng không mang, một người lập tức đi Lục Vĩnh Hạo sở tại tửu ba.

Mà lúc này, sinh gian lý Lục Vĩnh Hạo hạ nửa người đã nhập vào bồn cầu, Tuấn Hải vương chính ôm Lục Vĩnh Hạo eo hướng ra phía ngoài duệ, Vu Lão Lục ngã ngồi tại địa, há to miệng sững sờ nhìn, nhất thời phân không rõ đây là mộng vẫn là hiện thực. Trong phòng vệ sinh đột nhiên truyền đến một trận cuồng tiếu thanh, “Hảo, hảo, không thể tưởng được Tuấn Hải vương người thế nhưng như vậy lớn mật, đã tồn tại một tình huống của người hạ còn dám lại đây. Người sẽ không sợ cùng kia tiên tiến nhập thế giới này người chạm mặt hai người vĩnh viễn hôi phi yện diệt?”

Tuấn Hải vương nhìn lại, nhú nhú mày, lại là tam vương tử linh long hổ báo lang tứ đại bảo tiêu theo sát sau đó, ngăn chặn buồng vệ sinh. Tuấn Hải vương nửa đời nhưng mà, trên chiến trường sát tiến sát ra không biết bao nhiêu lần, đối này bao cớ đệ đệ cùng bốn bảo tiêu cũng không để ý. Nhưng là hiện tại chính là thay đổi Lục Vĩnh Hạo vận mệnh trọng yếu thời điểm, hắn không thể phân thân. Tam vương tử quấy rối mà nói, nhưng cũng là phiên toái.

“Tam vương tử, nếu Lục Vĩnh Hạo vẫn là dựa theo nguyên lai vận mệnh xuyên việt đến Đế Tư, như vậy hết thấy cũng sẽ không thay đổi. Người tại Đế Tư sẽ mất đi sở hữu, chỉ có thể xám xịt chạy đến nơi đây, cấp một cái khác ta thêm điểm phiên toái nhỏ. Nếu ta cải biến Lục Vĩnh Hạo vận mệnh, như vậy chúng ta tại Đế Tư vận mệnh cũng đem tùy theo thay đổi, người có lẽ có một lần một lần nữa tẩy bài cơ hội.

“Cáp, ha ha, Tuấn Hải vương, người đều xuẩn đến khiến hai cái chính mình đồng thời tồn tại, còn tưởng hảo sự. Chỉ cần giết người, lại trở lại Đế Tư kể vị Thánh Hoàng, cuối cùng người thắng tự nhiên là ta. Sát!”

Tam vương tử cùng bốn bảo tiêu đồng thời hướng Tuấn Hải vương bức đi. Dư Lão Lục tắc bị ngoạn đập đến một bên, đầu chàng bồn cầu hạnh phúc ngắt đi. Tuấn Hải vương bay lên một cước, đập bay một khi đi lên bảo tiêu, tay trái một quyền, đem một cái khác bảo tiêu đánh cho phác đảo tại địa. Lại một người phác lại đây ôm lấy Tuấn Hải vương cánh tay, Tuấn Hải vương mặt bị hung hăng đánh trúng luyện đánh hai quyền.

Lấy Tuấn Hải vương thân thủ, tại trên chiến trường ngược tam vương tử cùng bốn bảo tiêu vài cái qua lại không cần rất thoải mái, nhưng là tại nhỏ hẹp trong phòng vệ sinh, Tuấn Hải vương linh hoạt thân pháp không có đất dụng võ, không có vũ khí cùng xuyên việt khi tạo thành linh lực đánh mất lại không thể cho bọn hắn tạo thành vết thương trí mệnh, mà Lục Vĩnh Hạo lại không biết như thế nào, cứ nhiên tri giác hoàn toàn biến mất, toàn dựa vào Tuấn Hải vương lôi kéo mới không có triệt để hít vào bồn cầu. Tuy rằng vài cái bảo tiêu đều bị đánh ngã vài cái qua lại, bất quá tại đại lão bản giám sát hạ, mấy người tâm huyết bùng nổ, lấy ra chủy thủ.

Vân ca đi vào tửu ba, tìm Lục Vĩnh Hạo không đến, hướng buồng vệ sinh đi, tại cửa liền nghe thấy bùm bùm thanh âm. Vài bước vọt vào buồng vệ sinh, nhìn đến tam vương tử đang tại chỉ huy bốn người vây công..... “Chính mình”? Mà Lục Vĩnh Hạo nửa người đã tại trong bồn cầu, nửa người trên bị “Chính mình” Lăm vào trong ngực.

Vân ca cố không hơn cái khác, đi lên một quyền đem tam vương tử đá đổ. Tam vương tử té ngã trên đất, ngẩng đầu vừa thấy, gặp đá đảo hẳn chính là Vân ca, cười dữ tợn nói: “Hảo, các người đều đến đây, hôm nay vừa lúc bao viên”, đứng lên cùng Vân ca chiến cùng một chỗ. Bốn bảo tiêu nhìn thấy chủ tử bị đánh, cũng vội vàng phân 2 cá nhân lại đây hỗ trợ.

Lục Vĩnh Hạo mở mắt, đầu tiên mắt liền nhìn đến Vân ca, nhìn hắn rõ ràng đứng ở trước mắt, nước mắt

không tự chủ được giữ lại. Tuấn Hải vương trước tiên phát hiện Lục Vĩnh Hạo tỉnh, hô: “Mau ra đây, không cần rơi vào đi.” Lục Vĩnh Hạo thâm thâm nhìn thoáng qua Tuấn Hải vương, hai chân dùng lực, bước ra bồn cầu. Bên tai còn dừng lại Đại Tế Ti thanh âm: “5 phút sau này nhập khẩu liền sẽ đóng kín. Thánh thư đã hủy, đây là cuối cùng một hai cái thế giới thông đạo, người tất yếu tại 5 phút nội mang Tuấn Hải vương trở lại Đế Tư.”

Mà Vân ca tắc cau mày, thoáng ăn vị nhìn cái kia tuần lãng tuổi trẻ chính mình gắt gao ôm Lục Vĩnh Hạo.

66. Chương 66

Lý Hải vương nhìn hai vị thân thân đại ca tề tụ nhất đường, lộ tại hắc trảo ngoại mắt bên trong chột lóe bệnh trạng mừng như điên, hẳn biết lần này là chính mình duy nhất một lần cơ hội, chính là bởi vì tại Đế Tư trên đại lục, hẳn bị vị này cao cao tại thượng Thánh Hoàng cùng truy mãnh đánh, rơi vào chuột chạy qua đường kết cục, hẳn mới không thể không đào trộm thánh thư xuyên việt đến hiện thể sửa chính mình cùng túc địch lịch sử, hiện tại cơ hội tới, chỉ cần có thể đem hai cái “Đại vương tử” Tất cả đều giết chết, như vậy liền tính hẳn rút cuộc trở về không được lại ngại gì?

Nghĩ đến này, hẳn chậm rãi thân hướng về phía chính mình cổ, rút ra làm thành vòng cổ kia khóa viên đạn.

Này khóa viên đạn thượng vẽ loạn biến sâu bằng thú máu tươi, là lúc trước đại vương tử mượn Lục Vĩnh Hạo thủ đánh vào chính mình trong bụng, hẳn vẫn giữ lại này khóa viên đạn, mà hiện tại hẳn muốn đem này viên đạn đáp lễ cho hẳn tối thân ái đại ca.

Nghĩ đến này, hẳn đem kia khóa viên đạn nắm chặt ở trong tay, đâm thủng chính mình bàn tay dựa vào linh lực đem kia khóa viên đạn đằng không nhảy lên, thẳng tắp bắn về phía Vân ca.

Tam vương tử động tác nhỏ, Tuấn Hải vương cùng Vân ca đều không có để ý, nhưng là Lục Vĩnh Hạo lại sớm liền phát hiện.

Bởi vì kia xuyên vòng cổ hẳn cũng có, kia còn là hẳn tại toán mệnh người mù lý cái tát trên người lôi xuống đến. Tuy rằng lý người mù theo thời gian quỹ tích thay đổi mà tiêu thất, nhưng là khóa viên đạn lại kỳ tích bàn lưu lại. Hẳn vẫn đem nó mang theo trên người, đương tam vương tử thúc dục viên đạn khi, hẳn trên người này khóa cũng như bàn ủi bàn nóng lên, thẳng tắp từ hẳn trên người xả xuống dưới, cùng tam vương tử thúc dục kia một viên binh chia làm hai đường, thẳng tắp bắn về phía Vân ca cùng Tuấn Hải vương trái tim.

Không! Lục Vĩnh Hạo cũng không biết là từ đâu đến khí lực, thẳng tắp vọt quá khứ, đánh về phía Vân ca, nhưng là mắt thấy kia hai khóa viên đạn liền muốn chiếu vào thân thể hẳn bên trong khi, Tuấn Hải vương đã đánh tới, kia hai khóa viên đạn đều đục lỗ hẳn trái tim, bị hẳn che ở sau người Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy ngực mạnh đau xót, nguyên lai kia viên đạn bá đạo lực lượng cư nhiên đục lỗ Tuấn Hải vương hậu, lại bắn vào hẳn trong cơ thể, mà Vân ca cũng không có thể may mắn thoát khỏi.

Bọn họ ba người máu hỗn tạp cùng một chỗ, phát ra chói mắt cường quang, bạo nổ vang nổ, đem trước mắt hết thấy đều bao khóa xả liệt.....

Lục Vĩnh Hạo đương cường quang qua đi, Lục Vĩnh Hạo phát hiện chính mình tựa hồ lại về tới Đế Tư đại lục, chung quanh đều là kia phiến trên đại lục sở đặc hữu kỳ hoa dị thảo.

Đó là hẳn lần đầu tiên xuyên việt khi kia phiến hồ, xác nhận Thịnh Hạ thời tiết, hoa hải hảo hẳn, gió cuốn điệp sao phát ra soạt soạt tiếng vang.

Hạo hẳn hoa hải gian, đứng hai người, trong đó tóc đen rủ xuống đất nhân thân một thân chiến giáp, bất chính là Tuấn Hải vương sao? Mi nhãn như cũ, khả quanh thân khí tràng lại rõ ràng là một người khác.

Tại hẳn trước mặt là..... Cư nhiên là chính mình? Chỉ là hắc sắc tóc dài thúc tại cao cao phát quan lý, hẳn tay cầm trường kiếm thẳng chỉ vào “Tuấn Hải vương” yết hầu.

“Người thật sự muốn cưới nàng?”

“Đúng vậy, Đế Tư Vương Triều tân kiến bắt đầu, cần một danh chính ngôn thuận người thừa kế, người.....
Tạm thời ủy khuất hạ đi!”

Cái kia cổ trang chính mình trong mắt đột nhiên lưu lại huyết lệ, từng câu từng từ nói:“Người quên ban đầu đối mặt này phiến sinh mệnh chi hồ, đối với ta hứa hẹn, người từng nói, nếu như phụ ta, cam nguyện thừa nhận thiên thể yêu mà không được khổ. Lời này do tại bên tai, người lại muốn cưới kia nữ nhân? Để mình thiên, người thật muốn phụ người lúc trước lời thề sao?”

Cái kia gọi đế mình thiên nghe vậy lạnh lùng trên mặt chợt lóe một tia không kiên nhẫn:“Ta chỉ là vì Đế Tư tử tự truyền thừa bất đắc dĩ mà vì chi, đường đường vua của một nước, cư nhiên thú không thể sinh dục nam thê, đây là cỡ nào hoang đường sự tình? Bối Gia, người vừa là đại thần quan, lại thân là của ta đại tướng quân, như thế nào có thể như vậy không để ý toàn đại cục!”

Thao con mẹ nó, cư nhiên vị này cũng gọi Bối Gia?

Nghe được cái kia đế mình thiên nói như vậy, Bối Gia đột nhiên sáng sủa cười:“Hoang đường? Nguyên lai hai ta yêu nhau đúng là một hồi hoang đường? Thật là uy phong tướng quân? Nhưng này thiên hạ chưa bao giờ là ta muốn, ta vì cái gì hai tay dính đầy máu tươi, phản bội gia tộc, phản bội phụ thân, lên làm này vạn dân đồ tể? Nếu ta đã không hề người cần, như vậy..... Liền thỉnh người thực hiện ban đầu mình ước, mà ta.....”

Nói cái kia Bối Gia cư nhiên rút kiếm đâm về phía chính mình bụng.

Thấy vậy tình cảnh, đế mình thiên lạnh lùng biểu tình nhất thời quy liệt, hấn vội vàng bôn hướng về phía Bối Gia, lại bị một cổ cường đại lực cản nói chặn lại.

“Ngô lấy ngô huyết mình ước, nguyện này sinh mệnh chi hồ tẩm bổ chi thổ, nữ tử giai không thể dừng kì tử, mà ngô chi linh hồn cũng không nguyện cùng phụ lòng chi nhân cùng tồn tại nhất thế giới, tình nguyện hội phi yên diệt, không bao giờ thụ này tình thương khổ.....”

Lời còn chưa dứt, thân thể hấn ngã xuống đến phía sau hơi hơi phiếm quang trong hồ, hồ nước nhanh chóng bị nhuộm thành một mảnh hỏa hồng, hồ bốn phía Hoa nhi cũng dần dần uể oải, quỷ dị nhan sắc tựa hồ khuếch tán đến toàn bộ đế quốc,

“Bối Gia!” Đế mình thiên giống như điên rồi nhảy vào trong nước, lại phát hiện hấn Bối Gia đã bị quán vào thâm thâm lốc xoáy bên trong, triệt để tiêu thất.

Mà cái kia gọi đế mình thiên nhân, đột nhiên cắt chính mình cổ tay|thủ đoạn, đem ân hồng máu tươi tích nhập trong hồ:“Ngô lấy Đế Tư Thánh Hoàng chi huyết thê, nguyện thừa nhận thiên thể yêu mà không được khổ, liền tính cùng Bối Gia không thể cùng tồn tại nhất thế, cũng nguyện chặt đứt thời không cách trở, chỉ đổi lấy lần lượt cùng hấn sát bên người mà qua.....”

Này bị thê huyết hút khô rồi tinh huyết Hoa nhi, tại đế mình thiên giống như chú ngữ bàn thì thảo rung động trung, bay lên thiên không, hội tụ một chỗ, biến ảo thành một quyển thật dày da dê thư.

“Thánh thư.....” Lục Vĩnh Hạo nhìn kia bản chậm rãi rơi vào đến đế mình thiên quyển sách trên tay, không khỏi kinh ngạc nói.

Mà đế mình thiên thì tại dùng chính mình máu tươi tại kia mở ra đệ nhất trang thượng, trịnh trọng họa hạ nhất chỉ tự Thao Thiết mà phi Thao Thiết linh thú.....

Lục Vĩnh Hạo còn tưởng xem đến tột cùng, đáng tiếc trước mắt cảnh tượng nhất hạ liền tiêu thất, hấn giống như lại về đến kia thần miếu, trở nên thương lão lợi hại tể ti, làm đang dựa vào ghế, trầm giọng hỏi:“Bối Gia, người biết rõ chính mình đến tột cùng là ai sao?”

Lục Vĩnh Hạo không nói gì, hấn ánh mắt đã bị thần miếu lý bích họa hấp dẫn ở.

Phía trước hấn như thế nào chưa từng có chú ý này đó tạo hình tại trên vách tường thạch họa đâu? Không biết vì sao đương hình ảnh ánh vào mắt bên trong khi, đều biến thành nhảy lên rất thật cảnh tượng.

Một xuất thân tể ti gia tộc nam hài cùng một xuống dốc quý tộc nam tử gặp nhau, bọn họ tại kia phiến nở đầy Bối Gia hoa hồ bên trong lửa thần chơi đùa triền miên, đương bị nam nhân lâu vào lòng trung, trán bị

hôn nhẹ, kia một khắc Lục Vĩnh Hạo tâm tựa hồ cũng bị một loại mạc danh mừng như điên điên được tràn đầy.

Kế tiếp hình ảnh lại trở nên một mảnh hôn ám, vì thực hiện nam nhân để vương mộng là như thế nào bỏ qua bản tâm lương thiện, giúp nam nhân trở thành Đế Tư đại lục chúa tể, trở thành Đế Tư Vương Triều đời thứ nhất để vương.....

Này vốn không phải chính mình cố sự, nhưng xem đến nam nhân cưới đại hôn một khắc, Lục Vĩnh Hạo nước mắt xoát chảy ra, cái loại này đau nhập nội tâm cảm giác là cái gì? Có phải hay không chính là cái kia Bối Gia thà rằng bỏ qua sinh mệnh, linh hồn tiêu tán tại một cái khác thời không cũng không muốn lại thường tư vị?

“Ta..... Ta.....”

“Người chính là cái kia bích hoạ thượng, giúp Đệ nhất nhậm Thánh Hoàng thành tựu sự nghiệp to lớn Bối Gia Thác Tư đặc đại thần quan. Kia bản thánh thư thượng ghi lại mấy ngàn năm đến, mỗi một từ đệ thể đến nam tử, kỳ thật đều là Bối Gia tại đệ thể linh hồn chuyển thế — cũng chính là người, chỉ là mỗi một thế, người cùng để mình thiên linh hồn chuyển thế đều là nghiệt duyên không được thiện quả.

Hài tử, giải linh còn tu hệ linh nhân. Hiện tại người, có chịu hay không tha thứ hắn đâu? Chấm dứt này thật dày một quyển tình trái?”

67. Chương 67

Tế ti mà nói, Lục Vĩnh Hạo không đáp lại, trước mắt một vài bức hình ảnh, đèn kéo quân dường như tại trước mắt nhoáng lên một cái lướt qua, nhìn kia rõ ràng chưa bao giờ gặp qua cảnh tượng, mạc danh hẳn lại phảng phất biết hết thấy, thậm chí nhớ rõ mỗi hình ảnh trung mùi hoa, tiếng nước, mà mạc danh địa tâm đau từng đợt đánh tới, khiến Lục Vĩnh Hạo mặt trắng lại bạch.

Hắn cảm giác tựa hồ trong đầu một thần bí góc đột nhiên bại lộ đi ra nhất phiến vô cùng cự đại vô cùng dài lâu đại môn, theo hình ảnh trôi qua, đại môn vô thanh vô tức mở ra, kia phủ đầy bụi ngàn năm ký ức nhược hồng thủy giống nhau một cỗ não phát tiết đi ra, đem Lục Vĩnh Hạo bao phủ. Lục Vĩnh Hạo phảng phất bước vào thời không, hóa thân vô số, nhìn một đám chính mình, xuyên việt thời không cách trở, tại vòng đi vòng lại gặp nhau yêu nhau cho nhau thương tổn lý xuyên qua, một lần lại một lần địa nhiệt tập kia khổ sở tư vị.

Đại Tế Ti lặng lẽ nhìn Lục Vĩnh Hạo thống khổ rồi rầm biểu tình, trong mắt toát ra tiếc hận, lại hỏi:“Bối Gia, người cùng để thiên ngàn năm dây dưa, từng cái luân hồi đều sẽ tương duyên chia lìa. Mỗi một thế các người đều không biết chính mình chân thật thân phận. Hiện tại các người rốt cuộc tìm về chính mình ký ức, vô số luân hồi nhân quả dây dưa cũng nên kết thúc, người nguyện ý tha thứ để thiên sao?”

Hồi lâu, Lục Vĩnh Hạo mới bình ổn run rẩy, chậm rãi đứng thẳng thân thể, ngẩng đầu nhìn hướng Đại Tế Ti. Lục Vĩnh Hạo trong mắt không còn có cậy mạnh đầu ngoan, cũng không lại ngây thơ vô tri, chỉ có duyệt tấn phồn hoa vinh nhục hưng suy trong veo hòa bình tĩnh.

Từng câu từng từ, Lục Vĩnh Hạo chậm rãi bắt đầu kể ra,“Đại Tế Ti, ta quả thật nhớ lại Bối Gia, cũng nghĩ đến các luân hồi chính mình, nhưng là bọn họ với ta tựa như mộng giống nhau. Ta có thể nhớ lại mỗi một thế chính mình là như thế nào khổ sở cùng bị thương.” Lục Vĩnh Hạo dừng lại, nhắm mắt lại trầm mặc một hồi, phảng phất tổ chức ngôn ngữ đem chính mình cảm thụ nói rõ ràng minh bạch “Nhưng là, ta nhưng không cách nào cảm đồng thân thụ, không thể có được khi đó cảm tình. Quá khứ đã qua đi, với ta mà nói, kia chung quy là người khác sinh hoạt. Mà này nhất thế, ta lại nhớ rõ vô cùng rõ ràng, ta đáng yêu nhất muội muội, của ta cừu nhân.....” Nói này, Lục Vĩnh Hạo trong mắt lại toát ra thô bạo, hít sâu mấy hơi thở sau, tiếp tục nói “Ta tại Đông Anh hội sinh hoạt, bằng hữu của ta.....” Lục Vĩnh Hạo trong lòng hiện ra dư Lão Lục kia hơi có đáng khinh biểu tình, không khỏi cười một thoáng,“Còn có ta yêu nhất Vân ca..... Cùng ta một đời cũng sẽ không tha thứ Tuấn Hải vương.....” Này đó mới là hiện tại của ta ký ức, của ta sinh hoạt, cũng là ta tối quý trọng cùng lưu luyến. Ta không phải Bối Gia, cũng không có gì gọi là tha thứ không tha thứ. Ta chính là Lục Vĩnh Hạo, Lục Vĩnh Hạo chính là ta.”

Đại Tế Ti thâm thâm nhìn Lục Vĩnh Hạo, ánh mắt lộ ra một loại mạc danh ý tứ hàm xúc: “Đây là của người lựa chọn, người không hối hận?”

Lục Vĩnh Hạo không quan trọng cười, có cái gì hối hận, chỉ là chấm dứt này hết thấy hỗn loạn, đừng nữa giống tiên oa bình thường nướng hắc tâm, cái gì báo ứng luân hồi đều không có gì đáng sợ.

Đại Tế Ti gật gật đầu, nói, người là dùng máu của người chủng hạ nguyên rửa, hiện tại cũng muốn dùng máu của người cởi bỏ nguyên rửa, nghĩ người trong lòng suy nghĩ, Thánh Tử dung hợp huyết mạch tự nhiên có thể khiến người như nguyên thủy thường.....

Lục Vĩnh Hạo theo Đại Tế Ti ánh mắt nhìn phía chính mình bụng, cái kia huyệt sủng còn tại chảy xuôi máu, ba người dung hợp huyết mạch ở trong thân thể dần dần sôi trào, nghìn năm qua ký ức tại đầu óc bốc lên, Lục Vĩnh Hạo chỉ cảm thấy cả người đều phải nổ tung.

Hắn ôm đầu nhện không được hét to một tiếng, toàn bộ thế giới lại lâm vào một trận Thanh Minh.....

Nếu có thể, Lục Vĩnh Hạo thật sự tưởng đem tế ti lão nhân bắt lấy một trận đánh đòn hiểm!

Bởi vì hắn hối hận, hối hận được tội đỉnh! này hắn mù là loại người nào quá ngày?

Vừa mới sinh sản hoàn tất, cái bụng còn không có lùi về đi, hắn lại bắt đầu con mẹ nó bởi vương bạn giá. Đáng tiếc là, tế ti vì thay đổi bị tam vương tử vận vẹo thời không, cùng tam vương tử linh lực kháng hành hậu, liền cùng hắn đồng quy vu tận, sớm cáo biệt nhân thế.

“Suy nghĩ cái gì? Người cũng quá không chuyên tâm!” Nhìn đến Lục Vĩnh Hạo thất thần, Tuấn Hải vương cố ý cúi xuống thân thể của chính mình, khẩn cấp phúc thượng hắn, ướt át mềm mại nhập khẩu bị Viên Viên, nóng cháy đỉnh đê ép, nghiêng rằng nghiêng lợi nam nhân chỉ có thể bị bắt rộng mở hai chân, tùy ý tráng kiện hung khí chen khai khép kín nhụy hoa, mặc cho nó tại chính mình trong cơ thể ác ý xoay tròn trôi dạt khởi hắn run rẩy thấp xuống.

Thô bạo chữ rước lấy cùng ác chất gây xích mích, kia cắn chặt đôi môi bởi vì nam nhân cố ý tiết ngoạn, run rẩy phát ra cầu xin tha thứ gào thét,

“Nơi này sao? Ân?..... Tiểu bại hoại..... Ân hừ.....” Một bên ra sức tiến lên,, một bên thưởng thức dưới thân ái nhân bởi vì *** nhân uân mà gấp đôi mê người biểu tình.

“Ân a..... A..... A..... Ca..... Người là ta thân ca.....” Liên nói đều không thể nói hoàn chỉnh, Lục Vĩnh Hạo chỉ có thể chỉ có thể trướng mặt đỏ, bất lực lắc đầu, trải qua nam nhân điều giáo thân thể đã biết hiểu được hưởng thụ nam nhân mang đến vui sướng cao trào. Cơ hồ là không chịu không chế không ngừng run rẩy. Tại nam nhân trừu sáp mấy chục hạ sau, liền run run tới khoái hoạt đỉnh, nuôi nấng được càng phát ra cơ khát thân thể, còn như trước không tha chân nghênh đón nam nhân tiếp theo trường dư ba.....

Này chính là hắn muốn ngày? Còn con mẹ nó Thánh Tử dung hợp huyết mạch tự nhiên có thể khiến hắn như nguyên thủy thường? Là bị người miễn phí nhắm nháp đi?

Tuấn Hải vương được đến thỏa mãn sau lại sắc mặt vẫn là không được tốt: “Của ta Thánh Hậu, nằm ở người trượng phu dưới thân lại còn như vậy không chuyên tâm, là tại nghĩ người nọ sao?”

Lục Vĩnh Hạo bị chà đạp được chỉ còn lại có bán khẩu khí, hữu khí vô lực nói: “Hôm nay lại là song đồng ngày, tính tính thời điểm nên đến, người khiến ta đứng lên mặc quần áo.”

Tuấn Hải vương không có đứng dậy, như cũ bán đê nặng hắn nói: “Chúng ta đại hôn mới quá khứ thất ngày, bên kia vội vã khiến người quá khứ, thật sự là khôn kiếp, chờ ta.....” Nói đến một nửa liền không có câu dưới.

Lục Vĩnh Hạo trong lòng cười lạnh: “Người có thể lấy hắn như thế nào?”

“

Mặc hảo quần áo, nhất tuổi đại nữ nhi, lắc lắc lắc lắc dựa vào cạnh cửa hướng về phía hắn cười.

Đế Tư quốc thủ vị công chúa lan lợi thật sự, hiện tại cũng đã có thể y y nha nha nói chuyện: “Cha..... Cha, về sớm..... Sớm điểm trở về!” Lục Vĩnh Hạo trong lòng biết lời này là ai dạy cho nàng, một phen ôm lấy báo

đô đô nữ oa nhi nói, “Cha không ở mấy ngày này, người muốn chiếu cố hảo của người đệ đệ a! đừng làm cho hấn lại giống lần trước giống nhau lung tung sử dụng linh lực hủy đi cung điện đỉnh.”

Nói xong hấn nhìn về phía vú em Bồ Lạp Đạt, đáng thương vú em chạy trời không khỏi nắng, lúc này lại hoài thương Lỗ Tháp tướng quân chủng nhi, vì ưỡn bụng ôm trong lòng phần điều ngọc thể tiểu vương tử: “Người cần phải nhu thuận chút, không thì cha sẽ không cho người mang cái thể giới kia New Zealand nhập khẩu sữa bột.”

Bồ Lạp Đạt lại đầy mặt khuôn mặt u sầu nhìn phía sau Thánh Hoàng đại nhân.

Mỗi lần Thánh Hậu biến mất kia đoạn ngày, Thánh Hoàng tính tình liền trở nên quái dị tối tăm có thể.

Chính mình cùng chính mình ghen khổ sở, cũng chỉ có Thánh Hoàng vĩ đại trí tuệ có thể chậm rãi nhấm nuốt tiêu hóa đi?

Tước nhất hạ tiểu anh nhi cái mũi nhỏ, Lục Vĩnh Hạo xoay người đi tới cung điện bên bờ ao, hấn biết phía sau người kia nhất định bãi một bộ người chết mặt đứng ở cửa đại điện nhìn chăm chăm chính mình, lại cũng không quay đầu lại, tại ao nước trung khởi lốc xoáy khi, một đầu nhảy đi vào.

Trải qua tầng tầng lốc xoáy sau, hấn từ một ngum vại nước lý chui đi ra, quen thuộc sân như trước, Nhật thức phong cách dinh viện lý thương từng thúy bách, lục ẩm mê người,

Tóc bán bạch, nhưng là dung mạo như trước ưu nhã tuấn dật người kia đang ngồi ở bàn trà bên cạnh pha một ly trà xanh, thấy Lục Vĩnh Hạo thủy thấp thấp đi ra liền mỉm cười chỉ chỉ kia đặt ở một bên sạch sẽ quần áo: “[nhanh chóng/khẩn trương] thay quần áo đi, nghỉ tạm một hồi, ta tại bếp lò thượng nấu nướng trà vị nhũ cấp mau hảo.”

Lục Vĩnh Hạo bỏ đi trên người quần áo, hấn không biết, tại nhu hòa dương quang hạ, hấn phía sau lưng trước ngực hôn ngân thật là chói mắt.

Vân ca không lộ thanh sắc buông xuống mí mắt, cũng che lấp trụ đáy mắt quay cuồng nồng đậm ghen tuông.

“Đúng rồi, Vân ca, ta khiến người giúp ta mua New Zealand cái kia..... Cái gì sữa bột mua sao?” Lục Vĩnh Hạo mặc quần áo hảo, hỏi.

“Trong khoảng thời gian này người không ở, tự nhiên không biết Ireland bên kia sữa bột cũng ra vấn đề, ta cho người mua một cái khác bài tử cũng không sai.”

Thao! Lục Vĩnh Hạo nghe được sững sốt, hiện tại thể giới thật đúng là không có cách nào khác ngốc đi xuống, nói không chừng ăn vào đi nào một ngum này nọ liền có thể yếu nhân mạng già, đáng tiếc Vân ca chỉ có thể lưu lại này nguy hiểm trong thể giới, lại nói..... Liền tính Vân ca có biện pháp trở về, cái kia Tuấn Hải vương hấn cũng.....”

Nghĩ đến này hai người chung sống cùng một chỗ cảnh tượng, Lục Vĩnh Hạo đầu nhất thời lớn một vòng.

“Ăn cơm trước đi, một hồi ta dẫn người đi xem muối muối của người, còn có người nữ nhi tiểu băng mau quá nhị tuổi, nàng hai ngày trước còn lải nhải nhắc suy nghĩ ba ba đâu! thừa dịp đan đồng ngày không có đến, người trước trước tiên cho hấn sinh nhật đi!”

Đương Vân ca bừng lên nhũ cấp đi ra khi, lại phát hiện Lục Vĩnh Hạo đã ngã vào Tatami thượng nặng nề ngủ đi.

Hấn nhẹ nhàng mà buông xuống nhũ cấp, ngồi ở kia ngủ trẻ tuổi nhân thân biên, bán gục đầu xuống, tại hấn phong phú trên môi lạc hạ nhẹ nhàng một nụ hôn.

Này một nụ hôn tựa hồ chờ đợi ngàn năm..... Thời gian yên lặng, niên hoa vừa lúc.

Tác giả có lời muốn nói: Năm nay tôi không thể chiến thắng tình địch như vậy sinh ra

~ chúc mừng văn này kết thúc tát hoa, trước điểm kết thúc

~~ nhưng tổ, thứ hai hội cống hiến nhất thiên kích tình phiến ngoại, thỉnh đại gia đến thời điểm vui lòng đến dự đánh giá cảm ơn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/quy-tinh-trai>